

COMPUTERISED

கலைஞர் படைப்புகளில் குழுகாய நோக்கு

பிளச். டி. பட்டப்பேற்றிற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளித்த ஆய்வேடு

ஆ. நாராயணசாமி

தமிழ் விரிவுரையாளர்

அரசுக் கலைக்கல்லூரி

அரியலூர்

தமிழ் மொழித்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை-600 005

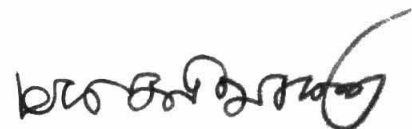
செப்டம்பர் 1989

டாக்டர் மா . செல்வ ராசன்
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ் மொழித்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை 600 005 .

மேற்பார்வையாளர் சான்றுரை

திரு ஐ . நாராயணசாமி படைத்துள்ள கலைஞர்
படைப்புகளில் குறுகாய நோக்கு என்னும் இந்த ஆய்வேடு சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மொழித்துறையில் என் மேற்பார்வையில்
அவர் நிகழ்த்திய ஆய்வின் பயன் . இதனைப் பிற ஆய்வுப் பேறகருக்கு
அவர் அளிக்கவில்லை எனச் சான்றுரை நல்குகின்றேன் .

நாள் : 29.9.1989

(மா . செல்வ ராசன்)

ஆ. நாராயணசாமி

(தமிழ் வீரவுரையாளர்

அரசுக் கலைக் கல்லூரி, அரியலூர்)

ஆய்வாளர்

தமிழ் மொழித்துறை

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

சென்னை 600 005.

ஆய்வாளர் உறுதியுரை

கலைஞர் படைப்புகளில் குமுகாய நோக்கு என்னும்

இந்த ஆய்வேடு முறையான என் முயற்சியில் முகிழ்த்தது. சென்னைப்

பல்கலைக்கழகப் பிஎச்.டி. பட்டப்பேறு தவிர, பிற ஆய்வுப்

பேறுகளுக்கு இதனை அளிக்கவில்லை என உறுதியுரை கூறுகின்றேன்.

நாள்: 29.9.1989

(ஆ. நாராயணசாமி)

நன்றி

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்த ஆய்வினை மேற்கொள்ள வாய்ப்பளித்த , தமிழ் மொழித்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன் .

கல்லூரிப் பருவத்திலேயே மாணவரியக்கத்துக்குத் தலைமை தாங்கி தமிழ் மொழி உணர்வையும் தமிழின உணர்வையும் எனக்கு ஊட்டியதோடு மட்டுமன்றி, ஆசிரியப் பணியில் அமர்ந்த நிலையிலும் எனக்கு நெறியாளராக விளங்கி, ஒவ்வும் வகையெல்லாம் ஊக்கமளித்து ஆய்வு நிறைவு பெற உதவி புரிந்த தமிழ் மொழித்துறை , இணைப் பேராசிரியர் டாக்டர் மா . செல்வராசன் அவர்கட்கு என்றென்றும் நன்றியுடையேன் .

இந்த ஆய்வினைத் தொடங்கியது முதல் இறுதிவரை அரிய அறிவுரை தந்துஉதவி புரிந்த பாண்டிச்சேரி, தாகூர் கலைக் கல்லூரித் தமிழ் விரிவுரையாளர், டாக்டர் சிவ . மாதவன் அவர்கட்கு என் நன்றி என்றும் உரியது .

தங்கள் குடும்பத்தில் என்னையும் உடன்பிறந்தவனாகக்கூடுதி ஸ்ரீ ல்கள் அளித்து , கருத்துரை வழங்கி உதவி புரிந்த இராணி மேரி கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் டாக்டர் அ. அமிர்தகௌரி அவர்களுக்கு என் நன்றியை நவில்கின்றேன் .

என் ஆய்வுக் காலத்தில் , எனக்குத் தேவையான ஸ்ரீ ல்களை வழங்கியும் , கட்டுரையைப் படித்துக் கருத்துரை நல்கியும் உதவி புரிந்த அரியவா ிர் அரகக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் திரு அ . அமுலகம் அவர்களுக்கு என் நெஞ்சு நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் .

இந்த ஆய்வுப் பணிக்காகத் தங்களால் இயன்ற உதவிகளைப் புரிந்து, ங்க்கமளித்த பேராசிரியர் நல். கணேசன், பேராசிரியர் ச. சாம்புர்த்தி, மலல்மேடு இரா. வைத்திநாதன், சென்னை அச்சற்பிரிப்பு அலுவலர் சங்கத் தலைவர் எம்.வி. குப்பன், சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்கள் கு. கோபாலன், க.வ. எழிலரசி ஆகியோருக்கும் என் நன்றி உரியது.

இந்த ஆய்வு நிறைவெய்திய நேரத்தில், அல்லம் பகலும் அயராது படித்த, ஒப்புநோக்கி, செம்மைப்படுத்தி உதவிய இனிய நண்பர் திரு வ. இரதராமன் என் நன்றிக்கு என்மும் உரியவர்.

தனித்தலை, 'கா.சு. பிள்ளை' நினைவு நூலகத்திலிருந்து, கலைஞரின் நூல்களைக் கொடுத்து உதவிய அய்யா இளமுருகு பொற்செல்வி அவர்களுக்கும் அம்மா பொற்செல்வி இளமுருகு அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* * *

சுருக்க விளக்கம்

அ.இ.	... ஆண்டு இல்லை
உ.ஆ.	... உரை ஆசிரியர்
தி.மு.க.	... திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்
ப.	... பக்கம்
ப.ஆ.	... பதிப்பு ஆசிரியர்
ப.இ.	... பக்கம் இல்லை
பக்.	... பக்கங்கள்
மொ.பெ.	... மொழி பெயர்ப்பாளர்
P.	... Page
Vol.	... Volume

* * *

கலைஞர் படைப்புகளில் குழுகாய நோக்கு

பொருளடக்கம்

<u>இயல்</u>		<u>பக்கம்</u>
	முன்னரை	... 1 - 8
ஒன்ற	சாதி	... 9 - 108
இரண்டு	சமயமும் கடவுளும்	... 109 - 179
மூன்று	முடநம்பிக்கைகளும் புராண இதிகாசங்களும்	... 180 - 259
நான்கு	பெண்கள்	... 260 - 345
ஐந்து	பொருளியல்	... 346 - 419
	முடிவுரை	... 420 - 424
	துணைநூற் பட்டியல்	... 1 - 10
	பின்னிணைப்பு	... 11 - 16

முன்னினை

முன்னுரை

விடுதலை வேட்கை, பெண்ணுரிமை, சாதி மறப்பு, கடவுள் மறப்பு, மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பு என்றும் மறுமலர்ச்சி எண்ணங்கள் இந்நூல் ற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தியாவெங்கும் முகிழ்த்து மக்களை எழுச்சி கொள்ளச்செய்தன. இதில் தமிழகம் முன்னின்றது. இந்திய தேசிய விடுதலை இயக்கம் தோன்றவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழகத்தில் இத்தகு எண்ணங்கள் சித்தர்களின் இலக்கியங்களில் எதிரொலித்தன. இந்நூல் ற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சாதி மறப்பு, மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பு, சமூக நீதி ஆகியவற்றைத் தலையாய நோக்கமாகக் கொண்ட 'தென்னிந்திய நலஉரிமைச் சங்கம்' தமிழகத்தில் தோன்றியது. பின்னர் அது நீதிக்கட்சி என்ற பெயரில் செயல்பட்டுத் தமிழகத்தில் சில காலம் ஈடுச்சி செய்தது.

சமூக நீதிக்கு இடம் தராத காங்கிரசிலிருந்து வெளியேறி நீதிக் கட்சியில் சேர்ந்த ஈ.வெ. ஜோமசாமி பின்னர்ச் 'சுயமரியாதைக் கழகம்' தொடங்கினார்; அதனையே திராவிடர் கழகம் என்றும் இயக்கமாக மாற்றி எழுச்சியுடன் செயல்பட்டார். பெரியார் ஈ.வெ.ரா.வின் கடவுள் மறப்பு, சாதி மறப்பு, மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பு எண்ணங்கள் தமிழக மக்களிடையே பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும் தான் யாரை விடவும் தாழ்ந்தவன்ல்லன் என்றும் எண்ணத்தையும், தன்னைத் தாழ்ந்தவன் என்று யாரேனும் குறிப்பிட்டால் அதை எதிர்க்கும் மனவலிமையையும் பெரியாரின் பேச்சும் எழுத்தும் செயலும் உருவாக்கின.

பெரியார் உருவாக்கிய, திராவிட இயக்கத்தின் தலைவர்களுள் பேரறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் மு. கருணாநிதி, பேராசிரியர் க. அன்பழகன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். கலைஞர் கருணாநிதி பெரியாரிடத்தில் பழகியும் பணியாற்றியும் திராவிட இயக்கக் கருத்துகளை முனைப்புடன் பரப்பினார்.

'நான் உட்பட இங்கே மேடையில் வீற்றிருப்பவர்கள் அனைவரும் தந்தை பெரியார்' கொள்கையில் ஈர்க்கப்பட்டு, பெரியார் குருகுலத்தில் பயின்ற, அவரைப் பின் தொடர்ந்து சமூகநாயகப் பணியினை நடத்தியவர்கள்; அதனால் பெரிய எதிர்ப்புக்கு அளானவர்கள்; எந்த ஆபத்தையும் கருதாமல் இலட்சியப் பயணம் நடத்தியவர்கள்; இன்றும் நடத்தப்பவர்கள்' என்று கலைஞர் குறிப்பிடுதல் இங்குக் கருதத்தகும்.¹

தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம், நீதிக் கட்சி, சுயமரியாதைக் கழகம், திராவிடர் கழகம் ஆகிய இயக்கங்களும் தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா ஆகியோரின் தலைமைகளும் கலைஞரின் சமூக உணர்வினைச் செம்மைப்படுத்தின. பொதுவாழ்விலே பொன்விழாவைக் கண்ட கலைஞர் அரசியல், கலை இலக்கியத்துறைகளில் ஆற்றிய பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றினாலும் இலக்கியப் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. நாடகம், புதினம், சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, கடிதம் என்னும் இலக்கிய வகைகளில் தேர்ந்த நட்புறும் கலையுணர்வும் கொண்டவராய் இவர் விளங்குகின்றார்.

கலைஞரின் அரசியல், குருகாய ஷாந்நீகைச் சூழல்களில் பிறந்த அபிபவங்களே இலக்கியங்களின் பாடுபொருள்களாயின. ஒருங்கிணைந்து ஓர்நினைவாக வாழும் மக்கள் கூட்டமாகிய குருகாயத்தின் நீண்டகாலச் சிக்கல்களை உற்று நோக்கி அவற்றிற்குத் தீர்வுகாணும் வகையில் படைப்புகளைக் கலைஞர் உருவாக்கியுள்ளார். அவ்வகையில் இவரது குருகாய நோக்கு, பயனடையதாக விளங்குகிறது. எனவே அந்நோக்கினை அராயும் முயற்சி மேற்கொள்ளப் படுகிறது.

ஆய்வுத் தலைப்பு - விளக்கம்

'கலைஞரின் படைப்புகளில் குமுகாய நோக்கு' என்பது ஆய்வின் தலைப்பாகும். குமுகாயம் என்பது சமுதாயம் என்பதனைக் குறிக்கும்.

மக்கள் கூடி வாழும் ஓர் அமைப்பே சமுதாயம் எனப்படும்.² அச்சமுதாயம் ஏற்படுத்திக் கொண்ட கட்டுப்பாடுகளும், வரையறைகளும் நாளடைவில் மக்களின் வாழ்க்கைக்குச் சுமையாகி விடுகின்றன. அத்தகைய சுமையிலிருந்து மக்கள் விடுபட வேண்டும் என்றும் விழைவு கலைஞரது படைப்புகளில் விளைந்துள்ளன. அவற்றையே 'கலைஞரின் குமுகாய நோக்கு' என்னும் பொருளில் இவ் ஆய்வு ஆண்டுகின்றது.

ஒரு சமுதாயத்தின்கண், சமயம், குடும்பம், கல்வி, பொருளியல் என்றும் நிறுவனங்கள் அடங்கும் என்பது பொதுவான கருத்தாகும். இவற்றுள் சமயம், குடும்பம், பொருளியல் என்றும் நிறுவனங்கள் கலைஞரின் படைப்புகளில் முதன்மை இடத்தைப் பெறுகின்றன. சமயம், கடவுள், வழிபாடு, சடங்குகள், அவை தோற்றவித்த மூடநம்பிக்கைகள் சில பொருளியல் கொள்கைகள் ஆகியவை மக்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வினை உருவாக்கி ஒற்றமையுணர்வைக் குன்றச் செய்கின்றன.

இவற்றைக் கலைஞர் தமது இலக்கியப் படைப்புகளில் எழிலுறப் புனைவதன் வாயிலாக எடுத்துரைக்கும் கருத்துகள் இந்த ஆய்வில் முதன்மை பெறுகின்றன.

ஆய்வுச் சான்றுகள்

முதன்மைச் சான்றுகள்

கலைஞரின் அச்சேறிய படைப்புகள் அனைத்தும் ஆய்வின் முதன்மைச் சான்றுகளாகக் கொள்ளப் பெறுகின்றன. சிறுகதை, புதினம், நாடகம், கவிதை, கட்டுரை, சொற்பொழிவு, கடிதம், வாழ்க்கை வரலாறு, பயண இலக்கியம் என்றும் இலக்கிய வகைகள் முதன்மைச் சான்றுகளாகின்றன.

ஆணைமைச் சான்றுகள்

கலைஞர் குறித்த இதுகாறும் வெளிவந்துள்ள நூல்கள், கட்டுரைகள், விழா மலர்கள், அச்சிடப்பெறாத ஆய்வேடுகள், கலைக்களஞ்சியங்கள், அகராதிகள் ஆகியவற்றிலிருந்து திரட்டப்பட்ட செய்திகளும் இந்த ஆய்வின் ஆணைமைச் சான்றுகளாகின்றன.

இவ் ஆய்வில் கலைஞர் படைத்துள்ள திரைப்பட உரையாடல்களும் அச்சிடப் பெறாத எழுத்துகளும் (படைப்புகளும்) இடம் பெறவில்லை.

ஆய்வின் இன்றியமையாமை

கலைஞர் படைப்புகளான புதினம், நாடகம், சிறுகதை, கவிதை, சொற்பொழிவு, திரைப்பட உரையாடல் ஆகியன தனித்தனியாகப் பிஎச்.டி. மற்றும் எம்...பில். பட்டங்களுக்காக ஆராயப்பட்டுள்ளன. கலைஞரின் கருத்துப் புலப்பாட்டுத்திறம், கலைஞரின் படைப்புகளில் மகளிர் என்னும் பொருள்களும் அவர்தம் படைப்பை ஆராய்ந்துள்ளனர். 'கலைஞரின் இலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு' என்னும் ஆய்வு, சமூக நிறுவனங்களைத் தொடர்புபடுத்தியதாக அமையவில்லை. 'கலைஞரின் உரைநடையில் சமுதாயப் பார்வை' என்னும் ஆய்வு, உரைநடை இலக்கியங்களை மட்டுமே

பறப்பாகக் கொண்டுள்ளது . இனால் கலைஞர் படைப்புகள் அனைத்தையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு சமீபதாய நோக்கில் அவற்றை அணுகக் கூடிய ஆய்வாக இஃது அமைகின்றது .

ஆய்வு அணுகுமுறை

கலைஞரின் படைப்புகளில் காணப்பெறும் சமயம், குடும்பம், பொருளியல் முதலான சமீக நிலவனங்கள் தொடர்புடைய கருத்துகளை இவ் ஆய்வு மேற்கொள்வதால் இது சமீகவியல் அணுகுமுறையைக் கொண்டிருக்கின்றது . அத்துடன் இச்சமீதாய நிலவனங்கள் குறித்த கலைஞரின் கருத்துகள் வகுத்தும், தொகுத்தும், பகுத்தும் ஆராயப் பெறுவதால் இது பகுப்பாய்வு முறையிலும் அமைகின்றது .

ஆய்வேட்டின் அமைப்பு

இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் நிலவும் சாதியமைப்பு, சமயம், கடவுள், வழிபாடு இவை ஏற்படுத்திய மூடநம்பிக்கைகள், இவற்றை வலியுறுத்தக் கூடிய புராணங்கள் ஆகியன குறித்தும், குடும்பம் என்றும் நிலவனத்தில் இன்றியமையாப் பங்குபெறும் பெண்களின் உரிமைகள் குறித்தும், ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமீதாயத்தை உருவாக்கவல்ல பொருளியல் கொள்கைகள் குறித்தும் கலைஞர் வெளியிட்டுள்ள கருத்துகள் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன . அவ்வகையில் இவ் ஆய்வேடு முன்னரை முடிவுரை நீங்கலாகப் பின்வரும் ஐந்து இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது .

- 1 . சாதி
- 2 . சமயமும் கடவுளும்
- 3 . மூட நம்பிக்கைகளும் புராண இதிகாசங்களும்
- 4 . பெண்கள்
- 5 . பொருளியல்

முதல் இயல் 'சாதி' என்றும் தலைப்பில் அமைகின்றது . இவ்வியலில் சாதி - விளக்கம், சாதியின் தோற்றம், வளர்ச்சி, சாதி பற்றிய கலைஞரின் கருத்து, சமுதாயத்தில் சாதி நின்ற நிலவிடப் பார்ப்பனர் காட்டிய ஆர்வம், சமுதாயத்தினின்றி சாதிபை ஒழித்திடக் கலைஞர் சாற்றும் வழிகள், தீண்டாமைக் கொடுமைகளும் அவற்றைக்கான தீர்வுகளும் விரிவாக ஆராயப் பெறுகின்றன .

'சமயமும் கடவுளும்' என்னும் இரண்டாவது இயல் சமய எதிர்ப்பு, கடவுள் எதிர்ப்பு என்னும் இரு பிரிவுகளாக அமைகின்றது . சமய எதிர்ப்பு என்றும் பிரிவில் சமயம் - விளக்கம், தோற்றம், நிலைபேறு, சமய எதிர்ப்பு, பௌத்த சமய ஆதரவு, மத மாற்றத்தை எதிர்க்கும் பாங்கு, சமயவாதிகள், மடங்கள், சமயவிழாக்கள் குறித்த கருத்துகள் ஆகியன விரித்துரைக்கப்படுகின்றன . கடவுள் எதிர்ப்பு என்றும் பிரிவின்கண் கடவுளின் தோற்றம் பற்றிய கருத்து, கடவுள் எதிர்ப்பில் கலைஞர்க்குள்ள உறுதி, ஒரு கடவுட் கொள்கை, உருவ வழிபாடு, கோயில், குடமுழுக்கு குறித்த கொள்கைகள் ஆராயப் பெறுகின்றன .

'மூடநம்பிக்கைகளும் புராண இதிகாசங்களும்' என்றும் மூன்றாவது இயல் மூடநம்பிக்கை எதிர்ப்பு, புராண இதிகாச எதிர்ப்பு என்றும் இரு பிரிவுகளாக அமைகின்றது . மூடநம்பிக்கைகள் மற்றும் புராண இதிகாசங்களின் பயன்பாட்டின்மை குறித்த எண்ணங்கள் இவ்வியலில் ஆய்வுபொருளாகின்றன . விதி, பிறவி, நாள்கோள், சோதிடம், பேய்/பூதம், கிரகணம், சகுனம், பாவம், புண்ணியம், மோட்சம் நரகம், மந்திரம், வேண்டதல், சடங்கு முதலான சமுதாய நம்பிக்கைகளை மூடநம்பிக்கைகளாகக் கலைஞர் குறிப்பிடும் திறம் முதற்பிரிவில் ஆராயப்படுகின்றது . இரண்டாவது பிரிவில் புராணக் கதைகளையும் புராண இதிகாச மாந்தர்களின் செயல்களையும் எள்ளும் பாங்கு ஆராயப் பெறுகின்றது .

நான்காம் இயல் 'பெண்கள்' என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ளது . இவ்வியலில் பெண்களின் ஆறப்பண்புகள், மறப்பண்புகள், பெண்களுக்கு நேரும் இன்னல்கள் அவற்றிற்குக் கலைஞர் கூறும் தீர்வுகள், பெண்கல்வி, அரசியலில் பெண்களின் பங்கு என்பனம் நோக்குகள் ஆராய்ந்து கூறப்பெறுகின்றன .

ஐந்தாம் இயல் 'பொருளியல்' என்றும் தலைப்பிலானது . இவ்வியலில் பொருளியல் பற்றிய விளக்கம், கலைஞரின் பொருளியல் சிந்தனைகள், கலைஞர் காட்டும் பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வுகள், பொருளியல் சமன்பாட்டுத் திட்டங்கள் என்றும் பிரிவுகளின் அடிப்படையில் கலைஞரின் பொருளியல் கொள்கை ஆராய்ந்து உரைக்கப்படுகின்றது .

ஒவ்வோர் இயலும் பயன்பட்ட மேற்கோள் மற்றும் துணைநூல் பற்றிய விவரங்கள் எண்ணிடப்பட்டு அவ்வியலின் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ளன . ஆய்வுக்கட்டுரைகளையடுத்து, இவ் ஆய்வின் வாயிலாகப்பெறப்பட்ட உண்மைகள் முடிவுறையாகத் தரப்பட்டுள்ளன . ஆய்வேட்டின்கண்ஒருசில கருத்துகள் ஒரு முறைக்குமேல் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன . ஆய்வுப்பொருளின் இன்றியமையாமை கருதியும், கருத்து விளக்கம் கருதியும் அனை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன .

ஆய்வேட்டின் இறுதியில் இவ் ஆய்வுக்குப் பயன்பட்ட முதன்மை மற்றும் துணைமைச் சான்றகூட்டங்கிய துணைநூல் பட்டியல் அமைந்துள்ளது .

குறிப்புகள்

முன்னுரை

1. தினகரன், நாளிதழ், (சென்னை, 23.9.89), ப. 5
2. கா. மீனாட்சிசுந்தரம், 'சமுதாயம்', தமிழ்நாட்டு வரலாறு
சங்ககாலம் - வாழ்வியல், (சென்னை, 1983), ப.3.

* * *

இயல் ஒன்றாம்

சாதி

சாதி

இலக்கியம் பெரும்பாலும் மக்கட் சமுதாயத்தை மையமாகக் கொண்டே பிறப்பெடுக்கின்றது. மனித வாழ்க்கையோடு ஐடுபாவோட்டமாக இழைந்து நிற்கின்ற உணர்வு நிலைகள், அவ்வுணர்வு நிலைகள் ஏற்படுத்தும் நிறைகுறைகள், அவற்றைப் பற்றிய மதிப்பீடுகள் முதலியவை இலக்கியத்தின் பாடுபொருள்களாகின்றன. படைப்பாளர் ஒருவர் தமது காலத்தோடும் சமுதாயத்தோடும் நெருங்கிய தொடர்புடைய கருத்துகளைத் தம் படைப்பின் கருவாகக்கொள்ளும்பொழுது அவரது சமுதாய உணர்வு துலக்கமுறும். அவருடைய கருத்துகளும், உள்ள விழைவுகளும் அப்படைப்பில் வெளிப்பட்டு அவர்தம் சமுதாய நோக்கிற்குச் சான்று பகரும். இவ்வடிப்படையில் கலைஞரின் படைப்புகளை அணுகி அவருடைய சமுதாய நோக்கினைக் கண்டறிதல் இன்றியமையாதது.

மக்கட் சமுதாயத்தை இன்னலில் ஆழ்த்துகின்ற, முன்னேற்றத் தடைக்கல்லாய் நிலவுகின்ற, இன்றளவும் தீர்க்கப்படாத பெரிய சிக்கல்களுள் சாதி குறிப்பிடத்தக்கது. வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத அளவில் இந்தியாவில் சாதியின் பாதிப்புகளைக் காணமுடிகிறது. மக்களை மண்டியிட வைக்கும் ஆற்றலும் ஆளுமையும் கொண்டதாகச் சாதி விளங்குகிறது. மகுடியின் நாதத்திற்கு ஆடுகின்ற நாகத்தைப் போல் சாதிக்குத் தலையசைக்கும் சமூகத்தையே இங்குக் காண முடிகின்றது. இது பற்றியே, ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சி, பண்பாட்டுப் புரட்சி ஆகியவற்றின் காரணமாக இந்தியச் சமுதாயம் மாற்றத்திற்குள்ளானபோதும், ஐரோப்பியர் வருகையினால் பல மாறுதல்களை அடைந்தபோதும், சாதியின் பிடிப்பில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. அதன் வலிமை தகர்க்க முடியாததாய் உள்ளது எனக் கூறுகின்றார் ஓர் அறிஞர்.¹ சமூகவியல்

அறிஞரும், சாதியமைப்பும் அதன்பிடிப்பும் இந்திய வரலாற்றிற்கு ஒரு களங்கமாய் உள்ளதெனச் சுட்டுவர்.² சாதிச் சார்புள்ள சமூக அமைப்பை மாற்ற விழைந்த இலக்கியப் படைப்பாளர்களுள், கலைஞர் குறிப்பிடத்தக்க ட்டத்தை வகிக்கின்றார். சாதியொழிப்புப் பற்றிய கலைஞரின் கருத்துகள் பின்வியலில்,

சாதி - விளக்கம், தோற்றம், வளர்ச்சி,
சாதி - கலைஞரின் கருத்தோட்டம்,
பார்ப்பனர் வல்லாண்மை,
சாதி ஒழியக் கலைஞர் சாற்றும் வழிகள்,
தீண்டாமைக் கொடுமைகளும், தீர்ந்திட வழிகளும்

என வகைப்படுத்தி ஆராயப்படுகின்றன.

சாதி: விளக்கம்

சாதி என்பது பிறப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அகமண முறையைப் பின்பற்றுவது.³ காலியர் கலைக்களத்தியம் சாதி என்ற சொல்லுக்குரிய அடிப்படைகளை விளக்கமாக அளிக்கின்றது. தன் குழுவுக்குள்ளேயே திருமணம் செய்து கொள்ளுதல், வேறு ஒரு குழுவுக்கு மாற முடியாது பரம்பரையாக உறப்பினராயிருத்தல், மற்ற வகுப்பினருடன் சேர்ந்து உணவு உட்கொள்ளல், தொடர்பு கொள்ளல் ஆகியவற்றில் கட்டுப்பாடு வகுத்தல், சமுதாயத்தில் நிலையான தகுதி பெறவதிலும் தொழில் செய்வதிலும் கட்டுப்பாடு காணல் என்பன அவ்விளக்கங்கள்.⁴

சமூகவியல் அறிஞர்களும் சாதியமைப்பின் வலிமையை உணர்ந்து அதன் அடிப்படையை விளக்க முனைந்தனர். அவ்வகையில், ரிசலி என்றும் அறிஞர், சாதி பல குடும்பங்கள் அல்லது பல குடும்பக் குழுக்கள் ஒன்று

சேர்ந்து ஒரு பொதுப்பெயர், பொது மரபுவழி, வருகை, தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த முன்னோர்வழி, பரம்பரைத் தொழில் முதலியவற்றை மேற்கொண்டு வாழும் ஒரு குழுவும் என்று கூறியுள்ளார்.⁵ இன்னும் தெளிவான விளக்கத்தைக் கெட்கர் என்னும் அறிஞர் தருகின்றார். "சாதி இரண்டு தன்மைகளைக் கொண்ட ஒரு சமூகக் குழு. அவை: (அ) சாதிக்குமுவில் உள்ள உறுப்பினர்கள் அக்குமுவில் உள்ள மக்களுக்குப் பிறந்தும் பிறக்கக் கூடியவர்களாயும் இருத்தல் வேண்டும். (ஆ) உறுப்பினர்கள் வெளிக்குமுவிலிருந்து மனமக்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் கூடாது. இவ்விதியைப் புறக்கணித்தவர் அக்குமுவின் கண்டனத்துக்கு உள்ளாவர்."⁶

இக்கருத்தினையே, "தன்னை அடங்கி இருப்பவரைப் பாதுகாத்தும், மீறியவரைத் தன்னிடமிருந்து விலக்கியும் வாழும் நிறுவனமே சாதி" என அட்டன் என்பவரும் வலியுறுத்துகின்றார்.⁷ அம்பேத்கார், சாதியின் நிலைபெற்றிற் கு அகமணவழக்கம் ஒன்றே அடிப்படையாய் உள்ளது எனக் கருதுகின்றார். அவரது கூற்றப்படி இந்தியாவில் சாதி என்பது, "அகமண வழக்கம் வாயிலாக, மக்களைக் குறிப்பிட்டதும் வரையறுக்கப்பட்டதுமான தனித்தனி அலகுகளாக்கி எந்தவொரு அலகும் மற்ற வேறு எந்தவொரு அலகோடும் பிணைவதிலிருந்தும் தந்திரமாகத் தடுப்பது, ஆகவே அகமணமே சாதிக்கு உரிய தனித்தன்மையான இயல்பு" என விளக்குகின்றார்.⁸

சாதியின் அடிப்படைப் பண்புகளை மேற்கூட்டிய அறிஞர்கள் கூற, குரியே என்பவர் மேலும் விளக்கமுறும் வகையில், சாதி ஆறு அடிப்படை இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளது என்று குறிப்பிடுகின்றார். அவையாவன: " (அ) ஒவ்வொரு சாதியின் உறுப்பினரும் அச்சாதியிலுள்பிறந்து அதன்விதிகளைப் பின்பற்றி வாழ்கின்றனர். (ஆ) நம் நாடு முழுமையும் சாதிவகைத் திட்டம்

அந்தணர்கள் முதல் கீழ்ச்சாதி வரை முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது . (இ) கீழ்ச்சாதி யினரிடமிருந்து உணவு , தண்ணீர் முதலியவற்றைப் பெறக்கூடாதென்றும் அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகக்கூடாதென்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட எண்ணங்கள் மேலோங்கி வளர்தல் . (ஈ) சிராமங்களிலுள்ள தனிப்பட்ட சாதிகளுக்கும் சமதாய உரிமை கொடுக்கப்படாமல் இருந்து வந்தமை . (உ) தொன்றதொட்ட வரும் பரம்பரைத் தொழிலைப் பின்பற்றிய சாதியினர் மற்றச் சாதியினருடைய எத்தொழிலையும் ஏற்க இயலாத நிலையில் இருந்தனர் . (ஊ) திருமணக் கட்டுப்பாடுகள் மேலோங்கி , ஒருவன் தன் உட்குழுவிலிருந்தே மணமக்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை மேலோங்கியது .⁹ இவ்விளக்கம் , அகமணம் , பரம்பரைத்தன்மை ஆகிய இரண்டையும் சுட்டுவதோடு சாதியின் பிற இயல்புகளையும் குறிக்கின்றது . எனினும் , மேலே கூறப்பட்ட சாதி குறித்த கருத்துக்கள் அனைத்தையும் நோக்குகையில் , அகமணம் , பரம்பரைத்தன்மை என்றும் இரண்டையும் இடைவிடாது கைக்கொள்ளும் ஒரு குழுமமே சாதி என்ற பெயரைப் பெறுகின்றது எனக் கொள்ளலாம் .

தோற்றம்

இந்தியாவில் சுமார் 3,000 சாதிகள் உள்ளன என்றும் , இவை - களெல்லாம் எவ்வாறு உண்டாயின என்பதற்குச் சரியான விளக்கங்கள் இல்லை என்றும் தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம் குறிப்பிடுகின்றது .¹⁰ ஆயினும் , சாதிகளின் தோற்றத்தைப் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துகள் கூறப்படுகின்றன .

"சாதிகளின் தோற்றத்தைப் பற்றிய கொள்கைகள் இருவகைப்படும் . ஒன்று கடவுளால் ஏற்படுத்தப்பட்டு , மறு ஸீயிருதி வழியில் மேம்பாடு பெற்றிருக்கும் ஓர் உயர்ந்த புரோகித சாதியால் வகுக்கப்பட்டதென்பது . மற்றொன்று சாதிகள் இயற்கையாகவே உண்டாயினவென்று சொல்வது" .¹¹

இவ்விரண்டு கொள்கைகளில் வருணாசிரமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது முதல் கொள்கையாகும். உலக வளர்ச்சிக்காகவும், மக்கள் வாழ்க்கைக்காகவும் பிரம்மா என்பவன் தன்னுடைய முகத்திலிருந்து பிராமணனையும், தோளிலிருந்து சத்திரியனையும், தொடையிலிருந்து வைசியனையும், கால் பகுதியிலிருந்து சூத்திரனையும் தோற்றிவிட்டான் என்பதை மனந்தி ஸ்ரீ ற்பாவினால் அறியமுடிகின்றது.¹²

இரண்டாவது கொள்கை, சாதிகள் இயற்கையாகவே தோன்றின என்பது. சமூகத்தில் தொடக்க காலத்தில் உயர் வகுப்பினர், பிற வகுப்பினர் என வகுப்புகள் உருவாயின. அவ்வகுப்பு மக்கள் செய்து வந்த தொழிலுக்கு ஏற்ப உயர்வும் தாழ்வும் கற்பிக்கப்பட்டன. காலப்போக்கில், இத்தொழிலால் ஏற்பட்ட பிரிவுகளே சாதிப்பிரிவுகளாக நிலைத்து வாழத் தலைப்பட்டன என்பது இக்கொள்கையின் அடிப்படையில் எழுந்த விளக்கமாகும். தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம் இதனைச் செம்மையாக விளக்குகின்றது. தொடக்க காலத்தில் இரு குழுக்களிடையே வெற்றி தோல்வி அடிப்படையில் வகுப்புத் தோன்றியது. வென்றோர் உயர் வகுப்பினராயும், தோற்றோர் தாழ்ந்த வகுப்பினராயும் கருதும் நிலை உருவாயிற்று.¹³

இவ்வாறு தோற்றமெடுத்த வகுப்புகள் பலவிதமான தொழில்களை மேற்கொண்டு வாழ்ந்தன. அவர்கள் செய்த தொழில்களுக்கு ஏற்ப, அத்தொழில்களுக்குப் பயன்படுத்திய பொருள்களின் தன்மைக்கு ஏற்ப வகுப்புகளில் ஏற்றத்தாழ்வு நிர்ணயிக்கப்பட்டது.¹⁴ நாளடைவில் இவ்வகுப்புகள் பரம்பரைச் சாதிகளாக மாறத் தலைப்பட்டன.

சமூகத்தில் தோன்றிய வகுப்புகள் சாதிகளாக மாறுவதற்கான அடிப்படைக் காரணமுமிருந்தது. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் வாழ்ந்த மக்கள்,

தங்கள் தொழிலில் காட்டிய திறமை, உழைப்பு ஆகியவற்றினால் உயர்வு அடைந்தால் உயர் வகுப்புக்குரிய ராவதோ, தாழ்ச்சி அடைந்தால் கீழ்-வகுப்புக்குச் செல்லும் நிலையோ, அறமதிக்கப்படவில்லை. தொடக்கத்தில் ஏற்பட்ட வகுப்புமறையே காலப்போக்கில் எத்தனை சரூக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும் எவ்வித மாற்றமும் இன்றி நிலைத்துவிட்டது. இதனால் ஒவ்வொரு வகுப்பும் மற்ற வகுப்பினருக்கு ருடப்பட்டது. பிறப்பினால் உரிமை உருவாக்-கப்பட்டது. தம் வகுப்பிலேயே திருமணம் செய்து, தம் வகுப்பிலேயே செல்வம் நிலைத்தமாறு செய்யப்பட்டது. மத்தகைய காரணங்களால் வகுப்புள்ள சரூகம் சாதி உள்ள சரூகமாக மாறலானது. இவ்வகையில், "சாதிகளின் தோற்றம் தொழில் பிரிவினையால் உண்டாயிற்று என்றும், பரம்பரையாக ஒரு தொழிலைச் செய்யும் கூட்டங்கள் சாதிகளாயினவென்றும், ஒரு தொழிலைச் செய்பவர் மற்றத் தொழிலாளரோடு உணவு, மணம் முதலிய தடைகளை அடைத்து வந்தனர் என்றும் நெசுபீல்ட் என்பவர் கூறும் கருத்தும்"¹⁵ மேற்கூட்டியதோடு ஒப்பவைத்து எண்ணத்தக்கது.

மு. வரதராசனாரும், தொழிலால் அமைந்த பாகுபாடு, பிறப்பை ஒட்டிய பாகுபாடு ஆயிற்று. தொழிலால் ஏற்பட்ட சாதி, பிறப்பால் அமைந்த சாதி ஆயிற்று என்று இக்கருத்தை விளக்கிக் கூறுகிறார்.¹⁶ எனவே, வகுப்பு, தொழில்நிலை, சாதிப்பிரிவு என்றும் படிநிலைகளில் சாதியின் தோற்றம் அமைவதைக் காணமுடிகின்றது.

இருப்பினும், சாதி என்றும் அமைப்புப் பார்ப்பனர்களின் வாயிலாக தோற்றம் கொண்டது என்ற கருத்தும் உள்ளது.

வருணாசிரம அடிப்படையில் ஏற்பட்ட பிரிவுகளாக இருப்பினும், தொழிற்பிரிவினால் சாதிப்பிரிவு என ஏற்பட்ட பிரிவுகளாக இருப்பினும் -

இவை தமிழகத்திற்குப் புதியவையே ஆகும். இத்தகைய சாதிப்பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியவர்கள் பார்ப்பனர்கள். சுழதாயத்தில் தங்களை உயர்நிலையில் வைத்துக் கொள்ளவும், தம்மை எதிர்ப்பவர்களைப் பல்வேறு பிரிவுகளாகக் கி ஒற்றமையற்றவர்களாக மாற்றிடவும் பார்ப்பனர் கண்டுபிடித்த அமைப்பே சாதி. "ஆரியர்கள் வருகைக்கு முன்பு தமிழ்நாட்டில் சாதி அமைப்பே கிடையாது. தொடக்கத்தில் வந்து குடியேறிய பார்ப்பனர்கள் நான்கு வகைப் பிரிவுகளைப் புகுத்தி அம்முயற்சியில் வெற்றி பெற்றுமன கருமையான எதிர்ப்புக்கு ஆளாயினர்"¹⁷ என்ற சீனிவாச அய்யங்கார் கூறுவது இங்கு எண்ணத்தக்கது.

அகமணத்தைக் கடைப்பிடிப்பதே சாதிமுறையைக் கடைப்பிடிப்பதாகும் என்ற கருத்துடையவர் அம்பேத்கார். அகமணம் பார்ப்பனர்களிடமிருந்து பிறந்தது. இத்தகைய அகமணம், கட்டாயக் கைம்மைநிலை, பேதை மணம், சந்நியாசம் ஆகிய நெறி முறைகளைப் பார்ப்பனர்கள் உறுதியாகக் கடைப்பிடித்தனர். அவர்களைப் பார்த்துப் பிறமக்களும் இந்நெறிமுறைகளை ஓரளவு பின்பற்றத் தொடங்கினர். இவ்வகையில் சாதி தோற்றமெடுக்கப் பார்ப்பனர் காரணமாயிருந்துள்ளனர். இதனை அம்பேத்கார் தமது ஸ்ரீ லில் விரிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றார்.¹⁸ ஆகவே, சீனிவாச அய்யங்கார், அம்பேத்கார் இருவரும் கூறுகின்ற சாதித் தோற்றத்திற்குப் பார்ப்பனர் காரணமானவர் என்றும் கருத்து ஏற்புடைய கருத்தாகும்.

தொடக்கத்தில் உயர் வகுப்பு - கீழ் வகுப்பு என்ற நிலையில் இருந்த மக்கள் வாழ்வு, செய்யும் தொழில் அடிப்படையில் பல பிரிவுகளாய் மாறியது. இத்தொழில் பிரிவுகளைப் பார்ப்பனர்கள் தங்கள் வாழ்வின் மேலாண்மைக்குச் சாதிப்பிரிவுகளாய் நிலைத்து நிற்குமாறு செய்துவிட்டனர். வேழவிதமாகக் கூறுவதானால், இயற்கையாகவே தொழிலடிப்படையில்

பிரிந்திருந்த மக்களை , பார்ப்பனர்கள் வடுணாசிரம முறைப்படியான சாதிப் பிரிவுகள் கொண்டவர்களாக மாற்றிவிட்டனர் .

வளர்ச்சி

இந்து சமயத்தில் ஒரு நிர்வனமாக இருந்த சாதி இன்று இந்தியாவில் தகர்க்கப்பட்ட முடியாத ஒரு நிர்வனமாக வளர்ச்சியுற்று விளங்குகின்றது . பல்வேறு விழுதுகளை விட்டுப் படர்ந்து இன்று எல்லாத் துறைகளிலும் சாதி தன் அதிகக்கத்தை நிலைநிறுத்தி வருகின்றது .

சாதிகளின் தோற்றத்திற்கு ஆரியர்கள்-பார்ப்பனர்கள் காரணமா - யிருந்தது போன்றே அதன் வளர்ச்சிக்கும் அவர்கள் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள் . அத்துடன் சாதிகளின் அடிப்படையில் மக்களிடையே வேறுபாடுகளைத் தோற்றுவித்து ஒற்றுமையைக் குலைத்ததுடன் சாதிப் பிரிவுகள் சமுதாயத்தைவிட்டு மறைந்து விடாதபடியும் அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டனர் . எனவே , சாதி வளர்வதற்கும் அது அழியாமல் நிலைப்பதற்கும் ஆரியர்களின் முனைத்திறன் பயன்பட்டிருக்கின்றது .

பழந்தமிழர் சமுதாயத்திற் பிற்காலத்திலெழுந்தது
போலச் சாதிப்பிரிவினை இருந்தமைக்குச் சான்றிகள்¹⁹
இல்லை

மிக்ஞயர்ந்த சாதி கீழ்ச்சாதி என்றும் வேற்றுமைகள்²⁰
தமிழ்க்கில்லை தமிழர்க்கில்லை

என்பதே அறிஞர்கள் கருத்து ஆகும் . இதனை , "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" ,²¹ "யானும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" ,²² "எந்தையும் துந்தையும் எம்முறைக் கேளிர் , யானும் நீயும் எவ்வழி அறிகும் , செம்புலப்

நீர் போல, அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந்தனவே" ²³ எனவரும் பாடலடிகளும் மெய்ப்பிக்கின்றன. எனால் ஆரிய வல்லாண்மை மூலமாக நலமுந்த சாதிப்-
பிரிவு காரணமாக,

வேற்றமை தெரிந்த நாற்பால் உள்ளும்
கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்
மேற்பால் ஒருவனும் அவன்கன் பாடு ²⁴

மேற்பிறந்தார் ஐயும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்
கற்றார் அனைத்திலர் பாடு ²⁵

மறப்பிலும் ஓத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்புஒழுக்கம் குன்றக் கெடும் ²⁶

என்று சொல்லக்கூடிய நிலை உடவானது. பிறப்பும் குலமும் பாராத பழந்தமிழரின் வாழ்க்கைநெறி சாதியைப் பின்பற்றும் நெறியாக மாறத் தொடங்கியது. எனவே ஆரியர்களின் வருகை இந்தியாவிலும் குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டிலும் சாதி கால்கொள்வதற்கும் வளர்ச்சியடைவதற்கும் காரணமாயிற்று எனலாம். "சாதி அமைப்பு வளர்வதற்குரிய காரணகர்த்தர்களாக விளங்கியோர் ஆரியர்களே" ²⁷ என்ற கூற்று இதனை உறுதிப்படுத்துவதாகும்.

பழந்தமிழகத்தில் திருமணம் புரோகிதச் சடங்குகளுடன் நடைபெற்றமைக்குச் சங்க இலக்கியத்துள்சான்றில்லை. சங்கம் மருவிய கால நூலாகிய சிலப்பதிகாரத்தில் மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிட நடந்த திருமணமுறை கூறப்பட்டுள்ளது. இது சாதிமுறை வளர்ச்சி பெற்றிருந்தமைக்கு ஒரு சான்றாகும்.

அடுத்து, பிறந்த குழந்தைகளுக்குப் பெயர் சூட்டுவதில் கூட, சாதிக்கேற்ற வகையில் தான் பெயரிடவேண்டும் என்ற விதியைச் சாத்திரம் என்றும் பெயரில் புகுத்திச் சாதியமைப்பைக் கட்டிக் காத்தனர், வளர்த்தனர். ²⁸ அதற்கேற்றவாறு இன்றளவும் தமிழர் பெரும்பாலோரின் குடும்ப

விழாக்கள் சாதியமைப்பிற்கேற்ற வகையில் நடந்துவருவதும் சாதி வளர்ச்சி பெற்ற நிலையையே காட்டுகின்றது .

தொழில் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட பிரிவுகள் சாதிப் பிரிவுகளாக மாறவதற்கும் ஆரியர்களே காரணிகள் . உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்தவன் தாழ்ந்த தொழிலைச் (சீத்திரனக்குரிய தொழிலை) செய்தானும் அவன் உயர்ந்தவனே , காமந்த குலத்தில் பிறந்தவன் உயர்ந்த தொழிலைச் (பிராமணத் தொழிலை) செய்தானும் அவன் தாழ்ந்தவனே என்று தமக்குச் சாதகமாக விதி வகுத்துக் கொண்டு²⁹ சாதியமைப்பை ஆரியர்கள் வலப்படுத்தியிருக்கக் காண்கிறோம் . எனவே நிவ்வகையிலும் சாதி வளர்வதற்கு - நிலைத்திருப்பதற்கு ஆரியர்கள் காரணமாகின்றனர் .

அடுத்து , உண்ணும் உணவின் அடிப்படையிலும் மக்களில் பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டன . உயர்ந்தவர் , தாழ்ந்தவர் என்ற பாகுபாடு ஏற்படுத்தப் பட்டது . "தமிழர் அனைவருள்ளும் ஊன் உண்ணாதவர் உயர்ந்தவரென்றும் , ஊன் உண்பாருள் ஆடு , கோழி , மீன் , முட்டை மட்டும் உண்பவர் உயர்ந்தவ-
ரென்றும் , பன்றியும் நன்றும் உண்பவர் அவரிலும் தாழ்ந்தவரென்றும் , மாடு தின்பவர் எல்லாரிலும் கடைப்பட்டவரென்றும் கருதப்படுகின்றது ."³⁰

அயல்நாடுகளாகிய அமெரிக்கா , உருசியா ஆகிய நாடுகளில் மாட்டிறைச்சி எல்லாராலும் உண்ணப்படுகிறது . அங்கிருப்போர் உயர்ந்தோராக இங்குள்ள பார்ப்பவர்களால் கருதப்படுகின்றனர் . ஆனால் தங்களுக்கு அருகில் வாழும் மக்கள் மாட்டிறைச்சி உண்டால் இழிந்தோர் என்றும் தாழ்ந்தோர் என்றும் கூறி ஒதுக்கிவிடுகின்றனர் . இது மறைமுகமாகச் சாதியமைப்பை வலப்படுத்தவும் , சாதிகளிடையே பிரிவை ஏற்படுத்தவும் திட்டமிட்டு நடத்தப் பெறும் செயலாகும் .

மக்களிடையே நுழைத்து நிலைநிறுத்திய சாதியமைப்பை ஆரியர்கள் இலக்கிய உலகிலும் புகுத்தியுள்ளமை காணத்தகும். பாவகைகளில் உயர்ந்தவை, தாழ்ந்தவை, உயர்ந்தோரை மிகுதியாகவும், தாழ்ந்தோரைக் குறைவாகவும் பாடும் முறைமை எனச் சாதியின் செல்வாக்கு செழித்திருக்கின்றது. இதுபற்றி,

பார்ப்பனரை வெண்பாவாலும் அரசரை ஆசிரியப்பா-
வாலும், வணிகரைக் கலிப்பாவாலும், சூத்திரரை
வஞ்சிப்பாவாலும் பாடவேண்டுமாம். இது இலக்கிய
வழக்கற்றது. ஆனால் இலக்கணத்தில் விதியாகப்
புகுந்துள்ளது. இன்றும், கலம்பகத்தில் (பாக்களைக்
கலந்துபாடும் முறை) தேவருக்கு நூறு செய்யுளும்,
பார்ப்பனருக்குத் தொண்ணூற்று ஐந்தும், அரசருக்கு
தொண்ணூறும் அமைச்சருக்கு எழுபதும் வணிகருக்கு
மற்றவருக்கு முப்பது செய்யுளும் பாடவேண்டுமென்பது
பாட்டியல் விதிகளாம்³¹

என்று அண்ணா உண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

சாதி வேறுபாடு நிலைப்பதற்கும், வகுப்புக் கொடுமைகள் வளர்-
வதற்கும் நிரந்தரமான ஏற்பாட்டைப் பார்ப்பனர்களே செய்துள்ளனர் என்றும்
பெரியார் கருத்து³² ஏற்கத்தக்கதாகவே உள்ளது.

ஆயிர மாயிரம் ஆண்டுகளாகத்
தீய சாதி இந்நாட்டைத் தீய்ப்பதை
ஆயிரமாயிரம் ஆண்டு களாகத்
தூயவர் முயன்றும் தொலைத்தா ரில்லை
அதனால் இந்த அழகிய தமிழகம்
மதிப்பற்ற வாய்வு மயங்கி வருவதும்
உலகம் அறிந்த ஒன்றாகும்³³

சாதி - கலைஞரின் கருத்தோட்டம்

ஆதிகாலத் தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்குத் தொடர்பில்லாத ஒன்றே சாதி. ஆனால் காலமாறுபாடுகள் இன்று சாதியை விட்டுப் பிரிக்க முடியாத - பிரிய மனம் இல்லாத தமிழ்ச் சமுதாயத்தை உருவாக்கி விட்டுள்ளன. கலைஞர் கருணாநிதி, தொடக்கநிலையில் தமிழ் மக்களிடம் சாதி உணர்வு கிடையாது என்றும் கருத்துடையவர்; படிப்படியாகவே சாதிப் பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டன என்ற எண்ணமுடையவர். இவ்வெண்ணத்தைத் தம் கவிதையொன்றில் அவர் தெளிவாகச் சுட்டுகின்றார்.³⁴

சாதிகள் மக்களிடையே பல்வேறு பிரிவுகளை உருவாக்கியதால் சமுதாயம் அழிவை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கியது. தன்மான உணர்வுடன் வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமுதாயம், சாதி உணர்வு காரணமாக அடிமைப்படும் நிலையைத் தனக்குத்தானே ஏற்படுத்திக் கொண்டது. இந்நிலையைக் கலைஞர், "ஒரு குடம் பாலிலே ஒரு துளி விஷம் கலந்தால் விஷம் பாலாகாது. பால் விஷமாகும். அதேநிலை தான் நமது பூந்தோட்டத்திலே வளர்ந்து வருகிறது. சாதி உணர்ச்சி அதுபோலத்தான். சாதியென்றும் ஒரு சொல்லேயில்லாத சமுதாயத்தின் மீது படையெடுத்துப் பணிய வைத்துவிட்டது"³⁵ என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் உணர முடிகின்றது.

இத்தகு கொள்கையுடைய கலைஞர் சாதி பற்றிய தம்முடைய உணர்வுகளைத் தமது படைப்புகளில் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். அவற்றை நிரல்படுத்தி நோக்கும்பொழுது,

தொழில் அடிப்படையில் தொடக்கப் பாகுபாடு,
மதம் ஏற்படுத்திய சாதிப் பிரிவு,
சாதிப் பெயர்களை எழுதல்,

சாதியடிப்படையிலான எச்செயலையும் எதிர்த்தல்
சாதிவேப்பாடு பாராட்டுவதைத் தவிர்த்தல்

ஒழுக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மக்கட்பிரிவை
வரவேற்றல்

என்றும் கருத்துகள் பெறப்படுகின்றன.

தொழில் அடிப்படையில் தொடக்கப் பாகுபாடு

தொழில் அடிப்படையில் மக்கள் பிரிந்து வாழ்ந்தனர். அதன்பிறகே அம்மக்கட்குள் பிறப்பு அடிப்படையிலான ஏற்றத்தாழ்வு கற்பிக்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் கள்ளர் நாடுகளின் தலைவர்கள் அம்பலக்காரர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். ஆனால், அப்போது அம்பலக்காரர் என்று ஒரு வகுப்பாரையே அழைக்கும் நிலை உள்ளது. தலைமையேற்றவர்களே சாதிப் பிரிவான நிலைமையை உண்டாக்கினர். இதனைத் 'தென்பாண்டிச் சிங்கம்' முன்னுரையில், கலைஞர் கூட்டிக் காட்டுகின்றார். "அம்பலக்காரர் என்பது ஒரு வகுப்பாரைக் குறிக்கும் சொல்லாகச் சிலநேரங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் கூட, கள்ளர் நாடுகளின் தலைவர்களைத் தான் 'அம்பலக்காரர்' எனப் பட்டம் கூட்டி அந்தந்த நாடுகளின் குடிமக்கள் போற்றி வந்தனர்"³⁶ இதனால் தொழில் அடிப்படையில் மக்கட் பாகுபாடு உருவானதைக் கலைஞர் உணர்த்துகின்றார்.

மதம் ஏற்படுத்தியதே சாதிப் பிரிவு

பிறப்பு அடிப்படையில் மக்களிடையே பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியது இந்துமதம். "அறியாமையாலும், அச்சத்தாலும் சூழப்பட்ட மக்களிடையில்

சாதிகளே இல்லை என்று கூறுவது ஆண்டவனுக்குச் செய்கின்ற துரோகம் பாவம் என்று அச்சுறுத்தப்படுகின்ற சூழ்நிலை உருவாயிற்று . இந்துமதம் என்ற இனிப்பான சொல்லைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுதான் , ஒரு குலத்துக்கொரு நீதியென்ற நிலை உருவாக்கப்பட்டது . இந்துமதம்தான் நால்வகை வருணங்களை உருவாக்கி, அந்த நால்வகை வருணத்திலும் சேராதவர்களாக , தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை ஒதுக்கித் தள்ளியது" .³⁷ இதனால் , தொழில்வாரியாகப் பிரிந்த மக்கள் மதத்தின் காரணமாகப் பல்வேறு சாதிகளாக மாறினர் என்றே கலைஞர் கருதுவதை அறிய முடிகின்றது .

இதுகுறித்து ,

புராதன கால உழைக்கும் மக்களையும் , அவர்களின் பரம்பரையில் வந்துள்ள இன்றைய மக்கள் ஜனத்தொகையில் மிகப்பெரும் பகுதியாக உள்ள உடல் உழைப்பு தரக்கூடிய இந்திய மக்களையும் பிறப்பால் தாழ்ந்த , ஒதுக்கப்பட்ட , ஒடுக்கப்பட்ட ஜாதியினர் என்ற அவலநிலைக்கு உள்ளாக்கி வைத்திருப்பதே வேதங்கள் படைத்துள்ள இந்துமதத் தத்துவமேயாதும்³⁸

என்று சுந்தரம் என்பார் கூறுவதும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது .

இந்துமதம் காரணமாக வருணாசிரமப் பிரிவுகள் ஏற்பட்டன . கடவுளின் படைப்பே சாதிப் பிரிவு என்ற கருத்து அனைவர் உள்ளத்திலும் பதியுமாறு செய்யப்பட்டது . நான்கு வருணங்களும் , அவை தோன்றிய விதமும் கடவுளோடு பிணைக்கப்பட்டுக் கூறப்பட்டன . இதைக் கடுமையாக எதிர்த்-கின்றார் கலைஞர் . பிரம்மாவின் படைப்பே நான்கு வருணங்கள் என்போரைச் சாடுகின்றார் . பிரம்மா உயர்ந்தவன் என்று கூறப்படும்போது , அவனால் படைக்கப்பட்டவர்கள் மட்டும் எவ்வாறு மேல்சாதி கீழ்ச்சாதி என்று பிரிக்கப்பட்டனர் என்று கேள்விக்களை தொடுக்கின்றார் .

பிரம்மாவிஷ்டைய மகத்திலே பிறந்தவன் பிராமணன், பிரம்மாவிஷ்டை
தோளிலே பிறந்தவன் சத்திரியன், பிரம்மாவிஷ்டைய தொடையிலே பிறந்தவன்
வைசியன், பிரம்மாவிஷ்டைய காலிலே பிறந்தவன் சூத்திரன், அதாவது
நாமெல்லாம் காலிலே பிறந்தவர்கள் என்பது சிலருடைய கற்பனை. அதை
வாதத்திற்கு ஒப்புக் கொள்வதாக வைத்துக் கொள்வோம். கடவுளுடைய
படம்பில் எல்லா அவயவங்களும் ஒன்றுதான். இதில் எந்த அவயவத்தில் யார்
பிறந்தாலும் எல்லோரும் மனிதர்கள் தான்" ³⁹ என்று கூறுகின்றார்.

நால்வருணத் தோற்றம் பற்றிய கருத்தை வாதத்திற்காக ஏற்றுக்
கொண்டவராக இருந்தாலும், எந்நிலையிலும் மக்களிடையே பிறப்புப் பற்றி
ஏற்றத்தாழ்வுகள் கற்பிக்கப்படுதல் கூடாது என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றது
இக்கூற்று.

இக்கருத்தை மக்களின் மனத்தில் மேலும் வலிவு பெறப் பதியவைக்க
வேண்டும் என்று விரும்புகிறார் கலைஞர். மக்கள் தங்களுக்குள் ஏற்பட்டுள்ள
சாதி உயர்வு தாழ்வைப் போக்கி வாழ்தல் வேண்டும். சாதிகளின் என்விக்-
கையை மேலும் பெருகவிடாது தடுத்தல் வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்.
"அத்தி மரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் உச்சியிலும் கிளையிலும் அடிமரத்திலும்
காய்கள் கார்க்கின்றன. என்கே காய்த்தாலும் அதனை உத்திக்காய் என்று
தான் சொல்லுகிறோமே தவிர, அடிமரத்தில் காய்ப்பதை பரங்கிக்காய்
என்றோ, கிளையில் காய்ப்பதைப் புடலங்காய் என்றோ உச்சியில் காய்ப்பதை
வெண்டைக்காய் என்றோ அழைப்பதில்லை. அதைப் போலத்தான்

பிரம்மாவிஷ்ட நெற்றியில் பிறந்தவரும், தோளிலும், தொடையிலும் காணும்
தோன்றியவரும் மனிதர்கள்தானே தவிர அவர்களில் உயர்வு தாழ்வு எதுவும்
இல்லை" ⁴⁰ என்று கூறி, சாதி கடவுளால் படைக்கப்பட்டது என்ற கூற்றினை

நம்பும் மக்கள் இடப்போல் அவர்கள் மனம் தெளிய, அத்திமரத்தில்
எப்பத்தியில் காய்த்தாணம் அது அத்திக்காய் என்று அழைக்கப்படுவது போல
கடவுளின் எவ்வுறுப்பில் பிறந்தாணம் மனிதர்கள் என்றே கூறவேண்டும் என்று
வலியுறுத்துகின்றார்.

சாதிப் பெயர்களை எஞ்சுதல்

சாதிப் பெயரில் மறைந்துள்ள இழிவுகள் பல. அவற்றைக் கருதாது,
அப்பெயர்களை வைத்திருப்பதில் மக்கள் மனமகிழும் தன்மையைக் கண்டு கலைஞர்
வேதனைப்படுகின்றார். அப்பெயர்களிலுள்ள இழிவை எடுத்துக்காட்டினால்,
தான் உருவாக மனம் திருந்தி வாழமாட்டார்கள் என எதிர்பார்க்கின்றார்.

தேவன் தன்னைத் தெளிய விடும் நபராகத்தான் அமையும். தேவியம்பிள்ளைக்கும்
சுட்கும் உறையாடலில், கீரிப் பிள்ளை, ஆவில் பிள்ளை, கிளிப் பிள்ளை,
தெய்வம் பிள்ளை என்பவிலும்கூடும் பறவைகளும் மரங்களும் பெயர் கொண்டுள்ள
நிலையில் மக்களும் 'பிள்ளை' என்ற கூறிக்கொட்டு பலர் வாழ்கின்ற நிலையை
எஞ்சுவதன் மூலம்⁴¹ சாதிப்பெயர்களிலுள்ள இழிவைச் சுட்டுகின்றார். பல
உட்சாதிக்கும் ஒழிந்து ஒத்த நிலையில் வாழும் தன்மை தமிழ்மக்களுக்கு உருவாக
வேண்டும் என்ற விழுவை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

சாதி அடிப்படையிலான எச்செயலையும் எதிர்த்தல்

1953ஆம் கல்வி ஆண்டிலிருந்து நாட்டுப்புறத் தொடக்கப் பள்ளிகளில்
குலக்கல்வித் திட்டத்தை அப்போதிருந்த முதல் அமைச்சர் இராசாசி கொண்டு
வந்தார்.⁴² நாட்டுப்புற மாணவர்கள் மற்றவர்களைப் போல முழுநேரமும்
பள்ளியில் படிக்கத் தேவையில்லை. பாதிநேரம் பள்ளியில் படித்தால்
போதுமானது. மீதிநேரம் வீட்டுலிருந்து குலத்தொழிலைக் கற்றுக்கொள்ளட்டும்

என்பதே இக்கல்வித்திட்டம். பொதுமக்களுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தால் போதும், அந்த அளவோடு கல்வியை நிறுத்திக் கொண்டு அவ்வளவு பரம்பரைத் தொழிலைச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இராசாசி தீத்திட்டத்தைக் கருமையாகப் புதுத்தினார்.

கலைஞர் இத்திட்டமானது எளிய மக்களை இந்த நிலையில் அடக்கி வைப்பது, ஏழை மக்களின் கல்வி வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பதற்கு மேலாகச் சாதியை வளர்க்க - சாதியை நிலைநிறுத்த விடும்பியவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டமாகவே கருதினார். இதைக் கருமையாக எதிர்த்து இது ஒரு சாதி அமைப்புத் திட்டமே என்ற கருத்தை வெளியிட்டார்.

"அவ்வளவு குவத்தொழிலை அவ்வளவு செய்ய வேண்டுமென்ற திராவிட நாட்டிலே ஒரு கல்வித் திட்டத்தின் மூலம் சொன்னால் அந்தத் திட்டத்திற்கு வர்ணாஸ்ரமத் திட்டம் என்ற பெயரைத் தவிர வேறு பெயர் அளிக்க முடியாது" ⁴³ இதனால் சாதி நிலைபெறச் செய்யும் எச்செயலையும் எதிர்க்கும் மனப் - பாங்கினைப் புலப்படுத்துதல் காணத்தக்கம்.

சாதி வேறுபாடு பாராட்டுவதைத் தவிர்த்தல்

தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் இடையில் வந்த மதம் - கடவுள் - கற்பிக்கப்பட்ட சாதி இனவகவினால் தமிழர்கள் பல்வேறு பிரிவுகளால் அழைக்கப்பட்டனர். ஒரு கடவுளை எப்படிப் பல்வேறு பெயர்களில் பக்தர்கள் அழைக்கின்றனரோ அதுபோல பிறப்பொத்த தமிழர்கள் பல்வேறு பிரிவுகளால் அழைக்கப்படுகின்ற நிலை ஏற்பட்டது. எப்படி அழைப்பினம் அவர்கள் பிறப்பால் ஒருவரே என்ற கருத்துக் கொண்டவராகக் காலஞ் - விளங்குகின்றார்.

கடாரங்கொட்டான், லங்கையை வென்றான், வரலாற்று
 வேந்தனாகவும் தமிழ்க் குடிமகன் திகழ்ந்தான். எப்படித்
 திகழ்ந்த தமிழ்க்குடிமகன் ஸுடக்காலத்திலேற்பட்ட சில
 அல்லர்களால், சோதனைகளால். சில குறுக்கீடுகளால்
 தமிழ்க்குடிமகன் என்ற பெயரையே இழந்தான். அந்தப்
 பெயர் யாதவர், முக்குலத்தோர், வன்னியர், முதலியார்,
 செட்டியார், பிள்ளை என்று இப்படிப் பல பெயர்களாக
 மாறின. பல பெயர்களாக மாறினாலும் அவன் தமிழ்க்குடி
 மகன்தான். எப்படிச் சண்டனை, கிருஷ்ணனென்றும்,
 பரமாத்மா என்றும், வேணுகோபாலன் என்றும், வீரகூறு -
 வென்றும் யாதவர்களும் வைணவர்களும் பல பெயரிட்டு
 அழைக்கிறார்களோ அதைப்போலத் தான் தமிழ்க்குடிமகனைப்
 பல பெயரிட்டு அழைக்கின்ற நிலைமை தமிழகத்தில் ஏற்பட்டது ⁴⁴

என்று தமிழர்கள் சாதிவேறுபாடு பாராட்டாது ஒரே குடியாகத் திகழ
 வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ஒழுக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மக்கட்பிரிவை வரவேற்றல்

ஒழுக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர்
 என்ற பிரிவுகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். சாதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு
 உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்ற பாடுபாடு அமைந்திருக்கக் கூடாது என்ற
 கருத்திலும் கலைஞர் உறுதி கொண்டவர். சாதிப்பிரிவு அடிப்படையில்
 உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என்று பிரிப்பது எவ்வளவு தவறானது என்பதைப்
 புராணச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்திய ஒரு பாகவதரின் செயல்நூலம் தெளிவு -
 படுத்துகின்றார்.

உணவருந்திய பாகவதர் உடலெங்கும் சந்தனம் பூசிக் -
 கொண்டு மாடி அறைக்குள் நுழைந்தார். அங்கே
 இருந்த வேலைக்காரியைக் கண்டதும் பாகவதர் மெய் -

மறந்தார். கதாகாலட்சேபத்தில் சீதையைப் பற்றி
அருக்கிய வர்ணனைகளையெல்லாம் கொட்டித் தீர்த்தார்.
இயதியில் அவளைத் தொட்டும் பார்த்தார். வேலைக்காரி
வெகுண்டாள் பாகவதரைப் பார்த்து தூ! என்று
இழித்துரைத்துவிட்டு, மாடியிலிருந்து கீழே இறங்கி ஓடினாள்.

வீட்டுக்கார அம்மாள் - சீமானின் மனைவி - பாகவதருக்கு
வெள்ளிக் கிண்ணத்தில் பால் எடுத்துக் கொண்டு மாடிக்கு
வந்தாள். பாகவதர் முகம் ஒரு மாதிரி சோகமாக
இருந்தது கண்டு, என் - என்ன காரணம்? என்று வினவினாள்.
காலட்சேபம் செய்த களைப்பு - உடம்பு வலிக்கிறது,
அவ்வளவுதான் என்றார் பாகவதர். உடம்பு பிடித்து
விடுகிறேனே என்றாள் அந்த அம்மாள் - பாகவதர்
மறுப்பாரா என்ன? உடலைப் பிடித்த அந்த அம்மாள்
பாகவதர் பிடியில் சிக்கினாள். அவள் விடு ம்பியது
நடந்தது 45

என்ற காட்சியைப் படைத்துக்காட்டி கீழ்சாதிப் பெண் ஏற்றுக்கொள்ளாத
ஒன்றை உயர்சாதிப் பெண் விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டதை உபாத்தி. உயர்தரப்
பிறப்பு என்பதும் இழிந்த குடிப்பிறப்பு என்பதும் கற்பிக்கப்பட்ட சாதி
முறைகளால் ஏற்படுவதில்லை என்ற உண்மையைத் தெரிவிக்கின்றார்.

'பெரிய இடத்துப் பெண்' என்ற சிறுகதையில் பெரிய ஊட்டுப்
பெண்ணாகிய கண்ணம்மா ஒழுக்கக் கேடாக நடந்து கொள்வதுடன், தன் கணவன்
வேலைக்காரி குமுதாவைக் கற்பழிக்கவும் காரணமாக முடிக்கின்றாள்.
குமுதா வேதனை தாங்காது உயிர்விடுகின்றாள். கணால் கண்ணம்மா வேறு
ஆடவனுடன் இன்பமான வாழ்வையே தேடிக்கொள்கிறாள். 'நடுத்தொடி
நாராயணி' என்ற கதையில் உயர்சாதிக் குடங்கள், கோவிலிலில் ஒடிக்கக்
கேடாக நடந்து கொள்வதைக் காட்டுகின்றார். 'பிரேத விசாரணை'
என்ற கதையில், அண்ணாமலை முதலியார் என்பவர், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச்

சேர்ந்த பண்ணையாள் காத்தழுத்து என்பவளின் மனைவி கருப்பாயி என்பவளிடம் ஒழுக்கக் கேடாக நடந்து கொள்வதைக் காட்டுகின்றார். 'அமிர்தமதி' என்ற கதையில், பட்டத்தரசி அமிர்தமதி யானைப்பாகனுடன் உறவுகொண்டதோடு மட்டுமன்றி, கணவனையே கொல்வதாகப் படைத்துக் காட்டுகின்றார். உயர் சாதியினர் என்று சொல்லப்படுபவரிடையேதான் ஒழுக்கக்கேடு மிகுந்திருப்பதை உணர வைக்கின்றார். இதன்கூட, உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்ற பாகுபாடு ஒழுக்கத்தினைப்படையில் ஏற்படவேண்டுமே தவிர, சாதியின் அடிப்படையில் கூடாது என்பதை வற்புறுத்துகின்றார் கலைஞர்.

"பக்தி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஒழுக்கம் இருக்கவேண்டும். பக்தி தனி மனிதனைப் பொறுத்தது. ஒழுக்கம் இல்லாது ஒருவன் இருந்தால், அது பிறரையும் பாதிக்கும். ஒழுக்கமில்லாதவனால், அயலானக்குத் தொல்லை ஏற்படும். எனவே சமுதாய வாழ்க்கையில் ஒழுக்கம் பக்தியைவிட முதன்மையானது, இன்றியமையாதது".⁴⁶

சாதிப் பிரிவுகள் தொடர்பாகக் கலைஞர் தெளிவான கொள்கை கொண்டவராகத் திகழ்கின்றார். இப்போதைய சமுதாயத்தில் ஒரு பிரிவினர் முன்னேறிய நிலையிலும், முன்னேற வாய்ப்பற்ற நிலையில் பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களுக்குள் சமத்துவம் ஏற்படவேண்டும். இந்தச் சமநிலை ஏற்படும் வரை முன்னே பிரிவினர்தான் இருக்க வேண்டும் என்கிறார். "பிற்படுத்தப்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர், முன்னேறியோர் என்கின்ற இந்த மூன்று பிரிவினர்தான் நாட்டிலே இருக்க வேண்டும் - அதுவும் ஒரு காலவரையறை வரையிலேதான்"⁴⁷ என்று கூறுவது இதனைப் புலப்படுத்துகின்றது.

சாதியுள்ள சமுதாயமாக இன்று விளங்குவதால், இருக்கின்ற ஏற்றத் தாழ்வுகள் போக்கப்பட இட ஒதுக்கீடு வேண்டப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் பல சாதிகளாகத் தமிழ்மக்கள் பிரிந்து கிடப்பதைக் கலைஞரது உள்ளம் ஒப்பவில்லை. "சாதிகளாகப் பிரிந்து கிடப்பது இட ஒதுக்கீடுகளைப் பொறுத்த வரையிலே தேவைதான் என்றாலும் கூட, இதய ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்தவரையிலே அது சரியல்ல என்பதைத்தான் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்".⁴⁸

ஒளிமயமான எதிர்காலம் ஒன்று தோன்றும், அப்போது சாதியற்ற தமிழகம் உருவாகலாம். அதுவரையில் இருக்கின்ற உரிமைகளைப் பயன்படுத்தி மேல்நிலை அடைய வேண்டும். ஒன்றே குலம் என்பது நம்முடைய குறிக்கோள். நாம் உயிரோடு இருக்கிறோமோ இல்லையோ இன்னம் இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளுக்குப் பிறகு ஐம்பது ஐ நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு யாதவர், முதலியார், பிள்ளை என்று சாதிப் பெயர்களே இல்லாத நிலை ஏற்படக்கூடும். அப்படி ஏற்படுகின்ற வரையில் இருக்கின்ற உரிமைகளை நாம் இழந்துவிடக் கூடாது".⁴⁹ என்று தெரிவிப்பதனால் பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்ற கோட்பாடுடைய தமிழகத்தை கலைஞர் எதிர்நோக்குகின்றார் என்பது தெளிவாகும்.

பார்ப்பனர் ஆதிக்கம்

பிறப்பினால் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்த தமிழ்மண்ணில் சாதிப்பிரிவுகள் இன்று உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பார்ப்பனரல்லாத பல்வேறு சாதியினர் தங்களுக்குள் வேறுபாடுகள் காட்டி வாழ்ந்துவரவும், தங்கள் அனைவருக்கும் மேலாகப் பார்ப்பனர் இருப்பதை மான உணர்வு சிறிதுமின்றி ஏற்றியும் போற்றியும் காத்துவருவதை உணரமுடிகின்றது.

பார்ப்பனருக்கு அதரவான மனந்தியின் அடிப்படையிலேயே மக்கள் இவ்வாழ்க்கையும் அட்சிமதையும் நடைபெற்று வந்தன. பார்ப்பான், பசு வணங்குதற்குரியன என்பதே மனந்தி. இந்நதி அடிப்படையிலேயே மனந்திச் - சோழன், தன் மகனைக் கொன்ற செய்தி கூறப்படுகின்றது. பார்ப்பானைப் பிறசாதியார் கொன்றால் அதற்குக் கொலைத்தண்டனை வழங்கப்படவேண்டும். அதேநேரத்தில் பார்ப்பான் எத்தவறு செய்யினும், அவனுக்குக் கடுந்தண்டனை சிடையாது. இச்செய்திகளை, மனந்தி நூற்பாக்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ⁵⁰

"மனவின் கூற்றுப்படி, பிராமணத்தான் அனைத்துப் படைப்புகளின் எஜமான். அவன் கடவுளுக்குச் சமம். படித்திருந்தாலும் படிக்காவிட்டாலும் அனைத்து வர்ணங்களுக்கும் அவனே தலைவன்". ⁵¹ ஒரு பார்ப்பனைப் பிற சாதியார் சமைத்ததை உண்ணமாட்டான். அனால், பார்ப்பனர்களால் சமைக்கப்பட்ட உணவைப் பிற சாதியார் உண்ணலாம். பார்ப்பனருக்கும் பிற சாதியாருக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு எதிரிடையானது. பார்ப்பனர் பிற சாதியாரிடமிருந்து செல்வத்தையோ பரிசுப்பொருளையோ பெறுவரே தவிர, பிற சாதியாருக்கு வழங்கார், பார்ப்பன வகுப்புக்குரிய உட்பிரிவுகள் அனைத்தும் சமமான தகுதியுடையன அல்ல. அனால், அதேநேரத்தில் பார்ப்பனச் சாதியில் கீழ்நிலையில் உள்ள உட்பிரிவும் பார்ப்பனரல்லாத சாதிகளில் காணப்படும் மேல்சாதியைவிட உயர்ந்தது" ⁵² என்ற கலைக் - களஞ்சியம், இம்மனையில் அழமாக வேரோடியிருக்கும் பார்ப்பனப் பண்புகளை ஆய்ந்துரைக்கின்றது.

இவ்வாறு தம்மை - தம்மினத்தை மற்றவரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் - கொண்டு, மற்றவர்களிடம் உயர்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணத்தை நிலைநிறுத்திக் கொண்ட பார்ப்பனர்களின் சாதியச் சிந்தனைகளைக் கலைஞர் தெளிவாக

எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். கலைநின் படைப்புகளில் பார்ப்பனர்கள் சாதிவெறி மிக்கவர்களாகவும், ஒழுக்கக் கேட்டாளர்களாகவும், பிரித்தாரும் சூழ்ச்சி-யினராகவும், ஏமாற்றிப் பொருள் பறிப்பவராகவும், திருடுபவராகவும், காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்றவாழ் தமது நிலையை மாற்றிக் கொள்பவ-ராகவும், கோழைத்தன்மை மிக்கோராகவும் உடும்பெற்றுள்ளனர். பார்ப்பனர் குறித்த கலைநின் இக்கருத்துக்கள் அவரது கற்பனையில் உருவானவையல்ல; நடைமுறை வாழ்விலும் வரலாற்று நிகழ்ச்சியிலும், புராணக் கதைகளிலும் இடம் பெற்றுள்ள பார்ப்பனப் பண்புகளையே கலைந் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்தி-யுள்ளார் எனலாம்.

சாதிப் பிடிப்பு

இனி, சாதியமைப்பின் நிலைபேற்றிற்குக் காரணமாகின்ற பார்ப்பனரின் மேற்கூட்டிய பண்புகள் காணத்தக்கன. சாதி உணர்வை உய்த்தியாகக் கடைப்-பிடிப்பவர்கள் பார்ப்பனர்கள், அதன்வழியாக மகிழ்வும், வளமும் பொருந்திய வாழ்க்கை அமைத்துக் கொள்ள இயலும் என்று கருதுவதாலேயே இத்தகைய உணர்வுடையவர்களாயிருக்கின்றனர். கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, ஆட்சி ஆதரவு ஆகியவை தங்களுக்குள்ளேயே பகிர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டும், பிறசாதி மக்களுக்கு பரவிவிடக் கூடாதென்ற நச்சு எண்ணத்தாலும் சாதியை உடும்புபோல் பிடித்துக் கொண்டுள்ளனர்.

சாதி வேறுபாடு நிலைத்து நிற்கவேண்டும் என்று விடும்பி மனிதர்-களிடையே உயர்வு தாழ்வைக் கற்பிக்கக் கூடியவர்களாகப் பார்ப்பனர் விளங்குவதைக் கலைந் வெளிப்படுத்துகின்றார். 'து'க்குமேடை' நாடகத்தில் இடம்பெறும் பரமார்த்திகர் சாதிப் பற்றால் ஏற்றத்தாழ்வை வற்புறுத்தக்

கூடியவராக விளங்குகின்றார். "சாதியைப் பிரித்தார்கள் என்றால் சும்மாவா பிரித்தார்கள்? சாப்பிடுகின்ற அகாரத்திலே குழம்பு, கறி, ரசம், சோறு என்று இடுக்கிறதை எல்லாம் வயிற்றுக்குள் போவதுதானே என்று ஒன்றாகப் பிசைந்தா சாப்பிடமுடியும்!"⁵³ என்ற வாதத்தை வைத்து, அபிநய சுந்தரரிடம் சாதிவேறுபாடு நிலைத்திருக்க வேண்டியதன் தேவையை வற்புறுத்துபவராகப் பரமார்த்திகர் விளங்குவது அறியத்தகும்.

"பலிபீடம் நோக்கி" என்ற வரலாற்று நாடகத்தில், வெங்கண்ணா என்ற வேதியன், வெங்காணி என்ற மன்னனிடம், "அரசே, தங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில்!!! என்று இழுத்தாற்போல் வினவ, அந்தனர் வாழ்வார், ஆலயம் செழிக்கும், அக்கிரகாரம் வளரும் அசாத்தர்"⁵⁴ என்று மன்னன் விடை இடுக்கிறான். வெங்கண்ணாவின் விடுப்பம் அந்தனர் வாழ்வு, அக்கிரகார வளர்ச்சி என்பதாகக் காட்டிப் பார்ப்பனரின் சாதிப் பிடிப்புணர்வையும், அவர்களது சமூக வளர்ச்சி அசையையும் கலைஞர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

பார்ப்பனரல்லாதார் கல்வி, பதவி, செல்வம் ஆகிய எல்லா - வற்றிலுமோ அல்லது ஏதேனும் ஒன்றிலோ உயர்வடைந்துவிட்டால், அவர்களைச் சார்ந்திருப்பவரைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலைப்படுவதில்லை; தங்களை உயர் - வானவராகக் கருதிக்கொண்டு, மற்ற மக்களை இழிவாக எண்ணி ஒதுக்கி வாழும்நிலை பொதுவாக நிலவுகின்றது. ஆனால் இதற்கு மாறாக, பார்ப்ப - னர்கள் வறுமையோ அல்லது வளமோ நேரினும், மானமே இழப்பினும் மனந்தளராத சாதியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள் என்பதைக் கலைஞர் 'தூ' க்குமேடை' நாடகத்தில் புலப்படுத்துகின்றார்.

அர்த்தநாரி என்பவன் பார்ப்பன மாணவன். பேச்சுப் போட்டியில் பாண்டியன் என்பவனிடம் தோற்றவிட்டதால் 'மானம் போய்விட்டது' என்று

தனக்கு ஆதரவான ஐசிரியர் பரமார்த்திகரிடம் கூறுகின்றான் . அவரும் பார்ப்பனர் . அவர் , அர்த்தநாரியிடம் , "இதென்னடா குழந்தை மாதிரி பேசறே ! கல்லைத் தலையிலே தூ க்சி னர்வலம்வந்தபோது கட கனகவிசயர் மானம் போனதென்று கலங்கவில்லையே . . . இரணியனும் , இராவணனும் செய்த அக்கிரமங்களுக்குப் பழையநாள் பிராமணாள் பயந்திருந்தாள் நம்ப பரம்பரையே படுகூரணமாயிருக்குமே ! மானம் அவமானம் என்பதை யோசித்தால் காரியமே நடக்காது" ⁵⁵ என்று கூறுகின்றார் . எச்சிழ்நிலையிலும் பரம்பரை அழியாது பாதுகாக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வைக் கொண்டவராகப் பார்ப்பனர் விளங்குவதற்கு இதுவும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும் .

புராண இதிகாச காலத்திலும் , கனகவிசயர் காலத்திலும் பார்ப்பனர்கள் மான உணர்வு அற்றவர்களாகவே இருந்துள்ளனர் . அனால சாதி உணர்வை இழந்தவர்களாக ஒருநாளும் மாறவில்லை என்ற கருத்தை இப்படைப்புகளின் போக்கிற்கேற்ப உணர்த்தி , பார்ப்பனர்களுக்குள்ள சாதிப்-பிடிப்பை வெளிப்படுத்துகின்றார் கலைஞர் .

ஒழுக்கக் கேடு

பார்ப்பனர் , எண்ணம் , இழிசெயல் இரண்டையும் சாத்திர சம்பிரதாயங்களின் அடிப்படையில் தவறானதல்ல என்று நிறுவும் மனப்பாங்கினர் என்பதைக் கலைஞர் புலப்படுத்துகின்றார் . ஒழுக்கக் கேடு என்பது எவரிடத்தும் ஏற்படக்கூடாத ஒன்று . அதிலும் , மேல்சாதியினர் என்று தம்மைக் கூறிக்கொள்ளும் பார்ப்பனரிடத்து ஒழுக்கக்கேடு நிகழ்வதை எவரும் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாது . கலைஞர் , ஒழுக்கக் கேடாகவும் , ஒழுக்கக்கேட்டிற்குத் துணையாகவும் செயற்படும் பார்ப்பனரை வெளிப்படுத்துகின்றார் .

"கோயில் குருக்கள் என்றபோதிலும் மிகக்காண நடையுடை பாவனைகள் உடையவர். கடித்திலே அழகான தங்கச்சங்கிலி, அந்தச் சங்கிலியின் மீளையிலே ஓதராட்சக்காய், இருப்பிலே மயில்க்கு வேட்டி, மேலே ஒரு வெண்பட்டுத்துண்டு, பி.எ., குருமியுடன் கூடிய அமெரிக்கன் சிராப்பு - இவைதான் கோயில் குருக்கள் கிருஷ்ணய்யரின் இடையாளங்கள், மறந்து விட்டேன், மன்னிக்கவும், அன்றாடம் சலவை செய்யப்படும் புணூல் உண்டு மார்பிலே! விபுதிப்புச்ச உண்டு, விஷ்ணுவுக்கு விசேசமான நாட்களில் நாமமும் போடுவார், பட்டையாக அல்ல, பக்குவமாக, சிறிய கோடாக, சிங்காரம் கெடாமல்".⁵⁶ இவர்தான் 'நடுத்தெரு நாராயணி' சிறுகதையில் இடம்பெறும் பார்ப்பனர். இவர், நாராயணி என்ற ஐதழ்வற்ற இளம்பெண் கோவிலைச் சுற்றி வரும்போது, சுற்றும்முற்றும் யாருமில்லை என்பதை அறிந்து, "அவள் கால்களிலே தலைமட்டுமளவுக்குச் சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டனிட்டு வீழ்ந்தார்".⁵⁷ தமது ஐசையை அவளிடம் கூறி, அவள் தயங்கிய நிலையில், மெல்லத் தொட்டுக் கட்டியதைத் செயலைப் புனைகின்றார் கலைஞர்.

மேலும், கிருட்டினியர், கோவிலில் திருடியதற்கான தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்க, கோவில் அறங்காவலர் நரசிம்மநாயுடுவின் ஐசைநாயகியாக நாராயணி மாற வேண்டும் என்ற அவளை உடன்படச் செய்கிறார். ஒழுக்கக் கேடாக நடந்துகொண்டதுமட்டுமன்றி, தம்மை நம்பியவளையும் ஒழுக்கக் கேட்டிற்குத் தூண்டுகின்றார்.

"கடவுளின் பக்கத்திலேயிருந்து கடமைகளைச் செய்கிற மனிதர் மிகவும் நல்லவராக இருப்பார், நம்பியவரைக் கைவிடமாட்டார், அதிலும் பிராமணர், புரண்டு பேசமாட்டார், பொய்கூறுவது பாவமெனக் கருதுவார்"⁵⁸ என்று பாமர மக்கள் பார்ப்பனர்களைப் பற்றி என்ன கருதுகின்றார்களோ

அதையே நாராயணியும் கடுகுவதாகக் காட்டிப் பின் அப்பார்ப்பனரே
இக்கடுத்துக்குக்கு முரண்பாடாக நடப்பதைக் கலைஞர் படைக்கின்றார் .

'து' க்குமேடை' என்னும் நாடகத்தில் இடம் பெற்ற பரமார்த்திக
அய்யங்கார் என்பவர், தலைமையாசிரியரின் மகள் வேணி என்பவளை . அபிநய
சுந்தரர் என்பவர் கற்பழிக்க முயலும் செயலுக்கு உடந்தையாக இருப்பதைக்
கலைஞர் சட்டுகின்றார் . 'மகான் பெற்ற மகன்' என்ற நாடகத்திலும்,
வேதாளம் என்ற பார்ப்பனன், முத்தாயி என்பவளைக் கெடுக்கத் தளபதி
வெற்றிவேலன் செய்யும் செயல்களுக்கு ஆதரவாக விளங்குவதைக் காட்டுகின்றார் .

இவ்வாறு பார்ப்பனர்கள் , ஒழுக்கக்கேடாகவும் , ஒழுக்கக்கேட்டிற்குத்
துணையாகவும் செயற்படுவது சாத்திர , சட்ட அடிப்படையில் தவறு எனக்
காட்டப்படாதது காரணம் எனலாம் . "தனது நாயகன் இறந்துவிட்டால்
அல்லது புத்திரனை உண்டு பண்ணத் தகுதியில்லாவிட்டால் , புத்திரப் பேற்றை
விரும்புகிற ஷீதிரியானவள் - பெரியோர்களின் அனுமதியைப் பெற்று , மது
காலத்தில் உடம்பில் நெய்யைப் பூசித் தன் கணவனது சகோதரன் அல்லது
அந்தக் குலத்தில் யாரையேனும் புணர்ந்து கொள்ளலாம்" ⁵⁹ என்று மஹந்தி
கூறுகின்றது . கைம்பெண் மறுமணம் என்பது அண்மைக்காலத்தில் ஓரளவு பெருகி
வருகின்றது . ஆனால் கணவனுக்கும்போதே , குழந்தையின்மை என்ற காரணத்-
துக்காக , வேறொர் ஆடவனுடன் உறவு என்பதைச் சமுதாயம் ஏற்றுக்
கொள்வது இல்லை . இவ்வாறு நடப்பது ஒழுக்கக்கேடு என்று கடுகும்
மனப்பாங்கு உள்ளது . ஆனால் மஹந்தி , இதற்கு ஆதரவளிப்பதைக் காண
முடிகின்றது .

மேலும், "பிராமணனால் சூத்திரப் பெண்ணிடத்தில் பிள்ளை பிறந்தால், அவனுக்குத் தந்தையின் சொத்தில் உரிமை இல்லை"⁶⁰ என்பது மூன்றாம். இதனையடுத்து, மற்றொன்றை கூறப்பட்டுள்ளதையும் உற்று நோக்க வேண்டும். "பிராமணனுக்குச் சூத்திர மனைவியிடத்தில் பிறந்துள்ள புத்திரன் செய்யும் சிரார்த்தமானது, பரலோக உபயோகம் ஆகாததால் அத்தகைய பிள்ளை உயிரோடிருந்தாலும் பிணத்திற்கு ஒப்பாவான்"⁶¹ என்று அது கூறுகின்றது.

இதனால், பார்ப்பனர்கள் பிற சாதியைப் பெண்களிடம் உறவு கொண்டாலும், அந்த உறவு சமுதாய உரிமை அற்றது என்பது உணர்த்தப்படுகிறது. இதற்கு ஆதரவாகவே நீதிமன்றமும் தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது. "நெல்லை" ரில் வக்கீலாக இருந்த ஜானகி ராமமூர்த்தி என்ற பார்ப்பனர், 16.9.26இல் நீலாவெங்கட சுப்பம்மா என்ற திராவிடப் பெண்ணைச் சென்னையில் மணந்தார். இப்பெண்ணின் அறம்புள்ளிக்குட உபாத்தியாயினி, இவருக்கும் மேற்படி ராமமூர்த்திக்கும் இடையே குழந்தைகள் உண்டு. இவர் இரண்டாவது மனைவி. முதல் மனைவி பார்ப்பன மாதா. ஜானகி ராமமூர்த்தி இறந்தவுடன், அவருடைய திராவிட மனைவி தன் 2 குழந்தைகளுக்கும் தனக்கும் ஜீவனாம்சம் கொடுக்குமாறு, பார்ப்பன மனைவி மீது வழக்குத் தொடர்ந்தாள். ஜில்லா நீதிபதி, திராவிட மனைவிக்கும், அக்குழந்தைகளுக்கும் மாதம் 20 ரூபாய் ஜீவனாம்சம் கொடுக்குமாறு தீர்ப்புச் செய்தார். பார்ப்பன மனைவி அத்தீர்ப்பை எதிர்த்து, உயர்தர நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்தாள். இவ்வழக்கை நீதிபதிகள் பாண்டரங்கராவ், சோமையா ஆகிய இரு பார்ப்பன நீதிபதிகளும் விசாரித்தனர். இதனிடில் இந்தத் திராவிடர் ரியர் கலப்பு மனம் செல்லாத என்ற தீர்ப்பளித்து விட்டனர். இதுபோன்ற ஒரு கலப்பு மனவழக்கில், பார்ப்பனரல்லாத நீதிபதி வெங்கடசுப்பராவ் கூறியுள்ள தீர்ப்பையும் தவறானது என்பது குறிப்பிட்டு விட்டனர்"⁶²

திருவிளையாடற்புராணம் மாபாதகம் தீர்த்த படலத்துச் செய்திகள், எவ்வளவு ஒடிக்கக்கேடாக நடந்தாலும் இறைவனின் அருள்கிடும் என்பதை விளக்குகின்றது. ⁶³ புத்திர காமேஜ்ஜியாகம் என்பதற்குச் சொல்லப்படும் விளக்கம் ஒடிக்கக்கேட்டைப் பரப்புவதாகவே உள்ளது. ⁶⁴

இவ்வாறாகச்சட்டம், மறந்தி முதலான சாத்திர சமயநூல்கள் கூறும் செய்திகள், பார்ப்பனர்கள் கடைபிடிக்கும் ஒடிக்கக் கேட்டுக்கு அதரவானவைகளாக விளங்குவதை அறிய முடிகின்றது.

பிரித்தானும் சூழ்ச்சி

பிரித்தானும் சூழ்ச்சியில் வல்லவர்கள் பார்ப்பனர்கள். தங்களின் எண்ணம் ஈடேற எத்தகைய சூழ்ச்சியினையும் மேற்கொள்ளத் தயங்கமாட்டார்கள் என்கிறார் கலைஞர்.

'சூ' க்குமேடை' நாடகத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அர்த்தநாரியிடம், பாண்டியன் என்பவனுக்குத் தீங்கு செய்ய வேண்டும் என்ற பரமார்த்திக அய்யங்கார் கூறுகின்றார். அனால் அர்த்தநாரி அஞ்சுகின்றான். அப்போது "அசிசாதேடா அசரு! ராணாதி ராணாக்கள் வீரரதி வீரர்கள் கூராதி கூரர்கள் எல்லோரையும் ஸெய்க்கி நம்மிடம் அயுதம் இடுக்கு! சூழ்ச்சி! அம் . . . நம்முடைய சுதந்திரத்தைக் காக்கும் சக்ராயுதம் அது. சூராவணனைக் கொல்ல ஒரு விபீஷணன், வாலியை வதைக்க ஒரு கர்வன் - இரண்யனை எய்க்க ஒரு பிரகலாதன். அம்மாதிரி அவர்களுக்கள்ளேயே நமக்கு ஒரு ஈன் கிடைப்பான்" ⁶⁵ என்ற பரமார்த்திகர் கூறுகின்றார். நேர்மையான முறையில் ஒரு செயலை முடிப்பதைவிட, நேர்மையற்ற வழியில் நிறைவேற்றுவே பார்ப்பனர் முயல்வர் என்பதை இதன்மூலம் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார். "நம் வம்சத்திலே வயிற்றிலே லுடுக்கிற சிசு கூட வம்சவிடுத்திக்காக வேலை

செய்யும்" ⁶⁶ என்ற கருவிலிருக்கும் குழந்தையின் நிலையிலேயே பார்ப்பனர் சூழ்ச்சித்திறன் மிக்கவராக விளங்குவர் என்பதையும் காட்டுகின்றார்.

'பலிபீடம் நோக்கி' என்னம் தலீசை பற்றிய நாடகத்தில் பார்ப்பனரின் சூழ்ச்சியை விரிவாக விளக்குகின்றார் கலைஞர். தலீசை மன்னன் விசயராகவ நாயக்கன், குடுநாதர் ஆதரவிருந்தும், தெய்வபக்தி உள்ளவராயிருந்தும் மதுரை நாயக்கனால் அழிக்கப்படுகின்றான். மதுரை மன்னனின் சார்பாளனாக இருந்த தம்பி அளகிரி என்பானை, தலீசை மன்னனாக்க வேண்டும் என்ற ஆசையுடையவனாக மாற்றுகின்றான் வேதியன் வெங்கண்ணா. அவ்வேதியன் கூறியவாறே நடந்து, தம்பி அளகிரி மன்னனாகிறான். தலீசை அரண்மனையில் புதையல் கிடைக்கிறது. அதை அடைய விடும்புகின்றான் வெங்கண்ணா. ஆனால் தம்பி அளகிரி தர மறுத்துவிடுகிறான். இதனால் வெங்கண்ணா சினமற்ற விசயராகவனின் பேரன் செங்கமலதாசனைப் பீசப்பூர் சுல்தானிடம் காட்டி, அவனை மன்னனாக்க வேண்டுகின்றான். சுல்தானின் தளபதி வெங்காசி, அளகிரியை விரட்டி, செங்கமலதாசனை மன்னனாக்குகின்றான். செங்கமலதாசன் தன்னை வளர்த்தவரை அமைச்சராகக் விடும்பும்போது வேதியன் வெங்கண்ணா அப்பதவியை விடும்புகின்றான். மன்னன், தான் கொடுத்த உறுதிமொழியை மீற்றாடியானது என்று கூறியதால், வெங்காசியிடம் சென்று வேதியன் சூழ்ச்சிசெய்து, செங்கமலதாசனையும் விரட்டிவிடுகின்றான். இறுதியில் மராட்டியப் பேரரசு உருவாகின்றது. இக்கதையின்போல், பார்ப்பான் நினைத்தால் பட்டமும் கட்டுவான், பலிபீடத்தையும் காட்டுவான் என்று தெரிவித்து, பார்ப்பனரின் சூழ்ச்சியை விளக்குகின்றார் கலைஞர். "அக்காலத்து மன்னர்களை அண்டிப் பதவி பெற்ற பிறகு, அநீதி, மோசம் அயோக்கியதனம், கொடுமை முதலியன புரிய அரியர் குலவர் என்ற, பிடியூபா எடுக்கிறார். சிவன் மீடிந்து விடுவதிலே, கலக மீட்டுவதில் அவர்கள் கைதேர்ந்தவர்கள் என்றும் கூறுகிறார்" ⁶⁷ என்ற கருத்தும் கலைஞரின் கூறிப்புக்கு வலிவு சேர்க்கின்றது.

லோபம் நைவ பரிதயஸேத்" (பணம் சேர்க்க வேண்டுமென்ற ஆசையை விட்டுவிடாதே) என்கிற வெட்கக் கேடான வாக்கியத்தை அஸசரித்துத் தமது நாட்டு அரசனக்கும் அயல்நாட்டு அரசனக்கும் பகையை உண்டு பண்ணி இருக்கிறார்கள். தன் நாட்டு அரசன் வெற்றி பெற்றால் அயல்நாட்டுப் பொருள்கள் தங்களுக்கு வந்துசேரும். அயல்நாட்டான் வெற்றி பெற்றால் இவ்வூர்ப்பொருள் அங்குள்ள தம்மினத்தவரையே அடையும். தங்களுக்கு ஒரு குறைவும் ஏற்பட மாட்டாது⁶⁸

என்று சாத்திரத்துக்கு விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

பார்ப்பனர்கள் மேன்மேலும் பொருள் சேர்க்க வேண்டும், பிற சாதியினரை அடக்கி ஆதிக்கம் செலுத்தும் தலைமைப் பொறுப்பில் விளங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டதாலேயே இச்சூழ்ச்சி எண்ணமுடையவராய் விளங்குகின்றனர் என்பதை இவ்விளக்கத்தினூடும் அறிய முடிகின்றது.

இதனடிப்படையிலேயே கலைஞர், து⁷ க்குமேடை நாடகத்தில், "இப்ப நடக்கிற ராஜாங்கத்தில் பிறாமனாளுக்குக் குறைவு வந்தால் . . . நம்ப தலையே போய்விடும்". "பிராமண மாணவர்கள் விடுதியை முதலில் பழுது பார்க்க வேண்டும்", "ஆஸ்டல் பியூருக்கு அடுத்த மாதத்திலிருந்து ஐந்து ரூபாய் குறைத்து, இந்த ஐந்து ரூபாயை அட்ஸ்பண்ணி சமையல்கார அய்யருக்கு இந்த மாதத்திலிருந்து ஏழு ரூபாய் அதிகமாக்க வேண்டும்"⁶⁹ என்று கூடும் அபிநய சந்தரவரப் படைத்துக்காட்டி, மனந்தியில் கூறியவாறே பார்ப்பனர் எல்லா வகைச் சலுகைகளும் பொருளும் பெறுவதற்கேற்பவே அரசும் மக்களும் நடந்துள்ள கன்மையை உணர்த்துகின்றார்.

ஏமாற்றிப் பொருள் பெறுதல்

உடலுழைப்பு இன்றி ஏமாற்றிப் பொருள் பெறும் எண்ணமுடையவர் பார்ப்பனர் என்பதைக் கலைஞர் பல இடங்களில் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

"பெற்ற பிள்ளை விற்த தாய்" என்ற சிறுகதையில் ஓடம்பெரும் பார்ப்பனர் டைகர் வரதாச்சாரியார். அவர், உழந்தையில்லாத சேத்பவன சமீந்தாரிடம், குழந்தை பிறக்க, 'அவிர்ப்பாகம்' என்ற தெய்வீக லேகியம் செய்து துவதாக ஓரண்டாயிரம் உபாய் பெற்றத்ச் சென்றார். "விஷயம் வெளியானால் மருந்தின் சக்தி போய்விடும்"⁷⁰ என்று எச்சரிக்கையும் தந்தார். எனால் அவருக்கு ஓபுபோல லேகியம் செய்யத்தெரியாத. மாரியம்மன்கோவிலில் திடியை பூசாரி மருதமுத்து, கோவில் அறங்காவலரான சமீந்தார் உண்மை தெரிந்து தன்மீது நடவடிக்கை எடுப்பாரோ என்று அஞ்சிக் கொண்டுநீந்த நேரத்தில், வரதாச்சாரியார் அவனிடம் பிள்ளை பிறக்க மருந்து கொடுத்த, அவரும் மருந்து உண்டு, எனால் ஓடவந்தான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற கூறிப் பார்ப்பனருக்குத் தெரியாமலே நன்சை மருந்தெனத் தந்தான். அதனையே வரதாச்சாரியார் சமீந்தாரிடம் கொடுக்க, அவர் குழந்தை பிறக்குமென மகிழ்ச்சியோடு உண்டு, மாங்குவிட்டார்.

"நீநிகழ்ச்சியைச் சிறுகதையில் புனைந்து, யாருக்கும் தெரியாத ஒன்றைத் தங்களுக்குத் தெரிந்ததாகக் கூறி, பிறகு உயிரைப்பற்றிக் கூட கவலைப்படாது ஏமாற்றிப் பொருள் பறித்துத்தங்கள் வாழ்வை வளமாக்குவர் பார்ப்பனர் என்கின்றார் கலைஞர்.

'மகான் பெற்ற மகன்' என்ற நாடகத்தில் ஓடம் பெரும் வேதாளம் என்ற பார்ப்பனை ஏமாற்றிப் பொருள் பறிப்பதில் வல்லவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். நாடகத்தில் ஓடம்பெரும் மத்காயி, காதலன் முத்தன் படையிலிருந்து விலகித்தற்குக் கட்டணமாக 1000 பொன்னைத் தன் தோழி சுமதி ழிலம் வேதாளத்திடம் சேர்க்கின்றாள். எனால் வேதாளம் தளபதி வெற்றி வேலனிடம் பொன்னைக் கொடுக்க முத்தனை மீட்காமல் தானே வைத்தக் கொண்டு விடுகிறான். சுமதி தன்னிடம் பொன் தரவில்லை என்ற பொய்

சொல்ல ஏமாற்றி விடுகின்றான்.⁷¹ அச்சலில் வடும் பொன்னைப் பெற வந்தவரிடம் தனக்கும் பொன்கேட்டுப் பெறுகிறான்.⁷² படைக்கு அள் சேர்ப்பதாகக் கூறி, அள் ஒடுவருக்கு ஐந்து பொன்வீதம் வெற்றிவேலனிடம் பெறுகிறான். இளவரசன் சுகதேவைக் கண்டுபிடிப்பதாகக் கூறி மன்னர் பலதேவரிடம் பல பொன்களைப் பெற முயல்கிறான்.⁷³

'கு' க்தமேடை' யில் பரமார்த்திக அய்யங்கார், "பதினாயிரம் பிராமணாருக்குச் சமாரதனை ... அதற்காகச் செலவாகும் பணம் எவ்வளவு என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன் தெரியுமா? ... இடுபதினாயிரம் பேருக்குச் செலவாகும் தொகை ... அது என் பொருட்பில் விடப் - பட்டுள்ளது"⁷⁴ என்று அர்த்தநாரியிடம் தெரிவிக்கின்றான். இதன்வழி, பரமார்த்திக அய்யங்கார், அபிநயசுந்தரர் என்பவரை ஏமாற்றி இடுமடங்குத் தொகை பெற்றுப் பாதியைச் செலவழித்து, மீதியைக் கையகப்படுத்தும் பாங்கினைக் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'நச்சுக்கோப்பை' நாடகத்தில் இடம்பெறும் அய்யடும், ஏமாற்றிப் பிழைப்பவராகக் காட்டப்படுகின்றார்.⁷⁵ உடலழைப்பு அற்ற நிலையில் இவ்வாறு ஏமாற்றி வாழ்ந்தால்தான் களிப்பாக இருக்கமுடியும் என்பதை "ஒடுவனை அடித்துதான் ஒடுவன் சாப்பிடுகிறான். ஈ சிலந்திக்கு அகாரம், சிலந்தி பல்லிக்கு அகாரம், பல்லி பூனைக்கு அகாரம், பூனை குறவனுக்கு அகாரம். அதே வழிதான் என் வழியும்"⁷⁶ என்ற கலைஞர் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.

"பேரரசை என்பது அந்தப் பார்ப்பன இனத்தவர் ஒவ்வொரு - வுக்கும் இயல்பு என்பர் அபிஷயபா"⁷⁷ இக்கருத்தை, பேரரசைக் காரனடா பார்ப்பான் என்றும் பாரதியார் பாட்டு உறுதிப்படுத்துதல் காணத்தகும்.⁷⁸

திருட்டு

பார்ப்பனர் செய்யும் திருட்டு சாத்திர அடிப்படையில் தவறன்று எனக் கருதும் மாப்பாங்கு மக்கள் மனத்தில் நிலவுவதைக் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'நச்சுக்கோப்பை' யில் இடம்பெறுபவர் மனியப்ப முதலியார். இவரது வீட்டுக்கு வந்த அய்யரின் சீடன் பிச்சுமணி, போகும்போது வெள்ளிக் கிண்டத்தைத் திருடுகிறான். கந்தன் என்பவன், அதைப் பார்த்து மனியப்ப முதலியாரிடம் தெரிவிக்கிறான். அப்போது நடக்கும் உரையாடல்

மனியப்ப: என் சாமி இப்படிச் செய்யலாமா?

அய்யர்: அதுக்கு பேடு திருட்டா?

மனியப்ப: பின்னே என்ன களவா?

அய்யர்: முதலியார்வாள்! பிராமணன் எதை வேணும்னாலும், எந்த இடத்திலே இருந்தாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் மனதர்ம சாஸ்திரத்திலே எந்தி ஓடுக்கு.

மனியப்ப: அப்படியா! அப்போ எடுத்துக்குங்க ⁷⁹

அய்யர் கூறுவது உண்மையே. "சூத்திரனிடத்தில் எதையும் பொருளிடந்தால், அதை பிராமணன் எடுத்துக்கொள்ளலாம். என்னில், அவன் அடிமையாதலால் அவன்க்கென் பொருள் சிறிதேமில்லை" ⁸⁰ என்ற பார்ப்பனர் செய்யும் திருட்டை முறைமை எனப் பகர்கிற ம. நீதி. மற்றவர் அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விதி வகுக்கின்றது.

'நடுத்தெரு நாராயணி' சிபுகதையில், கோவில் டுடுக்கள் கிருட்டினய்யர் என்பவர், கோவிலில் அம்மன் தாலியையும், நில விக் கிரகத்தத் தங்கக் கவசத்தையும் திருடுவதாகக் காட்டுகின்றார் கலைஞர். "நயாத லோபியின் பொருளைக் கொள்ளையிட்டு பிராமணனுக்குக் கொடுக்கிறவன்,

அக்கணமே திருட்டினாலுண்டான பாபத்தினின்றும் விடுபடுகிறான்" ⁸¹ என்பது சாத்திரம். பிறர் திருடிவந்து தடும்பொருளைப் பார்ப்பனர் பெறத் தகுந்தவர் என்ற நிலையிலிருந்து ஒருபடி முன்னேறி, பார்ப்பனரே நேரடியாகத் திருட்டில் ஈடுபடும் தன்மையைக் கலைஞர் இக்கதையில் படைத்துள்ளார்.

காலம், இடம் ஆகியவற்றிற்கேற்ப மாற்றிக்கொள்ளல்

பல்வேறு மன்னராட்சியில் பலவகை நற்பயன்களையும், மதிப்பினையும் சமயசாத்திர அடிப்படையில் பெற்ற வந்த பார்ப்பனர், ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பிறகு அவர்களின் ஆட்சிலேயே இருத்தல், அறிவுரை வழங்குதல் என்ற வகையில் அட்சியின் செயல்பாடுகளில் அவர்களுக்கு உதரவாளராக மாறி, கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சமுதாய மதிப்பு ஆகியவற்றில் தங்களை மேம்படுத்திக் கொண்டனர். காலம், இடம், சூழல் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப, தங்களின் சொல்லும், செயலும் மாற்றமாற்று வளமான வாழ்க்கையை இடையூர் இன்றி நடத்தி வந்தனர்.

கலைஞர், 'தென்பாண்டிச்சிங்கம்' என்ற புதிதத்தில் வெங்கடரமண அய்யர் என்பவரை இத்தகு பண்பு நிலைக்கு விளக்கமாகப் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.

வெள்ளைக்காரர்களுடைய நாகரிகத்தைப் பின்பற்றிக் கோட்டும் சூட்டும் அணிந்துகொண்டு, அதே சமயம் பழைய சம்பிரதாயத்தையும் விடவில்லை என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலைப் பாகையும் அணிந்துகொண்டு நெற்றி நிறைய திருநீறும் பூசிக் கொண்டு காட்சியளிக்கும் கலைவாந்தான் அவர். வெள்ளையர் ஆசிக்கம் மெல்லமெல்ல பரவி அவர்களை எதிர்த்தோர் கட்டபொம்மன்களாக்கப்பட்டும், எதிர்த்தோர் எட்டப்பன்-களாகச் சிம்மாசனப் பதவிபெற்றும் தமிழகம் அடிமைப் புழுதியில் ஆழ்ந்து கொண்டிருந்த வேளையில், எதிர்காலத்தை அரசியல் ரீதியாக அருடம் கணித்துப் பார்த்த மதுரை வெங்கடரமண அய்யர் அவர்கள், தன்னை வெள்ளை அய்யர் என்ற புனை

பெயரால் அழைத்துக் கொண்டு கால வெள்ளத்தைக் கடந்திடும்
கலையைச் செம்மையாகக் கற்று அதனைச் செயல்படுத்தி
வெற்றியும் பெற ஆரம்பித்தவர்.⁸²

இவ்வாறு வெள்ளை அய்யரைப் படைத்ததன்மூலம் காலத்திற்கேற்பப்
பழக்க வழக்கம், பெயர் ஆகியவற்றை மாற்றிக்கொண்டு வளமாக வாழ்வதை
மட்டும் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர் பார்ப்பனர் என்பதைக் கலைஞர்
உணர வைக்கின்றார்.

பட்டமங்கலம், பாகனேரி ஆகிய இட நாடுகளின் ஒற்றுமையை
வற்புறுத்தியதால், வெள்ளை அய்யரையும் கைதுசெய்து பாதுகாப்பில் வைக்க
வேண்டியிருக்கும் என்று கர்னல் அக்னியூ கூறியபோது நடுக்கம் கொண்ட வெள்ளை
அய்யர், "உங்கள் மனம் புண்பட்டிருந்தால் மன்னித்துவிடுங்கள். உங்களை
யார் என்ன செய்யமுடியும். வெற்றித் தேவதை உங்கள் காலைச் சுற்றிக்
கொண்டு திரிகிறாள்! நான் வருகிறேன்! என்று பல்லைக் காட்டிப்பேசிக்
கொண்டே மெல்ல அதைவிட்டு நகர்ந்துவிட்டார்".⁸³ தமக்குக் கேடு
வருமென்றால் உள்ளக் கடுத்தை உரைக்காமல் மறைத்துச் சீழலுக்கேற்ப நடந்து
கொள்ளும் பாங்கினைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார்.

பார்ப்பனர்களின் எல்லாப் பண்புகளுக்கும் உறைவிடமாய்ப் படைக்கப்
பட்டவன், 'மகான் பெற்ற மகன்' நாடகத்தில் இடம்பெறும் வேதாளம்.
பொருளாசை, ஒழுக்கக்கேட்டிற்கு உடந்தை, ஏமாற்றதல், வீரமின்மை
ஆகிய இயல்புகளைக் கொண்ட வேதாளம், காலம் இடம் சீழல் ஆகியவற்றிற்கு
இணங்கும் கடுத்துடையவன் ஆகின்றான். அஞ்சல் மனையாராக இடம்பெறும்
வேதாளம், முத்தனிடம் இதரவாகப் பேசுகின்றான். அனால் அவனைப்
படையிலிருந்து விலக்காது கைது செய்வதற்கு, வெற்றிவேலனிடம் அறிவுரை
தருகின்றான்.⁸⁴ முத்தாயி என்பவளுக்கு இதரவாகப் பேசி, அவள் தோழி

சுமதிக்கு எதிராகப் பழி கூறுகின்றான். சுமதியிடம் ஆதரவாகப் பேசிப் பொன்னைப் பெறுகின்றான். சுகதேவிடம் முத்தாயியை மணமுடிக்கும் ஓசைமுட்டிப் பேசுகின்றான்,⁸⁵ திரிசங்குவிடம் ஆதரவாகப் பேசி, அவளுக்குத் தெரியாது அவன் மகள் முத்தாயியை வெற்றிவேலன் கெடுக்க வழி செய்கிறான். ஏமாற்றத்தால் சாமியாராக மாறும் சுகதேவிடம், சாமியார் வேடமிட்டு ஏமாற்றுகின்றான்.⁸⁶ சுகதேவ் இருக்குமிடம் தெரிந்துகொண்டே, தெரியாத - வனைப்போல் நடந்து அவன் தந்தை பலதேவரிடம் கண்டுபிடித்துத் தடுவதாகக் கூறுகின்றான். இவ்வாறு நாடகமாந்தர் அனைவரிடத்தும் அவர்களின் தேவைக் - கேற்பப் பேசி ஏமாற்றித் தான் பொருள் பெறவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றான்.

மக்களிடையே மதிப்புள்ள ஒரு பணியில் ஈடுபட்வாறு எவ்வாறு நடந்து கொண்டாலும் யாரும் இயற்கையாட்டார்கள் என்ற எண்ண அடிப்படையிலேயே வேதாளத்தின் செயல்கள் காட்டப்படுகின்றன. பல்வேறு செயல்களில் வல்லவனாயிருக்கும் இவன் யார் என்பதைத் தொடக்கத்திலேயே வெளிப்படுத்தாது, அனைவரும் தெரிந்து கொள்ளும் உர்வத்தை ஏற்படுத்தி, "ஒரு வீரனின் ஈட்டி பாய்கிறது. அதை முதுகில் ஏற்றிக்கொண்டே வேதாளம் ஓடிப் போய் - ஒரு மலைச் சரிவில் விழுந்து கண்ணை மூடிகிறான். அவனது மேலங்கி தாறுமாறாகக் கிழிந்து கிடக்கிறது. அந்தக் கிழிசலின் இடையே பூனூல் மின்னுகிறது"⁸⁷ என்று அவன் மடியும் நிலையில் உண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றார் கலைஞர். யார் என்பதை மறைத்தும், நோக்கத்தை மறைத்தும் ஆளுக்கேற்ப நாளுக்கேற்ப நடந்துகொள்ளும் பார்ப்பன இயல்பினைக் கலைஞர் வேதாளம் மூலம் வெளிக்கொணர்கின்றார். "தந்திரம், நயவஞ்சகம், இரட்டை நாக்கு, பல்லிதழ் நிற்பது முதலியன அவர்களிடம் இயற்கையாகவே இருக்கின்றன"⁸⁸ என்ற கூற்றும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

'நடுத்தெரு நாராயணி' சிறுகதையில் இடம் பெற்றுள்ளவள் நாராயணி. கிட்டினை அய்யர் என்பவர் யாடுக்கும் தெரிவிக்காமல் இவளுக்குக் கோயிலில் தாலி கட்டினார். மாலை நேரம், உறவினர்களிடம் தெரிவிக்காமையையெனினால் கிட்டினைய்யர் செயலில் ஐயம் கொண்டிருக்கலாம். அதனால், கிட்டினைய்யர் நாராயணியை வைப்பாட்டியாக வைத்துள்ளார் என்றார் பேசினர். இதனை நாராயணி கிட்டினைய்யரிடம் மறையிட்டாள். உடன், "உட்பித்தி! வைப்பு என்றால் ஏன் கோபப்பட்டாய்! 'ஆய்ப்' என்ற பெயரில் வார்த்தையைச் சொல்லத் தெரியாமல் அவர் 'வைப்' என்ற சொல்ரா! அவ்வளவுதான் என்ற ஒரு பிபாடு போட்டார் கிட்டினைய்யர்" (89)

தேரவற்ற நிலையில் உள்ளவளிடம், உண்மையான அன்பு இல்லாது. தம் உடனினர்வைப் போக்கிக் கொள்வதற்காகத் தொடர்பு கொண்ட கிட்டினைய்யர், தம் எண்ணம் நிறைவேறவும், நாராயணியின் உள்ளத்தில் ஐயம் ஏற்படாமல் இருக்கவும் ஆய்ப், வைப்பு என்கிய சொற்களை நேரத்திற்கேற்பப் பேசித் தன்னை வேட்கையுடனாவ நிறைவு செய்து கொள்ளும் இயல்பினைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார்.

பார்ப்பனி அல்லாத நாராயணி பார்ப்பனரான கிட்டினைய்யரிடம் கொண்ட உறவால் சாதி குறித்துக் கலங்கிக் கொண்டிருக்கின்றாள். அப்போது, "எண்டி நாரா, கவலைப்படுறே! நான் பிராமணன் - நீ சூத்திரச்சினைதானே பார்க்கிறே! பிராமணனுக்குத் தலைவர் இருக்காரே, எங்க பிராமணர் அவர் மகளை காந்தி மகனுக்குக் கொடுக்கலியோ - னாதி சச்சாரம் பேசினாளே, என்ன அச்சம் அது? அம்பேத்காரர் ஒரு பறையன் - சூதி திராவிடர் சொல்லிக்குவா - அவரைக் கல்யாணம் பண்ணிட்டு இருக்கிறாய் யார் தெரியுமா? எங்க னாதிக்காரி இருக்கிறாள்! னாதி சச்சாரம் எங்கேடி போச்சு? குமாரி அருட்டேல் சமீபசாரம் தெரியுமோ நோக்கு! அடி அசடு - பித்துக்கொள்ளி - சொல்றதைக் கேளடி! பயப்படாதே!

நான் என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கப்போறேன்" ⁹⁰ என்ற கிடுட்டினய்யார்
வேதநாகக் கலைநர் படைக்கின்றார். ஈடுபட இருக்கும் முழுக்கக் கேடான
செயல்கள், அச்செயலின் கழிநிலக்கேற்ற காரணத்தைக் கற்பிப்பவராகப்
பார்ப்பனர் விளங்குவதை உணர்த்துகின்றார்.

கோழிமமை

மறைந்திருந்து தாக்கும் கீழ்மைப் பண்பும், புறநுகுத காட்டும்
பாங்கும் கொண்டவர்களாகப் பார்ப்பனர்களைப் படைத்துக் காட்டுகின்றார்
கலைநர். புறநுகுதிகாச எல்லாநிலம் இத்தன்மையான செயல்கள்
விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

'மலிமடம்' நாடகத்தில், படைக்கலவியை மறைத்து வைத்திருந்து
வாய்ப்பு நேரும்போது பயன்படுத்த எவ்வியுள்ள மாந்தர் ஒரேவரைப் படைத்-
துள்ளார் கலைநர். அட்சியாளர்க்குக் கடுநாதராக விளங்கும் அந்தணர்
ஒரேவர், "ஓபமானை - தண்டி கமண்டலம் - பக்திப் பொருள்கள்
மட்டுமல்ல பத்திரிகாசிரியரே - இதோபாரம்! அவை பழிவாங்கும் படைக்-
கலன்கள் கூட! (தன்னைவ கழற்ற அதில் ஒரே கூரிய கத்தி இருக்கிறது)" ⁹¹
என்ற அரிகரநாதர் என்பவரிடம் கடுவதைக் காட்டி, பார்ப்பனரின் மறைந்-
திருந்து தாக்கும் இயல்பை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'தூ க்ருமேடை' பரமார்த்திக அய்யங்கார், பாண்டியன் என்பவனை
முதுகில் குத்த முயலுகிறான். 'நச்சுக்கோப்பை' யில் இடம்பெறும் அய்யர்,
கடுப்பன் என்பவனிடம் பணம் தந்து, பழனியப்பனை முழிக்குமாறு கேட்கின்றான்.
'மகான் பெற்ற மகன்' நாடகத்தில் வேதாளம், புறநுகுத காட்டி ஈட்டியேற்ற
மடிகிறான்.

இவ்வாறு திருநெல், ஒடிக்கக்கேடாக நடத்தல், மொற்றிப் பொருள் பறித்தல், சூழ்ச்சி, காலம், ஐடம், சூழல் சூகியவற்றிற் ஏற்பப் பேசு - வோராகவும் செயற்படுவோராகவும் பார்ப்பனர் விளங்குவதற்குச் சமுதாயத்தில் கடுமையான எதிர்ப்பும் இல்லாமலிருந்தது. பெரும்பாலான மக்கள் சமய சாத்திரங்களைப் பின்பற்றுகின்ற நிலையில் பார்ப்பனர்களை உயர்வாகவே கருதிவந்தனர். "ஒளிமிக்க தீயானது இருகாட்டில் மிகத்தை எரித்தாலும், அதனைப் பழிக்காமல் வேள்விகளில் போற்றி வளர்ப்பது போன்ற, அப்படியே தீச்செயற்பட்டவராயினும் அந்தவர் நற்கடமைங்கள் அனைத்திலும் போற்றத் - தரியவராகின்றனர்" ⁹² என்ப மண்ணீதி கூறுகின்றது. மண்ணீதி வழியே நடைபெறும் டட்சியில் பழகிவிட்ட இந்நாட்டு மக்களும் இதே ஏற்றே வந்துள்ளனர்.

எனவே, பார்ப்பனர் ஒடிக்கங்கெட்டவர்களாக, இரிசெயல்களைச் செய்பவராக இருப்பினும் கூட, அவர்களுடைய பிறப்பின் காரணமாக அவர்கள் உயர்வை பெறப்பதில்லை என்பதையும், மற்றவராலும் மதிக்கப்படும் நிலையினராக உள்ளனர் என்பதையும் உணர முடிகின்றது. பார்ப்பனரல்லாத மக்களிடமும் இத்தகைய தவறான எண்ணங்களும் செயல்களும் காணப்படுகின்ற நிலையில் பார்ப்பனரை மட்டுமே கலைநீர் இவ்வாறு சுட்டிக் காட்ட வேண்டுவதன் நோக்கம் என்ன என்பதும் அறிவதற்குரியதே.

சமுதாய அமைப்பில் தங்களை உயர்ந்தவர் என்றும், தலைமைக்கும் வழிகாட்டுதலுக்குரிய தன்மை தங்களிடமே உள்ளது எனவும், அவைவர்களுடைய அருளுக்குத் தகுந்தவராவார்கள் தாங்களே என்றும் பார்ப்பனர்கள் தங்களைப் பற்றிக் கூறிவருகின்றனர். அதற்கொப்பவே சமய சாத்திரங்களிலும் கருத்துகளை ட்டம்பெற வைத்த, மற்ற மக்களை நம்புமாறு செய்துள்ளனர், இத்தகைய உயர்நிலையில் உள்ளவர்கள், கல்வியறிவற்ற பிற சாதிகளையே மக்களின் நடத்தல்களையே பெற்றிருப்பதால், எவ்வாறு உயர்ந்தவராக

இருக்கமுடியும் என்று ஆராய்கின்றார் கலைஞர். உயர்ந்தோர் என்போர் இவ்வாறான இழிசெயல் எண்ணிக்கொண்டவராக இருத்தல்கூடாது என்பதை உணர்த்தவும், இச்செயல் புரியும் பார்ப்பனர் எவ்வகையிலும் மேம்-பாடுற்றவர் அல்லர் என்பதைப் பார்ப்பனரல்லாதார் உணர்ந்து கொள்ளவும் பார்ப்பனரின் இத்தகைய இயல்புகளைக் கலைஞர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்று கருத இடந்தருகின்றது.

"ஒரு பிராமணனோ அல்லது வேறு யாரோ, தாம் உயர்ந்தவர் என்று உரிமை கொண்டாடும்போது பிராமணரல்லாதாரிதை எதிர்த்துப் போரிட்டால் அதை முழுக்க முழுக்க நான் ஆதரிக்கிறேன். நான் உயர்ந்தவன் என்று உரிமை கொண்டாடுவன் மனிதன் என்று அழைக்கப் படுவதற்கு உரியவன் அல்லன். ஒரு பிராமணன் பணம் சம்பாதிப்பதில் இறங்கி விட்டால் அவன் பிராமணன் அல்லன்"⁹³ என்னும் காந்தி அடிகளின் கூற்றுக் கலைஞரின் எண்ணத்திற்கு மேலும் வலிவு தருவதாயுள்ளது.

எல்லோரினும் உயர்ந்தவர் என்று பார்ப்பனர் கருதிக் கொள்வதால் அவர்களிடம் காணப்படும் தீய இயல்புகளை எடுத்துக்-காட்டுகின்றார் கலைஞர். பார்ப்பனர் என்ற காரணத்தினாலேயே தனி மனிதனை எதிர்க்கும் எண்ணம் அற்றவர் கலைஞர் என்பது உணரத்தக்கது.

அம்பேத்காரைப் பார்ப்பனரல்லாத அசிரியர்கள் வெறுத்து ஒதுக்கிய நிலையில், பார்ப்பன அசிரியர் ஒருவர் அவரிடம் அன்பு காட்டி, வேறுபாடு கருதாது எல்லா நிலையிலும் உதவிபுரிந்து வந்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். தனிமனிதரை எதிர்ப்பது கூடாது, தீய இயல்புகள் கொண்ட அமைப்பையே எதிர்க்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.⁹⁴

"திராவிடியன் இந்தியா என்ற டீ லின் மூலம், திராவிடர்களின் வரலாற்றை எழுதிக் காட்டிய, பேரறிஞர் அண்ணா போன்றவர்களைத்

தங்களுடைய இளமைக்காலத்திலேயே திராவிட உணர்வு கொள்ளச்செய்கின்ற அளவிற்குப் பயிற்சியளித்த பி.ஆர். சேச அய்யங்கார் அவர்களை நாம் மறந்திட முடியாது .

அதைப்போலவே, திராவிடர் சமுதாயத்தைப் பற்றி திராவிடர் கலாச்சாரத்தைப் பற்றி - திராவிட மொழிகளைப் பற்றி அதிகமாக ஆராய்ச்சி செய்து வெளியிட்டவர்கள், அப்படி வெளியிடப்பட்ட பல்வேறு நூல்கள் அழிந்து போகாமல் நம்முடைய பழம்பெரும் பாவல்களைக் காப்பாற்றியவர்கள் எல்லாம் பிராமண சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும், அதிலும் குறிப்பாக திராவிட வித்தியாபுர உண மகாமகோ உபாத்தியாய உ.வே. சாமிநாத அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர் என்பதையும் எடுத்துச்சொன்னால், நான் திராவிட ஆரிய என்கின்ற கலாச்சாரங்களைப் பற்றி இங்கு வேறுபடுத்திச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் யாருக்கும் என்மீது, என்னை அழைத்தவர்கள் மீது தவறான எண்ணம் ஏற்படாது என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன்"⁹⁵ என்று கூறுகிறார் கலைஞர். பார்ப்பன இயல்புகளை எதிர்க்கலாமேயொழிய, தனிமனிதனை எதிர்த்தல் தேவையற்றது என்பதை அவர் தெளிவுடன் வலியுறுத்துகின்றார் .

மேற்கூறப்பட்ட கருத்துகளின் வாயிலாக, மேலாண்மை செலுத்தி வந்த சாதியாகப் பார்ப்பன சாதி இருந்தது, சாதியமைப்பில் பெரும் நம்பிக்கையுடையதாக அச்சாதி விளங்கியது. எனவே தனிமனித எதிர்ப்பைக் காட்டிலும் சாதி அமைப்பை எதிர்ப்பதே சாலச்சிறந்தது, என்னும் கருத்துடையவர் கலைஞர் என்பதை உணரலாம் .

சாதி ஒழியக் கலைஞர் சாற்றும் வழிகள்

சமுதாயத்தில் சாதிகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் மனிதர்களிடையே பிரிவினைகள் ஏற்பட அடிப்படையாயின. சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு இச்சாதிப்

பிரிவுகள் துடையாக இருத்தலாக் கண்ணிற்ற சான்றோர் சாதி ஒழியவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தங்கள் எதிர்ப்பினைத் தெரிவித்து வந்துள்ளனர். இராசாராம் மோகன்ராய் தோற்றவித்த பிரம்ம சமாச இயக்கம் சாதிப் பாகுபாடுகள் விளைத்த சீர்கேடுகளைச் சாடியது.⁹⁶ 1875-இல் அரியசமாசத்தைத் தோற்றவித்த சுவாமி தயானந்தர், மக்கள் யாவரும் ஒத்தநிலையில் வைத்து மதிக்கத் தக்கவர்கள் என்ற உண்மையினைச் சாதிப் பாகுபாடு மறப்பதால் அதனைக் கடிந்தார்.⁹⁷

தமிழகத்தில், ஏறத்தாழ இதே காலப்பகுதியில் இராமலிங்க அடிகளார் சாதிச் சமூகங்களில் ஈடுபடும் மக்களைக் கண்டித்தார். இந்த ஸ்ரீ ஹண்டின் தொடக்கம் முதல் பெரியார், வாழ்நாளின் முதன்மைக் கொள்கையாக மேல் சாதித்தன்மை ஒழிப்பையே பெரிதும் கொண்டிருந்தார்.

இந்த மேல் சாதித்தன்மை என்பது இந்த நாட்டுக்கும், பெரும்பாலான மனித சமுதாயத்துக்கும், மிகமிகக் கேடானதும், மகா குற்றமுடையதுமாகும். அது முன்னேற்றத்தையும், மனிதத் தன்மையையும், சம உரிமையையும் தடுப்பதுமாகும். ஒரு பெரிய மோசடியும் கிரிமினலுமாகும். அதலால் என்ன விலை கொடுத்தாவது மேல்சாதித் தன்மையை ஒழித்தாக வேண்டும் என்பது எதை பதிலாகும்⁹⁸

என்றும் கருத்திலிருந்து சாதி ஒழிப்பில் பெரியார் காட்டிய கடுமையை அறிய முடிகின்றது.

வெண்டாத சாதி ஒழிய வேண்டும் என்பதில் பாரதியாரைக் காட்டிலும் பாரதிதாசன் முழுமையான எதிர்ப்புணர்வு கூடிய கருத்துகளை வெளியிட்டார்.

சாதி என்ற பண்டம் - நம்
தாயகம் சுரண்டும்! - அது
தீது வைத்த குண்டம் - இத்
தீச்செயலை ஆதரிப்போன்
செல்வம் சேர்த்த அலையும் முண்டம்⁹⁹

என்று கடுமையாகச் சாதி உணர்வைச் சாடுகிறார். ஆரிய மாயையினால் ஏற்பட்ட அல்லல்களை எடுத்துக்காட்டித் தமிழக மக்கள் மனத்திலிருந்து சாதி உணர்வை ஒழித்துக்கட்ட அண்ணா பெருமூர்த்தி மேற்கொண்டார்.

"தம் காலத்துச் சமுதாயக்கேடுகளை எதிர்த்துத் தம் படைப்புகளின் மூலம் புரட்சியை உண்டாக்கி வருபவர் கலைஞர்"¹⁰⁰ படைப்புகளின் மூலம் மட்டுமன்றிச் சொல்லாலும் செயலாலும் சாதி ஒழிவதற்காகப் பல்வேறு வகையில் செயல்படுபவராகக் கலைஞர் திகழ்கிறார்.

சாதி ஒழிப்பின் அடிப்படை நோக்கத்தைப் பற்றி "உயர்ந்த சாதிக்-
காரரை ஒழித்துவிடுவதோ தாழ்ந்த சாதிக்காரரை உயர் சாதிக்கார-
ராக்குவதோ எம் நோக்கமில்லை. உயர்ந்தவனைக் கோபுரத்தின் உச்சி-
யிலேயிருந்து இறக்கி, தாழ்ந்தவனைக் குப்பைமேட்டிலிருந்து எழுப்பி இருவரையும் சமநிலையான ஒரு மண்டபத்தில் அமரச்செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் எம் போன்றோர் ஆசையெல்லாம்"¹⁰¹ என்கிறார் கலைஞர். மனிதர்கள் தங்களுக்குள் வேறுபாடு கற்பித்துக்கொள்ளாது ஒத்தநிலையில் வாழ்வதற்குச் சாதி ஒழிப்பு மிக இன்றியமையாத ஒன்றெனக் கருதுகிறார் அவர்.

சாதி ஒழியப் பல்வேறு வழிகளைக் கலைஞர் எடுத்துக்காட்டுகிறார். அவை சாதி அடையாளத்தை நீக்குதல், உறவுமுறை, மனமாற்றம், கல்வி, இட ஒதுக்கீடு, அனைவரும் அர்ச்சுராதல் என்பன.

சாதி அடையாளத்தை நீக்குதல்

சாதி என்பது சமய அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட ஓர் அமைப்பு . ஆகவே இதற்கான சடங்குகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பேணி நிலை நிறுத்தி வருபவர்களில் பார்ப்பனர் முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகின்றனர் . அவர்கள் அணிந்திருக்கும் பூணூல் பிறமக்களிடமிருந்து அவர்களை உடனடியாக வேறுபடுத்திக் காட்டக்கூடியதாயிருக்கிறது . மேலும் பூணூல் அணிந்துள்ள பார்ப்பனர்கள் சமூகத்தில் உயர்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணமும் பிறமக்களிடம் காணப்படுகிறது .

சாதி வேறுபாடுகள் ஒழியவேண்டும் என்பதில் ஓரளவு ஆர்வம் காட்டிய பாரதியார் , அரிசனமாணவன் ஒருவனுக்குப் பூணூல் அணிவித்துப் பார்ப்பன மாணவனாக ஆக்கினார் . இவ்வாறு மாற்றித் தந்த சாதிக்காரரை உயர்ந்த சாதிக்காரராக்குவதைக் காட்டிலும் அனைவரும் ஒத்த நிலையுடையவர்களாக வேண்டும் என்பதையே கலைஞர் விரும்புகிறார் .

"கனகலிங்கம் என்கின்ற ஒரு அரிசன மாணவனை அழைத்து , அவனைத் தன் வீட்டுக்கூடத்திலே உட்காரவைத்து , வேறு ஐந்தாறு புரோகிதர்களையும் பிடிவாதம் செய்து அழைத்துவந்து அந்தக் கனகலிங்கம் என்ற அரிசன மாணவனுக்குப் பூணூல் போட்டு - ஆகம விதிகளின்படி இதவேண்டிய வேதங்கள் எல்லாம் ஒதப்பட்டு உச்சரிக்கப்பட வேண்டிய மந்திரங்கள் எல்லாம் உச்சரிக்கப்பட்டு பூணூல் போடப்படுமேயானால் ஒரு அரிசன சிறுவனம் பிராமணனாக முடியும் என்று சுப்பிரமணிய பாரதியார் புதுவையிலே உள்ளவர் - களுக்கு எடுத்துக்காட்டி , கனகலிங்கம் என்ற அந்த அரிசன மாணவனை அன்றைக்கு பிராமண மாணவனாக ஆக்கிக் காட்டினார் .

இது பாரதியார் தன்னைக் காலத்திலே செய்ய முடிந்த புதுமை - சொல்லப்போனால் அந்தக் காலத்துப் புரட்சி என்றும் சொல்லலாம் .

நான் எண்ணுவதெல்லாம் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு ஒரு அரிசன மாணவனைப் பிடித்து அவனுக்குப் பூணூலை மாட்டி அவனைப் பிராமணனாக ஆக்குவதைவிட நூற்றுக்கு முன்று பேராக இருக்கின்றவர்கள் - நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்று ஏழுபேரைப் பிடித்து நீங்கும் பிராமணர்களாக ஆகுங்கள் என்று அவர்களுக்குப் பூணூலை போடுவதைவிட முன்றுபேரும் பூணூலைக் கழற்றிவிட்டால், நூற்றுபேரும் சமம். இது இந்தக் காலத்துச் சிந்தனை".¹⁰²

பாரதியார் காலத்தில் சாதி வேறுபாடுகள் உச்சநிலையில் இருந்தன. அப்போது உயர்சாதியினருக்கே சமுதாயத்தில் மதிப்பு இருந்தது. அந்தநிலையில் பாரதியார் தாழ்த்தப்பட்ட சிறுவனை உயர்சாதியினனாக்கிக் காட்டியதைக் கலைஞர் வரவேற்கிறார். ஆனால் வேத முறைப்படி, நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்று ஏழுபேரைப் பூணூல் அணிவித்து உயர் சாதியினராக்குவதனால் கால இழப்பும் பொருள் இழப்பும் ஏற்படும். மேலும் சாதி உயர்வை ஒழிக்க மனத்துணியின்மையையே இச்செயல் காட்டுவதாயுள்ளது. அனைவரும் சமம் என்ற வழியில் செல்வதற்கு முவர் தொண்ணூற்று ஏழு பேரோடு சேர்வதே சிறப்புடையது என்று கலைஞர் கருதுகிறார்.

உறுதியான கால்கோடுடன் கட்டப்பட்ட சாதி அமைப்பை, எச்சூழலிலும் நிலைகுலையாவாறு சடங்குகள், பழக்கவழக்கங்கள் மூலம் பாதகாத்துவருவோர் அந்தணரே! எனவே, அவர்களே ஈடுபட்டு, சாதி ஒழிவதற்கான செயலைச் செய்வார்களேயானால் எதிர்நோக்கும் பயன் கிட்டும் என்று கலைஞர் கருதுகின்றார். அதைவிடுத்து எண்ணிக்கையில் மிகுதியும் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதாகரப் பார்ப்பனராக்குவதால் பயன் கிட்டாது. குறைவான எண்ணிக்கையுடையோர், மேலும் சில பாகுபாடுகளை உருவாக்கித் தங்களை மேல்நிலையில் இருத்திக் கொள்வதற்கான செயல்களில் ஈடுபடலாம். எனவே தான் கலைஞர்,

அந்தநாள் தொட்டு இந்த நாள் வரையில் பலமான அடிபீடம் அமைத்துக் கொண்டல்லவா ஜாதி முறையென்றும் கோட்டை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலிடு பொடியாகப் போகும் செயலிலே ஈடுபடக் கோட்டையில் உள்வவர்-களையே அழைக்கிறேன். நண்பர்களே! நதி கடலில் கலந்தால் கடல் நதியாவதில்லை. நதியும் கடலாகி விடும். 103

என்று கோரிக்கை விடுக்கிறார். பாரதியார் செய்த செயல் கடலை ஆற்றில் கொண்டு சேர்க்கிற செயலாகும், அரியது, ஆனால் கலைஞரோ, ஆற்றைக் கடலில் கலக்குமாறு செய்து, வேறுபாடு இன்றிக் கடலாகவே - ஒத்த நிலையுள்ள மனித சமுதாயமாகவே மாற்றி விழுகிறார்.

இவ்வாறு பூணூலைத் துறப்பது சாதியைத் துறப்பதற்கு அடையாளம் என்ற கருத்து ஒரு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்திய நாட்டில் தோன்றிச் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டியது இன்றியமையாதது. 1842இல் பிரம்ம சமாசத்தின் தலைமையை ஏற்றவர் தேவேந்திர நாத் தாகூர் என்பவர். இவருடைய சமயச்சொற்பொழிவுகளால் கவரப்பட்டவர்களில் முதன்மையானவர் கேசப் சந்திர சென் என்பவர். சென்றும் அவருடைய ஆதரவாளர்களும், பிரம்ம சமாசத்தில் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினர்.

பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர் ஆகிய இம்முன்று வருணத்தினரும் தம் சாதியைத் துறந்ததற்கு அடையாளமாக தாம் அனியும் பூணூலைக் கழற்றி எறிந்து விடவேண்டும் என்று சென் குமுவினர் தெரிவித்தனர். இதனை ஏற்று தேவேந்திரர் உட்படத் தத்தம் பூணூலைத் துறந்தனர். . . . சமாச வழிபாடு முதலியனவற்றை ஆற்றுவதும் பூணூலைத் துறக்க வேண்டுமென்றனர். இதற்கு உடன்-படாதவர்கள் சமாசத்தினின்றும் வெளியேற்றப் பெற்றனர். 104

ஒரு ஸ்ரீ ஹாண்டிற் று முன்னர்த் தோன்றிய இந்தச் சிந்தனையும் கலைஞரின் சிந்தனையும் ஒத்திருக்கின்றமையால் கலைஞர் கூறும் வழி, நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு எளியது ஆகும்.

சாதி அடையாளத்தை நீக்கி விடுதல் என்பது எளிமையானதாகவும், பொருட்செலவு அற்றதாகவும், சாதி ஒழிவதற்குரிய வழிகளில் சிறந்த ஒன்றாகவும் கருத இடமளிக்கிறது.

உறவுமுறை

சமயத்தைக் காட்டிலும் சாதி அடிப்படையில்தான் உறவுமுறை இன்று கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இருவேறு சாதி மக்களுக்குள் குருதிக் கலப்பும் உடன்பிறப்பு உணர்ச்சியும் ஏற்படுகின்ற காலத்தில்தான் சாதி ஒழியத்தொடங்கும். ஆனால் வேறுபட்ட சாதிகள் தங்களுக்குள் உறவு ஏற்படுத்திக் கொள்வதை விரும்புவதில்லை. இத்தகைய நிலை மாற வேண்டும் என்று கலைஞர் விரும்புகின்றார். "சாதிகள் ஒழிக்கப்பட நம்மிடத்திலே நல்ல உணர்வுகள் வெளிப்பட வேண்டும். ஒரு சாதி இன்னொரு சாதியோடு உறவு கொண்ட வேண்டும்".¹⁰⁵ என்று வெவ்வேறு சாதிகள் தங்களுக்குள் உறவு ஏற்படுத்திக் கொள்வதை வற்புறுத்துகின்றார்.

ஒரு சாதியினர் வேறு ஒரு சாதியினருடன் உறவு கொண்டு சாதியை ஒழிக்க முற்படுவதற்கு முன்று வழிகளைக் காட்டுகிறார் கலைஞர். அவை கலப்பு மணம், காதல் மணம், குழந்தைக் கொடை என்பன.

கலப்பு மணம்

இருவேறு சாதிகளைச் சேர்ந்த ஆணும் பெண்ணும் தங்களுக்குள் மனமொத்துவாழ உடன்படுவதே கலப்புமணம். கலைஞர் கலப்பு மணத்திற்கும் ஷர் இலக்கணம் வகுக்கிறார். "மாப்பிள்ளையோ அல்லது பெண்ணோ இருவரில்

ஒருவர் கட்டாயம் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும் . அதற்குப் பெயர்தான் கலப்புத் திருமணம்" ¹⁰⁶ என்று தெளிவான வரையறை தருகின்றார் .

இயற்கைக் காட்சி ஒன்றினைக் காட்டிக் கலப்புமனத்தைப் பற்றிக் கலைஞர் விளக்குகின்றார் . மல்லிகைக் கொடியொன்று மாமரத்தைப் பற்றிப் படர்ந்த வளர்கிறது . மரவகையைச் சேர்ந்தது மா . கொடி வகையைச் சேர்ந்தது மல்லிகை . மரம் வேறு சாதி என்று கருதி மல்லிகை ஒதுக்கிவிட வில்லை . மனிதர்களோ தங்களுக்குள் சாதி வேறுபாடுகளை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ,

மாமரத்தில் தாவுகின்ற மல்லிகையே -
பாமரர்கள் கூறுகின்ற சாதி உணக்கில்லையே ¹⁰⁷

என்று வெளிப்படுத்துகின்றார் . சாதியுள்ள மக்கள் இனத்தைப் பறித்து , கலப்புத் திருமணத்தைப் போற்றுகின்றார் .

'ஒரே இரத்தம்' என்றும் புதினத்தில் இட கலப்புத் திருமணங்களைப் படைத்துக் காட்டுகின்றார் . இப்புதினத்தில் இடம் பெறும் பண்மையார் பரமேசுவர அய்யரின் மகன் மகேசுவரனை , "திருமணம் செய்துகொண்டால் அரிசன வீட்டுப்பெண், இல்லையேல் எனக்குத்திருமணமே சிடையாது சாகிற வரையில்" ¹⁰⁸ என்ற உறுதிகொண்டவனாய்ப் படைத்துள்ளார் . தாழ்த்தப் பட்ட குடும்பத்தில் பிறந்த செங்கமலத்தை மணப்பதன்மூலம் சமுதாயத்தில் மண்டிக் கிடக்கும் சாதிக் கொடுமையைச் செயல் வடிவில் தகர்த்திருபவனாகக் கலைஞர் மகேசுவரனைப் படைத்துள்ளார் . பரமேசுவர அய்யரின் மகள் காமாட்சி தாழ்த்தப்பட்ட குடியைச் சார்ந்த பொன்னினை மணப்பதாகவும் காட்டுகின்றார் .

'ஓரே முத்தம்' என்றும் நாடகத்தில் இடம்பெறும் இன்பபுரி நாட்டின் இளவரசன் புத்தன், அரசாட்சியை வேண்டாம் என்று ஒதுக்கிவிட்டுத் தீண்டத்தகாத சாதியைச் சேர்ந்த பொன்னியை மணப்பதாகப் படைத்-
துள்ளார். 109

மேல்சாதியினர் என்று கருதப்படுவோர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடன் திருமண உறவு கொண்டிருப்பதாகக் காட்டி, இன்றைய சமுதாயத்திலும் இது போன்ற நிலை உருவாக வேண்டும், சாதியினால் மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள இடைவெளி ஒழியவேண்டும் என்ற விழுவை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

சாதி ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று பலரும் பேசி வருகின்றனர். ஆனால் செயலில் கடைப்பிடிப்பவர் சிலரே. பொதுவாழ்வில் இருபட்டிடுக்கும் பலரும் கலப்புத் திருமணம் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசுபவர்களாக மட்டுமே இருக்கின்ற நிலையில், கலைஞர் சொல்பவராக மட்டுமன்றிச் சொந்த வாழ்வில் நடைமுறைப்படுத்தியவராகவும் விளங்குகிறார்" என் தந்தை செய்யத் தவறிய காரியத்தை நான் தந்தையாக இருந்து செய்திருக்கிறேன். ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு என்னடைய மகனுக்கு ஐர் அரிசனப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்துவைத்தேன். அந்த வகையில் நான் அரிசனங்களுக்குச் சம்பந்தி" 110 என்று தம் மகனுக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பத்துப் பெண்ணை மணமுடித்ததைக் கூறி, அவர்களுக்கு உறவினராகி விட்டதை எண்ணிப் பெருமையடைகின்றார். கலப்புத் திருமணத்துக்கு இலக்கணம் வகுத்தவரே, அதற்குரிய இலக்கியமாக விளங்குவதை அறிய முடிகிறது.

கலைஞர், இத்தகைய கலப்புத்திருமணம் செய்து கொள்பவர்கட்குப் பரிசு வழங்கப்படும் எனச் சட்டமியற்றி, கலப்புத்திருமணம் பெருகவும், அதனால் சாதி ஒழியவும் வழி காணுகின்றார். 111

கலைஞர் வேறுவிதமான கலப்புத்திருமணத்தையும் படைத்துக் காட்டுகின்றார். 'தென்பாண்டிச்சிங்கம்' புதினத்தில் இடம்பெற்ற சுந்தரரம்பாள் ஆடல்மகள். கலைத்துறைக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட குடும்பத்தில் பிறந்தவள். இவளை, கள்ளர் நாடுகளுக்குத் தலைவனாக விளங்கும் பாகனேரி அம்பலக்காரர் வாளுக்குவேலி விரும்பி மணம் செய்து கொள்வதாகப் படைத்து, இவ்வாறான கலப்புமணம் அனைவரிடத்தும் பல்கிப் பெருக வேண்டும் என்ற விரும்புகிறார்.

பதியிலார் குலத்து நல்லோள் ஒருத்தியை மணந்து கொள்வது சாதிப்பேயை ஒட்டுதற்குரிய வழிகளுள் ஒன்று¹¹² என்று திரு.வி.க. கருத்துத் தெரிவித்திருப்பது ஈண்டு எண்ணத்தக்கது.

காதல் மணம்

கலப்புத் திருமணமும் காதல் மணமும் பெரும் மாறுபாடு உடையவை அல்ல. சாதி மத வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவையே இவை. ஆணும் பெண்ணும் உள்ளம் ஒத்து ஒருவரை ஒருவர் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வதே காதல். ஏழ்மை, இளம் பருவக் கைம்மை காரணமாகவும் காதல் மணங்கள் நிகழ்வது உண்டு. ஆனால் கலப்பு மணத்துக்குரியது போலன்றி, காதலடைவோர் வெவ்வேறு சாதியராக இருத்தல் வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு இல்லை. கருத்தொருமித்தலே அடிப்படையாகக் கருதப்படுகின்றது.

"சாதி ஒழிவதற்குச் சரியான வழி காதல். காதலுக்குக் கண்ணில்லை என்ற பழமொழியும் இங்குக் கருதற்குரியது. எந்தச் சாதி என்று கேட்டுக் கொண்டு, காதல் எழுவதில்லை. அன்பிருக்கிற இடத்திலே செழித்து வளரும் இயல்புடையது காதல்".¹¹³ ஆனால் பெரும்பாலோர் வாழ்க்கையில், காதலுக்குச் சாதியே இடையறாக விளங்கி வருகிறது. பாரதிதாசன்,

சாதியென்றும் சங்கிலியே காதலுக்குத் தடையாக இருப்பதைப் புரட்சிக் கவியில் காட்டுகின்றார்.¹¹⁴ காதல் மனம் பெருகுவதன்மூலம் சாதி ஒழியும் என்ற எண்ணங்கொண்டவராகத் திகழ்கின்றார் கலைஞர்.

"சாதி வேற்றமை என்மம் தடைச்சுவர் தனது தரப்பிலிருந்து கிளம்பியபோது அதைத் தகர்த்தெறிந்து/திவாகரைத் திருமணம் செய்து கொண்டாள்"¹¹⁵ என்ற 'ஒரு மரம் பூத்தது' என்மம் புதினத்தில் தேவகி என்மம் கதைமாந்தரின் செயலைக் காட்டிச் சாதி ஒழியக் காதல் பெருக வேண்டும் என்ற நோக்கினைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

'வாங்கோழி' என்ற புதினத்தில், கண்ணம்மா இன்பசாகரனைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்துகொண்டதைக் காட்டுகின்றார். 'ஆட்டக் காவடி' கந்தன், கனிமொழியிடம் காதல் கொண்டு திருமணம் செய்துகொண்டதாகப் படைத்துள்ளார். 'சந்தனக் கிண்ணம்' சிறுகதையில் கந்தன் கமலா என்கின்ற காதலர்கள் வாழ்வில் இணைந்ததைப் புனைகின்றார். 'புதையல்' எனும் புதினத்தில் துரை, பரிமளம் இருவரும் காதலித்துத் திருமணம் செய்து கொண்டதை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். 'சூருளிமலை' புதினத்தில், மட்பாண்டம் செய்யும் பொன்மணி, எங்கிருந்தோ வந்து பணிபுரியும் ஆசிரியர் அறவாழி ஆசிய இருவரின் அன்புடைய நெஞ்சங்கலந்து மனம் பெறுவதைப் படைத்துக் காட்டுகின்றார். இந்தகைய காதல் மணங்களைப் படைத்துக்காட்டுவதன் மூலம், சமுதாயமும் இந்நெறியினைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று கலைஞர் விழைவதை அறியமுடிகின்றது.

குழந்தைக் கொடை

மக்கட்பேற வாய்க்காத கனவன் மனைவி தங்களுக்கு ஒரு வழியுரிமை வேண்டும் என்று விடும்புகின்றனர், தாங்களும் மழலை இன்பத்தைப் பெற வேண்டும் என்று அவாவுகின்றனர். இந்நிலையில் பிறருடைய குழந்தையை அவர்களின்

இசைவோடு தங்களுக்குரிய குழந்தையாக வளர்ப்புக் குழந்தையாகப் பெறுவதைக் குழந்தை கொடை (தத்து) எனலாம்.

இம்முறையில் பெரும்பாலும் உறவினருடைய குழந்தைகளையோ அல்லது நெருங்கிப் பழகியவர்களுடைய குழந்தைகளையோ கொடையாகப் பெறுவது மரபாக உள்ளது. ஆனால் கலைஞர் 'ரோமாபுரிப் பாண்டியன்' என்ற புதினத்தில், பெரும்வழுதி மன்னின் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டு குழந்தையற்ற நிலையில், கணவன் வேறு திருமணம் செய்திருவான் என்ற அச்சத்தால், தாழ்த்தப்பட்ட குடியிலிருந்து குழந்தையொன்றை எடுத்து வளர்த்து இளம்பெருவழுதி என்ற பெயருடன் இளவரசனாக மாற்றியதைக் காட்டுகின்றார். ¹¹⁶

மேலும் செழியன் என்பவன் மன்னனாக வேண்டும் என்று பெருவழுதி விருப்பம் தெரிவித்தாலும் இளம்பெருவழுதியே மன்னனாக விளங்கவேண்டும் என்று செழியனே கூறுமாறு புதினத்தைப் படைத்து, தாழ்த்தப்பட்ட சாதியிலிருந்து தோன்றியவனை நாடாளும் மன்னனாக்கிப் பெருமை கொள்கிறார். "பிறப்பால் வேறுபாடு கருதும் பேதைமையை ஒழிக்கும் இலட்சிய முடிக்கத்தின் ஒலியை ரோமாபுரிப் பாண்டியனில் கேட்கிறோம்". ¹¹⁷ என்ற கூற்றுப் பொருத்தமானதே என்பதை உரர முடிகின்றது.

அரச குலத்தைச் சார்ந்தோரே தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பக் குழந்தையை உரிமை கொள்வதாகக் காட்டி, இற்றைக்கு மேல்நிலையில் இருக்கக்கூடிய குழந்தையற்றவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குழந்தைகளைத் தத்து எடுத்து வளர்ப்பதன் மூலம் சாதி வேறுபாடு ஒழியத் துணைபுரிய வேண்டும் என்ற விழைவை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'பெற்ற பிள்ளையை விற்ற தாய்' என்ற சிறுகதையிலும், குடியானவப் பெண் பிரேமாவின் குழந்தையை, சமீந்தார் மனைவி செண்பகவல்லி ஏற்றுக் கொள்வதாகக் காட்டுகின்றார். ¹¹⁸

மனமாற்றம்

"எவ்வளவு பெரியவர்களாக இருந்தாலும், எவ்வளவு வசதி திறமை படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் சாதியின் பெயரால் தாழ்த்தப்பட்டவர், பின்தங்கியவர் என ஒதுக்கப்படுவது நீண்டகாலமாக இருந்துவருகிறது".¹¹⁹ இந்நிலை ஒழிய, மக்களனைவரும் பக்குவப்பட்ட உள்ளமுடையவர்களாக மாற வேண்டும். மனிதகுலம் ஒன்றே என்ற எண்ணமுடையவர்களாகவும் பிறப்பினால் வேறுபாடு இல்லை என்ற கருத்துடையவர்களாகவும் விளங்கவேண்டும். "சட்டங்களால் மட்டும் சாதி பேதத்தை ஒழித்துவிட முடியாது. மனமாற்றம்தான் அதை அகற்றும் மாமருந்து"¹²⁰ என்பதும் கலைஞர் கருத்தாகும்.

மனமாற்றம் என்பது இடதரப்பிலும் நிகழ்தல் வேண்டும். மேல் நிலையில் உள்ளவர்களிடம் மட்டுமன்றிப் பிற வகுப்பாரிடமும் மனமாற்றம் வளர்தல் வேண்டும் என்று கருதுகின்றார்.

மேல்நிலையில் உள்ளவர்களின் மனமாற்றம்

கலைஞர், மேல் சாதியினர் எனக் கருதத்தக்கவர்கள் மனமாற்றம் கொண்டு சாதி வேறுபாடுகளைப் புறக்கணித்த நிகழ்ச்சிகளைப் புனைகின்றார்.

'தென்பாண்டிச் சிங்கம்' என்ற புதினத்தில் பாகனேர் அம்பலக்காரர் வாளுக்குவேலி தன் மேலாளராகத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மேகநாதன் என்பவனை அமர்த்தி அவனுக்குச் சமஉரிமை தருவதாகப் படைக்கின்றார். இந்த நிலையை ஏற்றக் கொள்பவனாகவே வாளுக்குவேலியின் தம்பி கருத்த அதப்பனையும் படைத்துள்ளார்.¹²¹

சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளை எவ்வித மேடுபள்ளங்களாகக் கருதி மண்பெட்டி கொண்டு சமப்படுத்தி விடுவது எளிதன்று என்ற எண்ணமுடைய வல்லத்தையன்

என்பவனை, அவனடைய தம்பி வைரமுத்தன் "மண்ணில் ஏற்படும் மேடுபள்ளங்களை ஆற்றுவெள்ளம் கூடச் சில சமயங்களில் சமப்படுத்திவிடும், மனித வடுக்கத்துச் சாதிசமய வேறுபாடுகளைச் சமப்படுத்த இரத்த ஆறு பெருக்கெடுக்கும் நிலையை நாம் ஏற்படுத்தி விடக் கூடாதல்லவா?"¹²² என்று அறிவுரை தந்து மாற்றும் செயலைப் படைத்துள்ளார்.

எப்படியோ பிரிந்து போய்க் கிடக்கிற வகுப்பினரெல்லாம் அனைவரும் ஒர்துலம் - அதுவே தமிழ்க்குலம்! என்று ஒன்று சேர்ந்திட வேண்டுமென்ற வாங்குக்குவேலியின் இதயத் துடிப்புக்கான செயல்வடிவம் தான், மேகநாதன் அங்கே மேலாளர் பதவியில் அமர்த்தப்பட்டிருப்பது"¹²³ என்னும் கூற்று கலைஞரின் இதயத்துடிப்பை நன்கு தெளிவாக்குகிறது.

விழுப்புரம் சாதிக் கலவரத்தின் காரணமாக எழுதப்பட்ட 'ஒரே இரத்தம்' புதினத்திலும் மேல்சாதியினர் பெறவேண்டிய மனமாற்றத்தைக் கலைஞர் படைத்துக் காட்டுகின்றார். இப்புதினத்தில் இடம் பெற்றுள்ள பரமேசுவர அய்யரின் மகன் மகேசுவரன், தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த நந்தகுமார் என்பவனைத் தொட்டுத் தூக்கி உதவி செய்பவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். தாழ்த்தப்பட்டவரின் வீட்டில் குடிக்கத் தண்ணீர் கேட்பவனாகவும்¹²⁴ தாழ்த்தப்பட்டவரின் வீட்டுக்குள்ளே எவ்விதத் தயக்கமில்லாது செல்பவனாகவும்¹²⁵ காட்டப்படுகின்றான்.

பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் மோதிக் கொள்வதைத் தவிர்க்க விரும்புகிறார் கலைஞர். பெரும்பான்மையிரான அவர்கள் பிரிந்திருப்பதற்கான காரணத்தை உணரச் சொல்கிறார். ஒற்றுமை என்ற ஒரு குணம் இல்லாத காரணத்தால் உங்களை ஒருவரையொருவர் மோதவிட்டுக் கொண்டே எங்களைப் போன்ற பெரிய சாதிக்காரர்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்"¹²⁶ என்று அவர்களைச் சிந்திக்க வைத்து அமைதி ஏற்படுத்துபவனாக மகேசுவரனைப் படைக்கின்றார்.

தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அச்சலையின் பிணத்துக்குப் பிறசாதியார் பாதை விட மறுத்த நேரத்தில், அங்குவந்து பாடையைத் தூக்கும் ஒருவனாக மாறி, பாடைக்கு வழி ஏற்படுத்தும் புரட்சியாளனாக அதே மகேசுவரனைக் கலைஞர் படைத்துள்ளார். தந்தை பரமேசுவரன், சினம் கொண்டு சொத்துத் தேவையா? அல்லது சேரியில் சென்று வாழ்கிறாயா என்று சீறிய போது "சொத்து தேவையில்லை, அரிசனக் காலனியில் வாழப்போகிறேன் என்று கூறி சேரியில் வீடுகட்டி வாழ்பவனாக மகேசுவரன் விளங்குகின்றான். 127

இவ்வாறு வாளுக்குவேலி, கடித்த ஆதப்பன், வைரமுத்தன், மகேசுவரன் ஆகிய உயர்சாதியினர் மனமாற்றம் கொண்டு சமத்துவம் விரும்பிச் சாதி வேறுபாடு வெறுத்த தன்மையைக் காட்டி, இக்காலத்தோர் இத்தகைய மனமாற்றம் கொள்ள வேண்டும் என்று கலைஞர் விழைகின்றார். "என்னைப் போல ஒவ்வொருவரும் தங்களைத் திருத்திக் கொண்டு, சாதி பேதப் பசவ்களற்ற ஒரு சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த உழைப்பார்களேயானால் இந்த நாடு வகுப்புக் கலவரங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட அமைதிப் பூங்காவாகத்திகழும் என்பது என் திடமான நம்பிக்கை" 128 என்ற கூற்றில் கலைஞரே மகேசுவரனாக மாறதல் காணத்தகும்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மனமாற்றம்

சாதி வேறுபாடு ஒழிய உயர்சாதியினர் மனமாற்றம் பெற்றால் மட்டும் போதுமானதன்று. அத்தகையோர் மனமாற்றம் பெற்றுப் பிற சமுதாயத்தினருடன் தொடர்பு கொள்ளும்போது, பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் அதை ஏற்கத் தகுந்தவாறு தங்களை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்; தங்களுக்குரிய சமத்துவ நிலையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்; தலைமுறைகளாக இடம் பெற்றவிட்ட தாழ்வு மனப்பான்மையைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கலைஞர் விரும்புகின்றார்.

கல்வி என்பது மக்களுக்குப் பொதுவானது, உரியது. சில சாதியினர் மட்டுமே கல்வி பெறுவதற்கு உரியவர்கள், பல சாதியார்க்கு கல்வியே கூடாது என்ற கடுத்து சமுதாயத்தில் நீண்ட நாளாகப் பின்பற்றப்பட்டதால், தாழ்த்தப்பட்டோர் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு வராது என்ற எண்ணத்திலேயே காலத்தைக் கடத்தி வந்துள்ளனர். மேலும் கல்வி கற்பது சாத்திர எதிர்ப்புச் செயல் என்றும் நம்பி வந்தனர். இந்த எண்ணமடைய மாந்தராக மாரி என்பவரை 'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் கலைஞர் படைத்துள்ளார்.

"நம்ப சாதிப் பிள்ளைகளுக்கு தர்ப்பையைச் சுட்டு நாக்கிலே பொசுக்கினா கூட படிப்பு வராது" தான் நினைச்சுகிட்டு இருந்தேன் அது என்னடான்னா நம்ப பயபுள்ளை நந்தகுமார் இந்த வயசிலேயே இங்கிலிசுத் தலைகீழாய் பேசுது ... நான்தான் நம்ப வீட்டே - சாத்திரத்திக்கு விரோதமா இந்த நந்தகுமார் மாத்திரம் படிச்சா போதும்னு விட்டுட்டேன்!"¹²⁹ என்று மாரி கூறுவதாகக் கலைஞர் படைத்துள்ளார். மனித இனத்துக்குக் கல்வி பொதுவானது என்பதையும், சிறுவயதிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த நந்தகுமார் இங்கிலாத்தில் செம்மையாகப் பேசுவதையும் வெளிப்படுத்தி, தாழ்த்தப்பட்டோர் தங்களுக்குப் படிப்புவராது என்ற எண்ணுவது தவறு என்றும் அது தாழ்வு மனப்பான்மை ஆகும் என்றும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

மனிதனுக்கு மனிதன் சமமானவன். சிலர் மேலானவர், சிலர் தாழ்ந்தவர் என்று எண்ணுதல் கூடாது. "பண்ணையார் பரமேசுவரன் தான் வந்து கொண்டிருந்தார். அவர் நடந்துவரும் வரப்பின்மீது தாங்கள் நின்று கொண்டிருப்பது கூட மரியாதைக் குறைவான காரியமென்றும், சாத்திரத்திற்கு விரோதமானதென்றும் திட்டவட்டமாகக் கடுமுகிற மாரியும் மற்றவர்களும், வரப்பைவிட்டு இறங்கி நீர் தேங்கிய வயல்களில், நின்று கொண்டு தலையில் கட்டியிருந்த முண்டாசுத் துணிகளை எடுத்து இருப்பில் கட்டிக்கொண்டு "எசுமான்" என்று பயபக்தியுடன் உச்சரித்தனர்".¹³⁰

பரமேசுவரனைப் போலவே, மாரியும் மற்றவர்களுக்கும் மனிதர்களே.

இந்த நிலையில் பரமேசுவரன் வரும்போது மாரியும் மற்றவர்களும் நீரில் இறங்கி நிற்பதும், தலையில் இருந்த துணியை இருப்பில் கட்டிக்கொள்வதும் தாழ்வு மனப்பான்மை காரணமாக நிகழ்ந்த செயல்களே. இதன் காரணமாகத்தான் ஆண்டான்-அடிமை எனத் தொடங்கி, உயர்ந்தோர்-தாழ்ந்தோர் என வளர்ந்து மேல் சாதி - கீழ்சாதி என்று நிலைபெற்றவிட்டது என உணரும் கலைஞர், இத்தாழ்வு மனப்பான்மையிலிருந்து தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் விடுதலை பெற வேண்டும் என விழைகின்றார்.

இப்புதினத்தில் இடம்பெறும் மாரி, வயலிலே கிடந்த குழந்தையைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது, "இந்த விக்ரகம் எங்க ஏழை பாழைக்க வீட்ல - அதிலேயும் தாழ்ந்த சாதிக்காரங்க வீட்ல வளரக்கூடியதுங்களா? ஐதுக்குப் பொருத்தமான இடம், எசுமான் வீடுதாங்க!" என்றும், "எங்களைப் போலக் கீழ்சாதிக்காரங்க புழங்குற இடத்திலே இந்த புள்ளை கிடந்ததினாலே, தோசம், தீட்டு எல்லாம் கழிக்கிறதான் நல்லது"¹³¹ என்றும் கூறுகிறார். நெருங்காலமாகப் பழகிப்போயிருந்த தாழ்வு மனப்பான்மையினர் விடுபட முடியாதவராக அவர் காட்சி தருவதைக் கண்டு, கலைஞர், மற்றவர் தாழ்த்தியது போதாதென்று தங்களைத் தாங்களே தாழ்த்திக்கொள்ளும் அந்த மக்களுக்காகத் துயரப்படுகின்றார். இனிவரும் இளைய சமுதாயம் தாழ்வு மனப்பான்மையற்ற சரி நிகரானதாக இருக்கவேண்டி, "எல்லோரும் ஒங்குலம் அப்படிண்டு பாடுற பாட்டைக் கேட்டுத் தலையை அசைச்சுகிட்டு இருந்தா போதாது, நமக்குள்ளேயே அந்த எண்ணம் வரணும், நமக்கு இருக்கிற தாழ்வு மனப்பான்மை போகணும்"¹³² என்று முழக்கமிடும் நந்தகுமாரைப் படைத்துக்காட்டுகின்றார்.

கீழ்நிலையிலிருந்து முன்னேறிய மக்களின் மனமாற்றம்

பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே ஒருசிலர் உயர்ந்து விட்டால் அச்சமுதாயமே உயர்ந்து விட்டதாகக் கருதுபடியாகு. மேல் நிலைக்குச் சென்ற அவர்கள் தங்கள் சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற மற்றவர்களையும் முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். எனால் நடைமுறையில் தற்போது இத்தன்மையைக் காணமுடியவில்லை. அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்த ஒருவன் உயர்பதவிக்குச் சென்றவிட்டால் உடன் தன் இருப்பிடத்தை மாற்றிக் கொள்கிறான். மற்றச் சாதிக்காரர்களைப் போலத் தன் பழக்க வழக்கத்தை மாற்றிக் கொண்டு தன்னை ஒர் உயர்ச்சாதிக்காரனாகவே எண்ணிக் கொள்கின்றான்.

இதனைக் கலைஞர், "அப்படிப் படிச்சவன் பதவிக்குப் போனவன் தான் பிறந்து வளர்ந்த சமூகங்களைத் திரும்பி பார்க்கிறானான்னா - சத்தியமா கிடையாது! அவன் பட்டணத்திலே வேலை பார்த்துகிட்டு, ஏதாச்சும் ஒரு பதவியில் இருந்துகிட்டு, தன்னையும் உயர்ந்த சாதிக்காரன் மாதிரி பாவலா பண்ணிக்கிறானே தவிர அவனாலே சமூகத்துக்கு ஒரு செல்லாக் காசு பயன்கூடக் கிடையாது"¹³³ என்று நந்தகுமார் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார். இந்நிலையைத் தவிர்த்து, உயர்பதவியுள்ள பின் தங்கிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், தாங்கள் முன்பு வாழ்ந்த இடத்திலேயே தங்கியிருந்து, தங்களைப் போலவே பிறரையும் முன்னேற்றும்படியான மனப்-பான்மை கொண்டவர்களாகத் திகழவேண்டும் என்ற கலைஞர் அறிவுறுத்துகின்றார்.

கல்வி

மக்களுக்குக் கல்வி, கண்களை ஒத்தது. கல்வியில்லாதவர்களைச் சமுதாயம் மதிப்பதில்லை "எளிமையினால் ஒரு தமிழன் படிப்பில்லையென்றால் இங்குள்ள எல்லோரும் நாணிடவும் வேண்டும்"¹³⁴ என்ற பாரதிதாசனும்

தமிழருக்குக் கல்வியின் இன்றியமையாமையைப் புலப்படுத்துகின்றார். கல்வியின் மூலமே சமுதாயம் மேம்பாடு அடைய இயலும். கல்வியுடைய சமுதாயம் எல்லா நிலைகளிலும் மேலானமை மிக்கும் கல்வியற்ற சமுதாயம் அடிமை - ஏழ்மை நிலையில் அடியோடு தாழ்ந்தும் உள்ளன.

"ஊருக்கு ஒரு கோவில் இருந்தது, ஆனால் ஊருக்கு ஒரு பள்ளி என்பது இல்லை, மக்கள் பழம்போக்கை உதறிப் புதிய உலகத்தைக் காண வேண்டுமானால் அறிவுலகத்தின் வாயில் அவர்களுக்குத் திறக்கப்படல் வேண்டும். எனவே, சமுதாயத்தில் புரட்சியை உருவாக்க நினைப்பவர்கள் அறிவை மக்களிடம் வளர்த்தாக வேண்டும்"¹³⁵ என்பதற்கேற்பச் சமுதாயத்தில் மண்டியிருக்கும் சாதியுணர்வு ஒழிய, கல்வி வளர்ச்சி மிகத் தேவையான ஒன்றெனக் கலைஞர் கருதுகின்றார். கல்வி பெறுவதன் மூலமே பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் விழிப்புணர்ச்சியும், உரிமையுணர்வும் கொண்டவர்களாக விளங்கமுடியும் என்று நம்புகின்றார். இதனால்தான் பள்ளி இறுதிவரை இருந்து வந்த இலவசக் கல்வி முறையைப் புகழுக வகுப்பிற்கும் விரிவு படுத்தினார்.

'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட குடியில் பிறந்த நந்தகுமாரை நன்கு படித்தவனாகக் கலைஞர் படைத்துள்ளார். சிந்திக்கும் திறனுள்ளவனாக, செயலாற்றல் மிக்கவனாக இவன் திகழ்கின்றான்.¹³⁶ இத்தகைய இளைஞர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்துக்குத் தேவை என்பதை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்துகின்றார்.

நந்தகுமார் கல்வி உடையவனாக இருந்த காரணத்தினால்தான் சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள அழிவுகளைக் களைய முற்படுகின்றான். எனவே இன்னும் பலர் கல்விபெற வேண்டும். அதன்மூலம் சமுதாயத்துக்குரிய சாதி இழிவு போக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பும் கலைஞர், தம் கருத்தைப் பொன்னன் மூலமாக, "நம்ம இருட்டைத் தொலைக்க இந்த ஒரு விளக்கு போதாதது. இன்னும் பல விளக்குகளை ஏற்றி வைக்கணும்"¹³⁷ என்ற தெரிவிக்கின்றார்.

கல்வி பெறுவதனால் பணியில் அமர்ந்து வாழ்க்கையை வசதியுடைய - தாக்க இயலும். வளமான வாழ்க்கை - அதன்வழி ஏற்படக்கூடிய நாகரிக வாழ்வு மூலம் சாதி மெல்ல மறையலாகும். ஒரு சிலர் மட்டும் கல்வி பெற்றுப் பணியில் அமரும்போது தங்கள் சமுதாயத்தை மறந்து விடுகின்றனர். அதனால், "யாரோ ஒருத்தர் ரெண்டுபேர் படிச்சா போதும்னு இல்லாம நம்ப எல்லா வீட்டுப் பிள்ளைகளும் படிக்கணும்"¹³⁸ என்ற கூறி, கலைஞர் தாழ்த்தப்பட்டோர் அனைவரும் கல்வி பெற வேண்டும். அப்படிப்பெற்றால் சாதி வேறுபாட்டை ஒரளவு நீக்க முடியும் என்பதை உணர்த்துகின்றார்.

சாதி வேறுபாடு ஒழிய வன்முறை தேவையில்லை. எளிய புரட்சியின் மூலமே சாதிக்க முடியும் என்று நம்புகின்றார் கலைஞர். "நான் சொல்கிற புரட்சி அடிதடிப் புரட்சியல்ல அடிப்படைப் புரட்சி, முதல்ல நம்ம வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு அறிவுக்கண்ணைத் திறக்கணும்"¹³⁹ என்று கல்வியின் வாயிலாகச் சாதி ஒழியும் என்ற உத்திப்பாட்டை உணர்த்துகின்றார்.

இட ஒதுக்கீடு

அரசுப் பணிகளிலும், கல்விக்கூடங்களிலும் சரியான முறையில் தங்களுக்கு வாய்ப்புத் தரப்படவில்லை என்பதையுணர்ந்த பார்ப்பனரல்லாதவர் இந்தத் தீர்மானத்தின் தொடக்கத்திலிருந்தே மனங்குமுறினர். 1916இல் டி.எம். நாயர், சி. நடேச முதலியார், பனகல் அரசர், தியாகராய செட்டியார் ஆகிய நால்வரும் தென்னிந்திய மக்கள் சங்கம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினர். இவ்வாண்டில் வெளியிடப்பட்ட பார்ப்பனரல்லாதார் அறிக்கை, பார்ப்பனரல்லாதார் எல்லா வகையிலும் புறக்கணிக்கப்படுவதைத் தெளிவுபடுத்தியது. 1917இல் தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கம், பார்ப்பனரல்லாதாரின் நலனுக்கெனத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.¹⁴⁰ இக்கொருமையை நன்குணர்ந்த

பெரியார் ஈ.வே.ரா. 1920இல் திருநெல்வேலியில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டில் வகுப்பரிமைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார். தொடர்ந்து பல மாநாடுகளில் வற்புறுத்தி வந்தும்வெற்றி கிடைக்காததால், காங்கிரசை விட்டு வெளியேறி வகுப்பரிமைக்காகப் போராடினார்.¹⁴¹

1921ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டில், அன்றைய சட்டமன்றத்தில், அரசுப் பணிகளுக்கு ஆட்களை நியமிக்கும்போது, ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் இட ஒதுக்கீடு தரச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. 1923ஆம் ஆண்டு இருந்த வகுப்புவாரி முறை வகுமாற:

1. பார்ப்பனர்
2. பார்ப்பனரல்லாதார்
3. இந்தியக் கிறித்தவர்
4. இசுலாமியர்
5. ஐரோப்பியர், ஆங்கிலோ இந்தியர்
6. பிறர்

மேலே இடம்பெற்ற பிரிவுகளில், பார்ப்பனரல்லாதார், பிறர் என்ற இரு பிரிவில் வாரும் மக்கள், மொத்த மக்கள் தொகையில் 75 விழுக்காடு ஆவர். இவர்களில் முன்னேற்றமடையாதோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர், தாழ்த்தப் பட்டோர் ஆகியோரும் அடங்குவர். இவர்களுக்கெனத் தனி ஒதுக்கீடு இல்லை. இதன் விளைவாகக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது.

4.11.1927ஆம் நாள் அரசாணை வெளிவந்தது. மொத்தப் பதவிகள் 12 என்ற அடிப்படையை வைத்து, ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் கீழ்க்-கண்டவாறு வரையறுக்கப்பட்டது.¹⁴²

1. பார்ப்பனர் - 2/12
2. பார்ப்பனரல்லாத இந்தின்கள் - 5/12

3. இசுலாமியர் - 2/12
4. ஆங்கிலோ இந்தியரும், கிறித்தவரும் -2/12
5. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் -1/12

இம்முறையினால் பார்ப்பனர், இசுலாமியர், ஆங்கிலோ இந்தியக் கிறித்தவர் தங்களுடைய மக்கள் தொகைக்கு ஏற்பக் கூடுதலாகவே அரசுப் பதவிகள் பெறும் வாய்ப்பு இருந்தது. தாழ்த்தப்பட்டோரின் நிலை சீரடையவில்லை. இம்முறையில் கிடைத்த சலுகை காரணமாகப் பார்ப்பனர்கள் வழக்கம்போலத் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு உயர்கல்வி அளிக்கும் வசதியில் இருந்தனர். மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப உரிய இடங்கள் கிடைக்காத பிற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகப் பெரியோர் பலர் போராடினர்.

இதன் விளைவாக, 1947-இல் அரசு ஆணை 3447 வெளிவந்தது. இதன்படி, மொத்தப் பதவிகள் 14 என்று அடிப்படை வைத்துப் பின் வருமாறு வரையறுக்கப்பட்டது. 143

1. பார்ப்பனர் 2/14
2. பார்ப்பனரல்லாத இந்துக்கள் 6/14
3. பிற்படுத்தப்பட்ட இந்துக்கள் 2/14
4. தாழ்த்தப்பட்டோர் 2/14
5. ஆங்கிலோ இந்தியரும், கிறித்தவரும் 1/14
6. இசுலாமியர் 1/14

இவ்வகுப்புவாரி முறையை எதிர்த்து, சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் 1950 சூன் திங்களில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அரசியல் சட்ட வரைவுக் குழுவினுள் ஒருவரான அல்லாடி கிருட்டிணசாமி அய்யர், வகுப்புவாரி முறையை எதிர்ப்பவருக்கு ஆதரவாக வாதாடினார். இதனால் 1950 சூலையில், வகுப்புவாரி ஆணை இந்திய அரசியல் சட்டத்துக்கு முரண்பட்டது என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. 144

இதுவரை கிடைத்துவந்த ஓரளவு சலுகையும் மறக்கப்பட்ட பின்பு, மீண்டும் ஆடுமாடு மேய்க்கவும், ஏர் உழவும், வண்டி இழுக்கவும் பறை அடிக்கவும் பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஆளாக்கப்படுவர் என்பதை உணர்ந்து பெரியாரும் அண்ணாவும், போராடத் தொடங்கினர். இதன் விளைவாக 1951 பிப்ரவரியில் அரசியல் சட்டத்தில் 15(4), 16(4) ஆகிய உட்பிரிவுகள் அடங்கிய சட்டத் திருத்தம் இந்திய அரசால் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன்கிணங்கவே பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 25 விழுக்காரும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு 16 விழுக்காரும் ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டன. ¹⁴⁵

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது இந்த ஒதுக்கீட்டைப் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 31 விழுக்காடு எனவும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு 18 விழுக்காடு எனவும் கலைஞர் உயர்த்தினார். ¹⁴⁶ இப்போது 50 விழுக்காடு பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கும், 18 விழுக்காடு தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் நடைமுறையிலுள்ளன.

இவ்வாறு பல ஆண்டுகள் போராடிய பின்னர் பெற்ற வகுப்படிப்படை இட ஒதுக்கீட்டு முறையை எதிர்ப்போரும் உளர். அவர்களைக் கலைஞர் சாருகிறார். பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றவதற்கு இருக்கக்கூடிய சட்டவடிவமான ஒரே சலுகை வகுப்புரிமை என்பதில் கலைஞர் உறுதியோடு உள்ளார்.

மக்கள் வாழ்வில் வருவாய் நிலையில் ஏற்றத்தாழ்வு இருப்பதால் அவர்களிடையே சாதி வேறுபாடு ஓரளவு நிலைகொண்டுள்ளது. அவ்வேற்றத் தாழ்வு நீக்கப்பட்டுச் சமநிலை உருவாக்கப்படுமானால் அவர்கள் உள்ளத்திலிருந்து சாதி உணர்வைப் போக்க முடியும் என்ற கலைஞர் எண்ணுகின்றார். இது குறித்து மு.வ.

வாழ்க்கை பற்றிய நிலையான நம்பிக்கை இல்லாத அளவிற்குச் சமுதாயத்தில் பொருட்கவலை உள்ளது. இந்தக் கவலையும் அச்சமும் உள்ள நெஞ்சத்திற்குச் சாதி பொய்யான நம்பிக்கை ஊட்டுகிறது. இதனால் அது வாழ்சிறகு. ஆகவே, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும், எதிர்காலம் பற்றிய அச்சத்தையும், பொருள் பற்றிய கவலையையும் ஒழித்து நம்பிக்கையான சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும். சாதியை ஒழிக்க விரும்புவோர் இதை முதலில் செய்யவேண்டும்¹⁴⁷

என்று கூறுவதும் சிந்திக்கத்தக்கது.

இட ஒதுக்கீட்டு முறையொன்றினால்தான் பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கல்வியினையும், வேலை வாய்ப்பினையும் பெற்றுப் பொருளியல் நிலையை மேம்படுத்திக்கொள்ள முடியும்; எதிர்காலம் பற்றிய கவலையற்றவர்களாகத் திகழ்ந்து சாதி உணர்வை விட்டொழிக்க இயலும்.

அதன் பிறகே, பொருளியல் அடிப்படையில் சமுதாயத்தைப் பிரித்து நோக்க வேண்டும் எனக் கலைஞர் கருதுகின்றார். "அப்பொழுது இரண்டே சமுதாயம் தான், ஒன்று பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய சமுதாயம், மற்றொன்று பொருளாதாரத்தில் முன்னேறிய சமுதாயம் என்று அப்படி இந்தச் சமுதாயத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க முடியும். எனவே, அதுவரையிலே - சாதிகள் இருக்கின்ற வரையிலே - அந்தச் சாதிகளுக்குத் தரவேண்டிய இட ஒதுக்கீடுகளை - அவர்களைக் கைதுாக்கிவிட வேண்டிய காரியத்தை - நாட்டிலே இருக்கின்ற ஆட்சியாளர்கள் செய்து தீர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்"¹⁴⁸ என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

எனவே, சாதி நின்று நிலவப் பொருளியல் மேடுபள்ளம் காரணமாக விளங்குகிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் - பிறர் ஆகிய இவர்களிடமுள்ள இந்த மேடுபள்ளம் சமப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கு

உறுதுகையாக விளங்குவது இட ஒதுக்கீடு. எனவே, வேரோடி விட்ட சாதி முறையை ஒரளவேனும் வீழ்த்துவதற்கு இட ஒதுக்கீடு தேவை என்ற கருத்துடையவ-
ராகின்றார் கலைஞர்.

அனைவரும் அர்ச்சகராதல்

சாதி வேற்றுமையின் அடிப்படையில் சிலர்தான் இன்ன தொழிலைச் செய்யலாம் என்றும், மற்றவர்கள் செய்யக்கூடாது என்றும் சொல்லப்படும் சாத்திர அடிப்படையில், இன்று எல்லாக் கோவில்களிலும் பார்ப்பனர்களே அர்ச்சகர்களாக விளங்குகின்றனர். பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எண்ணிக்கையில் மிகுந்தவர்கள். தொன்றுதொட்டு இம்மண்ணில் வாழ்ந்து வருகிறவர்கள், தமிழகக் கோவில்களில் வழிபடுவதற்கு உரிமையுடையவர்கள்; ஆனால், வழிபாட்டை நிறைவேற்ற - இறைவனுக்குப் புகைச செய்ய - உரிமையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். எண்ணிக்கையில் குறைந்த பார்ப்பனர்களே சட்டத்தின் குணையுடன் தாங்கள் மட்டுமே அர்ச்சகராவதற்கு உரிமை பூண்டவர்களாகத் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார்கள்.

கோவிலில் பார்ப்பனரல்லாதவர் அர்ச்சகராக இருக்க இயலாது என்பது சாதி அடிப்படையில் ஏற்பட்டுள்ள இழிவு ஆகும். இந்த இழிவு போக்கப்பட வேண்டும். இது போக்கப்பட்டால்தான் சாதி ஒழிப்பு என்பது முழுமையானதாக விளங்க முடியும் என்று கலைஞர் கருதினார். 2.12.1970இல் அனைவரும் அர்ச்சகராகலாம் என்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்.¹⁴⁹

கல்வி, வேலைவாய்ப்பு அகியவற்றிற்கு மட்டும் தகுதி திறமை வேண்டும் என்றும் சாதி அடிப்படையில் இட ஒதுக்கீடு கூடாது என்றும் வாதிடுவோர், அர்ச்சகராவதற்கு மட்டும் தகுதி திறமை தேவையில்லை, சாதியே முதன்மையானது என்கின்றனர். இவர்களை மறுத்து, சட்டம் சரியானதே என்பதைக் கலைஞர் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

"இந்தத் தகுதியும் திறமையும் சமுதாயப் பிரச்சனை வரும்போது காட்டப்படுகின்றதா?"¹⁵⁰ "பொறியியல் கல்லூரிக்குத் தகுதி, திறமை வேண்டும் என்கிறீர்கள், அதைப்போலவே மருத்துவக் கல்லூரிக்குத் தனித்தகுதி, திறமை வேண்டும் என்கிறீர்கள், சரி அப்படியானால் ஒரு ஆலயத்தில் இருக்கின்ற ஆண்டவனைப் பூசை செய்கிற அர்ச்சனை செய்கிற தகுதி திறமை வேண்டாமா? அவன் எந்தச் சாதியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் தகுதி அடிப்படையில் அவனுக்கு ஆண்டவனை அர்ச்சனை செய்கின்ற உரிமை வேண்டும் என்ற சட்டத்தினைத் தி.மு. கமுக அரசு தமிழகத்திலே நிறைவேற்றியது".¹⁵¹

எச்சாதியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், ஆண்டவனைத் தொட்டு, பூசை செய்து வணங்கலாம் என்ற தகுதியைத் தருவதற்கு இந்த நாட்டிலே உள்ள பெரியவர்கள் முன் வருவார்களேயானால் - நாட்டில் சாதி ஒழியும்¹⁵² என்று அவைவரும் அர்ச்சகராவதன்மூலம், சாதி ஒழியுமென்பதை வலியுறுத்து - கின்றார் கலைஞர்.

ஒரே மதம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒரு சாதியார் மட்டும் அர்ச்சகர் பொறுப்பைத் தங்களுக்கே உரிமையாக்கிக் கொண்டதுடன் நில்லாது, அர்ச்சகர் ஆகிவிடுவதாலேயே அரிசனை தன் சாதி இழிவிலிருந்து விடுபட முடியுமா? வேறு உயர் பதவிகளுக்குச் செல்லட்டுமே என்ற எண்ணத்தைப் பரப்பிவருவதையும் கலைஞர் கடுமையாகச் சாடுகின்றார்.

இட ஒதுக்கீடு என்ற சலுகையினால் கல்வி, வேலை வாய்ப்புப் பெற்றுப் பொருளியல் நிலையில் சமுதாயத்தில் மேம்பட்டு ஓரளவு சாதி வேறுபாட்டினைப் போக்கிகொள்ள இயலுகிறது. எனினும் இத்தகைய சாதி ஒழிப்பு, பணிபுரியக் கூடிய அலுவலகம், வசிக்கக்கூடிய வீட்டுப்பகுதி, பழகக் கூடிய நண்பர்கள் என்ற அளவோடு நின்று விடுகின்றது. மொத்தச் சமுதாயமும் இந்த இழிவிலிருந்து விடுபட முடியவில்லை. எனவே, அனைத்து மக்களையும்,

"சமூக நீதி பெறுவதற்குச் சாதியின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், கடவுளின் பெயரால் உள்ள கட்டுப்பாடுகள் உடைத்தெறியப்பட வேண்டும்" ¹⁵³ என்று கலைஞர் வேண்டுகின்றார். சாதியின் பெயரால் ஏற்பட்ட கட்டுப்பாடே, பார்ப்பனரைத் தவிரப் பிறர் அர்ச்சகராகக் கூடாது என்பது. இந்த இழிவு ஒழிக்கப்படவேண்டும். "தாழ்த்தப்பட்ட தோழன் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியாக ஆக முடியும். ஆனால் கோவிலில் ஓர் அர்ச்சகராக ஆக முடியாது" ¹⁵⁴ என்று கலைஞர் கூறுவதை மறுக்க இயலவில்லை.

இன்று பல தாழ்த்தப்பட்ட தோழர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களாகவும், மாநில அரசின் தலைமைச் செயலர்களாகவும், அமைச்சர்களாகவும் விளங்குகின்றனர். உச்சநீதி மன்றம், கலைஞரின் சட்டத்தைத் தடுத்து வைத்துப் பார்ப்பனரைத் தவிர பிறர் அர்ச்சகராக மாறமுடியாத நிலையை உறுதியாக்கியது சமுதாய இழிவையே புலப்படுத்துவதாக உள்ளது. எனவே, அனைவரும் அர்ச்சகராகலாம் என்ற செயலின்வழி, சாதியின் இழிவு போக்கப்பட வழி உண்டு என்ற தீர்வினைக் கலைஞர் தருகின்றார்.

மொழி-இன-உணர்வுடையவராதல்

தமிழகத்தில் வாழக்கூடிய மக்கள் தங்களுக்குள் பல்வேறு பிரிவுகளை உடையவராக இருப்பதால் வேதனை கொள்கின்றார் கலைஞர். அம்மக்கள் உள்ளத்திலிருந்து சாதி வேறுபாட்டினைப் போக்க நெடுங்காலமாகலாம். ஆதலால் முதலில் அவர்களை ஏதேனும் ஒருவகையில் ஒருமித்த எண்ணுடையோராக்க வேண்டும். அதன்வழி, அவர்களிடம் மாற்றத்தை உருவாக்க இயலும் என எண்ணுகின்றார். அம்மக்கள் பலவகைப் பிரிவினராயிருப்பினும், தமிழையே தாய்மொழியாகப் பெற்றிருக்கின்றனர். தமிழின் மக்களாக விளங்குகின்றனர். எனவே அவர்களிடம் முதலில் மொழி, இன உணர்வை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் ஒன்றுதிரட்டிப் பிறகு சாதி வேறுபாடுகளை ஒழிக்க விரும்புகின்றார்.

"நான் என்ன சாதி? முதலியாரா? பார்ப்பனரா? என்று இப்படிப் பட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் காணுகின்ற நிலையை - நாம் அத்தனை பேரும் என்ன சாதி? தமிழ்ச் சாதியல்லவா?"¹⁵⁵ என்று வினவுவதன் வழி, மக்கள் முதலில் மொழியாலும் இனத்தாலும் ஒன்றுபட வேண்டும், அதன்பின் மிக எளிமையாக அவர்களிடமிருந்து சாதி உணர்வு விடுபட்டுவிடும் என்ற உள்ளக் கிடக்கையைக் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

மாணவர்கள் அரசியலார் மூலம் சாதி ஒழிப்பு

மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கக் கூடிய பல செயல்கள் மூலம், சாதி ஒழிவதற்கான வழிகளை எடுத்துக்காட்டிய கலைஞர் மாணவர் - களாலும் அரசியலாளர்களாலும் சாதி ஒழிப்பு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் வேண்டுகின்றார்.

"அறிவு ஒளியை ஏற்றி வைக்கின்ற கல்லூரிகளில் மாணவர்களுக்கு - கிடையே கூட சாதிக் கலவரங்கள் தலைவிரித்தாடுகிற அலங்கோலத்தை இன்னமும் காண முடிகிறது".¹⁵⁶ அவர்களுக்கிடையே அத்தகைய செயல்கள் நேருவது கூடாது என்று எண்ணுகின்றார். மாணவர்கள் சாதிகளை வீழ்த்தும் பெரும்பணியினை இளமைக்காலம் முதலே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்.¹⁵⁷ சாதி ஒழிப்புக்காக அறப்போர் நடத்தும் மாணவனாகப் பாண்டியன் என்ற மாந்தரைத் 'தூ க்குமேடை'யில் படைக்கின்றார்.

"சாதிபேதக் கொடுமை - சாதிப்பற்று - இவைகளைச் சாடிடவும், சமுதாயத்தில் சமத்துவமும், பொருளாதாரத்தில் ஏற்றத் தாழ்வற்ற நிலை படைத்திடவும், பகுத்தறிவுக் கதிரை எங்கனும் பரப்பிடவும் நாடு வீரர் கோட்டமாக விவேகபுரியாக விளங்கிடவும், வளம் குலங்கவும், இன்பம் பட்டம் பெறும் நீவிர், தூய தொண்டுள்ளம் கொண்டு, பயணம் மேற்கொள்ள

வேங்குகிறேன்" ¹⁵⁸ என்று மாணவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதன்மூலம், மாணவர்களால் சாதியை ஒழிக்க இயலும், அதற்காக அவர்கள் செயலாற்றிட வேண்டும் என்ற மனவிழைவைக் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

பல்வேறு அரசியல் இயக்கங்கள் சாதிகள் ஒழிய வேண்டும் என்பதிலே முனைப்பைக் காட்டின. நீதிக்கட்சி, திராவிடர் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆகியவை குறிப்பிடத் தகுந்தவை. ஆனால் இன்று, பல்வேறு துறைகளையும் ஆட்டிப்படைக்கும் சாதி உணர்வு அரசியல் துறையில் உறுதியான இடம் பிடித்துள்ளது. இயல்பான முறையில் வீட்டிலும் வீதியிலும் சாதி இடந்த போது அதன் தீங்கினை யாரும் சரியாக உணரவில்லை. ஆனால் அரசியலில் சாதி இடம் பெற்றவுடன் அதன் வலிவையும் ஏற்படும் இடர்களையும் மக்கள் உணரத் தலைப்பட்டு விட்டனர். இது குறித்து, மு.வ.

சாதி கைப்பற்றிவரும் புதிய துறைகளுள் ஒன்று அரசியல். நம் சாதிக்குள் ஓர் அரசியல் தலைவர் வேண்டும் என்றும், நம் சாதியார் ஒருவர் இந்தப் பதவி பெற வேண்டும் என்றும் எண்ணங்கள் வளர்ந்துவிட்டன. அதனால் தேர்தல் காலத்தில் நம் சாதியார்க்கே ஓட்டுப் போடவேண்டும் என்ற முயற்சியும் ஆர்வமும் உள்ளன ¹⁵⁹

என்று கூறுவது உண்மையை விளக்குவதாகும்.

சாதி உணர்வு கூடாது எனச் சாற்றும் கலைஞர் அரசியலில் அது மிகுந்த தீமையை விளைவிக்கக் கூடியது என்று கருதுகின்றார். அதனால் எதிர்காலச் சமுதாயம் சீர்ப்பட வேண்டுமானால் அரசியல் கட்சிகள் சாதி உணர்வை அறவே கைவிடுதல் வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகின்றார். ¹⁶⁰

தீண்டாமைக் கொடுமைகளும், தீர்ந்திட வழிகளும்

கொடுமைகளின் கொள்கலனாகத் திகழும் சாதி அமைப்பில் தலையாய கொடுமை தீண்டாமையாகும். அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளாளர் எனக்

கூறப்பட்ட மக்கட் பிரிவுகளுக்கு அப்பாற்பட்டுப் பஞ்சமர், பறையர் என்ற தொடக்கத்தில் அழைக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பிறகு ஐதி திராவிடர் என்ற அழைக்கப்பட்டனர். பின்னர் செட்டியூர் சாதியினர் எனக் குறிப்பிடப் பட்டனர். அவர்களைக் காந்தியடிகள், "அரிசன்" எனப் பெயர்சூட்டி அழைத்தார். ¹⁶¹

பார்ப்பனர்கள் தங்கள் கடுமையான பழக்க வழக்கங்களைப் பின்பற்றி அவற்றால் கிடைக்கக்கூடிய பயன்களை இழக்காமல் இருப்பதற்காகவே தீண்டாமையை நிலைநிறுத்தி வந்தனர். சமய ஸூல்களிலும் தீண்டாமை போற்றப்பட்டுள்ளது. இதனாலேயே தீண்டாமை சாதியுடன் தொடர்புடையதாக மாறிவிட்டது. "புரோகித சாதியே மேல்தட்டு சுகபோகங்களை அனுபவிக்கும் சாதியாக இருப்பதாலேயே சாதி நிறுவனத்தோடு தீட்டு பற்றிய சிந்தனை பிணைக்கப்படுகிறது" ¹⁶² என்று அம்பேத்கார் கூறவது இங்கு எண்ணத்தக்கது. மாட்டு வண்டிகளில் உட்கார்ந்து செல்வதோ, செருப்புகள் அணிந்து போவதோ, குடைபிடித்துச் செல்வதோ, பொதுக் கிணற்றிலும் குளத்திலும் குளிப்பதோ, நீர் அருந்துவதோ கூடாது, எங்கோ அரிதாகக் காணப்படும் தண்ணீர் பந்தல்கள், காப்பிக் கடைகளில் ஊற்றப்படும் காபி, மோர், நீர் இவற்றைக் கொட்டாங்கச்சிகளில் வாங்கிக் குடித்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதே எல்லா ஜனினரும் கொண்டிருந்த சமுதாய நெறியாக இருந்தது" ¹⁶³ என்பது தீண்டாமை என்பதற்கான விளக்கத்தையும், அது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட கடுமையையும் உணர்த்துகின்றது. மனிதர்களாகப் பிறந்தவர்கள், தம்மில் ஒரு சாராரை அடிமைகளாகக் கருதிக் கொடுமை செய்த நிலையினைக் காட்டுகிறது.

தீண்டாமைக் கொடுமை பெரிதாக நிலவும் சமுதாயத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்பதிலும் அழிக்க வேண்டும் என்பதில் பெரியார் வேகம் காட்டுகின்றார். தீண்டாமைக்கொடுமையைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கும் சமுதாயத்தைச் சாடி எழுச்சி கொள்ளுமாறு ஏவுகின்றார் அவர். ¹⁶⁴

தெருக்குப்பை கூட்டும் தாழ்த்தப்பட்டவர், குப்பையை வண்டியில் கொட்டி நிர்ப்பி, அவ்வண்டியில் அமர்ந்து ஒட்டிச் சென்றமைக்காகக் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டார். ¹⁶⁵ அனைவருக்கும் உரிய போக்குவரத்து வசதி, தீண்டாமை காரணமாகத் தாழ்த்தப்பட்டவருக்கு மறுக்கப்பட்டது. ¹⁶⁶ பார்ப்பனர் வாழும் தெருவில் நழைந்த காரணத்திற்காகத் தாழ்த்தப் பட்டவர் ஒருவர்தண்டிக்கப்பட்டார். ¹⁶⁷

தீண்டாமை காரணமாக, தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பக் குழந்தைகள், அரசு கல்விக்கூடங்களில் சேர முடியாமல் மேல் சாதிக்காரர்களால் தடுக்கப் பட்டனர். இதனை நெ.து. சுந்தரவடிவேலு, "பெரியார் பொதுவாழ்க்கைக்கு வந்த காலத்தில் எத்தனையோ பள்ளிக்கூடங்களில், ஆதிதிராவிடர் பிள்ளைகளைச் சேர்க்கவே மாட்டார்கள். ஆகவே, அயம்பது ஆண்டுக்கு முன்பு, தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் சிலராவது படித்தால்தான், பள்ளிக்கூடம் அங்கீகரிக்கப்படும் என்ற அரசு ஆணையிட நேர்ந்தது" ¹⁶⁸ என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

கோவைக்கு அருகில் உள்ள சிங்காநல்லூர், இருவர் ஆகிய ஊர்களில் பள்ளிகளுக்குச் செல்லும் தாழ்த்தப்பட்டவர் பிள்ளைகளை, பார்ப்பனத் தெரு வழியே போகக்கூடாதென்று பார்ப்பனர்கள் காவல்துறை அலுவலரின் உதவியோடு விரட்டினர். ¹⁶⁹

இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் அக்காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எந்த அளவுக்குக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டனர் என்பதைக் காட்டுவதாயுள்ளன. நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு கல்வி உரிமையுணர்வு ஓரளவு அடைந்தும் இக் கொடுமைகள் முழுதும் தீர்ந்த நிலையில் இல்லை.

இக்கொடுமைகளைக் கலைஞர் தம் படைப்புகளில் ஆங்காங்கே காட்டுகின்றார். இப்போது என்னுற் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கல்வியறிவும் சிந்தனைத் திறனும் பெற்று வருகின்றனர். அவர்களுக்கு இத்தகைய

கொடுமைகளை உணர்த்தி, இனி இக்கொடுமைகள் எங்கும் எவ்விடிலும்
தோன்றாதிருக்கப் போராடக் கூடியவர்களாக அவர்கள் மாறவேண்டும்
என்கின்றார்.

கலைஞர் படைப்புகளில் சுட்டப்படும் தீண்டாமைக் கொடுமைகளை,

பொது நீர்நிலையை மறுத்தல்,
வண்டிப்பயணம் மறுத்தல்,
மருத்துவ வசதி மறுத்தல்,
பொதுச் சுகாகாடு - பொதுவழி மறுத்தல்,
இறப்புக்குப் பின்னரும் தீண்டாமையை ஏற்படுத்தல்,
கோவில் நுழைவை மறுத்தல்,
ஆண்டவனின் தீண்டாமை

என்று எழுவுகையாகப் பகுத்துக் காணலாம்.

பொது நீர்நிலையை மறுத்தல்

தமிழ்நாட்டில் நெருங்காலமாக, பொதுக்கிணறு, குளம் இரண்டையும்
தாழ்த்தப்பட்டவர் பயன்படுத்த முடியாத தாழ்நிலையைப் பிற சாதியினர்
உருவாக்கி வந்தனர். தாழ்த்தப்பட்டவன் என்று அறிந்ததும் நந்தகுமாரை
வண்டியிலிருந்து உருட்டிவிட்ட வண்டிக்காரர், அவன் குளத்தில் இறங்கிச்
சேற்றினைக் கழுவப்போனதும் தடுக்கின்றார். "டேய் சண்டாளப் பயலே!
இது புண்ய தீர்த்தமடா? பழையகாலத்து ஐதீகக் குளம் - இந்தத் தண்ணியத்
தொடாதே! ஏறடா கரையிலே!"¹⁷⁰ என்றும் வண்டிக்காரர் கூற்றிலிருந்து
தீண்டாமையின் கொடுமையைத் தெளிவாக உணரலாம்.

தீண்டாமை என்ற கொடியநோய் சமூகத்திலிருந்து அனைவரையும்
ஆட்கொண்டதால், மனிதமனம் கருணை அற்றதாக மாறியதை உணர முடிகின்றது.
உயிர் போகின்ற நிலையிலும், தீண்டாமையை நாடுவதைத் தவிர அதை வெறுத்து

நன்மை அடைவதை மேல் சாதி மனம் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை கிணற்றில் விழுந்த குழந்தையின் அழகு மலகக் கேட்டு வழியே சென்ற தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞன் கிணற்றில் குதித்துக் குழந்தையைக் காப்பாற்றினான் . எல்லோரும் அவனைப் பாராட்டினர் . கூடியிருந்த கூட்டம், அவன் தாழ்த்தப்பட்டவன் என்று அறிந்து கொண்டவுடன், பாராட்டுதலுக்கு மாறாகப் பழியுரைகளை வீசியது . தாழ்த்தப்பட்டவன் கிணற்றில் குதித்து கிணற்றுநீரைத் தீட்டாக்கி விட்டான் என்று குற்றம் சாட்டியது" ¹⁷¹ இவ்வுண்மை நிகழ்ச்சி இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது .

வண்டிப் பயணம் மறுத்தல்

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தோர் வண்டியில் அமர்ந்து பயணம் செய்வது, தம் உயர்சாதித் தன்மைக்கு இழுக்கு என்று கருதிய பிற சாதியினர், அத்தகைய செயலைத் தடுத்து வந்துள்ளனர் . இவ்வகைக் கொடுமையினைக் கலைஞர், 'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் காட்டுகின்றார் .

நந்தகுமார், தன் சொந்த ஊருக்குச் செல்ல வாடகை வண்டி - யொன்றில் சென்றான் . சிறிது தொலைவு சென்றவுடன் நந்தகுமார் தாழ்த்தப்- பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் என்று அறிந்து, வண்டிக்காரர் சினம் கொண்டார் . "அடக்கடவுளே! என் பக்கத்திலே வேறே நெருங்கி உட்கார்ந்து என்னையும் தீட்டாக்கித் தொலைச்சுட்டானே! இறங்குடா கீழே! இறங்கு! படிச்ச திமிராடா உனக்கு? பஞ்சமன் வீட்டிலே பிறந்துட்டு - கொஞ்சம் கூட பய - மில்லாமல் வண்டிச்சவாரியா கேக்குது! ராஸ்கல் இறங்குடா" ¹⁷² என்று கூறி வண்டியைக் கவிழ்த்து நந்தகுமாரைக் கீழே உருட்டி விட்டுத் தடியால் அடித்தத் தலையில் காயம் ஏற்படுத்துகிறார் .

அம்பேத்கார் இளவயதில் வண்டிப் பயணம் மேற்கொண்டபோது இது போன்ற அவலநிலைக்கு ஆளானதைக் கலைஞர் கடிதம் ஒன்றில் விரிவாக

விளக்குகின்றார்.¹⁷³ அந்நிகழ்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு கலைஞர் இப்புதினத்தில் இக்காட்சியைப் படைத்துள்ளார் என்ற கருத இடமுண்டு.

மருத்துவ வசதி மறுத்தல்

அடிமையாய் இருப்பதற்கும் ஐழியம்செய்வதற்கும் மட்டுமே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் உரியவர்கள் என்ற எண்ணம் பிறசாதியினர் உள்ளத்தில் மேலோங்கி நின்றது. அவர்களுக்கு எத்தகைய வசதியும் தனியாள் மூலமோ - அரசின் அமைப்பு மூலமோ செய்து தருவது மறுக்கப்பட்டது. அரசு மருத்துவமனையில் பணிபுரியும் ஐழியர்கள் கடுப்பாயி என்றும் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணுக்கு மருத்துவ வசதி மறுத்த நிலையைப் படைத்துள்ளார் கலைஞர்.¹⁷⁴ குயர்தாளாது கடுப்பாயி கோயில் குளத்தில் விழுந்து மாண்டாள். "எந்த ஆசுபத்திரியில் படைச்சிக்கு இடமில்லையென்றுவிரட்டியடித்தார்களோ, அதே ஆசுபத்திரியில் அந்தப் பறைச்சியின் பிரேதம் தாராளமாக அனுமதிக்கப்பட்டது. பிச்சுமூர்த்தி பிரேத விசாரணைக்கு உதவியாகத் தன் வேலையைத் தொடங்கி-கினார்"¹⁷⁵ என்று தண்டாமைக் கொடுமையால் ஏற்பட்ட இழப்பைக் காட்டிச் சமுதாய அமைப்பைச் சாடுகின்றார் கலைஞர்.

பொதுச் சுககாடு - பொதுவழி மறுத்தல்

ஊருக்கு வெளியே குடியிருக்குமாறு ஒதுக்கப்பட்ட சேரி மக்கள் பொதுச் சுககாட்டைப் பயன்படுத்தப் பிற சாதியினர் அனுமதிப்பதில்லை. தனியிடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டாலும், அவ்விடத்திற்குப் பிணத்தை எடுத்துச்செல்லும்போது, பிற சாதியினர் வசிக்கும் தெருவின் வழியே செல்ல அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. இவ்விதக் கொடுமையினையும் கலைஞர் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.

'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் இடம்பெறும் நந்தகுமாரின் தாய் அம்சலை இறந்ததும், அவள் உடலைத் தூக்கிச் செல்லும்போது, பெருமறை

காரணமாக வழக்கமான வழியை விட்டு வேறுவழியில் செல்கின்றனர். அப்போது பிற சாதியினர் தடுக்கின்றனர். இதனை, "உயர்சாதிப் பினம் செல்ல ஒருவழி - தாழ்ந்த சாதிப்பினம் செல்ல ஒருவழியென்று வகுத்தது யாரய்யா? உயர்ந்தோனைப் புதைக்க - எரிக்க ஒரு இடுகாரும் சுருகாரும் - தாழ்ந்தோனைப் புதைக்க எரிக்க வேறொரு இடுகாரும் இடுகாரும் என்று பிரித்து எழுதிவைத்த பித்தன் யார்?"¹⁷⁶ என்று நந்தகுமார் மூலம் கேள்விக்கணையாக்குகின்றார்.

இறப்புக்குப் பின்னரும் தண்டாமை

இறப்புக்குப் பின்னரும் தண்டாமை பின்பற்றப்படுவதை வெளிப்படுத்த கலைஞர், 'திருவாளர் தேசியம்பிள்ளை' என்றும் நாடகத்தில் எமலகத்தில் நடப்பதாக ஒரு கற்பனைக் காட்சியைத் தருகின்றார்.

என்ன நந்தா! சுகந்தானே? என் எமன் குசலம் விசாரித்துவிட்டு, தேசியம்பிள்ளையை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தான். நந்தன் தேசியம்பிள்ளையை வரவேற்றுக் கைகுலக்கக் கையை நீட்டினான். தேசியம்பிள்ளை கையை இழுத்துக்கொண்டு முகத்தில் வெறுப்பை நிறைத்துக் கொண்டு நின்றார்.

நெடுப்பிலே குளித்து வந்தவனய்யா நான்! சாதாரண தண்ணீரிலே குளித்தால் சாதியெனும் அழுக்குப் போகாதென்று தீயிலே கருகி வந்த வாலிபனய்யா! சும்மா தொடும் என்னை? என்று சுச்சலிட்டவாறு தேசியம் பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டான். தேசியம்பிள்ளைக்கு அதிர்ச்சியினால் மயக்கம் வந்து விட்டது¹⁷⁷

இவ்வாறு படைத்திருப்பதன்மூலம், இறந்த பிறகாவது கற்பனையாகக் கூடத் தாழ்த்தப்பட்டவரைத் தொடுவதற்கு மேல்சாதி மக்கள் இணங்காத மனமுடையவர்களாக இருப்பதைச் சுட்டுகின்றார்.

"இருகாடுகளில் இந்த பேதம் என்றால் - இறந்தவர் சென்றடைவ-
தாகச் சொல்லப்படுகின்ற சொர்க்க - நரகத்திலும் உயர்ந்தோருக்கு ஒரு
சொர்க்கம், தாழ்ந்தோருக்கு ஒரு நரகம் என்ற பேதம் வகுத்துக் கூறும்
வேதம் ஏதாவது இருக்கிறதா?"¹⁷⁸ என்று நந்தகுமாரைக் கேட்க
வைப்பதன்மூலம், தீண்டாமைக்கொடுமையின் பரப்பு எந்த அளவுக்கு விரிவானதாக
உள்ளது என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

கோவில் நுழைவு மறுப்பு

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் கோவிலின் உள்ளே அழைத்திகாத போக்கு
நெடுங்காலமாகவே நிகழ்ந்து வந்துள்ளது. அவைவருக்கும் பொதுவான வழிபாடு
நடத்தப்படும் கோவிலுக்குள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அழைத்திகாதது
தீண்டாமைக்கொடுமையின் உயர்நிலையாக விளங்கியது. இக்கொடுமையைப்
போக்கிடத் தலைமையேற்றுப் போராடிய மாமனிதராகப் பெரியார் விளங்கு -
கின்றார். கேரளத்தில் உள்ளவைக்கம் என்ற ஊரில் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள
தெருக்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நடக்கக்கூடாது என்றிருந்த கொடுமையை
எதிர்த்து 1924இல் போராடி வெற்றி பெற்று, 'வைக்கம் வீரர்' என்ற
திரு.வி.க.வால் பாராட்டப் பெற்றார்.¹⁷⁹

இதற்குப் பிறகுதான் 1930இல் அம்பேத்கார், "நாசிக் நகரிலுள்ள
காலாராம் கோயிலைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வழிபாட்டிற்குத் திறந்துவிட
வேண்டும்"¹⁸⁰ என்று கோரிக்கை விடுத்து கோவில் நுழைவு உரிமைப்
போராட்டத்தை நடத்தினார். இத்தகைய கோவில் நுழைவு மறுப்புப்
பற்றிய கொடுமையைக் கலைஞர், 'பிரேத விசாரணை' என்ற சிறுகதையில்
கோடிட்டுக் காட்டுகின்றார்.¹⁸¹

ஆண்டவனின் தண்டாமை

கடவுளின் பிள்ளைகள் என்ற காந்தியடிகளால் அழைக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர், கடவுளாலும், தீண்டத்தகாதவர்களாகக் கருதப்பட்ட கொடுமையைக் கலைஞர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

"நந்தி விலகட்டும்; நந்தனார் தெருவில் நின்றவாறே தன்னை வலங்கட்டும் என்றால் கடவுளேகூட சாதியெனும் கொடுமைக்குக் கட்டுப் பட்டுத்தானே இருந்திருக்கிறார்"¹⁸² என்ற கடவுளே சாதித் தன்மைக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தீண்டாமையை ஆதரித்ததாகப் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.

"பறையன் நெடுப்பிலே முழுகினால்தான் இறைவனடி சேரலாம் என்னம் நியதி வகுத்தவன் மனுவனும் கொடியோன்"¹⁸³ என்கிறார். இவ்வாறு கடவுள் பேராலும் தீண்டாமை கற்பிக்கப்பட்டு வந்ததை உணரலாம்.

தீண்டாமை ஒழிய வழிகள்

ஆடுமாடு பன்றிமுதல் கழுதை வரை
ஆடையிலே உரசிச் செல்லும்
ஆலயத்தைச் சுற்றி வரும்
ஆண்டவன் பெற்ற பிள்ளை
அரிசன வகுப்பார் மட்டும்
தீண்டினால் திருநீல கண்டம் என்பார்¹⁸⁴

இப்பாட்டில் கலைஞர் புலப்படுத்தும் தீண்டாமைக்கொடுமை, இன்றுவரை ஒழியவில்லை. காந்தியடிகள், அம்பேத்கார், பெரியார், அண்ணா, கலைஞர் ஆகியோரின் இடைவிடா முயற்சி, அரிய உழைப்பு முதலானவற்றால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இருந்த காணாமையே, அண்டாமை முதலிய கொடுமைகள் முற்றும் ஒழிக்கப்பட்டு விட்டன எனலாம். ஆனால் தீண்டாமை வெவ்வேறு வடிவில் அவ்வப்போது காணப்படுவதை மறக்க இயலாது.

தீண்டாமையை ஒழித்திட முதலில் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணி சாதியும் அதைப் படைத்த மதத்தையும் ஒழிக்கும் செயலே என்பதில் பெரியார் உறுதி காட்டினார். "சாதியை வைத்துக் கொண்டு தீண்டாமை ஒழியவேண்டும் என்பதும், இந்துமதத்தை வைத்துக்கொண்டு தீண்டாமை போக வேண்டும் என்பதும் மாபெரும் தீட்டாள்தனமாகுமே தவிர சிறிதும் அறிவுடைமை-யாகாது" ¹⁸⁵ எனப் பெரியார் கூறவதிலிருந்து தீண்டாமைக்குரிய ஆணியேர் எது என்பதை உணர முடிகின்றது. சாதியின் விரிவே தீண்டாமை, சாதியை ஒழிக்காது தீண்டாமையை அகற்ற இயலாது ¹⁸⁶ என அம்பேத்கார் கூறவதும் உணரத்தக்கது.

புராண இதிகாசங்களை ஒழித்தாலன்றி மக்கள் மனத்திலே படர்ந்துள்ள சாதி இழிவையும் தீண்டாமையையும் போக்க முடியாது என்ற கருத்துடையவர் அண்ணா. ¹⁸⁷ சொந்தவாழ்வும், அரசியலும் மாற்றங்கள் கொண்டுவதன் மூலமாகத் தீண்டாமைக் கொடுமைகளை ஒழிக்க இயலும் என்பர் கலைஞர்.

காந்தியடிகளால் வளர்த்துவிடப்பட்ட இந்திய தேசிய பேரியக்கமும், அதன் தலைவர்களும் அவர்களின் ஆட்சியும், காந்தியின் உயிர்க்கொள்கையாகக் கருதப்பட்ட தீண்டாமை ஒழிப்பினை முற்றும் மறந்துவிட்ட தன்மையினைக் கலைஞர் சாடுகின்றார். ¹⁸⁸ காந்தியை மட்டும் போற்றிவிட்டு அவருடைய கொள்கையைக் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்ட நிலையைக் கண்டு, இனி மேலாவது கருத்துக்களின் சொந்தக்காரர்களை மதிப்பது இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள்சொன்ன கருத்துகளை மதிப்பதில் தனிக்கவனத்தைச் செலுத்தியாக வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார். ¹⁸⁹

மனமாற்றத்தின் மூலமும் தீண்டாமையை ஒழிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையும் கலைஞர்க்கு உள்ளது. சாதி ஒழிப்புக்குக் கூறிய வழிகளில்

ஓர் உட்பிரிவாகிய மேல் நிலையில் உள்ளோர் மனமாற்றம் என்பது தீண்டாமை ஒழிப்புக்கும் ஏற்புடையதே .

'நச்சுக்கோப்பை' என்ற நாடகத்திலே இடம் பெறும் மனியப்ப முதலியார் மகன் பழனியப்பன், "பள்ளன் வீட்டிலே சாப்பிடு, பறையன் வீட்டிலே கையலம்புன்ன" ¹⁹⁰ சொல்லக்கூடிய உணர்வு கொண்டவனாகக் கலைஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளான் .

'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் இடம்பெறும் மகேசுவரன், பார்ப்பன வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் . அவன் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த நந்தகுமார் படிக்க வசதி செய்கிறான், அடிபட்டபோது தொட்டுத் தூக்கி உதவுகிறான், அரிசனங்களின் வீட்டுக்குச் செல்கிறான் . அங்கேயே தண்ணீர் டீப்பவனாக, வசிப்பவனாக விளங்குகிறான் . தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாரின் பாதையைத் தூக்கிக் கொடுக்கிறான் . இத்தகைய செயல்களைச் செய்பவனை, உயர்சாதிக்காரனாகக் காட்டி, அவனது மனமாற்றமே இதற்குக் காரணம் என்று கலைஞர் வெளிப்படுத்தி, தீண்டாமை மனமாற்றத்தின் மூலம் தீரக் கூடியதே என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகின்றார் .

'தென்பாண்டிச்சிங்கம்' என்ற புதினத்தில் இடம் பெறும் வாகுக்குவேலி என்ற அம்பலக்காரன், மேகநாதன் என்ற தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவனைத் தன் மேலாளராக நியமித்ததன் மூலம் சம உரிமை வழங்கு - பவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான் . படைப்பில் உயர்வு தாழ்வுகள் பிரித்து - வகுப்புகளைப் பிரித்து - ஒருவன் தொழுதற்குரியவன், இன்னொருவன் தொழுதற்கே தகுதியற்றவன் என்றெல்லாம் கோட்பாடுகளைக் கடைப்பிடிப்பது நியாயந்தானா? ¹⁹¹ என்று வினாக்கூடியவனாக விளங்கும் கறத்த ஆதப்பன் தீண்டாமையை வெறுப்பவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான் . மேலும் தீண்டாமை பற்றிச் சலனம் கொண்டிருந்த வல்லத்தரையன், வைரமுத்தன் ஆகியோரிடம் கறத்த ஆதப்பன் மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்துபவனாக விளங்குகின்றான் .

நாடுகளின் தலைமைப்பொறுப்பில் இருந்த இத்தகைய மாந்தர்களிடம் தீண்டாமையை வெறுக்கக்கூடிய மனமாற்றம் ஏற்பட்டமையப் படைப்புகளின் வழியே காட்டி இன்றைக்கு வாழும் மக்களிடமும் இந்நிலை ஏற்படவேண்டும் என்ற விழுவீனை வெளிப்படுத்துகின்றார் கலைஞர்.

கலப்பு மனத்தின் மூலம் தீண்டாமையை ஒழிக்கலாம் என்றும் கலைஞர் கருதுகின்றார். பார்ப்பன இளைஞன் மகேசுவரனுக்கும் அரிசனப் பெண் செங்கமலத்துக்கும் திருமணம் நடப்பதையும், அரிசன இளைஞன் பொன்னுக்கும், பார்ப்பனப் பெண் காமாட்சிக்கும் திருமணம் நடப்பதையும் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.

'ஒரே முத்தம்' நாடகத்தில், நாடாரும் மன்னின் மகன் புத்தன், தீண்டத்தகாத சாதியைச் சேர்ந்த பொன்னியை மணப்பதாகப் படைத்துள்ளார். மேலும் இழிதலப் பெண்ணை மணக்க அந்நாட்டுச் சட்டம், இடந்தராத நிலையில், நாட்டாட்சியை மறுப்பவனாகவே புத்தனைப் படைத்துள்ளார். காதல் காரணமாக, மணிமுடி குறந்த இங்கிலாந்து நாட்டு அரச குடியைச் சார்ந்த-தோரை ஈண்டு நினைவூட்டுகின்றார் கலைஞர்.

படைப்பின்மூலம் தீண்டாமை ஒழிவதற்குரிய வழிகள் காட்டிய கலைஞர், தம் மகளுக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணை மணமுடித்து வைத்து, சொல்லியவண்ணம் செயல்படுபவராக விளங்குதல் குறிக்கத்தக்கது.

கலைஞர் சட்டத்தின் குணக்கொண்டும் தீண்டாமைக் கொடுமைகளைத் தீர்க்க முனைந்தார். இதனை,

பரிசு வழங்குதல்,
அர்ச்சகர் ஆக்குதல்,
அறங்காவலர் ஆக்குதல்,
இட ஒதுக்கீடு செய்தல்

என்று நான்கு வகையில் காணலாம்.

பரிசு வழங்குதல்

தீண்டாமை ஒழிய, கலைஞர் கடைப்பிடிக்கும் சிறந்தவழி கலப்பு மனம் எனலாம். கலப்பு மனத்திலும் ஆனோ அல்லது பெண்ணோ தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற விதியை உருவாக்கினார். இதைக் கடைப்பிடிக்கும் மனமக்களுக்குப் பரிசு வழங்கப்படும் எனச் சட்டம் கொண்டுந்து, இத்தகைய திருமனம் பெருகி, அதன்வழி தீண்டாமை விலக வழி வகுத்துள்ளார்.

அர்ச்சகர் ஆக்குதல்

"தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தீண்டாமையை யாதொரு உருவத்தில் அடையாதிப்பதும் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது..." என இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 17வது விதி பறைசாற்றுகிறது. ஆனால் கோவில்களில் பார்ப்பன - ரல்லாதார் அர்ச்சகராக விளங்கமுடியாத நிலையே இன்றும் உள்ளது. இவ்வகையில் தீண்டாமை விளங்குவதை ஒழிக்க நிறைத்த கலைஞர், அர்ச்சனைகளைச் செய்வதில் தேர்ச்சி பெறுகின்ற தகுதி படைத்த யாராக இருந்தாலும் அர்ச்சகராகலாம் என்ற சட்டத்தைக் கொண்டுந்தார்.¹⁹² ஆனால், பரம்பரைச் சாதியினர் தான் அர்ச்சகராக முடியும் என்பதற்கு ஆதரவாக, கலைஞர் நிறைவேற்றிய சட்டத்தை, இந்திய நீதிமன்றம் தடுத்து நிறுத்திவிட்டது.

சில நூறு மன்னர்களுடைய பிரச்சினைக்காக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தியபோது ஏன் பல கோடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய பிரச்சனைக்காக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தக்கூடாது என்று கலைஞர் வினாவுகின்றார்.¹⁹³ சமயம் - அதன் வழிவந்த சாதி இவ்வமைப்பைச் கட்டிக் காங்கின்ற அரசியல் வாதிகளால் கலைஞரின் இக்கோரிக்கை புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையிலேயே உள்ளது.

அறங்காவலர் ஆக்குதல்

தமிழ்நாட்டில் தீண்டாமையை ஒழிக்கவும், சமத்துவ உரிமையை நிலைநாட்டவும் கலைஞர் கொண்டுவந்த மற்றொரு சட்டமே தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களை அறங்காவலர்கள் ஆக்குதல் ஆகும். கோவில் எழவு அரிசன மக்களுக்குக் கிடையாது என்ற அவலநிலை முற்றமாக ஒழிக்கப் படமுடியாத நிலையில் இத்தகைய சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததன்மூலம் கலைஞரின் தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆர்வத்தை நன்த் உணர முடிகின்றது.

"ஆலய நிர்வாகிகளில் கட்டாயம் ஓர் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவரும் இருக்க வேண்டுமென்று இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு ஒன்றிலேதான் இப்போது நாங்கள் விதி செய்திருக்கின்றோம்" ¹⁹⁴ என்று கலைஞர் சுட்டுகின்றார். இச்சட்டம் வந்தபின் இரண்டாயிரம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கோவில் அறங்காவலர் குழுவில் இடம் பெற்றமை குறிக்கத்தக்க ஒன்று.

இட ஒதுக்கீடு செய்தல்

தீண்டாமை நீக்கப்படுவதற்குக் கல்வி வேலை வாய்ப்புகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மிகுந்த வாய்ப்புத் தருதல் வேண்டும் என்று கலைஞர் கருதினார். கல்வி, வேலைவாய்ப்புக் காரணமாக நகர வாழ்வில் மக்கள் நெருங்கி வாழவும் பழகவும் வேண்டிய கட்டாயம் இருத்தலின் தீண்டாமை அகலும் என எண்ணினார். இதனால் தாழ்த்தப்பட்டோருக்குரிய இட ஒதுக்கீட்டைப் பதினாறு விழுக்காட்டிலிருந்து பதினெட்டு விழுக்காடாகச் சட்டத்தின்மூலம் மாற்றியமைத்தார். மேலும் "மத்திய அரசு வேலை வாய்ப்புகளில் அரிசனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடம் ஒழுங்காக, முடியையாகப் பர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்" ¹⁹⁵ என்று வேண்டுவதன் மூலம் தமிழகத்தில் மட்டுமன்றி இந்தியா முழுமையிலும் தீண்டாமை ஒழியவேண்டும் என்றும் எண்ணமுடையவராக விளங்குவதை அறிய முடிகின்றது.

சாதி ஒழிப்பும் தீண்டாமை ஒழிப்பும் ஒட்டிப் பிறந்த இரட்டைக் குழந்தைகள், எனவே சாதி ஒழிப்புக்குக் கூறப்பட்ட சில வழிகள் தீண்டாமை ஒழிப்புக்குரிய வழிகளாகவும் விளங்குவதால் அவை இங்கே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

சாத்திர சம்பிரதாயத்தின் ஒழித்தல்

மதம் - அதனுடன் பிரிக்க முடியாத நிலையில் உள்ள சாதி - இவற்றைக் கடைப்பிடிக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட சாத்திர சம்பிரதாயங்களே தீண்டாமை ஒழிப்புக்குத் தடைக் கற்களாக விளங்குவதைக் கலைஞர் உணர்ந்தார். எனவே அவை ஒழிய வேண்டும் என்பதிலே நாட்டம் கொண்டார். தாழ்த்தப்பட்டவன் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக அடிபட்ட நந்தகுமாரிடம், அவனைத் தாக்கியவனை உடனே தண்டிக்க வேண்டும் என்று ஒருவர் கூறியபொழுது, அதற்கு மறுப்பாக "சுக்குநா றா அக்க வேண்டியது அளையல்ல மாமா". இந்த மாதிரி சாதிவேறியை நம்ப நாட்டிலே ரொம்ப காலத்துக்கு முன்னாலேயே விடாது மாதிரி போட்டு நம்ப தமிழ்ச் சமுதாயத்தையே கெடுத்து வச்சிருக்கிற சாத்திரங்களையும், சம்பிரதாயங்களையும்தான் சுக்குநா றா அக்கனும்"¹⁹⁶ என்று நந்தகுமார் கூறுவதில் தீண்டாமை ஒழிப்புக்குத் தடையாக விளங்குபவை எவை என விளக்கி அவை போக்கப்பட வேண்டும் என்கின்றார்.

தீண்டத்தகாதவர் யார்?

தீண்டாமைக் கொடுமைகளையும் அவை ஒழிவதற்கான வழிகளையும் காட்டிய கலைஞர், தீண்டத்தகாதவர் யார் எனப் புதுவிளக்கம் தந்து புது உலகம் படைக்க விடும்புகின்றார்.

"தீண்டத் தகாதவர்கள்! தூய உள்ளம் படைத்த நீங்களில்லை. தங்கள் வயிற்றிறைவதற்காக உங்களைச் சாதி வாரியாகப் பிரித்தாலும்

வஞ்சகர்கள் தண்டித்தகாதவர்கள் . நாய்களுக்கு அளிக்கும் உரிமை கூட நாட்டு மக்களுக்கு அளிக்க மறுக்கும் நச்சுக் கொள்கையினர் தண்டித்தகாதவர்கள் ! எந்த மனிதனுடைய உழைப்பைத் தங்கள் வாழ்விற்குத் தேவையாகக் கொள் - கிறார்களோ , அதே மனிதனை சாதியின் பெயரால் அடிமையாக்கி வைத்திருக்கும் சதிகாரர்கள் தண்டித்த காதவர்கள்" . 197

எம்முறையிலும் தீண்டாமையை எதிர்க்காத இரும்பு நெஞ்சினர் , எம்முறையிலாவது மனமாற்றம் கொள்ள வேண்டும் என்று கருதிய கலைஞர் , உளர்ச்சிக் குமுறலாக இக்கருத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றார் .

இவ்வியலில் ஆராய்ந்து கண்டறியப்பட்ட கருத்துகள் கீழ்வருமாறு தொகுத்துரைக்கப்படுகின்றன .

அகமணம் , பரம்பரைத் தன்மை என்னும் இரண்டையும் விடாது கைக்கொள்ளும் ஒரு குழுமம் சாதி என்ற பெயரைப் பெறுகின்றது .

வகுப்பு , தொழில் , சாதிப்பிரிவு என்னும் நிலைகளில் சாதியின் தோற்றம் அமைகின்றது . தொழில் பிரிவுகள் சாதிப்பிரிவுகளாக மாறவும் நிலைபெறவும் பார்ப்பனர்கள் காரணமாகின்றனர் .

சாதி வளர்ச்சி கும் , சாதி வேறுபாடுகள் நிலைபெறவதற்கும் பார்ப்பனர்களின் திட்டமிட்ட ஏற்பாடுகள் காரணமாயின .

சமுதாயத்தில் சாதியின் தாக்கம் அறவே ஒழிந்துபட வேண்டும் என்னும் விருப்பினராகக் கலைஞர் விளங்குகின்றார் . சாதியின் தோற்றம் வளர்ச்சி , முதலில் தொழில் அடிப்படையிலும் பின்னர் , பிறப்படிப்படையிலும்

கால்கொண்டதாகவே கலைஞர் கருதுகின்றார். பிறப்படிப்படையிலான சாதிய உணர்வு தலைநாடுக்கே இந்துமதமும் பார்ப்பனர் சூழ்ச்சியும் காரணங்களாயின என உறுதியுறக் கூறுகின்றார்.

பெரிய யாகப் பின்னப்பட்ட சாதிக் கோட்பாடுகளையும் சாதிப் பிரிவுகளையும் கலைஞர் எதிர்த்துள்ளார். அவற்றின் அடிப்படையில் சிலர் சாதிப் பெயர்களை இயற்பெயர்களோடு சேர்த்துக் கொள்வதைத் தம் படைப்புகளில் எங்குகின்றார். சாதியடிப்படையிலான எந்தச் செயலையும் எதிர்ப்பவராக விளங்குகிறார். அரசியலால் தோன்றும் சாதியுணர்வு பிற தீமைகளுக்கு அடிப்படையாதலால் அதனை வேரறுத்தல் வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மக்களிடையே உயர்வு, தாழ்வு கூடாது என்றும் தமது விடுப்பத்தையும் மொழியுயர்ந்தார்.

சாதி என்றும் நிறுவனம் சமுதாயத்தில் நிலை பெறுவதிலும், அந்-நிறுவனத்தில் உயர்ந்த சாதியினராகத் தம்மை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதிலும், பிற சாதியினர் மீது தம் மேலாண்மையைச் செலுத்துவதிலும் பார்ப்பனர்கள் பெருமுயற்சி மேற்கொண்டு வெற்றி பெற்றனர். இதனைக் கலைஞர் தம் படைப்புகளில் அழுத்தமுறக் கிளத்துகின்றார்.

சாதியமைப்பு ஒழிந்திடப் பல வழிகளைக் கலைஞர் கூறுகின்றார்.

சாதியடையாற்றாத நீக்கிப் பிறருடன் சேர்ந்து வாழ்தல், கலப்புமணம், காதல் மணம், குழந்தைக்கொடை என்றும் உறவுமுறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதன் வாயிலாகச் சாதியொழியத் துணைநிறுத்தல், உயர்சாதி, கீழ்-சாதி எனச் சுட்டப்படுவோர் தத்தம் நிலைகளில் மனமாற்றம் கொள்ளுதல் அனைவரும் கல்வியறிவு பெற்றுச் சமூகக்கேடான சாதியின் உண்மை உருவை அறிந்து அறிவின் துணையோடு அதனை வெல்லுதல், சாதிகளிடையே நிலவும் சமூக, பொருளியல் ஏற்றத் தாழ்வுகள் நீங்கும்வரை - ஒரு குறிப்பிட்ட

காலத்திற்கு - இட ஒதுக்கீட்டு முறையைப் பின்பற்றல், அனைத்து
அர்ச்சகராதல் என்பவற்றைச் சாதி ஒழிவதற்கான வழிகளாகக் கூறியுள்ளார்.

கலைஞர் காட்சி, கேள்வி அபிப்பிராயங்கள் உணர்ந்த தீண்டாமைக்
கொடுமைகளைத் தம் படைப்புகளில் சுட்டியுள்ளார். அவர்தம் படைப்புகளில்
தீண்டத் தகாதோர் எனச் சுட்டப்பெறும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு,
பொது நீர்நிலை, வட்டிப் பயணம், மருத்துவ வசதி, பொதுச் சுகாரு -
பொது வழி ஆகியன மறுக்கப்படல், இறப்புக்குப் பின்னும் தீண்டாமை
உணர்வு திணிக்கப்படுதல், கோவில் நுழைவு மறுக்கப்படுதல் - என்றும்
கொடுமைகள் நிகழ்வதை எடுத்துக்காட்டிச் சமுதாய நிலையைப் படம்
பிடித்துள்ளார். இந்நிலை மாறிட வேண்டும் எனும் உயர்ந்த நோக்கில்,
மனமாற்றத்தின் வாயிலாகத் தீண்டாமை போக்கப்படும் என உரைக்கின்றார்.

மேலும், சில சட்டங்கள் இயற்றித் தீண்டாமையை ஒழிக்க
முயன்றார். அவை, கலப்பு மனம் செய்து கொள்வோர்க்குப் பரிசு
வழங்குதல், தாழ்த்தப்பட்டோரை அர்ச்சகராக்குதல், கோவில் அறங் -
காவலாக்குதல், அவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீட்டுச் சலுகையை முழுப்பயன்
பெறுமாறுவிரிவாக்கல் என்பனவும்.

இலக்கியப் படைப்புகளின் வாயிலாகச் சாதியொழிப்புச் சிந்தனைகளை
வெளிப்படுத்தியதோடு தமது குடும்ப வாழ்விலும் சாதியொழிப்பினைச் செயல்
வடிவில் நிகழ்த்தியுள்ளார். இதிலிருந்து சாதியற்ற சமுதாயம் அமைய வேண்டும்
என்ற உயரிய உணர்வு கலைஞரிடம் ஒளிர்வது காணத்தக்கம்.

குறிப்புகள்

உயல் ஒன்றி

1. A.S. Parenipe, CASTE, PRE JUDICE AND INDIVIDUAL, (Madras, 1970), p.1.
2. ஸி. சற்றகோபால் மற்றும் பலர், சாதியும் வர்க்கமும், (சென்னை, 1988), (மன்றை, ப.7.
3. -----, ப.18.
4. COLLIER'S ENCYCLOPEDIA, (New York, 1961), Vol.5, p.520.
5. {
6. { மா. கல்பகம், சர்க்கவியல் (சென்னை, 1973), பக்.82-83.
7. {
8. ஸி. சற்றகோபால் (மொழிபெயர்ப்பாளர்), இந்தியாவில் சாதிகள், (மன்றை, சென்னை), ப.12.
9. மா. கல்பகம், சர்க்கவியல், ப.84.
10. {
11. { கலைக்கள்சியம், தொகுதி 4, (சென்னை, 1956), ப.562.
12. திருலோக சீதாராம் (மொழிபெயர்ப்பாளர்), மனதர்ம சாஸ்திரம், (சென்னை, 1961), ப.22.
13. {
14. { கலைக்கள்சியம், தொகுதி 4, ப.473.
15. -----, ப.562.
16. ஸி. வரதராசன், மனின் மதிப்பு, மனிடாம் பதிப்பு (சென்னை, 1965), பக்.66-67.

17. "Before the arrival of the Aryans there was no caste system in the Tamil country. The earliest Brahman settlers tried however to introduce their four fold division of people and before they could succeed in it, they met with much opposition".

- H. Srinivasa Ayyangar, TAMIL STUDIES, Reprint, (New Delhi, 1982), p.61.

18. "... இவர் சமுதாயத்தின் சமூக வகைப்பாடுகளில், மிக உயர்ந்த இடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் பிராமணர்களே. இந்த பிராமணர்கள் என்கிற சாதியில்தான் மேற்கூறிய பழக்க வழக்கங்கள் தமக்குரிய எல்லாக் கருமையோடும், கண்டிப்போடும் வழக்காற்றில் இருக்கின்றன.

பிராமணர்கள் அல்லாத பிற சாதிகள் பிராமணர்களைப் பார்த்து இருப்பழக்க வழக்கங்களை மேற்கொண்டது பரவலாக இருந்த போதிலுங்கூட இவை கண்டிப்பாகவோ, முற்றமயமேவோ கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. மிக முக்கியமான இவ்வுண்மை, மிக முக்கியமான ஒரு கணிப்பின் அடிக்களமாக அமையும். பிராமணர் அல்லாத பிற சாதிகளில் இருப்பழக்க வழக்கங்கள் பரவி நின்றது பிராமண மூலத்திலிருந்து பெறப்பட்ட ஒரு விளைவு என்பதை எளிதில் நிரூபிவிட முடியும். அவ்வாறு நிரூபிப்போதே சாதி என்கிற நிரூபணத்தின் தந்தை எந்த வர்க்கம் என்பது குறித்த எந்த விவாதமும் அவசியமற்றதாகிறது".

- வெங்கோபன் (மொழிபெயர்ப்பாளர்), இந்தியாவில் சாதிகள், பக்.24-30.

19. சு. வித்தியானந்தன், தமிழர் சாற்பு, மூன்றாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1985), ப.203.
20. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 3, நான்காம் பதிப்பு, (சென்னை, 1968), ப.57.
21. திருக்குறள் 972.
22. பொ.வே. சோமசுந்தரனார் (உரை ஆசிரியர்) புறநானூறு, தொகுதி 1, மறுபதிப்பு, (சென்னை, 1972), பாட்டு 192.

23. பொ.வே. சோமசுந்தரனார் (உரை ஆசிரியர்), குறந்தொகை, ம.பதிப்பு, (சென்னை, 1978), பாட்டு 40.
24. -----, புறநானூறு, தொகுதி 1, பாட்டு 183.
25. திருக்குறள் 408.
26. ----- 134.
27. The Aryan element in the Indian population is certainly very conspicuously responsible for the development of the caste system".
- Stephen Fuchs, 'THE ORIGIN OF MAN AND HIS CULTURE', Second Revised Edition, (New Delhi, 1983), p.151.
28. "பிராம்மணனிடைய பெயர் மேன்மையைக் குறிக்கும் சர்மன், சத்திரியனுக்குப் பலத்தைக் குறிக்கும் வர்மன், வைசியனுக்கு வளத்தைக் குறிக்கும் பூபதி, நாலாமனுக்குப் பணிவிடையைக் குறிக்கும் தாசன் என்றிவ்வாறு அவரவர் பெயர்களுடன் பட்டங்கள் வழங்கி வர வேண்டியது".
- திருலோக சீதாராம் (மொழிபெயர்ப்பாளர்), மதுதர்ம சாஸ்திரம், ப.40.
29. -----, ப.324.
30. தமிழ்க்குடிமகன், பாவாணரும் தனித்தமிழும், (சென்னை, 1985), ப.76.
31. அண்ணா, அரியமாயை, பத்தாம் பதிப்பு, (திருச்சி, 1969), ப.73.
32. வே. அனைமுத்து, (பதிப்பாசிரியர்), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, (திருச்சி, 1974), ப.9.
33. பாரதிதாசன், வேங்கையே எழுக! (சென்னை, 1978), ப.50.

34. "நிலத்தில் உதித்தது மனித சாதி
 நிச்சயமாய்ச் சொல்வேன் அப்போடு ஒன்றே சாதி
 நெடுப்பைக் கண்டு, நிறைத்தடித்து, குடும்பப்
 பொறுப்பையும் ஏற்ற பின்னர், சமீகம் பிறந்தது.
 பிறந்த சமீகம் பறந்து விரிந்து
 பிரிவினை வறப்புடன் பெரிய சமுதாயம் ஆனது!
 பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்
 சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றமையான் - இந்தக்
 குறள்மொழிக்கு ஒப்பக் குழுக்கள் அமைந்தன.
 குறமதியாளர் குறுக்கே புகுந்து
 அறநெறிக்கு ஒவ்வாச் சாதிகள் கண்டனர்"

- மு. கருணாநிதி, கலைஞன் கவிதைகள், இரண்டாம் பதிப்பு,
 (சென்னை, 1982), ப.346.

35. மு. கருணாநிதி, புந்தோட்டமும் இனமுழுக்கமும், மறுபதிப்பு (சென்னை,
 1982), ப.29.

36. -----, தென்பாட்டிச் சிங்கம், இரண்டாம் பதிப்பு,
 (சென்னை, 1985), ப.7.

37. -----, யாராவ்? யாராவ்? யாராவ்?, இரண்டாம் பதிப்பு,
 (சென்னை, 1982), ப.11.

38. எம்.வி. சுந்தரம், இந்திய ஆத்திகமும் தேசபக்த நாத்திகமும்,
 (சென்னை, 1981), ப.25.

39. மு. கருணாநிதி, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, இரண்டாம்
 பதிப்பு, (சென்னை, 1979), பக்.174-175.

40. -----, ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா! வா! வா!,
 முதற்பதிப்பு (சென்னை, 1982), ப.29.

41. "எமன்: உங்கள் நாட்டில் கீரிப் பிள்ளை என்பது யார்?

தே.பிள்ளை: அது ஒரு பிராணி! பாம்புக்கு விரோதி.

எமன்: நீரும் பிள்ளைதானே, நீர் யாடக்கு விரோதி.

தே.பிள்ளை: உறி, உறி, உறி.

எமன்: தென்னம்பிள்ளை கூட உங்கள் ராச்சியத்தத்தில் உண்டல்லவா?

தே.பிள்ளை: - மாம் சொசான் பூலாக கத்பக விட்சம்.

எம்: : ஓடு பிள்ளை பிதாவி, இன்னொரு பிள்ளை மரம், சரி போகட்டும் - அங்கில் பிள்ளை என்பது என்ன?

தே.பிள்ளை: ஆகவா! அந்தான் தாமடுக்காகப் பாலம் கட்டிய ஒந்து.

எம்: : 2! உங்க நாட்டிலே அங்கிலுட பாலம் கட்டும், தராமங்கம் கட்டாதோ?

தே.பிள்ளை: உறி. உறி. உறி.

எம்: : டுக்கட்டும். சிளிப் பிள்ளை என்றால் என்ன?

தே.பிள்ளை: ஆகவா! ஆக சொன்னதையே சொல்லும் ஒரு பறவை!

...எம்: : தேசியம் பிள்ளை என்கிறே! நீர் இந்த நாளுக்கு பிள்ளைகளைவிட எந்த விதத்தில் உயர்ந்தவர்?"

(ம. கருணாநிதி, திருவாளர் தேசியம் பிள்ளை, இரண்டாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1967), பக்.19-20.

42. நெ.ப. : சந்தரவடிவே, புரட்சியாளர் பெரியார், மஃபதிப்பு, (சென்னை, 1980), ப.154.

43. (ம. கருணாநிதி, குறுமாதக் கடுங்காவல், இரண்டாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1985), ப.28.

44. -----, ஒளிபடைத்த கண்ணாய் வா! வா! வா!, ப.27.

45. -----, குறளோவியம், இரண்டாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1986), ப.248.

46. வே. சினைமுத்து (ப.ஈ.), பெரியார் ப.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 2, ப.1085.

47. (ம. கருணாநிதி, ஒளிபடைத்த கண்ணாய் வா! வா! வா!, ப.177.

48. -----, ப.173.

49. -----, ப.32.

50. "378 - பிராமணருக்குத் தலைமை முட்டும் செய்தல் உயிர்த்தண்டனை - யாகும். எனையோர்க்கு உயிர்த்தண்டனையே உண்டு".

31. "எந்தப் பாவம் செய்துபாசும், பிராமணனாகக் கொல்லாமல் காய்கின்றி அவன் பொருட்கள் ஏற்றவிட்டுத் தடுத்தாக"

32. "பிறம்ம உத்தியை விடப் பெரும்பாவம் உலகில் இல்லை என்கமால். பிராமணனாகக் கொல்ல மன்னன் என்.வரும் உடா" .

-- திருலோக சீதாநாமம் (மொ.பெ.), மதுதர்ம சாஸ்திரம், ப.255.

33. 1. ஏற்றகோபால், மத். ம் பலர். சாத்யும் வர்க்காரும், பக்.41-42.

34. "A Brahman may not eat cooked food prepared by a member of any lower caste, whereas members of all other castes may partake of food cooked by Brahmans" . . . The relations between Brahman castes and other castes is one of non-reciprocity; Brahmans receive fees and gifts of ritual or ceremonial importance. Not all Brahman castes are of equal status, but even the least eminent Brahman sub-caste is ritually superior to the highest of the non-Brahman castes".

-- COLLIER'S ENCYCLOPEDIA, Vol.5, p.522.

35. 2. கருணாநிதி, ஐ.கீத்மேடை, நான்காம் பதிப்பு. (வேறுநர், 1954), ப.63.

54. -----, பலிபீடம் நோக்கி, (முறையர், 1947), ப.27.

55. -----, ஐ.கீத்மேடை, ப.55.

56. -----, இரம்பு, (சென்னை, 1973), ப.75.

57. -----, ப.77.

58. -----, ப.80.

59. திருலோக சீதாநாமம், (மொ.பெ.), மதுதர்ம சாஸ்திரம், ப.270.

60. -----, பக்.286-287.

61. -----, ப.290.

62. அண்ணா, ஓரியமாயை, பக். 58-59.
63. மு. கருணாநிதி, புத்தோட்டமும் இனமுக்கமும், பக்.10-11.
64. சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி, ஓானகூரியன், பன்னிரண்டாம் பதிப்பு, (திருச்சி, 1971), பக்.145-151.
65. மு. கருணாநிதி தூ கீதமேடை, ப.56.
66. -----, ப.57.
67. அண்ணா, ஓரியமாயை, ப.12.
68. சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி, ஓானகூரியன், ப.51.
69. மு. கருணாநிதி, தூ கீதமேடை, பக்.31-32.
70. -----, மூடியாத தொடர்கதை, (சென்னை, 1982), ப.11.
71. -----, மகான் பெற்றமகன், (சென்னை, 1985), ப.122.
72. -----, ப.12.
73. -----, ப.14.
74. -----, தூ கீதமேடை, ப.93.
75. -----, நச்சுக்கோப்பை, நான்காம் பதிப்பு (வேலூர், 1954), ப.17.
76. -----, மகான் பெற்ற மகன், ப.142.
77. அண்ணா, ஓரியமாயை, பக்.10-11
78. டி.வி.எசு. மணி, சீனி. விசுவநாதன் (ப.ஆ.), பாரதியார் கவிதைகள், மூன்றாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1977), ப.505.
79. மு. கருணாநிதி, நச்சுக்கோப்பை, பக்.21-22.
80. திருலோக சீதாரம், (மொ.பெ.), மனதர்ம சாஸ்திரம், ப.261.
81. சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி, ஓானகூரியன், ப.49.
82. மு. கருணாநிதி, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.14.
83. -----, ப.431.

84. மு. கருணாநிதி, மகான் பெற்ற மகன், ப.80.
85. -----, ப.105.
86. -----, ப.147.
87. -----, ப.169.
88. அண்ணா, பரியமாயை, ப.11.
89. மு. கருணாநிதி, அரும்பு, ப.81.
90. -----
91. -----, மஹிமகுடம், இரண்டாம் பதிப்பு, (திருச்சி, 1960), ப.91.
92. திருலோக சீதாராம் (மொ.பெ.), மஹாத்ம சாஸ்திரம், ப.311.
93. நெ.சு. சுந்தரவடிவேலு, புரட்சியாளர் பெரியார், ப.60.
94. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 9, (சென்னை, 1986), ப.163.
95. -----, ஒளி படைத்த கண்ணாய் வா! வா! வா!, பக்.57-58.
96. சி. இராமலிங்கம், அண்மைக்காலத்து இந்திய மெய்ப்பொருளியல், (சென்னை, 1976), ப.26.
97. -----, ப.30.
98. வே. கலைமுத்து (ப.ப.), பெரியார் ச.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, ப.284.
99. பாரதிதாசன், வேங்கையே எழுக, ப.62.
100. அரங்க. இராமமாணம், கலைஞரின் நாடகங்கள் - ஐந்து பாகங்கள், (சென்னைப் பல்கலைக்கழக எம்.ஃபில். பட்ட பரீட்சை, 1979), ப.62.
101. மு. கருணாநிதி, புந்தோட்டமும் இனமழக்கமும், ப.20.
102. -----, முக்கனி, (சென்னை, 1984), ப.74.

103. மு. கருணாநிதி, புந்தோட்டமும் இனமக்களும், ப.29.
104. சி. இராமலிங்கம், இன்மக்காலத்த இந்திய மெய்ப்பொருளியல், ப.42.
105. மு. கருணாநிதி, ஒளி படைத்த கண்ணாய் வா! வா! வா!, ப.30.
106. -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்ற, ப.179.
107. -----, தேனலைகள், முன்றாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1982), ப.80.
108. -----, ஒரே மூத்தம், (சென்னை, 1980), ப.43.
109. -----, ஒரே மூத்தம், இந்தாம்பதிப்பு, (சலகண்டபுரம், 1964), ப.104.
110. -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்ற, ப.178.
111. -----, நெஞ்சுக்கு நதி, பாகம் 2, (சென்னை, 1987), ப.305.
112. தி.வி. கலியாணசுந்தரன், பெய்கின் பெருமை, பதினென்றாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1986), பக்.280-281.
113. மா. செல்வராசன், பாரதிதாசன் ஒரு புரட்சிக்கவிஞர், (சென்னை, 1979), ப.139.
114. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், தொகுதி 1, ரூபத்தி நான்காம் பதிப்பு, (இராமச்சந்திரபுரம், 1980), ப.24.
115. மு. கருணாநிதி, ஒரு மரம் பூத்தது, இரண்டாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1985), ப.4.
116. -----, ரோமாபுரிப் பாண்டியன், இரண்டாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1982), ப.785.
117. இரா. நாகு, 'கலைஞர்' ரோமாபுரிப் பாண்டியன் - ஒரு மதிப்பீடு 'அறிஞர்கள் பார்வையில் கலைஞர்', (சென்னை, 1984), ப.100.

118. ம. கருணாநிதி, மேடியாந்த் தொடர் கதை, ப.15.
119. -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.177.
120. -----, சிறையில் புத்த சினைச்சினை மலர்கள், (சென்னை, 1978), ப.12.
121. -----, தென்பாட்சி சிங்கம், ப.40.
122. -----, ப.53.
123. -----, ப.41.
124. -----, ஒரே ரத்தம், ப.27.
125. -----, ப.35.
126. -----, ப.41.
127. -----, ப.79.
128. -----, ப.43.
129. -----, ப.15.
130. -----, ப.19.
131. -----, ப.121.
132. -----, ப.30.
133. -----, ப.29.
134. பா'ரத்திதாசன், பா'ரத்திதாசன் கவிதைகள், தொகுதி 1, ப.95.
135. மா. செல்வராசன், பா'ரத்திதாசன் ஒரு புரட்சிக்கவிஞர், ப.135.
136. ம. கருணாநிதி, ஒரே ரத்தம், ப.53.
137. -----, ப.29.
138. -----
139. -----, ப.30.
140. பி. யோகீசுவரன், தமிழ்க்கவிதைகளில் சமீபாயச் சிக்கல்கள், (சென்னை, 1985), ப.60.

141. நெ.அ. சுந்தரவடிவேலு, புரட்சியாளர் பெரியார், ப.42.
142. 'முன்னேற்றப் பாதையில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்', தமிழரசு, (சென்னை, 16.4.74), ப.35.
143. -----, ப.36.
144. நெ.அ. சுந்தரவடிவேலு, புரட்சியாளர் பெரியார், ப.151.
145. |
146. | 'முன்னேற்றப்பாதையில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்', தமிழரசு, ப.37.
147. மு. வரதராசன், மண்ணின் மதிப்பு, பக்.69-70.
148. மு. கருணாநிதி, ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா! வா! வா!, ப.156.
149. -----, நெஞ்சுக்கு நீதி, பாகம் 2, ப.221.
150. மு. கருணாநிதி, சொல்லோவியம், (குளித்தலை, 1958), பக்.153-154.
151. -----, ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா! வா! வா!, ப.154.
152. -----, ப.155.
153. |
154. | -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காந்தம், ப.176.
155. -----, ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா! வா! வா!, ப.174.
156. -----, ஒரே இரத்தம், ப.42.
157. -----, ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா! வா! வா!, ப.113.
158. -----, சென்னைப் பல்கலைக்கழக 118ஆவது பட்டமளிப்பு விழா உரை (20.9.1975), ப.13.
159. மு. வரதராசன், மண்ணின் மதிப்பு, ப.65.
160. மு. கருணாநிதி, ஒளி படைத்த கண்ணினாய்வா! வா! வா!, ப.157.
161. பி. யோகீசுவரன், தமிழ்க் கவிதைகளில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், ப.145.
162. வெங்கோபன் (மொ.பெ.), இந்தியாவில் சாதிகள், ப.9.

163. வே. அழைமுத்து, (ப.ச.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி-1, ப. XIX
164. நெ.து. சுந்தரவடிவேலு, புரட்சியாளர் பெரியார், பக்.60-61.
165. -----, ப.90.
166. -----, ப.91.
167. -----, ப.93.
168. | -----, ப.54.
169. | -----, ப.54.
170. கலைஞர் மு. கருணாநிதி, ஒரே இரத்தம், ப.11.
171. Walfred A. Anderson & Frederick B. Parker, SOCIETY ITS ORGANISATION, AND OPERATION, (New Delhi, 1966), p.36.
172. மு. கருணாநிதி, ஒரே இரத்தம், ப.11.
173. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 9, பக்.160-161.
174. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிமுகதைகள் (சென்னை, 1971), ப.132.
175. -----, ப.136.
176. -----, ஒரே இரத்தம், பக்.75-76.
177. -----, திருவாளர் தேசியம் பிள்ளை, ப.28.
178. -----, ஒரே இரத்தம், ப.76.
179. நெ.து. சுந்தரவடிவேலு, புரட்சியாளர் பெரியார், ப.38.
180. எஸ். பெருமாள், டாக்டர் அம்பேத்கார் வாழ்வும் தொண்டும், (சென்னை, 1986), ப.46.
181. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிமுகதைகள், ப.136.
182. -----, ஒரே இரத்தம், பக்.7-8.
183. -----, அறுமாதக் கடுங்காவல், ப.43.
184. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.347.
185. ஈ.வெ. ராமசாமி, உயர் எண்ணிகள், முன்றாம் பதிப்பு (திருச்சி, 1972) ப.11.

186. "Untouchability is only an extended form of caste and that therefore without abolition of caste, there is no hope of aborition of untouchability".
- P. Thangaraj, SELECTED THOUGHTS OF DR. AMBEDKAR, (Collected & Edition), (Madras, 1975), p.11.
187. அண்ணா, தீ பரவட்டும், நான்காம் பதிப்பு (சென்னை, 1953), ப.49.
188. மு. கருணாநிதி, திருவாளர் தேசியம் பிள்ளை, ப.34.
189. -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.8.
190. -----, நச்சுக்கோப்பை, ப.51.
191. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.52.
192. -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.176.
193. -----, ப.177.
194. -----, ப.182.
195. -----, பக்.28-29.
196. -----, ஒரே மூத்தம், ப.29.

இயல் இரண்டு

சமயமும் கடவுளும்

சமயமும் கடவுளும்

சாதிச்சார்பு மிக்க சமூக அமைப்பு மாறவும், சாதிகள் ஒழியவும் கலைஞர் கூறும் கருத்துகள் முதல் இயலில் ஆராயப்பட்டன. இவ்வியலில் சமயம், கடவுள் குறித்து ஆராயப்படுகின்றன. அதற்கேற்ப இவ்வியல் கலைஞரின் சமய எதிர்ப்பு, கலைஞரின் கடவுள் மறுப்பு என்னும் இரு பிரிவுகளாக அமைந்துள்ளது.

சமய எதிர்ப்பு என்னும் பிரிவில் சமயம் - விளக்கம், சமயத்தின் தோற்றமும் நிலைபேறும், தமிழ் நாட்டில் சமய எதிர்ப்பு, பௌத்த சமண ஐதரவு, சமுதாயப் பணியையே சமயப் பணியாகக் கருதும் திறம், சமயப் பொதுமையை வரவேற்கும் சாப்பு, சமய வாதிகளின் இழிசெயல், மடங்கள் ஆற்ற வேண்டிய தொண்டுகள், சமய விழாக்கள் குறித்து ஆராய்ந்துரைக்கப்படுகின்றன.

கடவுள் மறுப்பு என்னும் இரண்டாவது பிரிவில் கடவுள் தோற்றம், பல கடவுள் எதிர்ப்பு, கடவுள் மறுப்பினை வெளிப்படுத்தும் நிலைகள், கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையைக் கதை மாந்தர்கள் வாயிலாகப் புலப்படுத்தும் திறம், ஒரு கடவுள் கொள்கை, உருவ வழிபாடு, கோயில் குடமுக்கு ஆகியவற்றிற்கு எதிர்ப்பு ஆகியன ஆராயப்பெறுகின்றன.

சமய எதிர்ப்பு

சமயம் - விளக்கம்

மக்கள் வாழ்க்கை சமயத்தை மையமாகக் கொண்டுள்ளது.

"மனித இனம் அறிவுத்திறம் பெறத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே சமயமும் உடன் வளர்ந்து வந்ததாகத் தோன்றுகிறது"¹ என்பதும், "சமயம் மனிதன்

தோன்றியது முதல் இருந்து வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது² என்பதும் இங்கு எண்ணத்தக்கன. சமயம் என்பது மனிதனின் தொடக்க நிலையிலிருந்தே தொடர்புடைய ஒன்றாக விளங்குகிறது என்பது தெளிவாகின்றது.

மேனாட்டு மொழிகளில் சமயம் என்பதற்கு நேராக வழங்கும் 'ரிலிஜன்' (Religion) என்ற சொல் இரு பொருளில் வழங்கப் பெறுகிறது. ஒன்று குறி சொல்வது. அதாவது இறைவன் திருவுள்ளத்தை அறிவதற்குச் சில நிகழ்ச்சிகளையும் காட்சிகளையும் அடையாளமாகக் கொள்வது என்ற பொருள். மற்றொன்று, இறைவனோடு ஒன்று படுத்துவது அல்லது மீண்டும் பிணைப்பது என்பதாகும். நெறி அல்லது வழி என்ற பொருளும் பல சமயங்கள் கருதப்பட்டு வந்துள்ளன. தமிழ் நாடுகளில் திருநெறி, செந்நெறி என்ற அட்சிகள் உண்டு³

என்று கலைக்களஞ்சியம் சமயம் என்ற சொல்லுக்கு விளக்கம் தருகின்றது.

இதன்மூலம், சமயம் என்பதற்கு இறைவனை அடைவதற்கான வழிமுறை அல்லது இறைத் தொடர்பான செயல்களைச் சமுதாயம் கடைப்பிடிக்கும் தன்மை என்ற அளவில் விளக்கம் பெற முடிகிறது.

சமயத்தின் - தோற்றம் - - - நினைவுபெறு

(1) கூட்டு வாழ்க்கைக் கொள்கைகள், (2) அச்ச உணர்வு, (3) ஆன்ம நம்பிக்கை என்ற மூன்றின் அடிப்படையில் சமயத்தின் தோற்றம் அமைகிறது.

சமுதாயத்தில் சமயத்தின் தொடர்பு இரண்டறக் கலந்து நிற்பதாகும். சமயம் எல்லா மக்களிடமும் தாக்குரவை ஏற்படுத்தியுள்ளது எனலாம்.

மனித வார்க்கம் விலங்குகளைப்போல் தனித்தனியே காடுகளில் வாசல் செய்து வந்த நிலைமை மாறி; குடிசைகள் கட்டிக் குலாவி வாழ ஆரம்பித்தபோதே அவற்றிற்குச் சில கொள்கைகள் தேவையாகி விட்டது. எப்படி எனில், எப்படி தனியே இருக்கும் மக்கள் ஏதாவது ஒரு பொது நன்மையை உத்தேசித்துத் தங்களுக்கென்று ஒரு சங்கத்தை நிறுவினால் உடனே அதற்குக் கொள்கைகள் நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விடுகிறதோ, அதேபோல் மனிதர்களின் கூட்டு வாழ்க்கைக்குக் கொள்கைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. அக்கொள்கைகள்நான் இப்போது மதம் எனப்படுவதாக இருக்கிறது⁴

என்று மதம் தோன்றியதற்கான தொடக்க நிலையைப் பெரியார் கூறுகின்றார்.

மனிதனிடம் அறியாமை, அச்சம் காரணமாகத் தொடக்க காலத்திலிருந்து வளர்ந்த வழிபாடு, நம்பிக்கைகளே மதம் என உருவாயிற்று.

ஆரம்ப மனிதன் இயற்கையின் சீற்றங்களை எதிர்த்துப் போராடி உயிர் வாழ முடியாது தவித்தான். இயற்கைச் சக்தியை வணங்கினான். இயற்கைக்கும் அப்பால் சக்திகள் இருப்பதாக நினைத்து அச்சத்தால் அநேக தேவதைகளை வணங்கினான். உயிரில்லாச் சடப் பொருள்களைக் கூட அச்சத்தால் பணிந்து மனிதன் வணங்கினான். ஆரம்ப மனிதனிடம் அநாகரிக வடிவத்தில் மதம் இருந்தது. ஆரம்ப கால மனிதன் அச்சத்தால் நடுங்கிக் கிடந்த நிலையில் தோன்றியதே மதம் என்பதன் வேர்கள்⁵

என்ற கருத்தும் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

டெய்லர் என்பவர், சமயம் பல தொடக்க நிலைகளை மேற்-
கொண்டுள்ள போதிலும், இவை எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படை ஆன்ம

நம்பிக்கைதான் (Soul Anima) என்று கூறியுள்ளார். இதற்குக் காரணம் பண்டைக்கால மனிதன், தன் கனவில் இறந்துபோன முதாதையர்களைப் பார்த்தும் பேசியும், தன் குரலைத் தானே கேட்டும் தன் உருவைத் தானே கண்டும், நிலை தடுமாறினான். மேலும் அவன் ஆன்மா, அவனை விட்டு எப்படிப் பிரிந்து போகிறது என்பதை விளக்க முடியாது அஞ்சினான். பொலுவாகப் பழங்குடி மனிதன், மனிதனுக்கு இரண்டு ஆன்மாக்கள் உள் என்றும் ஒன்று அவன் உடலை விட்டு அடிக்கடி வெளியேறி வருவதாகவும், மற்றொன்று உடலை விட்டு ஒரேயடியாக இறந்தவுடன் போய் விடுவதாகவும் கருதினான். இதன் பொருட்டு அவன் இரண்டுவித மரணச் சடங்குகளை மேற்கொண்டான்.⁶ இவ்வாறு நம்பிக்கையும், சடங்குகளும் சமயம் நிலைபெற வழி வகுத்தமை உணர்த்தப்படுகிறது.

இவற்றின் அடிப்படையில் மக்களிடையே வேறுபாடுகள் வளர்ந்தன. நம்பிக்கை, சடங்குகளின் மூலம் சமுதாயத் தாழ்வுநிலை ஏற்படச் சமயமே காரணமென உணர்ந்தோர் சமுதாயத்திலிருந்து இவற்றை அகற்றித் திருத்தம் செய்யத் தொடங்கினர். சமுதாயப் புரட்சிக்குச் சமயம் தடைக்கல் என்று பலரும் கருதினர்.

சமுதாயப் புரட்சியில் ஈடுபடுவோர் முதலில் சமயத்தையே தாக்குவர்.⁷

அரசியலின்மூலம் நாட்டின் சீர்திருத்தத்திற்கு அரும்பாடுபட்டும் யாதொரு பலனும் அடைய இயலாமல் போனதாலும், அதற்குக் காரணம் சமய சம்பந்தமான கொள்கைகளே தடையென்று உணர்ந்ததாலும், அக்குறைகளை நீக்க உழைப்பதுதான் அவசியமெனத் தோன்றிய பின்னர் அவ்வழியில் உழைத்துப் பார்க்கலாமென முற்பட்டேன். சமயத்தின் பெயரால் உண்டாகும் கஷ்ட நஷ்டங்களையும், விடுதலைக்கு விரோதமானவைகளையும், மக்கள் சுய-மரியாதையற்ற வாழ்க்கையில் துன்புறுவதையும் ஒழிக்கவே முதலில் பாடுபட வேண்டும்⁸

என்ற பெரியார் கருத்து இதனை உறுதி செய்கிறது . சமய எதிர்ப்பில் பெரியாரின் கருமையை இதில் காண முடிகிறது .

கலைஞரும் சமயமும்

மதமானது மனிதனை அறிவை அடியோடு கெடுத்து விடுகிறது . மனிதர்களின் ஒற்றுமைக்குப் பதிலாகப் பிரித்துக் காட்டவே மதம் உலவுகின்றது . மதமானது மனிதனை ஒழுக்கத்தில் கவலை செலுத்தச் சிறிதும் கட்டாயப்படுத்துவது இல்லை . மதத்தில் பகுத்தறிவுக்குச் சிறிதும் இடமில்லை . கடவுளுக்கு மக்களுக்கும் இடையில் தரகர்களை உண்டாக்கி எந்நிலையிலும் அவர்களை உயர்வாகச் காட்டுகின்றது ; மதமானது பணச்செலவு செய்யும் அளவுக்கு மோட்சமும் பாவ மன்னிப்பும் இருப்பதாகக் கூறுவது ; சோம்பேறிப் பிழைப்புக்கும் கொடுமை செய்வதற்கும் மதம் இடங்கொடுக்கின்றது .⁹

இத்தகு பெரியாரின் எண்ணங்களால் மனத்தை வளமாக்கிக் கொண்டவர் கலைஞர் . "நீளவையம் எதிர்த்தால்" எமக்கு நிகரினிலை என்ற கூறிப் போரிடும் மறத்தமிழரும், ஆரிய மதக்குழியிலே வீழ்ந்ததால் அறிவு, ஆற்றல், ஆண்மை, மானம் எனும் பண்புகளை இழக்க வேண்டி நேரிட்டது"¹⁰ என்ற அண்ணாவின் கருத்தாமுத்தை அறிந்தவர் . "மூடத்தனத்தை முடுக்கும் மதத்தை நிர்மூலப்படுத்த கை ஒங்குவீர்"¹¹ என்ற பாரதிதாசன் முழுக்கத்தை முழுமை-யாக்க வேண்டுமென்ற விரும்பினவர் . பெரியார், அண்ணா, பாரதிதாசன் ஆகிய மூவரின் தாக்குரவு கலைஞரிடம் மிகுந்துள்ளது . இதற்கேற்பச் சமயத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளையும், அதனால் மக்கட் சமுதாயம் அடையும் இன்னல்களையும், சமய எதிர்ப்புணர்வினையும் தம் படைப்புகளில் பல்வேறு வகையில் வெளிப்படுத்துகின்றார் கலைஞர் .

வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில், வருக்கப் போராட்டத்தை ஒட்ட வைப்பதன்மூலம் மக்களிடமிருந்து மத நம்பிக்கையை அகற்ற முடியும் என்பது ஒரு சாரார் கருத்து. எனால், மனத்தை மதமாசுகள் எனம் வெடிப்புகள் கொண்ட நிலமாக வைத்துவிட்டு அதில் பொருளியல் சீர்திருத்தம் எனம் விதையைத் தூ வினால் பயன் இராது; கருத்துப் பரப்பலின்மூலம், மதம் தொடர்பான எண்ணத்தில் முதலில் மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தைப் பின்பற்றியவர் கலைஞர்.

சமய எதிர்ப்பு

இந்து மதம் என்று தனியாக ஒரு மதம் இல்லை; அது பல மதங்களின் சேர்க்கை; அது இந்தியர் எல்லார்க்கும் உரிய ஒரு பொது மதமன்று; பொய்யான ஒன்று என்றும் கருத்து நிலவுகின்றது.¹² இந்து மதம் மக்களிடையே ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஏற்படுத்துவதில் வரலாறு படைத்திருக்கிறது. அது பற்றியே சமுதாயச் சீர்திருத்தவாதிகளின் எதிர்ப்புக்கு இம்மதம் அளாயிற்று. கலைஞரின் சமய எதிர்ப்பில் இந்து மதம் முதல் இலக்காயிற்று.

இந்து மதத்தின் காரணமாக, மக்கள் அடைந்த துன்பங்களைக் கலைஞர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். "இந்து மதந்தான் உங்களை இன்று சேரியில் தள்ளியிருக்கிறது. இந்து மதந்தான் உங்கள் பெண்களை விதவைகளாக்கி வைத்திருக்கிறது. இந்து மதந்தான் உங்கள் இனத்தை மறைத்திருக்கிறது. இந்து மதந்தான் ஆலயங்களை அமைத்தது. உங்கள் திரண்ட செல்வத்தைத் தின்று கொழுக்கிறது"¹³ என்று மக்கள் வாழ்க்கையில் இந்து மதத்தால் ஏற்பட்ட கேடுகளைக் கலைஞர் சுட்டுகின்றார். தண்டாமைக் கொடுமைக்கும், பெண்ணடிமைக்கும், பொருளழிவுக்கும் காரணமாக மதமே விளங்கி வருகின்றது என்ற பேருண்மையைக் காட்டி, "அந்த மதக் கொடுவாள் ... உங்கள்

சம்மட்டி வீச்சால் பொடிப்பொடியாகச் சிதறி மண்ணாய்ப் போகட்டும்" 14
என்று மத எதிர்ப்புக்கு வழி வகுக்கிறார்.

இன்றைய இந்து சமயம் என்பது, மக்களுக்குள் பிரிவினைக்கும்,
உயர்வு தாழ்வு கற்பித்துக் கொள்வதற்கும் உரிய ஓர் அமைப்பாக
விளங்குவதேயன்றி, வேறு பொதுவான நன்மை தரும் கொள்கைகள்
சொண்ட அமைப்பு அன்று என்ற கடுத்தடையவர் கலைஞர்.

பெரும்பாலான பிராமணரல்லாத பிற்படுத்தப்பட்ட
மக்களைத் தங்கள் வசதிக்கேற்ப, தேவைக்கேற்ப -
ஓட்டிப் படைத்திடவும், அவதியுறச் செய்திடவும்
அவ்வப்போது கிடைத்த வேத புத்தகங்களை - ஸ்மிருதி-
களை - படைக்கலவிகளாகக் கொண்டு இதுதான்
இந்து மதம் என்ற மிரட்டப்பட்டதைத் தவிர வறைய-
றுக்கப்பட்ட - வகைப்படுத்தப்பட்ட - சம நதி
வழங்குகிற ஒரு செம்மையான அமைப்பாக அப்படியொரு
மதம் உண்டு என்று யாராவது வாதிடத் தயாராக
இருக்கிறார்களா? இல்லை. இல்லவே இல்லை 15

என்று கூறுவதன்றிலம், மேல் சாதியினருக்குப் பாதுகாப்பான ஒன்றே இந்து
மதம் என்பதையும், அது சமநோக்கு அற்றது என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றார்.

சரியாகவோ, தப்பாகவோ, சூழ்ச்சியாகவோ
முட்டாள்தனமாகவோ ஏற்பட்டுப் பழக்க வழக்கத்தில்
தந்திரசாலிகளுக்கு அனுகூலமாகவும், அறியாத பாமர
மக்களுக்குக் கேடாகவும் இழிவாகவும், தலையெடுக்க
வழியில்லாததாயும் இருக்கிற ஒரு நடவடிக்கைக்கு இந்து
மதம் என்ற பெயர் இருக்கிறது என்ற சொல்லுவதற்கு
அல்லாமல் வேறு என்ன பொருளில் என்ன பயனுடைய இந்து
மதம் இருக்கிறது என்ற யாராவது சொல்ல முடியுமா? 16

என்றும் பெரியார் கடுத்துக்கேற்பக் கலைஞரும் கருதுவது நோக்கத்தக்கது.

இந்து மதம் வரையறுக்கப்பட்ட - வகைப்படுத்தப்பட்ட
செம்மையான அமைப்பு அன்ற என்ற கலைஞர் கருத்துக்கு ,

இந்து மதம் பலவகைப்பட்ட வரிவான நம்பிக்கைகளையும்
பழக்க வழக்கங்களையும் உள்ளடக்கியது . அதனாலும் ,
அதைத்த இந்தக்களாலும் கடைபிடிக்கப்படுவதில்லை .
அவற்றுள் பல , ஒன்றிவிடுகின்ற முரணானவை . உலக
மதங்களிலேயே இத்தான் பலவகை மாறுபாடுகளையும்
தாங்கியிருப்பதாகும் . முதன்மைத் தலைமை இல்லாது ,
ஒருமுகத் தன்மை அற்ற விளங்கும் மதம் இது . கருத்துவம்
இசலாம் போன்ற சீடர்களால் போதனைகளைப்
பரப்பும்பவற்றை ஒரே நிலவனர் அற்ற மதம்¹⁷

என்ற காலியர் கலைக்களத்திற்குக் கூற்றும் அரணாக விளங்குவதை உணரலாம் .

காந்தி அடிகளும் , பெரியாரும் பெங்களூரில் சந்தித்தபோது
(1927) இந்து மதத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை அகற்ற முடியும் என்ற
காந்தி அடிகள் வாதிட்டார் . அப்போது பெரியார் , "நான் சொல்ல -
கிறேன் . தாங்கள் மன்னிக்க வேண்டும் . இந்து மதத்தை வைத்துக்கொண்டு
தங்களாலேயே நிரந்தரமாக ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது . பிராமணர்கள்
அவ்வளவு தூரம் விட்டுக் கொண்டுவிடுக்க மாட்டார்கள் . தங்கள் கருத்து
அவர்களுக்கு விரோதமாகச் சற்றுப் பிழிதமாகிறது என்றால் உடனே
எதிர்க்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள்"¹⁸ என்ற கூறினார் . கோட்சேயின்
குறிப்புக்குக் காந்தி அடிகள் இரையானார் என்ற செய்தி உலகறிந்தது .

மகத்தின் பெயரால் உள்ள மீட நம்பிக்கைக் கருத்துகளும் , சாதியின்
பெயரால் உள்ள அறியாமையுந்தான் இம்மாதிரி காரியத்தைச் செய்யும்படி
அவனைச் செய்துவிட்டன . இனிமேலும் இப்படிப்பட்ட காரியம் நடவராமல்
இருக்க வேண்டும்"¹⁹ என்ற கருத்தினைக் காந்தி அடிகளின் கொலைச்
செய்தி கேட்டவுடன் பெரியார் வெளியிட்டார் . இக்கருத்தைக் கலைஞரும்

வெளியிட்டுள்ளார். "வைதீகம் வீசிய ஒரு வச்சவாள் வார்தா உத், மரீன் வாழ்க்கை வெட்டித் தள்ளிற்று - அந்த மதவெறி செய்த சதி - ஒரு மாபெரும் வீரருக்கு மரணத் தீர்ப்பு வழங்கிற்று" ²⁰ என்று கலைஞர், மதத்தின் காரணமாகக் காந்தி அடிகள் படுகொலை செய்யப்பட்டதை எடுத்துக் காட்டி, மதம் மக்களுக்குக் காட்டும் தீய வழியினைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

சமயம் அல்லது மதம் என்பது சொல்லப்படுவது வாழ்க்கையை நன்றாகிய வழி நடத்திக் கொடுக்கும் வழிகாட்டி என்றில்லாது, தோற்றத்தில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதோடு அமைந்து விடக்கூடாது என்பது கலைஞர் எண்ணம். மொட்டையடித்தால் முசலம், காது குத்திக் கொண்டால் இந்து என்ற சில செயல்களின் அடிப்படையில் மதம் பின்பற்றப்படுகிறது. இதை எள்ளும் வண்ணம், "மனிதனுக்கு மனிதன் ஐயுடவன் படைத்த அவயவங்களைச் சில மாறுதல் பண்ணிக் கொள்வதுதானே மதம்" ²¹ என்று ஒரு கதைமாந்தர்மூலம் கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்; புறத்தோற்றத்தினூடும் பின்பற்றப்படும் மதக்கோட்பாடுகள் தேவையற்றவை என்கிறார் கலைஞர்.

மதத்தி் வலிமையை 'மணிமகுடம்' என்ற நாடகத்தில் எடுத்துக் கூறுகின்றார் கலைஞர். "வேலிலும் கூர்மையுடைய - வாளிலும் பளபளப்பு மிக்க - வேதம் சாஸ்திரம், புராணம் என்ற வேலிகளை அமைத்துக் கொண்டு மதம் தாக்குகிறது என்னை! மண்டையைப் பிளக்கிறது உலகப்பா - மண்டையைப் பிளக்கிறது" ²² என்று நாடாளும் அரசன், மதத்தினால் படும் வேதனையை வெளிப்படுத்தி, அரசியல் மாற்றம் பொருளாதார ஏற்றம் விரும்பிப் போராளும் மக்கள், சமுதாயச் சீர்திருத்த மனவளம் பெற்ற - வர்களாக மாற அம்மன்னன் பணிபுரவதாகக் காட்டுகின்றார். இப் - படைப்பினூடும், சீர்திருத்த மனம் பெற்றால்தான் மக்கள் பலவகையிலும்

முன்னேறவர் என்பதைக் கலைஞர் வற்புறுத்துகின்றார். மக்களின் உயர்வு - கருத்துச் சமயம் காரணமாகவதாலும், மக்களிடையே பிரிவினையும் ஏற்றத் - தாழ்வும் உருவாக்குவதாலும், வெறியை ஊட்டிக் குற்றம் செய்யத் தூண்டுவ - தாலும், பொருளும் வலிமையுடையதாக இருப்பதாலும் கலைஞர் சமயத்தை எதிர்க்கின்றார் எனக் கருதலாம்.

மதமாற்ற எதிர்ப்பு

மதமாற்றம் வேண்டாத ஒன்று என்றும் கருத்துடையவர் கலைஞர். பல இன்னல்களால் மதம் மாறியோர், புதிதாகச் சேர்ந்த மதத்திலும் வேறுபாடுகள் காரணமாகத் துன்பப்படுகின்றனர். 'வெள்ளிக்கிழமை' என்றும் புதினத்தில் இசுலாம் சமயத்தைச் சேர்ந்த நயினா ஐனந்தி என்ற பெண்ணைக் காதலிக்கிறான். அவளிடம், காதல் நிறைவேறுவதற்கு அவளை மதம் மாறமாறு வேண்டுகின்றான். ஐனால் ஐனந்தி, மதம் மாற வேண்டாம் - மனம் மாறாமலிருந்தால் போதும்²³ என்று விடை தருகின்றாள். தீமையை வெறுத்து நன்மை நாடுவது மனத்தின் செயல் - நன்மை வெறுத்துத் தீமை சேர்வதும் மனச்செயலே. ஆகவே, மனத்தை உறுதிப்படுத்தி நல்ல கொள்கை வழி நிற்க முயல்வோர் வெளித்தோற்றத் - திற்காக எத்தகைய மாற்றமும் கடைப்பிடிக்கத் தேவையில்லை. மத மாற்றம் தேவையற்றது என்பதனால் மதமே தேவையற்றது என்ற உட்கருத்தை உணரவைக்கின்றார் கலைஞர்.

பௌத்த சமண ஆதரவு

இந்த சமய எதிர்ப்புக் கருத்துகளை வெளியிடும் கலைஞர், பௌத்த சமண சமயங்களை ஆதரிக்கும் எண்ணத்தையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

உண்மையிலேயே மற்றச் சமயவாதிகளைவிட முதிர்ச்சி - யுற்றவன் பௌத்தன் ஒருவனே, ஏனெனில் மஹாவர்கள் எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் இறைவனிடம் சென்று அது

வேண்டும், இது வேண்டும் என்று குழந்தைகளைப் போடிக் கொடுத்தார்கள். பெளத்தன் அப்படியெல்லாம் அகச்சிமாட்டான். அவன் ஒருவன்தான் எதையுமே இச்சிக்காமல் - எதற்குமே கவலைப்பட்டிராமல் - பகுத்தறிவு ஒன்றினையே வழித்துணையாகக் கொண்டு உண்மையை நாடிச் செல்கிறான்²⁴

என்று புத்தர்க்குவின்றிலம் வெளிப்படுத்தும் கருத்து, கலைஞர் உள்ளத்தில் பெளத்தம் இடம் பெற்றிருந்த தன்மையைக் காட்டுவதாக உள்ளது. அறிவுக்கும் சிந்தனைக்கும் முதலிடம் தரும் சமயமாக புத்த சமயம் விளங்குவதே இதற்குக் காரணம்.

"கால்பட்டு உயிரிழக்கும் ஏழும்பினங்கள் - அதனாலே மயிலறகால் கட்டிச் சென்று அதன் பிறகு நடப்பதுதான் அன்புவழி எனக்கொண்ட சமணப் பெரியார்"²⁵ என்பதால் பிற உயிரினங்கட்கும் தீர்த சேர்க்காத பண்பினைக் கொண்டது சமண சமயம் எனப் பாராட்டுகின்றார். மூட நம்பிக்கைகளையும் சாதிப் பாகுபாடுகளையும் விடாப்பிடியாக வேரீன்றித் தழைக்க வைத்திடும் ஒரு பொது எதிரியின் கை ஒங்கிடாமல் வேலை செய்திட வேண்டிய பெளத்த சமண சமயத்தினர் தாங்களே ஒருவருக்கொருவர் பொருதமுற்பட்டு விட்டது வேதனைக்கு உரியதே²⁶ என்று நோமாபுரிப் பாண்டியனில் இடம்பெறும் செழியன் வருந்துகின்றான். மூட நம்பிக்கை, சாதிப் பாகுபாடு இரண்டையும் எதிர்க்கும் காரணத்தாலேயே இவ்விரு மதங்கள் பற்றிய ஆதரவுக் கருத்துகளைக் கலைஞர் எடுத்தியம்புகின்றார் எனக் கருதலாம்.

சமுதாயப் பணியே சமயப்பணி

மதமானது - மக்கள் துன்பங்களை - குறிப்பாகப் பசித் துன்பத்தைப் போக்க உதவி செய்ய வேண்டும் என்பது பெரியார் கருத்து.

"மக்கள் கஞ்சி கஞ்சி". என்று கதறி மடியும்போது கோயில் கட்டுவதும், கல்லின் தலையில் அரும் பண்டங்களைக் கொட்டி வீணாக்குவதும் உற்சவம் நடத்துவதும், மதப் பிரதிநிதிகளைப் பல்லக்கில் வைத்துப் பித்தைச் சுமப்பது போல் சுமந்து திரிவதும் தவறாகும்".²⁷ ஒரு சில சமயத்தார், மதத்தின் பெயரால் செலவழிக்கும் பொருளில் ஔவ்வு மக்களுடைய கல்விக்கும் மருத்துவத்துக்கும் செலவழிக்கின்றனர். இத்தகைய தொண்டு புரிவோரைக் கலைஞர் வரவேற்பவராக - மதிப்பவராக விளங்குகின்றார். "ஒரு சிலர் உண்மையிலேயே தாங்கள் கொண்டுள்ள ஆத்திகக் கருத்துக்கு அல்லது மதக் கொள்கைக்குத் தீர்மானமாகப் பாடுபட எண்ணி, அதற்கேற்பத் தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டு, அலயங்கள் அல்லது ஆண்டவனின் பெயரால் மக்களுக்குப் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதை நான் மறந்துவிடவில்லை. அவர்களை மதிக்கவும் மறக்கவில்லை"²⁸ என்ற குறிப்பிடுவதன்மூலம் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதற்கு மாறாக அவர்களிடம் ஏற்றத் தாழ்வைக் காட்டுவதாக மதம் இருத்தல் கூடாது என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

மேலும்,

எங்கே மக்களை ஏமாற்றுகிற புராணக் கருத்துகள் - பழமைக் கருத்துகள் இருந்தாலும், எங்கே மூட நம்பிக்கைக் கருத்துகள் இருந்தாலும், எங்கே மக்களை ஏமாளிகளாக்குகின்ற காரியங்கள் நடைபெற்றாலும் அவற்றையெல்லாம் கண்டிக்கின்ற ஓர் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில், நான் எந்த மதத்தவன் என்று அடையாளங்காட்டப்படுகிறேனோ அந்த மதத்திலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய உரிமை பெற்றிருக்கிறேன்! எந்த மதமானாலும் நல்ல வழி காட்டுகின்ற வகையில் அமைய வேண்டும் என்பது ஒன்றும் தவறே அல்ல²⁹

என்று மதம் நல்வழி காட்டுதற்குப் பயன்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றார் கலைஞர்.

வேறோர் இடத்தில், "எந்தச் சமயத்திலே உயர்ந்த நெறிகள் இருப்பினும் அவை நம் போற்றத்தலுக்கு உரியவையே" ³⁰ என்ற குறிப்பிடுகின்றார். இதனால் மக்களை மடமைத்தனத்துக்கும் அடிமைத்தனத்துக்கும் அழிவுக்கும் ஆளாக்காத சமயம் வரவேற்பிற்கு உரியது; அதில் மண்டியுள்ள, குறைகள் மாற்றத்திற்கு உரியவை என்ற எண்ணம் கொண்டவர் கலைஞர் என்பது புலப்படுகின்றது. "1. மதம் என்பது இவ்வுலக மானிட வாழ்வுக்கு ஏற்ற சட்ட திட்டங்கள் என்று சொல்லப்படுமானாலும், 2. மதம் என்பது இவ்வுலகில் மக்கள் கூடி வாழ்வதற்கு ஏற்ற ஒழுங்குமுறைகளைக் கொண்டது என்று சொல்லப்படுமானாலும், 3. மதம் என்பது மனிதனுக்கும் மற்ற ஜீவராசிகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசங்களைக் காட்டுவது என்று சொல்லப்படுமானாலும் அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் நாம் அதிகக் கவலை கொண்டு மதங்களை எதிர்க்க ஆசைப்படுவதில்லை" ³¹ "ஆனால் மனித சமூகத்தின் அறிவைப் பாழ்படுத்தவும், தன்மான உணர்ச்சி அறவே இல்லாமல் செய்யவும், மக்களைப் பிரித்து வைத்து உயர்வு தாழ்வு கற்பித்து, மனித சமூக ஒற்றுமையைக் கெடுத்து, பொது முன்னேற்றத்தையும் சுதந்திரத்தையும் தடுக்கும்படியான மதம் எவ்வாறானாலும் அதை ஒழிக்கச் சுயமரியாதை இயக்கம் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறது" ³² என்ற பெரியார் கருத்துடன் கலைஞரின் எண்ணமும் ஒத்துள்ளது.

சமயப் பொதுமை

எல்லாச் சமயத்தவரும் போற்றுமாறு நடத்தலே ஆட்சியாளரின் கடமை. ஆட்சிப் பொறுப்பினால், எல்லா மக்களுக்கும் சார்பாளன் என்றும் நிலையிலிருந்து பிறழ விரும்பாத கலைஞர், "என்னை வளர்த்து ஆளாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்வது போல நான், சிலவை அணியாத கிறித்தவன்; கைவி கட்டாத முசுலீம்; திருநீறு அணியாத இந்து, சந்நியாசம்

கொள்ளாத பெளத்தன் என்ஹி சொல்லிக் கொள்வதிலேதான் நான் பெருமைப் படுகிறேன்" ³³ என்கின்றார். அண்ணா வகுத்த கொள்கை வழி மக்களுக்குத் தொண்டுபுரிதலும், சமய அடையாளம் ஏற்காத நிலையைக் கடைப்பிடித்துச் சமயப் பொதுமையை வரவேற்றலும் கலைஞர் நோக்கு என உணரலாம்.

இவ்வாறாக, கலைஞர், இந்து சமய எதிர்ப்பினை வெளிப்படுத்து - கின்றார்; குறைகளற்ற, மக்களை ஏற்றத் தாழ்வுக்கு ஆளாக்காத சமயத்தை ஏற்கலாம் என்கின்றார்; ஆட்சியின் காரணமாக, அனைவரின் சார்பாளர் என்ற நிலையில், சமய எதிர்ப்பினைக் குறைத்து, அண்ணா வழியில் சமயப் பொதுமை வேண்டுவவராக மாறுகின்றார்.

சமயவாதிகள்

"ஒரு சமுதாயத்தை மாற்றமுறச் செய்யவும், உண்மையானவொரு நிலைக்கு ஏற்றமுறச் செய்யவும் செறிவார்ந்த சிந்தனைகளின் மலர்ச்சியாம் எழுத்தோவியங்களால் முடியும் என்பதை அழுத்தமுறச் சாதித்துக் காட்டிய ஆற்றலுக்குரியவர் கலைஞர்" ³⁴ சமுதாயத்தை ஐரூபிப் பார்த்த கலைஞர் தமது படைப்புகளில் சமயத்தில் காணப்படும் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டியதுடன், சமயவாதிகளிடம் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும் ஒழுக்கக் கேடுகளையும் வெளி உலகுக்குக் கொண்டு வருகின்றார். "சமுதாயத்தின் பொது ஒழுக்கத்தைக் குலைப்பது மதத்தின் வேலையாக இருந்து வருகின்றது" ³⁵ என்பதற்கேற்பச் சமயவாதிகளின் செயல்கள், மக்களின் ஒழுக்கத்துக்கு மாசு கற்பிப்பவைகளாக இருப்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

சமய வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுவதே சமயவாதிகளின் நோக்கமாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால், காலமும் இடமும் கனிந்து வரும்போது குறவியர், குறவினைத் துறந்து விரும் தன்மையைப் பின்வரும் கவிதையில் புனைகின்றார் கலைஞர்.

பெண் வந்தால் துறவுவரும்; சில குறவிக்குத்
 துறவுக்குத் துறவு வரும்
 இடதுறவு ஏற்றவர்கள் இந்தத் தமிழகத்தில் பலருண்டு
 இனியதாம் இல்லறத்தை முதலில் துறந்து
 கனிரசம் பால் தயிர் கமண்டலம் என்றிருந்து
 கனிடல் கொழுத்தவுடன்
 துறவறத்தைத் துறக்கின்றார்; வெளிப்படையாய்³⁶

'ரோமாபுரிப் பாண்டியன்' புதினத்தில், சிவனடியார் ஒருவரின்
 ஒழுக்கக் கேடான செயலைக் காட்டுகின்றார் கலைஞர். முத்துநகை
 என்பவள் ஆண் வேடமிட்டு நாட்டுக்கு இரண்டகம் புரியும் எதிரிகளை ஒழிக்கும்
 பணியில் ஈடுபடுகின்றாள். உண்மையான சிவனடியார் கூட்டத்தைக் கண்ட
 முத்துநகை, போலி வேடத்தில் திரியும் சிலரைப் பிடிக்க, அச்சிவனடியார்
 கூட்டம் சில காலம் வெளியில் வராதிருக்க வேண்டுகோள் விடுத்து மடல்
 தருகிறாள். ஆனால், அடியார் கூட்டத் தலைவர் மற்ற அடியார்களிடம்
 அவளைப் பிடிப்பதற்கு ஆணையிட, அனைவரும் அவளைச் சூழ்ந்து பிடித்துக்
 கொண்ட குழப்பத்தில் அவள் ஆண் வேடம் கலைந்தது. அழகு மயமான
 ஆரணங்கு எதிரே நிற்பதை அடியார்களின் தலைவர் கண்டார்.

சூழ நின்ற மாணவர் குழாத்தைத் திருநீற்றடியார் கடைக்
 கண்ணால் பார்த்தார். அவர்கள் மறைந்தனர். அவளைக்
 கரம் பற்றி இழுத்தார். ஒங்கி ஓர் அறை கொடுத்தாள்
 முத்துநகை. நெற்றியில் உள்ள முப்பட்டைபோல் அவர்
 கன்னத்திலும் அவளது விரல்கள் பதிந்து, இரத்தக்
 கோடுகளைக் கிழித்தன. அதற்குமேல் அடியார்
 பொறுத்துக் கொள்ளவில்லை. தாவிப்பாய்ந்து அவளைத்
 தன் உடலோடு சேர்த்து அனைத்துக் கோயிலுக்குள்ளேயுள்ள
 இன்னொரு பகுதிக்குள் நுழைந்திட முனைந்தார்³⁷

என்று சிவனடியார்களின் தலைவராய் விளங்கிய ஒருவரின் இழிசெயலைக்
 காட்டுகின்றார்.

சூட மரம் பூத்தது என்ற புதினத்தில், உடல் நலமற்றிருக்கும் பாபுவைக் குணப்படுத்துவதாகக் கூறுகிறார் சாமியார் ஒருவர். இரவு ஒருவழம் பூசை செய்து நோயை ஓட்டுவதாகக் கூறியவர், நள்ளிரவில் களைப்பினால் சூட ஹிர்சாய்ந்து கண் மூடியிருந்த பாபுவின் தாய் தேவகியின் நெற்றியில் முத்தமிட்டு மோகம் கொண்டவராக மாறியதைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார். ³⁸

மகான் பெற்ற மகன் என்ற நாடகத்தில் இடம்பெறும் மாய்கைநாத சாமியார் என்பவர், மன்னின் தங்கை பூங்காவனத்திடம் பக்தி போதனை செய்து, போதைக் கதைகளை எடுத்துக் கூறி, அவள் மனத்தை மாற்றி அவளைக் கெடுத்துவிட்ட நிகழ்ச்சியைப் படைத்துக் காட்டுகின்றார். ³⁹

'ஒரிஜினலில் உள்ளபடி' என்ற சிறுகதையில் பக்திச் சொற் - பொழிவாற்றும் யோகானந்த சுவாமிகள் என்பவரின் பண்பை வெளிப்படுத்து - கின்றார் கலைஞர் "உபன்யாசத்திற்கு வரும் சாமியார் ஒரு போகப்பூனை; அவன் பகலில் பரம பக்தன்; இரவில் பரம பாதகன், இந்த உண்மை ஒரிஜினலை நான் மாற்ற விரும்பாமல் போகானந்த சுவாமிகள் என்று போட்டேன். இது குற்றமா?" ⁴⁰ என்று அச்சுக்கூடத்தில் பணிபுரியும் கந்தசாமியைப் பேசவைத்து, பகலில் மக்களிடையே பக்திச்சுவை நனி சொட்டிப் பேசி, இரவில் காமச்சேட்டை புரியும் சமயவாதியின் இழி நிலையை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

பண்பாடற்ற மடாதிபதி ஒருவரைக் குறளோவியத்தில் கலைஞர் படைத்துள்ளார். பல்லக்கில் சென்ற மடாதிபதி, அருவியில் குளிக்கும் பெண்களைக் காண்கிறார். "அவர் தனது இமைகளைத் தாழ்போட்டு முடி, விழிகளுக்குத் தடைபோடவில்லை. விழிகளைச் சுதந்திரமாகப் பறக்க விட்டார். அவற்றை விட அவர் இதயம் வலிவான இறக்கைகளைக் கட்டிக்

கொண்டு நீர்வழிச்சியின்பால் பறந்தது! கையிலிருந்த உடுத்திராக்க மாலை உடனவில்லை. விறல்கள் அசைவற்றுப் போயின; இதழ்கள் இறைவன் நாமத்தை உச்சரிக்கவில்லை".⁴¹ தொடர்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற முசையால் பல்லக்கை நிறுத்தமாறு அணையிட்டார் குறவியார். இதனால் ஒரு சமயத்தலைவர் செய்ய வேண்டியதை விடுத்தும் செய்யக்கூடாததைச் செய்தும் இழிநிலையாளராக மாறுவதைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார்.

இவ்வாறு, பெண்ணைத் துறந்து வாழ வேண்டிய சமய வாதிகளின் பொல்லாங்குகளை உலகில் காணும் கலைஞர் தமது படைப்புகளிலும் அவற்றை இடம் பெறச் செய்கிறார்.

பரம பக்தர்களாக வெளியுலகுக்குக் காட்சியளிக்கும் சமய வாதிகள், தங்கள் அந்தரங்க வாழ்க்கையில் மிகவும் கீழ்த்தரமான செயல்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். பக்தி மார்க்கம் அவர்களை நல்வாழ்வுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு மாறாக இத்தகைய இழிசெயல்களுக்குப் பயன்படுகிறது; இதற்குக் காரணம் பக்திமார்க்கம் உழைப்பையும் அறிவையும் புறக்கணித்து விட்டுக் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் எட்டாத கடவுளை நாள்தோறும், எண்ணிக் கொண்டிருப்பதாலேயே வாழ்வின் இறுதிநிலையான வீடுபேற்றை அடையலாம் என வற்புறுத்துவதுதான்.⁴²

என்று கூறப்படுவது இங்கு எண்ணத்தக்கது.

பக்தியைப் பரப்ப வேண்டிய சாமியார்கள் பணப் பற்றால் தங்கள் சமயப் போர்வையைப் பொருள் சேர்க்கப் பயன்படுத்துபவர்களாக மாறுவதையும் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார். மகான் பெற்ற மகன் நாடகத்தில் மாய்கை நாத சாமியார், தொடக்கத்தில், "வானையும் வேலையும் தொடாதே! வைகுந்த வாசனைத்தொழு! கையினிலே கேடயம் ஏந்தாதே! கைலாசநாதனின் திருநீற்றை ஏந்து"⁴³ என்று அருளுரை

செய்வதாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளார். பின்னர், அவரே தளபதி வெற்றிவேலன், ஸட்டிய பன ஆசையால்,

பகவான் பறந்தாமன், பார்த்திபனைப் பாரதப்
போரில் கலந்து கொள்ளச் சொல்லியிருக்கிறார்.
... பாமா படைக்கோலம் பூண்டு நரகாசுரனைக்
கொன்றிருக்கிறான். ஆகவே தெய்வங்களுக்கும்
உடல்பாடுடையதுதான் போர்புரதல் என்னும் திருத் -
தொண்டு. சிவன் கைச் சீலமும் - சிவமாறனின் வேலும் -
விஷ்ணுவின் சக்கரமும் - எதைக் குறிக்கின்றன -
சமாதானத்தையா? சமையரா? ஆகவே அன்பர்களே!
போர்வீரர்களாக மாறிடுங்கள்! ⁴⁴

என்ற நாமனவிற்கு மாறி விடுவதையும் காட்டுகின்றார். இங்குக் கலைஞர் சந்தர்ப்பவாதிகளாக விளங்கும் சமயவாதிகளைச் சாடுதல் அறியத்தகும்.

'சங்கிலிச்சாமி' என்பவன், சாமியார் வேடமிட்டு, சின்னப்பண்ணை முதலியாரை ஏமாற்றி இரண்டாயிரம் உரூபாய் மதிப்புள்ள வெள்ளிக் கட்டிகளைக் கொண்டு போய் விட்டான். அவனடன் சேர்ந்திருந்து ஏமாந்த சீடன் சம்பந்தம் என்பவன், சங்கிலிச் சாமியைக் கொன்றுவிட்டு, நிட்டையில் மறைந்ததாக விளம்பரப்படுத்தி, மக்களை ஏமாற்றி, சமாதி, குடுபுசை என்று அளவற்ற பொருளைச் சேர்த்துக் கொள்கிறான். ⁴⁵ இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளைப் படைத்து, சமயவழியில் நிற்கும் சாமியார்களை மக்கள் நம்புவதால், அவர்கள் ஏமாற்றிப் பொருள் பறித்து வாழ்வதையும், அவர்களைப் பார்க்கும் மற்றவர்களும் சாமியார் வேடமிட்டுப் பொருள் பறித்து வாழ்வதையும் விளக்குகின்றார் கலைஞர்; சாமியார்களுக்கும் சாமியார் வேடமிடுபவர்களுக்கும் நோக்கம் ஒன்றே என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

மடங்கள்

சமயத்தின் வளர்ச்சிக்காக மடங்கள் நிறுவப்பட்டன. ஆனால் அவற்றின் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. உடலை வருத்தி, உண்மை

கண்ணாற்பட வேண்டிய இடத்தில் உடலைக் கொழுக்க வைத்து, உலாக் காணவதே நடைமுறையாயிற்று. பொருள் சேர்ப்பது, பொருள் போக்குவது என்பதே குறிக்கோளானது. திக்கற்றவர்களுக்கு அதரவளிக்க மடங்கள் தவறிவிட்டமையைக் கலைஞர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

'புனதயல்' என்ற புதினத்தில் குரை என்பவன் மடம் கண்ணுக்குத் தெரியாத இரவில் மழையில் நனைந்தவாறு வெளியில் இருந்த தனது நிலையைக் குறிப்பிடும்போது, "அது இருளில் நுழுகியிருந்த காரணத்தால் எனக்குத் தெரியவில்லை. மடங்களையே பொதுவாக இருள் கப்பிக் கொண்டிருப்பதால்தான் அதரவற்றோருக்கு அது ஒளி வழர்வதில்லை என்று சொல்வது இயற்கையிலேயே என் விடையத்தில் உண்மையாகத்தான் போய் விட்டது" ⁴⁶ என்று தெரிவிக்கிக் கின்றான். இதன்வழி, இயற்கையின் செயலான இருள் வெளி உலகில் மண்டி யிருப்பதைக் காட்டி, அறிவு ஒளியும் தொண்டுத் தன்மையும் நிலவிட வேண்டிய மடங்களிலும், இருளே அதாவது கொடுமைத் தன்மையே மண்டிக்கிடக்கின்றது என்று கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார். ஏழைகட்குப் பயன்படா நிலையிலேயே மடங்கள் உள்ளமையை உணர்த்துகின்றார்.

மடங்களின் சொத்துகள் மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்ற எண்ணமும், மடங்களுக்குச் செலவழிப்பது வீண் என்ற கருத்தும் கொண்டவர் பாரதிதாசன். ⁴⁷ 'மகான் பெற்ற மகன்' நாடகத்தில் இடம் பெறும் பூபதி, நாட்டு மன்னிடம், ஐயாயிரம் பொன்னைக் கொண்டு ஆண்டியின் மடத்தை அறிவு வளர் கல்விக்கடமாக மாற்றங்கள் என்று மாய்கைநாத சாமியாரின் மடத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுவதாகப் படைத்துக் காட்டு- கின்றார். ⁴⁸

விழாக்கள்

அன்றாட வாழ்வுக் கடமைகளில் ஈடுபட்டோர், அவற்றிலிருந்து விடுபட்டு, ஆண்டுக்குச் சில நாள்களேனும் சமுதாயத்தில் தம்மையொத்த பிற மக்களோடு கலந்து இன்புற எண்ணுவது இயல்பான ஒன்றாகும். இதனடிப்படையிலேயே விழாக்கள் நோன்றியிருக்கக்கூடும் என்பர்.⁴⁹

"விழா என்பதன் நோக்கமே மக்கள் பலர் கூடி அளவளாவிக் களிக்க வேண்டுமென்பதான். விழாவிற்காகப் பலதரப்பட்ட கருத்துகளுடைய மக்கள் ஒன்று சேரும்போது அவரவர்களுடைய கருத்தை ஒருவரோடொருவர் பரிமாறிக் கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் எழுகிறது"⁵⁰ என்று பெரியார் விழாவின் நோக்கத்தையும் பயனையும் விளக்குகின்றார்.

ஆனால், விழாக்கள் இன்று சமயச்சார்புடையனவாகவே விளங்குகின்றன. விழாக்களின் நிகழ்ச்சிகள் மக்களின் அறிவு வளர்ச்சியோடு தொடர்புடையனவாக இல்லை. "ஒரு கண்காட்சிச் சாலையில் நுழைந்து மறபக்கம் வெளிவரும் மனிதன் அறிவைப் பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறான். ஆனால் விழாக்களுக்குச் சென்று வருபவன் காலத்தையும், பொருளையும், அறிவையும் இழந்தவனாகவே மீடுகின்றான்"⁵¹ என்பதே பெரியாரின் கணிப்பு. மக்களின் உழைப்பு, கூலி உயர்வு தொடர்பான போராட்டம் மட்டும் ஏற்பட்டால் பயன் சிடையாது. பெற்ற கூலி உயர்வை, வெட்டி விழாக்களிலே திருப்பதி யாத்திரைகளிலே வீணாக்காது தடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவராகக் கலைஞர் திகழ்கின்றார்.⁵² மேலும் பல விழாக்கள் மூட நம்பிக்கை, ஆரியக் கோட்பாடு அடிப்படையில் நடத்தப்படுவதால் அவைகளை எதிர்க்கும் எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகின்றார் கலைஞர். இவ்வாறே, தீபாவளி, மாரியம்மன் விழா, ஜராம நவமி, கிருட்டிண செயந்தி, சரசுவதி பூசை, ஆயுத பூசை, பொங்கல் முதலானவற்றைப் பற்றிய உணர்வுகளையும் வெளியிடுகின்றார்.

தீபாவளி

கலைஞர் 'நடுத்தெடு நாறாயனி' சிறுகதையில் தீபாவளி தேவை - யில்லாதது என உணர்த்துகின்றார். "தீபாவளி தமிழரின் திருநாளல்ல; தமிழரின் இறந்த நாளைக் கொண்டாடும் ஆரியப் பண்டிகை. கடுத்துக்கு ஒவ்வாத கதை அளப்பு, அதை நமது பண்டிகையாகக் கொண்டாடிக் குது கலிப்பத குருட்டுக் கொள்கை"⁵³ என்ற தம் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றார் கலைஞர். அறிவுக்கு அணைகட்டி இன உணர்ச்சியைத் தடுக்கப் பெரும்சுவரம் எழுப்பி வைக்கும் பண்டிகை என்கிறார் அவர்.⁵⁴

'உதயசூரியன்' நாடகத்தில் தீபாவளி வேண்டாம் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.⁵⁵ தீபாவளி நாளின்போது தந்தை வாங்கித் தந்த 'தீபாவளி கொண்டாடாதே' என்ற புத்தகத்தை வாயிலில் அமர்ந்து உரக்கப் படிக்கும் கனிமொழி என்னும் மாந்தரை 'ஆட்டக்காவடி' சிறுகதையில் படைத்துக் காட்டுகின்றார். "நான் தீபாவளி கொண்டாடுவது இல்லை. நரகாசுரனையும் தீயசக்தி என்று எண்ணுவது இல்லை"⁵⁶ என்று ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுவதும் எண்ணுதற்குரியது. தமிழர்களின் அறியாமையே தீபாவளித் திருநாள் எனப் பெரியார் சாற்றாதல் உணரத்தக்கது.⁵⁷

மாரியம்மன் விழா

கோடை காலத்தில், நடத்தப்பெறும் மாரியம்மன் விழா தொடக்கத்தில், தொற்றநோய் பரவாமல் தடுக்கவே மக்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது என்கிறார் கலைஞர். பழங்காலத்தில் ஒரு சிற்றூரில் அம்மை அல்லது காலரா - வாந்திபேதி என்ற தொற்றநோய்கள் தோன்றமானால், அவை பரவக்கூடாது என்பதற்காக, அவ்வூரில் உள்ள பெரியவர்கள் மாரியம்மனுக்குக் காப்பு கட்டி, அந்தக் காப்பு மறுபடியும்

கழற்றப்படுகிற வரையில் இந்த ராமர் வெளியர் செல்லதல் கூடாது ;
 வெளியரார் இந்த ஊருக்கு வடுதல் கூடாது என்ற மாரியையும், காளியையும்
 காட்டி அச்சமுட்டி மக்கள் இந்த ஊரிலிருந்து வேறு ஊருக்குச் செல்லாமலும்,
 வேறு ஊரிலிருந்து இந்த ஊருக்கு வராமலும் தடுத்து அம்மையோ, காலராவோ
 பரவாமல் அன்றைக்கு அம்மன் பெயரால் தடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்
 என்று குறிப்பிடுகின்றார்.⁵⁸ அம்மனுக்கு விழா நடத்துவது அறிவற்ற செயல்
 என்றாலும் தொற்று நோய் பரவாமல் தடுக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று
 விளக்குகின்றார். ஆனால் மடுத்துவம் வளர்ந்த இந்நாளில், இத்தகைய
 முறையும் தேவையில்லை என விழிப்புட்டுகின்றார் கலைஞர்.

ஐராம நவமி, கிருட்டிண செயந்தி

ஐராமன், கிருட்டிணன் பிறந்த நாள்களை இன்றும் மக்கள்
 கொண்டாடுகின்றனர். பல ஐயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்தவர்கள் என்று
 சொல்லப்படும் இவர்களின் பிறந்த நாள்கள் மட்டும் எவ்வாறு தெளிவாக
 அறியிட்டுக் கொண்டாடப்படுகின்றன என்று சிந்திக்க முற்படாத நிலை -
 யிலிருந்தே மக்கள் இவ்விழாக்களைக் கொண்டாடுகின்றனர். கலைஞர்
 ஐராமனுக்கு மேடை நாடகத்தில் இடம் பெறும் பாண்டியன் மூலம்,

சம்புகன் என்ற திராவிடன் தவம் செய்ததற்காகச்
 சூத்திரன் தவம் செய்யலாகாது என்று அவன் தலையை
 அறுத்தெறிந்தான் ராமன். அந்தக் கருணை உள்ளத்தைக்
 கௌரவிக்கவோ ராமநவமி? குளத்திலே நீராடிய
 பெண்களின் சேலையைத் திருடிக் கும்மாளம் போட்டான்
 கோபாலகிருட்டிணன். அந்தக் கோணல் நடத்தையை
 நம் குமாரர்க்கும் கற்றுக்கொள்ளவா கிருட்டிண செயந்தி?⁵⁹

என்று இவ்விழாக்கள் தமிழருக்குத் தேவையற்றவை என வினா மூலம்
 விடை தருகின்றார்.

சரசுவதி பூசை, ஆயுத பூசை

சரசுவதி பூசை என்பது பொழுதுற்ற பூசை. கல்வியையும், தொழிலையும் பெண் தெய்வமாகி - இதற்குச் சரசுவதி என்று பெயர் கொடுத்தாள், அழிபாடு நிகழ்த்தினால் கல்வி வடும், வித்தை வடும் என்ற சொல்லில் மக்களை மொற்றி வருகின்றனர் என்று சரசுவதி பூசை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார் பெரியார்.⁶⁰ கலைஞரும், இப்பூசைகளினால் வெளிப்படுவது மக்களின் மூட நம்பிக்கையும், அறியாமையுமே எனத் தெரிவித்து அவை தேவையற்றவை என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

ஒரே இரத்தம் புதினத்தில் சரசுவதிக்குக் கோயில் கட்டி வணங்கும் மக்கள், இன்றும் அறிவற்றவர்களாக விளங்குவதைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார்.⁶¹ செய்யும் தொழிலுக்குப் பயன்படும் கருவிகளை வணங்கி ஆயுத பூசை என மக்கள் கொண்டாடுவதைக் கலைஞர் எங்குகின்றார். வாழ்வியல் வளர்ச்சியால் வெண்ணிலவுப் பயணம் நடத்தும் நாளில் இச்சாதனைகள் எப்படிப் படைக்கப் படுகின்றன என்பது பற்றிக் கவலைப்படாமல், அந்த அறிவியல் கருவிகளுக்குப் பொட்டிட்டு, பூச்சுட்டி, சாம்பிராணி ஓர் பம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளதைக் கண்டிக்கின்றார்.⁶² அறிவியல் சாதனைகளின் காரணங்களை விளக்கிக் கூற முடியாதபடி சமயவாதிகள் அறிவியலாளர்களைத் தங்கள் வலைக்குள் சிக்க வைத்து, அச்சாதனைகட்கும் காரணமாக ஒரு கடவுள் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்களைச் சொல்ல வைத்து விட்டதன் விளைவே அவ்வாறு குறிப்பிட்டமைக்குக் காரணமாகும்.

பொங்கல்

தை மாதம் முதல் நாள் தமிழர் கொண்டாடுவது பொங்கல். "பொங்கல் பண்டிகை என்பதைத் தமிழர் விழாவாகக் கொண்டாடலாம்

என்று முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் கூறினேன். மற்றும் யாராவது கூறியும்
புறக்கலாம்" ⁶³ என்று பெரியார் தெரிவிக்கின்றார். பொங்கல் விழாவைத்
தமிழ்த் திருநாளாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்று 1934ஆம் ஆண்டு
கா. நமச்சிவாயர் கூறியுள்ளார். ⁶⁴

பொங்கல் திருநாள் என்பது நாள். கோள், மதக்கதைச்
சான்ற முதலியவை எதுவுமே இல்லாமல் தைத்திங்கள், முதல்நாள் இரண்டையும்
ஹரிப்படையாகக் கொண்டது என்று பெரியார் விளக்கம் தந்து, ⁶⁵ இவ்-
விழாவுக்குச் சமயத் தொடர்பு இல்லை என்றும், உழைக்கும் வேளாண்மையை
ஹரிப்படையாகக் கொண்டதால் மதத் தொடர்புண்டு என்று கூறுவதை ஏற்க
வேண்டாம் என்றும் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

கலைஞரும் பொங்கல் விழாவைப் போற்றப்பவராக விளங்குகின்றார்.
உழைப்புக்கும், களிப்புக்கும் இடந்தருவது என எண்ணுகின்றார். "பொங்கல்
விழாவில்தானே உழைப்பின் பெருமையை அறிந்து மகிழ முடிகிறது" ⁶⁶ என்று
தெரிவித்து, மற்ற விழாக்களின் மடமையையும், பயனற்ற தன்மையையும் உணர்-
வைத்து, உழைத்தோரை மதிக்கும், உழைப்புக்குப் பெருமை தரும் விழாவாகப்
பொங்கல் திருவிழா விளங்குவதையும் உணர்த்துகின்றார். இவ்விழாவை மகர
சங்கராந்தி எனக் கூறுவது ஏமாற்றப் புனைந்த கதை என்பதையும் வெளிப்-
படுத்துகின்றார். ⁶⁷ தீபாவளிக்கு வாழ்த்துத் தர மறுத்தவர், ⁶⁸ அனால்
பொங்கல் திருநாளில் வாழ்த்துத் தெரிவிக்க மறக்காதவர். இதனால்,
பொங்கல் விழா மீது கலைஞர் கொண்டிருக்கும் ஈடுபாடு அறிந்திடக் கூடியது.

மதச்சார்பாக உண்டாக்கப்பட்டிருக்கும் பண்டிகைகள்
அனைத்தும், பெரிதும் நம் இழிவிற்கும், பார்ப்பனர்
உயர்விற்கும், நம் மடமைக்கும், காட்டுமீரான்டித்
தன்மைக்கும் பயன்படத்தக்கதாகவே இருந்து வருவதால் -

பயனளித்து வருவதால் அறிவுள்ள, மாணமுள்ள மக்கள் மத சம்பந்தமான எந்தப் பண்டிகையையும் கொண்டாடாமல் இருந்து, தங்களை மாணமும், அறிவுமுள்ள மக்களாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாணமும், அறிவுமே மனிதர்க்குமுது⁶⁹

என்பு பெரியார் மூலம். இதுவே விழாக்கள் தொடர்பாகக் கலைஞரின் மறுமொழி விளங்குகிறது. பொங்கல் விழாவொன்றினையே கலைஞர் ஏற்பதை அறிய முடிகின்றது.

கடவுள் மறுப்பு

சமயங்களின் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாத தேவையாக இருப்பது கடவுள். இதன் தோற்றம் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துகள் கூறப் படுகின்றன. "இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்துள்ள இடம் இதுதான் என்பதை அறிவிப்பதற்கு அமைக்கப்பட்ட நடுகற்களே காலப்போக்கில் கடவுள்களாக வளர்ச்சி பெற்றன"⁷⁰

ஒரு பெரிய மரத்தின் அடியில் செங்குத்தாக நிறுத்தப் பட்டிருக்கும் நடுகல் தான் அந்த ஊரின் கிராம தேவதையாகக் கருதப்படுகிறது என்பதை இந்திய நாட்டில் கோண்டு இனத்தவரிடையே காணலாம். பெருதேசத்திலுள்ள பலருக்கு இத்தகைய நடுகற்கள்தான் குலதெய்வங்களாகவும், வீட்டுத் தெய்வமாகவும், கிராமதேவதையின் காவல் தெய்வமாகவும் காட்சியளிக்கின்றன⁷¹

என்ற டெய்லர் என்பவர் கூறதல் மேற்குறித்த கருத்தை வலியுறுத்தும் கூற்றாகும்.

இத்தகைய கற்கள் காட்டுமிராண்டிக் காலக் கண்களுக்குத் தோற்று-விக்கின்ற புதுமை-விசித்திர உணர்ச்சியாலும், இந்தக் கற்களுக்கும், கடவுளுக்கும்

அவிசூக்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்கக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையினாலும்தான் இவைகளைப் பொறுக்கி எடுத்துப் பூசிக்கத் தலைப்பட்டனர் என்று டர்னர் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகிறார்.⁷² "மனிதன் பிறந்து வளர்ந்து நிர்ணயிக்கப்பட்ட பிறகுதான் கடவுள் என்கின்ற ஒரு வஸ்து நிச்சயம் செய்யப்பட்டு இருக்கவேண்டும். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஏனெனில் இப்போதுகூட, மகிஷாசூரனுக்குப் பிறர் சொல்லிக் கொடுத்த பிறகுதான் கடவுள் என்கின்ற பேச்சும் நினைப்பும் ஏற்படுகின்றதே தவிர, தானாக ஏற்படுவதில்லை"⁷³ இவற்றால் மக்கள் தோற்றத்திற்குப் பிறகே கடவுள் உருவாக்கப்பட்டது என்பதை உணரமுடிகின்றது.

கடவுள் படைக்கப்பட்டவர்

கடவுள் மனிதனின் படைப்பு என்றும் கருத்துடையவர் கலைஞர். "கடவுளும் மனிதனால்தான் செய்யப்பட்டார்; சிபூஷ்டிக்கப்பட்டார். பயத்திலிருந்து தன்னை மீட்டுக்கொள்ள மனிதன் போட்ட ஓலம் தான் கடவுள். இப்போதும் கடவுளை நினைப்பவன் - கடவுள் துணை என்று நினைப்பதிலிருந்தே - துணைக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட - பயத்திலிருந்து விடுபட உபயோகிக்கப்பட்ட ஒரு ஆறுதல் சொல்தான் கடவுள் என்பது வெள்ளிடைமலை"⁷⁴ என்று கடவுளின் தோற்றம் பற்றிக் கூறுகின்றார். அச்சத்தின் காரணமாக - மனிதனால் துணைக்குப் படைக்கப்பட்டதே கடவுள் என்கின்றார்.

"அனைத்தையும் படைத்தவன் ஆண்டவன் தான் என்கிறான் மனிதன். இந்த மனிதன் படைத்ததுதான் என்ன?" என்ற வினாவை எழுப்பி, "இது தெரியாதா? மனிதனின் படைப்புதான் ஆண்டவன்"⁷⁵ என்று அனைத்தும் படைப்பவனை மனிதன் படைக்கும் விந்தையை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

சமயவாதிகள் , அனைத்தும் படைத்தவன் ஆண்டவன் என்று கூறுவதன் வழிநின்று , மலையைப் படைத்தான் ஆண்டவன்; மலையைப் பிளந்து பல்வேறு வடிவங்களில் கடவுளர்களை மனிதன் படைக்கின்றான் என்று கூறி,⁷⁶ மனிதனின் காலால் மிதிபடும் மலை , அவனால் சிலையாகி வணங்கப்படும் உயர்நிலையடைவதைக் காட்டி , மனித அறியாமையைச் சுட்டுகின்றார் .

கடவுள் இல்லையென்று சொல்பவர்கள் , காட்டுமிராண்டிகள் என்று சமயவாதிகள் கூறுவதை வாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு , காட்டுமிராண்டிகள் என்போர் ஆதிகால மனிதர்கள் ; அவர்கள் காலத்தில் கடவுள் இல்லையென்று கூறுவதால் , அநாதி காலந்தொட்டு இருப்பவன் ஆண்டவன் என்ற கூற்றுப் பொய்யாக்கப்படுகிறது என்று தெரிவிக்கின்றார் கலைஞர் . மேலும் , "ஆதி மனிதன் கடவுளை வணங்கவில்லை - வளர்ந்த மனிதன் தான் கடவுளைப் படைத்தானே தவிர - கடவுள் மனிதனைப் படைக்கவில்லை என்ற பேருண்மையும் வெளியாகிறது"⁷⁷ என்று மனிதனால் படைக்கப்பட்டதே கடவுள் என்றும் தன் கருத்தை அளவையியல் நெறிநின்று அழுத்தமுறக் கிளத்துகின்றார் .

மக்களின் அறியாமை காரணமாகவே , கடவுள் பற்றிய எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதுகின்றார் கலைஞர் . "கடவுள் கதை ஒரு முட்டாளுக்குத் தோன்றிய தோற்றம்"⁷⁸ என்பதே பெரியார் கருத்து - மாகும் . இதனை "பாலபருவத்தின் அறியாமையும் , பசியின் கொடுமை தந்த மயக்கமும் சேர்ந்து என்னைக் குழப்பிவிட்ட காரணத்தால் , விஃஹு வேடத்தைக் கடவுள் தோற்றம் எனக் கருதி ஏமாந்துவிட்டேன்"⁷⁹ என்று நாடகத்தில் கடவுள் வேடமிட்டவனை உண்மைக் கடவுள் என்று அறியாமையால் முடிவெடுத்த ஒரு கதைமாந்தரின் வாயிலாக உணர்த்துகின்றார் கலைஞர் .

பல கடவுள் எதிர்ப்பு

என்றதே கடவுளர் கோட்பாட்டை எதிர்க்கின்றார் கலைவர்.

"சமீபாட்சென் காலத்தில், சீவ மக்கள், பலப்பல தெய்வ வணக்கம் செய்து கிடந்தனர். சமீபாட்சென் தந்தாட்டுப் படித்தோரை அழைத்து, கடவுள்களின் பாட்டியலைக் காட்டிக் கேட்டாராம். மக்களுக்கு ஒரு முத்தற் கடவுள் இருந்தால் போதுமல்லவா என்பது. ஆம் என்றனர் அறிஞர். அப்படியானால் இந்தப் பெயர் வரிசையில் ஒன்று வைத்துக்கொண்டு, மற்றவற்றைச் சிவப்புகை கொட்டி மூலக் காம்பு மசுப்பினாராம். பிறகு ஒன்றே தேவன் என்றனர் மக்கள்". தவறால் தமிழ்மலையில் பல கடவுளர் போற்றப்படுகின்றனர். இந்த நிலை மாற்றப்பட்ட வேண்டும் என்பது கலைவரின் விழைவு.

"ஆயிரம் தெய்வங்கள் பூட்டென்ற தேடி தலையும் அறிவிலிகள் எனப் பாடும் அவன் சீற்றம் கண்டறோ?"⁸¹ என்ற பாரதி பாடுவதை எடுத்துக்காட்டி, கணக்கற்ற தெய்வங்கள் பெருகிய காரணத்தினால்தான் சுப்பிரமணிய பாரதியார் இத்தகைய வேதனைக் கவிதையை இயற்றினார் என்று கூறி,⁸² பல கடவுளர் கோட்பாட்டை மறுக்கின்றார். ஆயிரக்கணக்கான கடவுள்களை வழிபடக் கூடிய அளவுக்குத் தமிழ்மரபு மாறிவிட்ட காரணத்தினால்தான், திருமுலகுக்கு, 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்று பாட வேண்டிய இன்றியமையாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது என்றும் தெரிவிக்கின்றார்.⁸³

பத்துத் தலைகள், இருபது கைகள், கடல் போன்ற வாய், பலநூறு கண்கள், மலைபோல டுக்கு, மலித உடல், மாட்டுமுகம் கொண்டது மகரசங்கராந்தி எனும் தெய்வம் என்பன மக்களை ஏமாற்றப் புனைந்து எழுதிப் படைக்கப்பட்ட தெய்வங்கள்⁸⁴. ஒட்டுமொத்தமாக ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார் கலைவர்.

கிறித்துவர்கள் ஏசுநாதரையும், இசுலாமியர் நபிகள் நாயகத்தையும் மட்டும் வணங்குவதைப் பாராட்டும் கலைஞர், இந்த சமயத்தார் மட்டும் எண்ணற்ற கடவுளை வழிபடுவது ஏற்க இயலாது என்கிறார். இந்து வமய - வாதிகளை நோக்கி, "முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையும், பல்லாயிரம் ரிசிகள், கின்னரர், சிம்புருடர், அட்டதிக்கு பாலகர்கள், காளி, காட்டேரிகள், எக்ஸெட்ரா எக்ஸெட்ரா உண்டு பண்ணி வைத்திருக்கிறாயே. இவ்வளவு பெரிய கடவுள் கூட்டம் தேவைதானா?"⁸⁵ என்று வினா எழுப்புகின்றார். மேலும், "மைல் கற்களைத் தவிர மற்றதெல்லாம் கடவுளென்று அல்லவா எழுதி வைத்திருக்கிறாய்"⁸⁶ என்று சாடி, கற்கள் கடவுளாக மாறியதையும், கடவுள் எண்ணிக்கை பெருகியதற்கான அடிப்படையினையும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

"பல உருவங்கள் இருப்பிலும் ஆண்டவன் ஒருவன் தான் என்று ஆத்திகர் ஒப்புகின்றனர். அதற்கான விளக்கங்கள், உவமைகள் இவைகளை வழங்குகிறார்கள். அத்துடன் நிறுத்தாமல் ஒருநாளைக்கு ஒரு அவதார புருடரை ஊருக்குக் காட்டுகிறார்களே ஏன்? என்று வினா எழுப்பி,⁸⁷ சமயவாதிகளால் கூட நடைமுறையில் பல கடவுள்கள் இருப்பதை மறுக்க இயலவில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றார்.

இராமலிங்க அடிகளார் சிறுதெய்வ வழிபாடு கூடாது என்று தெரிவிப்பதை எடுத்துக்காட்டி, பல கடவுள் வழிபாடு ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவர் அடிகளார் என விளக்கம்⁸⁸ தந்து பல கடவுள் வழிபாட்டில் தமக்கிருக்கும் மறப்பினைக் கலைஞர் புலப்படுத்துகின்றார்.

கடவுள் மறுப்பு

கடவுள் மறுப்புக் கருத்தைக் கலைஞர் ,

கடவுளின் இயலாமையைக் கதைமாந்தர் வாயிலாக உணர்த்துதல்,

கடவுளை நம்பினோர் துயருக்கு ஐளாகி இறுதியில் கடவுளை
துறந்துதல்,

கடவுளின் செயல்களில் உள்ள முரண்கள்

என மூன்று நிலைகளில் வலியுறுத்துகின்றார் .

கடவுளின் இயலாமை

கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையாளரான கலைஞர் , கடவுளின்
இயலாமையைத் தமது படைப்புகளில் விளக்கி கடவுள் மறுப்புணர்வைப்
படிப்போர் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்துகின்றார் .

'ஒரே முத்தம்' நாடகத்தில் இடம் பெறும் வீடணன் கொடுமை-
களின் இருப்பிடமாகத் திகழ்பவன் . பல பெண்களைக் கற்பழித்தவன் . குமரி
என்பவளைக் கற்பழிக்க முயலும்போது , அவன் மனைவி சித்ரா குறுக்கிட்டு
அவளைக் காப்பாற்றுகின்றாள் . அவனது கொடுமைகளைத் தட்டிக் கேட்கும்
போது ஆண்டவனைத் துணைக்கு அழைக்கின்றான் அவன் . அப்போது சித்ரா ,
"ஆண்டவன் கேட்பதாயிருந்தால் உலகத்தில் கொடுமையே முளைக்காதே .
ஆண்டவன் குருடன் - அல்லது செவிடன் - அல்லது ஐமையாக இருக்கவேண்டும்" 89
என்று கடவுளின் இயலாமையை எடுத்துக் கூறுகின்றாள் .

தயர்கள், கொடுமைகள் நடக்குமிடத்தில் அவலமுற்றாருக்குக் கடவுள் அருள்புரிவான் என்றும் நம்பிக்கையே மக்களிடம் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு எண்ணுவது தவறு. ஏனெனில், பலவிடங்களிலும் எளியோரை வலியோர் துன்பத்திற்கு ஆளக்குவதும், தீயோர் உயர்நிலையில் இருப்பதும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. கடவுள் வந்து உதவுவதாயிரப்பின் இவை நிகழா. இதனால் இறைவன் இருக்கின்றான் என்று கருதுவதே தவறு என்பதை வலியுறுத்தவே கலைஞர் சித்ராவின ரூபம் செவிடன், குருடன், பூமை என்று கடவுளின் இயலாமையை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'புதையல்' என்ற புதினத்தில் இடம் பெறும் மாயாண்டிக் கிழவர், குமாரவடிவு ஆகியோர் கோயிலில் திருடி வாழ்கின்றனர். கோயிலில் திருடுவதா என்று வியப்படையும் துரை என்பவனிடம், மாயாண்டிக் கிழவர், "கையிலே இல்லை; கடவுளைக் கேட்டோம். எடுத்துத்தர அவருக்கு கையில்லை - நாங்களே எடுத்துக் கொண்டோம்"⁹⁰ என்று கூறுகின்றார். வறுமையில் இருப்பவருக்குக் கடவுள் உதவுவது இல்லை. வேண்டிக்கொண்டாலும் கொடுப்பது இல்லை; கொடுப்பதற்கு அசையும் கைகளும் இல்லை என்று கடவுளைக் கைகளற்றவனாக்குகின்றார் கலைஞர்.

'முடியாத தொடர்கதை' என்ற சிறுகதையில் இடம்பெறுபவன் சந்தானம். காதல் காரணமாக அவன் முகத்தில் எரிநீர் வீசப்பட்டதால் முகம் பாழ்பட்டது. அவனுடைய மகனே அவனை அழகற்றவன் என்று கூறியதால் மனத்துயர் தாளாது மகனைவிட்டு ஓடிவிடுகின்றான். இதனை விளக்க வந்த கலைஞர், 'ஐந்தகரணே! ஏகதந்தனே! ருசிகவாகனா! என்று பக்தர் கேலியாக அழைக்கும்போது விநாயகர் வேண்டுமானால் தன் அங்கவீனங்களையும் அவலட்சணங்களையும் நினைத்துக் கவலைப்படாமல் கல்லப்போல் உட்கார்ந்-

நிடுக்கலாம். உயிருள்ள மனிதர்கள் அந்தக் கேலிகளைச் சகித்துக்கொள்வது மிகவும் கஷ்டந்தான்"⁹¹ என்று கூறுகின்றார். நிகழ்ச்சியை விளக்க உவமை நடுவதிலும் கடவுள் உருவங்களின் இழிநிலையை எடுத்துக்காட்டி, எள்ளுவதிலும் கடவுள் மடுப்பினைப் புலப்படுத்துகின்றார் கலைஞர்.

'மனிமகுடம்' நாடகத்தில் வருகின்ற அரிகரநாதர், 'மக்கள் தொண்டன்' என்ற இதழின் ஆசிரியர், மதகுருவுக்கு ஆதரவாக, ஆட்சியில் நடக்கும் கொடுமைகளை வழிபட்டு மக்களுக்கு உண்மையைத் தெரிவிக்காத காரணத்தால், இறுதியில் கைது செய்யப்படுகின்றார். அப்போது அரிகரநாதர், பரமசிவனையும், முருகனையும், மகாவிட்டுணுவையும் உதவும்படி வேண்டுகின்றார். அதற்கு உலகப்பன் என்பவன் "ரிசபவாகனத்துக்குக் கால் ஒடிந்துவிட்டது; முருகன் இருக்குமிடம் வள்ளிவீடோ தெய்வயானை வீடோ! உன் கோரிக்கை காதில் விழாது; கருடன் மலையில் மோதிச் சிறகு ஒடிந்து சிடக்கிறது"⁹² என்று பதில் தருகிறான்.

கடவுள் நம்பிக்கை கொண்ட அரிகரநாதன் துன்ப வேளையில் கடவுள் துணையிருப்பார் என்று கருதிக் கடவுளை அழைப்பதாகவும், கடவுளின் போக்குவரத்துக்கும் பயன்படுதலுததாகக் கூறப்படும் காளை, கருடன் ஆகியவை செயலற்றுவிட்டதால் உதவி சிடைக்காது என்று அரசனின் பாதுகாவலன் உலகப்பன் கூறுவதாகவும் படைத்துக் காட்டி, கடவுள்களையும், அவைகளோடு தொடர்புடையனவாகக் கூறப்படுவனவற்றையும் எள்ளி நகையாடுகின்றார் கலைஞர்.

'கண்ணடக்கம்' என்ற சிறுகதையில், பக்தன் ஒருவன் காளி கோயிலுக்குச் சென்ற நிகழ்ச்சியை விவரிக்கும் கலைஞர், "எதிரே காளிகாதேவியின் உக்கிரமான உருவம்; உயிரும் சிங்கம் - உதிரம் கொட்டும்

தலை - எல்லாம் சிலை வடிவில்தான்! அதனால் பக்தன் அச்சமின்றி அம்மையின் அருகே சென்றான்" ⁹³ என்று கூறுகின்றார். 'தூ க்குமேடை' நாடகத்தில் இடம்பெறும் பூசாரி, கோயிலுக்குள்ளே ஒரு பெண்ணைக் கற்பழிக்க எண்ணும் நேரத்தில், அவனது மனம், "ஏன் அம்பாளைப் பார்க்கிறாய் அவள் இருந்த இடத்தில் இருப்பாள், அசைய மாட்டாள். உம்! தாமதிக்காதே" ⁹⁴ என்று அவனைத் தூ க்குமேடாகப் படைத்துள்ளார். சிலை வடிவில்தான் கடவுளைக் காணமுடியுமே தவிர செயல்வடிவில் கடவுளைக் காண இயலாது என்பதை விளக்குகின்றார்.

இவ்வாய குருடன், செவிடன், ஊமை, கையற்றவன், இழிதோற்றமுடையவன், சிலைவடிவினன் என்று தோற்றத்தின் அடிப்படையில் எள்ளத்தன்மையுடன் கடவுள் எதிர்ப்புக் கடுத்திகளைக் கலைஞர் பரப்புகின்றார்.

நம்பினோரின் எதிர்ப்பு

'தூ க்குமேடை' நாடகத்தில் வரும் முனியன் கடவுள் நம்பிக்கை கொண்டவன். தனக்குச் சரியான உணவு இல்லையென்றாலும் கடவுளுக்கு வெள்ளிதோறும் அர்ச்சனை செய்ய மறக்காதவன். அபிநயசுந்தரர், சாடியை வீசியதால் அவன் மனைவி கனகம் இறந்துவிட்டாள். ஆனால் பழி முனியன்மேல் விழுந்தது. நீதிமன்றத்தில் அவனுக்குத் தூ க்குத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அப்போது அவன், "ஆண்டவனே உன்னை நம்பியிருந்தேனே - அரை வயிற்றுக் கஞ்சி சிடைத்தபோதும்... உனக்கு வெள்ளிக்கிழமைதோறும் அர்ச்சனை செய்ய மறக்கவில்லையே... நீ என்னை மறந்துவிட்டாயே! நீயும் ஒரு கடவுளா? நீதியற்ற உலகமும் நீ படைத்ததுதானா?" ⁹⁵ என்று

கதல்கின்றான் . கடவுள் இருப்பதாக நம்பி நாள்தோறும் வணங்கி வந்த
ஒருவன் . இறுதியில் தனக்கு நேர்ந்த முடிவை அறிந்து , கடவுள் உயர்ந்தவன் ,
நீதியின் பிறப்பிடம் என்று கூறுவதெல்லாம் பொய்யானவை என்று புகல்கிறான் .
பின்னால் , கடவுள் உண்டு என்று கருளுவதும் , வழிபாடு ஆற்றுவதும் , அருள்
பெறுவான் என்று எதிர்பார்ப்பதும் முறையற்றவை என்று கலைஞர் முடிவு
காண்கிறார் .

'புதையல்' புதினத்தில் இடம்பெற்ற குமாரவடிவு அறப்பணி ஆற்றி
வந்த தந்தைக்கு மகனாகப் பிறந்தவன் . ஆனால் , தந்தை இறந்த பிறகு
வறுமையில் வாடுகின்றான் . உதவி செய்ய ஒருவரும் இலர் . அவனுடைய
தாயோ , "வேங்கடாசலபதியே வழிகாட்டாயோ இந்தத் திக்கற்றவருக்கு"
என்று வேண்டுகின்றாள் . ஆனால் வேங்கடேசர் வழிகாட்டவில்லை ;
கடத்திலிருந்து தங்க நகையே அவர்களுக்கு வாழ வழிகாட்டியது " .⁹⁶
இவ்வாறு இல்லாத கடவுளை இருப்பதாக எண்ணி உதவி எதிர்பார்க்கும்
அறியாமையை உணர வைக்கின்றார் கலைஞர் .

'விஷம் இனிது' என்ற சிறுகதையில் கோயில் கட்டும் பணியில்
ஈடுபட்டவர்கள் மீது பழி சுமத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சியைப் படைத்துள்ளார் கலைஞர் .
மன்னன் செகவீரனின் மனைவி சத்தியவதி . மன்னனின் தம்பி அர்தோல் .
மன்னனின் தந்தை இறக்கும்போது , இளைய மகனை நன்கு பாதுகாக்க வேண்டும்
என்றும் , இராமபிரானுக்குக் கோயில் கட்டவேண்டும் என்றும் உறுதிமொழி
பெற்றுக் கொள்கிறான் . நிதிநிலை சரியில்லாததால் இராமர் கோயில்
கட்டுவதில் தயக்கம் காட்டுகின்றான் மன்னன் . ஆனால் உறுதிமொழியை
நிறைவேற்ற சத்தியவதி உறுதி கொள்கிறாள் . இளைய மன்னன் அர்தோலைத்

தன் மகன் போலவே வளர்க்கிறான் . அர்தோலும் அவனைப் பெற்ற அன்னையாகவே கருதுகின்றான் .

மக்களிடம் வரி வாங்காமல், வைரச்சுரங்கம் இருப்பதை அறிந்து, அதைப் பயன்படுத்தி, யாருக்கும் தெரியாமல் இரவு நேரங்களில் சத்தியவதியும் அர்தோலும் கோவில் பணிகளை விரைவாக நடத்தி வருகின்றனர் . உண்மையறியாத மன்னின் தாய், சத்தியவதி மீது பழி சுமத்துகின்றாள் . சினங்கொள்ளும் மன்னனும், கள்ளக்காதல் இல்லையென்பது உண்மையானால் சத்தியவதியின் கையினாலேயே அர்தோலுக்கு நஞ்சு கொடுக்கக் கட்டளையிருக்கிறாள் . பழி துடைக்க வேறு வழியில்லை என்ற சத்தியவதியும் அவ்வாறு செய்கிறாள் .

அப்போது அர்தோல், "ஏ விஊமே! நீ தான் என் அன்னையை அவதூறிலிருந்து காப்பாற்றுகிறாய் . ராமருக்குக் கோயில் கட்டிடத் துவங்கினோம் - ராமர் சிலையும் அழகாக செதுக்கினோம் - அந்த ராமரோ அவர் பரிவாரமோ வந்து என் அன்னையின் தூய்மையை என் அண்ணாவிடம் சொல்லத் துணிந்திடவில்லை . தாயின் மன புரியாதார் சுமத்தும் பழியை - விஊமே - நீயாவது துடைக்க வந்தாயே! உனக்கு நன்றி! விஊம் இனிது! விஊம் மிக இனிது! ஆண்டவனைவிட இனிது! நம்பினோர்க்குக் கைகொடுக்காத ராமபிரானைவிட இந்த விஊம் இனிது என்று கூறி, நஞ்சருந்தி மடிகின்றான் ."⁹⁷

"அய்யன் இராமபிரான் ஜெகவீரனிடம் வந்து சத்தியவதியின் தூய்மையை எடுத்துக் கூறியிருக்கலாம்! எப்படிச் கூறமுடியும்? கூறியிருந்தால் அர்தோல் ஆண்டவனை விட ஆலகாலம் இனிது என்று கூறியிருக்க மாட்டானே"⁹⁸ என்கிறார் கலைஞர் . கோடிக்கணக்கில் பணத்தைச் செலவழித்துக் கோயில் கட்டும் பணியில் ஈடுபட்டவர்களையே அவர்கள் நம்பிய கடவுள் காப்பாற்ற -

விலலை என்று எடுத்துக் காட்டி, செலவழிக்க வசதியற்று வெற்று வழிபாடு மட்டுமே நடத்தும் ஏழை மக்களுக்கு எவ்விதத்திலும் கடவுள் உதவமாட்டான் என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றார். கடவுளை நம்பி அழிவைத் தேடிக் கொண்டோரைக் காட்டி, கடவுள் மறப்புக் கொள்கையை உறுதிப்படுத்து - சிற்றார்.

'வெள்ளிக்கிழமை' என்றும் புதினத்தில் சிவநேசர் என்பவர் 'அவனன்றி ஒரணுவும் அசையாது' என்று அழுத்தமாக நம்பிக் கிடப்பவர். மகளுக்குத் திருமண ஏற்பாடுகளைத் தொடங்குகின்றார். அப்போது அவள் மீது களங்கம் சுமத்தப்படுகிறது. அதனால் திருமணம் தடைப்படுகின்றது. புன்வல்கள் ஏற்படுகின்றன. சிவநேசர், சிவநேசரின் மனைவி, அவரது மகள் றுவரும் மடிந்து விடுகின்றனர். இவர்கள் ஆழ்ந்த கடவுட் பற்றுக் கொண்டவர்கள். இருந்தும், இவர்களுக்குக் கடவுள் உதவாத நிலையைக் கழம்போது,

புயி அசைவுகளையும் - புகம்ப அதிர்ச்சிகளையும் -
பூவோரும் பிச்சோரும் குடும்பங்கள் புயல் காற்றில்
சிக்கி மடிவதையும் கடல் கொந்தளிப்பில் நாடு
நகரங்கள் நாசமாவதையும் அமைதியோடு பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிற 'ஆண்டவன்' சிவநேசர் குடும்பத்திலே
ஏற்பட்ட சிறு கொந்தளிப்புக் கண்டா அதிர்ச்சி
அடைந்துவிடப் போகிறான்?⁹⁹

என்று வினா எழுப்புகின்றார்.

இயற்கையில் நடப்பது. இவ்வாழ்வில் நடப்பது எல்லாவற்றிற்கும் கடவுளே காரணம் என்று நம்பி ஏமாந்த மக்களின் அறியாமையை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

கடவுள் செயல்பாட்டில் முரண்பாடு

'புதையல்' புதினத்தில் இடம் பெற்ற குமார வடிவு கோவிலில் திருடியபோது பாம்பு கடித்து இறந்துவிட்டான். கோவிலில் திருட முற்பட்டதால், கடவுள் அவனை அழிக்கப் பாம்பை அனுப்பினார் என்று மக்கள் நம்பினர். ஆனால், அதே கோவிலில், புதையல் எடுக்க விரும்பிய சாமியார் ஒருவர் பச்சைக் குழந்தையைப் பலிகொடுத்தார். அந்தச் சாமியாரைக் கடவுள் எவ்வளவு செய்யவில்லை. அக்கொடுமை நிகழும்போது, வெறும் பார்வையாளராகவே கடவுள் இருக்கின்றார்.¹⁰⁰ திருட வந்தவனை அழிக்கத் துணை நின்ற கடவுள் தன்னால் படைக்கப்பட்ட ஒரு மனித உயிரைப் பொருளாசையால் தனக்கே காணிக்கையாகப் பலி கொடுக்கும் சாமியாரைத் தடுக்கவில்லை - தண்டிக்கவில்லை என்று கடவுளின் செயலில் காணப்படும் முரண்பாட்டை விளக்குகின்றார்.

'கண்ணடக்கம்' என்ற சிறுகதையில் வரும் பக்தனின் தோற்றத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது, கடவுள் மறுப்பைக் கலைஞர் வெளிக்காட்டுகின்றார். "நெற்றியிலே பூசியிருந்த திருநீறும், அதன்மேல் வைத்திருந்த அகலமான குங்குமப் பொட்டுங்கூட வியர்வையிலே கரைந்து ரத்தமும் சீமும்போல அவன் கன்னங்களில் வழிந்து கொண்டிருந்தன. புரையோடிவிட்ட புண்ணிலிருந்து சிளம்பிய துர்நாற்ற அருவிபோல் இருந்தது அந்தப் பக்தனின் முகக்காட்சி."¹⁰¹ நெற்றிப் பகுதியைப் புரையோடிவிட்ட புண்ணாகவும், குங்குமம் திருநீற்று வியர்வையில் கரைந்து வருவதை தீநாற்ற அருவியாகவும் காட்டிக் கடவுள் நம்பிக்கை காரணமாகப் புரையோடிவிட்ட சமுதாயம் சீரழிந்து வருவதை

உணர்ந்துகின்றார் . கலைஞரின் கடவுள் எதிர்ப்பு உணர்வே இத்தகைய உவமையைத் தர முற்பட்டது எனக் கருதலாம் .

கடவுளை மறுக்கும் மாந்தர்கள்

புனித ராச்சியம் என்ற நாடகத்தில் இடம்பெறும் பாலாம்பாள் , பரத்தமையை வளர்த்து அதன் மூலம் பொருள் ஈட்டி வாழ்பவள் . பல கடவுட் படங்களை வைத்துப் பூசை செய்து கொண்டே , ஒழுக்கக்கேடான தொழிலுக்கு உடந்தையாக இருப்பவள் . சுந்தரி என்பவள் இதைக் கண்டிக்-கிறாள் . அவளிடம் , பாலாம்பாள் , "ஆண்டவன் நீ இன்ன வேலை செய்துதான் பிழைக்க வேண்டும் பிறக்கும்போதே தலையில் எழுதி அனுப்புகிறான்" ¹⁰² என்று தான் செய்யும் தொழிலுக்கு ஆதரவாகக் கடவுளையே காரணம் காட்டுகின்றாள் . சுந்தரி , "அதுக்காக - மானத்தை இழந்து உடலை விற்ப் பிழைத்துக் கொள் என்று எந்தக் கடவுளாவது கட்டளையிட்டிருப்பானேயானால் அந்தக் கடவுளுக்குக் கல்லறை கட்டி விட்டுத்தான் மறுவேலை , பார்க்க வேண்டும்" ¹⁰³ என்று பதில் தருகிறாள் . இதில் , "இரந்தம் உயிர்வாழ்தல் வேண்டிப் பரந்து கெடுக உலகியற்றியான்" என்று வள்ளுவர் காட்டிய சீற்றத்தைப் போன்று கலைஞரும் சீற்றத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற பாங்கை உணர முடிகின்றது .

பெண்கள் , இருவரும் ஒரேத்தி ஒழுக்கக்கேடாக நடந்து உயிர் வாழலாம் என்பது கடவுள் கட்டளை என்று கூறுவதை , மறுக்கும் நோக்கில் , மஹோருத்தியை , ஒழுக்கக் கேட்டிற்கு ஆதரவளிப்பவன் கடவுளாயின் அவனை உடன் அழித்தே தீரவேண்டும் என்று கூறுவதது , கடவுள் எதிர்ப்பை வலியுறுத்துகின்றார் .

'து' க்குமேடை' நாடகத்தில் இடம்பெறும் பாண்டியன் கடவுள் விதிப்பைக் காட்டுபவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். உலகிலுள்ள எல்லா உயிர்களுக்கும் உணவளிப்பவன் சிவபெருமான் என்று பரமார்த்திக அய்யங்கார் கூறுகிறார். அவரிடம் அப்படியானால் வறுமை, பஞ்சம் மக்களுக்கு ஏற்படுவது ஏன் என்ற வினாவைப் பாண்டியன் எழுப்புகின்றான். எல்லாம் விதிப்படிதான் நடக்கும் என்று பதில் கூறிய பரமார்த்திக அய்யங்காரிடம், "விதிப்படி நடக்கும் பொழுது வீணாக ஆண்டவன் ஏன்? மார்க்கண்டேயரின் மரண விதியை மாற்றிய உங்கள் மகேசுவரன் மற்றவன் விதியை மாற்ற இயலாதா?"¹⁰⁴ என்று கேள்விக்களை வீசுகின்றான். மக்கள் ஏமாந்திருக்கும் காலத்தே கடவுள் பெயரைச் சொல்லி ஏய்க்கவும், மக்கள் அறிவுத் தெளிவு பெற்று உரிமை முழக்கம் செய்யும் காலத்தே கடவுளைக் காட்டாது விதி எனச் சாக்குப் போக்குக் காட்டிப் பிழைக்கவும் பெரும்பாலான ஏழை மக்களை ஒருக்கி வைத்திருக்கக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சாதனமே கடவுள் எனப் பாண்டியனின் குரலாக ஒலிக்கின்றார் கலைஞர். மேலும் அத்தகைய கடவுள் தேவையில்லை என்று கலைஞர் கருதுவதையும் மேற்கூட்டிய பகுதியிலிருந்து அறிய முடிகின்றது, "கடவுள் மனித நலத்துக்காகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சாதனம் அல்ல. மனிதனை முட்டாளாக்குவதற்குப் பயன்படுத்தும் சாதனமேயாகும்"¹⁰⁵ என்னும் கருத்தும் இங்கு ஒப்பிட்டு எண்ணத்தக்கது.

"கடவுள் மறைய மறைய மனிதனுக்கு அறிவு வளரும். சுதந்திரம் அதிகமாகும்"¹⁰⁶ என்பதற்கேற்ப, பாண்டியனைப் படைத்துள்ளார் கலைஞர். "வறுமையை விதைத்த வைதீக உருவங்கள் வைகுண்டத்திற்கு வருமா என்று கேட்பேன்! ஆலயங்களில் ஆண்டவனின் ஆடை ஆபரணங்கள் அபகரிக்கப்படுவதேன் என்று கேட்பேன். கோவில்களிலே குதூ கல உருவங்களும் குமுறுகின்ற

ஏழைகளும் நடமாடுவதை ஆண்டவன் பார்த்ததில்லையா என்று கேட்பேன்! உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்ற நிலைமை உனக்குகந்ததா? என்று கேட்பேன்! பணக்காரன் ஏன் பாட்டாளியின் கட்டாளியாக வாழக்கூடாத என்று கேட்பேன்! இதற்கெல்லாம் உங்கள் ஆண்டவன் ஜமையாக இருந்தால், மாண்டவன் செய்த மடத்தனமான கற்பனைதானே ஆண்டவன் என்று கேட்பேன்" ¹⁰⁷ என்று கலைஞர் பாண்டியன் மூலம் பல வினாக்களை எழுப்பி, எல்லோரையும் போல் பிறந்து வாழ்ந்து மடியும் மக்களிடத்தே வேறுபாடு காட்டப்படுகின்ற அவலநிலையை எடுத்துக்காட்டி, கடவுளின் இயலாமையால் இல்லாமையை உணர்த்துகின்றார். 'நச்சுக்கோப்பை' பழனியப்பரும் கடவுள் எதிர்ப்பாளனாகவே கலைஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளான். ¹⁰⁸

கடவுள் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதால், மனிதப் படைப்பில் உள்ள வேறுபாடுகளையும் பின்பற்ற வேண்டியுள்ளது. ஏழை, பணக்காரன், உழைப்பாளி, உண்டு களிப்பவன் என ஏற்றத்தாழ்வையும் ஏற்க வேண்டியுள்ளது. இதனால் பெரும்பான்மை மக்களுக்குத் துன்பமே தவிர நன்மை கிடையாது. ஆனால் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாத நிலையில் இவ்வேறுபாடு அல்லது ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக் கூடாது அல்லது முற்றிலும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற உரிமையுணர்வு அனைவரிடத்தும் ஏற்படுவது இயற்கை. பெரியாரும் இதனை, "மனிதன் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சீக்கிரம் கடவுளை மறக்கிறானோ - மறக்கிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு சமுதாய முன்னேற்றம் இருக்கிறது என்பது எனது உறுதி" ¹⁰⁹ என்று வலியுறுத்துகின்றார். கலைஞரும் தம் படைப்பு மாந்தர்களின் மூலம் இக்கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'ரோமாபுரிப் பாண்டியன்' புதினத்தில் இடம்பெறும் செழியன் கடவுள் நம்பிக்கையற்றவனாகக் கலைஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளான்.

"மலையென்கிழை மடுவென்கிழை பண்ணிலே ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஏற்படுத்தியதோடு நின்றுக்கூடாதா? உயர்ந்தவன் - தாழ்ந்தவன் என்றும் பிரிவுகளுக்கு விளைநிலமாய் மனித இதயங்களிலும் மேடு - பள்ளிகளை உண்டாக்கிவிட்ட ஒருவன் எவ்வாறு நடுநிலைமை பிறழ்ந்திடாத இறைவனாக இருந்திட முடியும்? எவ்வாறு அறிவாராய்ச்சியினாலோ என்னவோ ஆண்டவன் இருந்திருவதாகக் கூறப்படும் அற்புதங்களையெல்லாம் நம்புவதே இல்லை செழியன்".¹¹⁰

பகுத்தறிந்த சிந்திக்கும் திறனள்ளவர்கள் கடவுள் எதிர்ப்புக் கருத்து - டையவராக விளங்குவார் என்பதனைக் கலைஞர், செழியன் மூலம் புலப்படுத்து - கின்றார். "மக்களுக்கு அறிவும் ஆராய்ச்சியும் வளர, வளர கடவுள் உணர்ச்சியின் அளவு குறைந்துகொண்டே போகும் என்பது தின்னம்"¹¹¹ என்ற கருத்தும் இங்கு எண்ணத்தக்கது. இச்சிந்தனையின் அடிப்படையிலேயே, "காய்கறிகளைத்தான் உண்ண வேண்டும், உயிர்களைக் கொன்று தின்பது தீது என்பது கடவுளின் கருத்தானால், அந்தக் கடவுள் சிங்கம், புலி போன்ற மிருகங்களுக்காகப் படைத்துள்ள காய்கறிகள் எவை என்று கேட்கத் தோன்றுகிறதல்லவா?"¹¹² என்றும் விடை தர இயலாத வினாவினைக் கலைஞர் எழுப்புகின்றார்.

'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் கடவுள் எல்லோரையும் நீரில் குளித்துவிட்டு வணிக அனுமதித்து, நந்தனாரை மட்டும் நெருப்பில் குளித்துவிட்டு வணிகச் செய்த செயலும், நந்தனாரை உள்ளே அழைக்காது நடதியை விலகச் செய்து வெளியே இருந்தபடியே வணிகச் செய்த செயலும் உள்ள நேர்மையின்மையை என்னுபவனாக¹¹³ நந்தகுமார் என்பவனைப் படைத்துள்ளார்.

மகன் பெற்ற மகன் நாடகத்தில் இடம்பெறும் பூபதி, கடவுளின் செயலில் காணப்படும் முரண்பாட்டைக் காட்டி எடுப்பார் கடைப்பிள்ளையாகக் கடவுள் இருப்பதை எதிர்ப்பவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். ¹¹⁴

மனிதனால் படைக்கப்பட்டதே கடவுள், அக்கடவுளுக்கு மனிதனே ஆதாரமாக மாறவது தவறு என்பதைக் கலைஞர் உணர்த்துகின்றார். மக்கள் மனத்தில் இடம் பெற்றிருக்கும் கடவுளின் இழிந்த தோற்றத்திலை என்ன நலகயாடுவதன் மூலம், நம்பியவர்களுக்குத் துணை நிற்காத கடவுளின் இயலாமையை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம், கடவுளின் முரண்பாடுகள் கொண்ட செயல்களைத் தெரியவைப்பதன் மூலம், கடவுள் மடிப்புக் கொள்கைக்குக் கட்டியம் கூடுகின்றார் கலைஞர். "அறிவுக்கன் கொண்டும், கிராய்ச்சிக்கன் கொண்டும் ஆறிய இயலாத ஆண்டவனை ஏற்றுக்கொண்டு, அவனுக்காகக் காணத்தையும், பொருளையும் செலவு செய்வது அறிவீனம் என்பதை உணர்ந்த கலைஞர் கடவுள்என்றொருவர் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வருகிறார்" ¹¹⁵ என்றும் கணிப்புச் சரியெனக் கருதலாம்.

கடவுள் - கடவுட்பணி குறித்து விளக்கம்

"உலக மனித சமுதாயத்துக்கு ஒருவன் தொண்டு செய் வேண்டு - மானால், முதல் தொண்டாக இப்படிப்பட்ட கடவுள்கள் ஒழிப்பு வேலையில் இறங்கினால்தானே அவன் உண்மையான, யோக்கியமான, அறிவாளியான தொண்டனாக இருக்க முடியும்?" ¹¹⁶ இதற்கேற்ப, கலைஞர், சமயவாதிகள் மக்கள் மனத்தில் எண்ணற்ற கடவுள்களை உருவாக்கி மறுமலர்ச்சி அற்ற மனித சமுதாயமாக்கி வருவதை அறிந்து வேதனைப்படுகின்றார். அவர்கள்

உள்ளதிலே இடம் பெற்ற கடவுள் என்னம் மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற உறுதியோடு, அவர்கள் உண்டும் வன்னம் கடவுள் என்றால் எது என்பதை எழுத்துரைக்கின்றார்.

"எந்தக் கடவுளை எத்தன்மையிலே நீ வணங்கச் சொல்லுகிறாய்? பாடுபட்டு உழைக்கும் பாட்டாளித் தோழனின் மனதிலே இருக்கிறான் என்று சொல்லு. அவன் உழைப்பைக் கடவுள் என்று சொல்லு. அவன் சக்தியைக் கடவுள் என்று சொல்லு. அதிலே அர்த்தம் உண்டு. அதை விட்டுவிட்டு நீ சொல்லத் தகாததை, இல்லாததைக் கடவுள் என்றால், எப்படி நம்புவது" ¹¹⁷ என்று பாடுபடும் பாட்டாளியின் உழைப்பே - அவனது ஆற்றலே கடவுள்; வேறு எதுவும் - எந்தச் சிலையும் வடிவமும் கடவுள் அல்ல என்று வெளிப்படுத்துகின்றார் கலைஞர். எனவே எது கடவுள் என்பதிலே சமயவாதி-கனிடமிருந்து கலைஞர் விலகி நிற்பதை நன்கு உணர முடிகின்றது.

கலைஞர் வேறொர் இடத்தில், "அன்பையும் மனிதாபிமானத்தையும் வாரி வழங்குகிறவன், ஆண்டவனைத் தனக்குள் அடக்கி வைத்துக்கொள்கிறான். அவனே ஆண்டவன் ஆகிவிடுகிறான். இப்படிச் சுலபமாக ஆண்டவன் ஆவதற்கு வழி இருக்கும் போது, அதைப் புறக்கணித்துவிட்டு, மனிதர்கள் ஆண்டவனை எங்கேயோ தேடி அலைகிறார்கள்" ¹¹⁸ என்று குறிப்பிடுகின்றார். அன்பு, மனித நேயம் ஆகியவையே கடவுள் என்றும், இவை பெற்றுள்ள மனிதனே கடவுள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் கடவுள் என்று கூறும் வள்ளுவர் வழியில்,

பூமியிலே நம்மை வாழ வைத்து வளர வைத்த
சாமிதனை முதன் முதலில் தொழுதிடுவோம் - ராம
சாமிதனை முதல் முதலில் தொழுதிடுவோம் - பெரியார்
ராமசாமிதனை முதன் முதலில் தொழுதிடுவோம் ¹¹⁹

என்று கூறிக் கடவுள் யார் என்பதற்கு விளக்கம் தருகின்றார். எனவே, உலகுப்பு - ஓற்றல் - அன்பு - அருள் - இவற்றையே, இவை பெற்றுள்ள மனிதனையே கடவுளாகக் கருதுகின்றார் கலைஞர்.

கடவுளைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதில் காலத்தை வீணாக்க விடும்பாதவர் கலைஞர். "கடவுள் உண்டா? இல்லையா? என்ற சர்ச்சையில் ஈறமீசி, பட்டிமன்றம் நிகழ்த்திடும் எண்ணம் எனக்கில்லை. நட்பு கழகத்துக்கும் இல்லை. கடவுளை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோமா என்பது பிரச்சினை அல்ல! கடவுள் என ஒருவர் இருந்தால், அவர் நம்மை ஏற்றுக் கொள்கிற அளவுக்கு நாம் நடந்து கொள்கிறோமா? என்பதுதான் பிரச்சினை"¹²⁰ என்று தெரிவிக்கின்றார். "இல்லை என்பார்கள் சிலர்; உண்டென்று சிலர் சொல்வர். எனக்கில்லை கடவுள் கவலை"¹²¹ என்றும் பாரதிதாசன் பாட்டு இங்கு ஒப்பு கொடுக்கத்தகும்.

கலைஞர் ஓரிடத்தில், "கடவுளை நாம் ஏற்றுக் கொள்வது பெரிதல்ல; கடவுள் நம்மை ஏற்றுக் கொள்கிற அளவுக்கு நாம் நடக்கிறோமா என்பதுதான் முக்கியம்"¹²² என்று கூறுகின்றார். பிறிதோரிடத்தில் "கடவுளை நாம் நம்புகிறோமா என்பதைவிடக் கடவுள் நம்மை நம்பிடும் அளவுக்கு நாம் நாணயமானவர்களாக, நச்செண்ணீர்கள் இல்லாதவர்களாக, கருணை மிகுந்தவர்களாக, கடமையிலிருந்து வருவாதவர்களாக நடந்து கொள்கிறோமா என்று சிந்தித்திடவேண்டும்; செயலாற்றிடவும் வேண்டும்"¹²³ என்று தெரிவிக்கின்றார். கடவுள் உண்டு என்பதை நம்பத் தயங்குபவராகக் கலைஞர் இங்குக் காணுகின்றார். மேலும் கடவுளைக் காட்டிலும் மனிதனின் நற்-செயல்களே சிறப்புடையன என வலியுறுத்துவதையும் காணலாம்.

கடவுள் தனக்குத் தரும் காணிக்கைகளையும், அருச்சுனை முதலியவற்றையும் பொருட்படுத்துவது இல்லை என்றும், கடமையை ஒழுங்காகச் செய்வதையே மிக விரும்புகிறார் என்றும் தெளிவுபெறச் செய்ய வேண்டும். கடமையைச் செய்யாமலே, கடவுளுக்கு ஏதாவது செய்துவிட்டுத் தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்ற மனப்பான்மை தவறானது என்பதை வற்புறுத்தி உணர்த்த வேண்டும்¹²⁴

என்ற மு.வ.வின் கருத்தும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

"கடவுள் நம்மை ஏற்றுக் கொள்கிற அளவுக்கு", "கடவுள் நம்மை நம்பிடும் அளவுக்கு" என்று குறிப்பிடுகின்ற காரணத்தால், சமயவாதிகள் கூறும் கடவுள் மீது நம்பிக்கைக்கொண்டவர் கலைஞர் என்று முடிவெடுப்பின் அது பொருந்துவது அன்று. ஏனெனில் மனிதனையே - மனித ஆற்றலையே - மனிதத் தொண்டினையே கலைஞர் கடவுள் என்று கருதுகின்றார். "வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன் என்ற வடலார் வள்ளலாரின் கருத்தாழமிக்க வரிகளை மறவாமல் கடவுட் பணியென்பது என்னவென்று தெளிவாக உணர்ந்து காரியமாற்றியதுதான் கழக அரசு"¹²⁵ என்று கருவதன் மூலம் இது உறுதியாகின்றது.

மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு என்று கருதிய அண்ணாவின் வழியிலேயே கலைஞரின் கருத்தோட்டமும் அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

ஒரு கடவுட் கோட்பாடு

இளவயது முதலே சீர்திருத்த எண்ணிக்கொண்ட கலைஞர், தொடக்கத்தில் தந்தை பெரியாரின் தலைமையில் திராவிடர் கழகத்தில் இருந்து தொண்டாற்றியவர். திராவிடர் கழகம் பகுத்தறிவு, கடவுள் மறுப்பு

பெரியவற்றில் நளராத உத்தி என்னும் இயக்கம். பெரியாரிடம் பெற்ற உத்திப்பாட்டில் கடவுள் மடிப்புக் கொள்கையைப் பின்பற்றியவர். பிறகு அண்ணாவுடன் சேர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் தொண்டாற்றியவர். அண்ணா, தமிழ் மண்ணின் பழமையைக் காக்கவும், புதுமைகளைச் செழிப்பாக வளர வைக்கவும் விடும்பி, சுமுதாயத்தின் அனைத்துத் தரப்பு மக்களையும் ஒன்று சேர்த்து, ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த விழைந்திடும் நோக்கத்தில், திருமுலரின் 'ஒன்றே குலம் - ஒருவனே தேவன்' என்ற கருத்தைத் தி.மு.க.வின் கொள்கைகளில் ஒன்றாக அறிவித்தார். இவ்வியக்கத்தின் முன்னணித் தலைவர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்த கலைஞர் இக்கொள்கையை வரவேற்க வேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது.

நமக்கு நாடி ஆறு நாற்பத்தெட்டு கண் படைத்த கடவுள் வேண்டாம். நமக்கு ஒரே அண்டவன் போதும். உருவமற்ற தேவன்! ஊன் வேண்டாத சாமி! ஊரார் காசைக் கரியாக்கும் உற்சவம் கேட்காத சாமி! ஆடல், பாடல் அலங்காராதிகள், அப்பம், பாயசம், அக்கார வடிசில் கேட்காத சாமி! அங்கே இங்கே என்று அருக்கு ஆள் இடத்தைப் பிரித்து வைத்து, வைக்காத சாமி! அர்ச்சனை, உண்டியல் என்று கூறி, அக்கிரகாரத்தைக் கொழுக்க வைக்காத சாமி இருந்தால் போதும்; நம்மிடமிருந்து தியானத்தைப் பெறட்டும்; அருளைத் தரட்டும்¹²⁶

என்று கடவுள் இலக்கணத்தை வரைந்து காட்டுகின்றார் அண்ணா. கலைஞரும் கழகத் தலைமைக்கும் கொள்கைக்கும் கட்டுப்பட்ட நிலையிலேயே தம் கருத்தை உணர்த்துகின்றார்.

'வேலைக்காரி'

படத்திலே அண்ணா சொல்லுவது போல

'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்ற முறையில்தானே சீர்திருத்தம் காவக் கேட்கிறோம்"¹²⁷ என்று கலைஞர் குறிப்பிட்டு, எண்ணற்ற கடவுள்கள் ஒழிக்கப்பட்டு ஒரு கடவுள்நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்ற அண்ணாவின் விழைவை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

"ஒரு கடவுள் உண்டு என்ற கொள்கையைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மறுத்துரைக்கவில்லை. கடவுள் பற்றிய விவாதத்தை, ஓராய்ச்சியை நிகழ்த்துவதிலே அதற்குத் தடையொன்றும் கிடையாது. கடவுள் பெயரால் சீரழிக்கப்படும் பொருளாதார நிலை பற்றியும் - அதைத் தடுப்பதற்கான வகை பற்றியும் தீரயோசித்து முடிவு காணுகிற இயக்கம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒன்றுதான்"¹²⁸ என்று கலைஞர் கூறுவதில் உள்ள ஆழ்ந்த பொருளை அறிவோர் கலைஞரின் கடவுள் கொள்கையில் முரண்பாடு காண இயலாது.

பெரும்பாலான மக்கள், பல்வேறு கடவுள்களை வைத்துக்கொண்டு, தாங்கள் கருமையாக உழைத்துப் பெற்ற பொருளையும், காலத்தையும், அறிவையும் அக்கடவுளுக்கு வழிபாடு செய்வதில் வீணாக்குகின்றனர். இத்தகைய இழப்பை முதலில் தடுத்தாக வேண்டும். அவ்வாறு தடுத்தால்தான் சமுதாயத்தில் முன்னேற்றம் காண இயலும். எனவே, அம்மக்களிடம் திடீரென்று கடவுளே இல்லையென்று சொல்வதால் பயன்கிட்டாது. அவர்களுக்கும் நம்ப மாட்டார்கள். எனவே முதலில் பொருளியல் அழிவைத் தடுக்க அவர்களிடம் பல கடவுள்கள் வேண்டாம்; அவை புனையப்பட்டவை. ஒரு கடவுள்போதும். அதனையும் மனத்தால் வழிபாடு செய்தால் போதுமானது என்று தெளியவைத்தால் ஏற்றுக் கொள்வர். இதனால் தான் தி.மு.க.வின் கொள்கையாக ஒருவனே

தேவன் என்ற கறப்பட்டது. ஒன்றேமே சிதையாது என்ற கறவதை விட, ஒன்று மட்டுமே என்றும்போது மக்கள் மனமாற்றம் பெற்றுச் சிந்திக்கத் தொடங்குவர். இந்தநிலை ஏற்பட்ட பிறகு கடவுளே இல்லை என்ற கருத்தை நிலைநாட்ட முற்படலாம் என்று எண்ணிய காரணத்தாலும், கடவுள் பெயரால் பொருளியல் சீரழிவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தாலும், தி.மு.க.வின் 'ஒருவனே தேவன்' என்ற கருத்தை மக்கள் மன்றத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டிய - வராகக் கலைஞர் விளங்குகிறார் என்பது உணரத்தக்கது.

"நேரு நாத்திகராக விளங்கினாலும், தனது நாத்திகக் கொள்கையை ஆட்சியில் எப்படித் திணிக்க முற்படவில்லையோ அதைப் போலத்தான் 'ஒன்றே குலம் - ஒருவனே தேவன்' என்ற தி.மு.க.வின் கோட்பாட்டை அதிகாரத் - தைப் பயன்படுத்தி தி.மு.க. அரசு யார் மீதும் திணிக்க விரும்பவில்லை"¹²⁹ என்று கலைஞர் குறிப்பிடுகின்றார். இதனால், கடவுள் மறுப்பையோ அல்லது ஒரு கடவுட் கொள்கையையோ எவர் மீதும் வலிந்து, இயக்கவலிமை ஆட்சி வலிமை ஆசியவற்றின் மூலம் திணிக்காத போக்குப் புலனாகின்றது.

மேலும், "ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்ற தியூலர் கொள்கையே தி.மு.கமுகத்தின் கடவுட் கொள்கை என்று அறிவித்தவர் அண்ணா"¹³⁰ "ஒரு கடவுள் உண்டு என்ற கொள்கையை தி.மு.க. மறுத் - துரைக்கவில்லை."¹³¹ "அண்ணா சொல்லுவது போல ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும் என்ற மூறையில்",¹³² "அண்ணா அவர்கள் நம்முடைய பழமையைக் காக்கவும், நல்ல புதுமைகளைச் செழிப்பாக வளர வைக்கவும், ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டார்".¹³³ "ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்ற தி.மு.க.வின் கொள்கையை"¹³⁴

“சுத்திகர் மனம் புண்படாமல் பண்படப் பரிகள் சுற்றிட வேண்டும் என்பதே ஆன்மா வகுத்த வழி”¹³⁵ என்ற ஒரு கடவுள் கொள்கையைக் குறிப்பிடுகின்ற பொதேல்லாம், கலைஞர், தம்மை நிறைத்துக் கூற முற்படாது, ஆன்மாவைத் தொடர்புபடுத்தாதல் இங்கு அறிதற்குரியது.

கடவுள் ஒரு கற்பனை; மனிதனால் படைக்கப்பட்டது; பல கடவுள் தேவையில்லை என்று கருதும் கலைஞர், கடவுளின் வடிவம், செயல் அடிப்படையில் கடவுள் மறுப்பைப் புலப்படுத்துகின்றார். உழைப்பு - ஆற்றல் - அன்பு - அருள் ஆகியவை நிறைந்த மனிதனே கடவுள் என்று கருதுகின்றார். இயக்கக் கொள்கையான ‘ஒருவனே தேவன்’ என்பதைப் பொதுமக்களிடம் எடுத்துரைப்பவராக மட்டுமே இருக்கின்றார். மக்கள் தலைவர், ஆட்சிப் பொறுப்பாளர் என்றும் நிலைகளில் எவரிடத்தும் கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையை வற்புறுத்தாதவராகக் கலைஞர் காட்சி தருகின்றார்.

கலைஞர் கடவுள் மறுப்பைத் தமது சொந்தக் கொள்கையாகக்கொண்டிருந்தாலும், மக்களுள் பெரும்பான்மையோர் மேற்கொள்ளும் கடவுள் வழிபாட்டை வலிந்து எதிர்க்கும் நிலையைக் கையாளவில்லை. தி.மு. கழகத்தின் ‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’ என்றும் கொள்கை காரணமாக இவர் கடவுள் மறுப்பை யாரிடத்தும் வலிந்து திணிக்க முயலவில்லை. மாறாக ஓர் இறைக் கொள்கையில் உடன்படுபவர்களை ஏற்க முயல்கிறார்¹³⁶

என்றும் கூற்று இங்கு எடுத்துக்கூறும்.

உருவ வழிபாடு

மக்களுள் பெரும்பாலோர் உருவ வழிபாடு மேற்கொண்டே தங்களின் உணர்வை வெளிக்காட்டி வருகின்றனர். உருவ வழிபாடு பற்றிய

கருத்து உருவப்பாடு ஒரு சிலரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இராசாராம் மோகன்ராய் உருவ வழிபாட்டை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.¹³⁷ திரு.வி.க. "உருவமெனக் கல்வணங்கல் உயர் வழிபாடாகா"¹³⁸ என்று உருவ வழிபாட்டை மறுக்கின்றார். உருவ வழிபாடு காரணமாகவே, மக்களின் மீதியான பொருளும் காலமும் வீணாகின்றன. இதனால்தான் தந்தை பெரியார், "திராவிடர் பொருளைச் சுரண்டுவதற்குக் காரணமாயிருந்ததும் இன்று வரையில் காரணமாய் இருந்துவருவதும் சிலை வணக்கமேயாகும். திராவிட அறிஞர்களில் பலர் இன்று ஒரு சோம்பேறி ஆரியனிடம் தலைவணங்கி, வாய் பொத்தி நின்று 'பிரசாதம்' வாங்கும்படியான மானமற்ற அடிமைத்தனமான காட்சியைக் காணும்படியான நிலையில் திராவிட இவத்தைத் தாழ்த்தி வைத்திருப்பதும் இச்சிலை வணக்கமேயாகும்"¹³⁹ என்று உருவ வழிபாட்டினைக் கடுமையாகச் சாருகின்றார். தேவநேயப் பாவாணர், உருவ வழிபாடு ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றார்.¹⁴⁰

கலைஞரும் உருவ வழிபாட்டை ஒப்பவில்லை. உருவ வழிபாடு தேவையற்ற தென்பதைப் பலவாறு உணர்த்துகின்றார். "பொன்னிலோ செம்பிலோ ஆண்டவன் இல்லை, அவன் புகலிடம் அன்பிலே"¹⁴¹ என்ற தெரிவிக்கின்றார். "கல்லும் செம்பும் உருவம் பொறித்துக் கடவுள் என நாட்டில் வழங்குவர். அந்தக் கல்லையும் செம்பையும் கைதொழுது வணங்குவது தமிழ்க் கொள்கை அல்ல"¹⁴² என்ற பாரதிதாசன் கருத்துடன் கலைஞரின் கருத்து ஒத்துள்ளது.

கடவுள் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் நன்மை அல்லது தீமை விளைக்கும் எந்தகைய செயலில் ஈடுபட்டாலும் கடவுள் மீது பொறுப்பை அல்லது பழியைச் சுமத்திவிட்டுச் செய்தல் வழக்கமாகிவிட்டது. 'வெள்ளிக்கிழமை' புதினத்தில் டைகர் என்பவன், அழகப்பன், நயினா ஆகியோரிடமிருந்து தப்பிப்

பிழைக வேண்டி, பொய் சொல்ல முற்படும்போது கடவுள் மீது சுமையை இறக்கி விட்டுச் சொல்வதாகக் கூறுகின்றான். அப்போது நயினா, "இப்படியெல்லாம் பயல்கள் பாரத்தைப் போடுவார்கள் என்று பயந்தானே எங்கள் கண்டவன் கல்லாகவும் இல்லை, சிலையாகவும் இல்லை கண்ணுக்குத் தெரியாமலே இருக்கிறார்" ¹⁴³ என்று கூறுகின்றான். பிழை இசலாம் சமயத்தில் கடவுள் கல்லாகவும், சிலையாகவும் இல்லை; என்பதால் சிலை வழிபாடு இல்லை என்ற போற்றி, இந்து சமயவாதிகளின் சிலை வழிபாட்டினைக் கலைஞர் என்னுகின்றார்.

'கண்ணடக்கம்' என்ற சிறுகதையில், பக்தன் ஒருவன், ஊரில் ஏற்பட்ட கொடிய நோயை விரட்டிக் காளியை வேண்டுகிறான். காளியோ கண்ணடக்கம் சாத்தியதால் கண் பார்வையில்லை; கண்ணடக்கம் நீக்கிய பிறகும் ஒளி இல்லை என்று தன் இயலாமையைத் தெரிவிக்கின்றது. ¹⁴⁴ இப்படைப்பின் மூலம், சிலை வழிபாட்டினால் எவ்விதப் பயனும் இல்லை என்பதை உணர வைக்கின்றார் கலைஞர். உருவ வழிபாட்டிலிருந்து ஒளி வழிபாட்டுக்கு - உதயசூரியன் வழிபாட்டுக்கு உயர்ந்திட வேண்டும் என்று கூறவதும் சிந்திக்கத் - தக்கது. ¹⁴⁵

"சமயத்துறையிலே குழந்தைப் பருவத்தில் அரிச்சுவடிப் பயிற்சி பெறவேண்டுமா என்பதற்கு வேண்டுமானால் பொம்மை வணக்கம் - உருவ வழிபாடு தேவையாக இருக்கலாம். அறிவில் தீர்ந்திட வேண்டிய பெரியவர்க்கும் அந்தத் தொடக்க முறைகளிலேயே தடக்கனடைய சிந்தனை வளர்ச்சியை முடக்கிக் கொள்வானே" ¹⁴⁶ என்ற புத்த சமயத் துறவியின் மூலம் கலைஞர் உருவ வழிபாடு தேவையற்றதென்பதையும், அதனால் அறிவு வளர்ச்சி தடைப்படுமென்றும் தீங்கினையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

மேல்நாட்டில் உள்ள கடவுள் சிலைகள் எல்லாம் அங்குள்ள கண்-
காட்சிச் சாலைகளில் காட்சிப் பொருள்களாக வைக்கப்பட்டுச் சுற்றுப்
பயணிகள் பார்த்துக் களிக்கக் கடிய நிலையில் 'மாலிக்கடவுள்' களாக
மாற்றப்பட்டுள்ளதைக் கலைஞர் குறிப்பிட்டு¹⁴⁷ இங்கும்,

எல்லா ஊர்களிலுமுள்ள கடவுள் சிலைகள் எல்லாம்
ஒன்று சேர்த்து, கையிழந்த சிலைக்குக் கையை
வைத்து, முக்குடைந்த சிலைக்கு அந்த முக்கை
ஒட்டி வைத்து, மூளியுள்ள சிலைக்கு அந்த மூளியைச்
சரி செய்து, காலிழந்த சிலைக்குக் காலை அளித்துக்
கலைக்காட்சிச் சாலைகளில் காட்சிப் பொருளாக
வைத்து, சுற்றிலும் கம்பி போட்டு - தெருவில்
சுற்றித்திரியும் நாய்களுக்குப் பட்டை கட்டுகிறார்களே
அதுபோல, அந்தச் சிலைகளின் கழுத்தில், இது இந்த
ஊர் இலக்குமி, இது இந்த ஊர் காளி என்று பட்டை
கட்டி மக்களின் பார்வைக்கு வைக்க வேண்டும்¹⁴⁸

என்று கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார்.

உருவ வழிபாடு தேவையற்றது, அறிவுக்குகந்த செயல் அன்று;
அதனால் பொருள், கால அழிவு ஏற்படுமே தவிர வேறு நன்மை இல்லை
என்ற எண்ணங்களின் இருப்பிடமாகக் கலைஞர் விளங்குவதை அவர் தம்
படைப்புகள் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன.

கோவில்

அரசன் இருக்குமிடமே கோவில். மற்றதெல்லாம் கோவில்
ஆகா. ¹⁴⁹ ஆனால், காலப்போக்கில், கோவில் கடவுள் எழுந்தருளி-
யிருக்குமிடமாக மாற்றப்பட்டது. 'கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க
வேண்டாம்' என்ற சுற்றிற்கேற்ப, கல்விச் சாலைகள் இல்லையெனினும்
கவலையடையாது கோவில்கள் இல்லையென்றால் மிகுந்த வேதனைக் -
காளாகும் மக்களையே இன்று காண முடிகின்றது.

கலைகளை வளர்க்கவும், வேலையின்மையைப் போக்கவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலையின்று மாறி, கோவில்கள் இன்று ஒழுக்கக்கேட்டை வளர்ப்பதற்கான இடங்களாக மாறியுள்ளன.

கோயிலைப் பற்றி என்னுடைய கண்ணியமான அபிப்பிராயம் எல்லாம், கோயில்கள் கட்டப்பாகப் பக்திக்கும், ஒழுக்கத்திற்கும் ஏற்பட்டவை அல்லவென்றும், மக்களை மூடர்களாக அடிமைப்படுத்தவும், உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்கின்ற சாதி வித்தியாசத்தை நிலை நிறுத்தவும், ஒரு கூட்டத்தார் பாடுபடாமல் இருந்து கொண்டே - சோம்பேறித்தனமாய் - வயிறு வளர்க்க வேண்டி, பொது ஜனங்கள் பாடுபட்டுச் சம்பாதித்த பணத்தைக் கொள்ளை அடிக்கவும் வசதி செய்து கொள்வதற்காகவே ஏற்பட்டவையாம்¹⁵⁰

என்று பெரியார் கூறவும் என்னத்தக்கது.

கோவிலைப் பற்றிய கலைஞர் கருத்துகளை

உள்ளமே கோவில்,

கோவில் கூடாது,

கோவில் கொடியவர் கூடம் அன்று

என மூவகையாகப் பகுக்கலாம்.

உள்ளமே கோவில்

'மணிமகுடம்' நாடகத்தில், இருக்கும் கோவிலே போதுமானது; வறுமையில் மக்கள் வாடும்போது வரையிலாச் செல்வத்தை மூடக்கித் தேர், கோபுரம், வெள்ளிக் கலசம் எனச் செய்திடல் தேவையில்லை; ஆண்டவனுக்குத் தேவை கோவிலன்று; நல்லவர்களின் மனமே என்கிறார்.¹⁵¹

புதையல் புதினத்தில் இடம்பெறும் குமாரசுவாசைப் பற்றி, அவர் மகள், "ஆப்பா கோயிலுக்குச் சென்ற சாமீ கும்பிடுவது சிடையாதே! உள்ளமே கோயில் என்ற அவர் டைரியில் எந்தி வைத்திருக்கிறாரே" 152 என்ற குறிப்பிடுகின்றான். நச்சுக் கோப்பை நாடகத்தில் இடம் பெறும் "நாண்ட" நல்ல எண்ணம் என்பது நமசிதக் கடவுளாக இருக்கையில் கோயில் என்ற? 153 என்ற கேட்பவனாக விளங்குகின்றான். இதன்மூலம், உள்ளமே கோவிலாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்பதையும், கோவில்கள் மேலும் மேலும் கட்டப்படுவது தேவையில்லை என்பதையும், கலைஞர் விளக்குகின்றார். பிறைவலைக் கோவிலில் காண விழைவோரிடம் முதலில் உள்ளத்தில் காண முற்படுங்கள் என்ற குறும் கவிமயியின் கருத்து ஈண்டு எண்ணத்தக்கது. 154

கோவில் கூடாது

உள்ளமே கோவில் எனக் கூறும் அதே நேரத்தில், இருக்கின்ற கோயில்களைப் பற்றி அவர் வெளியீட்டுள்ள கருத்துகளும் ஈண்டு எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கவையாகும். கல்லக்குடி பெயர் மாற்றப் போராட்டத்திற்காக, வாலுரீர்தியில் திருச்சியை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தபோது, கீழே ஆறுகளும், வயல்களும் தமிழ்த்தாய்க்கு அணிகலன்களாக இருப்பதாகக் கூறி, "தாயின் முகத்திலே குறுமறக்கள் சிளம்பி இருப்பதாகத் தெரிந்தன உயர்ந்த கோபுரங்கள்" 155 என்று தெரிவிக்கின்றார். தமிழ் மண்ணில் முன்பே தோன்றி விட்ட கோவில்கள், முகத்தில் காணப்படும் மறக்களைப் போல் தேவையற்றவை - பண்பாட்டைக் கெடுப்பவை என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

"சுய நலத்துக்காகக் கொள்ளையும், சுகபோகத்திற்காகக் கோஷம் ஏற்படுத்திக் கொண்டு அதிக நாள் வாழ முடியாது" 156 என்று

பிறிதோர் இடத்தில் கூறி, ஒரு பிரிவினர் கோவிலுக்குள் நுழையக்கூடாது, ஒரு பிரிவினர் கடவுளைத் தொடக் கூடாது; ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினரே கடவுளைத் தொட்டுப் பூசை செய்யலாம் என்னும் முறைகளை வகுத்துக் கொண்டு, சிலரின் கொள்ளையடிக்கும் கூடாரமாகக் கோயில் உள்ளதைப் புலப்படுத்துகின்றார். காரியர்களின் வருணாசிரம நெறியை நிலைநிறுத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட அமைப்புகளே கோவில்கள்¹⁵⁷ என்னும் பெரியாரின் சீரிய சிந்தனையை ஒட்டியே கலைஞரின் கருத்தும் அமைந்துள்ளது.

கோவில் கொடியவர் கடம் அன்று

உள்ளமே கோவில்; பழைய கோவில்கள் சிலரின் இன்ப வாழ்வுக்கு இடமாக மாறிவிட்டது. அதனால் புதிய கோவில்கள் தேவையில்லை எனக் கருத்துகள் வெளியிட்ட கலைஞரிடம் சிறு மாற்றத்தையும் காண முடிகின்றது. "கோயில் கூடாது என்பதல்ல. கோயில் கொடியவர்களின் கூடாரமாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் என் கொள்கை"¹⁵⁸ என்று கலைஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அமைதியும், ஒழுக்கமும் தவறு வேண்டிய கோவில்களில், ஒழுக்கக்கேடும், கொள்ளையும் நடந்து வரும் நிலையைப் பல படைப்புகளில் காட்டுகின்றார். 'நடுத்தெரு நாராயணி' சிறுகதையில், கோயில் குருக்கள், கோயிலின் உள்ளேயே ஒரு பெண்ணுடன் ஒழுக்கக்கேடாக நடப்பதையும், அக்குருக்களே கோயிலில் திருடுவதையும் காட்டுகின்றார். பெற்ற பிள்ளையை விற்ற நாய் என்ற சிறுகதையில் இடம் பெறும் பூசாரி, கோயிலில் திருடுகின்றான். தூக்குமேடை நாடகத்தில் பூசாரி மாரியம்மன் கோவிலின் உள்ளேயே ஒரு பெண்ணைக் கற்பழித்துவிட்டு, "நாம் உன்னைச் சோதிக்கவே இக்காரியம் செய்தோம். இயற்புகை நாயனாடுடைய மனைவியைப் பரமசிவன் சோதிக்கவில்லையா? ஏ! பெண்ணே, உன் கற்பைப்

புசாரி அழித்ததாக யாரிடமாவது சொன்னால், உன் தலை வெடித்து விடும்" ¹⁵⁹ என்று காரணமும் காட்டுவதாகக் கலைஞர் படைத்துள்ளார்.

கோவில்கள் இருக்கலாம் என்ற எண்ணுடையவராகக் கலைஞர் கருத்துத் தெரிவித்திருப்பதன் உண்மையையும் இங்கு உற்று நோக்க வேண்டியுள்ளது. "அந்தக் காலத்தில் கோயில்களை ஏராளமாகக் கட்டியது பக்தியின் அடிப்படையில் மாத்திரம் அன்றி, சிற்பிகள், கொத்தர்கள், கருமான்கள் போன்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை வழங்கவும், கட்டி முடித்த பிறகு வேலை வாய்ப்புகளை நிரந்தரமாக்கவும் என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது" ¹⁶⁰ என்று கலைஞர் கூறுவதன்மூலம், ஏழை மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தவும், அவர்கள் வாழ வழிவகை செய்யவும் கோவில்கள் கட்டப்பட்டன என்பதை அறிய முடிகின்றது. பக்திக்கு மட்டுமே கோவில்கள் என்று பலரும் கருதும் நிலையிலிருந்து மாறி, ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைக்காகவும் கோவில்கள் கட்டப்பட்டன என்றும் புதிய கருத்தை வெளியிடுபவராகக் கலைஞர் காணப்படுகின்றார்.

"சுயமரியாதைக் கருத்துக்களால் நான் ஈர்க்கப்பட்டு இளம் வயதிலேயே துடிப்புடன் அவைகளைப் பரப்புகிற நேரத்திலும் அலயங்களை நம்பி வாழுகிற கிராமாந்திர வழியர்கள் உழவர்கள் பற்றிய அநாதாப உணர்ச்சி என் உள்ளத்தில் இடம் பெற்றே இருந்தது" ¹⁶¹ என்று கூறுவதன்மூலம், கோவில்களை நம்பி வாழும் தொழிலாளர்களின் அன்றாட வாழ்க்கை எவ்வகையிலும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று கருதி இருக்கின்ற கோவில்கள் இருந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்ற மனப்பாங்கினை உடையவராய்க் கலைஞர் விளங்குகிறார் என உணர முடிகின்றது.

"கல்லுக்கும், மண்ணுக்கும் கோவில் கட்டத் திருப்பணி. என் போன்ற ஏழைக்குத் திருப்பணி செய்ய யாருமில்லை. என்ன மடமை மிகுந்த

நாடு" ¹⁶² என்ற நச்சுக்கோப்பையில் இடம் பெறும் நொண்டி ஏங்குவதை மாற்றித் தி.மு.க. கட்சிக் காலத்தில் கோவில் செல்வத்தைக் கொண்டு ஏழைக்குத் திருப்பவி செய்ய விடும்புகின்றார். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஓடு கோயிலில் உள்ள கடவுளின் பெயரைத் தண்டைய பிள்ளைக்கு வைத்துக் கடவுள் பெயரால் இருந்த சொத்துக்களைத் தன் குடும்பத்துக்குச் சொந்த - மாக்கிக் கொண்டவர் இது வழக்குத் தொடுத்தமை, ¹⁶³ கோவில் சொத்துக்களைக் கொண்டு ஈவமுற்றோருக்கு உதவி, அனாதைச் சிறுவர் - களுக்குக் கருணை இல்லங்கள், கண்ணொளித் திட்டம் நிறைவேற்றியமை ¹⁶⁴ மூலமாகக் கலைஞர், கோவில் செல்வத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டிய நல்ல வழியைப் புலப்படுத்துகின்றார். இவ்வழியில், அச்செல்வம் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கருதிய காரணத்தினாலும் அக்கோவில்கள் இருக்கலாம் என்ற தமது கருத்தை அவர் வெளிப்படுத்தியிருக்கக் கூடும்.

"சிலைகளை அடியோடு அகற்றுவதோ, அழிப்பதோ அல்லது சிலை வணக்கம் செய்வோரின் மனத்தைப் புண்படும்படியாகச் செய்வதோ அல்ல என்றும், கண்டிப்பாக அல்ல என்றும், மற்றபடி மக்களை இது பற்றிச் சிந்திக்குமாறு செய்வதும், அது பற்றிய செலவை வேர் நல்ல வழிக்குத் திருப்புவதும் நம் வேலை என்பதையும் வலியுறுத்திக் கூற விடும்புகிறோம்" ¹⁶⁵ என்று பெரியார் கூறுவதும் கலைஞரின் செயலுக்கு வலிவு சேர்ப்பதாயுள்ளது.

உள்ளமே கோவில்; கோவில் எனத் தனியே கூடாது. இருக்கின்ற கோவில்களும் சமுதாயத்தைக் கெடுக்கும் கொடியவர்களின் கூடாரமாக இன்றி, ஆதரவற்ற ஏழை மக்களின் மேம்பாட்டுக்குப் பயன்படுபவையாக விளங்க வேண்டும் என்பதே கலைஞர் கோவில் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்தாக விளங்குகின்றது.

குடமுழுக்கு விழா

கோவில்கள் கூடாது என்ற கருத்துடைய கலைஞர், இருக்கும் கோவில்களுக்கு நடத்தப்படும் குடமுழுக்கு நிகழ்ச்சி சிலரது கொள்ளையடிக்கும் செயலுக்கு அடிப்படையாகின்றது என்று கருதுகின்றார்.

சம்பாதிக்கின்ற பணத்தை நல்ல முறையில் செலவிடாது ஒரு நாளைக்கு ஒரு குடமுழுக்குச் செய்பவர்களைச் சுருளிமலை புதினத்தில் அறவாழி மூலம் கலைஞர் சாடுகின்றார்.¹⁶⁶ 'கிழவன் கனவு' என்ற ஸ்ரீவில், குடமுழுக்குச் செய்யப் போவதாகக் கூறிப் பார்ப்பனர் மூவர், எவருக்கும் தெரியாமல், ஒரு நாள் இரவில் கணபதி சிலையைப் புரட்டி அடியில் கிடைத்த செல்வத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொண்ட நிகழ்ச்சியைப் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.¹⁶⁷

'ஒரீஜினலில் உள்ளபடி' என்ற சிறுகதையில் இடம் பெறும் இராமநாதன் செட்டியார் என்பவர், மாற்றான் மனைவியிடம் ஒழுக்கக்-கேடாக நடந்தவர்; வேறொருவர் இறக்கும் நிலையில் இருந்தபோது, அவர் வீட்டுப் பண்பெட்டியைத் திருடி வந்தவர்; வெங்கடாசலபதி கிரீடத்தின் வைரங்களை விற்று வீடு கட்டியவர். இவர் குடமுழுக்குச் செய்ய இருப்பதாகப் படைத்துள்ளார்.¹⁶⁸ இதன் வாயிலாக, கோவில் திருப்பணியில் ஈடுபடுவோர் எத்தகையவர் என்பதையும், இவர்களால்தான் குடமுழுக்குப் போன்ற செயல்கள் விரும்பிச் செய்யப்படுகின்றன என்பதையும் சமுதாயத்துக்கு வெளிப்படுத்துகின்றார் கலைஞர்.

குடிசை வாழ்வோரின் வயிற்றிலே மண்ணைப் போட்டு, குழந்தை குட்டிகளோடு ஏழைகள் தவிக்க, அவர்கள் வாழுமிடத்தில் கோவில் கட்டிக் குடமுழுக்கு நடத்துபவரை எதிர்க்கும்பொன்னழகனை 'மணிமகுடம்' நாடகத்தில் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.¹⁶⁹

கோவில் செல்வத்தைக் கொள்ளையடிக்கவும், ஒழுக்கக்கேடுகளை, தீய செயல்களை மறைக்கவுமே குடமுழுக்கு நடத்தப்படுகிறது.¹⁷⁰ இது அறவே நீக்கப்பட வேண்டியது என்பதைக் கலைஞர் வலியுறுத்துகின்றார்.

'சமயமும் கடவுளும்' என்றும் தலைப்பில் இதுகாரும் ஆராய்ந்து கண்டவை கீழ்வருமாறு அமைகின்றன.

கூட்டு வாழ்க்கைக்கு வகுக்கப்பட்ட கொள்கைகள் காரணமாகவும், அச்சம் காரணமாகவும், ஆன்ம நம்பிக்கை காரணமாகவும் சமயம் தோற்றம் பெற்றது என்ற சமூகவியல் அறிஞர்கள் கருத்தையொட்டியே கலைஞரும் கருத்துரைக்கின்றார். தமிழ்நாட்டில் சமய எதிர்ப்புப் பெரியார் வாயிலாகத் தொடக்கம் பெற்றது. பெரியார், அண்ணா, புரட்சிக்கவிஞர் ஆகியோரின் கருத்துத் தாக்குரவு கலைஞரின் சமய எதிர்ப்புக்குத் தக்க பின்னணியாயிற்று.

மக்களின் துன்பங்களுக்கு அடிப்படையாதல், மக்களிடையே பிரிவினை, ஏற்றத்தாழ்வை ஏற்படுத்தல், சூழ்ச்சிகள் நிறைந்திருத்தல், வெறியுட்டிக் குற்றம் புரியத் தூண்டுதல், பொருளைவிட வலிமையுடையதாய் இருத்தல் என்றும் காரணங்களுக்காகக் கலைஞர் சமயத்தை, குறிப்பாக இந்துமதத்தை எதிர்க்கின்றார்.

மதம் மாறவதால் துன்பங்களுக்கு விடிவில்லை என்பதையும், மதமே தேவை அற்றது என்றனர்ந்தால் துன்பம் தொடராதது என்பதையும் எடுத்துரைத்து, தமது சமய எதிர்ப்பைப் புலப்படுத்துகின்றார். இந்து மதத்தை விட, பௌத்த சமண மதங்கள் மூட நம்பிக்கைகளையும், சாதிரி

பிரிவுகளையும் எதிர்ப்பதால் இவ்விட சமயங்கள் பற்றிய இதரவான கருத்தைக் கலைஞர் வெளியிட்டுள்ளார். எனினும், சமய எதிர்ப்பு என்னம் நிலையில் அவர் உறுதியோடிடுக்கிறார்.

சமுதாயத்திற்கு நன்மைகள் செய்வதையே சமயப் பணியாகக் கலைஞர் கருதிப் போற்றுகிறார். இங்கும் நற்றொண்டாற்றச் சமயம் தேவையில்லை என்றும் கருத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். கலைஞர் சமய எதிர்ப்பைத் தமது கருத்தாகக் கொண்ட போதிலும், எல்லாச் சமயத்-தார்க்கும் பொதுவானவராகவே இருக்க விரும்புகிறார்.

சமயவாதிகளிடம் துறவு மனப்பான்மைக்குப் பதிலாகப் பெண்-ணாசையும், பொருளாசையும் மிதந்திருப்பதால் அவர்களை எதிர்க்கின்றார். கலைஞர் சமயவாதிகளை எதிர்ப்பதன் வாயிலாகச் சமய எதிர்ப்பாளர் ஆகின்றார்.

தொண்டு நிறுவனமாக விளங்க வேண்டிய மடங்கள் பொருள் சேர்க்கும் போக்கிலே திளைத்திருப்பதை எடுத்துரைத்து மக்களுக்கு விழிப்-புணர்ச்சி னட்டுகின்றார்.

தீபாவளி, மாரியம்மன் விழா, இராம நவமி, கிருட்டிண செயந்தி, சரசுவதி பூசை, ஆயுத பூசை ஆகிய சமய விழாக்கள் தமிழ் மக்களின் இழிவுக்கும், பார்ப்பனரின் உயர்வுக்கும் பயனளிக்கின்ற காரணத்தால் இவற்றைக் கொண்டாட வேண்டாம் என்றும் கருத்தைத் தம் படைப்புகளில் கலைஞர் வலியுறுத்துகின்றார். இதிலும் அவரது சமய எதிர்ப்புணர்வு வீறடன் விளங்கக் காணலாம். மேலும், தமிழ் மக்களின் வாழ்வோடியைந்த பொங்கல் விழாவை ஒரு சமூக விழாவாகக் கொண்டாடுவதை அவர் வரவேற்கின்றார்.

கடவுள் மறுப்புக்கொள்கையில் கலைஞரின் நிலைப்பாடு போற்றத் தக்கதாயுள்ளது . கடவுள் படைக்கப்பட்டவர் என்பது கலைஞரின் கருத்து . தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நிலவும் பல கடவுள் கொள்கையை அவர் மறுப்பதன் மூலம் கடவுள் மறுப்பை வலியுறுத்துகின்றார் .

கலைஞர், தாம் படைத்த கதைமாந்தர்களின் துணைக்கொண்டு தமது கடவுள் மறுப்புக்கொள்கையை நிலைநாட்டுகின்றார் . கடவுளின் இயலாமையைக் கதைமாந்தர் வாயிலாக உணர்த்தியும், கடவுளை நம்பினோர் இரத்தியில் கடவுளைத் துர் நிறுவதாகப் படைத்தும், கடவுளின் செயல்பாடு முரண்பட்டு அமைவதைக் காட்டியும் கலைஞர் கடவுளை மறுக்கின்றார் . நேரடியாகக் கடவுளை எதிர்ப்போர் சமுதாயத்தில் உள்ளனர் என்பதைத் தாம் படைத்த கதைமாந்தர்கள்வழி உணர்த்தியுள்ளார் . அவருடைய படைப்புகளில் இடம் பெறும் பாண்டியன், பழனியப்பன், செழியன், நந்தகுமார், பூபதி ஆகியோர் கடவுளை மறுப்போராகக் காட்சி அளிக்கின்றனர் .

உழைப்பு, அன்பு ஆகியவையே கடவுள் என்று புது விளக்கம் தந்து, மடமையில் இருக்கும் மக்களுக்கு அறிவு கொடுத்துகிறார் . 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்றும் திருமூலர் கொள்கை, தி.மு. கழகக் கொள்கையானபோது கலைஞர் அதை ஏற்றுச் செயல்படுகின்றார் . இது கடவுள் மறுப்பில் அவரிடையே காணும் முரண்பாடு அன்று . கட்சியின் கொள்கையை அவர் கடைப்பிடிக்கின்றார் . அதே நேரத்தில், தனிப்பட்ட நிலையில் தமது கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையில் அவர் உறுதியோடிருக்கின்றார் .

உருவ வழிபாடு அறிவுக்கேற்றதன்று என்பதாலும், பொருள் கால இழப்புகளை ஏற்படுத்துவதாலும் கலைஞர் உருவ வழிபாட்டைத் தவிர்க்குமாறு மக்களை வேண்டுகின்றார் .

கோவில் குறித்த கலைஞன் கருத்தில் அவரது தெளிந்த சிந்தனை வெளிப்படுகின்றது . முதற்கண், அவர் உள்ளத்தையே கோயிலாகக் கருதுகின்றார்; அது துய்மை, வாய்மை நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றார் . இரண்டாவதாக, கோவில் மனிதரிடையே உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்ற வேறுபாட்டை உலோக்கிப் பலரைக் கோயிலினுள்ளே நுழையவிடாமல் தடுப்பதால் கோவில் கூடாது என்கிறார் . இறுதியாக, அப்படியே கோவில் இருந்தாலும், அது கொள்ளை முதலான கொடுஞ்செயல்கள் நிகழாத இடமாக, ஏழை மக்களுக்கு ஏற்றம் அளிக்கும் நிலையமாக இருக்கவேண்டுமென விழைகின்றார் .

கோவிலில் நடைபெறும் குடமுழுக்கு முதலான விழாக்கள் கோவில் சொத்தைக் கவரவும், ஒழுக்கக் கேடுகளை மறைக்கவும் உதவுகின்றன . எனவே, இத்தகு விழாவைக் கலைஞர் ஏற்கவில்லை .

* * *

குறிப்புகள்

இயல் இரண்டு

1. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 4, ப.451.
2. இரா. கல்பகம், சமூகவியல், ப.122.
3. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 4, பக்.451-452.
4. ஈ.வெ. ராமசாமி, பிரகிடுதிவாதம் அல்லது மெட்டிரியலிசம், பக்.10-11.
5. எம்.வி. சுந்தரம், இந்திய அத்திகமும் தேசபக்த நாதத்திகமும், ப.25.
6. இரா. கல்பகம், சமூகவியல், பக்.122-123.
7. மா. செல்வராசன், பாரதிதாசன் ஒரு புரட்சிக்கவிஞர், ப.63.
8. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), ஈ.வெ.ரா. பெரியார் சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1355.
9. ஈ.வெ. ராமசாமி, பிரகிடுதிவாதம் அல்லது மெட்டிரியலிசம், பக்.12-13.
10. அண்ணா, ஆரியமாயை, ப.19.
11. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 1, ப.160.
12. கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை, தமிழர் சமயம், (சென்னை, 1971), பக்.89-90.
13. மு. கருணாநிதி, பலிபீடம் நோக்கி, ப.31.
14. -----, பக்.31-32.
15. -----, யாரால்? யாரால்? யாரால்?, ப.16.
16. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 3, ப.1387.
17. "Hinduism encompasses a broad variety of beliefs and practices, not all of which are shared by all Hindus, and many of which actually contradict each other. It is probably unique among the religions of the World in its tolerance of diversity. It is completely decentralized religion, with no hierarchy of clergy and no supreme authority. Unlike christianity or Islam, it had no single founder whose teachings have been probagated by his disciples".
- COLLIER'S ENCYCLOPEDIA, Vol.12, p.127.

18. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 2, ப.1008.
19. -----, தொகுதி 3, ப.1405.
20. மு. கருணாநிதி, உணர்ச்சி மாலை, (சென்னை, 1951), ப.39.
21. -----, வெள்ளிக்கிழமை, நான்காம் பதிப்பு, (சென்னை, 1983), ப.41.
22. -----, மனமகுடம், இரண்டாம் பதிப்பு (திருச்சி, 1960), ப.93.
23. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.134.
24. -----, ரோமாபுரிப் பாண்டியன், ப.592.
25. -----, தேனலைகள், ப.19.
26. -----, ரோமாபுரிப் பாண்டியன், ப.594.
27. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 3, ப.1413.
28. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கடிதம் தொகுதி 4, ப.135.
29. -----, இளைய சமுதாயம் எழுகவே! (சென்னை, 1986), ப.17.
30. -----, ரோமாபுரிப் பாண்டியன், ப.594.
31. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 3, ப.1416.
32. -----, ப.1381.
33. மு. கருணாநிதி, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.166.
34. -----, முடியாத தொடர்கதை, பதிப்புரை, ப.3.
35. மா. செல்வராசன், பாரதிதாசன் ஒரு புரட்சிக்கவிஞர், ப.73.
36. மு. கருணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.144.
37. -----, ரோமாபுரிப் பாண்டியன், ப.98.

38. மு. கருணாநிதி, ஓடு மரம் புத்தது, ப.15.
39. -----, மகான் பெற்ற மகன், ப.179.
40. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிப்கதைகள், ப.116.
41. -----, குறளோவியம், ப.352.
42. ச. சாம்பழீர்த்தி, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிப்கதைகள் (சென்னைப் பல்கலைக்கழக பிஎச்.டி. பட்ட ஆய்வேடு, 1984), ப.22.
43. மு. கருணாநிதி, மகான் பெற்ற மகன், ப.17.
44. -----, ப.55.
45. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிப்கதைகள், பக்.48-49.
46. -----, புதையல், திருத்திய பதிப்பு, (சென்னை, 1975), ப.156.
47. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 1, பக்.175-177.
48. மு. கருணாநிதி, மகான் பெற்ற மகன், ப.180.
49. பி. யோகீசுவரன், தமிழ்க் கவிதைகளில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், ப.103.
50. வே. ஜினைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, ப.288.
51. -----, ப.290.
52. மு. கருணாநிதி, களத்தில் கருணாநிதி, (மயிலாடுதுறை, 1952), ப.76.
53. -----, அடும்பு, ப.73.
54. -----, ப.74.
55. -----, உதயசூரியன், இரண்டாம் பதிப்பு (திருச்சி, 1959), ப.58.
56. -----, யாரால்? யாரால்? யாரால்?, ப.38.
57. வே. ஜினைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1577.

58. மு. கருணாநிதி, இளைய சமுதாயம் எழுகவே!, ப.9.
59. -----, தூ க்குமேடை, ப.81.
60. வே. ஆனைமுத்து (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1559.
61. மு. கருணாநிதி, ஒரே இரத்தம், ப.30.
62. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 7, ப.43.
63. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 1, ப.295.
64. பி.யோகீசுவரன். தமிழ்க் கவிதைகளில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், ப.104.
65. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, ப.295.
66. மு. கருணாநிதி, சிறையில் பூத்த சின்னச் சின்ன மலர்கள், ப.11.
67. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.278.
68. -----, யாரால்? யாரால்? யாரால்?, ப.38.
69. வே.ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, ப.296.
70. சி.வள்ளையன், (வா.வ)கடவுள் தோன்றியது எப்படி?, பாகம் 2, (திருச்சி, 1972), ப.9.
71. -----, ப.10.
72. -----, ப.11.
73. ஈ.வெ. ராமசாமி, பிரகிருதிவாதம் அல்லது மெட்டிரியலிசம், ப.4.
74. மு. கருணாநிதி, ஆறுமாதக் கடுங்காவல், ப.127.
75. -----, சிறையில் பூத்த சின்னச்சின்ன மலர்கள், ப.11.
76. -----, வைரமணிகள், இரண்டாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1982), ப.22.
77. -----, ஆறுமாதக் கடுங்காவல், ப.126.

78. ஈ.வெ. ராமசாமி, கடவுள்-ஒரு-கற்பனையே, (திருச்சி, 1971), ப.55.
79. மு. கருணாநிதி, புதையல், ப.164.
80. அண்ணா, தீ பரவட்டும், ப.24.
81. மு. கருணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.156.
82. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 8, ப.50.
83. -----, ஒளிபடைத்த கண்ணினாய் வா! வா! வா!, ப.111.
84. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.278.
85. | -----, மஹாலக்ஷ்மியின் (சென்னை, 1954), ப.12.
86. | -----, மஹாலக்ஷ்மியின் (சென்னை, 1954), ப.12.
87. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 6, ப.31.
88. -----, மேடையில் வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.4.
89. -----, ஒரே முத்தம், ப.39.
90. -----, புதையல், ப.184.
91. -----, முடியாத தொடர் கதை, ப.75.
92. -----, மணிமகுடம், ப.139.
93. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிபு கதைகள், ப.158.
94. -----, து க்குமேடை, ப.14.
95. -----, ப.45.
96. -----, புதையல், ப.114.
97. | -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிபு கதைகள், ப.215.
98. | -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிபு கதைகள், ப.215.
99. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.78.
100. -----, புதையல், ப.189.

101. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிமுகதைகள், ப.157.
102. -----, புனித ராஜ்யம், (சென்னை, 1979), ப.62.
103. -----, ப.63.
104. -----, தூ க்குமேடை, ப.12.
105. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1296.
106. ஈ.வெ. ராமசாமி, கடவுள் ஒரு கற்பனையே, ப.59.
107. மு. கருணாநிதி, தூ க்குமேடை, ப.123.
108. -----, நச்சுக்கோப்பை, ப.39.
109. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1306.
110. மு. கருணாநிதி, ரோமாபுரிப்பாண்டியன், ப.655.
111. ஈ.வெ.ராமசாமி, பிரகிடுதிவாதம் அல்லது மெட்டிரியலிசம், ப.9.
112. மு. கருணாநிதி, சிறையில் பூத்த சின்னச் சின்ன மலர்கள், ப.18.
113. -----, ஒரே இரத்தம், ப.7.
114. -----, மகான் பெற்ற மகன், ப.57.
115. ச. சாம்பமுர்த்தி, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிமுகதைகள் (சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பிஎச்.டி. பட்ட ஆய்வேடு, 1984), ப.44.
116. ஈ.வெ. ராமசாமி, கடவுள் ஒரு கற்பனையே, ப.60.
117. மு. கருணாநிதி, முல்லைக்கொல்லை, ப.11.
118. -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.36.
119. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.262.
120. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 6, ப.31.
121. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 1, ப.183.
122. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 6, ப.109.

123. மு. கருணாநிதி, ரோமாபுரிப் பாண்டியன், ப.708.
124. மு. வரதராசன், மன்னின் மதிப்பு, பக்.14-15.
125. மு. கருணாநிதி, யாரால்? யாரால்? யாரால்?, ப.26.
126. அண்ணா, அரியமாயை, ப.43.
127. மு. கருணாநிதி, முல்லைக்கொல்லை, ப.11.
128. -----, சூழமாதக் கடுங்காவல், ப.126.
129. -----, யாரால்? யாரால்? யாரால்?, ப.27.
130. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 6, ப.109.
131. -----, சூழமாதக் கடுங்காவல், ப.126.
132. -----, முல்லைக்கொல்லை, ப.11.
133. -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.4.
134. -----, யாரால்? யாரால்? யாரால்?, ப.27.
135. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 3, ப.33.
136. ஐ. கருணாநிதி, காலத்தை வென்ற கலைஞரின் பராசக்தி,
(சென்னை, 1986), ப.68.
137. சி. இராமலிங்கம், அண்மைக்காலத்து இந்திய மெய்ப்பொருளியல், ப.24.
138. தி.வி. கலியாணசுந்தரன், பொதுமை வேட்டல், (சென்னை, 1947),
ப.82.
139. வே. அனைமுத்து, (ப.அ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள்,
தொகுதி 3, ப.1517.
140. ஞா. தேவநேயன், தமிழர் மதம், (காட்பாடி, 1972), ப.141.
141. மு. கருணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.230.
142. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் பன்மணித்திரள், (சென்னை, 1964),
ப.66.

143. மு. கருணாநிதி, வெள்ளிக்கிழமை, ப.67.
144. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிபுக்கதைகள், பக்.157-163.
145. -----, ரோமாபுரிப் பாண்டியன், ப.595.
146. -----, ப.590.
147. -----, யாரால்? யாரால்? யாரால்?, ப.48.
148. -----, போர் முரசு, புதிய பதிப்பு, (சென்னை, 1985), பக்.14-15.
149. பாறதிதாசன், பாறதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 3, பக்.169, 172.
150. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, ப.82.
151. மு. கருணாநிதி, மணிமகுடம், பக்.29-30.
152. -----, புதையல், ப.182.
153. -----, நச்சுக்கோப்பை, ப.38.
154. சி. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, மலரும் மாலையும், பதினான்றாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1973), ப.16.
155. மு. கருணாநிதி, ஆறுமாதக் கடுங்காவல், ப.6.
156. -----, துக் குமேடை, ப.124.
157. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 2, ப.1269.
158. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 6, ப.109.
159. -----, துக் குமேடை, ப.17.
160. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 6, ப.109.
161. -----, ப.108.
162. -----, நச்சுக்கோப்பை, ப.43.

163. மு. கருணாநிதி, யாரால்? யாரால்? யாரால்?, ப.29.
164. -----, கலைஞர் கடிதம் தொகுதி 5, ப.174.
165. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.158.
166. மு. கருணாநிதி, சுருளிமலை, இரண்டாம் பதிப்பு, (திருச்சி, 1968), ப.98.
167. -----, கீழவன் கனவு, மடுபதிப்பு, (சென்னை, 1986), ப.14.
168. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.112.
169. -----, மணிமகுடம், ப.27.
170. -----, ஹீமாதக் கடுங்காவல், ப.138.

இயல் முறை

மூட நம்பிக்கைகளும், புரான இதிகாசங்களும்

மூட நம்பிக்கைகளும் புராண இதிகாசங்களும்

சமுதாயத்தில் ஒரு பெரும் நிறுவனமாக நிலைத்துவிட்ட சமயமும் அதைப் புரக்கும் கடவுளும் மனித முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாய் விளங்குகின்றன என்றும் கலைஞரின் கணிப்பு முன்னியலில் விளக்கப்பட்டது . இவ்வியல் சமயத்தின் பேராலும் கடவுளின் பெயராலும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மூட நம்பிக்கைகளும் அவற்றைப் போற்றியுரைக்கின்ற புராண இதிகாசங்களும் கலைஞரின் படைப்புகளில் காட்டப்பெறும் பான்மையினை ஆராய்ந்துரைக்கின்றது .

மூட நம்பிக்கை, எதிர்ப்பு, புராண இதிகாச எதிர்ப்பு என்றும் இஃ பிரிவுகளாக இவ்வியல் அமைந்துள்ளது . மூட நம்பிக்கை எதிர்ப்பு என்றும் முதற்பிரிவுக் கலைஞர், விதி, பிறவி, நாளும் கோளும், சோதிடம், பேய்/பூதம், சிரகணம், சகுனம், பாவம் புண்ணியம், மோட்சம் நரகம், மந்திரம், நோயும் நோயின்மையும் கடவுள் செயல், தீச்சட்டி கரகம் காவடி ஆடுதல், வேளூடுதல், சடங்குகள் ஆகியவற்றின் பேரில் மக்கள் கொண்டிருக்கும் மூட நம்பிக்கைகளை எடுத்துக்காட்டி அவர்களிடையே பகுத்தறிவுச் சிந்தனையைப் பரப்பும் பாங்கு விளக்கப்படுகின்றது .

புராண இதிகாச எதிர்ப்பு என்றும் இரண்டாவது பிரிவில் புராணக் கதைகளும், புராண மாந்தர்களும், இதிகாச மாந்தர்களும் புனையப்பட்டுள்ள திறத்தைக் கலைஞர் மதிப்பீடு செய்துரைக்கும் நிலை விரிவாக ஆராயப்படுகின்றது .

• பிப்ரவரி ௧௯௭௭

[illegible][illegible]

• புகழ்நல்குந் துஞ்சுந் புகழ்புகழ்

1. "மறுபலர் கிழை கிழைகலு துறையு மெய்யமரீ கிழை கலையுறையு
 2. "புறையலாருறையு மெய்யு கலையுறையு 741 கலையுறையு புறையலாருறையு
 3. "புறையலாருறையு மெய்யு கலையுறையு 741 கலையுறையு புறையலாருறையு
 4. "புறையலாருறையு மெய்யு கலையுறையு 741 கலையுறையு புறையலாருறையு
 5. "புறையலாருறையு மெய்யு கலையுறையு 741 கலையுறையு புறையலாருறையு
 6. "புறையலாருறையு மெய்யு கலையுறையு 741 கலையுறையு புறையலாருறையு
 7. "புறையலாருறையு மெய்யு கலையுறையு 741 கலையுறையு புறையலாருறையு
 8. "புறையலாருறையு மெய்யு கலையுறையு 741 கலையுறையு புறையலாருறையு
 9. "புறையலாருறையு மெய்யு கலையுறையு 741 கலையுறையு புறையலாருறையு
 10. "புறையலாருறையு மெய்யு கலையுறையு 741 கலையுறையு புறையலாருறையு

பெரியதும் சந்தைகளும் 70

மேலும், "சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டையும், ஒழுங்கையும் நேர்மை-
யையும், நெறியையும் மூட நம்பிக்கைகளால் நிலைநிறுத்த முடியாது"³ என்பதில்
உறுதி கொண்டவர். முனையோடு முன்னேற வேண்டியவர்கள் மூட நம்பிக்கை-
களுக்கு இரையாவதைக் கண்டு துயருறும் கலைஞர், "முடைநாற்றமெடுக்கின்ற
மூட நம்பிக்கைக்குத் தடைபோட்டால்தான் விடியும் இந்த நாடு"⁴ என்பதை
உணர்ந்து, "பாராட்டிப் போற்றி வந்த பழமைலோகம் ஈரோட்டுப்
புகழ்பத்தால் இடிவது"⁵ மட்டுமன்றித் தம்மாலும், இனிவரும் தமிழ்ச்சமுதாயம்,
குருட்டு நம்பிக்கைகளிலிருந்து விடுபட்டு அறிவுக்கு வரவேண்டும் என்று விரும்பி, மூட-
நம்பிக்கைகளின் போலித் தன்மையையும், அதனால் ஏற்படும் அழிவையும்
வெளிப்படுத்துகின்றார்.

கலைஞர் எடுத்துக்காட்டும் மூடநம்பிக்கைகளை, விதி, பிறவி,
நாகும் கோகும், சோதிடம், பேயும் பூதமும், சிரகனம், சகுனம்,
பாவம் புண்ணியம், மோட்சம், நரகம், மந்திரம், நோயும் நோயின்மையும்
கடவுள் செயல், தீச்சட்டி கரகம் காவடி ஆடுதல், வேண்டுதல், சடங்குகள்
எனப் பதினான்கு வகையாகக் காணலாம்.

விதி

வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணம் அவரவர்
விதியே என்பது சமயக் கருத்தாகும். இதனையே தலையெடுத்து எவரும்
கறுகின்றனர். "கன்மம் என்ற வடசொல் உணர்த்தும் பொருளைச் சங்க
நூல்கள் ஊழ் என்ற சொல்லால் உணர்த்துகின்றன. ஊழ் என்பது தமிழ்ச்-
சொல். அதற்குரிய பழமையான கருத்தை அறிய முடியவில்லை"⁶.
விதியைத் தலைவிதி, தலையெடுத்து, முற்பிறவிப் பயன் என்று எளிய மக்களும்,
ஊழ் எனக் கற்றவர்க்கும் குறிக்கின்றனர். துன்புப்பரும் காலத்திலும்,

கொடுமைக்கு ஆளாகும் நேரத்திலும் அதிலிருந்து விடுபட முடியாத நேரத்தில் தலைவிதி என்ற கூறி நொந்து அடங்கி வாரும் நிலையே மக்கள் வாழ்க்கையாக உள்ளது. இதனால் விதியை வெல்ல முடியாது அல்லது தலையெழுத்தை மாற்ற இயலாது என்ற கருதும் மனப்பாங்கு பெரும்பாலோரிடம் காணமுடிகின்றது. "காரணம் காண முடியாதபோது கற்பிக்கப்படும் அறிவு மயக்கமே ஊழ்"⁷ என்ற விளக்கமும் ஈண்டுக் கருதத்தக்கது.

விதி என்பது மதவழிப்பட்டது என்ற கருத்துடையவர் கலைஞர். "விதியாழ் விதி! எளிமையும் நெனிதலும் ஏழ்மையின் பொருள் என்ற எக்களிப்பு உச்சமடைய ஏற்பட்டது. இந்த ஏனி! மதமென்ற மாடிப்படியின் கைப்பிடி"⁸ என்ற விதி பணக்காரர்களைப் பாதுகாப்பதாகவும், மதத்தை வாழ வைப்பதாகவும் விளங்குவதை வெளிப்படுத்திச் சாடுகின்றார்.

"கடவுளையும் தலைவிதியையும் பணக்காரனும் சோம்பேறி"⁹ மீதான உள்பு பஞ்சுறுகிறார்கள்" என்ற பெரியார் கூறுகின்றார். கலைஞரும் இக் கொள்கையையே கொண்டுள்ளார். 'மகாள் பெற்ற மகள்' நாடகத்தில் இடம்பெறும் மாங்கைநாத சாமியார், "எல்லாம் விதிப்படி நடக்கும் யாரும் தடுக்க முடியாது"¹⁰ என்ற கறம்போது, பூங்காவனம் என்றும் மாந்தர், "நல்லவிதி! சோம்பேறிகட்கும் சூதாக்காரர்கட்கும் சலபமாக அகப்படுகிற வார்த்தை விதியாம் விதி"¹¹ என்ற பதில் தருமாறு அமைத்துள்ளார் கலைஞர். இதன்வழி உழைக்காமல் உள்பு கொழுக்க விரும்பும் மக்களும், பிறரை ஏய்த்து வாழ விரும்பும் மக்களும் கண்டுபிடித்ததே விதி என்பதை உணரவைக்கின்றார். "எல்லாம் விதிப்படி நடக்குமென்றால் வீணாக ஆண்டவன் ஏன்?"¹² என்ற வினவத் கூடியவனாக 'தூ'க்கு மேடை' பாண்டியனைப் படைத்துள்ளார். 'கன்மவழி உழுவதெனில், கருணை வள்ளால் நீ எதற்கோ"¹³ என்ற வினவும் திரு.வி.க.வை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றார் கலைஞர்.

"விதி என்பது சட்டம்தானே - வலிமையுடையவன் வலிமையற்றவன் மீது அதிகாரம் செலுத்த வகுத்துக் கொண்ட முறைதானே விதி என்பது"¹⁴ என்று கூறுவதன் மூலம் எவியோரை வலியோர் வதைக்க - ஏழையைப் பணக்காரன் அடிமைப்படுத்த - கசக்கிப் பிழியக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட கருவியே விதி என்றும் வரையறையைச் சமைத்துள்ளார் கலைஞர்.

ஊழைவிட மிக்க வலிமையுள்ளது எதுவுமில்லை. அதை விலக்குவதற்காக மற்றொரு வழியைப் பின்பற்றினாலும் அங்கேயும் ஊழ்தான் முன்வந்து நிற்கும்¹⁵ என்ற வள்ளுவரின் கருத்துக்குப் புதுவிளக்கம் தருகின்றார் கலைஞர். "ஒன்று நம்மை வெல்லும்போது ஊழ் வென்றுவிட்டது என்கிறோம், மாறாக நாம் வெற்றி பெறும்போது ஊழ்தான் அந்த வெற்றியை நமக்குத் தந்தது என்கிறோம். எனவே ஏற்படுகிற ஒரு விளைவுக்கு நாம் கற்பிக்கிற காரணம்தான் ஊழ் என்பதாகும். அதைத்தான் வள்ளுவர் கூறுகிறார்".¹⁶ மக்கள் ஆற்றலை அவர்கள் உணராத நிலையில் கற்பிக்கப்பட்டதே ஊழ் என்று தெரிவிக்கின்றார்.

ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்பது சிலப்பிள் கருத்து. ஆனால், விதியை மதியால் வெல்லலாம் என்ற கலைஞரின் சிலப்பதிகார நாடகக் காப்பியம் கூறுகிறது. நிமித்திகள், விதியின் காரணமாக, அண்ணிருக்கத் தம்பி இளங்கோவே நாடாகும் மன்னனாவான்; ஊழ்வினையின் முடிவு என்று தெரிவிக்கின்றான். அதைக்கேட்டு இளங்கோ, தலைவிதியை மாற்றிக் காட்டுவதாக அறைகூவல் விடுத்து, இளங்கோவடிகளாக மாறி, மதியால் விதியை வெல்கிறார். "விதிவிட்ட வழியில் நடப்போமென்று இருந்தால் வேதனைக் களமாகிவிடும் தமிழ்நாடு. விதிப்படியே வெற்றி தோல்வி என எண்ணியிருந்தால் அப்பா...இமயத்தின் நெற்றியிலே விற் - கொடியைப் பறக்க விட்டிருக்க முடியாது! விதியை எதிர்க்கிறேன் - மேலும்

மேலும் எதிர்க்கிறேன்"¹⁷ என்று இளங்கோ கூறுவதாகப் படைக்கிறார் கலைஞர் .

விதியைக் கரும் உழைப்பாலும் வெல்ல முடியும் என்று கலைஞர் விளக்குகின்றார் . "தலையில் யார் எழுத்து என நைவோரும்...வியர்வைப் - போர் எழுத்தால் விதியை வெல்வார்"¹⁸ என்று கூறி, கருமையாக உழைப்பதன் வழி, விதியை வெல்ல முடியும் என்று உணர வைக்கின்றார் . உலைவின்றித் தாமாது முயற்சியில் ஈடுபடுவோர் ஊழையும் தோல்வி காணச் செய்வர் என்ற வஞ்சுவரின் கருத்தை நினைவுபடுத்துகின்றார்.¹⁹

தன்னம்பிக்கையைக் குறைத்து எதிலும் தாழ்வு மனப்பான்மையை உண்டாக்கிச் செயல்வேகம் இல்லாமல் மனிதனைச் சிறைப்படுத்துவது விதி எனலாம் . இதுவே அடக்குமுறைக்கும் சுரண்டலுக்கும் அரணாகப் பயன்பட்டிருப்பதை எவரும் மறக்க முடியாது என்று ஓர் அறிஞர் கூறுவதும் இங்கு எண்ணத்தக்கது .²⁰ எனவே ஏழை மக்களின் துன்பம் நீக்கி அவர்கள் வாழ வழி செப்துவிட்டால், தலைவிதி என்பது இத்தமிழ் மண்ணிலிருந்து ஓடிவிடும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டவ - ராகக் கலைஞர் திகழ்கின்றார் . "இடர்போக்கி இல்லாதார் பிழைப்பதற்கு , இவியேனும் விதி செய்வோம், விடை கொடுப்போம் தலை விதிக்கு"²¹ என்பதே அவர் கொண்டிருந்த உறுதி .

விதி என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளாதவராகவும், விதியை மதியாமல் கரும் உழைப்பாலும் விரட்டி விடமுடியும் என்ற கொள்கை உடையவராகவும் கலைஞர் விளங்குவதை அறிய முடிகின்றது .

பிறவி

பெரும்பாலான சமயங்கள் பிறவி பற்றிய நம்பிக்கைகளை மக்களிடம் வளர்ப்பனவே. இதன் காரணமாகவே முற்பிறவி, மறுபிறவி, ஆவி, ஆன்மா முதலான சொற்கள் மக்கள் வழக்காற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. "இறந்தோர் பிறவார்" என்று கருதியோரும் இருந்தனர் எனத் தெரிவிப்பது மனிமேகலை.²² "இறப்புக்கும் அப்பாலே ஒன்றுமில்லை" என்பர் பாரதிதாசன்.²³ இறந்த பின்னர் உயிர் வேறு நிலைகளை எய்தும் என்ற பிறவிக் கொள்கைக்கு எதிரானவர் கலைஞர். எளிய மக்களை ஏமாற்றுவதற்கும், எப்போதும் அவர்களிடம் சுரண்டி வாழ்வதற்கும் ஏற்படுத்தப்பட்ட ரூட. நம்பிக்கையே பல பிறவிக் கொள்கை என்பது கலைஞர் கருத்து.

மறு பிறவி என்பது ரூட நம்பிக்கையே என்ற கருத்தைக் கலைஞர் 'குறளோவியம்' மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார். "ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவர்க்கு, எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து" என்ற குறகுக்கு, ஒரு பிறப்பில் கற்ற கல்வி ஏழு பிறப்பும் பயன்படும் என்னும் பொருள் கூறப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டி, "கல்வியின் பெருமையை மிகைப்படுத்தவே இவ்வாறு கூறப்பட்டது தவிர ஏழு பிறப்பை ஒத்துக் கொண்டதாகாது"²⁴ என்று கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார். "உலகில் பிறக்கும் குழந்தைகள் எல்லாம் இளந்தளிர்களாகிப் பள்ளிக்குச் சென்றே கல்வி பயிலுகின்றன! முற்பிறப்பில் கல்வியே கற்காத குழந்தைகளா அத்தனையும்! முற்பிறப்பு என ஒன்றிருந்து அப்போது கல்வி கற்றிருந்தால் இப்போது கற்கத் தேவையில்லையே!"²⁵ என்ற வாதத்தை வைத்து, வஞ்சுவர் கல்வியின் பெருமைக்காகக் கூறினாரே தவிர ஏழு பிறப்பை ஏற்க அல்ல என்ற கருத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றார் கலைஞர்.

மேலும், உள்ளமானது உண்மைப் பொருளை ஆராய்ந்து உறுதியாக உணர்ந்தால் - மீண்டும் பிறவி உள்ளதென என்ன வேண்டாம் என்று வஞ்சுவர்²⁶

கறுவதை எடுத்து மொழிந்து , உள்ளத்தைத் தெளிய வைக்கும் கல்வியுடையார்க்கு மறுபிறவி இல்லை என்பதையும் , அறியாமையில் உழல்பவர்களே மறு பிறவி நம்பிக்கை காரணமாகத் துன்பப்படுகின்றனர் என்பதையும் உணர்த்துகின்றார் .²⁷

உயிர் தனியாக இயங்க முடியாது ; பல்வேறு கூறுகளுடன் சேர்ந்து இயங்கக் கூடியது . ஆதலால் உயிர் தனியே பிரிந்து மறு பிறவி எடுக்கக்கூடியது அல்ல என்ற எண்ணத்தைக் கலைஞர் வலியுறுத்துகின்றார் . “உயிர் இருக்கிற வரையில் மனிதன் . உயிர்போய் விட்டால் பெயரே பிணம் என்று மாறுகிறது . அதைப்போலத்தான் , உயிர் தனியாக இயங்க முடியாது . உடலிலே இருக்கின்ற பல்வேறு கூறுகள் அத்தனையும் கலந்துதான் உயிர் ஒன்று இருக்கிறதேயல்லாமல் அது தனித்து இயங்குவது அல்ல”²⁸ என்ற , மறு பிறவி பற்றிய எண்ணமே முடத்தனமானது என்கிறார் . இறந்தவர் பிறப்பதில்லை என அக்காலத்திலேயே சிவவாக்கியர் அழுத்தம் திருத்தமாகப் பாடியுள்ளதைக் கலைஞர் எடுத்துக் - காட்டி²⁹ மறு பிறவி என்பது இல்லை ; இஃது எல்லாராலும் உணரப்பட வேண்டும் என விளக்குகின்றார் .

ஆவியோடு பேசலாம் , முற்பிறவியைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம் ; என்றும் ஏமாற்றிச் செயல்களுக்கு முடிவு காணவேண்டும் என்கிறார் கலைஞர் . “உள்ளபடியே எனக்கு ஆவியில் நம்பிக்கை கிடையாது . அதில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் கூட இன்று அதில் வேறுபடக் கூறுகிறார்கள் . தந்தை இறந்து விட்டால் ஆண்டுதோறும் திவசம் , திதி கொடுக்க வேண்டுமென்ற சொல்கிறார்கள் . ஏனென்று கேட்டால் , அவர்களுடைய ஆவி இருந்து , நாம் கொடுப்பதைப் பெற்றுக் கொள்ளும் என்று சொல்கிறார்கள் . அவர்களே உன்னுடைய தந்தை இன்ன பிறவியாகப் பிறந்திருக்கிறார் என்றும் சொல்கிறார்கள் . ஒன்று மறு பிறவியை மறுக்க வேண்டும் அல்லது ஆவியை மறுக்க வேண்டும்³⁰ என்று பிறவி பற்றிய முரண்பாடான கொள்கையைக் கலைஞர் மறுக்கின்றார் .

"செத்துப் பொசுக்கப்பட்டு அந்தச் சாம்பலைத் தண்ணீரில் கரைத்துவிடப்பட்ட மனிதனுக்குப் பசி தீரவும், அக மகிழவும் அரிசி, பருப்பு, காய்கறி, செருப்பு பார்ப்பான் ரூலம் பரலோகத்துக்கு அனுப்பிக் கொடுப்ப-
தென்றால் மனிதனுக்குச் சிறிதாவது பகுத்தறிவு இருக்கிறதென்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்கிறீர்களா?"³¹ என்று பெரியார் ஆன்மா தொடர்பான ரூட நம்பிக்கை கொண்டுள்ளபாமர மக்களின் பொருளழிவினை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். மறு பிறவி எடுத்த பிறகும் ஆன்மா சாந்தியடைய ஆண்டுதோறும் புரோகிதர் ரூலம் செலவழிப்பதைக் கலைஞரும் கண்டிக்கிறார்.³²

இந்த உலகத்தினுடைய அறிவியல் வளர்ச்சியை உற்றுநோக்குகின்ற காரணத்தால் தனக்கு அடுத்த பிறவி பற்றிய நம்பிக்கை இல்லை என்றும்,³³ மக்களை மிரட்டுவதற்காகவும், அச்சுறுத்திப் பணிய வைப்பதற்காகவுமே பிறவி பற்றிய நம்பிக்கைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்றும் கலைஞர் கருதுகின்றார்.

'புனித ராஜ்யம்' என்றும் நாடகத்தில், வேலன் என்பவனை, மறு பிறவி, ஆன்மா இவற்றினெல்லாம் நம்பிக்கையற்றவனாகக் கலைஞர் படைத்துள்ளார்.³⁴

"ஜென்மம் - அது போன்ற நம்பிக்கை அவைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாது.....வாழ்ந்த காலத்திலே எப்படி வாழ்ந்தோம் என்கின்ற அந்தக் கவலைக்கு நம்மை நாம் ஆளாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்"³⁵ என்று அவைவருக்கும் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார். இம்மை என்பது பகையற்ற வாழ்வென்றும் மறுமை என்பது மாளாத புகழென்றும் விளக்கம் தரும் பாரதிதாசன்³⁶ வழியில் கலைஞர் செல்ல விழைவதை அறிய முடிகின்றது.

நாடும் காலும்

'நாள் செய்வதை நல்லோர் செய்யார்', 'நாளும் கிழமையும் நலிந்தோர்க்கில்லை' என்பவை மக்களிடையே நிலவி வருகின்றன. வாய்ப்பும் வசதியும் பெற்ற மேல்தட்டு மக்கள், கற்றவர்களாயிருப்பினும் கல்லாதவராயிருப்பினும் இன்றும் நாள், இராகு காலம், எமகண்டம், நட்சத்திரம், சூலம் முதலானவற்றைப் பார்த்தே எச்செயலையும் செய்கின்றனர். ஏழை மக்கள், கையில் பொருளிருக்கும்போதே எச்செயலையும் முடித்துக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் மீதுந்த அளவில் நாள், நட்சத்திரத்திற்கு முன்னரிமை வழங்குவதில்லை.

கலைஞர், நல்ல நாள், இராகு காலம், எமகண்டம், நட்சத்திரம், சூலம் இவைகளைப் பார்த்துச் செயல்களை முடிப்பது மூட நம்பிக்கையின்பாற்படும் என்று தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

ஏகநாதருக்கு ஏற்ற நாள் என்றும்,³⁷ வீடுவாசல் தூய்மை செய்து கோலமிட்டு அழகுட்டுவதற்கு உரிய நாள் என்றும்,³⁸ வீட்டுத் தெய்வத்திற்கு விளக்கேற்றிப் படையல் போட உகந்த நாள் என்றும்,³⁹ மங்கல நாள், மஞ்சள், குங்குமம் ஆகியவற்றிற்கு இணையான சிறப்புடைய நாள் என்றும்,⁴⁰ வெள்ளிக்கிழமையை மக்கள் கருதும் மனப்பாங்கினை எடுத்துக்காட்டி, அந்நாளில் ஒரு குடும்பத்துக்கு நேர்ந்த இன்னல்களைப் படைத்து, அந்நாளைப் புனிதமெனக் கருதுவது மடமை என 'வெள்ளிக்கிழமை' புதினத்தில் அறிவுறுத்துகின்றார் கலைஞர்.

நல்ல நாள் பார்த்து பெண் பார்க்க வந்த மணமகன் அழகப்பன் வீட்டார், டைகரின் ஆட்களால் தடுக்கப்பட்டனர்.⁴¹ குளிக்கச் சென்ற சிந்தாமணி மீது டைகர் கல்லெறிய, அவள் கால் சறுக்கிக் கீழே விழுந்து

மடுத்தவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டாள்.⁴² சிந்தாமணி மாசு படிந்தவள் என்ற பொய்யான செழ்தியை டைகன் பரப்பியதால் சிந்தாமணியின் தந்தை சிவநேசர் அறிவு மயக்கம் ஏற்பட்டு வாழ்வ முடித்துக் கொண்டார்.⁴³ சிந்தாமணியின் தாய் மகளின் நிலை அறிந்து, மனைந்தாளாது தற்கொலை செய்து கொண்டாள்.⁴⁴ சிந்தாமணி மீது அபிஷ் கட்டத்திய குற்றச்சாட்டு சுமத்தப் பட்டது.⁴⁵ இப்படி நல்ல நாள் பார்த்துத் தொடங்கிய நேரத்தில் அருக்கருக் - காகப் பல குணங்கள் தொடர வைத்துப் பல உயிர்களைப் போக்கிய "மங்களமான வெள்ளிக்கிழமை தன் கடையைக் கட்டிக்கொண்டு சனிக்கிழமைக்கு வழிவிட்டது"⁴⁶ என்று கலைஞர், நல்ல நாளில் நடந்த குணங்களைக் காட்டுகின்றார்.

நான் நம்பிய நாளோ - நட்சத்திரமோ - கோயிலோ - தெய்வமோ எதுவுமே என்னையும் என் குடும்பத்தையும் மானத்தோடு வாழ விடவில்லை"⁴⁷ என்று நாள் நட்சத்திரத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட சிவநேசரே, இறுதியில் அத்தகைய நம்பிக்கையால் பயனில்லை என்று எடுத்துக் கூறுவதாகப் படைத்துள்ளார் கலைஞர். "வெள்ளிக்கிழமை பொழுது விடிந்தாலும் விடிந்தது - நம்ப குடும்பத்துக்கு விநாச காலமும் வந்து முடிந்தது"⁴⁸ என்று சிவகாமியும் நாகும் கோகும் பற்றிய எண்ணத்தில் மாறுபட்டதைக் காட்டுகின்றார்.

பெண் பார்க்க மனமகள் வருகிறான் என்று ஆவலோடு எந்த வெள்ளிக்கிழமையைச் சிந்தாமணி எதிர்பார்த்தாளோ அதே போன்றதொரு வெள்ளிக்கிழமையிலேயே தன் உயிரையும் முடித்துக் கொண்டாள்⁴⁹ என்று படைத்துக் காட்டி, நல்ல நாள் என்றும் நம்பிக்கையை மறக்கின்றார் கலைஞர்.

வெள்ளிக்கிழமையை எல்லா மக்களும் விரும்பி நல்ல செயல்களைச் செய்ய விரும்புகின்ற நிலையில் உலக மக்கள் விரும்பாத ஒரு செயலும்

அத்தகைய வெள்ளிக்கிழமையில் நடந்து முடிந்ததைக் கலைஞர் தெரிவிக்கின்றார் . உலக உத்தமர் மகாத்மா காந்தி கொல்லப்பட்ட நாள் கூட வெள்ளிக் - கிழமைதான் .⁵⁰ என்று , நல்ல நாளில் தீய செயலும் நடந்தேறியுள்ளதைப் புலப்படுத்தி , நல்ல நானுக்குத் தடும்முதன்மையை மக்கள் மனத்திலிருந்து மாற்ற வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார் .

மக்கள் , ஒவ்வொரு நாளையும் ஒவ்வொரு வகையில் உயர்வான - தாகவும் கருதும் மனப்பாங்கு பெற்றுள்ளனர் . இந்த நிலையை , "திங்கட்கிழமை - சோமவாரம்! சோமவார விரதத்திற்கு தீவ்யமான நாளாம்! செவ்வாயோ வெறுவாயோ என்பார்கள்! பொன் அகப்பட்டாலும் புதன் அகப்படாதாம் . அங்ஙனவு அருமையானதாம் அந்தக்கிழமை . செவ்வாய்க்கிழமை இரவு துா நீக ஆரம்பித்து வியாழக்கிழமை காலையில் எழுந்திருக்கிறானே ; அவனுக்குத்தான் புதன் அகப்படாது என்ற நாள் கிண்டல் கூட செய்வேன்"⁵¹ என்று கலைஞர் எஞ்ஞவதை உணர முடிகின்றது . எல்லா நாளும் நல்லவையே ; அவற்றில் உயர்வு தாழ்வு கற்பிப்பது மூட நம்பிக்கை என்கிறார் .

'நச்சுக்கோப்பை' நாடகத்தில் சாந்தாவின் மணறிகழ்ச்சிக்கு நல்ல நாள் பார்க்கச் சொல்கிறார் அவள் தந்தை . அய்யர் குறிப்பிட்ட நாளை விரும்பாது வேற ஒரு நல்ல நாள் குறிப்பிட வேண்டுகிறார் . ஆனால் அய்யர் வேறொரு நாளில் கருமாதிக்குப் போக வேண்டியிருப்பதால் அதைத் தவிர வேற நாள் தான் குறித்தத் தர முடியும் என்ற கூறிவிட , அய்யர் குறித்த நாளிலேயே மணம் நடந்தது .⁵² ஆனால் குறுகிய காலத்திலேயே மணமகள் இறந்து விடுகிறாள் .⁵³ இந்நிகழ்ச்சியைப் படைத்து , நல்ல நாள் பார்ப்பது , பார்ப்பனர் தங்கள் பிழைப்புக்காகப் படைத்துக் கொண்டு ஏமாற்றுவேலை என்பதைக் கலைஞர் உணர வைக்கின்றார் .

'வான்கோழி' புதினத்தில் கண்ணம்மா, இன்பசாகரன் திருமணம் நடைபெறுகின்றது. ஆனால், அவர்களுக்கு நாள் நட்சத்திரம் பார்த்து முதலிரவு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டும், இறுதியில் கிடைத்த செய்தி இன்பசாகரன் ஆன்மையற்றவன் என்பதே! ⁵⁴ இதனைச் சுட்டிக்காட்டி, மூட நம்பிக்கையிலிருந்து மக்கள் விடுபட வேண்டும் என விழைகின்றார் கலைஞர்.

இராகு காலம், எமகண்டம், குளிகை என்றெல்லாம் பார்ப்பது தேவையற்றது; மூடத்தனமானது என்று கலைஞர் கருதுகின்றார். ⁵⁵ "ஆண்டவன் தான் உலகத்தைப் படைத்தான்; கடலைப் படைத்தான்; நிலவைப் படைத்தான்; நேரத்தைப் படைத்தான்; நாழிகையைப் படைத்தான் என்ற சொல்லும்போது, அவன் படைத்த நேரத்திலே கெட்ட நாழிகை, நல்ல நாழிகை என்றெல்லாம் பேதப்படுத்தியா பார்க்கவேண்டும்" ⁵⁶ என்ற வினா எழுப்பி, இறைநம்பிக்கை உடையவர்களிடமிருந்தாவது இம்மூட நம்பிக்கை முதலில் விடுபட வேண்டும் என்ற விழைவை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் மலிந்திருந்த நாள், கோள், நேரம் என்றும் மூட நம்பிக்கையைப் பெரியார் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றார். ⁵⁷ திராவிடர் கழகத்திலிருந்து பொது லாழ்வைத் தொடங்கிய கலைஞரின் படைப்புகளில் பெரியாரின் சிந்தனைகள் எதிரொலித்தல் இயல்பே.

நல்ல செயல் நடைபெற்றால் அது நல்லநேரம். கெட்ட செயல் நடைபெற்றால் அது கெட்ட நேரமே தவிர இத்தனை மனிக்கு நல்ல நேரம் - இத்தனை மனிக்குக் கெட்ட நேரம் என்றெல்லாம் என்னைக் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை என்று விளக்குகிறார் கலைஞர். ⁵⁸ 1968-இல் மூத்த மகனுக்கும், மகளுக்குக்கும் பேரறிஞர் அண்ணாவின் தலைமையில், ஞாயிற்றை - சிழமை மாலை 4.30 மணியளவில் இராகு காலத்தில் திருமணம் நடத்தி

வைத்தார். நல்ல செயலைப் பிறர் கெட்ட நேரம் என்ற கூறும் இராகு காலத்தில் நடத்தி, அந்நேரத்தை நல்ல நேரமாக மாற்றிப் புரட்சி செய்தார்.

இதன்வழி, நல்ல நாள், கெட்ட நாள், இராகு காலம், எமகண்டம் ஆகியவற்றில் கலைஞர் நம்பிக்கையற்றவர் என்பதும், இவை மூட நம்பிக்கைகள் என்ற கொள்கையாளர் என்பதும், இதனை உறுதிப்படுத்தத் தம் மக்கள் திருமணங்களை இராகு காலத்தில் நடத்திக் காட்டினார் என்பதும் அறியத்தக்கன.

சோதிடம்

ஒரு மனிதனின் எதிர்காலம் அல்லது ஒரு சமுதாயத்தின் வருங்காலம் எப்படியிருக்கும் என்பதைக் கோள்களின் இயக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அளந்து கூறும் முறை சோதிடமாகும். இது ஒருவகையில் கணிதத்தோடு தொடர்புடையது.⁵⁹ எதிர்காலத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் ஆர்வம் மாந்தர்களுக்குண்டு. எனவே, சோதிடம் பார்த்தல் என்றும் நம்பிக்கை மனித சமூகத்தில் ஆழமாக வேரூன்றி விட்டது. சமுதாய மாற்றத்தை விரும்புவோர், சோதிடம் அதற்குத் தடையாய் இருந்தலை அறிந்து அதைப் புறக்கணிப்பர். பாரதியார் "சோதிடம்தனை இகழ்" எனப் புதிய ஆத்திச்சூடியில் புகல்கின்றார்.⁶⁰

மக்கள் சோதிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்துப் பணத்தையும் நேரத்தையும் வீணாக்குகின்றனர் என்பதே பெரியார் கருத்து. பிறந்த காலம் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு சோதிடம் கூறப்படுவதால், பிறந்த காலம் என்பது, கரு உருவான நேரமா, அல்லது தாய் வயிற்றிலிருந்து வெளிவரும் காலமா அல்லது முற்றும் வெளி வந்த பிறகு என்ன குழந்தையென அறியும்

காலமா என்றவினாக்களை அடுக்கி, சோதிடத்தில் உண்மை இருக்க முடியாது என்றும், ஒரே நாழிகையில் நாட்டில் எண்ணற்றோர் பிறக்கின்றனர்; அவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரியான பயன்களா நடந்து வருகின்றன என்றும் வினாவின் மூலம் சோதிடம் பார்ப்பது மூட நம்பிக்கை என்றும் பெரியார் தெரிவிக்கின்றார்.⁶¹ எப்பொழுது சோதிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்கத் தொடங்கி விட்டோமோ அப்பொழுதே, சுய உதவியினால் நாம் வாழ முடியாது என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டோம்"⁶² என்ற கருத்தும் இங்கு எண்ணத்தக்கது.

சோதிடம், மக்களை முற்போக்குத் தடத்திலே நடக்க முடியாத முடவர்களாக, மூட நம்பிக்கைச் சகதியிலே வீழ்ந்து விட்டவர்களாக மாற்றி விடவில்லை; அது ஒரு பொய்யானது; ஏமாற்று வேலை என்பதைக் கலைஞர் படைப்புகள் மூலம் காட்டுகின்றார்.

'பெற்ற பிள்ளையை விற்ற தாய்' சிறுகதையில் இடம் பெற்ற செண்பகவல்லி அழகி என்பதற்காக மட்டுமல்ல, அவள் அதிர்ஷ்டக்காரி, அழியா மாங்கல்யம் உடையவள் என்றும் ஜாதகம் பார்த்த வரதாச்சாரியார் கூறவே, திருமணம் வெகு விரைவாய் நடந்தது.⁶³ ஆனால், குறுகிய காலத்திலேயே செண்பகவல்லியின் கணவர் சேதப்பவனத்து சமீந்தார் இறந்து விட்டார். அழியாத மங்கலநான் உடையவள் என்று யாரைச் சாதகக் கனிப்புக்குப் பிறகு அய்யன் கூறினாரோ அவளே விரைவில் தாலியறுத்தவளாக மாறியதைக் காட்டி, சோதிடம் பார்ப்பதால் பொருளழிவும், துன்பமுமே நேரிடுகின்றன என உணர வைக்கின்றார்.

ஒர் ஆணும் பெண்ணும் மனமொத்து, மனம் செய்து கொள்ள விரும்பினாலும் சோதிடம் அவர்களைத் தடுத்து விடுதல் சமுதாய நடைமுறையாக உள்ளது. 'நச்சுக் கோப்பை' நாடகத்தில் சாந்தா, ஏகாம்பரம்

என்பவனைக் காதலிக்கிறாள். ஆனால், அவளின் தந்தை அய்யரை அழைத்து வந்து நாள் பார்த்து, அவன் சிறிதும் விடும்பாத அழகப்பன் என்பவனுக்கு மணமுடித்து விடுகிறார். ஆனால், குறுகிய காலத்தில் அழகப்பன் இறந்து விடுகிறான். இதன் மூலம் சமுதாயம் உறவுக்குரிய உள்ளங்களைப் பார்க்காது சோதிடத்திலேயே படிந்து கிடப்பதையும், சோதிடம் பார்த்தும் எதிர்பார்த்த பயன் கிட்டாது போனதையும் வெளிப்படுத்துகின்றார் கலைஞர்.

நிமித்திகள் கூற்றாக் காரணமாகவே இளங்கோ துறவினை மேற் - கொண்டார் என்ற வழக்காறு இருந்த போதிலும், சோதிடனின் கூற்றைப் பொய்ப்பிப்பதற்காக இளங்கோவடிகளை 'சிலப்பதிகார நாடகக் காப்பியத்தில்' ஒரு மாந்தராக அறிமுகம் செய்து, சோதிடனின் கவிப்பைத் தோல்வியுறச் செய்கிறார் கலைஞர்.⁶⁴

'புதையல்' புதினத்தின் வெள்ளியம்பலம் ஒரு முரடர்; சோதிடரை அழைத்துப் புதையலைத் தோண்டி எடுக்க நாள் குறிக்குமாறு வேண்டுகிறார். அவருடைய முரட்டுத்தனத்திற்கு அஞ்சிய சோதிடர், பட்டும்படாமல் 'சுக்கிர தசையும் இருக்கிறது - அத்தோடு சனிப்பார்வையும் இலேசாக இருக்கிறது. அதனால் ஜெயத்தை மதிமேல் பூனை போலத்தான் சொல்ல வேண்டும்! ஒரு வேளை ஜெயமும் கிடைத்துவிடலாம்"⁶⁵ என்ற கூறுகின்றார். ஆகுக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்பவும், தங்கு நேராமல் தம்மைக் காத்தக் கொள்வதற்கு ஏற்பவும் சோதிடன் கூறத்ல் சோதிடர் இயல்பு என்பதை உணர்த்துகின்றார்.

சோதிடம், ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் தொழில் என்பதையும், சோதிடம் கூறவோர் தங்கள் சொந்த வாழ்வின் நிலையை அவர்களுடைய சோதிடத்தில் அறிந்து கொள்ள முடியாத நிலை உள்ளது என்பதையும் கலைஞர் 'சோதிடர் கதை' மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார்.⁶⁶

சோதிடர் சொல்லுகின்ற பொய்களை ருடி மறைப்பதற்கு ,
குறை (தோசம்) உள்ளதென்றும் அது நீங்குதற்கு வழிதேட வேண்டும் என்றும் ,
அதற்கு அர்ச்சனை என்றும் வழிபாடு நிகழ்த்த வேண்டும் என்றும் கருவர் .
இவையெல்லாம் பொய்யானவை என்பது கலைஞரின் கருத்து .⁶⁷

'வெள்ளிக்கிழமை' புதினத்தில் அழகப்பன் என்பவன் சிந்தாமணியைப்
பெண்பார்க்கச் செல்கின்றான் . ஆனால் , சிந்தாமணியின் தந்தை சிவநேசர் ,
சாத்திரம் , சடங்கு , சோதிடம் இவற்றுக்கு அடிமைப்பட்டவர் . அவர் ,
கோள் சரியில்லாத காரணத்தால் மாப்பிள்ளை இப்போது வருவது கூடாது
என்று முன்கூட்டியே தெரிவித்திருந்தும் , அழகப்பனை அவன் நண்பன் நயினா
என்பவன் அழைத்து வந்துவிட்டான் . அப்போது சிவநேசர் , நயினா
இருவரிடையே நடக்கும் உரையாடல் சோதிடம் பற்றிய உண்மையைச் சொல்வ-
தாக உள்ளது .

'தோஷம் கழிப்பதாவது ஒண்ணாவது ; அதெல்லாம் பித்தலாட்டம் ;
ஜோசியன் பிழைப்புக்காகப் புகுவது' ⁶⁸ என்று கருவதாகப் படைத்துள்ளார்
கலைஞர் .

குறி கேட்பது ,⁶⁹ கைரேகை பார்ப்பது ,⁷⁰ குருகுப்பைக்காரர்
கற்றை நம்புவது ⁷¹ ஆகியவை அனைத்தும் ரூட நம்பிக்கைக்குரியவை ;
மக்களைப் பழமையாளராக நிலை நிறுத்தச் செய்பவை என்றும் கருத்தைக்
கலைஞர் அழுத்தமாக வலியுறுத்துகின்றார் .

சோதிடம் பார்ப்பதால் ருவகையில் பொருளையும் நேரத்தையும்
மக்கள் இழக்கிறார்கள் . "எப்பொழுதுமே சோதிடன் , மந்திரவாதி ,
கோயில் குருக்கள் ஆகிய ருவரும் மக்களின் பேராகசக்கும் , ருட்டாள் -

தனத்திற்கும் பங்கு தாயாதிகளையாவார்கள்⁷² என்றும் பெரியார் கருத்திற் -
கேற்ப சோதிடம் பார்ப்பவனுக்குப் பொருள் தரவேண்டியுள்ளது . மந்திரவாதி
பணம் பெறுகிறான் . அர்ச்சனை செய்ய வேண்டுமென்பதால் குருக்கள் பயன்
அடைகிறான் .

பேயும் புதமும்

எதிர்பாரா மரணம் அடைபவர்கள் பேய்களாக உலவுவார்கள்
என்பதும் , அவர்கள் மனிதர்களை , குறிப்பாகப் பெண்களை ஆட்டிப்படைப்பார்கள்
என்பதும் சமூகத்தில் நிலவும் நம்பிக்கையாகும் . சங்க இலக்கியத்தில் பேய்
மகளிர் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன . தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின்
எச்சங்களே சங்கப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளனவென்றும் பேய் மகளிர்
உண்மை மகளிரே . அவர்கள் தெய்வ வழிபாட்டிற்காகப் பிணந்தின்னிகளாகவும்
இருந்தனர் என்றும் கைலாசபதி கூறுகின்றார் .⁷³

புதம் மிகப்பெரிய உருவம் என்பதும் , மக்களைத் து் கீகிச் சென்று
அறைந்து கொல்லும் என்பதும் மக்களிடையே நிலவும் நம்பிக்கையாகும் .
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் அத்தகு புதங்கள் இருந்த செய்தியைச் சிலப்பதிகாரம்
தருகின்றது .⁷⁴ ஏமாற்றுவோர் மற்றவர்களை அச்சுறுத்த புதம் போன்ற
வேடமிட்டு மருட்டுவார்கள் என்ற கருத்தைப் பாரதிதாசன் 'பாண்டியன்
பரிசி'ல் தெளிவாக்குகின்றார் .⁷⁵

கலைஞர் இத்தன்மைய புதம் பற்றி அச்சம் கொண்ட மாந்தர்களைப்
படைத்து அதன் பொய், புரட்டர்களின் செயல் என்பதை விளக்குகின்றார் .

'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் பேய் பற்றிய நம்பிக்கை உள்ளவனாக
மாரி படைக்கப்பட்டிருக்கின்றான் . காமாட்சி - பொன்னன் ஆகியோருக்குத்

திருமணம் நடக்குமுன்பே பிறந்துவிட்ட குழந்தையை ஊமைப்பெண் ஒருத்தி, பொன்னின் தந்தை மாரி நீர் இறைத்துக் கொண்டுருந்த வயலின் பக்கத்தே தாழைப்புதரில் போட்டு விட்டுச் சென்றாள். அவள் தன் முகத்தையும், உடலையும் கருப்புச் சேலையால் மூடித் கொண்டிருந்தாள். விடியாத நேர-மாதலால், அப்போது அப்பக்கம் வந்த மாரியின் கண்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. யாரம்மா என்று வினவியும் பதில் இல்லை. அப் பெண்உருவம் மறைந்து விட்டது. மாரியோ குழப்பம் மிகுந்தவனாக, "தேவதைக்கிறாங்களே அதா இருக்குமா? தேவதை இந்த பாபி கண்ணியா தெரியும். ஒருவேளை பிசாசா இருக்குமோ? அதுங்க விடியக் காலையிலே வராதும்பாங்களே! நடுஜாமத்திலேதானே வருமாம்"⁷⁶ என்று தனக்குள் எண்ணிக் கொள்கிறாள். வந்து சென்ற பெண்ணின் உருவத்தைச் சரியாக அறிய இயலாததாலும், அவள் ஊமைப்பெண் என்பது தெரியாததாலும் ஏற்கனவே மனத்திலிருந்த மூட நம்பிக்கையுணர்வின் துர் ஈடுதலால் அவ்வுருவம் பேயாக இருக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு மாரி வருகிறாள். இதிலிருந்து இத்தகு மூட நம்பிக்கை சமுதாயச் சார்பாக அமைவதைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார்.

'புதையல்' புதினத்தில் பரிமளத்தின் தாய் அஞ்சலை, பிசாசு பற்றிய நம்பிக்கை கொண்டவளாக உள்ளாள். பரிமளம் காதலன் துரையைச் சந்திக்கச் சென்று இடையூறு நேர்ந்த காரணத்தால் சிலநாள் அங்கேயே தங்கி விட்டாள். மகளைக் காணாத தாய் புலம்பிக் கொண்டிருந்த நிலையில், மீண்டு வந்த பரிமளம், தாயிடமிருந்து தப்பிக்க, தன்னை யாரோ துர் க்கிக் கொண்டு சென்றதுபோல் இருந்தது; ஒரு அழகான பெண் என் எதிரில் ஆடினாள்; பாடினாள் பிறகு கல்யாணம் என்று கூச்சலிட்டாள் - திடீரென மறைந்து விட்டாள்; கண் விழித்துப் பார்த்தேன். தனிமையில் இருப்பது அறிந்து ஒடி வந்து விட்டேன் என்று பொய் கூறினாள்.⁷⁷ "காட்டாமணிகள் செடிகளின் அசைவிலே காட்டேரியையும், ஒதிய மரத்துக் கிளையின் மீது

பேச்சி, பேய்களையும் கண்டதாகக் கதைகட்டும் வட்டாரத்திலே வாழ்ந்திருக்கும் அச்சலை, தன் மகளின் கதையை அப்படியே நம்பிவிட்டாள்"⁷⁷ என்ற கலைஞர் தெரிவித்து, காதல் பயிர் வளர முட நம்பிக்கையைப் பரிமளம் பயன்படுத்திக் கொள்வதாகக் காட்டுகின்றார்.

'ரோமாபுரிப் பாண்டியன்' புதினத்தில் சமயவாதிகளே, கொலை செய்யப்பட்டோர் தற்கொலை செய்து கொண்டோர் பேயுருவில் திரிவார்கள் என்ற தவறான கருத்தை மக்களிடத்தே பரப்பியவர்கள்; மனக்குழப்பம், அச்சம், இவற்றினாலே ஏற்படுகின்ற எண்ணமே பேய் பிசாசு பற்றிய நம்பிக்கை என்று தெரிவிக்கின்றார் கலைஞர்.⁷⁹

'குறளோவியத்தில்' மகளைப் பேய் பிடித்ததாக நம்பி மந்திரவாதி இல்லாததால் மருத்துவரிடம் அழைத்து வரும் முதியவன் ஒருத்தியையும், பேயுமில்லை, பிசாசுமில்லை அதிர்ச்சியில் முளை கலங்கிப்போயிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தூக்கமும் கொண்டால் சரியாகிவிடும் என்று விடையிறக்கும் மரகதம் என்றும் மருத்துவரையும் கலைஞர் முரணுறப் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.⁸⁰ பேய் பிசாசு என்பது முட எண்ணம்; அதிர்ச்சியும் முளைக்குழப்பமும் நோய்க்குக் காரணம் என்பதை விளக்க வைக்கின்றார். "முட நம்பிக்கைகளைப் பெரிதும் பேணிக் காக்கும் பெண் குலத்தின் அறியாமலக்காக ஒரு பெண்ணையே கவலைப்-பருமாறு வைத்திருப்பது கலைஞர் அவர்களின் கலைத்திறன்"⁸¹ என்ற கூற்றம் இங்கு என்னிப் பார்க்கத்தக்கது.

புதம் என்பதற்குக் கலைஞர் புதுவிளக்கம் தருகின்றார். கிணறு வெட்டிப் புதம் புறப்பட்டது என்ற கூற்றின் மூலம் தெளிவுபடுத்துகின்றார். "கிணறு வெட்டி மண் குவிக்கிறது. பூமிக்குள் அடைபட்டிருக்கும் காற்றை வெளிப்படுத்துகிறது. பிறகு நீர் பொங்கி வருகின்றது, தெளிவுடைய நீரின் மீது

வானின் தோற்றத்தைக் காண முடிகின்றது. கதிரவனின் ஒளி படுவதால் அந்நேரம் தூய்மையாக விளங்குகிறது" ⁸² என்ற கூறி, மஹி, காற்றி, நீர், வான், ஒளி ஆகியவையே பஞ்சபூதம் என்று தெரிவிக்கின்றார்.

பேழ், பிசாசு, பூதம் என எதுவுமில்லை; இருப்பதாகக் கருதுவது ரூட நம்பிக்கை; அது அறியாமை, அச்சம், அதிர்ச்சியினால் ஏற்படும் மூளைக் குழப்பம்; சமயவாதிகளின் தவறான கருத்துப்பரப்பல் என்றும், நிலம், நீர், தீ, வான், காற்று ஆகியவையே பண்டையோரால் பூதம் என அழைக்கப்பட்ட என்றும் தெளிவுறுத்துகின்றார் கலைஞர்.

கிரகணம்:

கோள்களின் இயக்கத்தினால் ஏற்படுவதே கதிரவன் மறைப்பு, திங்கள் மறைப்பு என்பவை. முற்காலத்திலேயே கோள்களின் நிலையை ஆராய்ந்து கண்டு தெளிந்த உண்மையே இது. ஆனால் மக்கள் இதனை அறிவுவழியில் தெளியாது மடமையுடன் பின்பற்றுகின்றனர்.

சமயச் சார்பு இலக்கியங்களும், அம்புலியைப் பற்றிச் சொல்லும் போது ரூட நம்பிக்கையை நிலைப்படுத்தும் வழியிலேயே விளக்கம் தருகின்றன. நிலவைப் பிடித்துத்தா என்றுஅரும் குழந்தையை அழைத்துக் கொண்டு நிலவுக்கே சென்றுஇததான் நிலவு என்று காட்டுகின்ற அளவில் வானியல் வளர்ந்து வரும் காலத்தில், இராகு கேது பாம்புகள் விழுங்குவதால் தான் கோள்மறைப்பு ஏற்படுகின்றது என்ற ரூட நம்பிக்கையிலிருந்து விடுபட்டு மறுமலர்ச்சியுக்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்று கலைஞர் வேண்டுகின்றார். ⁸³

பெரியார், கிரகணம் தொடர்பான நம்பிக்கையால் மக்கள்படும் வேதனையை விளக்குகின்றார். "பூகோள சாத்திரம் போதிக்கும் ஆசிரியரின் தகப்பனும், கிரகணத்தன்று தர்ப்பைபய எடுத்துக் கொண்டு சூரத்திரக் கரைத் தர்ப்பணம் செய்து வைக்க வந்து விடுகிறான். இவன் பேச்சைக் கேட்டுக்

குவிக்கப் போனால் நம்மை முதலை இழுத்துக் கொண்டு போய் விடுகிறது .
 சிறகை ஸ்நானத்திற்குப் போவோமென்று சொல்லும் எம்.ஏக்கரும், பி.ஏக்கரும்
 இன்னுமில்லாமல் போகவில்லை . இக்காலத்திலும் சந்திர சூரியனை ராகு கேது
 என்ற பாம்புகள் விழுங்கும் கதைகளும் அதன் மூலமான புரட்டுகளும் பஹ்
 பறிக்கும் சூழ்ச்சிகளும் ஒழிந்தபாடிவலை" ⁸⁴ என்ற கறுவதில் உள்ள உண்மையை
 மறக்க இயலாத நிலையே உள்ளது .

சகுனம்

'நன்மை தீமைகளை முன்னறிவிக்கும் அறிவுறிகள்' சகுனங்கள் எனப்படும் .
 இதை நிமித்தம் என்ற சொல்லாலும் குறிப்பர் . வீட்டிலிருந்து புறப்படுவதற்கும்,
 வீட்டிற்குத் திரும்பி வருவதற்கும், வேறு நல்ல செயல்கள் எனக் கருதுவதை
 செய்யத் தொடங்குவதற்கும் நிமித்தம் பார்க்கும் நம்பிக்கை மக்களிடையே
 இருந்து வருகின்றது . பல்வி சொல்லல், கருடன் வட்டமிடல், பூனை குறக்கே
 போதல், ஆந்தை அலறல், கழுதை கத்தல் இன்றும் இதுபோன்ற வேறு
 சகுனங்களை நன்மை தருவது, தீமை தருவது என்ற இரு வகையில் கருதி
 மங்கள் பின்பற்றி வருகின்றனர் .

கலைஞர் இந்த ரூட நம்பிக்கைகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்;
 அறிவின் துணை கொண்டு மங்கள் வாழ வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவர் .
 கருடன் வட்டமிடல் நல்ல சகுனமாகக் கொண்டு செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சியினால்
 விளைந்த தீமையைக் கலைஞர் 'நச்சுக்கோய்ப்பை' நாடகத்தில் காட்டு-
 கின்றார். ⁸⁵

பூனை குறக்கே போவதைப் பற்றி என்னவும் எண்ணியல்லாதவர் -
 களாகப் பழந்தமிழர்கள் வாழ்ந்தனர் . ஆனால் இன்று பூனை குறக்கே
 போனால் அதைத் தீய சகுனம் எனக் கருதித் தங்கள் வாழ்வைப் பாழாக்கிக்

கொள்கின்றனர் என்று கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார். கான முயலைக் கொன்றொழிக்கும் வேலினைக் காட்டிலும், யானையைக் குறி பார்த்து வீசும் வேலே சிறந்தது என்று கருதிய தமிழன், பூனை குறக்கானால் போச்சுதடா உயிர் என்று ஞானமொழி பேசுவதையும்,⁸⁶ புறநானூற்றுக் காலத்தில் புலியை முறத்தால் அடித்த மறத்தி இன்று பூனை குறக்கே போனால் வீட்டுக்குள்ளே திரும்பி விடுவதையும்,⁸⁷ புலியை வென்ற திராவிட வீரன், பூனைக்குட்டி குறக்கே ஒருவதைக் கண்டு 'அய்யோ அபசகுனம்' என்ற கருவதையும்⁸⁸ படைத்து, ரூட நம்பிக்கை முழு வளர்ச்சி பெற்று மக்களை ஆட்டிப் படைப்பதை உணர்த்துகின்றார். "புலி சூரத்த முறமெடுத்து வந்தாயே! அம்முறத்தால் ரூடப்பதர்களைப் புடைத்தெறிந்து விட்டால், நமைப் பயமுறத்தம் சாத்திர சகுனங்கள் எல்லாம் வெறும் பதரே என்பது புலனாகும்"⁸⁹ என ஆடவனொருவன் மனைவியிடம் கருவதாகப் படைத்து, ரூட நம்பிக்கை முதலில் ஒழிக்கப்பட வேண்டியது பெண்களிடமிருந்தே என்பதையும், அதற்கு ஆணை துணை நிற்க வேண்டும் என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றார்.

பல்லியின் ஒலியால் பயனறிதல் என்றும் ரூடநம்பிக்கையையும் 'நச்சுக் கோய்பை' நாடகத்தில் கருகின்றார்.⁹⁰ இவ்வாறு பல்லியின் ஒலியிலிருந்து பத்தர்களின் வெறிக்கூச்சல் வரையில் பார்த்து நடுநடுங்கும் மக்கள், ரூடநம்பிக்கைச் சகதியிலிருந்து வெளியேறாதற்கு மனத்துணை கொள்ளல் வேண்டும் என்பதே கலைஞரின் விழைவாக உள்ளது.

பாவம் புண்ணியம்

பிற உயிருக்குத் தீங்கு செய்வது பாவம் என்பதும் நன்மை செய்வது புண்ணியம் என்பதும் பொதுவான விளக்கமாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் சமயம், சமயச் சார்பு நீதி ஞானங்கள் ஆகியவற்றினால் எத்தகைய கொள்கை -

செயலும் செய்யலாம்; அவை பாவம் என்ற கருதப்படித் அதற்குக் கழுவாய் தேடிக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்து வளரத் தலைப்பட்டது. 'ஒருவனால் வெட்டப்பட்ட தடாகத்தில் வேறு ஒருவன் குளித்தால், குளித்தவனுடைய புண்ணியம், தடாகம் வெட்டியவனைச் சாரும். வெட்டியவனுடைய பாவம், குளித்தவனை அடையும். ஓடும் நீர்நிலை இல்லாவிடத்து, அந்தக் குளத்திலிருந்து ஐந்து கைமண்ணை எடுத்துக் கரையில் போட்டு விட்ட பிறகே அதில் முழுகலாம் என்ற மஹதீர்மம் கூறுகிறது.⁹¹ இதனை ஆழ்ந்து நோக்கும் போது, வெட்டியவனின் புண்ணியம் கூறப்படாது, குளித்தவனின் புண்ணியமே வெட்டியவனைச் சேரும் என்றும், வெட்டியவனின் பாவமே குளித்தவனைச் சாரும் என்ற குறிப்பிட்டுள்ளதை உணரலாம். மேலும், கருமையான பொருட்செலவு செய்யவில்லையென்றாலும், ஐந்தாகை அளவு மண்ணைக் கரையில் போட்டுவிட்டுக் குளித்தால் குளித்தவனுக்குக் குறை ஏதுமில்லை என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது அறியலாம். குளம் வெட்டியவனைக் காட்டிலும், எள்ளளவும் முயற்சியுமின்றிக் குளித்தவனுக்கு முதன்மை தரப்பட்டுள்ளதை உணர முடிகின்றது.

மேலும் மஹதீர்மம், "வாகனம், படுக்கை, கிணறு, தோட்டம், வீடு இவற்றை உடையவனின் ஒப்புதலின்றித் துயிப்பவன், உடையவனுடைய பாவத்தில் கால் பாகத்தை வாங்கிக் கொள்வோனாகிறான்" என்று கூறுகின்றது.⁹² இலட்சக் கணக்கான சொத்தினை இழப்பவன், கால்பாகம் பாவமே இழப்பதையும், இலட்சக் கணக்கான சொத்தினைப் பெறுபவன் கால் பாகம் பாவமே பெறுகிறான் என்பதையும் உணரலாம். இதனால் வெறும், கால் பாகம் பாவம் வந்தாலும் பரவாயில்லை, மிக்க மதிப்புடைய சொத்துப் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணுவர் என்பதும் அதற்காகச் செயல்படுவர் என்பதும் உண்மை.

தானம் செய்வதன் மூலம் பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்ள முடியும் என்ற கருத் மஹாத்மம்,⁹³ கல்வியறிவற்றவன் தானம் பெற அஞ்சவேண்டும் என்றும்,⁹⁴ தானமே பெறக்கூடாது என்றும் கருவதோடு மட்டுமன்றி,⁹⁵ வேதம் இதாதவதங்குந் தானம் கொடுக்கலாகாது என்றும் தெரிவிக்கின்றது.⁹⁶

இங்ஙனம் மஹாத்மம் கருவதை ஆராய்ந்து பார்ப்பின், உழைப்பின்றிப் பிறர் உழைப்பால் வந்த பயனையும், சொந்தையும் எடுத்துக் கொள்வது பாவமானாலும், பரிகாரமுண்டு என்பதும், தானத்தின் மூலம் பாவத்தைப் போக்கிப் புண்ணியம் அடையலாம் என்பதும், அத்தானமும் கல்வியறிவில்லாத வேதம் இதாத பார்ப்பனரல்லாத மக்களுக்கு வழங்கப்படக்கூடாது என்பதும் புலனாகின்றன. எனவே, இந்தப் பாவம், புண்ணியம் என்பது மக்களின் ஒரு சாரார் மட்டுப் பிழைக்கவும் முன்னேறவும், பிறர் இருப்பதை இழந்து அழிந்து போகவும் கஞ்சு பிடிக்கப்பட்டவைகள் என்ற உண்மையை உணரலாம். மஹதரும நெறியில் மூழ்கித் திளைத்த மக்களும் இன்றளவும் இப்பாவ புண்ணியத்தில் மயங்கியவர்களாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

கலைஞர் இந்தப் பாவ புண்ணியங்களை நம்பாதவராக - எதிர்ப்பு-வராக விளங்குகின்றார். நடைபாதை வெயிலில் வாடி, எண்ணற்ற இன்வசு-களுக்கு ஆளாகும் ஏழைகள் - அந்த நிலை அவர்கள் செய்த பாவம், உழைப்பின்றி உப்பரிசுகயின், இருப்புப் பெட்டியுடன் வாலும் சீமான் - அந்த நிலை அவன் செய்த புண்ணியம், விஞ்ஞதிரக் கோயில் கட்டுத் துத்திரன். கற்பப்பிரகத்தின் சமைய முடியாத நிலை - அவன் செய்த பாவம். ஒரு செங்கல்லையும் தொடாது உள்ளே இருக்கும் சிலைகளுக்குப் பார்ப்பனர அஞ்சனை புரிதல் அவர்கள் செய்த புண்ணியம்⁹⁷ என்ற மஹதரும வழியிலே பாவ புண்ணியத்திற்கு விளக்கம் தந்து எந்த அளவுக்குப் பாவ புண்ணியம் என்ற சொல் மூலம் மக்கள் ஏமாற்றப்படுகின்றனர் என்பதைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார்.

பாவம் செய்து விட்டு அதற்குப் பரிகாரம் செய்து மனதர்ம நெறி. கலைஞர் இதற்கு உடன்பாடானவரல்லர். இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரத்தில் அந்தவர் மனைவி கீரிப் பிள்ளையைக் கொன்ற பாவத்திற்குக் கழுவாழ் தேடப் பொருள் கொடுத்துச் சடங்குகளைச் செய்பவனாகக் கோவலன் படைக்கப்பட்டுள்ளான். ஆனால் கலைஞரின் சிலப்பதிகார நாடகக் காப்பியத்தில், "பாம்பு குழந்தையைக் கடிக்குமா கடிக்காதா என்ற தெரியாமலே கீரி அதைக் கொன்று விட்டது! அது போலவே கீரி குழந்தையைக் கடித்ததா, கடிக்கவில்லையா என்ற தெரியாமலே உமது மனைவி அதைக் கொன்றுவிட்டார்கள! அதனால் சரிக்கு சரிஆகிவிட்டது" ⁹⁸ என்ற பார்ப்பனவிடம் கூறபவனாகக் கோவலன் படைக்கப்பட்டுள்ளான்.

மோட்சம் - நரகம்

நன்மை செய்தால் மோட்சம்; பாவம் செய்தால் நரகம் என்ற சமய அடிப்படையில் கூறப்படுகின்றது. நரகம் "புராணங்கள்தோறும் பலவகைப்படும். இது தொகையால் இருபத்தெட்டு; வகையால் ஐந்து நாற்பது; விரியால் இருபத்தெட்டுக் கோடியாம்" ⁹⁹ என்பர்.

"நரகமும் மோட்சமும் பணம் பறிப்பதற்குப் புரோகிதர்களால் கட்டிப்பட்ட ஒரு கற்பனை உலகம் என்ற பெரியார் விளக்குகின்றார். ¹⁰⁰

கலைஞரும், மோட்சம் நரகம் எனத் தனி இடங்கள் இல்லை, ஏய்த்துப் பிழைப்பவர்கள் ஏமானி மக்களைச் சுரண்டி வாழக் கற்பனையுலகில் கட்டி வைத்திருக்கும் ரூட நம்பிக்கைக் கோட்டையே என்றும் கருத்துடையவர். 'உதய சூரியன்' நாடகத்தில் மோட்சம் நரகம் என்பது பார்ப்பனர்கள் மக்களை ஏமாற்றப் பயன்படுத்துபவை என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகின்றார். ¹⁰¹

இப்போதும், இறந்தவர் சிவலோக பதவி அடைந்தவிட்டார் அல்லது வைகுண்ட பதவி அடைந்தவிட்டார் என்ற குறிப்பிடுகின்றனர். இதைச் சுட்டிக் காட்டி, கலைஞர், "யார்தான் நரகலோகத்திற்கு போகிறார்கள் என்ற தெரியவில்லையே"¹⁰² என்ற நகைச்சுவையாக வினவுகின்றார்.

புராண இதிகாசம் படிப்பவர்கள், படிக்கப் பக்கம் நின்ற கேட்பவர்கள் மோட்சம் அடைவார்கள் என்ற கூறப்படுவதை எங்குகின்றார் கலைஞர்.¹⁰³

நரகம், சொர்க்கம் என நவில்வதையும் கலைஞர் மறுக்கின்றார். "தோட்டத்திலிருக்கும் பூக்களை என்விடச் சொன்னான் ஒருவன். மற்றொருவனே வானத்திலிருக்கும் நட்சத்திரங்களை என்விடக் கணக்குச் சொன்னான். பூக்களை என்னியவன் சொன்ன கணக்கு சரிதானா என்று நானும் என்விடப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால், நட்சத்திரங்களை என்னும் விடயத்திற் அது முடிகிற காரியமா? அதற்காக அவன் சொல்வதை ஒத்துக் கொள்வதா? நட்சத்திரங்களை என்விடச் சொன்னதைப் போலத்தான் நரகம், சொர்க்கம் என்றெல்லாம் கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்"¹⁰⁴ என்ற உண்மையை அறிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் ஒன்றை ஏற்றுக் கொள்வது தவறு என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பொருளற்ற கொள்கைகளை ஒழித்து, ஒழுக்கமே முதன்மை என்ற உணர்த்தி மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வது தான் மோட்சம்¹⁰⁵ என்றும் பெரியார் கருத்திற்கேற்ப,

ஏழைக்கு உதவுதல் இங்கே சொர்க்கம்
எளிமை பழகுதல் இவிய சொர்க்கம்
இவியவை கூறல் இங்கே சொர்க்கம்
இறந்தும் வாழ்ந்தால் இறவா சொர்க்கம்¹⁰⁶

என்று கலைஞர் விளக்கம் தருகின்றார். வேறோர் இடத்தில் வாழ்வுக்குப் பின்புள்ள புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி இவற்றையே சொர்க்கம் நரகம் என்றும் கலைஞர் விளக்குகின்றார்.¹⁰⁷

மந்திரம்

"சமயம் என்பது மனிதனுக்கும் மனித நிலைக்கும் மேம்பட்டதாக உள்ள ஆற்றல் அல்லது ஆற்றலுடன் உள்ள தொடர்பு பற்றியதாக எண்ணப்படுகிறது. இவ்வாற்றலைக் கட்டாயப்படுத்தி நாம் விரும்பியதைப் பெறவும் வெறுப்பதைத் தவிர்க்கவும் மேற்கொள்ளும் செயல்கள் மந்திரத்தின்பாற் படும். சமயமும் மந்திரமும் நெருங்கிய தொடர்புடையனவாகத் தோன்றினும், முன்னதில் உள்ள வழிபாட்டு நோக்கம் பின்னதில் கிடையாது. என்பது குறிப்பிடத்தக்கது".¹⁰⁸

"மனிதன் தன்னுடைய சக்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தனக்குப் புறம்பாக உள்ள இயற்கையிலும் அதே சக்திகளைக் கண்டு, அவற்றை உபயோகித்து அடக்கக் கண்ட கருவி மந்திரம் என்பதனை விஞ்சே மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்".¹⁰⁹

இதனால், மந்திரம் என்பது மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டு உள்ள ஆற்றலைக் கட்டுப்படுத்தும் தன்மை என்பதும், வழிபாட்டு நோக்கம் அற்றது என்பதும் புலப்படுகின்றது.

"மந்திரத்தால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை! போரியல் ஜெயமோ அபஜெயமோ, மந்திர உச்சாடனத்தாலே சாதிக்க முடியும்! சமஸ்தானங்களின் கேட்கத்தகு, எதிரியின் வாயை அடக்குதற்கு, இருமலை நீக்குதற்கு, சடை வளர்த்தற்கு, எதற்கானாவது சரியே மந்திரத்தால் பலன் உண்டு! நித்திய கர்மமானுஷ்டானங்களிலே, பிரமாத காரியமோ அற்ப விஷயமோ, எதற்கும் அந்த மந்திரம் அவசியம் தேவை என்ற ஆரியர் கூறி வைத்தனர்"

என்ற 'இந்தியாவில் ஆரிய ஆட்சி' என்ற து'லில் ஆவெல் (Havell) என்பவர் குறிப்பிட்டுள்ளதை அன்னா எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.¹¹⁰ இதனால் மந்திரம் என்பது சுரண்டிப் பிழைக்க ஆரியர்களால் பரப்பப்பட்ட ரூட நம்பிக்கை என்பது விளங்கும்.

கலைஞர், மந்திரம் அப்புதம் ஆகியவை அறிவைப் பாழ்படுத்தி முன்னேற்றத்தைத் தடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை என்ற கருதுகின்றார்.

தேன் கடித்தமைக்கு இன்றம் சிற்றார்களில் மந்திரிக்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறு மந்திரித்தல் தேவையில்லை என்பது 'சுருவிமலை' புதினத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சியின் மூலம் உணர்த்தப்படுகின்றது. பொன்மணி என்பவனைத் தேன்கடித்து விட்டது. அருகிலிருந்த அறவாழி என்பவன் பச்சிலைக் காற்றை அவன் காதில் ஊதிக் குணப்படுத்துகின்றான். ஆனால் பொன்மணியின் தந்தை பொன்னையா, "மந்திரம் ஒன்றும் சொல்லாமல் பச்சிலைக் காற்றை ஊதினால் மட்டும் போதுமா? என்ற ஆச்சரியத்தோடும் அல்லற்படுத்துத் திருமலோடும் வினவ அதற்கு, "பச்சிலை விடத்ததை இறக்க! மந்திரம் பணத்தைக் கறக்க"¹¹¹ என்ற பதில் தருவனாக அறவாழியைக் கலைஞர் படைத்துள்ளார். ரூட நம்பிக்கையில் மக்கள் ஆழ்ந்திருக்கும் தன்மையையும், அதைப் பயன்படுத்திப் பொருளைச் சுரண்ட கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கருவி மந்திரமென்பதையும் கலைஞர் புலப்படுத்துகின்றார்.

இதே புதினத்தில் கரகமாடிக் கண்ணன் என்பவன், தனக்கு மந்திர சக்தி இருப்பதாக மக்களை ஏமாற்றிப் பணம் பறிக்க முயல்வதையும், அவன் அதில் தோல்வி காண்பதையும் படைத்து¹¹² மந்திரம் ஒர் ஏமாற்ற விந்தையே என வெளிப்படுத்துகின்றார்.

மந்திரவாதிகளின் அற்புதங்கள் ஏமாற்ற வேலை; மக்களின் அறிவை மயக்கிச் சோம்பேறிகளாக மாற்றிப்பவை என்றும் கொள்கையாளர் கலைஞர். அற்புதங்களை நம்பக்கூடாது என்ற சொல்லிய இராமலிங்க அடிகளாரை, அற்புதங்கள் செய்யக்கூடிய சித்தர் என்ற மக்களிடையில் கருத்துப் பரப்ப விட்டிருப்பதை என்னி அவர் வேதனைப்படுகின்றார்.¹¹³ ஆரியபட்டா பயணம் நடத்தும் அதே நேரத்தில், "கையை முடித்திறந்தால் சிறியதோர் சிவலிங்கம் வருகிறது. அல்லது சிங்கப்பூர்த் கடிகாரம் வருகிறது. குறைந்த பட்சம் குங்குமம் விபூதியாவது வருகிறது என்று மந்திர தந்திர மாயாவிகளின் காவில் மக்கள் விழுந்து கிடப்பதைக் கண்டு உள்ளம் குறுகுகின்றார்.¹¹⁴ மந்திரம், அற்புதம் என்ற சொல்லப்படுவது உண்மையானால், "அரசாங்கம் பல கோடி ரூபாய் செலவழித்து மக்களுக்குத் திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டியதில்லையே! நாட்டுப் பாதுகாப்புக்காக ராணுவம் தேவையில்லை! நாடி அற்புதவாதிகளைப் பிடித்து எல்லையில் நிறுத்தினால் போதுமானது எதிரிகளும் வராமல் தடுத்து விடலாம்"¹¹⁵ என்ற தெரிவித்து மூடநம்பிக்கை உணர்வுடையவர்களிடத்தில் சிந்தனைத் தெளிவை ஏற்படுத்துகிறார். இம்மூட நம்பிக்கைகள், சமுதாயத்தை நாட்டை மிக வேகமாகப் பிழைக்குத் தள்ளி மக்களைக் கோழைகளாக்கி வீழ்த்தி விரும் என்ற கருதிய காரணத்தாலும், "இந்திய நாட்டு அளவில் சட்டத்தின் மூலமாகவாவது இவை தடுக்கப்பட வேண்டும்"¹¹⁶ என்று வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார்.

நோயும் நோயின்மையும் கடவுள் செயல்

சமயம் - சமயத்தின் காரணமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட கடவுள் - கடவுளே எல்லாச் செயல்களும் நிகழ்வதற்குக் காரணமானவன் என்றும் மூட நம்பிக்கையின் விளைவால் நோயைத் தருவதும், போக்குவதும் இறைவனின் ஆற்றலுக்குரியன என்று என்னி மக்கள் துன்பத்துக்காளாவதைக் கண்ணுற்ற

கலைஞர், அத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக்காட்டி, சமுதாயத்திலிருந்து அவை அடியோடு ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று விழைகின்றார்.

'ரோமாபுரிப் பாண்டியன்' புதினத்தில் செழியன், ரோம் நாட்டு மன்னரின் எதிரிகளைச் சண்டையிட்டு முறியடித்தபோது காயங்களுக்குள்ளானான். அவன் உடல்நலம் பெறக் கோவில் வழிபாடு நடத்த வேண்டும் என மன்னன் விருப்பினான். ஆனால் செழியனோ, "எனக்கென்னவோ என் உடல் நலம் தேறவதற்கு இப்போது தேவையானது தேர்ச்சி பெற்ற மருத்துவர்களின் சிகிச்சையானே அன்றித் தெய்வ வழிபாடு அல்ல என்றே தோன்றுகிறது"¹¹⁷ என்ற கருவிகின்றான். இங்கே மனித அறிவாற்றவின் மூலமே நோயைப் போக்க இயலும்; கடவுள் அருளால் தீரும் என்பது மூட நம்பிக்கையினைச் சார்ந்தது என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றார்.

'கண்டகக்கம்' என்ற சிறுகதையில் அம்மை, காலரா முதலிய கொடிய நோய்கள் கடவுளால் வருவன என்ற கருதியதால் ஏற்பட்ட தீமைகளையும், அம் மூடநம்பிக்கையிலிருந்து விடுபட்டு மருத்துவம் செய்தமையால் அடைந்த பயன்களையும் உனரும் பக்தன் ஒருவன் வாயிலாக அறிவின் அடிப்படையில் எச்செயலும் அணுகப்பட வேண்டும் என்பதைக் கலைஞர் உனர்த்துகின்றார்.

'மனிமகுடம்' நாடகத்தில் அரசு அலுவலர், குருநாதர் கருத்துப்படி மாரியம்மனுக்கும் காளியம்மனுக்கும் திருவிழா நடத்தி வேங்குதல் செய்த கொண்டால் பேதி விலகிவிடும் - வேற மருத்துவம் தேவையில்லை என்ற மக்களிடம் சுறம்போது, புதுமைப் பித்தன் என்பவன் மூலம், "காளிக்கும் மாரிக்கும் பூஜைகள் நடத்தி நோய்களை விரட்ட முடியுமானால் அரசாங்க சார்பிலே ஒரு வைத்திய இலாகா எதற்கு?"¹¹⁸ என்ற கலைஞர் வினா எழுப்புகின்றார்.

நோய்தரும் இறைவன் ஏன் நோயே தராமலிருக்கக்கூடாது? என்ற வினா மக்கள் உள்ளத்தில் எழுப்பப்படும் நாளே மூட நம்பிக்கை முழுவதும் விலகும் திருநாளாகும் என்பது கலைஞரின் கருத்து.

தீச்சட்டி, கரகம், காவடி ஆடுதல்

தீச்சட்டி எடுத்த ஆடும் நிகழ்ச்சியைக் கலைஞர் 'சுருளிமலை' புதினத்தில் படைத்துள்ளார். தீச்சட்டி எடுத்த ஆடும்போது அந்நெருப்பின் வெம்மையைக் கை தாங்கிக் கொள்வது இறைவனின் அருளால்தான் என்று மக்கள் நம்பி வருகின்றனர். "தீச்சட்டிக்கு அடியிலே சூடு அதிகமா இறங்காதபடிக்கு பருத்திக் கொட்டையைக் கொட்டி வைச்சுக்குவோம். இல்லேன்னா கை அவ்வளவுதான்"¹¹⁹ எனத் தீச்சட்டி சிங்காரம் என்றும் கதைமாந்தர் வாயிலாக மூட நம்பிக்கையைக் காப்பதற்குக் கடைப்பிடிக்கும் தந்திரச் செயலைக் கலைஞர் உணர்த்துகின்றார். பெரும்பாலான மக்களை ஏமாற்றவும், ஒரு சிலர் வாழவும் மூட நம்பிக்கை துணை புரிவதை அவர் புலப்படுத்துகின்றார்.

கரகம் சிறந்த ஆட்டக் கலையாகும். இதனைத் தெய்வத்தோடு தொடர்பு படுத்தி, மக்களை மயக்கிக் காசு பறிக்கும் இழி செயலுக்குப் பயன்படுத்த முயலும் கண்ணன்¹²⁰ என்பவனைக் கலைஞர் இப்புதினத்திலேயே படைத்துள்ளார்.

'ஆட்டக்காவடி' சிறுகதையில் பக்திக் காவடி, ஆட்டக் காவடி என இரு வகைப்படும் காவடிகளைக் குறிப்பிட்டு, பக்திக் காவடி எடுப்பவர்களின் முன்னே நடைபெறவது ஆட்டக்காவடி என விளக்கம் தருகிறார். எக்காவடி யானாலும் கடவுளோடு தொடர்புடையதாகையால் மூட நம்பிக்கையின்பாற்படும் என்று எண்ணுபவளாகக் கவிமொழியைப் படைத்துள்ளார்.

வேண்டுதல்

சமய அடிப்படையில் கோயில்களும் வழிபாடுகளும் உண்டாக்கப் படுகின்றன. கடவுளை வணங்கித் தங்களுக்கு நன்மை அளிக்க வேண்டும் என்ற கேட்டுக் கொள்வதே வேண்டுதல் எனப்படுகின்றது. "பிரார்த்தனை என்பது இன்ற உலகில் மக்கள் சமூகம் எல்லோரிடத்திலும் - அதாவது கடவுளால் மக்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்ற நம்பும் எல்லோரிடத்திலும் இருந்து வருகிறது".¹²¹ இத்தகைய வேண்டுதலுக்கு ஈடாகக் கடவுளை வணங்குவது தவிர, இன்ன இன்ன செய்வதாக நேர்ந்து கொள்வது, பொருட்செலவு செய்வது, கோவில் கட்டுவது, விழா நடத்துவது, பலி கொடுப்பது முதலியனவும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

தேங்காய் உடைத்தல், குழந்தை உயிர் பிழைக்க வேண்டல், கடவுளுக்கு வாகனம் செய்தல், பலி கொடுத்தல், அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தல், கண்ணடக்கம் செலுத்துதல், பிள்ளைப்பேறு வேண்டல் முதலான பிரார்த்தனைகளைப் படைத்து அவற்றால் பயன் ஒன்றும் இல்லை என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

'நச்சுக்கோப்பை' நாடகத்தில் ஒருவர் தன் மகள் திருமணம் காரணமாக மழை பெய்யக்கூடாது என்று வேண்டிப் பிள்ளையாருக்குத் தேங்காய் உடைக்கச் செல்கிறார். மற்றொருவர் அதே நாளில் வறட்சி காரணமாக மழை பெய்ய வேண்டித் தேங்காய் உடைக்கச் செல்கிறார்.¹²² இருவரின் வேண்டுதலையும் ஒரே நாளில் இறைவனால் நிறைவேற்ற இயலுமா? என்ற வினாவை எழுப்பி, இயற்கையின் செயல் எது? இறைவனின் செயல் எது? என்பதை அறியாத மூட மதியினரை வெளியுலகுக்குக் காட்டுகின்றார் கலைஞர்.

"பேராகசையும், சோம்பேறித்தனமும், ஏமாற்றும் தன்மையும் இல்லா விட்டால், பிரார்த்தனைக்கு இடமே இல்லை" என்பர் பெரியார்.¹²³

இக்கூட்டுத்தினைக் கலைஞர் விளக்குகின்றார். "கடவுளே! மருங்கப்பள்ளத்து மகேசுவரா! தேடும் பசும்பொன் கிடைத்து விட்டால், தங்கக் கட்டிகள் அகப்பட்டு விட்டால், உனக்கு ஒரு வெள்ளி ரூப வாக்ஷம் செய்து வைக்கிறேன்"¹²⁴ என்ற 'புதையல்' புதினத்தில் வெள்ளியம்பலம் என்றும் மாந்தர்மூலம் வேங்குதலக்குப் பேராசையே அடிப்படைக் காரணம் என விளங்க வைக்கின்றார். மேலும் புதையல் மீது கொண்ட ஆசை காரணமாக, சாமியார் ஒருவர் பெண் குழந்தையொன்றை உயிர்ப்பலி கொடுப்பதையும் காட்டுகின்றார்.¹²⁵

குதிரைப் பந்தயத்தில் மற்றக் குதிரைகளை ஒட்டுகிற 'ஜாக்கி' - களுக்குக் கையட்டு கொடுத்துத் தன் குதிரையை மட்டும் வெற்றி பெற்றதாக அறிவிக்கச் செய்து ஒரே சமயத்தில் பத்து இலட்ச உரூபா ஈட்டிய பதஞ்சலிப் பிள்ளை என்ற சூதாடி கோவில் வாசலில் குதிரைப் பொம்மையைச் செய்து வைத்து வேங்குதலை நிறைவேற்றிக் கொள்வதாகக் காட்டுகின்றார்.¹²⁶ அய்யனார் கோவிலில், குரும்பம் தொடர்பான வேங்குதல்களுக்கே பெரும்பாலும் குதிரையைச் செய்து வைப்பார். ஆனால் குதிரைப்பந்தயம் தொடர்பாக, அய்யனாருக்குக் குதிரையைச் செய்து வைக்கும் வேங்குதலைப் படைப்பதன்மூலம் என்னலை வெளிப்படுத்துகின்றார் கலைஞர்.

'அப்யோ ராஜா' என்ற சிறுகதையில், காய்ச்சலால் வாடும் குழந்தை நலம்பெற வேங்கும் என்ற பழனி ஆண்டவர் கோவினுக்கு வேங்குதல் செய்துகொண்ட தாயினைப் படைக்கின்றார். வேங்குதல்குப் பிறகும் குழந்தைக்கு நினைவு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்து ஆண்டவனை வேங்குவதால் அணுஅணுவும் பயன் விளையாது என்ற கலைஞர் உரை வைக்கின்றார்.

'கண்டக்கம்' என்ற சிறுகதையில், காளிதேவியிடம் வேங்குதல் செய்து கொண்டமைக்காக, உலோகத்தினால் செய்யப்பட்ட கன்வடிவங்கள்

பொருத்தப்பட்ட காட்சியைக் கலைஞர் படைத்துள்ளார்.¹²⁷ அறியாமையே இவையனைத்துக்கும் அடிப்படைக் காரணம் என்று தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

கடவுளிடம் வேண்டிக் கொண்டமைக்காக உடலை வருத்திக் கொண்டு உடல் உருட்டல் (அங்கப் பிரதட்சனம்) செய்யும் நிகழ்ச்சியைக் காட்டுகின்றார் கலைஞர். 'ஒரு மரம் பூத்தது' எனும் புதினத்தில் இடம்பெறும் தேவசி, தன் மகன் பாபு, நோயிலிருந்து மீள், அம்மன் கோவிலில் ஈர உடையுடன் தரையில் உருண்டு செல்கிறான்.¹²⁸ இம்முட நம்பிக்கையைக் கண்டிக்கும் கலைஞர், இந்நிகழ்ச்சியின்போது கோவிலுக்கு வந்திருந்த அன்பர்கள் அனைவரும் வயது வேறுபாடின்றி, ஆண்டவனை மறந்து விட்டு அவனையே வேறு நோக்கத்தில் வைத்த கண் விலக்காது பார்த்த செயலைச் சுட்டிக்காட்டி, இதுபோன்ற வேண்டுதல்கள் ஒழுக்கக் குறைவு ஏற்பட உடந்தையாயிருப்பதையும் உரை வைக்கின்றார்.

நோய் தீருமானால் ஏழுமலையானுக்கு ஐநூறு உரூபா காணிக்கை செலுத்துவதாக வேண்டிக் கொள்ளும் தேவகியையும் அஞ்சல்முலம் நூறு உரூபா முன்பணம் அனுப்புவதாகக் கூறி அவனிடமிருந்து பெற்ற அப்பணத்தைக் 'கோவிந்தா' ஆக்கிய இராதா என்பவனையும் இப்புதினத்தில் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.¹²⁹ கலைஞர், 'கோவிந்தா' என்றாலே இழந்து போனது என்ற பொருள் இக்காலத்தில் விளங்குவதை நன்மையாகப் புலப்படுத்துகின்றார்.

பிள்ளையில்லாதவர்கள், பிள்ளைப் பேற்றிற்காக வேண்டுதல் செய்து கொள்வது இன்றளவும் மக்களிடம் காணப்படுகின்றது. காசி, இராமேசுவரம் சென்று வந்தாலும், அரசு வேம்பு ஆகிய மரங்களைச் சுற்றி வந்தாலும் பிள்ளை பிறக்கும் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. பொருட்

செலவுடைய புத்திர காமேட்டியாகம் பற்றியும் புராணங்களில் கூறப்படுகின்றது . கலைஞர், 'பெற்ற பிள்ளையை விற்ற தாய்' என்ற சிறு கதையில், "கன்யா-குமரியில் கடலாடி, காசி விசுவேசரைப் பணிந்து காவி கட்டிய ஆசாமிகளின் காலில் விழுந்து, பிள்ளை வரம் கேட்டுப் பார்த்தாக்கிவிட்டது. வரந்தேடி அலுத்த பிறகு வள்ளல் என்ற பட்டந்தான் மிச்சம்"¹³⁰ என்று கூறும் சேத்பவனத்து சமீந்தார் கூற்றால் பொருளழிவே ஏற்படும்; பயன் கிட்டாது என்று வலியுறுத்துகின்றார் .

வேண்டுதலால் மகப்பேறு விளையாது என்பதனை,

கன்னல்மொழி கேட்பதற்கு மகவொன்று வேண்டுமென்று
கருந்தவங்கள் இயற்றாமல் கங்கையிலே ஆடாமல்
கனியொன்றைப் படைத்திட்டார் கட்டிலறைக் கவிபாடி¹³¹

என்றும் இராவணன் மண்டோதரி நிகழ்ச்சியால் வெளிப்படுத்துகின்றார் கலைஞர் .

பிரார்த்தனைகள் மீதுள்ள நம்பிக்கையின் தீவிரத்தன்மை காரணமாக, சாமியார்கள் எதைத் தந்தாலும் அதனால் தங்களுக்குத் தீர்வு ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை இன்றும் மக்களிடையே நிலவுகிறது . பக்தர்களின் பலப்பல கோரிக்கைகள், வேண்டுதல்கள் அனைத்துக்கும் ஒரே தீர்வாக விபூதி வழங்கப் படுவதைச் 'சங்கிலிச்சாமி' சிறுகதையில் கலைஞர் இடம்பெறச் செய்து காட்டுகின்றார் .¹³²

இவ்வாறு பிரார்த்தனைகளிலுள்ள முடத் தனத்தையும், பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றுவதிலுள்ள ஏமாற்ற வேலையையும் சமுதாயத்துக்குப் புரிய வைக்கின்றார் கலைஞர் .

சடங்குகள்

சமயத்தைக் காக்கும் வேலியாக அமைந்தவையே சடங்குகள் .

மனிதன் தொடக்கம் முதல் இறுதி வரை ஏதேனும் ஒரு சடங்கினால் தொடர்பு

படுத்தப்பட்டே வாழ்க்கை நடத்துபவனாக உள்ளான். இச்சடங்குகள் வேதம் ஐதியே செய்யப்பட வேண்டும் என்று கருதப்படுவதால் புரோகிதரின் பிழைப்புக்கு இது வழிகோலியது. இந்து சமயத்துக்கு ஆதரவான வேதங்களை ஐதுவதற்குத் தாங்கள் மட்டுமே உரிமையுடையவர் என்று கருதிய பார்ப்பனர்களே புரோகிதம் செய்ய முற்பட்டனர். "மதச் சடங்குகள் பேரால் பார்ப்பனர் வசூல் செய்யும் வரிக்கு அளவேயில்லை"¹³³ என்று பெரியாரும், புரோகிதத்தின் பேரால் மனிதன் பிறந்த நாள் முதல் இறக்கும் நாள் வரையிலும் அதற்குப் பின்பும் கூட, புரோகிதர்கள் சுரண்டி வாழ்கின்ற போக்கை எதிர்த்துள்ளார்.

இந்துசமய எதிர்ப்பினை வெளிப்படுத்தும் கலைஞர், அதன் கூறாக விளங்கும் புரோகிதத்தையும் எதிர்க்கின்றார். புரோகிதம் மக்கள் வாழ்க்கையில் அதிக அளவுக்கு ஈடுபாடு காட்டுவது திருமண நிகழ்ச்சியில்தான். மந்திரம் ஓதல், தீ வளர்த்து வலம் வருதல், அம்மி மிதித்தல், அருந்தி பார்த்தல், காசி யாத்திரை போதல் முதலானவை திருமணச் சடங்குகள். இவையனைத்தும் புரோகிதர் அதாவது பார்ப்பனர் இன்றி நடைபெறவதில்லை. இத்தகைய செயல் முதலில் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதிய கலைஞர் புரோகிதத் திருமணத்தால் பயன் இல்லை என்பதை உணர்த்தியுள்ளார்.

பெற்றோர் விடுப்படிப்புடைய புரோகிதத் திருமணத்தான் நடத்திக் கொள்ள முடியும்"¹³⁴ என்று கூறும் இன்பசாகரன் வலியுறுத்தலுக்கேற்ப கண்ணம்மா - இன்பசாகரன் திருமணம் முடிவடைகின்றது. ஆனால், இறுதியில் இன்பசாகரன் ஆண்மையற்றவன் என்பதையும், கண்ணம்மா இறப்பதையும் காட்டி, புரோகித மனத்தினால் பயன் இல்லை என்பதை வாங்கோழி புதினத்தில் உணர்த்துகின்றார் கலைஞர்.

அரும்பு என்ற சிறுகதையில், கோகுல், "அக்கினி அருந்தி சாட்சியாக நடைபெற்ற தெய்வீகத் திருமணத்தையும் - தன் மனைவியின் உயிர் பிடித்துக்

கொள்ளத் திராணியற்ற அந்தத் தெய்வங்களையும் நினைத்துக் கொண்டான்; அவனாகவே சிரித்துக் கொண்டான்" ¹³⁵ என்ற காட்சியைக் கலைஞர் படைத்து, சடங்குடன் கூடிய திருமணத்தைச் செய்துகொண்டவனே, அதில் நம்பிக்கையற்றவனாக மாறுவதைப் புலப்படுத்துகின்றார். ஆனால் இதே சிறுகதையில், "புரோகிதர் - ஓம குண்டம் - அம்மி - அரசாணி - எதற்கும் வேலையில்லாமல், வந்திடுப்போரின் அன்பைச் சாட்சியாக வைத்து அறிவு முறையிலே திருமணம் நடைபெற்றது" ¹³⁶ என்று கோகுலின் நண்பன் இரத்தினத்தின் திருமணம் நடந்ததையும், அவர்கள் மகிழ்வுடன் வாழ்வதையும் படைத்து, சடங்குகளற்ற மணம் மன அமைதி தருவது எனத் தெரிவிக்கின்றார்.

'வேணியின் காதலன்' என்ற சிறுகதையில் "சூர்யா அக்கிவி சாட்சியாகத்தான் மணந்தான். மணப்பந்தலில் அம்மி மிதித்து அருந்ததியைத் - தான் சந்தித்தான். இருந்துமென்ன? பத்தே மாதத்தில் சூர்யா விதவையாகி விட்டான்" ¹³⁷ என்ற காட்சியையும் 'பெற்ற பிள்ளையை விற்ற தாய்' என்ற சிறுகதையில் செண்பகவல்லி சடங்குடன் திருமணம் செய்து கொண்டு ஒன்பது ஆண்டுகள் குழந்தையின்றியும், பிறகு கைம்பெண்ணாகவும் வாழ்ந்த செயலையும் படைத்து, சடங்குடன் கூடிய திருமணம் ஏற்படுத்திய அவல நிலையை மக்களுக்கு உணர்த்துகின்றார்.

சடங்குகள் இல்லாத திருமணமே மகிழ்வைத் தருவது என்பதைத் தம் வாழ்க்கையைக் கொண்டும் தெனிய வைக்க முயல்கிறார் கலைஞர். "புரோகிதர் இல்லாமல் திருமணம் செய்து கொண்டால் குழந்தை பிறக்காது என்று கூறினார்கள். நான் சுய மரியாதைத்திருமணம் செய்து கொண்டவன்தான். எனக்குக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டையும் மீறி ஆறு குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். புரோகிதத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் புத்திர பாக்கியத்திற்காக, காசி இராமேசுவரம் என்று அலைகிறார்கள்" ¹³⁸ என்று தெரிவிக்கின்றார்.

புரோகித மணம் பற்றி மக்கள் மனத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த, கலைஞர் ஒரு முன்னோடியாக விளங்கித் த உணர் முடிகின்றது.

புரோகித மணம் புரிந்துகொள்ளாத இளைகளாகக் கந்தன்-கமலா, கந்தன்-கனிமொழி ஆகியோரை சந்தனக்கிணம், ஆட்டக்காவடி ஆகிய சிறு-கதையில் படைத்துள்ளார் கலைஞர்.

திருமணத்தின்போது ஒதப்படும் மந்திரம் எந்த அளவில் உண்மையானது என்பதிலும் கலைஞர் அய்யப்பாட்டினை வெளிப்படுத்துகின்றார். 'உதயசூரியன்' நாடகத்தில் மரகதம் என்பவள் கணவனிடத்தில், ஒரு புது லை மாட்டிக்கொண்டு புரோகிதர் என்று சொல்லி வேறு ஊர் சென்று தொழில் செய்யலாம் என்று கூறுகிறாள். கணவனோ, மந்திரம் தெரியாத நிலையில் எப்படிச் செய்ய முடியும் என்று வினவுகிறான். அதற்குப் பதிலுரையாக, "ஏதாவது உளறினால் போதும் - யாருக்குப் புரியப் போகிறது! நம்ப கல்யாணத்திலே அய்யர் வந்து மந்திரம் சொன்னாரே; நமக்கு என்னான்று புரிச்சதா"¹³⁹ என்று மரகதம் கேட்கின்றாள். இதனால் மக்களுக்குப் புரியாத ஒன்றே மந்திரம் என ஒதப் பட்டது; ஏதேனும் பிதற்றினாலே மந்திரம் என்று மக்கள் கருதிக் கொள்வர் என்று பார்ப்பவர் கொண்டிருந்தனர் என்பதனையும் அதிலுள்ள ஏமாற்றத்தனத்-தையும் கலைஞர் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

காது குத்திக்கொள்வது, மொட்டையடித்துக்கொள்வது முதலான சமயச் சடங்குகள் தேவையற்றவை என்ற கருத்தினையும் ஒரிடத்தில் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.¹⁴⁰

சடங்குகள் மூட நம்பிக்கையின் காரணமாகப் பின்பற்றப்படுகின்றன என்பதையும், சடங்குகள் சமுதாயத்திலிருந்து முற்றிலும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பாகத் திருமணத்தில் கடைப்பிடிக்கப்படும் சடங்குகள் முதலில் நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் கலைஞர் வலியுறுத்தத் தெளிவாகும்.

பகுத்தறிவு

மதம், கடவுள், இரண்டையும் மறுத்தல் நாதத்திகம்; இந்த நாதத்திகமே பகுத்தறிவு என்பர் பெரியார்.¹⁴¹ கடவுள், பாவம், புண்ணியம், நரகம் மோட்சம், பேய், பூதம், வேண்டுதல் முதலியவை அறிவை மயக்கி எவற்றையும் அப்படியே நம்பச்செய்கின்றன. இதனால் மனிதனிடமுள்ள தன்னம்பிக்கையும் போய் விடுகின்றது. எல்லாம் கடவுள் செயல் என்ற அவநம்பிக்கை வளர்கிறது. இதனால் எண்ணற்ற துன்பங்களுக்கு ஆளாகிறான். இத்துன்பத்திலிருந்து விடுபடத் தேவையானது பகுத்தறிவு என்பதை அவன் உணரவில்லை. பகுத்தறிவின் மூலமே மக்கள் மேல்நிலை அடைய இயலும் என்பதைப் பெரியார் உணர்த்துகின்றார்.¹⁴²

கலைஞரும், சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குப் பகுத்தறிவின் இன்றியமை-யாமையை நன்கு உணர்ந்திருந்தார். சமயம் - கடவுள் அழியாமல் பாது-காப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட சாத்திரம், சடங்கு, சாதி ஏற்றத் தாழ்வு, அறிவுக்குப் பொருந்தா நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றினால் தான் மக்கள் வேதனைக் கடலில் வீழ்ந்து வெளியேற முடியாது உள்ளனர் என்பதைத் தெளிவாக அறிந்தவர். எனவே, மூட நம்பிக்கையை வேரறுத்து, மக்களைப் பகுத்தறிவுப் பாதை நோக்கி அழைத்துச்செல்வதைத் தலையாய கொள்கையாகக் கருதுகின்றார்.

மனிதனிடம் அறிவு இருக்கிறது. சில செயல்களுக்கு அதைப் பயன்-படுத்த மறுக்கிறான். "சாணியை உருண்டையாக்கி உண்ணச் சொல்லும்போது சினந்து மறுக்கக் கூடியவன், அதே சாணி உருண்டையை வணங்கி என்று சொல்லும்-போது எவ்வித மறுப்புமின்றி வணங்குகின்றான்"¹⁴³ உணவிற்காக அறிவைப்பயன்-படுத்தியவன் கடவுள் குறித்துச் சிந்திக்க மறுக்கிறான். முன்பே கற்பிக்கப்பட்டு விட்ட அச்சம், பாவம் ஆகிய மூட நம்பிக்கைகளே இதற்குக் காரணம் என்பர்.¹⁴⁴ "செந்நெற்பயிரின் செழுமையைக் கெடுத்திடும் கோரைப்புல் மாதிரி, பகுத்தறிவினைப் பாழ்படுத்த வந்தவைதானே மூட நம்பிக்கைகளும் சாதிப் பாகுபாடுகளும்"¹⁴⁵ என்று கலைஞர் கருத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

அறிவு வளர வேண்டுமானால், அறியாமையில் ஐயத்தும் மதம், சடங்கு ஐகியவை ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அறிவைக் கொண்டு சிந்தித்துச் சரியானவற்றை ஏற்கும் மனநிலை பெற வேண்டும். ஒரு பகுத்தறிவாளனின் கடமையைப் பெரியார் கீழ்வருமாறு கூறுகின்றார். "தன்னைப் பகுத்தறிவுள்ள மனிதன் என்று உணர்ந்த எவனும் மனித சமுதாயத்துக்கு ஏதாவது தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்றால், தன் வாழ்நாளில் ஏதாவது ஒரு நல்ல காரியம் செய்தோம் என்று கூறிக்கொள்ள வேண்டுமானால் கடவுள், மதம், வேதங்கள் ஒழிக்கப்பட தன்னால் கூடியதைச் செய்ய வேண்டும். இதுதான் அறிவுள்ள மனிதர்க்கு அடையாளம் என்பது என் கருத்து".¹⁴⁶ இதற்கொப்பவே, கலைஞர், பகுத்தறிவு மனம் பரப்பும் மாந்தர்களைப் படைத்து, இன்றைய சமுதாயம் - இளைய சமுதாயம் - இனிவரும் சமுதாயம் பகுத்தறிவுச் சமுதாயமாக மாறுவதற்கு முனைப்புக் காட்டுகின்றார்.

கலைஞர் 'ஆட்டக்காவடி' என்ற சிறுகதையில் குழந்தை முதலே பகுத்தறிவுப் பாடசாலையின் மானவியாக விளங்கி, சாமி இல்லை பூதம் இல்லை என்று கூறி, கந்தனைத் திருமணம் செய்து கொண்டு, காசுக்காகக் கடவுளின் திருமுன் காவடி எடுத்த ஒரு காரணத்துக்காக, கணவனையே வெறத்து ஓடிய பெண்ணாகக் கனிமொழியைப் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.¹⁴⁷ 'தூ க்குமேடை' நாடகத்தில், பகுத்தறிவைப் போற்றி, பகுத்தறிவாளனைக் காதலிக்கும் பெண்ணாக வேணியைப் படைத்துள்ளார்.¹⁴⁸ உதயசூரியன் நாடகத்தில் கண்ணம்மா பகுத்தறிவுப் பாதையில் நடைபோடுபவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.¹⁴⁹ பகுத்தறிவு வழியிலே பிதற்றல் நோயைக் குணப்படுத்தும் மருத்துவராக மரகதம் என்பவனைப் படைத்துள்ளார்.¹⁵⁰

'சந்தனக் கிண்ணம்' சிறுகதையில் இடம்பெறும் கந்தன் கமலா ஆகியோர் பகுத்தறிவாளர்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். "கடலிலே மீனை வெள்ளைக்காரனும் பார்த்தான் - நாமும் பார்த்தோம் ... என்று

ஆரம்பிப்பான் கந்தன். "வெள்ளைக்காரன் மனைப் பார்த்து சப்மரீன் செய்தான்; நாம் மச்சவதாரம் செய்தோம் என்று முடிப்பாள் கமலா".¹⁵¹ இவ்வுரையாடலின் வழி, மனைப் பார்த்துப் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தியோர் நீர் முழுகிக் கப்பல் செய்தமையும், இங்குள்ளோர் அறிவற்ற இறையோடு தொடர்பு படுத்தியமையும் காட்டிப் பகுத்தறிவின் பயனை வெளிப்படுத்துகின்றார். "விஞ்ஞானத்தை அடித்தளமாகக்கொண்டுள்ள சமுதாயப் பார்வை உலகக் கண்ணோட்டமாகும். இதனை மதம் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. மதம் எதிர்த்து வருகிறது"¹⁵² என்பது இங்கு எண்ணிப் பார்த்தற்குரியது.

'பலிபீடம் நோக்கி' என்ற நாடகத்தில் விசயராகவ மன்னன், மீட நம்பிக்கைகட்கு ஆட்பட்டு, மத வழியில் ஈழ்ந்து, செல்வமனைத்தும் இழந்து எதிரியினால் அழிக்கப்படும் நிலையில், "கடவுள்களுக்கு அழித்த பொக்கிஷத்தை என் படைப்பெடுக்கத்திற்குச் செலவீட்டிருந்தால் இக்கதி வந்திராதே!"¹⁵³ என்று பகுத்தறிவாளனாக மாறுவதைக் கலைஞர் புனைந்துள்ளார்.

'சங்கிலிச் சாமி' என்ற சிறுகதையில், கொலைகாரனும், கொள்ளைக்காரனும் மடம் கட்டி சமாதரி ஏற்படுத்திப் பல ஆயிரக்கணக்கில் மக்களிடமிருந்து பணத்தைக் கறக்கும் செயலைப் படைத்துள்ளார். "மக்களிடம் மடமை இருக்கும் வரை அந்த லாபம் குறையாது"¹⁵⁴ என்று பகுத்தறிவு முடிக்கம் செய்து, பகுத்தறிவின்மையால் ஏற்படும் இழப்பை வலியுறுத்துகின்றார்.

'கண்டகக்கம்' என்ற சிறுகதையில், அம்மை, காலரா முதலிய நோய்களைப் போக்க வேண்டுமெனக் காளிதேவியின் முன் வேண்டுகின்ற பக்தனை, தன்கோரிக்கை நிறைவேறாது என்பதை உணர்ந்து தன் நெற்றியில் பூசியிருந்த குங்குமத்தையும் திருநீற்றையும் நன்றாக அழித்து நெற்றியைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு, நோயைக் குணப்படுத்த மருத்துவரை நாடி ஓடும் பகுத்தறிவாளனாக

மாற்றிக் காட்டுகின்றார் கலைஞர்.¹⁵⁵ அவன், நெற்றியை மட்டும் தூய்மைப் படுத்தவில்லை; தன் நெஞ்சத்தையும் மூட நம்பிக்கை என்ற மாசு போகும்படி தூய்மைப்படுத்திக்கொண்டான் என்று உணர வைக்கின்றார். இதன் வழி, மனித அறிவு ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்டதுமன்றி; ஆண்டவனின் அடிமையுமன்றி; தானே பகுத்தறியும் தன்மையுடையது என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றார்.

'நச்சுக்கோப்பை' நாடகத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் மழை பெய்ய வேண்டும் என்று ஒருவரும், பெய்ய வேண்டாம் என்று மற்றொருவரும் பிள்ளையாளுக்கு வேண்டிக் கொண்டு தேங்காய் உடைக்க முற்பட்டு, அவர் - களுக்குள் பூசல் ஏற்படும் நிலையில், பழனியப்பன் என்பவனை, "வெய்யில் எரிப்பதும், மழை பெய்வதும் இயற்கையின் செயல். இதற்காக நீங்கள் சண்டையிட்டுக் கொள்வது முட்டாள்தனம் ... மேல் நாட்டிலே ... மனிதன் யந்திரமும் கையுமாகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறான். நீங்கள் களிமண்ணும் கையுமாகப் பிள்ளையார் பிடிக்கிறீர்களே, இது அறிவுடைமையாகுமா?"¹⁵⁶ என்று பகுத்தறிவு பற்றிப் பேசுவனாகப் படைத்துள்ளார் கலைஞர். பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி வாழும் சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கலைஞரின் விழைவு வெளிப்படுதல் காணத்தகும.

'மணிமகுடம்' நாடகத்தில் புதுமைப்பித்தன், மக்களிடம் மண்டியிருக்கும் இரட்டு உள்ளம், குரட்டு எண்ணம் நீங்கப் பாடுபடக் கூடியவனாக, "சாதி - மதபேதங்கள் - கடவுட் கொள்கைகள் - மூட நம்பிக்கைகள் அனைத்தும் ஒழித்த மக்களரசுக்கு வழி வகுப்பவனாக"¹⁵⁷ பகுத்தறிவு ஆட்சி உதயமாவதை விடும்புனாகக்¹⁵⁸ கலைஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளான். இப்படைப்பினால், ஆட்சியே பகுத்தறிவாளர்களால் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற விழைவைக் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'தூ க்குமேடை' நாடகத்தில் பாண்டியன் என்பவன், சாதி ஏற்றத் தாழ்வு, மூட நம்பிக்கை, கடவுள் செயல் ஆகியவற்றை எதிர்த்து ஆரியத்துக்குக் கல்லறை கட்டி அதன் பக்கத்திலே எழுப்பப்படும் தன்மான மாளிகையின் உச்சியிலே பறக்கவிடும் கொடியேந்தியவனாகக் கலைஞரால் காட்டப் படுகிறான்.¹⁵⁹ தூ க்குமேடையேற வேண்டிய நிலையேற்படினும் பகுத்தறி-வாளர்கள் தங்கள் வழியினின்றும் விலகார் என்பதை இப்படைப்பினால் கலைஞர் புலப்படுத்துகின்றார்.

தனியொருவன் மட்டும் பகுத்தறிவாளனாக விளங்கினால் போதாது; அனைவருமே பகுத்தறிவின் வழி நடைபோட வேண்டும் என்பது கலைஞரின் விழைவு. "அவர் சொன்னார்; இவர் சொன்னார் என்று நம்பி அறிவிழந்து தடுமாற்றம் அடைய வேண்டாம் - எவர் சொன்ன சொல்லானாலும் அதனை உந்தன் இயல்பான பகுத்தறிவால் எண்ணிப் பார்ப்பாய் இதைத்தான் உனக்கும் இந்த உலகத்துக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன்"¹⁶⁰ என்று 'சாக்ரடீசு' நாடகத்தில் பகுத்தறிவு உலகம் அமைய விரும்புவதை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

கலைஞர், புதினங்களில் பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களை இடம் பெற வைத்துள்ளார்.

'சூளமலை' புதினத்தில் அறவாழி பகுத்தறிவாளனாகப் படைக்கப் பட்டுள்ளான். கரகமாடி கண்ணன், கரகமாடும் கலையைப் பயன்படுத்தி, அது கீழே விழுந்தபோது அதனைத் தெய்வத்தோடு தொடர்புபடுத்தி, அதனால் ஐயுக்குக் கேடு என்று வெளிப்படுத்தி, ஊர் மக்களிடம் பணம் பறிக்கச் சூழ்ச்சி செய்கிறான். அவனது ஏமாற்று வேலையை அம்பலப்படுத்துகின்றான் அறவாழி.¹⁶¹ ஒவ்வொரு தமிழனும் அறவாழியாகத் திகழ வேண்டியதன் தேவையை வலியுறுத்துகிறார்.

"ரோமாபுர்ப் பாண்டியனி'ல் செழியன், உருவ வழிபாடு வேண்டாதவனாக, கடவுள் நம்பிக்கையற்றவனாக - நோய் தீர நாட வேண்டியதுதெய்வமல்ல -மடுத்தவரே என்ற எண்ணம் கொண்டவனாகக் கலைஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளான். முனையோடு முன்னேற வேண்டும் என்று கருதக்கூடிய பெண்ணாக முத்தநகை இடம் பெறுகின்றாள். இதே கருத்தை ஒரு மரம் பூத்தது என்னும் புதினத்திலும் வெளிப்படுத்துகின்றார் கலைஞர். ¹⁶²

'தென்பாண்டிச் சிங்கம்' புதினத்தில் உறங்காப்புலி, பகுத்தறியும் எண்ணம் கொண்டவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். "இந்த வருடம் நமது விநாயகர் முகத்தில் ஒரு ஒளி வீசுகிறது பார்த்தாயா? என்று வீரம்மாள் தன் அண்ணனிடம் கூறும் நேரத்தில் உண்மைதான்! ஒளி வீசுது காரணம் அர்ச்சகர் அளவுக்கு மீறி கற்பூரத்தை ஏற்றி வைத்து விட்டார்" ¹⁶³ என்று உறங்காப்புலி கூறுகின்றான். சிலையின் முகத்தில் ஒளிவீசும் தன்மை தெய்வ ஆற்றல் அல்ல; அர்ச்சகரால் காட்டப்பட்ட அளவற்ற சூடத்தின் ஒளியே என்று உறங்காப்புலி மூலம் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'புதையல்' புதினத்தில் துரையின் தந்தை குமார வடிவு என்பவர் கோயிலுக்குச் செல்லாத பகுத்தறிவாளராகவும் அவரது தோழர் மாயாண்டிக் கிழவர், பகுத்தறிவு அடிப்படையில் விளக்கம் தருபவராகவும் படைக்கப் பட்டுள்ளனர். குமார வடிவைப் பாம்பின் மூலம் தெய்வம் தன்டித்துவிட்டது என்னும் மூடநம்பிக்கையாளர்க்கே கலைஞர் தரும் பகுத்தறிவு விளக்கம் கருத்தத்தக்கது. "பாம்பு கடித்ததற்குப் பழைய நம்பிக்கைப்படி காரணம் ஏதுவுமில்லை. பழமையான கோயில் - அதிக புழக்கமில்லாத இடம் - புதரும் மரங்களும் நிறைந்த பகுதி - பாம்புகள் தங்கள் வாசஸ்தலமாக அந்த அலயத்தை ஆக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்றை அவசரத்திலே குமார வடிவு மிதித்திருக்கிறான்; கடித்து விட்டது" ¹⁶⁴

'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் நந்தகுமார்,¹⁶⁵ மகேசுவரன்¹⁶⁶ ஆகிய இருவரும் பகுத்தறிவு போற்றும் மாந்தர்களாகப் படைக்கப் பட்டுள்ளனர். வெள்ளிக்கிழமை புதினத்தில் நயினா என்பவன் கடவுள்,¹⁶⁷ மதம்,¹⁶⁸ சோதிடம்,¹⁶⁹ பஞ்சாங்கம்¹⁷⁰ பற்றிப் பகுத்தறிவு அடிப்படையில் கடுத்துரைப்பவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான்.

குறளோவியத்தில், தலைவனும் தலைவியும் பகுத்தறிவு ஆர்வலர்களாகத் தோன்றுகின்றனர். "கசக்குமெனினும் பாகற்காய் பகுத்தறிவுக் கொள்கைபோல நல்ல பயன் தரும் என்பீர்களே அதற்காக இன்று அதைச் சமைத்தேன்"¹⁷¹ எனவும் தலைவி கூற்றால் பகுத்தறிவினை ஏற்றுக் கொள்ளச் சமுதாயம் தொடக்கத்தில் தயக்கம் காட்டுவதையும் ஏற்றுக் கொண்டால் பயன் உண்டாவதையும் உணர்த்துகின்றார்.

சமயம், சாத்திரம், நம்பிக்கை ஆகியவற்றை எதிர்த்துப் பேசுகின்றவர் பெருகிய காரணத்தால் நாட்டில் மழை பெய்வதுஇல்லை என்று கூறுவோர்க்கு, "அந்த காலத்திலே - உங்கள் நல்ல தங்காள் காலத்திலே நாத்திகம் பரவாத காலத்திலே - பனிரெண்டு வருடம் மழை கிடையாதாமே"¹⁷² என்று பகுத்தறிவு விடையால் அதிர்ச்சி தருகின்றார் கலைஞர். மழை பெய்வதும் பெய்யாததும் இயற்கையோடு தொடர்புடையதே தவிர, கடவுளோடு தொடர்புடையதன்று என விளக்குகின்றார்.

பகுத்தறிவைப் பரப்புவதற்குப் பயன்படுத்தும் பொருள்களையும் மக்கள் துணையாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பது கலைஞர் விழைவு. "அல்லோனக் கடுத்துகளின் மீது ஏவப் பயன்படும் அணுக்குண்டுகளாக, அறிவுப் படைத்துணையாகத்தான் நினைத்தி ஆடைகளை அணிகிறோம், ஆடுகின்ற நேரத்தில் நாடக மேடையில்"¹⁷³ என்று குறிப்பிடுகின்றார். கொள்கைப் பரப்பல் எவ்வழியிலும் நடைபெற்றவாறே இருக்க வேண்டும் என்பது இதனால் விளங்குகிறது.

பகுத்தறிவு பறப்பியோகைக் கலைஞர் பாராட்டுகின்றார் .

"இருட்டை விரட்டிடும் பரிதியென - அடிமை உணர்வை வெட்டியெறியும்
போர் வாளென - மூட நம்பிக்கைகளைத் தகர்த்திடும் சம்மட்டியென -
ஈரோடு நகரில் பீடு நடை போட்டு எழுந்தவர்¹⁷⁴ என்ற பெரியாரையும்
"தன் மரணத்துக்குப் பிறகு, தன் உடலுக்கு எந்த விதமான மதச் சடங்குகளும்
செய்திடக்கூடாது என 'உயில்' எழுதி வைத்த பகுத்தறிவு வாதி"¹⁷⁵
என்று நேருவையும் "காக்கையைக் காணுவார் சனிபகவான் வாகனமே'
எனப் பாடமாட்டார். காக்கையினிடத்திலுள்ள ஒற்றமை கண்டு வாழ்க்கை
நடத்தினால் பயனுண்டு' என அறிவு நல்குவார்"¹⁷⁶ என்று பாரதிதாசனையும்
பாராட்டுதல் குறிக்கத்தகும்.

எனவே, "கலைஞருடைய இலக்கியப் படைப்புகள் பகுத்தறிவியக்கக்
காலத்தில் எழுந்தவை; அக்கொள்கைகளின் மேல் எழுந்தவை. அக்கொள்கை-
களுக்காக எழுந்தவை"¹⁷⁷ என்ற கணிப்பு முற்றிலும் பொருத்தமானதே.

புரான இதிகாச எதிர்ப்பு

மத நம்பிக்கை, கடவுள் பக்தி ஆகியவற்றை மக்கள் உள்ளத்தில்
பதிய வைப்பதற்காகக் கடவுளின் வீர காவியங்களாகப் புரானங்க்கும்
இதிகாசங்க்கும் படைக்கப்பட்டன. இவற்றால் மக்கள் நலத்திற்கும் முன்-
னேற்றத்திற்கும் எள்ளளவு பயனும் இல்லை. சமயக் கொள்கைகளைத்
தவறாமல் மக்கள் பின்பற்ற வேண்டுமென்பதற்காகக் கடவுளர்களையும் தேவர்-
களையும், முனிவர்களையும் படைத்தனர். அவர்கள் மனித அறிவுக்கும்,
பண்பாட்டிற்கும் சிறிதும் பொருந்தாத செயல்களைச் செய்தனர்.

புரான இதிகாசங்களைப் படைத்தவர்கள் பற்றியும் அவற்றின்
உள்ளு பற்றியும் பெரியார், "பார்ப்பனர்களின் பழக்கம், வழக்கம்,

நாகரிகம் இவைகளைச் சித்திரிக்க எழுதப்பட்டவை புராணங்கள் என்பவை . அவைகளில் காணப்படும் அனைத்தும் பார்ப்பனர்களின் வாழ்க்கை முறைகளைக் குறிக்கின்றன . ஆனால் தமிழர்களுடைய நாகரிகத்திற்கும் பழக்க வழக்கங்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லாதவைகள் . அப்படி இருக்க புராணங்களில் கூறியபடி நம் மக்களைப் பின்பற்றும்படி செய்து விட்டார்கள்" ¹⁷⁸ எனக் குறிப்பிடுகின்றார் . இதனால் புராண இதிகாசங்கள் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைக்கும் பண்பாட்டுக்கும் புறம்பானவை என்பது உணரத்தகும் .

ஆனால் இன்றைய மக்களுக்குப் பாரத . இராமாயண , புராணக் கதைகளே மதமாக , கடவுளாக , வேதமாக விளங்கி வருகின்றன .

"தனியான கலையுடன் , தனியான வாழ்வும் தனியரசும் பெற்றி வாழ்ந்த தமிழர் , பின்னர்த் தாழ்ச்சியுற்றத் தன்மானத்தை இழந்து தன்னரசு இழந்த - தற்குக் காரணம் , கம்ப இராமாயணம் , பெரியபுராணம் போன்ற ஆரியக் கற்பனைகளை உள்ளடக்கிய கலப்புக் கலையைத் தம் தலைமேற்கொண்ட - தனால்தான்" ¹⁷⁹ என்று அண்ணா தமிழ் மக்களின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் காட்டுகின்றார் .

அறிவும் தன்மானமும் அடைவதற்கு புராண இதிகாச ஒழிப்பு அடிப்படைத் தேவை என்பர் . ¹⁸⁰ கலைஞரும் இக்கொள்கையினரே . அறிவியல் துணையைக்கொண்டு பிற நாட்டார் , வாழும் வழியும் வகையும் புதிது புதிதாகக் கண்டுபிடித்து முன்னேறும் நேரத்தில் , தமிழ் மக்கள் , புராண இதிகாச மாயையினால் அடிமை வாழ்க்கை நடத்துவதைக் கண்டு , அவர்களிடம் புராண இதிகாசங்களைப் பொய்யுமையை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றார் . புராண இதிகாசங்களால் மக்கள் ஏமாற்றப்படுகின்றனர் ; ஒழுக்கக் - கேட்டுக்கு உள்ளாகின்றனர் என்பதை உணர்ந்த கலைஞர் , புராண இதிகாச நிகழ்ச்சிகளை என்னியும் எதிர்த்தும் விளக்கியும் மக்களுக்கு நல்வழியைக் காட்டுகிறார் .

கலைஞரின் புராண இதிகாச எதிர்ப்பு, புராணங்களை எஞ்சுதல், இதிகாசங்களை எஞ்சுதல் என இருபெரும் நிலைகளில் அமைந்துள்ளது.

புராணங்களை எஞ்சுதல்

இதனைப் புராண மாந்தர்களின் செயல்களை எஞ்சுதல், புராணக் கடவுளரின் செயல்களை எஞ்சுதல் என இரண்டு நிலைகளில் காணலாம்.

புராண மாந்தர்களின் செயல்களை எஞ்சுதல்

பெரியபுராணத்தில் இடம் பெற்றிருள்ள கதைகளுள் இங்குக் குறிக்கத் தக்கது இயற்பகை நாயனார் வரலாறு. இதில் சிவன், வேதியர் வடிவங் கொண்டு இயற்பகை நாயனார் மனைவியைப் பெற்றரசு சென்ற குறிப்பு இடம் பெற்றிருள்ளது. இந்நிகழ்ச்சியைக் கலைஞர் தம் படைப்புகளில் இடம் பெறச் செய்து, கடுத்து விளக்கம் அளிக்கின்றார். "சாதாரண மனிதன் தன் மனைவியைப் பிறருக்குத் தானம் செய்தால் அது மானமற்ற காரியம்! அதே வேலையை இயற்பகை நாயனார் செய்தால் பக்திப் பிரவாகம்"¹⁸¹ என்று கூறி, இச்செயலில் உள்ள ஒழுக்கக்கேட்டினை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'நடுத்தெரு நாராயணி' சிமுகதை, அறங்காவலன் நரசிம்ம நாயுடு வாரம் தவறாது புராணச் சொற்பொழிவு கேட்பவன். அவன், கோயில் குருக்கள் கீட்டுடனய்யர் மனைவி நாராயணியுடன் தொடர்புகொள்ள விடும்புகின்றான். "நீங்கள் செவிமருக்கும் உபந்யாசங்களிலே இப்படித்தான் இன்னொருத்தன் மனைவியிடம்இன்பப் பிச்சை கேட்கச்சொல்லுகிறார்களோ என்று நாராயணி ஆத்திரத்தோடு கேட்க, ஆமாம்! கண்ணே! ஆமாம். சாம்பல் பூசிய சிவனைத் தன் மனைவியோடுசரச சல்லாபத்திற்கு அனுப்பிய இயற்பகை நாயனார் பற்றிப் புராண காலட்சேபம் இன்று காலையிலேதான் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் அதிவிமரிசையாக நடைபெற்றது"¹⁸² என்று

நரசிம்ம நாயுடு பதில் கூறித் தவறாக நடக்க முற்படுவதைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார். புராண நிகழ்ச்சியின் காரணமாக மனம் மாசுபடுவதைத் தெரிவிக்கின்றார்.

இப்புராண நிகழ்ச்சியைக் கலைஞர், வெள்ளிக்கிழமை புதினத்திலும்¹⁸³ தூ க்குமேடை நாடகத்திலும்,¹⁸⁴ தேனலைகள் என்ற படைப்பிலும்¹⁸⁵ இடம் பெறச் செய்து, இதன் மூலம் மக்கள் பெரும் படிப்பினை எத்தன்மையினதாக இருக்க முடியும் என்பதனை வெளியிடுகின்றார்.

புராண நிகழ்ச்சியில் இடம் பெற்ற அறிவுக்குப் பொருந்தாக் காட்சியொன்றைப் படைத்து அதனை எள்குகின்றார். திருமறைக்காட்டில், கோவில் கதவானது அப்பர் பாட்டுக்குத் திறக்கவில்லை; ஊனல் சம்பந்தர் பாட்டுக்குத் திறந்தது என்பதைப் பெரியபுராணம் கூறுகின்றது. வெள்ளிக்கிழமை புதினத்தில் அறிவு மயக்கமுடைய நிலையில் உள்ள சிவநேசர், வீட்டுக்கதவை மனைவி திறக்க வேண்டி, "ஏ சிவகாமி! கதவைத் திற; இல்லாவிட்டால் நான் தேவாரப்பதிகம் பாடித் திருமறைக் காட்டில் கதவு திறந்தது போல் திறந்திடுவேன்"¹⁸⁶ என்று கூறுவதாகப் படைத்துள்ளார். இதனால், அறிவு மயக்கமுடையோர் செய்யும் செயலைப் புராணச் செய்தியோடு தொடர்பு படுத்தி எள்ளலை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

புராணங்களால் ஒழுக்கக்கேடு பரப்பப்பட்டு, அறிவற்ற செயல் பின்பற்றப்படுவதால் புராணக் கதைகள் எதிர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தும் ஏற்படலாயிற்று. "பிள்ளைக்கறி கேட்பதும், பெண்டை அனுப்பி வைக்கச் சொல்வதும், கண்ணைப் பறி கொடுக்கச் செய்வதுமான கடவுட் சோதனைகளைப் படித்து நம்பும் மக்களின் மனப்பான்மை எவ்வளவு கெடும் என்பதைக் கண்டே, நாங்கள் பெரியபுராணத்தைக் கண்டிக்கிறோம்"¹⁸⁷ என்று அண்ணா புராண எதிர்ப்புக்கான காரணத்தைப் புகல்கின்றார். இவ்வழியிலேயே கலைஞரும்,

"வலைக்குள் மாட்டி வளர்த்து வந்த புராணத்தைச் சாக்காட்டால் மோதிச் சடுதியில் சாய்த்திருவோம்" ¹⁸⁸ என்று விளக்குகின்றார் .

புராண நிகழ்ச்சி என்று போற்றுவோர், அதுவே நடைமுறையில் தங்களுக்கு நேரின் முகத்தைச் சுளிக்கும் தன்மையைக் கலைஞர் ஓரிடத்தில் இடம் பெறச் செய்கிறார் . "தெருவில் ஓடும் பன்றியைத் துரத்தி வைணவ பக்தர் வீட்டுக்குள் ஓட்டுவான் . பக்தரும், அவர் பாரியானும் அலற ஆரம்பிக்கவே, வைகுண்டவாசா! என்று துவங்கி வராகவதார மேன்மையை எடுத்துரைத்துக் கருடனைக் கண்டதும் கன்னத்தில் போட்டுக் கொள்கிறீர்களே! விடத்து அவதாரத்தை வெறுப்பது ஏன்? என்று கேட்டுக் கலகலவெனச் சிரிப்பான்" ¹⁸⁹ என்று, 'சிழவன் கைவு' என்ற படைப்பில் இடம் பெறும் சிழவன் லெனின் செயல்களைத் தெரிவிக்கின்றார் . கோயிலில் வராக அவதாரத்தை வணங்குவோர் வெளியிலும், வீதியிலும் வராகத்தைக் கண்டு வெறுப்பதைப் புலப்படுத்தி, புராண இதிகாசப் பொய்மையை எடுத்துக் கூறியும் நம்ப மறுப்போரிடம், லெனின் கடைப்பிடித்த வழிகளை மேற்-கொண்டாவது நல்லறிவு ஏற்படுத்தும் பணியில் ஈடுபட வேண்டும் என்றும் விடுப்பத்தைக் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார் .

புராணக்கதையால் ஏழை மக்கள் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட களங்கம் ஒன்றைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார் . பீரம்மா, பேரழியாகத் திலோத்-தமையைப் படைத்தார்; அவளை அடைய ஐசை கொண்டார் என்பது புராணம் . இதனை 'வாழ முடியாதவர்கள்' என்று சிறுகதையாகத் தருகின்றார் கலைஞர் . மனைவி இறந்து மழைமணம் செய்ய வழி இல்லாதவன் சின்னசாமி . பருவமடைந்து பல ஆண்டுகளாகியும் வறுமை காரணமாக மணமாகாத மகள் காந்தா . தந்தையும், மகளும் 'திலோத்தமா' படம் பார்த்துத் திடும்பினர் . படம் கற்பித்த காமம் காரணமாக - உணர்வுப்பசி விளைவாக தந்தையே

மகளோடு உறவு கொள்கிறான்.¹⁹⁰ புராணக்கதையால் சமுதாயத்தில் விளைந்த கூடாத பாழறவைக் காட்டுகின்றார்.

புராண நளாயினியைப் பெண்ணினமே போற்றுகின்றது. பத்தினி - பதிவிரதை - பதிபக்தி மிகுந்தவள் என்று பாராட்டுகின்றது. ஆனால், கலைஞர் "குல்ட்ரோகம் பிடித்தவனோடு கூடிக் கிடக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. அவனோ என்னை ஆசையோடு அழைக்கிறான். அணைக்கவோ என்னை நடுங்குகிறது. ஆகவேதான் அவனைத் தாசி வீட்டுக்கு அனுப்பினேன். என் அழகுக்கு ஆபத்து வராமல் அவன் ஆவல் தீர்ந்தால் சரியென்று எண்ணினேன்"¹⁹¹ என்று நளாயினியின் மன உணர்வை வெளிப்படுத்தி, சமூகக் கட்டுப்பாடு என்ற பெயரால் புராணங்கள் பெண்களைக் காம இச்சைக்குரிய பொருள்களாகக் கருதுதலைக் காட்டுகின்றார்.

புராணங்கள் குப்பைத்தொட்டியில் போடப்பட வேண்டியவை என்ற கருத்தினைக் கலைஞர் வெளியிடுகின்றார். தேவர்களுக்குத் தலைவன் இந்திரன். கௌதம முனிவரின் மனைவி அகலிகை. இந்திரன் நடு இரவில் கோழியாகக் கூவி முனிவரைக் குளிக்க அனுப்பி வீட்டு, முனிவர் வேடத்தில் அகலிகையோடு உடலுறவு கொண்டான் என்பது புராணக் கூற்று.¹⁹² கலைஞர், 'குப்பைத்தொட்டி' என்ற சிபு கதையில், "கணவனில்லாத சமயம் வீடு புழுந்து தன்னைக் கற்பழித்தவன் இந்திரன் என்று தெரிந்த பிறகும், ஆகா! இதுவல்லவா இன்பம்! இதுநாள் வரையில் ஏங்கிக் கிடந்த சுவாமிகு வீடுந்தை இன்றல்லவா கண்டேன் என்ற மனநிறைவுடன் அவனைத் தழுவிக் கிடந்தாள் அகலிகை என்பதை நான் படித்தல்லவா தெரிந்து கொண்டேன்"¹⁹³ எனக் குப்பைத்தொட்டியே கூறுவதாய்ப் படைத்து, காமச் செயல்களைக் காட்டிப் பாழறவை விளம்பரப்படுத்தும் கடவுள் செயல்கள் கொண்டவையே புராண இதிகாசம் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றார். "இதனால் தேவர்களின் அரசன் யோக்கியதையும், ரிஷிபத்தினிகளின் யோக்கியதையும் விளங்குகின்றன"¹⁹⁴ என்று பெரியார் கூற்று உணரத்தக்கது.

குடுபத்தினியுடன் தொடர்பு கொண்ட மாணவன் பற்றிப் புராணம் எடுத்து உரைப்பதைக் கலைஞர் சாடுகின்றார். தேவர்களின் குடு பிடுகற்பதி. இவர்மனைவி தாரை, இவளுடன் சந்திரன் தொடர்பு கொண்டதால் பிறந்தவன் புதன் என்பது புராணச் செய்தி.¹⁹⁵

சந்திரன் சூரிய ஒளியைப் பெற்றுத்தான் பிரகாசிக்கிறது என்று ஆராய்ச்சியை ஏதோ ஒரு கதைபோல நாம் நிறுத்திவிட்டு, அந்த சந்திரனை ஒரு முனிவரிடத்திலே மாணவனாக்கி, அவன் குடு பத்தினியான தாரையிடம் சரசமாடினான் என்று புராணம் எழுதி 'தாரா சசாங்கம்' நாடகம் என விளம்பரப்படுத்தித் தாரை சந்திரனுக்கு நிர்வாணமாக எண்ணெய் தேய்த்து விரும் காட்சி பார்க்கத்தக்கது என்கிற அளவுக்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்திவிட்டோம்¹⁹⁶

என்று அறிவாராய்ச்சிக்கு வழிகாட்டாது, தீயொழுக்கத்திக்கு ஆதரவாகப் புராண நிகழ்ச்சி அமைந்து விட்டதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். 'புறையல்' புதினத்திலும் இப்புராண நிகழ்ச்சியைக் கடிந்துரைக்கின்றார்.¹⁹⁷

கட்டை வீரலை ஏகலைவன், ஆசிரியர்க்குக் காணிக்கையாக்கியதைக் குடுபத்திக்கும், பாதுகை வைத்தாண்ட பரதன் செயலை உடன்பிறப்பு அன்பிற்கும், புராணிகர் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுவர். ஆனால், குடுவின் மனைவியோடு மாணவன் கொண்ட தொடர்பு, அன்னன் இராவணனைக் காட்டிக் கொடுத்த தம்பி வீடணன் செயல் ஆகியவைகளை எடுத்துக்காட்டுவதில்லை. இம்முரண்பாட்டைக் கலைஞர் குறிப்பிட்டு,¹⁹⁸ புராணம் போற்றும் புராணிகரையே வாய்மூடிகளாக விளங்க வைக்கும் புராண இதிகாசங்களைச் சாடுகின்றார்.

பொருத்தமற்ற கணவன் உலகநாதரை விட்டுவிட்டு வண்டிக்காரன் வீரனோடு தொடர்பு கொண்ட கண்ணம்மா என்பவள் "தெய்வம் காட்டிய வழிப்-படிதான் நான் நடக்கிறேன். அகல்யை செய்ததைவிட நான் என்ன அதிக

அக்கிரமம் செய்துவிட்டேன்? தாரை செய்ததைவிட நான் செய்த தவறு பெரிதா? அப்பேர்ப்பட்ட பார்வதியே பிரம்மாவிடம் ஏமாந்து விட்டாளே" ¹⁹⁹ என்று கூறுவதாகப் படைத்துப் புராணமும் இதிகாசமும் ஒழுக்கக் கேடாக நடக்கவும் செய்யும் தவறுகளுக்கு மன அமைதி கொள்ளவும் வழிகாட்டுணை எனும் உண்மையை உணர்த்துகின்றார்.

இவ்வாறு புராண நிகழ்ச்சிகளையும், புராண மாந்தர்களின் செயல்களையும் எஞ்ஞாதன்மூலம் புராணப் பொய்மையைப் புலப்படுத்து - கின்றார் கலைஞர்.

புராணக் கடவுளரின் செயல்களை எஞ்ஞாதன்

புராணத்தில் கூறப்படும் கடவுளரின் செயல்களை எள்ளி நகை - யாடுவதன் வழியும் கலைஞர் புராண எதிர்ப்பை வெளிக்காட்டுகின்றார். சிவனின் மகன் விநாயகன் பற்றிக் கூறப்படும் கதையொன்றினை எடுத்துக் கூறி, புராணம் புகட்டும் இழிவினைக் கலைஞர் கண்டிக்கின்றார். "ஒரு நாள் குளிக்கச்சென்ற பார்வதி தன் அழுக்கை உருட்டிப் பிள்ளையாராக்கிக் காவலாக வைக்க, வெளியே இருந்து வந்த பரமசிவன் உள்ளே நுழைய, பார்வதியின் சிவசூரியான அழுக்குப் பிள்ளையார் பரமசிவனைத் தடுக்க, உடனே நீ யாரடா என் மனைவி இருக்கும் அறைக்கு நான் போவதைத் தடுப்பவன் என்று ஆத்திரமடைந்து அதன் தலையை அமுத்தெறிந்துள்ளே சென்றார்" ²⁰⁰ என்று தெரிவித்து, அழுக்கினால் செய்யப்பட்டது ஆண்டவனாக இருக்கும் அவல நிலையை மக்களிடம் எடுத்துக் கூறி அறிவு புகட்டுகின்றார்.

நாயன்மார்களில் ஒருவரான சுந்தரர் திருவொற்றியரில் சங்கிலி - யாரை மணந்தவர். திருவாரூரில் பரவையாரை இறைவன் உதவியால் பெற்றவர். இவருக்கும் பரவையாருக்கும் ஊடல் ஏற்பட்டபோது, ஊடலைத்

தர்க்கச் சிவபெருமானைப் பரவையாரிடம் தூதனப்பினார் என்பது பெரிய புராணத்தில் இடம்பெறும் நிகழ்ச்சி. இந்நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாக வைத்துத் 'தூக்குமேடை' நாடகத்தில் ஒரு காட்சியைப் படைத்துள்ளார் கலைஞர். நாடகத்தில் இடம் பெறும் வேலைக்கார முனியன், அபிநய சுந்தரரைப் பார்த்து "உங்களுக்கு வீட்டிலே சம்சாரம் இருந்தும் ... நீங்க இப்படி ... என்று வினவ, அதற்குப் பதிலாக அபிநய சுந்தரர், தாசி வீட்டுக்கு வர்றேன்னு சொல்றே போடா மடையா! அறுபத்து மூவரில் ஒருவரான சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையே பகவான் தாசி வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றாரடா..."²⁰¹ என்று கூறுவதாகப் படைத்துள்ளார். சிவனது செயல் வாழ்வின் செம்மைக்கு வழிகாட்டாது, உடலுணர்வுக்கு விருந்து தேடும் இழிசெயலுக்குத் துணையாக அமைந்துள்ளதைக் கலைஞர் புலப்படுத்துகின்றார்.

தாடுகாவனத்து முனிவர்கள் கருமமே பயன் தரும்; கடவுள் வேண்டாம் எனக் கருதினர். இம்முனிவர்களின் தேவியர், கற்பே உயர்ந்தது என்று கருதினர். இதனால் சிவனும், திருமாலும் மாறுவேடமிட்டு அவ்வனம் சென்றனர். மோசினி வேடமிட்ட திருமாலைக் கண்டு முனிவர்கள் மயங்கிப் பின் சென்றனர். வேறு வேடத்தில் இருந்த சிவனைக் கண்டு முனிவர்களின் தேவியர் மையல் கொண்டு கற்பழிந்தனர் என்பது புராணம்.²⁰² இதனடிப்படையில் கலைஞர், 'வெள்ளிக்-கிழமை' புதினத்தில் இடம்பெறும் சிவநேசரை, அறிவுத்தருமாற்றம் காரணமாக, "நான் தான் சிவபெருமான். தாடுகாவனத்து ரிஷிபத்தினிகளையெல்லாம் சோதனை செய்ய எழுந்தருளியிருக்கிறேன்"²⁰³ என்று கூறுபவராகப் படைத்துள்ளார். "வரம் கோரும் முனிவர்களின் பத்தினிகளை, வரம் தர வேண்டிய சிவன் கரம் சிவக்கு மட்டும் கட்டித்தழுவிக் காமச்சேட்டை புரிந்தார்"²⁰⁴ என்று 'குப்பைத்தொட்டி' சிறுகதையிலும், "தாடுகாவனத்து ரிஷிபத்தினிகளின் மனைவிகளுக்காக உடலைத் தேய்த்து விட்ட சிவன்"²⁰⁵ என்று 'கங்கையின் காதல்' சிறுகதையிலும் குறிப்பிடுகின்றார். "ஒரு கடவுள் கஷ்டப்பட்டு மனித

அவதாரம் எடுப்பதே மனிதர்களைத் திருத்துவதற்காக இருக்கலாமே தவிர இதைப்போல நடந்து கொண்டால் தவறல்ல என்ற சொல்வதற்காக இருக்கலாமா? ²⁰⁶ என்ற கலைஞர் கடவுளின் செயல்களிலுள்ள கறைகளைக் காட்டுகின்றார்.

சிவனும் திருமாலும் சேர்ந்ததால் பிறந்த பிள்ளை அய்யனார் என்பது புராணம். ²⁰⁷ இதனடிப்படையில் கலைஞர், 'ஒதே முத்தம்' நாடகத்தில், "சாட்சாத் மகாவிஷ்ணுவே பொம்பளையா ஷனாரு. பரமசிவனும், அவருமா ஒரு பிள்ளையும் பெத்தாங்க! அவுங்களெல்லாம் கடவுருடா! பொம்பளையாவும் மாறவாங்க. புள்ளையும் பெறுவாங்க" ²⁰⁸ என்று உரையாடல் தீட்டியுள்ளார். இதுபற்றித் 'தேனலைகள்' என்ற படைப்பிலும் குறிப்பிடுகின்றார். ²⁰⁹ நாரதர் பெண்ணுருக்கொண்டு கண்ணைக் கடியதால் பிறந்த பிள்ளைகளே அப்படி அண்டுகள் என்றும் புராண நிகழ்ச்சியினையும் இழிவு எனக் கலைஞர் கண்டிக்கிறார். ²¹⁰ பெரியாரும் இந்த இழிவை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். இவ்வாறு பாலுனர்வுத் திரிபுகளாகக் கடவுள்கள் விளங்குவதை எடுத்துரைக்கின்றார் கலைஞர்.

சிமுத்தொண்டர் என்ற அடியாரிடம், மகனைக் கொன்று உணவு படைக்குமாறு சிவபெருமான் வேண்டினார் என்பது பெரியபுராணக் கதை. அக்கடவுளின் செயலில் உள்ள அருளின்மையை, 'து' க்குமேடை, ²¹¹ 'வெள்ளிக்கிழமை' ²¹² என்றும் படைப்புகளில் எடுத்துக்காட்டுகின்றார் கலைஞர். சிமுத்தொண்டரின் பிள்ளைக்கறிச் செயலைக் கவிதையிலும் கடிகின்றார். ²¹³

மக்களின் ஒழுக்கக்கேட்டிற்கும் அறிவின்மைக்கும் கடவுளின் செயல்கள் துர் ங்குகோல்களாக இருத்தலை எஸ்ஸுவதன் வாயிலாகக் கலைஞர் எதிர்ப்பு - புனர்வை வளர்க்கின்றார் எனக் கருதலாம்.

இதிகாசங்களை எழுதல்

மகாபாரதம், இராமாயணம் ஆகிய இரண்டு இதிகாசங்களில் அமைந்துள்ள கதை மாந்தர்களின் பண்பற்ற செயல்களை எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் இதிகாச எதிர்ப்பினைப் புலப்படுத்துகின்றார் கலைஞர்.

மகாபாரத, இராமாயண நிகழ்ச்சிகள் மக்களிடம் வாய்மொழியாகவும், காட்சி வழியாகவும் பரப்பப்பட்டு வருவன. "இவை பக்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டவையா? அல்லது மனிதன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய நடத்தைகளை, ஒழுக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவையா? என்ற சொல்ல முடியாத தன்மையில் - இரண்டிற்கும் பயன்படாத தன்மையில்தான் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன" ²¹⁴ என்று பெரியார் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார். இப்படைப்புகளில் பக்தியும் இல்லை; ஒழுக்கமும் இல்லை என்பதே அவர் முடிவு.

கலைஞரும், மகாபாரத, இராமாயண நிகழ்ச்சிகளால் உணர்த்தப்படும் இழிசெயல்களைச் சமுதாயத்துக்கு விளக்குகின்றார். சமுதாயம் உணர்ச்சி பெற்றுப் புராண இதிகாச மாயையிலிருந்து விடுபட வேண்டுமென்று விரும்புகின்றார். மகாபாரத மாந்தர்களான பாஞ்சாலி, குந்தி, தருமன், அர்ச்சுனன், கண்ணன் ஆகியோரின் இழிசெயல்களை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

பாரதம்

பாரதக் கதையில் இடம் பெறும் பாஞ்சாலியின் செயல், மக்கள் உள்ளத்தில் ஊன்றிவிடப்படும் ஒழுக்கக்கேட்டின் வித்து என்பது கலைஞரின் கருத்து. இதனால் பல படைப்புகளில் பாஞ்சாலி நிகழ்ச்சியை எழுதுகின்றார்.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்மை உயரிய பண்பினை, "பாண்டவரும் பாஞ்சாலியும் உணராததால், பகிர்ந்து கொண்டனர் அகத்துறையை

ஐவருக்கும்" ²¹⁵ என்று கலைஞர் குறிப்பிடுகின்றார். இதனால், பாரதக் கதை புகல்வது தமிழ்ப் பண்பாடன்ற. அதை வாழ்க்கை நெறிக்கு வழி-காட்டியாகத் தமிழர் கருதுதல் தவறு என உணர்த்துகின்றார்.

பாஞ்சாலியின் வாழ்வு பக்தி வாழ்வல்ல; பரத்தை வாழ்வு என்பது கலைஞர் முடிவு. "பாரத ஓரிஜினலில் ஐவருக்கும் தேவியாகவும், ஆறாவது புருஷனாகக் கர்ணன் மேல் ஆசை கொண்டவளாகவும் தான் பாஞ்சாலி சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறாள். அந்த லட்சணப்படி பாஞ்சாலி சுயம்வரத்தை விடப்பாஞ்சாலி வீபச்சாரம் என்று போடுவதுதான் எனக்குச் சரியான ஓரிஜினலாகத் தெரிந்தது" ²¹⁶ என்று கந்தசாமி என்ற கதைமாந்தர்மூலம் விளக்குகின்றார். பாஞ்சாலி அம்மனை வணங்கும் பாமர மக்களுக்கு அவளது இழிசெயலை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். ஐவருக்கும் தேவி அழியாத பத்தினியாக எவ்வாறு விளங்க முடியும் என்று வினவுவோருக்கு, ஐவர் என்றால் பச்சபூதங்கள் என விளக்கம் தர முற்படுவோரிடம், கர்ணன் மேல் காதல் கொண்டதைக் கூறி, ஆறாவது பூதம் எதுவோ? எனக் கலைஞர் கணை தொடுக்கின்றார். ²¹⁷ இதனால் பாரதம் காட்டும் ஒழுக்கக்கேடு மறைப்பதற்கு உரியதன்று. ஒழிப்பதற்குரியது என்ற எண்ணத்தை வலியுறுத்துகின்றார்.

பாரதம் ஒருவனுக்குக் கற்பிக்கும் பண்பு என்ன என்பதை 'நடுத்தெரு நாராயணி' சிறுகதையில் கலைஞர் காட்டுகின்றார். கிருஷ்ணய்யர், தாம் செய்த குற்றத்திலிருந்து தப்பிப்பதற்காக மனைவி நாராயணியை, வேறு ஊடவனுடன் தொடர்புகொள்ளுமாறு வற்புறுத்துகின்றார். இதற்காக அவர், "ஒரு குல ஸ்திரீ அக்சுபேர் வரை ஊடவனிடம் தொடர்பு வச்சிக்கலாம்னு நம்ம பாரதமே சொல்லுதடி" ²¹⁸ என்று சான்று காட்டுகின்றார். இந்நிகழ்ச்சியின்மூலம் பாஞ்சாலி வாழ்வு, பாரத நாட்டுப் பெண்கள் போகப்பொருளாக மாறுவதற்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றதேயன்றி, பத்தினி வாழ்வுக்கான வழியைக் காட்ட அன்று என்பதைக் கலைஞர் உணர்த்துகின்றார்.

பாஞ்சாலி சபதத்தைப் பல பேர் மெச்சுகின்றனர். சொல்லி-
யதைச் செய்து கூந்தலை அள்ளி முடித்தவள் என்றவியந்து போற்றி வழிபடு-
கின்றனர். கலைஞரோ,

வெங்காயம் கூடப் பாஞ்சாலி சபதம் செய்யும்
உரிக்க உரிக்கத் தோல் சேலை வருவதாலே துகில்
வெங்காயம் கூடப் பாஞ்சாலி சபதம் செய்யும்²¹⁹

என்று கவிதையில் பாஞ்சாலியின் சபதத்தை எள்ளல் செய்கின்றார்.

பாரதக் கதை பிற நாட்டில் எத்தகைய எண்ணத்தை உருவாக்கியுள்ளது என்பதை ஒரு கற்பனை நிகழ்ச்சியுலம் கலைஞர் விளக்குகின்றார். அமெரிக்க மாதா, கணவனுடன் வந்திருந்த இந்திய நடிகை ஒருத்தியைப் பார்த்து, மற்ற நான்கு கணவர்கள் எங்கே? என்று கேட்டாள். காரணம் அவள் பாரதம் படித்தவள் என்று வெளிப்படுத்தி, பாரதக்கதை மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, வெளிநாட்டில் படிக்கப்படும் காலத்தில், பாஞ்சாலியால் இந்திய நாட்டுப் பெண்கள் இழிவுபடுத்தப்படும் நிலையை உணர்த்துகின்றார்.²²⁰

பாஞ்சாலியைப் பலபேர் முன்னிலையில் இழிவுபடுத்தியதற்காகத்தான் பாரதப்போர் ஏற்பட்டது என்று கூறுவதைக் கலைஞர் ஏற்காதவர்.

பாரதப் போர் பாஞ்சாலியை முன்னிட்டு நடந்ததல்ல!
இழந்த நாட்டை மீட்பதற்காக நடைபெற்ற போராட்டம்!
பாஞ்சாலியை அவமானப்படுத்தியதற்காக நடந்த யுத்தம்
என்றால் அந்தக் கணமே அல்லவா ஆரம்பமாகியிருக்க வேண்டும்? பன்னிரெண்டு வருடம் வனவாசம் புரிந்துவிட்டு அதற்குப் பிறகும் பாண்டவர் கேட்டது என்ன? ஐந்து நாடு அல்லது ஐந்து ஊர் அல்லது ஐந்து தெரு அல்லது ஐந்து வீடு என்றல்லவா கோரிக்கை வைத்தது தூது அனுப்பினார்கள்²²¹

என்று தெரிவிக்கின்றார். மாற்றானால், மனைவி இழிபடுத்தப்பட்டாலும் கணவன் கவலை அடைய வேண்டியதில்லை என்ற உணர்வையே பாரதம் புகட்டுவதாகக் கலைஞர் உணர்த்துகின்றார்.

பாண்டவர்களின் தாய் குந்தி பற்றிய கருத்தை ஒரு படைப்பின் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார். 'வெள்ளிக்கிழமை' புதினத்தில் இடம்பெறும் சிவநேசர் அறிவு மயக்கம் பெற்ற நிலையில் இருப்பினும், கைகர் என்பவன் அவர் மகளைத் திருமணம் செய்து தர வேண்டும்போது, "கன்னி கழியாமல் பிள்ளை பெற்றவள்! அவள்தான் அசல் குந்திதேவி! ஏ பாண்டு மகாராஜனே! அவளைக் கல்யாணம் செய்து தர முடியாது! ஓடிவிடு!"²²² என்று கருவதாகப் படைத்துள்ளார். கெட்டவள் என்று பொய்யாகப் பழி சொல்லப்பட்ட சிந்தாமனியை மணமுடித்துத் தர மறுக்கும் நிகழ்ச்சியைக் காட்டி, திருமணத்துக்கு முன்பே குழந்தை பெற்றவிட்ட குந்தியைப் பாண்டுவுக்கு மணமுடித்த பாரதக் கதையும் காட்டி, பாரதம் வழிகாட்டும் இழி நெறியைப் புலப்படுத்துகின்றார். "பாரதக் கதையில் காணப்படும் குழந்தைகளில் பெரும்பாலானவற்றிற்குத் தகப்பன்மாரைக் கண்டறிவது கஷ்டமாகவேயிருக்கிறது"²²³ என்று பெரியார் கருவதும் இங்கு எண்ணத்தக்கது.

பாரதக் கதையில் இடம் பெறும் தருமனின் வாழ்வு முறையை எடுத்துக்காட்டி மக்களைத் திருத்த முற்படுகின்றார் கலைஞர். "ஆதாடி, நாடு முதல் மனைவி வரை இழந்த தருமன், கடவுள் ஆகிவிட்டான். ஆதாரும் கட்டத்திலே ஒருவன் நான் தருமன் பக்தன் என்று சொன்னால் இன்றள்ள போலீஸ் சும்மா விட்டுவிடுமா?"²²⁴ என்று கேட்டுத் தவறான வாழ்க்கை நெறி கொண்டவனைக் கடவுள் எனக் காட்டும் பாரதக் கதையைக் கண்டிக்கிறார். மேலும், 'வெள்ளிக்கிழமை' புதினத்தில் இடம் பெற்ற அழகப்பனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, "குணத்தில் தருமனம்மா தருமன்" என்றாள் சிந்தாமனியின்

தாயார் சிவகாமி. குதிரைப் பந்தயப் பழக்கமுண்டோ? எனச் சடக்கென கேள்வியை விசினாள் ஆண்டாள்" ²²⁵ என இரு மாந்தர்களைப் பேச வைத்து, தருமன் என்றாலே பந்தயப் பழக்கம் உடையவன் என்று கருதவே முற்படுவர் மக்கள் என்பதையும் உணர்த்துகின்றார்.

பாலீசாலி, அல்லி, சுபத்திரை, பவளக்கொடி என்று பலபோல வாழ்ந்த அர்ச்சுனன் வாழ்வு எந்த ஆடவருக்கும் இக்கால உலகில் எடுத்துக் - காட்டாக அமைந்து விடக்கூடாது ²²⁶ என அறிவுறுத்துகின்றார்.

வைணவர்களின் கடவுள் திருமால். அக்கடவுளின் பல பிறவிகளில் ஒன்று கிருட்டிண அவதாரம். இதிகாசம் கூறும் கிருட்டிணனின் செயல்கள் சமுதாய நலனுக்குக் கேடு விளைவிப்பன என்பது கலைஞர் கருத்து. "ஊரிலே செல்வாக்குள்ள மைனர்; வீட்டுக்கோ செல்லப் பிள்ளை; கிராமங்களில் அவர்கள்தானே கிருஷ்ண பரமாத்வாகத் திரிய முடிகின்றது" ²²⁷ என்று கூறி, இன்றும் சிற்பரர்களில் ஒழுக்கக்கேடர்களாகத் திரிவோர் கிருட்டிணனுக்கு இணையாகக் கூறப்படுவதை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'வான்கோழி' புதினத்தில் "மீசையிருந்த அர்ச்சுனனை விட மீசையில்லாத கிருஷ்ணனை தாண்டி ஆயிரம் ஆயிரமாக கோபிகாஸ்திரிகள் சுத்தி வந்தாங்க! அத்தோட போச்சா கல்யாணமான ராதை கூட கணவனை விட்டு விட்டு கண்ணோட்டானே திரிஞ்சுகிட்டு இருந்தா..." ²²⁸ என்று பெண்களிடையே உரையாடல்களைப் படைத்து, கிருட்டிணனின் கூடா ஒழுக்கத்தையும், நடைமுறை வாழ்க்கையில் இதிகாச மாந்தர்களின் செல்வாக்கு ஊருருவியருக்கும் ஆழத்தையும் புலப்படுத்துகின்றார்.

இத்தகைய பண்புகளின் இலுப்பிடமான கிருட்டிணனை மக்கள் உச்சிமேல் வைத்துப் போற்றுவதைக் கலைஞர் ஒப்பவில்லை. "பள்ளிக்குச் செல்லாமலே

கிருஷ்ணன் பரமாத்மா ஆனான் என்ற வாதத்தைப் பாலர்களிடம் கூறினால், அவர்களுக்கும் பரமாத்வாகத்தான் ஆசைப்படுவார்கள். பரமாத்மா ஆக என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என யோசிப்பார்கள்; பள்ளிக்குச் செல்லா- திருக்க வேண்டும்; பகலிலே பக்கத்து வீட்டிலே வெண்ணெய் திருட வேண்டும்; குளத்திலே நீராரும் பெண்களின் சேலைகளைத் திருட வேண்டும். மாற்றான் மனைவி ராதாவைக் கொல்ச வேண்டும். இந்த வழிகளையெல்லாம் கடை- பிடித்து அவர்கள் பரமாத்மா ஆகி விட்டால் என்ன செய்வது? கிருஷ்ணனை பரமாத்மா என்று சொல்லுகிற பாடத் திட்டங்கள் கூட பள்ளியிலே இருக்கக் கூடாது என்கிறோம் நாம்" ²²⁹ என்று கலைஞர், இனி வருகின்ற இளைய சமுதாயமாவது பாரதக் கதை காட்டும் ஒழுக்கக்கேடு என்றும் பாழுங் கின்றறில் விழாது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற வலியுறுத்துகின்றார்.

பெரியாழ்வாரின் மகள் ஆண்டாள் கண்ணனைப் பாடிய திருப்பாவை என்ற பக்திப் பாடலும், காமரசமே கலந்து தரப்பட்டுள்ளதை எடுத்துக் காட்டுகின்றார் கலைஞர். ²³⁰

இராமாயணம்

"திருக்குறள் நெறியால் தமிழர் பெற்றிருக்க வேண்டிய பயனைக் கம்பனது இராமாயணம் அடியோடு கெடுத்துவிட்டது" ²³¹ என்பது பெரியாரின் கணிப்பு.

கலைஞரும் இராமாயணக் கதை மக்களைத் தவறான வழியில் நடத்திச் செல்லவே பயன்படுவது என்ற கருத்துக் கொண்டவர். இராமாயண நிகழ்ச்சிகளின் பொய்ம்மை ஒழுக்கக்கேடு ஆகியவற்றை உணர்த்துவதற்காகக் கலைஞர் தமது படைப்புகளில் அவற்றைப் புனைந்து விளக்கம் தருகின்றார்.

இராமாயண மாந்தர்கள் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படுவதை "நான் என்ன தசரத மகாராஜனா! அறுபதாயிரம் வருடம்

உயிரோட இருந்து அமர்ந்து தலைமுறைக் கதையை நேரிலே பார்க்க" ²³²
 என்று எஞ்சுகின்றார் கலைஞர். பெரியார், "இராமன் மனிதனாகப்
 பிறந்தான்; சீதை மனசியாகப் பிறந்தாள். இராமன் தம்பிமார் மனிதராகப்
 பிறந்தார்கள் என்று எழுதிவிட்டு, இவர்கள் 1000 வருடம், 10,000
 வருடம் வாழ்ந்தார்கள். அரசு செலுத்தினார்கள் என்று அதில் -
 இராமாயணத்தில் எழுதி இருப்பது எப்படி பொருத்தமானதும், உண்மை-
 யானதுமாக இருக்க முடியும்? அறிவாளிகள் சிந்திக்க வேண்டும்" ²³³
 என்று குறிப்பிட்டிருப்பதும் ஈண்டுக் கருத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

இராமாயணம் என்பது பண்பாடுள்ள மக்களின் வரலாற்றைத்
 தெரிவிக்கக் கூடியதன்று.

ராமாயணத்திலே முக்கால்வாசி கதை காட்டிலே நடந்தது -
 தானேடா! நாட்டிலே நடந்தது நாலில் ஒன்று!
 ராமனும், சீதையும் காட்டிலே இருந்தது பதினாறு வருடம்.
 பிறகு வால்மீகியும், சீதையும் காட்டிலே இருந்தது பல
 வருடம். இதற்கிடையில் அசோகவணம் - அனுமார்
 தாண்டிய கடல் - அவனும், சுக்ரீவனும் மறைந்து திரிந்த
 காடு - பால காண்டத்திலே விசுவாமித்திரனோடு
 அலைந்ததும், தாடகையைக் கொன்றதும், அகல்யாவைக்
 காலால் மிதித்து வாயால் வாழ்த்தியதும் கானகத்தில்தானே!
 அதனால், ராமாயணம் என்பது ஒரு காட்டுக்கதை!
 காட்டிலே உள்ள பிரானிகள் சிலவற்றைக் கதாநாயகனாகவும்,
 கதாநாயகியாகவும் வைத்து எழுதப்பட்ட கதை ²³⁴

என்று புதின மாந்தர் ஒருவர் மூலம் தெரிவித்து, மனிதப் பண்பாடும், ஒழுக்கமு-
 மற்ற காட்டுமிராண்டிகளின் செயல்களே இராமாயணக் கதையாக விளங்குகின்றன
 என உணர்த்துகின்றார் கலைஞர்.

"கலை காலத்தின் கண்ணாடியாக . . . இன எழுச்சியின் முரசமாக
 இருக்க வேண்டும். கம்பரின் காதை . . . காமக் கோட்டத்தின் கீதம்.

கடவுளியத்தில் மக்களைக் கவிழ்த்துச் சதி புரியும் சிந்து" ²³⁵ என்று கலைஞர் குறிப்பிடுகின்றார். வெள்ளிக்கிழமை புதினத்தில், "திருமணப் பரிசாக, "கம்பராமாயணம் எளிய உரைநூல் ஒன்று தருவதாக இருக்கிறேன். கற்காததைக் கற்றுக் கொள்ள" ²³⁶ என்று ஒடுத்தி கூறுவதாகப் படைத்து, இராமாயணம் பத்தியைப் பரப்புவதற்குரியதல்ல; பாஷறவை விளக்குவதற்கு ஏற்றது என்று எங்குகின்றார். பரதாயணம் நாடகத்தில் பாகவதரின் சொற்பொழிவுமூலம் தசரதன் செய்த புத்திரகாமேட்டியாகம் பற்றியும், அதில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ள ஒழுக்கக்கேடான செயல்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டு, ²³⁷ இராமாயணக்கதை வெளிப்படுத்தும் பண்புக்குப் புறம்பான செயல்களைத் தெரிவிக்கின்றார்.

காதலர்களான துரையும் பரிமளமும் வெள்ளியம்பலத்தால் விரட்டப் பட்ட நிலையில், துரை செருப்புகளை விட்டு விட்டு ஓடினான், பிறகு அங்கு வந்த பரிமளத்தின் தந்தை தாண்டவன் செருப்புக் கிடப்பதைக் கண்டு அதை கையில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டான். அதைப்பார்த்த வெள்ளியம்பலம், தாண்டவனிடம் "என்னய்யா - பரதன் மாதிரி புறப்பட்டு விட்டார் பாதுகையைத் தூக்கிக்கொண்டு" ²³⁸ என்று கிண்டல் செய்தார். இக்காட்சியைப் புதினத்தில் படைத்து, பாதுகையைக் கையில் தூக்குபவரெல்லாம் பரதனைத்தான் நினைவுட்டுவர் என்று அச்செயலின் இழிவினைக் கூறி எங்குகின்றார்.

பரதாயணம் நாடகத்தில் புது விளக்கம் ஒன்றையும் தருகின்றார் கலைஞர். "ராமனின் பாதுகையிலே பதுக்கி வைத்திருப்பது நமது மானிக்கக் கல்! அதைக்கவர்ந்துவரவே இவ்வளவு ஏற்பாரும். நீ ஐளாவிட்டாலும் உனது பாதுகை நாட்டை ஐளட்டும் என்று கெஞ்சிக் கூத்தாடி, அதை எப்படியாவது பிடுங்கிக் கொண்டு வந்து விடு! மந்திரி பிரதானிகளுக்கு மத்தியில் ராமன் மானிக்கக்கல்லை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. விழிப்பான். திகைப்பான்" ²³⁹ எனக் கைகேயி பரதனிடம் கூறுவதாகப் படைத்துள்ளார். செருப்பை வைத்து நாடாண்டதாகக் கூறப்படுவது இழிவு தருவது என்பதையும்,

அண்ணாக்கில்லாமல் ஆட்சியைப் பெற்ற ஓடுவன், அண்ணது செருப்பினால் ஆட்சி நடத்தினான் என்பது அறிவுக்குப் பொருந்தாது என்பதையும் விளக்கவே, இராமன் செருப்பிலே மானிக்கம் கடத்தினான்; அதைப் பெறவே பரதன் பாதுகையைக் கொணர்ந்தான் என்று ஓடுவர் செயலும் இழிவைக் காட்டுகின்றார் கலைஞர்.

புராண இதிகாசங்கள் ஒழுக்கக்கேடு, ஆபாசக் குப்பை இவற்றின் புகலிடம் என்பதோடு மட்டுமன்றி உண்மையைத் திரித்தும், பகுத்தறிவை மறைத்தும் புனையப்பட்டுள்ளன என்ற கருத்தினர் கலைஞர். "கடல் நீலநிறமாக இருக்கிறது. உண்மை - அந்த உண்மையை வைத்துக் கொண்டு அதற்குப் பல புனை கதைகளை உண்டுபண்ணுகிறார்கள். சூரிய, சந்திர கிரகணங்கள் உண்டாவது உண்மை! அந்த உண்மையை அடிப்படையாக வைத்து, அதற்குப் பல புராணக் கதைகள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இலங்கைக்கும், இந்தியாவுக்கும் இடையிலே மலைப்பாறைகள் தொடர்ச்சியாக இருப்பது உண்மை. அந்த உண்மையை மூலமாக வைத்து, வானரங்கள் கட்டிய பாலமென்று கதை கட்டுகிறார்கள். காக்கை ஒரு கண்ணால் பார்ப்பது உண்மை. அந்த உண்மையையும் திரையிலே கற்பனை வர்ணத்தைக் குழித்துத் தெய்வீகத் தூரிகை கொண்டு இந்திரன் மகன் சயந்தன் காக்கை உருவமெடுத்து, சீதையின் அங்கத்தைச் சுவைத்துப் பார்த்தான்; அதனால் கோபம் கொண்ட இராமர், அருகம் புல்லால் சயந்தனின் கண்ணைக் குத்தினார். அது முதல் காக்கை குலத்திற்கே ஒரு கண் இல்லையென்பதுபுனைந்துரை ஒவியம் தீட்டி விட்டார்கள். அனிலின் முதுகிலே வெகுத்துப்போன வானவில்லைப் போல கோடுகள் இருக்கின்றன என்பது உண்மை! அந்த உண்மைக்கு உரைக்க வந்த விளக்கம்தான் இராமர் அனிலைத் தடவிக் கொடுத்தபோது விழுந்த விரலின் அடையாளங்கள்" 240 என்று மாயாண்டிக் கிழவர் என்னும் மாந்தர்மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார். கண்ணுக்குத் தெரிந்த உண்மைகளுக்குக் கற்பனை மூலாம் பூசிப் புராண இதிகாசத் தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது என விளக்குகின்றார்.

"கடவுள் இல்லாத படிப்பில்தான் மனித ஒற்றமையும், சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவமும் ஏற்படுமே ஒழிய வேதாகம புராண இதிகாச படிப்பால் உண்டாகுவன அறிக" ²⁴¹ என்பர் சிங்காரவேலர். கலைஞரும், "அவரவர்களுக்குரிய கடவுள் நம்பிக்கை, மத நம்பிக்கை இவைகளைப் பற்றி அவர்தம் மனம் புண்படும்படியாக விமர்சிக்கக்கூடாது என்பதுதான் நமது கருத்து. எனினும், அந்தக் கடவுளின் பெயரால் ஆயிரக்கணக்கான கதைகளையும், மதத்தின் பெயரால் மக்களை அடிமைப்படுத்துகிற செய்திகளையும் பரப்புவது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கது அல்ல" ²⁴² என்ற தெரிவித்தல் கருத்ததும்.

'மூட நம்பிக்கைகளும், புராண இதிகாசங்களும்' என்றும் இவ்வியலின் வாயிலாக ஆராய்ந்து பெறப்பட்ட முடிவுகள் கீழ்வருமாறு தொகுத்துரைக்கப் படுகின்றன.

சமயமும், கடவுளும் போலவே, அவற்றின் சார்புடைய மூட நம்பிக்கைகளும், புராண இதிகாசங்களும், மக்களின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெருந்தடையாய் விளங்குகின்றன என்றும், அவற்றை மக்கள் புறக்கணித்து ஒதுக்க வேண்டும் என்றும் கலைஞர் வலியுறுத்துகின்றார்.

விதி பற்றி எழுந்த சமயவாதிகளின் கருத்தைக் கலைஞர் ஒப்பவில்லை. கதை மாந்தர்களில் பலரை விதியை விரட்டும் வீர நெஞ்சத்தவராகப் படைத்துள்ளார். விதியை ஏற்காதவராகவும், விதியை மதியாலும், அரிய உழைப்பாலும் வென்றிட முடியும் என்ற உறுதியுடையவராகவும் இவர் விளங்குவதை அறிய முடிகின்றது.

மனிதனுக்கு மறு பிறவி உண்டு என்று கூறி அதற்காகப் பொருள் சேரண்டும் கூட்டத்தைக் கலைஞர் சாடுகின்றார். மறு பிறவி கிடையாது; மறு பிறவி என்ற சிந்தனையே மூடத்தனமானது என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

பிறவியோடு தொடர்புடைய ஆவி பற்றிய கொள்கையிலும் கலைஞருக்கு உடன்பாடு இல்லை. புரோகிதக் கூட்டத்தின் பொருளாசையால் உருவானதே ஆவி பற்றிய புன்மைக்கூத்து என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றார்.

நாள் பார்த்து, கோள்நிலை பார்த்துச் செய்யப்படும் செயல்கள் யாவும் நிறைவெய்துவதில்லை என்பதை நிலை நிறுத்துகின்றார் கலைஞர். இவரது கருத்துப்படி நல்ல நாள், நல்ல நேரம், கெட்ட நாள், கெட்ட நேரம் என்பன செய்கின்ற செயலுக்கு ஏற்ப அமைவன என்பதாகும். நல்ல செயல் செய்கின்ற நேரம் எதுவானாலும் அது நல்ல நேரமே. கெட்ட செயல் செய்கின்ற நேரம் எதுவானாலும் அது கெட்ட நேரமே என்பது இவர் வகுத்தளிக்கும் புதிய சிந்தனையாகும்.

மக்களின் சோதிட நம்பிக்கையை மாற்றும் பொருட்டுச் சோதிடங்கள் பொய்த்து விடுவதைச் சுட்டுகின்றார். மேலும், சோதிடம் ஏமாற்று வேலை என்றும், அதனால் பொருளிழப்பும், மன உறுதியின்மையும் ஏற்படுமென்றும் உரைக்கின்றார்.

பேய் அல்லது பூதம் என்று எதுவுமில்லை; பேய் குறித்த கருத்து, புரட்டார்களின் செயலால் முகிழ்த்தது. பூதம் என்பது நிலம், நீர், தீ, வான், வளி என்ற ஐந்தின் சேர்க்கையையன்றி வேறெதுவுமில்லை என்றும் கருத்துகளைத் தெளிவுபட மொழிந்துள்ளார்.

'சிறகனம்' தொடர்பாக மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை, அறியாமையின் விளைவு எனக் குறிக்கின்றார்.

பல்லி சொல்லல், பூனை குறுக்கே போதல், கருடன் வட்டமிடல் முதலியவை மக்களிடையே சகுனக் குறிகளாக நிலை பெற்றுள்ளன. இச்சகுனக் குறிகளும், அறியாமையின் விளைவே என்றும், ஆண்களைவிடப்பெண்களிடம்

சகுனம் பார்க்கும் பன்புபெருகி உள்ளதென்றம் இவற்றை மக்கள் விட்டொழிக்க வேண்டும் என்றும் கறுகின்றார் .

பாவம், புண்ணியம் தொடர்பான நம்பிக்கை பாமர மக்களை ஏமாற்றும் பொழுட்டு உருவானதே என்பது கலைஞரின் கருத்தாகும். மோட்சம், நரகம் என்னம் கருத்தும் ஏமானி மக்களைச் சுரண்டும் பொழுட்டு ஏற்பட்டதே என உரைக்கின்றார். மனிதர்கள் வாழ்ந்து முடிந்த பிறகு அவர்களைப் பற்றி நிலவும் புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி முறையே சொர்க்கம், நரகம் என்று கலைஞர் கருத்துரைத்துள்ளார்.

மந்திரம் அறிவைப் பாழ்படுத்தவது; முன்னேறத் தடையமைப்பது. இதனைச் சட்டத்தின் மூலமாகவேறும் ஒழித்திட வேண்டும் என்கிறார்.

நோயைத் தருவதும், நீக்குவதும் கடவுள் செயல் என்ற மூட நம்பிக்கையைக் கடிந்துரைக்கின்றார். சிற்று ார்களில் நிகழும் திருவிழாக்களில் இடம்பெறும் தீச்சட்டி எடுத்தல் தந்திரமாக மக்களை ஏமாற்றுவதை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். சிறந்த நாட்டுப்புறக் கலையாகிய கரகம், காவடி ஆகியவை காசு பறிக்கவும், கடவுளோடு தொடர்புபடுத்தவும் பயன்படுவதால் அவற்றை எதிர்க்கின்றார்.

வேண்டுதல், உழைப்பின் மீது நம்பிக்கை கொள்ளத் தடையாகிறது. வேண்டுதலை நிறைவேற்றும்போது ஏமாற்றத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, இதனையும் ஓர் ஏமாற்று வேலையாகவே கலைஞர் கருதுகிறார்.

திருமணச் சடங்குகள்ஒரு சிலரின் வயிறு வளர்க்கப்பயன்படுகின்றனவே - யன்றி, மணமக்களின் வாழ்வு விளக்கமுறத் துணை நிற்கவில்லை என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார். மனித சமுதாயம் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கைகளுள் பல மூடத்தனத்தின்பாற்பட்டவை. அவற்றை விட்டொழிக்க வேண்டும் என்ற

விடுப்பத்தைத் தெளிவாகச் சுட்டியுள்ளதிலிருந்து இவரது மூட நம்பிக்கை எதிர்ப்பின் திறம் அறியலாகின்றது. மூட நம்பிக்கையை எதிர்ப்பதன் மூலமாகவே இவர் பகுத்தறிவுக் கருத்துகளையும் பரப்பியுள்ளார் என்பது குறிக்கத்தக்கது.

மூட நம்பிக்கைகளை வளர்க்கும் புராண இதிகாசங்களும் கலைஞரின் எதிர்ப்புக்கு இலக்காகியுள்ளன. புராண இதிகாச நிகழ்ச்சிகள் அறிவுக்குப் பொருந்தாத கருத்துகளை மக்களிடையே பரப்பி, அவர்களது சிந்தனைக்குத் தடையாகின்றன. இவரது படைப்புகளில் புராண இதிகாச எதிர்ப்பு புராணங்களை என்னுதல், இதிகாசங்களை என்னுதல் என இரு பெரும் நிலைகளில் வெளிப்படுகின்றது. அத்துடன் புராணத்தில் கூறப்படும் கடவுளரின் செயல்களை என்னுதல் உணரத்தகும்.

இதிகாச மாந்தர்களுள் பாலீசாலி, குந்தி, தருமன், அர்ச்சுனன், கிருட்டிணன், இராமன், பரதன் ஆகியோரது செயல்களைப் பகுத்தறிவுப் பார்வையால் ஆராய்ந்து அறிய முடிபுகளைச் சுட்டுகின்றார்.

குறிப்புகள்

இயல் மூன்று

1. வே. ஜினைமுத்த, (ப.ஜ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 2, ப.1130.
2. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 8, ப.49.
3. -----, தொகுதி 6, ப.34.
4. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.355.
5. -----, ப.266.
6. சு. வித்தியானந்தன், தமிழர் சால்பு, மூன்றாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1985), ப.164.
7. மா. செல்வராசன், பாரதிதாசன் ஒரு புரட்சிக்கவிஞர், ப.72.
8. மு. கருணாநிதி, கிழவன் கனவு, ப.7.
9. வே. ஜினைமுத்த, (ப.ஜ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 2, ப.1079.
10. மு. கருணாநிதி, மகான் பெற்ற மகன், ப.99.
11. -----, தூ க்துமேடை, ப.121.
12. திரு.வி. கவியாணசுந்தரன், பொதுமைவேட்டல், ப.55.
13. மு. கருணாநிதி, மனிமகுடம், ப.17.
14. திருக்குறள் 380.
15. மு. கருணாநிதி, குறளோவியம், ப.160.
16. -----, சிலப்பதிகாரம், நாடகக் காப்பியம், மனபதிப்பு, (சென்னை, 1976), ப.22.
17. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.107.
18. திருக்குறள் 620.
19. எஸ். இராமசுந்தரன், திருக்குறள் ஒரு சமுதாயப் பார்வை, (மதுரை, 1980), ப.56.

11. மு. கருணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.366.
12. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், (உ.ஆ.), மணிமேகலை, மறுபதிப்பு, சென்னை, 1975), 20:103.
13. பாரதிதாசன், குடும்ப விளக்கு, இரண்டாம் பகுதி, ப.68.
14. மு. கருணாநிதி, குறளோவியம், ப.17.
15. திருக்குறள், 357.
16. மு. கருணாநிதி, குறளோவியம், ப.17.
17. -----, இளைய சமுதாயம் எழுகவே!, பக்.32-33.
18. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 6, ப.34.
19. -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.91.
20. நெ.சு. சுந்தரவடிவேலு, புரட்சியாளர் பெரியார், ப.48.
21. கலைஞர் மு. கருணாநிதி, ஒளிபடைத்த கண்ணினாய் வா!வா!வா!, ப.11.
22. -----, ப.168.
23. -----, புனித ராஜ்யம், ப.34.
24. -----, ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா!வா!வா!, ப.16.
25. பாரதிதாசன், தேனாவி, (புதுச்சேரி, 1956), ப.22.
26. மு. கருணாநிதி, வெள்ளிக்கிழமை, பக்.9-10.
- 27.
28. -----, ப.10.
- 29.
30. -----, ப.45.
31. -----, ப.427.
32. -----, ப.144.
33. -----, ப.151.

45. டி. கருணாநிதி, வெள்ளிக்கிழமை, ப.129.
46. -----, ப.132.
47. -----, ப.144.
48. -----, ப.98.
49. -----, ப.180.
50. -----, பக்.10-11.
51. -----, ப.10.
52. -----, நச்சுக்கோப்பை, ப.17.
53. -----, ப.44.
54. -----, வான்கோழி, (சென்னை, 1978), ப.50.
55. -----, இளைய சமுதாயம் எழுகவே!, ப.62.
56. -----, ப.63.
57. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1537.
58. டி. கருணாநிதி, இளைய சமுதாயம் எழுகவே!, ப.63.
59. ஐ. சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதான சிந்தாமணி, மறுபதிப்பு, (புதுதில்லி, 1981), ப.754.
60. டி.வி.எஸ்.மணி, சீனி. விசுவநாதன், (ப.ஆ.), பாரதியார் கவிதைகள், ப.259.
61. வே. ஆனைமுத்து, பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, பக்.1529-1530.
62. வெ. சாமிநாத சர்மா, நமது பிற்போக்கு, (புதுக்கோட்டை, 1944) ப.20.
63. டி. கருணாநிதி, முடியாத தொடர்கதை, ப.5.
64. -----, சிலப்பதிகாரம் - நாடகக் காப்பியம், ப.22.
65. -----, புத்தையல், பக்.2-3.
66. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 10, பக்.97-101.

67. மு. கருணாநிதி, தேனலைகள், ப.95.
68. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.47.
69. -----, ரோமாபுரிப் பாண்டியன், ப.760.
70. -----, புதையல், ப.202.
71. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.13.
72. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1528.
73. க. கைலாசபதி, பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும் (சென்னை, 1966), ப.84.
74. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், (உ.ஆ.), சிலப்பதிகாரம், 5:133-134 மறுபதிப்பு (சென்னை, 1977),
75. பாரதிதாசன், பாண்டியன் பரிசு, பதினைந்தாம் பதிப்பு (இராமச்சந்திரபுரம், 1978), ப.132.
76. ஈ. கருணாநிதி, ஒரே இரத்தம், ப.16.
77. -----, புதையல், ப.39.
78. -----, புதையல், ப.39.
79. -----, ரோமாபுரிப் பாண்டியன், ப.419.
80. -----, குறளோவியம், பக்.204-205.
81. கு. மோகனராசு, 'கலைஞரின் குறளோவியம்', அறிஞர்கள் பார்வையில் கலைஞர், ப.20.
82. மு. கருணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.110.
83. -----, இளைய சமுதாயம் எழுகவே!, ப.6.
84. ஈ.வெ. ராமசாமி, பிரகிடுதிவாதம் அல்லது மெட்டிரியலிசம், ப.46.
85. மு. கருணாநிதி, நச்சக்கோப்பை, ப.17.
86. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.140.
87. -----, இளைய சமுதாயம் எழுகவே!, ப.13.

88. ம. கருணாநிதி, நாடும் நாடகமும், இரண்டாம் பதிப்பு
(திருச்சி, 1968), ப.54.
89. -----, தேனலைகள், ப.60.
90. -----, நச்சுக்கோப்பை, ப.17.
91. திருலோக சீதாராம், (மொ.பெ.), மலதர்ம சாஸ்திரம், ப.13.
92. -----, ப.131.
93. -----, பக்.130-131.
94. -----, ப.130.
95. -----, ப.129.
96. -----, ப.130.
97. ம. கருணாநிதி, யாறால்? யாறால்? யாறால்?, பக்.14-15.
98. -----, சிலப்பதிகாரம் - நாடகக் காப்பியம், ப.48.
99. ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதான சிந்தாமணி, ப.931.
100. வே. அனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள்
தொகுதி 2, ப.1069.
101. ம. கருணாநிதி, உதயகிரியன், ப.56.
102. -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.92.
103. -----, புரதாயனம், (சென்னை, 1978), ப.16.
104. -----, சிறையில் புத்த சின்னச் சின்ன மலர்கள், ப.17.
105. ஈ.வெ.ராமசாமி, பிரகிருதிவாதம் அல்லது மெட்டிரியலிசம், ப.47.
106. ம. கருணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.124.
107. -----, குறளோவியம், ப.356.
108. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 4, (சென்னை, 1956), ப.452.
109. க. கைலாசபதி, பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், ப.73.
110. அண்ணா, ஆரியமாயை, ப.20.

111. ம. கருணாநிதி, சுருளிமலை, ப.117.
112. -----, பக்.109-110.
113. -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.5.
114. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 7, ப.43.
115. -----, தொகுதி 8, ப.54.
116. -----, தொகுதி 4, ப.138.
117. -----, ரோமாபுர்ப் பாண்டியன், ப.707.
118. -----, மணிமகுடம், ப.16.
119. -----, சுருளிமலை, ப.17.
120. -----, பக்.103-110.
121. வே. ஐனைமுத்த, (ப.ஐ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள்
தொகுதி 3, ப.1510.
122. ம. கருணாநிதி, நச்சுக்கோப்பை, பக்.34-35.
123. வே. ஐனைமுத்த, (ப.ஐ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள்,
தொகுதி 3, ப.1511.
124. ம. கருணாநிதி, புதையல், ப.4.
125. -----, ப.150.
126. -----, சுருளிமலை, ப.106.
127. -----, கலைஞரின் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.
128. -----, ஒரு மரம் பூத்தது, ப.25.
129. -----
130. -----, முடியாத தொடர்கதை, ப.7.
131. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.45.
132. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.49.
133. வே. ஐனைமுத்த, பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1,
ப.7.

- 134 . மு . கருணாநிதி , வான்கோழி , ப .48 .
- 135 . ----- , ஆரம்பு , ப .2 .
- 136 . ----- , கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள் , ப .219 .
- 137 . ----- , மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று , ப .179 .
- 138 . ----- , உதயசூரியன் , ப .68 .
- 139 . ----- , வெள்ளிக்கிழமை , ப .40 .
- 140 . வே . ஆனைமுத்து , (ப .ஆ .) , பெரியார் ஈ .வெ .ரா . சிந்தனைகள் , தொகுதி 2 , ப .1130 .
- 141 . ----- , ப .1129 .
- 142 . ----- , ப .1119
- 143 . ----- , ப .1119 .
- 144 . மு . கருணாநிதி , ரோமாபுரிப் பாண்டியன் , ப .594 .
- 145 . வே . ஆனைமுத்து , பெரியார் ஈ .வெ .ரா . சிந்தனைகள் , தொகுதி 3 , ப .1430 .
- 146 . மு . கருணாநிதி , கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள் , ப .25 .
- 147 . ----- , தூ க்குமேடை , ப .108 .
- 148 . ----- , உதயசூரியன் , பக் .91-92 .
- 149 . ----- , குறளோவியம் , ப .205 .
- 150 . ----- , கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள் , ப .43 .
- 151 . எம் .வி . சுந்தரம் , இந்திய ஆத்திகமும் , தேசபக்த நாத்திகமும் , ப .106 .
- 152 . மு . கருணாநிதி , பலிபீடம் , நோக்கி , ப .12 .
- 153 . ----- , கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள் , ப .59 .
- 154 . ----- , ப .162 .
- 155 . ----- , நச்சுக்கோப்பை , ப .35 .

157. மு. கருணாநிதி, மனிமகுடம், ப.148.
158. -----, ப.149.
159. -----, துக்குமேடை, ப.95.
160. -----, பரதாயணம், ப.41.
161. -----, சுருளிமலை, ப.110.
162. -----, ஒரு மரம் புத்தது, ப.33.
163. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.12.
164. -----, புதையல், ப.188.
165. -----, ஒரே இரத்தம், ப.30.
166. -----, ப.130.
167. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.67.
168. -----, ப.41.
169. -----, ப.47.
170. -----, ப.42.
171. -----, குறளோவியம், ப.192.
172. -----, புந்தோட்டமும் இனமுழக்கமும், ப.21.
173. -----, நாரும் நாடகமும், ப.72.
174. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 7, ப.72.
175. -----, தொகுதி 8, ப.140.
176. -----, உணர்ச்சிமலை, பக்.6-7.
177. மு. சரோசா, கலைஞர் மு. கருணாநிதியின் இலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு,
(சென்னைப் பல்கலைக்கழக பிஎச்.டி. பட்ட ஆய்வேடு, 1980),
ப.224.
178. வே. கினைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள்,
தொகுதி 1, ப.217.
179. அண்ணா, தீ பரவட்டும், ப.44.

180. ஈ.வெ.ராமசாமி, இராமாயணப் பாத்திரங்கள், பத்தாம் பதிப்பு, (திருச்சி, 1972), பக்.12-13.
181. மு. கருணாநிதி, முடியாத தொடர்கதை, ப.23.
182. -----, அரும்பு, ப.85.
183. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.97.
184. -----, துக்ஞமேடை, ப.119.
185. -----, தேனலைகள், ப.23.
186. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.83.
187. அண்ணா, தீ பரவட்டும், ப.27.
188. மு. கருணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.302.
189. -----, கிழவன் கனவு, ப.9.
190. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், பக்.168-169.
191. -----, ப.12.
192. ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதான சிந்தாமணி, ப.155.
193. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.32.
194. வே. ஜினைமுத்த, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1474.
195. ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதான சிந்தாமணி, ப.807.
196. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கதைகள், தொகுதி 8, ப.138.
197. -----, புத்தையல், ப.90.
198. -----, பூந்தோட்டமும் இனமுழக்கமும், ப.22.
199. -----, அரும்பு, ப.70.
200. -----, முல்லைக்கொல்லை, ப.13.
201. -----, துக்ஞமேடை, ப.20.
202. ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதான சிந்தாமணி, ப.807.

203. மு. கருணாநிதி, வெள்ளிக்கிழமை, ப.97.
204. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.32.
205. -----, -----, ப.62.
206. -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.29.
207. ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதான சிந்தாமணி, ப.285.
208. மு. கருணாநிதி, ஒரே முத்தம், பக்.49-50.
209. -----, தேனலைகள், ப.23.
210. -----, யாரால்? யாரால்? யாரால்?, ப.22.
211. மு. கருணாநிதி, தூ க்குமேடை, ப.119.
212. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.97.
213. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.106.
214. வே. ஜினைமுத்து, (ப.ஜ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1470.
215. மு. கருணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.270.
216. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.116.
217. -----, உணர்ச்சி மாலை, ப.41.
218. -----, அரும்பு, ப.86.
219. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.368.
220. -----, முல்லைக்கொல்லை, ப.15.
221. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.312.
222. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.86.
223. வே. ஜினைமுத்து, (ப.ஜ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1457.

224. மு. கருணாநிதி, முல்லைக்கொல்லை, ப.14.
225. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.18.
226. -----, -----, ப.29.
227. -----, வாங்கோழி, ப.6.
228. -----, ஐயமாதக் கடுங்காவல், ப.29.
229. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.16.
230. வே. சினைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1455.
231. மு. கருணாநிதி, புதையல், ப.27.
232. வே. சினைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1472.
233. மு. கருணாநிதி, வெள்ளிக்கிழமை, ப.98.
234. மு. கருணாநிதி, உணர்ச்சி மாலை, ப.27.
235. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.22.
236. -----, புரதாயணம், பக்.6-7.
237. -----, புதையல், ப.47.
238. -----, புரதாயணம், பக்.13-14.
239. -----, புதையல், பக்.27-28.
240. ம. சிங்காரவேலு, சமூகம் - சமயம், (சென்னை, 1985), ப.73.
241. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 6, ப.30.

யல் நான்கு

பெண்கள்

பெண்கள்

சமுதாயத்தில் ஆடவருக்கு நிகரான எண்ணிக்கையில் வாழுகின்ற பெண்கள், குடும்ப வாழ்வுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக விளங்குபவர்கள். ஆனால், அவர்களுக்குச் சமுதாயத்தில் சம உரிமையுடன் வாழும் நிலையில்லை. பெண்கள் ஆடவரைச் சார்ந்து வாழவேண்டும்; அவர்கள் ஆடவர்களின் சொத்து; ஆடவர்களின் அடிமை; ஆடவர்களின் விருப்பு வெறுப்புக்கேற்ப நடந்துகொள்ளவேண்டும்; தமக்கென்று ஓர் உள்ளமோ, விருப்போ, வெறுப்போ, உரிமையோ, வாழ்வோ பெற்றவர்களாக விளங்கக்கூடாது என்ற நிலை தொடர்ந்து வருகின்றது. "வேறு யார் மீதும் எதன் மீதும் தன்னுடைய செல்வாக்கைச் செலுத்தி ஆட்சி புரிய முடியாத போதும், ஒருவன் தன் மனைவியின் மீதாவது மேலாதிக்கம் செலுத்தவே விழைகின்றான்"¹ என்ற கூற்றை, பெண்கள் நிலையைத் தெளிவாக்குகிறது. பெரியார்,

ஆணின் நலத்துக்குப் பயன்படுவதற்கும், ஆணின் திருப்திக்கும், ஆணின் பெருமைக்கும் பெண் ஓர் உபகருவி என்பதல்லாமல் வேறு என்ன? ஓர் ஆணுக்கு ஒரு சமையல்காரி; ஓர் ஆணின் வீட்டிற்கு ஒரு வீட்டுக்காரி; ஓர் ஆணின் குடும்பப் பெருக்குக்கு ஒரு பிள்ளை விளைவிக்கும் பண்பை; ஓர் ஆணின் கண் அழகிற்கும் மனப் புளகாங்கிதத்திற்கும் ஓர் அழகிய அலங்கரிக்கப்பட்ட பொம்மை என்பதல்லாமல், பெண்கள் பெரிதும் எதற்குப் பயன்படுகிறார்கள்?²

என்ற சமுதாயத்தில் நிலவும் பெண்களின் இழிநிலையை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

சமுதாய அமைப்பின் காரணமாகப் பெண்கள் பல்வகைத் துன்பங்களுக்கு ஆளாகின்றனர். சமுதாயத்தில் பெண் பிடிப்பதைச் சிறப்பாகக் கருவதில்லை.

பெண் குழந்தைகள் மீது அன்பு ஏற்படுவதே இல்லை. அன்பு ஏற்படும், விரைவில் வளர்ந்து கணவன் வீட்டுக்குச் சென்று விடுபவள் என்னும் எண்ணச் சூழலில் வளர்க்கப்படுகிறாள். ஆனோ, குடும்பத்தின் நிலையான உறுப்பின - ராகிக் குடும்பத்துக்குப் பெருமை சேர்ப்பவன் என்று கருதப்படுகிறான். அறியாமை, சமய நம்பிக்கை, முடத்தன்மை காரணமாகப் பெண்கள் குடும்பத்தைத் தேடிக்கொள்பவர்கள் ஆகின்றனர்.

நூல்களும் பெண்கள் எவ்வித உரிமையும் அற்றவர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. "இளமையில் தந்தையினாலும், பருவகாலத்தில் கணவனாலும், முதுமையில் மைந்தராலும் காக்கப்பட வேண்டியவர் ஆதலால், மாதர் எல்லான்றும் தம்மிச்சையாக இருக்கக்கூடாதவராவர்"³ என்று மனதர்மம் தெரிவிக்கிறது. இதன்வழி, பெண்கள் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை அடிமைத்தன்மையிலே உழலவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டமையை உணர முடிகின்றது.

தொடக்கத்தில் பெண்கள், குழந்தை மணம், உடன்கட்டை ஏறதல், கைம்மைத்தன்மை ஆகிய கொடுமைகளுக்கு ஆளானார்கள். குழந்தை மணத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவோர் பெண்களே. சமுதாய அமைப்பு அவர்களுக்கு மிகுந்த கட்டுப்பாடுகளை விதித்திருந்தது. "1921ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்குப்படி, திருமணமான ஆயிரம் இந்துப் பெண்களில், 14 பேர் 5 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள்; 111 பேர் 10 வயதுக்குக் குறைவானவர்கள், 437 பேர் 15 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள்".⁴ குழந்தை மணத்தால், திருமணம் நடந்ததும் தெரியாமல், கணவனும் யாரென்று அறியாமல், இறந்ததும் நினைவில்லாமல் பெண்கள் பட்ட வேதனை சொல்லத்தக்க மனம். பாரதிதாசன்,

பெற்ற இளந்தலைக் கைம்பெண்ணடி - என்ன
பேதைமை என்றனள் மங்கையின்தாய்,
சிற்சில ஆள்குகள் முற்படவே - ஒரு
சிள்ளக் குழந்தையை நீ மணந்தாய்⁵

என்று குழந்தைமணக் கொடுமைக் காட்சியைப் படைக்கின்றார்.

"திருமணத்துக்கு உரிய வயது முதலியவற்றின் மீது நம் நாட்டார் சிறிதும் கவலை செலுத்தியதில்லை. பாலம்மாமாறாச் சிறு குழந்தைகள் கரத்தில் பழந்தந்து ஏமாற்றி மணவினை முடிக்க முந்தியதாய் தந்தையரும் இருந்தனர். இவர் தாய் தந்தையராவரோ? என்ற கேட்கிறேன்"⁶ என்று திரு.வி.க. குழந்தை மணத்தை எதிர்க்கின்றார். பெரியார் குழந்தைமணக் கொடுமையை எதிர்த்துப் போராடியவர்; தம் தங்கைமகள் 9 வயதில் திருமணமாகி 30 நாளில் கணவனை இழக்க, பிறகு அப்பெண் பருவமடைந்ததும் சமுதாய எதிர்ப்பைத் துச்சமாகக் கருதி அப்பெண்ணுக்கு மீண்டும் மணம் செய்வித்துப் புதுமையைப் படைத்தவர்.⁷ இதுபோன்ற செயல்களாலும், சமுதாயச் சீர்திருத்தவாதிகளின் போராட்டத்தினாலும் 1929-இல் குழந்தைமணத் தடுப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.⁸ இதன்படி பெண்கள் 14 வயதை அடைந்தபிறகே திருமணம் செய்விக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலை உருவானது. இச்சட்டத்தால் குழந்தைமணக் கொடுமை கட்டுப்படுத்தப்பட்டது எனலாம்.

உடன்கட்டை ஏற்றுப் வழக்கமும், பெண்களை மனித சமுதாயத்தில் மதிக்காத தன்மையைக் காட்டுகிறது. பிற மாநிலங்களில் மட்டுமன்றித் தமிழகத்திலும் இக்கொடுமை பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. கி.பி.1628-இல் மதுரையை ஆண்ட நாயக்க மன்னன் இறந்தபோது அவனுது 700 மனைவியர் உடன்கட்டை ஏறியதாகவும், கி.பி.1659இல் திருமலை நாயக்கன் இறந்த

போது அவனது 200 மனைவியர் உடன்கட்டை ஏறியதாகவும், கி.பி.1710இல் இராமநாதபுரத்தின் கிழவன் சேதுபதி மடிந்தபோது அவனது 47 மனைவியர் உடன்கட்டை ஏறியதாகவும், 1807இல் புதுக்கோட்டை மன்னர் இறந்தபோது அவரது மனைவி இரு சிறு குழந்தைகளை விடுத்துத் தீப்பாப்ந்து மடிந்ததாகவும் வரலாறு தெரிவிக்கின்றது.⁹ கி.பி.1811இல் இறந்த அண்ணனோடு அவனது மனைவியும் உயிரோடு எரிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியை நேரில் கண்ட இராசாராம் மோகன்ராப் அக்கொடுமையை ஒழிக்க இடைவிடாது போராடினார். இவரது முயற்சியால் 1829இல் உடன்கட்டை ஏறதலுக்குத் தடைச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.¹⁰

கைழ்மை மற்ற எல்லாக் கொடுமைகளிலும் தலையாய கொடுமை. உடன்கட்டை ஏறவதிலும் கொடுமையானது என்பது பெரியார் கருத்து. "உயிருடன் சுடப்பட்ட பெண்ணுக்கு ஒருமணி நேரந்தான் கஷ்டம் இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் அந்தப்படி நடவாமல் காப்பாற்றப்பட்ட விதவைப் பெண்ணுக்கு அவள் ஆயுள்காலம் முழுவதும் அங்குலம் அங்குலமாகச் சித்திரவதை செய்வது போன்ற கஷ்டத்தை விநாடிதோறும் அபவித்துவர நேரிடுகின்றதா இல்லையா என்றதான் கேட்கிறேன்"¹¹ என்று பெரியார் வினவுகின்றார். காந்தியடிகள், "பாலிய விதவைகளைக் கட்டாயப்படுத்தி வைத்திருப்பது போன்ற - இயற்கைக்கு விரோதமான பொருள் உலகில் வேறொன்றும் இல்லை என்பது எனது திடமான நம்பிக்கை. விதவைத்தன்மை எப்பது எவ்விதத்திலும் ஒரு தர்மமாகாது".¹² என்று கைழ்மையை வெறுக்கின்றார். பெண்களின் சமத்துவத்துக்குப் போராடிய பாரதிதாசன்.

மாண்டவன் மாண்டபின்னர் - அவனின்
மனைவியன் உள்ளத்தை
ஆண்டவர் காப்பதில்லை - ஐயகோ
அடிமைப் பெண் கதியே¹³

என்று கைம்பெண் நிலைக்கு வேதனைப்படுகிறார் .

திரு.வி.க. அவர்க்கும் கைம்பெண் துயரை "கைம்பெண்கள் வீடுகவிற்
படுந்தயருக்கு ஓர் அளவும் உண்டோ? சில வேளைகளில் அவர்களை ஈன்ற தாய்
தந்தையரும் காய்கின்றனர். அண்ணன் தம்பிமார் வெறுக்கின்றனர். மற்றவரும்
குறை கூறுகின்றனர். காய்வும், வெறுப்பும் பெறாது எத்துனைத் தாய்மார்
தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்; எத்துனை சகோதரிமார் வீட்டைவிடுத்து
ஒடி அலைகிறார்; எத்துனை பேர் எவர் உதவியும் நாடாது இலை கைத்தும்,
பழம் விற்பும், அப்பச்சீட்டும், கவிவேலை செய்தும், கால் வயிறுண்டு மரணத்தை
எதிர்நோக்கி வாழ்கிறார். நமது நாட்டுக் கைம்பெண்கள் துயரை என்னென்று
சொல்வேன்? எவ்வெழுத்தால் எழுதுவேன்?"¹⁴ என்று குறிப்பிட்டத் தன்
மனவேதனையைப் புலப்படுத்துகின்றார் .

1921ஆம் ஆண்டின் கணக்குப்படி இந்தியாவின் மொத்த கைம்பெண்
தொகை 26,834,838. இவற்றில் இந்துப்பெண்கள் தொகை
20,218,780. ஒரு வயது முதல் பதினைந்து வயதுவரை கைம்மை
எய்திய இந்தியப் பெண் குழந்தைகள் தொகை 3,96,556.¹⁵ இதன்மூலம்,
கைம்மைத் தன்மை எந்த அளவுக்கு சமுதாயத்தில் உறுதியாகக் கடைபிடிக்கப்
பட்டது என்பதை உணரமுடிகின்றது. இக்கொடுமை முழுதும் ஒழிக்கப்பட
வேண்டும் எனப் பெண்கள் நலம் நாடுவோர் விரும்பினர். "1855ஆம்

ஆண்டு அக்டோபர் 4ஆம் நாள், பண்டிட் வித்யா சாகரர், கைம்பெண் மறுமணம் வேண்டி 987பேர் கையொப்பமிட்ட கோரிக்கையொன்றை அரசுக்கு அளித்தார். கருமையான எதிர்ப்பு இக்கோரிக்கைக்கு உருவானதென்றாலும் அரசு 1856இல் விதவை மறுமணச்சட்டம் கொண்டந்தது".¹⁶

இச்சட்டம் கொண்டந்த பிறகும் உடனடி மாற்றம் ஏற்படவில்லை. சட்டம் கொண்டந்தது 30 ஆண்டுகளில் 60 மறுமணங்களே நடைபெற்றன.¹⁷ 1891இல் வீரேசலிங்கம் பந்துலு என்பவர் ஆந்திராவில் ஒரு கைம்பெண் இல்லம் ஏற்படுத்தினார்.¹⁸ பண்டித இராமாபாய் 1889இல் பம்பாயில் சாரதாசதன் என்ற இல்லத்தையும், 1892இல் புனாவில் இதுபோன்றதோர் இல்லத்தையும் தொடங்கிக் கைம்பெண்கள் மறுவாழ்வுக்கு வழிகாணலானார். 1896இல் மகரிசி கார்வே என்பவர் ஆனந்தபாலிகாசிரம் என்ற இல்லத்தைத் தொடங்கிக் கைம்பெண்கள் கல்வியில் நாட்டம் காட்டினார். 1913இல் சென்னையில் சுப்புலட்சுமி சுப்பிரமணியம் என்பவர் கைம்பெண்களுக்கான நிலையம் தொடங்கிப் பணிசெய்து வந்தார்.¹⁹ தந்தை பெரியார், திராவிட இயக்கத்தின் மூலம் கைம்பெண்கள் மறுமணத்தின் தேவையை வெளிப்படுத்தி, தாமே முன்னின்று பல கைம்பெண் மறுமணங்களை நடத்தி வைத்தார். இச்செயல்களால் கைம்பெண்களின் துன்பம் சமுதாயத்திலிருந்து ஓரளவு நீங்க வழி ஏற்பட்டது எனலாம்.

மேலே கூறப்பட்ட மிகப்பெரிய கொடுமைகளைத் தவிர, பெண்கள் , காதல், கல்வி, உடைமை ஆகியவற்றில் உரிமை இல்லாதவர்-களாகவே விளங்கி வந்தனர். இதற்காகவும், சமூகச்சிந்தனையாளர்கள் தங்களால் இயன்ற பணியை மேற்கொண்டனர். 1917இல் தொடங்கப்பட்ட இந்திய மாதர் சங்கம் பெண்கல்வியைத் தன்னோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

இதற்கு மூலகாரணமாக விளங்கியவர் அன்னிபெசன்ட் அம்மையார்.²⁰

சரோசினி நாயுடு போன்றோரின் முயற்சியால் பெண்களுக்கு வாங்குரிமை வழங்கப்பட்டது.²¹ வேதநாயகர், பெரியார், திரு.வி.க., பாரதியார், பாரதிதாசன், அண்ணா முதலானோர் பெண்களின் கல்விக்காகவும், காதலரிமைத்-காகவும் செயல்பட்டனர். தமிழகத்தில் டாக்டர் முத்துலட்சுமி, டாக்டர் தர்மம்மாள், முவாஸர் இராமாயிர்தத்தம்மாள், நாகம்மையார் முதலானவர்களின் சலியா உழைப்பினால் பெண்கள் சமுதாயம் பல நன்மைகளையும், உரிமைகளைப் பெறவேண்டும் என்ற விழிப்புணர்வையும் பெற்றது. 19ஆம் நூற்றாண்டு, இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் ஆகிய காலத்தில் பெண்களுக்காக ஏற்பட்ட இயக்கங்கள், போராட்டங்கள், உரிமை முழக்கங்கள் ஆகியவற்றால் பெண்கள் நிலை இன்று வியக்குமளவுக்கு முன்னேற்றம் கண்டு வருகின்றது என்பதை மறக்க இயலாது.

சமுதாயச் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளில் பெரியாரின் வழியைப் பின்பற்றி வரும் கலைஞர், பெண்களைப் பற்றிய கருத்திலும் அத்தகைய மனப்போக்குக் கொண்டவராகவே விளங்குகின்றார். "பெண்கள் ஒரு நாட்டிலே முன்னேறினால்தான் அந்தநாடு முன்னேற முடியும்"²² என்ற நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படை பெண்கள் உயர்வு எனக் கருதுகின்றார். மேலும் பெண்களே அனைத்துவகை ஏற்றத்திற்கும் காரணமாக விளங்கவேண்டும் என்ற தம் விழைவு, "ஒரு நாட்டின் மறமலர்ச்சிக்கும் சமுதாயத்தின் விழிப்புணர்வுக்கும் பெண்ணினமே முழுமுதற்காரணமாக அமையவேண்டும்"²³ என்ற வெளிப்படுத்துகின்றார். "ஒரு காலத்தில் பெண்கள்தான் நாட்டினுடைய கண்களாக இருந்தார்கள்"²⁴ என்று கூறிச் சங்க காலத்தை மனத்தில் கருதி, இன்றும் தமிழகம் பெண்களால் உயரவேண்டும் என்ற வேட்கையை வலியுறுத்துகின்றார்.

பெரியார், திரு.வி.க., பாரதியார், பாரதிதாசன், அண்ணா முதலானவர்களின் எழுத்தாலும் பேச்சாலும் மேல்நிலையைக் காணும் வாய்ப்புக் கொண்ட தமிழகப் பெண்கள் சமுதாயம், கலைஞரின் காலத்தில் நேரடியான நன்மைகளைப் பெறும் நிலை எய்தியுள்ளது. கலைஞர், தம் படைப்புகளிலும் பெண்களைப் பெருமைப்படுத்துபவராகவே விளங்குகின்றார். கலைஞர், பெண்கள் இல்லறப் பண்புகளின் இருப்பிடமாகத் திகழ்பவர்கள் என்ற கருத்துக் கொண்டவர். சங்ககால மகளிர் போல இப்போதும் தமிழகப் பெண்கள் வீரத்தின் விளை-நிலமாக விளங்கவேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவர். ஆணாதிக்கம் எவ்வகையிலும் பெண்களின் நலனுக்கு முட்டுக்கட்டையாக விளங்குதல் கூடாது என்பதில் கருத்தைச் செலுத்துபவர். கல்வியும், உரிமையும் பெற்றப் பெண்கள் உயர் வாழ்வு பெறவேண்டுமென்பதில் தீராவேட்கை கொண்டவர்.

பெண்களைப் பற்றிய கலைஞர் கருத்தினை, அவருடைய படைப்புகளின் வழிநின்ற,

பெண்களின் அறப்பண்புகள்,
பெண்களின் மறப்பண்புகள்,
பெண்களின் இன்னல்களும் தீர்வுகளும்,
பெண்களின் அரசியல்,
பெண் கல்வி,

என ஐந்துவகையாகப் பாடுபடுத்தலாம்.

பெண்களின் அறப்பண்புகள்

கணவனும் மனைவியுமாய் இருவரும் ஒரு மனம் உடையவராய் உலக நன்மை கருதி வாழும் தன்மையை இல்லறம் எனலாம். திரு.வி.க.,

ஒருத்தி ஒருவனுடனும் ஒருவன் ஒருத்தியுடனும்
வாழ்வது இயற்கை அறமென்று இதுகாறும்
சொல்லப்பட்டு வந்தது. இவ்வியற்கை அறத்தை
உலகம் இல்லறம் என்று சொல்கிறது²⁵

என இல்லறம் என்பதற்கு விளக்கம் தருகின்றார்.

இல்லறத்தில் பெண்ணே முதலிடம் பெறுபவள். இதனால்தான்
இல்லாள், இல்லக்கிழத்தி, மனைவி, வாழ்க்கைத்துணை என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்-
படுகின்றாள். 'மனைக்கு விளக்காகிய வாணுதல்'²⁶ என்றும் சங்கநூல்
குறிப்பிடுகின்றது. இல்லத்தை ஆட்சி செய்யும் பெண்கள் உயர்ப்பண்புகளின்
இருப்பிடமாக விளங்கவேண்டும். "பெண்மையாவது யாது? அடக்கம்,
பொறுமை, தியாகம், பரநலம், இரக்கம், அழகு, ஒப்புரவு, தொண்டு
முதலியன அமைந்த ஒன்ற பெண்மை எனப்படும்"²⁷ எனப் பெண்மை பற்றித்
திரு.வி.க. கூறுகின்றார். கலைஞரும் பெண்மையைப் பற்றி இத்தகைய
எண்ணம் கொண்டவராக விளங்குகின்றார். வாழ்க்கையில் தலைப்பட்டுள்ள
பெண்கள், உயர்ந்த பண்புகளின் கொள்கலனாக விளங்கவேண்டுமென்ற விழைவு
கொண்டிருக்கின்றார். தம் படைப்புகளின் வழி, பெண்கள் பெற்றிருக்க
வேண்டிய பண்புகளை வெளிப்படுத்தி, சமுதாய நலம் நாடுபவராக
விளங்குகின்றார்.

கலைஞர் படைப்புகளில் காணப்பெறும் பெண்களின் இல்லறப்பண்பு-
களைத் தாய்மை, பற்றுள்ளம், தியாகம், வரம்பிகவா வாழ்வு, குறிக்கோள்,
கடமை என அறிவகையாகப் பகுக்கலாம்.

தாய்மை

பெண்மைக்கு உயர்வளிப்பது தாய்மை. தாய்மையே தொண்டின் துணுக்கோல். "பெண்பிறவியின் விழுமிய நோக்கம் தாயாகித் தொண்டு புரிதல் என்று சொல்லல் மிகையாகாது. எனவே, பெண்மை என்றும் நினைவு தோன்றும் போது தாய்மை -தொண்டு என்றும் இரண்டும் பக்கத்தில் தோற்றமுறல் வேண்டும். தாய்மையும் தொண்டும் வாய்ந்த பெண் அல்லவோ முதன்மையுடையாள்?"²⁸ என்று திரு.வி.க. தாய்மைப் பண்பைப் போற்றுகின்றார். பெற்றெடுத்த குழந்தையின் வளர்ச்சிக்கும், வாழ்வுக்கும் உயர்வுக்கும் அடிப்படைக் காரணமாய் அமைவது தாய்மைப்பண்பே. தாய் இல்லாத வீடு, தாய் அவிக்காத உணவு, தாயின் அன்பு மொழி கேட்டு இன்பம் பெறமுடியாத செவிகள், தாயின் அருள்முகம் காண இயலாத விழிகள், தாயில்லாமை ஆகியவை எல்லாம் புயல், புகம்பம், சூறாவளி, கொந்தளிப்பு போன்ற துன்பங்களுக்கு இணையானது என்ற எண்ணம் கொண்டவர் கலைஞர்.²⁹ இத்தகைய தாய்மைப் பண்பைக் கலைஞர் தம் படைப்புகளில் போற்றுகிறார்.

"தாய்மை" என்ற தலைப்பிலேயே ஒரு சிறுகதையைப் படைத்திருக்கின்றார் கலைஞர். இக்கதையில் இடம் பெறுபவள் மன்னின் மனைவி கோப்பெருந்தேவி. அவருடைய மகன் இன்பசாகரன். மன்னின் இளைய ராணியாக வந்தாள் கழற்கண்ணி. தன் வயிற்றிலிருக்கும் குழந்தைக்கு அரசரிமை வரவேண்டும் என்று கருதி, முதல் மனைவியின் மகன் இன்பசாகரனைச் சூழ்ச்சியின் மூலம் கொல்லத் திட்டமிடுகின்றாள். பெற்றதாய், மகனைக் காப்பாற்றித் தாள் பாம்புக்குப் பலியாகின்றாள். தாய்மையின் மதிப்பைத் தாராளிக் குத்தெரிவிக்கின்றாள். இக்கதையின் மூலம், குழந்தையின் நலம் நாரும் தாய்மைப் பண்பின் சிறப்பியல்பினை வெளிப்படுத்துகின்றார் கலைஞர்.

'தென்பாண்டிச் சிங்கம்' என்ற புதினத்தில் தாய்மைப் பண்பைக் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார். வாளுக்குவேலியிடம், ஒரு கிழவி மனைவியின் தாலியை விற்றுவிட்டுக் கள் குடித்த மகனைப் பற்றி முறையிட்டு அவனைக் கண்டிக்க வேண்டுகிறாள். தாயினை மதிக்காத அக்குடியனை, வாளுக்குவேலி கடுமையாக அடித்துவிட்டான். அப்போது, "மகனைப் பற்றிக் குறைகூற வந்த அந்தக் கிழத்தாய் அம்பலக்காரரின் கால்களில் விழுந்து அய்யோ! அவனை விட்டுவிடுங்கள் என்று கூக்குரலிட்டாள்"³⁰ என்று கலைஞர் குறிப்பிட்டு, "தாய்மை அங்கே கொடிகட்டிப் பறந்தது"³¹ என்பதையும் உணர்வைக் கின்றார். மகனைக் காப்பாற்றும் தாய்மைப் பண்பின் உயர்வு இங்கு வெளிப்படுகிறது.

'அரும்பு' என்ற சிறுகதையில் "தாய்மை உணர்ச்சி, பிள்ளையைப் பெற்றால்தான் வரவேண்டுமா? தன் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளையிடம்தான் காட்டப்பட வேண்டுமா?" போன்ற வினாக்களை எழுப்பி, "தாய்மை உணர்ச்சி பெண்குலத்தின் சொத்து"³² என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறார். இக்கதையில் இடம்பெறும் கோகுல் மனைவியை இழந்தவன். அவன் மகன் குமார். கோகுல் கோமதி என்பவளை மணந்தான். கோமதி தொடக்கத்தில் குமாரிடம் அன்பு காட்டினாள். ஆனால் தனக்கொரு குழந்தை பிறந்ததும், அவனிடம் வெறுப்புக் காட்டினாள். கோமதியின் குழந்தை நோயினால் இறந்தது. இக்குழம்பத்தில் கோகுல் மாடிப்பட்டியிலிருந்து விழுந்து ஆபத்தான நிலையடைந்தான். தன்னால் இவையனைத்தும் நேர்ந்துவிட்டதை உணர்ந்து, குமாரை அனைத்துக் கொண்டு கதறினாள். அந்தப்பிள்ளை உள்ளமோ அவளுக்கு ஆதரவு வார்த்தை கூறியது. அதனால் அவளது குறுகிப்போன இதயம் விரிந்தது. இக்கதையால், தாய்மை எல்லாக் குழந்தைகளிடமும் பாசு - பாடின்றிக் காட்டப்படவேண்டிய பண்பு என்பது வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

'மகான் பெற்ற மகன்' நாடகத்தில், சமுதாய அமைப்பின் காரணமாக, தான் பெற்ற மகனை வெளிப்படையாக கொஞ்சி மகிழ வாய்ப்பில்லாத நிலையிலும், தன் மகன் வேதனைப்படும்போது அதை அடக்கிக் கொள்ள இயலாத தாய்மைப் பண்பின் ஐரூப்பிடமாகப் பூங்காவனம்³³ கலைஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

"தாய்மை என்றால் என்ன? தாய் என்றால் யார்" பெற்றவன் தாயா? பேணி வளர்த்தவன் தாயா?" என்றும் வினாக்களை வெளிப்படுத்தி, அவற்றுக்கு விடையாக, 'சுமந்தவன்' என்ற கதையைப் படைத்துக் காட்டுகின்றார். இக்கதையில் இடம்பெறும் சந்திரனின் மனைவி சௌந்தரி, சேகரின் மனைவி மரகதம் ஆகிய இருவருக்கும் ஒருவார இடைவெளியில் பெண் குழந்தைகள் பிறந்தன. சௌந்தரி, தன் அழகும் இளமையும் அழியாது இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினாள். "அதன் விளைவு மரகதம் தன் மகனுக்கு மட்டும் அல்லாமல் சௌந்தரியின் செல்விக்கும் பால் கொடுக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டாள். இரண்டு குழந்தைகளுக்கும் அவளே தாயாக விளங்கினாள்"³⁴ ஒரு முறை சந்திரனின் குழந்தைக்குக் காய்ச்சல். சேகரின் குழந்தைக்கு வயிற்றுநோய். இரவெல்லாம் குழந்தைகள் அழுதுகொண்டே வேதனைப்பட்டன. மரகதமோ தூங்கிவிடாது அக்குழந்தைகளைக் கவனித்தாள். சௌந்தரியோ எக்கவலையும் கொள்ளாது காலங்கழித்தாள். ஆனால் இறுதியில் எலம்புருக்கி நோய்க்கு ஆளானாள். இக்கதையின் மூலம், தாய்மைப்பண்பு பெண்களுக்குரிய ஒன்று என்பதையும், நாயும் பூனையும், மாடும் குரங்கும் கூடத் தத்தம் குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுக்கும் நிலையில், அவைகளுக்குள்ள தாய்மை உணர்ச்சி^{கூட} இல்லாத நிலையில் ஒருசில பெண்கள் தாய்மையை மதிக்காது திரிவதையும் அவர்கள் இறுதியில் துன்பமே அடைவர் என்பதையும் உணர்த்து -

கின்றார் கலைஞர். தாய்மையுணர்ச்சியற்ற பெண்கள் சீர்பெறல் இல்லை என்பதை இந்நிகழ்ச்சியினால் விளக்குகின்றார்.

இயக்கத்தொண்டர்களின் பணியோடு தாய்மைப் பண்பை ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார், கலைஞர்.

அழகான குழந்தை! மாதனை முத்துப்போல் இதழ்கள்!
நீலக் குறையனம்! நெற்றியோ பிறைநிலா! மேனியோ
மாம்பழம். அந்த எழிலார் இன்பமழலைக்குத் திரெளக
காய்ச்சல் வருகிறது. அது கருங்காய்ச்சலாக மாறகிறது.
அருகிலிருப்பவருக்கும் கட ஒட்டிக்கொள்ளக்கூடிய விஷக் -
காய்ச்சல் அது என்கின்றனர், மருத்துவர்கள். அதற்காக
அந்தக் குழந்தையைப் பெற்ற தாயார், தொலைவில்
ஒடிவிடுவாளா? தன் மடியிலே வைத்துக்கொண்டுதான்
மருந்து தருவாள். தன் தோளிலே போட்டுக்கொண்டு-
தான் து நீக்கவைப்பாள். வியாதி விலகி, குழந்தை
இளஞ்சிரிப்புக் காட்டும் வரையில் விழித்தகண் ருடாமல்
அருகிலேயேதான் இருப்பாள். அதுபோலத்தான் ஒரு
கட்சிக்குத் தொல்லைகள், குயரங்கள் வருகின்றதென்றால்,
குழந்தையை விட்டு விலகாத தாயைப்போல்,
கொள்கையை விட்டுவிலகாத தொண்டர்கள் அந்தக்
கட்சியைக் காக்கும் பணியில் தங்களுையே ஒப்படைத்துக்
கொள்வார்கள்³⁵

என்ற தெரிவிக்கின்றார். தாய்மையின் சிறப்பு உவமைவழி இங்குப்
போற்றப்படுகிறது.

'அய்யோ ராஜா' என்ற சிறுகதையில் இடம்பெறும் முத்தம்மா,
தன் மகன் "ராஜா பெரியவனாக வேண்டும், அவன் ஒரு குடும்பம் நடத்த

வேண்டும்; அதைக் கங்குலிரக் காணவேண்டும் என்ற ஆசையால் உடலை விற்றத் தன் உதிரத்தைக் காக்க முனைந்தான்".³⁶ தாய்மைப் பண்பு காரணமாகவே இத்தகைய வாழ்வைத் தேடிக் கொண்டதைக் கலைஞர் எடுத்துரைக்கின்றார். 'விடம் இனிது' என்ற சிறுகதையில், பெற்ற பிள்ளையாக இல்லாத நிலையிலும், கணவனின் தம்பியைப் பெற்ற பிள்ளையாகவே கருதி வளர்த்துத் தாய்மை உணர்வை வெளிப்படுத்திய சத்தியவதி என்பவளைப் படைத்துள்ளார்.

இவ்வாறாக, தாய்மைப்பண்பு, பெற்ற குழந்தைகளிடம் மட்டுமன்றி, பிற குழந்தைகளிடமும் காட்டப்பட வேண்டியது என்பதையும், தாய்மையைப் போற்றாத பெண்கள் வாழ்வு அவலத்தில் முடியும் என்பதையும் கலைஞர் பலப்படுத்தக் காணலாம். "பெண்மைக்குள்ள பெருமையெல்லாம் தாய்மையால் என்க"³⁷ என்ற திரு.வி.க.வின் கருத்து ஈண்டு எண்ணத்தக்கது.

பற்றாள்ளம்

மென்மையும், இளகிய நெஞ்சமும் கொண்டவர்கள் பெண்கள். மெல்லியலார் என்ற சொல்லாட்சி இதனை விளக்கும். மென்மையான அவர்களிடத்துக் கருமையும் கொடுமையும் காணுவது அரிது. பெற்ற பிள்ளைகளிடத்துப் பாசஉணர்வையும், பிறரிடத்து இரக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தும் பற்றாள்ளம் கொண்டவர்கள். கலைஞர் இத்தகு பண்பினைக் கொண்ட பெண்களைப் படைத்து, இல்லற வாழ்வில் பெண்களிடத்து இப்பண்பு இழையோட வேண்டும் என்ற தம் கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'அபாக்கிய சிந்தாமணி' என்ற சிறுகதையில், பிச்சைக்காரியாக இருந்தாலும், பெற்ற மகளிடத்துப் பாசம் கொண்ட ஒருத்தியைப் படைத்துள்ளார்.

'புதையல்' என்னம் புதினத்தில் இடம் பெறும் குமாரவடிவின் தாய், தன் மகனிடமும், மருமகளிடமும் பாசுணர்வோடு நடந்து கொண்டதையும், மகளும் மருமகனும் மடிந்த பிறகும் பேரப்பிள்ளைகளிடம் பற்றுள்ளம் கொண்டு தன் வாழ்த்துகையை நடத்தியதையும் கலைஞர் காட்டுகின்றார்.

பற்றுள்ளம் என்பது ஏழைக் குடும்பங்களில் உள்ள பெண்களுக்கும் இயல்பானது என்ற கருத்துக் கொண்டவர் கலைஞர். 'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில், "பிள்ளைப் பாசுமென்பது பெரியநிலையில் உள்ள குடும்பங்களுக்கும் நடுத்தர நிலையில் உள்ள குடும்பங்களுக்கும் மட்டும் சொந்தமானதல்லவே! ஏழை எளிய சாதாரணக் குடும்பங்களிலும் அந்தப் பாசத்திற்குக் குறைவு கிடையாது"³⁸ என்று குறிப்பிட்டு அப்புதினத்தில் இடம்பெறும் அச்சலையின் பற்றுள்ளத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். 'தென்பாண்டிச் சிங்க'த்தில் இடம் பெறும் கல்யாணி தன் இரு அண்ணன்களிடமும், வீரம்மாள் தன் அண்ணன், தம்பி ஆகிய இருவரிடமும் பற்றுள்ளம் கொண்டவர்களாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளனர். சுருளிமலையில் இடம்பெறும் பூச்சோலை பற்றுள்ளம் கொண்டவளாகவே விளங்குகின்றாள்.

பெண்களுக்கு இயல்பாய் அமைய வேண்டிய பற்றுள்ளம், இல்லத் தலைமையில் பிடிப்புத் தளரும்போது வெறுப்பாகவும் மாறிவதுண்டு. மாயியார் - மருமகள் இடையே பெரும்பாலும் இக்காரணத்தினாலேயே பிணக்கும் பூசலும் நிகழ்வதுண்டு. மென்மையுள்ளத்துக்கு இருப்பிடமான பெண்மை வன்மையாக மாறுகின்றது. "இந்த மாயியாருட்கு மருமகன்களைப் படுத்தறபாடு ரொம்பக் கொடுமை! தானும் ஒரு காலத்திலே மருமகளாயிருந்தோம்கிறதையே மறந்துருராங்க!"³⁹ என்று உலகியலைக் காட்டும் கலைஞர், மாயியாரின் தவறான எண்ணம், துர்நீருதல் காரணமாக

மருமகள் சத்தியவதி துயருக்கு ஆளாவதை 'விஷம் இனிது' சிறுகதையின் மூலம் உணர்த்துகின்றார். இத்தகையநிலை, பெண்ணுலகில் இடம் பெறக்கூடாது. ஆடவர்களின் அடிமையிலிருந்து விடுபடப் போராரும் பெண்கள் தங்களுக்குள் பூசலை வளர்த்து அதிகவாதிகளுக்கு உடந்தையாக விளங்கிடக்கூடாது.

பெண்களே - பெண்களுக்கு 'நன்மை புரிபவர்களாகவும், உறுதுணையாளர் - களாகவும் விளங்கிட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கலைஞரிடம் காணமுடிகிறது. பெண்களே தங்களுக்குள் வேறுபாடின்றிப் பற்றுள்ளத்தோடு வாழவேண்டுமென்பதைக் கலைஞர் வற்புறுத்துகின்றார்.

'தென்பாண்டிச் சிங்கம்' என்ற புதினத்தில் இடம் பெறும் வீரம்மாள், பிற பெண்களிடம் பற்றுள்ளம் கொள்ளும் மென்மையானவளாகப் படைக்கப் பட்டுள்ளாள். தன் வார்த்தையை மீறி, வைரமுத்தன் கல்யாணியைத் திருமணம் செய்து வந்தபோதிலும், வீட்டுக்கு வந்துவிட்ட பெண்ணை விரட்டியடிப்பது கூடாது என்ற கருத்துடையவளாக விளங்குகின்றாள்.⁴⁰ ஒரு பாவமும் அறியாப் பெண்கள் வாழ்க்கை பாழாகிவிடக் கூடாது என்ற எண்ணம் உடையவளாகவும்,⁴¹ அதனால் கல்யாணிக்கு ஆதரவாகப் பழிவாங்கும் எண்ணமுள்ள வைரமுத்தனிடம், "அந்தக் கள்ளங்கபடமற்ற கன்னிப்பெண்ணைக் கண்ணீரில் மிதக்கும் தெப்பமாக ஆக்கலாமா?"⁴² என்று கேட்டு அறிவுரை வழங்குபவளாகவும் விளங்குகின்றாள். "ஒரு பெண்ணுக்குக் கதைகளிலே துன்பம் வரும் கட்டங்களைக்கூட, பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத பெண்களின் மென்மையான உள்ளம், தனக்கு நேராகவே ஒரு பெண்ணின் வாழ்வு இருளடைகிறது என்பதைப் பார்த்திட சகிக்குமா? அப்படியொரு நல்ல பெண்மணியின் இலக்கணத்திற்கு உதாரணமாக வீரம்மாள் விளங்கி"⁴³ கல்யாணியின் துன்பம் துடைத்திட முற்பட்டதைக் கலைஞர் சுட்டுகின்றார்.

இப்புதினத்தில் இடம்பெறும் சுந்தரரம்பாரும், பெண்களுக்குச் சார்பான பற்றுள்ளம் கொண்டவளாகவே விளங்குகின்றாள். "கல்யாணி நாச்சியாரின் வாழ்வில் படிந்துள்ள சோகமெனும் தூ சிப்படலம் அகற்றப்படவேண்டுமென்பதில் சுந்தரி அக்கறை கொண்டவளாகவே"⁴⁴ விளங்குகின்றாள். ஒரு பெண்ணின் வாழ்வு மற்றொரு பெண்ணால் கெடக்கூடாது என்றகருத்தின் அடிப்படையிலேயே, தன் தங்கை வடிவரம்பாருக்கு அறிவுரை வழங்குபவளாக விளங்குகின்றாள்.⁴⁵

'வெள்ளிக்கிழமை' புதினத்தில் இடம் பெறுபவள் ஆனந்தி. டைகர் என்பவன் தன்னலம் காரணமாக, சிந்தாமணி என்ற பெண்ணுக்கு அவழ்பெயரை ஏற்படுத்த ஆனந்தியை வற்புறுத்தும்போது, "அவள் வாழ்வு முன் நிறைந்த காடாகிவிடுமே"⁴⁶ என்று கலங்குகிறாள். இளமையின் துடிப்பு நிறைந்த ஒருத்தியின் எதிர்காலத்தில் கரிபுசிவிட்ட நிலையை மாற்றவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவளாகவே, இறுதிவரையில் அவள் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். இதிலிருந்து பெண்ணின், தன்னிதத்துக்கு என்றும் ஊழுகோலாகவே திகழவேண்டும் என்றும் கலைஞரின் பண்பட்ட உள்ளம் பளிச்சிடுகின்றது.

'ஓரே முத்தம்' நாடகத்தில் இடம்பெறும் சித்ரா பெண்ணின் துயர் துடைக்கும் பெருமை கொண்டவளாக விளங்குகிறாள். தன் கணவன் வீடணனால் குமரி என்பவள் கற்பழிப்பிற்கு ஆளாகப்போகும் நிலையில், போதையில் இருக்கும் தன் கணவனுக்குத் தெரியாமல் குமரியின் மேலுடையை வாங்கி அணிந்து கொண்டு, வினக்கைச் சிறிது அடக்கி, குமரியைக் காப்பாற்றுகிறாள். இதனைக் குமரியின் மூலமே, "நேற்றிரவு வீடணனின் விடயப்பற்களுக்கிடையே அகப்பட்டுக் கொண்ட என்னை வெகுதந்திரமாக விடுவித்தாள்"⁴⁷ என்று கூறவைத்துச் சித்ராவின் சிறப்பினைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார். பெண்ணின் துயர் துடைக்கும் சிறப்பினையும் பற்றுள்ளத்தையும் உணர்த்துகின்றார்.

பெண்கள் இயல்பாகவே அனைவரிடத்தும் பற்றுள்ளம் கொண்டவர்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, பெண்ணின் தமக்குள் வெறுப்புணர்வு கொள்ளாது வாழ்க்கைக்கு வளம் சேர்க்கும் வண்ணம் உறுதுணையாக விளங்கிவரவேண்டும் எனும் கலைஞரின் விழைவு விளக்கமுமாகின்றது .

தியாகம்

தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழும் பெருமை பெண்மைக்குரிய - தாகும் . பெண்கள் தமக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்பவர்கள் என்ற திரு.வி.க. கூறுகிறார் .⁴⁸ பெண்மைப் பண்புகளில் ஒன்றாகத் தியாகத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார் .⁴⁹ கணவனுக்காக வாழ்தல் , தனக்கென வாழாது பின்னால் - காக்கும் உயிர்கட்கென வாழ்தல் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டதே பெண்கள் வாழ்வு . பெண்களின் தியாக வாழ்க்கையைக் கலைஞர் தம் படைப்புகளில் காட்டுகிறார் . பெண்மைச் சிறப்பால் இவ்வுலகு பெருமை கொள்ள வேண்டுமென வற்புறுத்துகின்றார் .

காதலைத் தியாகம் செய்யும் பண்பு கொண்ட ஒரு பெண்மாந்தரை 'வேணியின் காதலன்' என்ற சிறுகதையில் புடைத்துள்ளார் கலைஞர் . சூர்யாவின் காதலன் கந்தன் . எனிலும் கந்தனின் ஏழ்மை காரணமாக சூர்யா வேறு ஒருவனுக்கு மாலையிட்டாள் . ஆனால், பத்தே மாதத்தில் விதவை - யாகிவிட்டாள் . பிறகு கந்தனோ வேணிக்குக் கணவன் ஆனான் . வேணி குண்டப்பனின் ஆசைக்கு இனங்காததால் கந்தனுக்குச் சவுக்கடி தரப்பட்டது . மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டான் . மயங்கி விழுந்ததன் காரணமாக வேணியும் அங்குச் சேர்க்கப்பட்டாள் . மருத்துவம் செய்த நாள் சூர்யா தன் பழைய காதலனைக் கண்டு மீண்டும் வாழ்வைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள

விரும்பினாள். ஃனாலு வேண்தான் அவன் மனைவி என்று அறிந்து தருமாறினாள். மருந்து கொடுப்பது போல் வேணிக்கு நஞ்சு கொடுத்துக் கொன்றவிடலாம். அவ்வாறு எண்ணிய மறுகணமே அறிவுத்தெளிவு கொண்டாள். "அவன் வாழட்டும்... வேணியின் வாழ்வு புத்தயிர் பெறட்டும்! அந்தத் தியாகச் சின்னம் இப்படித்தான் மொழிந்தது"⁵⁰ இக்கதையின்வழி, இளமைத் துடிப்பில் இருந்த பெண், தான் விரும்பிப் பெறமுடியாமல் இழந்துவிட்ட காதலனை மீண்டும் பெற்று வாழ வாய்ப்புக் கிடைத்துவிட்டது என்ற மகிழ்ச்சியில் திளைத்த நிலையில், அவளுக்கு - குரியவள் வேறு ஒருத்தி என்பதை அறிந்து, தன் மன உணர்வுகளை மழுங்க வைத்துத் தியாக வாழ்வனை மேற்கொண்டதைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார்.

காதலனைத் தியாகம் செய்த பெண்ணின் மாண்பினை, "அபாக்ய சிந்தாமணி" என்ற சிறுகதையில் படைத்துள்ளார் கலைஞர். பிச்சைக்காரியின் மகள் சிந்தாமணி. சிவானந்தர் என்பவரால் அனாதை இல்லத்தில் சேர்க்கப் பட்டாள். அமெரிக்காவில் இருந்து வந்த சிவானந்தரின் மகள் ஜோதியா - யானந்தம் சிந்தாமணியிடம் காதல் கொண்டாள். தந்தை எதிர்ப்பினால், சிந்தாமணி விரட்டப்பட்டாள். ஜோதியோ அவளைப் பின்தொடர்ந்தான். சிவானந்தருக்குப் பைத்தியம் பிடித்தது. அக்குடும்பமே அல்லல்பட்டது. குடும்பமே சிந்தாமணியிடம் கெஞ்சியது. ஒருநாள் ஜோதி வரும்போது வேறு ஒருவருடன் படுத்திருந்து விபச்சாரிபோல் நடத்தி, வெறுப்பை ஏற்படுத்தி ஜோதியைப் பிரியவைத்தாள். வேறு ஒருவனை விரும்பவில்லை. இறுதியில் தாலும் பிச்சைக்காரியானாள். இக்கதையின்வழி, தான் ஏழ்மையிலிருந்தாலும் கவலையற்று, காதலனின் குடும்பம் நன்கு இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்துக்காகக் காதலனையே தியாகம் செய்யும் பணியை மேற்கொண்ட பெண்ணைப் படைத்துப் பெண்மையைப் போற்றுகின்றார்.

ஒரு பெண்ணின் காதலை வெற்றி பெறச்செய்ய, தன் காதலைத் தியாகம் செய்யும் பெண்ணாடுத்தியை 'ஒரே முத்தம்' நாடகத்தில் இடம் பெறச் செய்கின்றார், கலைஞர். இந்நாடகத்தில் இடம்பெறும் இளவரசன் புத்தனைக் காதலிப்பவள் குமரி. அவனது உறவினரும்கூட. ஆனால் புத்தன் பொன்னியைக் காதலிக்கிறான். புத்தனும் பொன்னியும், வீடணன் என்ற எதிரியிடம் அகப்பட்டு இருக்கின்றனர். இருவரையும் மீட்டால் அவர்கள் காதலில் திளைப்பார்கள். காதலுக்காகத் தியாகம் செய்யலாம். ஆனால் காதலையே தியாகம் செய்ய முடியுமா என்ற உள்மனப் போராட்டத்துக்கு ஆளாகின்றான். "இளவரசரைக் காப்பாற்றினால் இன்பபுரியைக் காப்பாற்றிய பெருமை! பொன்னியைக் காப்பாற்றினால், காதலைக் காப்பாற்றிய பெருமை! இந்தப் பெருமையை வாங்க உன் காதலை விலையாகக் கொடு. இனிக் குழப்பமில்லை. அவர்கள் காதல் வாழட்டும் என் காதல் சாகட்டும்"⁵¹ என்ற உள்மனப் போராட்டத்தின் முடிவுப்படி தியாக உள்ளம் கொண்டவளாக மாறுகின்றான். அரண்மனையில், வீடணன் விலங்கிடவந்த காவலாளியின் கட்டாரியை எடுத்துப் புத்தன் மீது வீசும்போது குமரி குறுக்கிட்டுத் தன்மார்பில் தாங்கி இளவரசனைக் காத்து உயிர்விடுகின்றாள்.⁵² காதலைத் தியாகம் செய்தது மட்டுமன்றி, பிற உயிரைக் காக்கத் தன்னுயிரைத் தியாகம் செய்பவர்களாகவும் பெண்கள் விளங்குவதைக் கலைஞரின் கதையால் அறியலாம்.

'மணிமகுடம்' என்ற நாடகத்தில் நாட்டுநன்மையைக் கருத்தில் கொண்டும், தான் சார்ந்த இயக்கத்திற்குப் பழிச்சொல் நேரக்கடாது என்ற உயர்ந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலும் தன் உயிரையே தியாகம் செய்ய முற்படும் பெண்ணைப் படைத்துள்ளார் கலைஞர். இந்நாடகத்தில்

இடம் பெறுபவள் அல்லி. கால்கோள் விழாவுக்கு அரசர் வரும்போது குருநாதர் சூழ்ச்சியால் துரோகிகள் அரசரைத் தாக்க முற்படுகின்றனர். அப்போது அல்லி திடீரெனத் துரோகியின் கத்திக்கு நேரே பாய்கிறாள். தன் தோளிலே கத்திக்குத்தினை ஏற்று மன்னனைக் காப்பாற்றுகின்றாள்.⁵³ வின்பழியும் குற்றச்சாட்டும் நல்ல ஓர் இயக்கத்துக்கு நேரக்கூடாது என்ற பொது நன்மைக்காகத் தன் உயிரைத் துச்சமென மதிக்கும் தியாகப் பெண்களின் தேவையைக் கலைஞர் இந்நிகழ்ச்சியில் புலப்படுத்துகின்றார்.

தன் தலைவனின் தங்கை வாழ்வுக்காக, தான் தேடிக்கொண்ட இன்பவாழ்வைத் தியாகம் செய்ய முன்வருபவளைத் 'தென்பாண்டிச் சிங்கம்' என்ற புதினத்தில் கலைஞர் படைத்துள்ளார். சுந்தரராமப்பாள் வாளுக்கு வேலியை ஏற்றுக்கொண்டவள். அவள் தங்கை வடிவராமப்பாள் வாளுக்கு வேலியை விரும்பி ஏமாந்தவள். எப்படியும் அவனைப் பெறவேண்டும் என்ற நிலையிலிருப்பவள். இந்நிலையில் வைரமுத்தனைத் தன் வீட்டுக்குவர ஏற்பாடு செய்கிறாள் வடிவு. வாளுக்கு வேலியின் தங்கை கல்யாணியை மணந்தவன் வைரமுத்தன். அவனிடம் உயிரினும் மேலான பாசம் கொண்டவன் சுந்தரராமப்பாள்; இந்நிலையில் வைரமுத்தன் வடிவின் வீட்டுக்கு வருவதால், கல்யாணியின் வாழ்வு கண்ணீர்க்கடலாகும் என்பதை உணர்ந்தாள் சுந்தரி. தங்கையிடம் அறிவுரை தந்தாள். ஆனால் அவள் வாளுக்கு வேலியைத் தன்வீட்டுக்கு அனுப்பினால், வைரமுத்தன் வராமல் நிறுத்தி விடுவதாக நிபந்தனை இட்டாள். வேறுவழியின்றி, சுந்தரராமப்பாடும், கல்யாணியின் நல்வாழ்வின் பொருட்டு இசைந்தாள்.⁵⁴ பிறர் வாழ்வுக்குத் தன்வாழ்வைத் தியாகம் செய்யும் சுந்தரராமப்பாள், 'தென்பாண்டிச் சிங்கத்தின்' தியாகப் பெண்ணாகிறாள்!

'புதையல்' என்றும் புதினத்தில் தந்தைக்காகவும், தன் உள்ளம் விரும்பிய ஒருவனுக்காகவும், உயிரைத் தியாகம் செய்யும் பெண்ணொருத்தி படைக்கப்பட்டுள்ளாள். மேனகா என்பவருக்குத் திருமணம் நடக்கும் நாளில், நகை போடவில்லை என்ற காரணத்திற்காக மேனகாவின் தந்தை மணமகனைக் கொன்றவிட்டார். கொலைக்காகத் தூக்குத் தண்டனை கிடைக்குமென அஞ்சிய மேனகாவின் தந்தையிடம் வெள்ளியம்பலம் என்றும் ஊர்ப்பெரியவர் மேனகாவைத் தனக்கு மணமுடித்துத் தந்தால் தூக்குத் தண்டனையிலிருந்து காப்பாற்றிவிடுவதாக வாக்களிக்கின்றார். எனவே, மேனகா தனது இளமை உணர்வுகளையும், ஆசைக் கனவுகளையும் தியாகம் செய்து வேறுவழியற்ற நிலையில் தனக்குச் சிறிதும் பொருத்தமில்லாத அம்பலத்தை மணக்கிறாள்.⁵⁵ தந்தையின் பொருட்டு இத்தியாகத்தை மேற்கொள்கிறாள். தான் விரும்பிய துரையைக் காப்பாற்றத் தன்மார்பில் கத்தி வீச்சினை ஏற்று மடிக்கின்றாள்.⁵⁶ தன் உயிரையும் தியாகம் செய்கிறாள். இக்கதையின் மூலம், பெண்களின் வாழ்க்கை தியாக வாழ்க்கையாக மாறிவிடுவதைக் கலைஞர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

கலைஞர், காதலையும், காதலனையும் இவ்வாழ்க்கையையும் கணவனையும் இவையனைத்துக்கும் மேலாக உயிரையும் தியாகம் செய்யும் பெண்களைப் படைத்துள்ளார். இத்தியாகங்கள், தன்னைப் போன்ற ஒரு பெண்ணின் காதலைப் போற்றவும், காதலனின் நலன்க்காகவும், நாட்டு நன்மைக்காகவும் மேற்கொள்ளப்படுவதையும் உணர்த்துகின்றார். பெண்களின் தியாக உணர்வும், செயல்களும் பல்வேறு கோணங்களில் கலைஞரின் படைப்புகளில் இடம்பெறுவதை அறிய இயல்கிறது.

வரம்பிகவா வாழ்வு

வாழ்வில் வரம்புடன் நடக்க வேண்டியவர்கள் பெண்கள் என்ற கருத்தைக் கலைஞர் கொண்டவர். வழிதவறி வேற பாதையில் செல்வதால் ஏற்படும் இன்னலைப் போன்றே வாழ்வில் வரம்பு மீறவோருக்கும் இன்னல்கள் உருவாகும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர். தம் படைப்பில் வரம்புடன் வாழ முற்படுவோரை எடுத்துக்காட்டி, மீறவோர் சந்திக்கும் இடர்ப்பாடுகளையும் விளக்குகிறார்.

'வாழ்கோழி' புதினத்தில் இடம்பெறும் கண்ணம்மா வாழ்வில் வரம்பு வேண்டுபவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். "முறைப்படி எண்ணிக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டு இருவரும் வாழ்க்கைத் துணைவர்களாக ஆக வேண்டுமே - யல்லாமல், ஏதோ தாகம் எடுத்தபொழுதெல்லாம் எதிரே கண்ட நீர் நிலைகளில் தண்ணீர் குடித்துத் தாகத்தை தீர்த்துக் கொள்கிற விலங்கினப் பழக்கத்தை அவள் வேரோடு வெறுத்தாள்"⁵⁷ என்று கண்ணம்மாவின் மன உணர்வினை வெளிப்படுத்தி, வாழ்வில் ஒழுக்கத்தை நாரும் பெண்மையைப் போற்றுகின்றார் கலைஞர்.

'தென்பாண்டிச் சிங்கம்' புதினத்தில், வாழ்வில் வரம்பினையும், ஒழுங்கான உறவுமுறையையும் வற்புறுத்தக் கடியவளாகச் சுந்தரரம்பாள் இடம்பெறுகின்றாள். வடிவரம்பாள் வைரமுத்தனை வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றாள். அப்போது அவளுடைய தமக்கை சுந்தரரம்பாள், வடிவரம்பாள் - பாஸிடம், "உனக்கு மாணவி கல்யாணி. அவளின் கணவன் வைரமுத்தன். கல்யாணியின் அண்ணனோ என் கணவர். நீ கல்யாணியின் கணவனை ஏற்றக் கொள்ளக் காத்திருக்கிறாய். இதில் ஏதேனும் ஒழுங்குள்ளதா?"⁵⁸

என்று கேட்கிறாள். கர்னல் துரையிடமிருந்து வந்தவர்களை நோக்கி,
 "சீ எழுந்திருங்கள்! கலைமாதின் இல்லமென்றால் விலைமாதின் இல்லமென்று
 நினைப்பா? மரியாதையாக வெளியேறுங்கள்" ⁵⁹ என்று விரட்டுகின்றாள்.
 இறுதிவரை தாலும் வரம்பு மீறாத வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவளாகின்றாள்.
 இக்கதைமாந்தர் மூலம் ஒழுக்கநெறியைப் பெண்மையின் அனிகலன் எனக் கலைஞர்
 வலியுறுத்துதல் காணலாம்.

வாழ்வில் வரம்பினை மீறாத நிலையில், தொல்லை நேரிடும் போது
 தன்னையே அழித்துக்கொண்ட பெண்ணொருத்தியைப் 'புதையல்' புதினத்தில்
 கலைஞர் படைத்திருக்கின்றார். இப்புதினத்தில் இடம்பெறும் டாந்துரை
 குமாரவடிவின் மனைவி வள்ளியிடம் தவறாக நடக்க முற்படும்போது அவள்
 தன்னையே அழித்துக் கொள்கிறாள். "இந்தப்பெண், வெள்ளைநாயிடமிருந்து
 தன் மானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்ட பெருமையைப் பெற்றவிட்டாள்" ⁶⁰
 என்று குறிப்பிடும் அளவில் உயர்நிலையை அடைகின்றாள் வள்ளி. இதன்மூலம்
 ஒழுக்கத்தினைப் பேணி உயிரையும் இழந்த பெண்மைச் சிறப்பு உணர்த்தப்
 பெறுகின்றது.

'சாரப் பள்ளம் சாமுண்டி' என்ற கதையில் ஒழுக்க வாழ்வினைப்
 போற்றுவவனைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார். சிற்பி இனியன், சிலைகள்
 செதுக்குபவன், இராசேந்திர சோழனின் மனைவி பஞ்சவன்மாதேவி.
 சாமுண்டி என்ற மாற்றப்பெயருடன் அபிநயம் பிடித்துக்காட்டியபடி கலைத்-
 தொண்டுக்குத் துணைபுரிகின்றாள். அரசன் மனைவி என்பது சிற்பிக்குத்
 தெரியாது. அவளது அழகில் மயங்கிய இனியன், அவளை அடையும் ஆவல்
 கொண்டான். ஒருநாள், சிலை செதுக்கும் நிலையில், அவன் கண்ணில்
 கருங்கல் செதில் விழுந்தபோது, அதனை எடுத்து அவனைக் காப்பாற்றச்

சென்றாள். அப்போது அவன் அவளைக் கட்டிப்பிடித்துத் தடுவலானான். தன் வலிமை கொண்ட மட்டும் அவனைப் பிடித்துக் கீழே தள்ளிவிட்டு ஒடித் தன்னைக் காத்துக் கொண்டாள்.⁶¹ எந்நிலையிலும் ஒழுக்கந் தவறாமையைக் கலைஞர் பெண்மையின் சிறப்பியல்பாகக் காட்டுகின்றார்.

'புனித ராஜ்யம்' என்னும் நாடகத்தில் இடம் பெறும் சுந்தரி, பெண்கள் வரம்புடைய வாழ்க்கையை மேற்கொள்வதை வற்புறுத்துபவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். தன்னைக் கெடுக்க முற்படுபவர்களிடமிருந்து அறிவுக் கூர்மையுடன் தப்புகின்றாள். தன் அத்தை பாலாம்மானை, "இனிமேலாவது ஊர்ப்பெண்களைக் கெடுக்காம வாழ முடியுமாண்டு யோசனை பண்ணுங்க!".⁶² என்று கண்டிக்க முற்படுகின்றாள். பெண்களின் வரம்புமீறிய வாழ்க்கைக்குப் பெண்களே உடந்தையாக விளங்கக்கூடாது என்பதை இக்காட்சியின் மூலம் தெரிவிக்கின்றார் கலைஞர்.

'ஒரே இரத்தம்' எனும் புதினத்தில் இடம் பெறும் காமாட்சி ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்ற ஒழுக்கநிலை தவறா வாழ்க்கையைப் போற்றபவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். திருமணம் என்ற ஒன்று நிகழாமலே, உணர்ச்சிக்கு ஆட்பட்டு, பொன்னுடன் தொடர்புகொண்டு குழந்தைக்குத் தாயானவள் காமாட்சி. ஆனால், இது வெளி உலகுக்கும் தந்தைக்கும் தெரியாது. இந்நிலையில் அவளுக்குத் திருமண ஏற்பாடு செய்கிறார் தந்தை. அப்போது அவள் தாயிடம், "நான் ஒருவர் வாழ்க்கையில் குறுக்கிட்டு அவரைக் காலமெல்லாம் கவலைப்படவைக்க வேண்டுமா? நான் செய்தது சரியா தவறா அதுவல்ல இப்போது பிரச்சினை! தவிர்க்கமுடியாத சூழ்நிலையில் ஏற்பட்டுவிட்ட கடந்தகால நிகழ்ச்சிகள் என் இதயத்தைத் துளைத்துக் கொண்டேயிருக்கும் போது - எப்படியும்மா என்னை மனக்கப்

போகிறவருக்கு நான் துரோகம் செய்யத் துணியமுடியும்... ஒரு புதிய மனிதருடைய புனிதமான வாழ்வும் நான் ஒரு புல்லுருவியாக ஆகவேண்டாம்"⁶³ என்று தெரிவிக்கின்றான். தன் வாழ்க்கை வரம்பினை வரையறுத்துக் கொள்ளும் அதே நேரத்தில், ஆடவர் உலகுக்கும் மாசு ஏற்படுத்தாத மனப்பாங்கு உள்ளவனாகக் காமாட்சியைக் கலைஞர் படைத்தளிக்கின்றார்.

'நுனிக் கரும்பு' என்ற சிறுகதையில், அறிவுத் திறத்தால் வாழ்வின் வரம்புக்கு வேளி அமைத்துக்கொண்ட பெண்ணைக் கலைஞர் இடம்பெறச் செய்கிறார். அமுதா கலைத்தொண்டு புரிபவள். ஆடற்கலையில் வல்லவள். அழகுமங்கை. அவளுக்கொரு சிறு குழந்தையும் உண்டு. அருள்நம்பி என்பவர் கலையரங்கு வைத்து நிகழ்ச்சிகள் நடத்துபவர். வயதானவர். அமுதாவின் மீது ஆசைகொண்டு, தானே அவள் இல்லத்தில் விருந்து வேண்டிச் சென்று, அவளை அடையும் எண்ணத்தை வளர்த்துக் கொள்கிறார். அவருடைய கள்ள உள்ளத்தைக் கணித்துக் கொண்ட அமுதா, தன் குழந்தையை அழைத்துத் தாத்தாவுக்கு வணக்கம் சொல்லி' என்ற அவருக்கு நேரே கூறினாள். அப்போது அக்குழந்தை அடம்பிடித்து வேறுபக்கம் சென்றது. அதை அழைத்துவரச் சென்று திரும்பியபோது, அருள்நம்பி அந்த இடத்தில் இல்லை.⁶⁴ இக்கதையின் மூலம், வரம்புமீறாத பெண்மையினையும், பிறரால் அதற்கு இடையூறு நேரும் நிலையில் கூர்த்த அறிவினால் காக்கப்படும் தன்மையினையும் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

வரம்பு மீறிய வாழ்வால் ஏற்படும் தீங்குகளையும் கலைஞர் தம் படைப்பில் புலப்படுத்தாமல் விடவில்லை. 'அமிர்தமதி' என்ற சிறுகதையில், கணவனை ஏமாற்றி யானைப்பாகனுடன் தொடர்பு கொண்டவள் அவமானச் சின்னமாக விளங்குவதை வெளிப்படுத்துகின்றார்.⁶⁵ வசதியும் வாய்ப்பும் இருந்தாலும், வரம்புமீறி நடந்து கொண்டதால் அழிவு தேடிக்கொண்ட

சிந்தாமனியின் தாயை 'அபாக்கிய சிந்தாமனி' என்ற சிறுகதையில் காட்டு-
கின்றார்.⁶⁶ ஒழுக்கங்கெட்ட தாயின் அறிவுரையால், வரம்பு மீறிய
பிரபா இறுதியில் காசநோய்க்கு அளாகி வாழ்வை முடித்துக்கொள்வதை
'நெருப்பு' என்ற சிறுகதையில் படைத்தளிக்கின்றார். வரம்பு மீறி
நடந்துகொண்டு நல்லோரால் இகழப்படும் மேரி என்பவளைப் 'புதையல்'
புதினத்தில் இடம்பெறச் செய்கிறார்.⁶⁷ அரசாட்சி மீது கொண்ட
வேட்கையால் ஒழுக்கந்தவறிய இளையராணி கழற்கண்ணி, இறுதியில் விரட்டப்-
படும் நிலையடைவதைத் 'தாய்மை' எனும் சிறுகதையில் வெளிப்படுத்து-
கின்றார்.⁶⁸

'தென்பாண்டிச் சிங்கம்' புதினத்தில் இடம் பெறும் வடிவின்
வாழ்க்கை, வரம்பு மீறியதால் ஏற்படும் விளைவைப் புலப்படுத்துவதாயுள்ளது.

வாழ்க்கையென்பது புள்ளி வைத்துப்போடுகிற கோல-
மல்ல. அள்ளித் தெளிக்கிற மாவு சிதறிக் கிடப்பதில்
தோன்றுகிற சித்திரம்தான். அதற்கென்ற கணக்கு,
வழக்கு கட்டுப்பாடு எதுவுமே தேவையில்லை. இன்பத்தின்
எல்லை எதுவரைக்கும் உண்டு அதையும் மீறிப் பறந்து
செல்கிற வலிமையில்தான் வாழ்க்கையின் முழுமையே
இருக்கிறது என்ற தனக்குத்தானே ஒரு தத்துவத்தை
வகுத்துக் கொண்டவர்களின் வரிசையிலே சிறகடித்துப்
பறக்க முனைந்தபோது சிதைந்துவிட்ட ஒவியப்
பறவையாகிவிட்டாள் வடிவு⁶⁹

என்ற கலைஞரே வடிவாம்பாளின் இறுதிநிலையை சொல்லால் வரைந்து காட்டு-
கின்றார். பதியிலார் குலப்பெண்ணாயிருப்பதும் வரம்பு போற்றப்பட
வேண்டுவதை வற்புறுத்துகின்றார்.

இவ்வாறாக, பெண்கள் மரத்துக்கு மரம் தாவும் குரங்குமனம்
கொள்ளாது, மனக்கட்டுப்பாட்டினாலும், அறிவுத்திறத்தாலும், தன்னிறை

இழந்தேனும் நெறியான வாழ்வைப் பேண வேண்டுமென்பதைக் கலைஞர் வலியுறுத்துகின்றார். உள்ளம் ஒருமித்து வாழ்வில் ஈடுபட்டபின், ஆடவரிடம் எக்குறையும் இல்லாத நிலையில் வரம்புமீள்வது தகாது என்பதையும், அதனால் துன்பமே நேரும் என்பதையும் உணர வைக்கின்றார்.

குறிக்கோள்

பெண்கள், அடங்கிக் கிடப்பதற்கும் அடுப்படியில் காலங்கழிப்பதற்கும் மட்டும் உரியவர்கள் அல்லர். இல்லறத் தொடர்பான உயர்ந்த குறிக்கோள்களைப் பின்பற்றி வாழ்பவர்களாகவும் விளங்கவேண்டும் என்ற கருத்தைக் கலைஞர் தம் படைப்புகள் புலப்படுத்துகின்றன.

'ரோமாபுரிப் பாண்டியன்' புதினத்தில் இடம் பெறபவள் இரங்கோவேளின் மனைவி பெருந்தேவி. தன் கணவனின் குறிக்கோள் கரிகால் மன்னன் ஒழிய வேண்டும் என்பதையுணர்ந்து அதனைத் தனக்குரிய தாகக் கொள்கிறாள்.⁷⁰ நோயுடன் தானிருக்கும்போதும் அன்பு குறையாது காக்கும் அவளை நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற உணர்வு கொள்கிறாள். அந்தக் குறிக்கோள் நிறைவேற உயிரை இழக்கவும் அவள் தயங்கவில்லை. சோழனது அபண்மனையடைந்து, விழா நிகழ்ச்சியொன்றின்போது மன்னன் மீது கட்டாரி வீசுகின்றாள். அவள் இலக்குத் தவறிவிட்டது. யாரோ ஒருவன் தன் குறிக்கோளைத் தடுத்துவிட்டதை அறிந்து முயற்சியனைத்தும் பாழானதால் அவ்விடத்திலேயே உயிர் விடுகின்றாள்.⁷¹ கணவனின் ஆசையை நிறைவேற்ற முயன்ற, உயர்ந்த இலட்சிய பெண்ணாகப் பெருந்தேவியைக் கலைஞர் படைத்துள்ளார்.

புருந்த வீட்டுக்கும் பெருமை சேர்க்க வேண்டுவதுடன் பிறந்த இடத்தின் மானத்தையும் காக்க வேண்டும் என்ற உயர் உணர்வு கொண்ட பெண்ணைத்

'தென்பாண்டி சிங்கம்' புதினத்தில் காட்டுகின்றார் கலைஞர். இப்புதினத்தில் இடம்பெறும் கல்யாணியை, பகை காரணமாகப் பழிவாங்கும் நோக்கத்திலேயே வைரமுத்தன் மண முடிக்கின்றான். பிறந்த வீட்டாரை அவமானப்படுத்தும் நிகழ்ச்சிகளைத் தன் கணவன் மேற்கொள்வதைச் சிறிதும் விரும்பவில்லை கல்யாணி. "பிறந்த வீட்டிலிருந்து சர்வரிசைகளைக் கொண்டு வரலாம்! கட்டிய கணவன் கேட்கிறானே என்பதற்காகப் பெட்டிப்பணத்தையும் வாங்கி வரலாம். அதற்காகப் பிறந்த வீட்டாரின் மானத்தையும் பறித்துக்கொண்டு வந்து, புகுந்த வீட்டில் போட்டு மிதித்துத் துவைத்திரு என்றால் - அது நடக்கிற காரியமா? அனுமதிக்கிற காரியமா?"⁷² என்று கணவனிடமே கடிந்துரைப்பவளாகக் கல்யாணி விளங்குகின்றாள். பெண்ணடிமையை வெறுப்பதுடன் பிறந்த இடத்தின் மானத்தைக் காத்தலே உயர்வானது என்ற குறிக்-கோளை வற்புறுத்துபவளாகக் கல்யாணியைக் கலைஞர் படைத்துள்ளார்.

உடலுறவை விரும்பிப் போற்றாத உயர்ந்த பெண்ணாகச் சூந்தராமப்பாளை உருவாக்கியுள்ளார் கலைஞர். "உடலுக்குப் பசி! பசிக்குக் கிடைத்த உணவு! அந்த உணவின் வலுவால் ஏற்பட்ட உற்சாகம்! எல்லாம் சேர்ந்து உள்ளங்கள் இணைந்த காதல் உதயமாயிற்று"⁷³ என்று 'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் காமாட்சி, பொன்னன் ஆசியோரின் தலை-கீழான காதல் வளர்ச்சியைக் காட்டிய கலைஞர், 'தென்பாண்டிச் சிங்கம்' புதினத்தில் உள்ளங்களின் நெருக்கத்தால் ஏற்பட்ட காதல் வாழ்வாக வாளுக்கு வேலி - சூந்தராமப்பாள் காதல் வாழ்வைப் படைத்தனிக்கின்றார். கல்யாணியின் திருமணம் முடியும் வரையிலும், உடலுறவு வேண்டாம் என்ற வாளுக்குவேலியின் உறுதிக்குக் கட்டுப்பட்டவளாக வாழ்கிறாள் சூந்தராமப்பாள். பின்னர் வாய்ப்பு நேரும் போதெல்லாம் நாட்டுச் சிக்கல்கள், தங்கையின் குயரம் இக்காரணங்களால் அவர்களுக்குள்ளே உறவு நிகழாமலே போய் விடுகிறது.⁷⁴ தன் தங்கையின் ஆசை நிறைவேற, கல்யாணியின் வாழ்வு

வளம்பெற , வாளுக்கு வேலியை இழந்து விரும் மனநிலையையும் பெறுகின்றாள் .
கணவனைப் பெற்றிருந்தும் உள்ள உணர்வுகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளாத
உயர்ந்த பெண்ணாகவே சுந்தரரம்பாளைக் காட்டுகின்றார் .

கணவனின் குறிக்கோளைத் தன் குறிக்கோளாகக் கருதும் பெண்ணைக்
காட்டிய கலைஞர் , பெண்ணின் குறிக்கோளையும் தன் குறிக்கோளாகக் கணவன்
கொள்ளவேண்டும் என்று விழையும் பெண்ணாருத்தியை 'ஆட்டக்காவடி'
சிறுகதையில் காட்டுகின்றார் . இக்கதையில் இடம்பெறும் கனிமொழி ,
சிற்பூரில் இருந்தவாறே உலகில் நடக்கும் புதுமைகளை எண்ணுபவள் .
தன்னை மனந்த கந்தனிடம் பல தடைகளை விதித்தாள் . அவற்றை ஒன்று
கோவில்களில் ஆட்டக்காவடி ஆடுவது கூடாதென்பது . தொடக்கத்தில்
எழ்ந்துகொண்டவன் சிறிது காலம் கழித்துப் பண வேட்கையால் மீண்டும்
ஆட்டக்காவடி எடுக்கலானான் . கணவனால் தன் குறிக்கோள் கைவிடப்
பட்டதை அறிந்த கனிமொழி , அவனை விட்டு விலகி விடுகின்றாள் .⁷⁵
கணவன் - மனைவி இருவர்க்கும் கருத்தொருமை வேண்டும் என்ற விழைவினை
வலியுறுத்துகின்றார் கலைஞர் .

கடமை

"ஈன்று புறந்தடுத்தல் எந்தலைக் கடனே"⁷⁶ என்று பொன்முடியார் .
காலத்தில் பிள்ளையைப் பெறுவது பெண்ணின் தலையாய கடமையாகக் கூறப்
பட்டது . கால வளர்ச்சியில் , பெண்கள் ஆணாதிக்கத்தின் அடிமையாக மாறிய
நிலை உருவானது . பெண்ணுரிமை நாடுவோரின் நற்செயல்களால் இன்று
பெண்கள் எல்லாவகையிலும் கடமையாற்றுவவர்களாக மாறி வருகின்றனர் .
பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஆண்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குரியவர்கள் என்ற
நிலையிலிருந்து விலகுதலும் , கணவனைக் காத்தலும் , தவறு செய்யும்போது
பண்படுத்துதலும் பெண்களின் கடமை என்று கலைஞர் எடுத்துரைக்கின்றார் .

'தென்பாண்டிச்சிங்கம்' புதினத்தில் இடம்பெறும் வீரம்மாள் கணவனைக் காப்பாற்றவும், கண்டித்துரைக்கவும், பண்படுத்த முற்படுவதுமான கடமையில் முதலிடம் பெறுகின்றாள். அவள் கணவன் உறங்காப்பூலி, வெள்ளையருக்கு ஆதரவான ஓலையொன்றை எடுத்துச்செல்லும்போது அவனைத் தடுத்து, "பிறந்த மண்ணுக்குத் துரோகம் செய்கிற கணவனை, காலம் முழுவதும் துரோகி என்றும் காட்டிக்கொடுத்த கயவன் என்றும் இந்த உலகம் தூற்றமே; அந்தக் களங்கத்திலிருந்து என் கணவனைக் காப்பாற்றுவது என் கடமை"⁷⁷ என்று குறிப்பிடுகின்றாள். பழிச்சொல் நேரக்கூடாது என விழைகின்றாள். அதே நேரத்தில், அவ்விடத்தில் கறத்த ஆதப்பனாள் உறங்காப்பூலி தாக்கப்படும்போது, அவனிடம் வேண்டி, கணவனைக் காக்கிறாள்.⁷⁸ கணவனைத் தோள்மீது சாத்திக்கொண்டு, பட்டமங்கலத்துக்குக்கொண்டு சேர்க்கிறாள். கறத்த ஆதப்பன் குதிரைமீது வரும்போது கணவன் மறைந்திருந்து தாக்கமுற்பட்டதைக் கடிந்துரைக்கின்றாள்.⁷⁹

பிறந்த வீட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படுகின்றாள் கல்யாணி. வண்டி போட்டியாகச் சென்ற உறங்காப்பூலி, பாழ்மண்டபத்தில் அவளைக் கற்பழிக்க முயலும்போது, வீரம்மாள் தன் கணவனை வேகமாக இழுத்துக் கீழே தள்ளிவிட்டு, கல்யாணியைக் காப்பாற்றுகிறாள்.⁸⁰ தவறு செய்ய முற்பட்ட கணவனைத் தடுக்கின்றாள்.

கல்யாணி, தன் கணவன் வைரமுத்தன், தன்னைத் துன்பத்துக் - காளாக்கிய நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் வெளியில் சொல்லாது மறைத்து வைத்து, அவனுக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தாது வாழ்கின்றாள். ஆனால் அவன் பழிவாங்க முயலும்போது தீங்கினைச் சுட்டிக்காட்டவும் அவன் வடிவாம்பாளிடம் நடந்து கொள்ள முறையினைக் கூறிக் கண்டிக்கவும் தயங்கவில்லை.

'உதயசூரியன்' நாடகத்தில், ஐயங்கொண்ட கணவனின் உள்ளத்தைப் பண்படுத்துவதுதான் உறுதிநிறைந்த பெண்ணின் கடமை என்பதைக் கண்ணம்மாவின் செயல்முலம் கலைஞர் உணர வைக்கின்றார். பொன்னுரங்கம் என்ற காவலர் வீட்டில், முரடர்களுக்குப் பயந்து கறப்பன் என்பவர் ஒளிந்து கொண்டார். காவலரின் மனைவிக்கு இது தெரியாது. ஆனால் பிறகு வந்த பொன்னுரங்கம் தட்டி மறைவில் கறப்பன் இருப்பதைப் பார்த்து விட்டு மனைவிமீது ஐயம் கொள்கிறார். மரகதம் தற்கொலை செய்து கொள்ள முற்படும்போது கண்ணம்மா வந்து காப்பாற்றி, நடந்ததை அறிந்து, தன் அறிவுத்திறத்தினால் அவளுக்கு வழி கூறுகின்றாள். அதற்-
கேற்ப, பொன்னுரங்கமும், கண்ணம்மாவும் வீட்டில் இருக்கும்போது வெளியிலிருந்து வரும் மரகதம் கணவனின் நடத்தையில் ஐயம் கொள்பவளாக நடிக்கிறாள். சினங்கொள்ளும் பொன்னுரங்கத்திடம், பழைய நிகழ்ச்சியைக் கூறி, இப்போதைய நிகழ்ச்சியையும் விளக்கி, மரகதம் களங்கமற்றவள் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறாள் கண்ணம்மா. ⁸¹

இவ்வாறு கடமையுணர்வுடன் வாழும் பெண்களைக் கலைஞர் படைத்துக் காட்டுவதன்முலம் கடமையை வலியுறுத்துகிறார் எனக் கருத முடிகிறது.

பெண்களின் மறப் பண்புகள்

அன்பு அறத்துக்கு மட்டுமன்று; மறத்துக்கும் துணையாவது என்பது வள்ளுவம். ⁸² அன்பும் அறமும் கொண்ட மகளிர் மறப்பண்பையும் பெற்றிருந்தனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியத்தில் காண முடிகிறது. தம் வயிற்றிழ் பிறந்து பாலுண்ட மக்கள் வீரம் செறிந்தவராய் விளங்கவேண்டுமென்பதைக் குறிக்-
கோளாய்க் கொண்டிருந்தனர். ⁸³ மகன் புறமுதுகு காட்டியிருப்பின் அவனுக்குப் பாலு ட்டிய மார்பகத்தை அறுத்திருவேன் என்று வலிசினம் கூறிய

தமிழ் மகளையும்,⁸⁴ புலிகிடந்து சென்ற குகையைப்போல வீரமகன் பிறந்த வயிற்றைக் குறிப்பிடும் பெண்ணொருத்தியையும்,⁸⁵ புறம் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. காலவளர்ச்சியில், நாகரிகக் கலப்பினாலும், அயலவர் நுகழவினாலும் பெண்ணுலகம் மறப்பண்புகள் இழந்து மண்டியிட்டு வாழும் நிலை ஏற்பட்டது. ஆணினத்தை வழிபட்டு அடிமைநிலையுற்ற பெண்களுக்கு உரிமையுணர்வும் விடுதலை நிலையும் தேவை எனப் பலர் போராடினர்.

பாரதியார், மனைவியை அடிமைப்படுத்த வேண்டி, பெற்றெடுத்த தாயை, உடன் பிறந்த தமக்கை தங்கை, பெண்குலத்தையே அடிமையாக்கிக் கடுமும் ஆணுலகைக் கண்டிக்கிறார்.⁸⁶ "நாணும் - அச்சமும் நாய்க்கு வேண்டுமாம், ஞான நல்லறம் வீரசுதந்திரம் பேணுநற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்" என்று அஞ்சாத தன்மையைப் பெண்களுக்கு வற்புறுத்துகிறார்.⁸⁷ பாரதிதாசன் 'வீரத்தாயை'ப் படைத்துப் பெண்களுக்கு வீரம் தேவையென்பதை வலியுறுத்துகின்றார். "உமியல்ல மாதர் வலக்கை. தீயர் உயிரை இடிக்கும் உலக்கை" என்பது அவர் கருத்து.⁸⁸ "தீங்கு புரிய வருவோரிடம், இவிக்க நலம் கூறு - பெண்ணே இல்லாவிடில் தாக்கு"⁸⁹ என்பது அவர் பெண்களுக்குத் தரும் அறிவுரை. பெரியார், பெண்களுக்கு மறப்பண்புகள் தேவையென்ற கருத்துடையவர்.⁹⁰

கலைமேலும் பெண்கள் வீரமுடையவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவர். இக்காலத் தமிழகப் பெண்கள், பழந்தமிழ்நாட்டுப் பெண்டிர் போல வீரத்துடன் விளங்க வேண்டும் என்றும் வேட்கையை வெளிப்படுத்துகிறார். 'புறநானு ற்றத்தாய்' என்றும் தலைப்பில் இடம்பெறும் அவரது கவிதைகள் இதை வற்புறுத்துவனவாயுள்ளன.⁹¹

மகனைப் பெற்ற நேரத்தைவிட, அதிக மகிழ்ச்சியை, மகன் மனைவியைப் பந்தலில் அமர்ந்திருக்கும்போது, தாய்

பெற்றிருவாள். மகன் வழியில் ஒரு பேரன் அல்லது
பேர்த்தி கிடைக்கும்போது தாய் மகிழ்ச்சியில் திளைத்-
திருவாள் . . . ஆனால் பங்கணுதிரையார் காணுகின்ற
தாய், அப்படிப்பட்ட கோமையுள்ளம் படைத்த தாய்
அல்ல. அல்லவே அல்ல! களத்திலே யானை ஒன்றை
வீழ்த்தி, பகையைத் திக்குமுக்காடச் செய்து, வேல்
தாங்கி வீழ்ந்துவிட்ட வேங்கையை அல்லவா அந்தத்
தாய் தன் மகனாகப் பெற்றிருக்கிறாள்⁹²

என்று இக்காலத் தாயுள்ளத்தையும், புறநானு ற்றுத் தாயுள்ளத்தையும் காட்டி
வீரத்தை வரவேற்பவராக விளங்குகின்றார். முறமொன்று படையாகுமென்று
முரட்டுப்புலியைத் தமிழ்ச்சி வீரட்டியதை நினைவுபடுத்தி, இந்நாள் மகளிர்
நிலை எண்ணி ஏங்குகின்றார்.⁹³ னரைப்பற்றியும், நாட்டைப்பற்றியும்
கவலைப்படாமல் உலகத்தைப்பற்றிக் கதையளக்கும் இடமாக உள்ள 'லேடஸ்
சிளப்புகள்' மறக்குல மகளிரை உருவாக்கும் பாடிவீடுகளாக மாறவேண்டும்
என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறார்.⁹⁴

இவ்வாறு பெண்கள் ஆற்றலும், எழுச்சியும் மிக்கவர்களாக விளங்க
வேண்டும் என்று கருதுகின்ற கலைஞர், அத்தகைய மாந்தர்களைப் படைத்துப்
பெண்ணுலகம் வேதனை உலகமல்ல; வீடுகொண்டு எழும் வீர உலகம் என்பதை
உவர்த்துகின்றார். கலைஞரின் படைப்பில் இடம்பெறும் பெண்களின் மறப்
பண்புகளை,

அடிமையை வெறுக்கும் உரிமை வேட்கை,
நாட்டைக் காக்கும் நல்லுறம்,
தீமையை எதிர்க்கும் திறன்,
பழிநாட்டைக்கும் அஞ்சாமை,
தம்மைக் காத்துக்கொள்ளும் தனித்துணிவு

என இவகைப்படுத்தலாம்.

அடிமையை வெறுக்கும் உரிமை வேட்கை

சிலர், தமக்குள்ள வலிமையால், பிறர் உரிமையை மறித்தும் பறித்தும் வருகின்றனர். ஒருவர் உரிமைக்கு மற்றொருவர் கேடு தருவது கொடுமையானது. ஆணுலகின் தன்னைத்தால், பெண்மகளைத் தனக்குரிய காமப்பொருளாகவும், பணியாளராகவும் கொண்ட நாள்தொட்டுப் பெண்மகள் உரிமையை இழக்கலானாள் என்று திரு.வி.க. குறிப்பிடுகின்றார்.⁹⁵ "பெண் மக்களை இன்று ஆண்கள் நடத்தும் மாதிரியானது, மேல் சாதிக்-காரன் கீழ்சாதிக்காரனை நடத்துவதைவிட, பணக்காரன் ஏழையை நடத்துவதைவிட எசுமான் அடிமையை நடத்துவதைவிட மோசமானதாகும்".⁹⁶

கலைஞர் 'தென்பாண்டிச்சிங்கம்' புதினத்தில் பெண்ணடிமையை எதிர்ப்பவளாகக் கல்யாணியைப் படைக்கின்றார். வாளுக்குவேலியிடம், அவன் தங்கை, கல்யாணி, "அண்ணா, மன் அடிமையானதே மனதைக் கலத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் பெண் அடிமை வேறா அந்த வெள்ளைக்-கார வெறியர்களிடம்"⁹⁷ என்று குறிப்பிடுகிறாள். இவளே, தன் கணவன் வைரமுத்தனிடம் ஓர் அடிமையைப்போல் இருக்க மறுத்து வாதாடுபவளாகவும் விளங்குகின்றாள். நாட்டு அடிமைத்தன்மையினையும், பெண்ணடிமைத்தன்மையினையும் ஒரங்கே கடிந்துரைப்பவளாக இவள் விளங்குவதைக் கலைஞர் உணர்த்துகின்றார்.

இதே புதினத்தில் இடம்பெறும் சுந்தரரம்பாள், நாட்டு அடிமை கண்டு வேதனைப்படுகிறாள். "அந்தப் பரங்கிப் பாவிகளுக்கு வேற வேலையே கிடையாதா? இந்த மண்ணில் பிறந்த வீரர்களையெல்லாம் அழித்துவிட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பார்களா?"⁹⁸ என்று கேட்கிறாள். மேலும், தன்னை அடிமையாக்க விரும்பும் அயலக வீரர்களிடம், "அடங்கிப்

போகாவிட்டால் என்ன? உயிர் போகும்! அவ்வளவுதானே" ⁹⁹ என்று மறப்புத்தந்து, உயிரையும் தூ சாக மதித்துப் பெண்ணடிமைத்தன்மையை எதிர்ப்பவளாக சுந்தரரம்பாள் பெருமை சேர்க்கின்றாள்.

தூ க்குமேடை' நாடகத்தில் இடம்பெறும் வேணி, அபிநய சுந்தரரிடம், "பெண்களை வெறும் அடிமையாகக் கருதிவிட்டாயா? பெண் இனத்தை மன்கில் நெளியும் புருவாக மதித்து விட்டாயா? எங்கள் உடலும், உள்ளமும் உணர்வற்றதென்று உரப்பான மனப்பான்மையா?" ¹⁰⁰ என்று சாருவதுடன் பெண்ணடிமை போற்றும் ஆணாதிக்கத்தையும் எதிர்க்கிறாள்.

வீரம்மாள் என்பவள், தன் கணவன் உறங்காப்பிலி, வெள்ளைக்கார வெறியர்களின் கையாளாகவும், முதல்நிலைத் துரோகியாகவும் விளங்குவதைத் தன் தம்பி வைரமுத்தனிடம் எடுத்துச்சொல்லி கணவன் நாட்டு அடிமைக்குவழி கோலுவதை எதிர்க்கும் பண்புடையவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். ¹⁰¹ "அன்று சுரண்டைக்காட்டில் உன் உள்ளத்தில் சுடர்விட்ட சுதந்திரக் கனல் கண்டு நான் பூரித்துப் போனவன்" ¹⁰² என்று கறத்த ஆதப்பனின் விருதலை உணர்வினைச் சுட்டிக்காட்டி மகிழ்ச்சி அடைவதன்வழி, தன்னுடைய உள்ளம் மண்ணடிமையை விரும்பவில்லை என்பதை வீரம்மாள் வெளிப்படுத்துபவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

மண்ணடிமை, பொல்லாண்மை விளைவான பெண்ணடிமை ஆகியவை எதிர்க்கும்பெண்களைப் போன்றே உரிமை வேண்டும் உணர்வுகொண்ட பெண்களையும் கலைஞர் தம் படைப்புகளில் இடம்பெறச் செய்கிறார். 'நச்சுக் கோப்பை' நாடகத்தில் இடம் பெறும் சாந்தா உரிமை வேட்கை கொண்ட பெண்ணாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். மறுமணம் செய்து கொள்ள அனுமதிக்க மறுக்கும் தந்தையிடம் சாந்தா, தன்னுரிமையை எடுத்துக் கூறுகிறாள்.

நீ மனைவியை இழந்தாயே! உமக்கு ஏன் நெற்றியில் பொட்டு! நீ

மனைவியை இழந்தாயே! உனக்கு ஏன் விதவிதமான வாசனை திரவியங்கள்?
நீ மனைவியை இழந்தாயே! உனக்கு ஏன் உல்லாச வாழ்க்கை? உணர்ச்சி
உனக்கு மட்டும் தானா இருக்கிறது? உனக்கு மட்டும் தானா உரிமை?"¹⁰³
என்று வினாக் கணைகளை வீசுகின்றாள். பெண்களை அடிமைபோல் கருதும்
ஆண்கள் இயல்பினையும், அவர்களை மனிதப்பிறவிக்குக் கீழ்நிலையில் நடத்தும்
சமுதாயப் போக்கினையும் கலைஞர் சாடுகின்றார்.

தனித்துக் கிடந்திரும் லாயம் - அதில்
தள்ளியடைக்கப்படும் குதிரைக்கும்
கனைத்திட உத்தரவுண்டு - வீட்டில்
காரிகை நாணவும் அலிசவும் வேண்டுமோ?¹⁰⁴

என்னைப் பாரதிதாசனின் வினாவுக்கேற்ற பெண்ணாகவே சாந்தா படைக்கப்
பட்டுள்ளாள். பெண்ணை அடிமையாக நடத்தும் போக்கினை மாற்றி ஆணுக்கு
ஒப்ப எல்லா உரிமைகளையும் பெண்ணுக்கு வழங்கவேண்டுமென்ற கலைஞரின்
உணர்வு இதில் வெளிப்படுதல் காணத்தகும்.

இந்த மேடை நாடகத்தில் ஓடும்பெறும் வேணி, தன்னைக்
கட்டிப் பதைக்க ஏற்படும் தந்தையிடம், காதல் உரிமை வேண்டிக் கருத்துரைப்-
பவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். இவ்வாறு, பெண்ணடிமை மண்ணடிமை
வெவிர்த்த உரிமை வேண்டிப் போராடுபவர்களாகப் பெண்கள் விளங்கவேண்டும்
என்ற விழைவு கலைஞரின் படைப்புகளில் மிக அழுத்தமாக வெளிப்பட்டுள்ளது.

நாட்டைக் காக்கும் நல்லுறம்

நாட்டைக் காக்கும் பணியும் பெண்கள் பங்கு கொள்ள வேண்டும்
என்ற கருத்துடையவர் கலைஞர். "நிஜலினை உட்பட 49 பெண்கள்

எதிரிகளின் முதுகெலும்பை முறித்து நாட்டுத் தொண்டாற்றினார்கள் என்பதற்காக" சோவியத் யூனியன் வீரர் (Hero of the Soviet Union) என்ற விருது பெற்றுள்ளனர். அகாஅசல் சீதேவி மாதிரி குணம், அருந்ததி மாதிரி அடக்கம், அகல்யா மாதிரி அழகு, திரௌபதி மாதிரி கற்பு இந்தப் பட்டங்கள் இங்கே இருக்கிற திராவிடத்தில்! புறநானூறு இங்குப் புதைந்து விட்டது. அங்கே . . . இரஉய்யாவில் ஒளி விடுகிறது"¹⁰⁵ என்று எடுத்துக் காட்டி உருசியாவில் பெண்கள் வீரத்துடன் விளங்கி நாடு காக்கும் பணி செய்வதையும் ஒரு காலத்தில் வீரமுடையவர்களாக விளங்கிய தமிழ்ப்பெண்கள் இப்போது வீரவுணர்வு அற்றவர்களாக விளங்குவதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். இக்குறையைப் போக்க வேண்டும் என்று கருதும் கலைஞர் நாடுகாக்கும் எண்ணம் கொண்ட வீரப்பெண்களைப் படைக்கின்றார்.

'ரோமாபுரிப் பாண்டியன்' புதினத்தில் இடம்பெறும் முத்துநகை நாடு காக்கும் பணியில் தன்னைப் பெரிதும் ஈடுபடுத்திக்கொள்கின்றாள். சோழ மண்டலத்தை எதிரிக்குக் காட்டிக் கொடுத்ததாகத் தந்தையையே குற்றம் சாட்டி அவரிடமிருந்து வெளியேறி விடுகின்றாள்.¹⁰⁶ இருங்கோவேளின் ஐன் கொடுங்கோல் என்பவன் கொண்டு செல்லும் ஓலையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு அவனை வாளால் கொன்றுவிடும் துணிவுடையவளாக விளங்குகின்றாள்.¹⁰⁷ "கடமையை நிறைவேற்றும்போது ஒரு தமிழ்ச்சியின் உள்ளத்தில் கோமைத் தனம் குறுக்கிடலாமா"¹⁰⁸ என்று எண்ணுபவளாகவே கலைஞர் முத்து - நகையைப் படைத்துள்ளார். இவளைப்போன்றே, 'தென்பாண்டிச்சிங்கம்' புதினத்தில் இடம்பெறும் கல்யாணி, பாகனேரி நாட்டு மக்களை ஜல்லிக்கட்டு காளையின் அழிவிலிருந்து காப்பாற்ற, கட்டாரி எடுத்துக்கொண்டு கடமையாற்றும் வீரப்பெண்ணியாக விளங்குகின்றாள்.¹⁰⁹ வீரம்மாள் என்பவரும் கட்டாரி எடுத்து வீசி, ஓடிக்கொண்டிருக்கும் குதிரையைக் குறி தவறாது

வீழ்த்தீ. அதில் இமர்ந்திருக்கும் தன் கணவனைத் தடுத்து, நாட்டைக் காக்கும் பணியில் ஈடுபடுகின்றாள். ¹¹⁰ "வீரம்மாள் பெண்தானே! அந்தப் பெண்புலி இன்னம் சிறிக்கொண்டிருக்கிறது" ¹¹¹ என்று குறிக்கும் அளவுக்கு வீரத் - திருமகளாக விளங்குகின்றாள்.

பெண்கள் அடுப்படியில் உரிமை கொண்டவர்களாக விளங்கினால் மட்டும் போதாது. ஆற்ற^{ஸ்}க்காட்டி நாட்டுப் பாதுகாப்பிலும் பங்காற்ற - பவர்களாக விளங்க வேண்டும் என்னம் கருத்தை,

படையல் உரிமை மட்டும்
பெற்றாள் பெண்ணுக்குப்
படையில் உரிமை வேண்டுமென்க ¹¹²

என்னம் கவிதையில் உணர்த்துகின்றார். இதே கருத்தை 'ரோமாபுரிப் பாண்டியன்' முத்துநகை மூலம் நிறைவேற்றியும் காட்டுகின்றார். ¹¹³

படைதிரட்டிச்சென்று எதிரியை வீழ்த்தும் பணியிலும் வெற்றி பெறுகின்றாள். "சோழப்பெருங்குடி மன்னாக மகுடம் சூட்டிக்கொண்ட என்னுடைய உடலிலே ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் வலக்கரமாகப் பிறந்திருக்க வேண்டியவள்; என் இதயத்தைச் சுற்றிக் காவலிருக்கும் எலம்புக்கடாக, சிறைக்கதவாகச்செயலாற்றும் கண் இமையாகப் பிறவி எடுத்திருக்க வேண்டியவள்" ¹¹⁴ என்று சோழமன்னனே முத்துநகையின் வீரம், நாட்டைக் காக்கும் துணிவு ஆசியவற்றைப் பாராட்டுகின்றான்.

ஆணுடை அணிந்து, துரோகத்தால் நாட்டைக் கவர முயன்றவனைத் தன் வாளால் வீரட்டி வீரம்புரியும் 'வீரத்தாயை'ப் படைத்து, "இப்படியே பெண்ணுலகம் ஆகும்நாள் எந்நாளோ? அந்நாளே துன்பமெல்லாம் போகும் நாள்" ¹¹⁵ என்று பாரதிதாசன் கூறுவது போலவே கலைஞரும், முத்துநகையை

ஆணுடையில் இடம்பெறச்செய்து நாட்டைக் காக்கும் மங்கையாக மாற்றி, வீரப் பெண்டிரின் வாழ்விடமாகத் தமிழகம் மலரவேண்டும் என்று எண்ணுகின்றார்.

'மணிமகுடம்' நாடகத்தில், "களத்திற்கு வழியனுப்பும் காரிகையாக இல்லாமல் - அந்தப்போர் முனையில் நீங்கள் - இந்தப் போர்முனையில் நான் என்று திட்டம் தீட்டும் துணைவியாகவும் இருப்பேன்" ¹¹⁶ என்று கூறபவளாக அல்லி இடம் பெற்றுள்ளாள். "வீரத் தாய்மார்களாக ஆக விருப்பப்படுங்கள்" ¹¹⁷ என்ற பெரியாரின் விழைவினை இப்படைப்புகளின்வழி நிறைவுசெய்கிறார் கலைஞர்.

'தாய்மை' என்னும் சிறுகதையில் இடம்பெறும் மன்னின் முதல் மனைவி கோப்பெருந்தேவி, "அரசரின் மலர்ச்சத்து ராணியாக மட்டுமன்றி, வெளிச்சமரில் வாளெடுத்து வேலெடுத்தப் போர்புரியும் வீராங்கனையு - மன்றோ" ¹¹⁸ என்று பாசறை வீரர்களால் போற்றப் பெறுகிறாள். அங்ககாலத்தில்தான், துணிவுடைய பெண்கள், பாசறையில் இருந்து மன்னனுக்குத் துணைபுரிந்த நிகழ்ச்சிகள் இலக்கியங்களில் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. கலைஞரும், அதுபோன்ற நிலை, இன்னம் தொடரவேண்டும் என்ற கருத்துடையவராக, தென்பாண்டிச்சிங்கம் புதினத்தில் இடம்பெறும் வீரம்மாளை, பாசறையில் இருந்து நாட்டைக்காக்கும் பணியில் தம்பிக்கு உதவிடுபவளாகப் படைத்துக் காட்டுகின்றார். ¹¹⁹

பழிநாட்டைக்கும் ஆட்சாமை

மென்மை இயல்பு கொண்டவர் பெண்கள். அதனால் மெல்லியலார் எனப்படுகின்றனர். பழிச்சொல் நேர்ந்துவிடின் ஒதுங்கி அழுது உயிர்விடும் நிலையே பெரும்பாலோருக்கு உரியதாயுள்ளது. ஆனால், கலைஞர், பெண்கள், பழிச்சொல் நேரின் துவண்டு விடாது உண்மையை நிலைநாட்டும்

உள்ள உறுதிகொண்டவர்களாக - பழிதுடைக்க அலீசாப் பண்பினராக விளங்க வேண்டுமென்று விழைகிறார். தன் கணவன் மீது பொய்க்குற்றம் சுமத்திக் கொலை செய்தது முறையற்றது என்று மன்னன் முன்னே வாதிட்டிட்டு, உண்மையை நிலைநிறுத்திப் பழியைத் துடைத்து, மன்னனின் மனச்சான்றே அவனைக் கொல்ல - மாறு செய்தவள் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி. இச்செயலினை எப்போதும் வியந்துகூறும் கலைஞர், இத்தகு பண்பின் புகலிடமாகப் பெண்கள் திகழ வேண்டும் என்று கருதுகின்றார்.

சிலப்பதிகார நாடகக் காப்பியத்திலும், இந்நிகழ்ச்சியை இடம் பெற வைத்து, கணவன் மீது ஏற்றப்பட்ட பழியை நீக்கிய கண்ணகி, மன்னனை நோக்கி,

வெற்றித் திருப்பார்வை எங்கே? எல்லாம் பாழ்;
எல்லாமே பாழ் பாழ்! மானமெல்லாம் போன
பின்பு உனக்கு மாடமாளிகை ... மனி மண்டபம்
ஒரு கேடா? மாசு புடரவும் மாநிலம் இகழவும்
நீதி வழங்கிய உனக்குச் செங்கோல் எதற்காக?
வீரர் குலத்துக்கு இழிவு கற்பிக்க வந்தவனே!
இமிழ் கடல்வேலித் தமிழகமெங்கும் நீங்காமல்
நிறைந்திருந்த நீதினை நொடிப்பொழுதில் அழித்து
விட்ட பாதகனே!¹²⁰

என்று கடிந்துரைத்துக் குமுறும் எரிமலையாக விளங்குவதைக் காட்டுகின்றார். இதனால் பழிதுடைக்கும் அலீசா நெஞ்சரம் வாய்ந்தவர்களாகப்பெண்கள் மாறவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றார்.

'வெள்ளிக்கிழமை' புதினத்தில் பழிதுடைக்க அலீசாப் பாவை ஒழுத்தியப் படைத்துக் காட்டுகின்றார். இப்புதினத்தில் இடம்பெறும் சிந்தாமணி, திருமணமாவதற்கு முன்பே 'வழுக்கி விழுந்தவள்',¹²¹ என்ற டைகரின் சூழ்ச்சியால் பழிக்கு ஆளாகின்றாள். உண்மையை நிலைநாட்ட

முயல்ம்போது, 'அபின் கடத்தியவள்'¹²² என்ற குற்றச்சாட்டும் அவளம்து சுமத்தப்படுகின்றது. பெற்ற தாய், தந்தையர் தன்னை நினைத்து மடிந்து விட்டனர் என்று அறிந்தபோதும் மனங்கலங்காது பழிதடைக்கப் போராடி, இறுதியில் சிந்தாமணி "சபதம் எடுத்துக் கொண்டதுபோலவே, விபச்சாரப் பட்டத்திலிருந்தும் - அபின் கடத்தல் குற்றத்திலிருந்தும் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு¹²³ மாசற்றவள் என்பதை தன்னை முன்பு விடும்பி வந்தவனிடம் உணர்த்தி மடிகிறாள்.¹²⁴ இத்தகைய மாந்தர்களைப் படைத்து, பெண்கள் பழிசுமக்கும் பொதிகளாக இன்றிப் பழிதடைக்க அஞ்சாப் பண்பினராக விளங்கவேண்டும் என்ற கருத்தைக் கலைஞர் வற்புறுத்துகின்றார்.

தீமையை எதிர்க்கும் திறன்

தன் குடும்பம், தன் பிள்ளைகள் என்றில்லாது தம்மைச் சுற்றியுள்ள வாழ்வில் தங்குகள் எங்கு நேரினும் அவற்றை எதிர்த்துத் தடுக்க முயன்றிரும் துணிவு கொண்டவர்களாகப் பெண்கள் திகழ வேண்டும் என்ற கருத்துடையவர் கலைஞர். இக்கருத்தை நிறைவுசெய்யும் வகையிலேயே 'மணிமகுடம்' நாடகத்தில் அல்லி படைக்கப்பட்டிருக்கின்றாள்.

ஏழைகள் குடியிருக்கும் இடத்தைக்காலி செய்துவிட்டு அங்குக் கோவில் அமைக்க முற்படுகின்றது அரசு. அதற்காக ஏழைகளை வீரர்கள் விரட்டுகின்றனர். அப்போது அல்லி, அடிக்கும் வீரனின் சவுக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு தன் எதிர்ப்பைக் காட்டுகின்றாள். ஆண்மை கொண்ட வீரர்களின் அணிவகுப்புக்கு எதிரே ஓர் அற்பப் பெண்ணுக்கு இவ்வளவு நெஞ்சமுத்தமா? என்ற வினவும் தலைமை வீரனிடம் ஏனை ஆட்டமட்டும் கற்றதில்லை இந்தக் கை! வெறியர் - களின் உணையை உடைக்கவும் கற்றிருக்கிறது! கலைகாட்டி, நாட்டின் நிலை காட்டும் அழகு சுந்தரிகள் மட்டுமல்ல பெண்கள்; உன் போன்ற கொடியோர்கள் தலைகாட்டினால் அதை நொறுக்கி எறியவும் தெரிந்தவர்கள்!

வீரப்பெண்மணிகள் ஒரு நாட்டின் வெற்றித் திருவிளக்குகள்" ¹²⁵ என்ற வீர முழக்கம் செய்கின்றாள்.

தம்மைக் காத்துக்கொள்ளும் தனித்துணிவு

பெண்கள் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளும் வலிமையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவர் கலைஞர். இதற்கேற்ப, தம் படைப்பில் பெண்மாந்தர்களைப் படைத்து, பெண்கள் துணிவுடைய வாழ்க்கை மேற்கொள்பவர்களாக மாறவேண்டும் என்ற விழைவை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'தூ க்குமேடை' நாடகத்தின் தலைவி வேணி, காமவெறியில் தன்னை நாடுகின்ற அபிநயசந்தரரையும் ¹²⁶ காதலன் பாண்டியனின் முதுகில் கட்டாரி ஒங்க முற்பட்ட பரமார்த்திக அய்யங்காரையும் கொலை செய்கின்றாள். ¹²⁷ உயிர் தனக்கு வெல்லம் அன்று என்ற வீர உணர்வுடையவளாக விளங்குகின்றாள். "வீரத் தாய்மார்களின் புறநாள் ற்றில் புது அத்தியாயம் சேர்த்துவிட்டாய். நாடு கண்டு அதிசயிக்கும் நல்லதொன்று" ¹²⁸ என்று அவளது துணிவு பாராட்டப்படுகின்றது.

சபலம், ஆட்டக்காவடி ஆகிய சிறுகதைகளில் இடம்பெறும் சந்திரா, கனிமொழி இருவரும் தங்களைக் காத்துக்கொள்வதில் தனித்துணிவு பெற்றவர் - களாகக் கலைஞர் படைக்கின்றார். வாலிபன் கன்னத்தில் அவள் கரங்கள் மாறி மாறி விளையாடின ¹²⁹ என்று சந்திராவின் துணைவரும், அவள்கை விளையாடிற்றுப் பண்ணையாரின் கன்னங்களில் ¹³⁰ என்று கனிமொழியின் துணைவரும் கலைஞர் புனைந்து காட்டுகின்றார்.

'தொத்துகிளி' என்ற சிறுகதையில் தன்னை மட்டுமன்றி, தன்னைப் போல் பிற பெண்களையும் காக்க வேண்டிய துணிவான செயல் மேற்கொண்டவளைப்

படைத்துக்காட்டுகின்றார் கலைஞர். அண்ணாமலை என்பவன், அழகான பெண்ணாகப் பார்த்துப் பழகி ஏமாற்றப்பவன். அவனால் ஏமாற்றப்பட்ட விமலா, அவன் அழகாயிருப்பதால் தானே பல பெண்களைக் கெடுக்கிறான் என்பதை உணர்ந்து, இதற்குத் துணிவான செயலால் முடிவுகாண விழைகின்றாள். கல்லூரி ஆய்வுக்கூடத்தில் இருக்கும்போது, 'நைட்ரிக் ஆசைட' அண்ணாமலை முகத்திலே வீசி, அவன் இழிசெயலுக்கு ஒரு இறுதியை ஏற்படுத்தினாள்.¹³¹ இக்கதையின் இறுதியில்,

செல்வப்பிள்ளாய்! இன்று புவியில் பெண்கள்
 சிறுநிலையில் இருக்கவில்லை; விசித்துக்கொண்டார்

 விளையாட நினைத்துவிட்டாய் ஈர்ப்பெண்கள்மேல்!
 பொல்லாத மானிடனே மனச் சான்றாக்குள்
 புகுந்துகொள்வாய் நிற்காதே . . .¹³²

என்ற பாரதிதாசனே அண்ணாமலையின் எதிரில் தோன்றி அறிவுறுத்தவதாய்ப் படைத்துள்ளார். பாரதிதாசன் வழியிலே, பெண்கள் தம்மைக் காத்துக் கொள்ளும் துணிவினைப் பெறவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துபவராகக் கலைஞர் விளங்குதல் உணரத்தகும்.

'புனித ராஜ்யம்' நாடகத்தில் இடம்பெறும் சுந்தரியைப் பரத்தையாக்க முற்படும் நிலையில், அவளிடம் வரும் ஆடவர் இருவரிடமும் பகைமை முட்டி அவர்களிடம் இருந்து தப்புவதாகவும், பேயைப்போல் ஆடி அவர்களை விரட்டுவதாகவும், அவள் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். வலிமை-யினால் வெல்லமுடியாதா என்ற நிலையில் அறிவுத் துணிவினால் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பெண்மையை இங்கு அறிமுகம் செய்கிறார் கலைஞர்.

'ஒரு மரம் பத்தது' என்னும் புதினத்தில் இடம்பெறும் தேவகி, அறிவுத்துணிவால் தன்னைக் காத்துக் கொள்கின்றாள். அவள், கோவிலைச்

சுற்றிவரும்போது, தீயநோக்குடன் பார்த்த ஆண்கள் சிலர், அவள் வெளியே போகும்போதும் அவளைத் தொடர்ந்து அவளைப்பற்றிப் பேசியவாறு வந்தனர். "தனது காலணிகளை எடுத்தபோது அந்த வம்புக்கூட்டம் அவள்பின்னால் நெருங்கி நின்றிருந்தது. அவளுக்கு எதிரே ஒரு நாய் குரைத்துக் கொண்டிருந்தது. கையில் ஒரு காலணியை எடுத்த தேவகி, "ஏதாவது குரைச்ச . . . ராஸ்கல் செமத்தியா வாங்குவே ழாக்கிரதை" என்று அந்த நாயைச்சொல்வதுபோல் சொன்னாள். அடுத்த நிமிடம் அந்த வம்புக் கூட்டம் மறைந்துவிட்டது" ¹³³ என்று திறப்பிடுகிறார்.

கலைகளின் படைப்புகளில் இடம்பெறும் பெண்கள் அடிமையை வெறுத்து உரிமையைப் போற்றல், தீமையை எதிர்த்தல், பழியைத் துடைத்தல், அறிவுத் திறனால் தற்காத்தல் என்னம் மறப்பண்புகளின் இருப்பிடமாகத் திகழ்கிறார்கள் என உணர இயல்கிறது.

பெண்களின் இன்னல்களும் தீர்வுகளும்

பெண்கள் எந்த நிலையிலும் உரிமை வாழ்வுக்கு தகுதியற்றவர்கள் என்ற எண்ணமே இருந்து வருகின்றது. பிறந்தது முதல் கட்டுப்பாட்டிலேயே வாழும் பெண்கள் பருவகாலத்திலும், மணம்புரிந்த பின்பும் ஏதேனாமொரு வகையில் இன்னலை எதிர்கொள்பவர்களாகவே இருக்கின்றனர். பெண்களை வேலைக்காரியாக, காமக்கிழத்தியாக, சடப்பொருளாக ஆடவர் உலகம் எண்ணுவதே இதற்கு அடிப்படைக் காரணம். கொலை, தற்கொலை, கற்பழிப்பு, உயிருடன் வருத்ததல் முதலானவை பெண்கள் நாள்தோறும் சந்திப்பவைகளில் சில. "ஒருக்கப்பட்ட பால் இனம் பொருளாதாரத் துறையில் அடிமைப்பட்டுள்ளது. முதலாளித்துவத்தின் கீழ் எவ்வளவு ஐனநாயகம் இருந்தபோதிலும், பெண், வீட்டு அடிமையாகவே இருக்கிறாள். பருக்கை - யறையிலும், குழந்தை வளர்ப்பு இடத்திலும், சமையலறையிலும் அடைக்கப்

பட்டுள்ள ஓர் அடிமையே" ¹³⁴ என்று லெனின் பெண்களின் துன்பநிலையை வெளிப்படுத்துகின்றார். "பெண்ணுலகிற்கு ஏற்பட்ட துன்பம், "பெண்ணாய்ப் பிறப்பதிலும் மண்ணாய்ப் பிறக்கலாம்" என்னும் பழமொழியை எழுவித்ததெனில், பெண்ணுலகத் துன்பத்தை என்னென்று விளக்குவது" ¹³⁵ எனப் பெண்களின் அவலநிலையை வெளியிடுகின்றார் திரு.வி.க.

பெண்களை உயர்வாகக் கருதித் தொண்டு செய்பவர்களில் ஒருவராகக் கலைஞர் விளங்குகின்றார். பெண்களுக்கு நேரும் பலவகைக் கொடுமைகளைத் தம் படைப்புகளில் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றின் இழிவைப் புலப்படுத்தி, கொடுமையிழைக்கும் ஆணுலகு மாறவேண்டியதற்கான நெறிமுறைகளைத் தெரிவிப்பவராகவும், பெண்களுக்குச் சட்டத்தின் மூலம் இன்னல்களிலிருந்து விடுபட்டு உரிமை வாழ்வுபெறத் துணைசெய்பவராகவும் விளங்குகின்றார்.

கலைஞரின் படைப்புகளில் காண்பெறும் பெண்களின் இன்னல்களை

ஆடவர் வல்லாண்மை,
பொருந்தா மனம்,
கைம்மை,
காதல் நிறைவேறாமை,
பொருளின்மை,
சமுதாய அமைப்பு

என அறுவகையாகப் பாகுபாடு செய்யலாம்.

ஆடவர் வல்லாண்மை

பெண்களின் இன்னல்களுக்கு முதற்காரணமானவர் ஆண்களே.

சமுதாயத்திலும், குடும்ப அமைப்பிலும், உடலமைப்பிலும் தாங்களே வலிவுடையவர் என்ற எண்ணங்கொண்ட ஆடவரின் வல்லாண்மை, துயரை ஏற்றக்

கொள்ளும் சோதனைக் களமாகப் பெண்களை ஆக்கி வருகின்றது. திருமணமான ஆடவர், திருமணமாகாத ஆடவர் ஆகியோர் தங்கள் காமவெறியின் அளவுமிக, தீர்த்துக்கொள்ளத் தகுந்த போக்கிடம் இன்றிப் பிற குடும்பத்துப் பெண்களுக்கு இன்னல் தரும் நிலையே மிகுந்து காணப்படுகின்றது. அன்புநெறி இன்னதென்று உணராது, உடலைக் கெடுக்கும் வெம்மை நெறியில் நழைந்து இன்னலை ஏற்படுத்தும் ஆடவரைப் பற்றித் திரு.வி.க. "காம எண்ணம் உள்ளமட்டும் அஃது அவர்களை மலையிலும் எரிக்கும்; நீரிலும் எரிக்கும்; காட்டிலும் எரிக்கும்; நாட்டிலும் எரிக்கும்" ¹³⁶ என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

கலைஞர் இத்தகைய ஆடவரால் இன்னலைச் சந்தித்துத் தங்கள் வாழ்க்கையை இழந்து தவிக்கும் பெண்ணுலகைக் காட்டுகின்றார். இனி வருங்காலத்தில், பெண்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய முறையினைக் காட்டுபவ - ராகவும் விளங்குகின்றார்.

'பெரிய இடத்துப் பெண்' என்ற கதையில் இடம் பெறுபவள் குமுதா. தலையாரி உத்தண்டியின் மகள். பன்னையார் உலகநாதர்; அவரது மனைவி கண்ணம்மா. பன்னையாரோ, கண்ணம்மாவின் மீது கடுத்தைச் செலுத்தாது திருமணமாகாத குமுதாவின் மீது நாட்டம் காட்டினார். "காமாந்தகார பூதத்தின் உபத்தந்தோய்ந்த நகங்களால் என் இதயம் சிழிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதனுடைய கடைவாய்ப் பற்களின் கூர்மை என்னைப் பிளந்தெறிந்தது" ¹³⁷ என்று தான் அழிக்கப்பட்டதைக் குமுதா வெளியிடுகின்றாள். சமுதாயத்திற்கு, தீயவர்களை உருவாக்காதே என்று வேண்டுகோளை விடுத்துவிட்டு, உடலை மண்ணுக்கு ஒரையாக்கிக் கொள்கிறாள்.

'தொத்துகிளி' என்ற சிறுகதையில் இடம் பெறும் விமலா, தன்னை விடும்பிய அண்ணாமலை என்பவன், கண்ணுக்கினிய பெண்களைக் கசக்கி எறிந்து மரத்துக்கு மரம் தாவும் தொத்துகிளி போன்றவன் என்பதை உணர்ந்து தன்

உயிரையே முடித்துக் கொள்கிறாள். ஆனால் அண்ணாமலையால் இனிப் பெண்களுக்கு அவலம் கூடாது என்ற கருதி அவைது அழகைக் குலைத்து விடுபவளாகவும் மாறுகின்றாள். 'புதையல்' புதிதத்தில் இடம்பெறும் துமாரவடிவின் மனைவி வள்ளி, டாக் குறை என்ற தேயிலைத்தோட்ட முதலாளியின் கொடுமைக்கு ஆளாகுமுன்னர் தன்னையே அழித்துக் கொள்கிறாள்.

'பிரேத விசாரணை' என்ற சிறுகதையில் இடம்பெறும் கருப்பாயி, மாட்டுத் தொழுவத்தில், சாணம் அள்ளுகையில் பண்ணையார் அண்ணாமலை முதலியாரின் காமவெறிக்கு ஆளாகின்றாள். தாயாசிவிட்ட நிலையில், பண்ணையாரால் விரட்டப்பட்டு, மகப்பேறு வலிதாங்காது, கோவில் குளத்தில் விழுந்து வாழ்வை முடித்துக்கொள்கிறாள். "சமுதாய வரலாறு முழுவதிலும் எல்லா ஒருக்கப்பட்ட, சுரண்டப்பட்ட வர்க்கங்களும், எப்போதும் ஒருக்குவோர்களுக்கு முதலில் தமது கலிகொடுபடாத உழைப்பையும், இரண்டாவதாக எஜமானர்களின் வைப்பாட்டிகளாக இருப்பதற்குத் தமது மகளிரையும் கைமாற்றிக் கொடுக்கும்படியான நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாகி வந்துள்ளனர்" ¹³⁸ என்ற லெனின் கூற்றக்கேற்ப, வள்ளி, கருப்பாயி வாழ்க்கை அமைந்துள்ளது.

'பனங்குலை' என்ற சிறுகதையில் இடம்பெறும் கமலம், வேலனை விரும்பிக் காதலிக்கிறாள். அவளிடம் ஆசைகொண்ட முரட்டு மோதக விநாயகம் பிள்ளை எப்படியும் அவளை அடையவேண்டும் என்று, கிழவேடத்துடன், அந்த இளங்காதலர்களிடம், தான் அவர்களின் தந்தையென்றும், அவர்களிருவரும் அண்ணன்-தங்கை என்றும் பொய் கூறுகின்றார். கமலம் உடன் மயங்கித் தன் உயிரை இழக்கிறாள். வேலன் பனைமரத்திலிருந்து விழுந்து இறக்கின்றான். மோதக விநாயகம் பிள்ளையின் காமவெறி காரணமாக, கமலம் தன்

உயிரையும், வாழ்வையும் இழந்துவிடுகிறாள். இதன்மூலம் ஆடவரால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் அல்லலைக் கலைஞர் காட்டுகிறார்.

'நெடுப்பு' என்ற சிறுகதையில் இடம்பெறுபவள் பிரபா.

அவள் கணவன் அருள். அருளின் நண்பன் பூபதி. நண்பன் மனைவி பிரபாகுவத் தன் காமவேட்கைக்கு இசைவித்துக் காலப்போக்கில் அவளை நோயாளி-யாகவும் மாற்றுகின்றான் பூபதி. அவன் செயலால் கணவனின் வெறுப்புக்கு ஆளாகியும், நோய்பெற்றும் பிரபா இறந்துவிடுகிறாள். 'செத்தவள் கதையிலும்' எல்லப்பனின் மனைவி செல்லாயி, கோடிவீட்டுக் கோவிந்தனின் காம உணர்வால் இன்னலுக்கு ஆளாகி இறுதியில் கணவனாலேயே சாகடிக்கப் படுகின்றாள். பெண்டிரின் அழிவுக்குக் காரணமான ஆடவர்களின் இத்தகு இழி செயல்களை இக்கதைகளில் கலைஞர் காட்டுகின்றார்.

'தப்பி விட்டார்கள்' என்ற சிறுகதையில், ஆலை முதலாளி இராம குரையால் இன்னலுக்கு ஆளாக்கப்பட்ட தங்கம், சமுதாயக் கொடுமையிலிருந்து தப்புவதற்குத் தன் கணவனை அழித்துத் தானும் அழிபவளாக இடம் பெறுகின்றாள்.

'தேனலைகள்' என்ற தொகுப்பில் உள்ள, 'யாழ்' எனும் கவிதைநடைச் சிறுகதையில் இடம்பெறும் பெண்ணொருத்தி, கணவன் நொண்டி என்பதால் தன்னைத் தொட்டிழுத்த ஒருவனிடமிருந்து தப்பிக்க வேண்டி, "எந்தன் கற்பும் உளவும் போய்விட்டால் அவை வாங்க அங்காடி கிடையாது, அறிவாய்"¹³⁹ எனக் கூறி தன் கணவனை அழித்துத் தானும் அழிந்து விடுகிறாள். ஆடவர் இன்னல் காரணமாக, கணவன் மனைவி இருவருமே தங்கள் வாழ்வை முடித்துக் கொள்வதைக் கலைஞர் இவ்விருகதைகளில் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'பெற்ற பிள்ளையை விற்ற தாய்' என்ற சிறுகதையில் இடம் பெறும் பிரேமா, கண்ணபிரான் என்பவனின் காமவெறிக்கு ஆளாகின்றாள். கடுவுற்றும் அவளைக் கண்ணபிரான் மணம்புரிந்து கொள்ளாமல், வேறு

ஒருத்தியை மணந்து கொள்கிறான். வேறு ஒருத்தியிடம் குழந்தையைக் கொடுத்து விட்டுத் துயரெழுகின்றாள் பிரேமா. பெண்களின் கற்பைச் சிறையாடிவிட்டு அவர்களின் வாழ்க்கைக்குப் பொறுப்பேற்காத ஆடவர்களின் கொடுமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றார் கலைஞர்.

ஆடவரின் காமவெறி காரணமாக, இன்னுக்கு ஆளாகி இறதியில் வாழ்வை மடித்துக் கொண்ட பெண்களாக சிந்தாமணி, அனந்தி இருவரையும் 'வெள்ளிக்கிழமை' புதிதத்தில் படைத்துள்ளார் கலைஞர். காம உணர்வு காரணமாகத் தன்னை விரும்பும் சார்ஜென்ட் குண்டப்பனால் தன் கணவன் மருத்துவமனையில் மடிந்ததும், தாலும் அவனுடன் மடியும் பெண்ணாக வேணியை 'வேணியின் காதலன்' என்ற சிறுகதையில் காட்டுகின்றார். "ஆண்கள் என்றாலே சபலம் என்றதான் அர்த்தம்".¹⁴⁰ இத்தகு சபலம் பிடித்த ஆடவன் ஒருவனின் செயலால், சந்திரா என்பவள், தன் கணவனின் வெறப்புக்கு ஆளாகி, பெற்ற குழந்தையையும் இழப்பதைச் 'சபலம்' என்ற சிறுகதையில் கலைஞர் புலப்படுத்துகின்றார்.

'மகான் பெற்ற மகன்' நாடகத்தில் வெற்றிவேலன் என்பவனின் காமஉணர்வு காரணமாகத் துன்பத்துக்கு ஆளாகும் பெண்ணாக முத்தாயி இடம் பெறுவதையும்,¹⁴¹ மாய்கைநாத சாமியாரின் உடல்வெறி காரணமாக, திருமணம் ஆகாமலே குழந்தை பெற்று, தன் மகன் என வெளி உலகுக்கு வெளிப்படுத்தாமலும், மணம் புரிந்துகொள்ளாமலும் இன்னுக்கு ஆளாகும் பூங்காவனத்தையும் கலைஞர் படைத்துப் பெண்ணுலகு, ஆண் வல்லாண்மையின் விளையாட்டுப் பதுமையாக்கப்படுவதைக் காட்டுகின்றார்.

ஆடவரின் உடல் தினவு காரணமாக, இன்னலை ஏற்றல் என்ற ஒரு நிலையில் மட்டுமின்றி, தங்களைக் காத்துக்கொள்ளவும், தங்களின் இயலாமையை

மறைக்கவும் விரும்பும் ஆடவர்களால் இன்னலுக்கு ஆளாகும் மகளிரையும் கலைஞரின் படைப்புகளில் காண முடிகின்றது .

'நடுத்தெரு நாராயணி' என்ற கதையில் நாராயணி, தன் கணவர் கிருட்டினய்யர் கோவிலில் திருடிய குற்றத்திலிருந்து தப்பிக்கவேண்டி, கோவில் அறங்காவலர் நரசிம்ம நாயுடுவின் ஆசைக்கு இனங்குமாறு தன் கணவராலேயே வற்புறுத்தப்பட்டு இன்னலுக்கு ஆளாகின்றாள். 'வான்கோழி' புதினத் தலைவி கண்ணம்மா வாழ்வில் வரம்பு வேண்டுபவள். அவள் கணவன் இன்ப-சாகரன், தான் ஆண்மையற்றவன் என்பது மனைவிக்குத் தெரியக்கூடாது என்பதற்காகக் கட்டுப்பாடுகள் பல விதித்து, தன் வேலையாள் கறப்பனை அவளுடன் உடலுறவு கொள்ள வைத்துப் போலி வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறான். ஒரு சூழ்நிலைக்குத் தாயாகும் அளவில், உண்மை அறிந்த கண்ணம்மா, தன் உள்ளம் விரும்பாத ஒன்று, தன் கணவனால் தனக்குத் தரப்பட்டதே என்ற இழிவினால், உயிரைப் போக்கிக் கொள்கிறாள். ஆடவரின் திருட்டு வாழ்க்கை, போலிவாழ்க்கை காரணமாகப் பெண்கள் சந்திக்கும் இன்னல்களைக் கலைஞர் இக்கதைகளில் வெளிப்படுத்துகின்றார் .

இவ்வாறு "ஒநாய்களுக்கு இடையே மான்குட்டி^{யை} வைத்துக் காப்பது போல"¹⁴² பெண்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அவலநிலையில் உள்ளதைக் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார். 'ரோமாபுரிப்பாண்டியன்' முத்துநகை, 'ஆட்டக் காவடி' கனிமொழி, 'புனித ராஜ்யம்' சுந்தரி, 'ஒரே முத்தம்' குமரி, 'பெற்ற பிள்ளையை விற்ற தாய்' பிரேமா, 'மகான் பெற்ற மகன்' பூங்காவனம், 'பெரிய இடத்துப் பெண்' குமுதா ஆகிய பெண்கள் திருமணமாகாத நிலையில் ஆடவர்க்கு இரை ஆனவர்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களில், பிரேமா, பூங்காவனம் இருவரும் மனமகாமல் சூழ்நிலைகளைப் பெற்று ஆடவர்களின் கொடுமைக்கு அல்லற்படுகின்றனர். 'ஒரே முத்தம்'

முத்தனின் காதலி முத்தாயி, தூ க்குமேடை பான்டியனின் காதலி வேணி,
 'பனங்குலை' வேலனின் காதலி கமலம் ஆகிய காதல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்ட
 பெண்கள், இன்னுக்கு ஆளாகியவர்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். 'புதையல்'
 வள்ளி, 'சூளிமலை' மைனா, 'சபலம்' விமலா, 'நெடுப்பு' பிரபா,
 'தப்பி விட்டார்கள்' தங்கம், 'செத்தவள் கதை' செல்லாயி, 'வேணியின்
 காதலன்' வேணி, 'யாழ்' சிறுகதையில் இடம் பெறும் பெண் ஆகியோர்
 திருமணமான நிலையில், பிற ஆடவரின் துன்பத்துக்கு ஆளாகியவர்களாகப்
 படைக்கப்பட்டுள்ளனர். வான்கோழி கண்ணம்மா, நடுத்தெரு நாராயணி
 இருவரும் கணவர்களால் பிற ஆடவர்க்கு அடிமையாக மாறும் நிலையைக்
 காட்டுகின்றனர். 'பிரேத விசாரணை' கருப்பாயி, 'தொத்துகிளி'
 விமலா இருவரும் கைம்மை நிலையில் பிற ஆடவரின் இன்னுக்கு ஆளாகின்றனர்.

ஆணாதிக்கம் காரணமாக அல்லலும் பெண்களில் பெரும்பாலோர்
 இறந்துவிடுவதாகவே கலைஞர் படைத்துக் காட்டுகின்றார். எனினும்,
 சிவனடியாரைத் தாக்கும் முத்துநகை, மிருகண்டு முதலியாரைக் கன்னத்தில்
 அறையும் கனிமொழி, அபிநய சுந்தரரைச் சாகடிக்கும் வேணி, கோயில்
 அறங்காவலரைக்கொன்றொழிக்கும் மைனா, சபலம் கொண்ட சந்திரனைத்
 தாக்கும் விமலா, துப்பாக்கியைப் பயன்படுத்திச் சுட்டு வீழ்த்தும் நாராயணி
 ஆகிய மாந்தர்களின் மூலம், பெண்கள் தங்களைக் காத்துக்கொள்ளும் துணி-
 வுடையவர்களாக மாறவேண்டும் என்ற விழைவை வெளிப்படுத்துகிறார் கலைஞர்.

இன்னுக்கு ஆளாகும் பெண்ணொடுத்திக்குப் புதிய வழியொன்றைக்
 'கலட்சிக் கட்டம்' என்ற சிறுகதையில் கலைஞர் காட்டுகின்றார்.
 மாற்றான் மனைவி மல்குளாவுடன் தன் கணவன் மகிழ்ந்திருப்பதை அறிந்து
 வேதனையுற்றாள் கோகிலா. "நங்கள் செய்த தவறுகளுக்காக நானும்
 தவறு செய்வதா என்று எண்ணினேன். இது முறையல்ல என்று உலகம் சொல்லும்";

அறிவாளிகளும் சொல்லுவார்கள்; ஆனால் உம்மைப் போன்றவர்கள் சீர்திருந்தி நடக்க என் ஒழுத்தியின் முடிவு பாடமாக இருக்கட்டும்" ¹⁴³ என்ற கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டு, மஞ்சளாவின் கணவன் கோபாலுடன் வாழ்க்கை நடத்த தில்லி சென்றுவிடுவதாகப் படைத்துக் காட்டுகின்றார். "அவர்களைப் போலவே பெண்களும் செய்யத் தயாராயிருக்க வேண்டும். ஆன் இரண்டு வைப்பாட்டிகளை வைத்துக்கொண்டால், பெண்கள் முன்று ஆசை நாயகர்களை வைத்துக்கொள்ள முற்படவேண்டும். உடனே நிலைமை சரிப்பட்டுப் போகும்" ¹⁴⁴ என்றும் பெரியார் கருத்துக்கு ஏற்பவே கலைஞரின் கருத்தும் அமைந்துள்ளது.

பெண்களின் இன்னல் தீர வேறு ஒரு வழியினையும் கலைஞர் சுட்டுகின்றார். சுருளிமலை புதினத்தில் காதலி மைனா இறந்ததை அறிந்த சிங்காரம் "உலகத்திலே பிறந்திருக்கிற பெண்கள் முயுவதும் எனக்குத் தாய்கள், தங்கைகள், அக்காள்கள், ஒரே ஒழுத்தி எனக்கு மனைவியாகப் பிறந்தாள். அவள் மாண்டுவிட்டாள்" ¹⁴⁵ என்று கூறி இனி மனமே செய்து கொள்வதில்லை என மன உறுதி கொள்கின்றான். ஆடவரின் மனமாற்றத்தின் மூலம் பெண்-னுலகு துன்பத்திலிருந்து விடுபடமுடியும் என்பதனை இதனால் உணரலாம்.

இவ்வாறாக, பெண்கள் ஆடவரின் இன்னலில் இருந்து விடுபட, தங்களைக் காத்துக்கொள்ளும் துணிவுடையவராக, ஆடவர்க்குப் படிப்பினை அளிப்பவராக விளங்க வேண்டும் என்றும் தன்னையும் தன் ஆளையும் காப்பாற்ற முடியாது இறப்பைத் தழுவும் பெண்கள் நிலைகண்டு, ஆடவருலகம் மனமாற்றம் பெறவேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறார் கலைஞர்.

பொருத்தாடமணம்

எம்பெண்களை வயதான ஆண்களுக்கு மணமுடித்துக்கொடுப்பதும், வயதும் செல்வமும் பொருந்தியிருப்பினும் மணம் விடும்பாத ஆண்களுக்குப் பெண்களை மணமுடித்து வைப்பதும் பொருந்தா மணத்துள் அடங்குவன.

இருமனைவியர் மணமும் இதனில் அடங்குவதாகும். "இம்மணங்களால் இன்பம் விளைவதில்லை. நற்பிள்ளைப் பேறும் உறுவதில்லை" ¹⁴⁶ என்ற திடு.வி.க. தெளிவுசெய்கின்றார். பாரதிதாசனும் 'பொருந்தாமணம் மன்னாய்ப் போக' ¹⁴⁷ என்று கடிந்துரைக்கின்றார்.

பொருந்தா மணத்தினால் பெண்கள் அடையும் மன வேதனையை விளக்கிச்சமுதாயம் பொருந்தா மணத்தை விட்டொழிக்க வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்துகிறார். "என் மனைவி இறந்திட்டாள், வேறு மணம் வேண்டுமென்போய், பின் நீ சாவு முனை அடைந்திட்டால் உன் மனையாள் காவுகொடுக்க, வேண்டுமோ காதல்தனை" ¹⁴⁸ என்று வினவுவதன்மூலம் வயதானவன் மறுமணம் செய்ய நினைக்கும்கொடுமையை மறுக்கின்றார். 'கங்கையின் காதல்' என்ற சிறுகதையிலும் கலைஞர் பொருந்தா மணத்தை வெறுக்கும் நிகழ்ச்சி அமைகின்றது. தாரை, கங்கை ஆகிய புராணப் பெண்களின் வாழ்க்கை நிலையை எடுத்துரைத்து, "கிழவனுக்குப் பெண் கொடுக்காதே! இரு மனைவியர் மணத்துக்கு இணங்காதே" ¹⁴⁹ என்று பிற மக்களுக்கு அப்பெண்களின் வாயிலாக அறிவுரை தருபவராகக் கலைஞர் விளங்குகின்றார். கிழவனுக்கு மணமுடிக்கும் பொருந்தா மணத்தினால், பெண்களின் இளமையும், எழிலும் வீணாவதைப் புலப்படுத்தி அத்தகைய கொடுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை வற்புறுத்துகின்றார்.

'பெரிய இடத்துப்பெண்' என்ற சிறுகதையில் மணம் விடும்பாத நிலையில் ஒருவனுக்கு மனைவியாக்கப்பட்டபெண்ணின் வாழ்வினைக் கலைஞர் படைத்துள்ளார். இக்கதையில் கண்ணம்மா "என் மணத்துக்கேற்றவனை, மணம் முடித்திருந்தால் என் நிலை இப்படி ஆகி இருக்குமா?" ¹⁵⁰ என்ற வினவுபவளாகவும், "ஔர் ஆணுகரை மட்டும் எனக்குத் துணைவராகச் சேர்த்திருந்தால் போதுமே! சீதனமா வேண்டும், எனக்குச் சீதனம்" ¹⁵¹ என்று விடும்புபவளாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

'புதையல்' புதினத்து மேனகாவைப் பொருத்தமில்லாத வெள்ளியம்பலத்துக்கு மணமுடித்ததால், "கரமுரடான மலைப்பாறையிலே தாமரை மலர் ஒன்றுகிடப்பதுபோல காட்சியளித்தது அவள் முகம்" ¹⁵² என்ற புனைகின்றார் கலைஞர். ஒரு பெண் ஏமாந்து பொருந்தாமனத்தைத் தானே புரிந்துகொண்டு உண்மையறிந்தபின் துயருறுவதைச் 'சுருளிமலை' புதினத்தில் சுட்டுகின்றார் கலைஞர். ¹⁵³

இவ்வாறு பொருந்தாமனத்தினால் வேதனைப்படும் பெண்களில் 'பெரிய இடத்துப்பெண்' கண்ணம்மா தன் உள்ளம் விரும்பும் வேற ஓர் ஆடவனடன் சென்று வாழ்வதாகப் படைத்துள்ளார். 'புதையல்' மேனகா, அம்பலத்தை வெறுத்து, துரையின் மீது ஐசைகொண்டு வீட்டைவிட்டு வெளியேற முயலுவளாக விளங்குகின்றாள். 'சுருளிமலை' மைனா, வயதான பாகவதரிடம் தன் இளமை உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி, அவரிடமிருந்து வெளியேறி, தன் கண்ணைக் கவர்ந்த சிங்காரம் என்பவனுடன் வாழத் துடிக்கின்றாள். புராணப்பெண்டிர் தாரை, கங்கை ஆகியோர் கணவர் அறியாது கூடா ஒழுக்கம் கொள்பவர்களாக விளங்குகின்றனர்.

பொருந்தா மனமும், இழுமனைவியர் மனமும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், இவற்றால் துயருறும் பெண்டிர், உள்ளம் விரும்பிய ஆடவருடன் சேர்ந்து வாழும் உறுதிபெற வேண்டும் என்றும் உணர்த்துகின்றார் கலைஞர். "கற்புக்காக மனத்துள் தோன்றும் உண்மையன்பை, காதலை மறைத்துக்கொண்டு - காதலும் அன்புமில்லாதவனுடன் இருக்கவேண்டும் என்கின்ற சமூகக்கொடுமை அழிய வேண்டும்" ¹⁵⁴ என்ற பெரியார் கருத்தும் கலைஞரின் கருத்தும் ஒத்திருத்தல் உணரத்தகும். மேலும் இத்தகைய உரிமை, பெண்களுக்கு வழங்கப்படவில்லையெனில், சமுதாயத்தில் ஒழுக்கக்கேடே ஏற்படும் என்பதை தாரை, கங்கை செயல்கள்மூலம் உணர்த்துகின்றார் கலைஞர்.

கைம்பெண் மறுமலத்தை வரவேற்பவராக விளங்குகின்றார். "உணர்ச்சிப் பசியை ஆட்க்கமுடியாத ஒரு விதவைப்பெண், பத்துப்பேரிடம் ரகசியமாக யாசிப்பதை விடுத்து - வெளிப்படையாகவே ஒருவனை மணந்து வேளா - வேளைக்கு சாப்பிடுவதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்?"¹⁵⁷ என்று வினவி, கைம்பெண் மலத்தை வரவேற்று, உரிமை மறக்கப்படும் நிலையில் ஒழுக்கக் கேடு நிகழலாம் என எச்சரிக்கை விடுகின்றார். அவரது எச்சரிக்கை, "கட்டாய விதவை நிலையில் பெண் நிறுத்தப்பட்டால், எதிர்காலத்தில், ஒரு உறாக்கொள்ளப்பட்ட மனைவியாகும் இயற்கை உரிமையை அவனிடமிருந்து பிரிக்கிவிடுவதால் ஒழுங்கீனமான நடவடிக்கைகள் அதிகரிக்க வாய்ப்புத் தரப் படுகிறது"¹⁵⁸ என்ற அம்பேத்காரின் கருத்துடன் ஒத்துச் செல்வதை உணரலாம்.

மனைவியை இழந்த ஆடவன் மறுமணம் செய்து கொள்ளும் சமுதாய நடைமுறை போல பெண்களின் உணர்வு மதிக்கப்பட, ஒழுக்கம் நிலைக்க, காவலன் இழந்த பெண்களும் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற உரிமை போற்றப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துடையவர் கலைஞர். "கோடாறு கோடப்பேரால் கொண்டாடப்படுகிற நபிகள் நாயகம் கதிரா அம்மையார் என்ற விதவைவயத்தானே கல்யாணம் செய்துகிட்டார்"¹⁵⁹ என்று ஒரு கதைமாந்தர் குறுமாறு படைத்துக்காட்டுகின்றார். எண்ணற்றோர் வழி- காட்டியாகப் போற்றும் நபியின் செயலை முன்னிறுத்தி, கைம்பெண் மறு- மலத்தில் எவ்வித இழிவும் கிடையாது என்பதை அனுவலுக்கு உணர்த்துகின்றார்.

'ஒரு மரம் பத்தது' என்றும் புதினத்தில் ஒரு குழந்தையுடன் உள்ள கைம்பெண் தேவகியை, ரகு என்பவன் மணம் செய்து கொள்வதாகக் காட்டு- கின்றார். 'நச்சுக்கோப்பை' என்றும் நாடகத்தில், சாந்தா என்பவள், அரியலூர் அழகப்பனை மணந்து குறுகிய காலத்திலேயே கைம்பெண் ராக

மாறியதை வெளிப்படுத்துகின்றார். அத்துடன் மட்டுமன்றி, இறக்கும் நிலையில், கணவனே, தன் மனைவி சாந்தாவிடம், "உன் வாழ்வை வாட்டிக் கொள்ளாதே மறுமணம் செய்துகொள் கண்ணே!"¹⁶⁰ என்று வேண்டுகின்ற புதுமையையும் படைத்துக் காட்டுகின்றார். "கரும்பினியாளன் நாள் இறந்தபின் மாதே கைம்பெண்ணாய் வருந்தாதே . . . ஆசைக்குரியவனை நாடு - மகிழ்வோடு - தார்குடு - நலந்தேடு"¹⁶¹ என்று பாரதிதாசனின் படைப்பினை நினைவு படுத்துகின்றார். இந்நாடகத்தில் இடம் பெறும் ஏகாம்பரம் கைம்பெண் மணம் புரிபவனாகவும், பழனியப்பன், சிவகுரு ஆகியோர் கைம்பெண் மணத்துக்குத் துணை நிற்பவர்களாகவும் கலைஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

குழந்தையைப் பெற்றுள்ள கைம்பெண் மணத்தை வற்புறுத்த 'ஒரு மரம் பூத்தது' புதினத்தையும், இளம்வயதில் கைம்மையுற்ற பெண்ணின் மறு-மணத்துக்கு நச்சுக்கோப்பை நாடகத்தையும் கலைஞர் படைத்தளித்தார் என்ற கருதலாம். படைப்பின் வழியன்றி, நடைமுறையிலும் கைம்பெண் மறுமணத்தை வரவேற்பவர் கலைஞர். தாமே முன்றின்று கைம்பெண் மறுமணத்தை நடத்தி வைத்தவராக விளங்குகின்றார்.¹⁶² கைம்மைத் துயர் நீங்க, சட்டத்தின் துணைகொண்டு விதவைகள் மறுவாழ்வு திட்டத்தை மேலும் விரிவுபடுத்தி நடைமுறைப்படுத்தினவர் கலைஞர். நாற்பத்தைந்து வயதான கைம்பெண்டிடுக்கு முதியோர் உதவித்தொகை வழங்கும் திட்டத்தையும், முப்பது வயதுக்குக் குறைந்த கைம்பெண்டிர் மறுமணம்செய்து கொண்டால் அரசு சார்பில் பத்தாயிரம் உடூபா பெறும் திட்டத்தையும் கொண்டு வந்து, இன்னலைத் துடைப்பவராகவும், மறுமணத்தைப் பெருகச் செய்பவராகவும் விளங்குகின்றார். தையல் இயந்திரங்கள் அரசால் இலவசமாக வழங்கும் திட்டம் கொணர்ந்து அவர்களின் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுபவராகவும் திகழ்கின்றார்.¹⁶³

கைம்மை கூடாது; அதனால் ஒழுக்கக்கேடு விளையும்; கைம்பெண் மறமணம் கட்டாயம் வேண்டும் என்றும் கழுத்துடையவர் கலைஞர் என்பது காணத்தகும்.

காதல் நிறைவேறாமை

"காதல் உயிர்கள் தோன்றிய காலந்தொட்டு இருந்து வரும் நல்ல உணர்ச்சி" ¹⁶⁴ "காதல் அடைதல் உயிரியற்கை - அது கட்டில் அகப்படும் தன்மையதோ" ¹⁶⁵ என்று காதல் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்படாதது என்பதை எடுத்துக் கூறுகின்றார் பாரதிதாசன். காதலுக்குத் தடை ஏற்படுத்துவதை எதிர்க்கவும் செய்கின்றார். ¹⁶⁶ பாரினிலே காதலெனும் பயிரை மாய்க்க மூட மக்கள் முயன்று வேதனைப்படுவதைப் பாரதியார் தம் கவிதையில் கண்டிக்கின்றார். ¹⁶⁷

கலைஞர் காதலை வரவேற்கும் கொள்கையாளர். தம் படைப்பு-களில் காதல் மணங்களைப் படைத்துக் காட்டுவதோடு காதல் நிறைவேறாமை காரணமாகத் துயரூறும் மகளிரையும் இடம்பெறச் செய்கின்றார். காதல் மறப்புக் கடுமையாக உள்ளதால் பெண்ணடிமை இன்றம் சமுதாயத்திலிருந்து விடுபடவில்லை என்பதை உணர்த்துகின்றார்.

'நச்சுக்கோப்பை' நாடகத்தில், காதலன் ஏகாம்பரத்தை மணக்கவியலாது தந்தையால் தடுக்கப்படுகின்றான் சாந்தா. 'பனங்குலை' சிப்கதையில் கமலத்தின் காதல், காழகன் ஓடுவனின் பொய்யான கூற்றினால் தோல்வியில் முடிந்து விடுகிறது. 'தொத்துகிளி' விமலாவின் காதலும், 'பெற்ற பிள்ளையை விற்ற தாய்' பிரேமா கொண்ட காதலும், ஆடவரின் இழிவு காரணமாகத் தோல்வியடைவதைக் கலைஞர் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.

காதலுக்கு மனப்பொருத்தம் தேவை; பாஷனர்ச்சியால் கேடே விளையும் என்பதை இக்கதைகளில் தெரிவிக்கின்றார்.

'து' க்குமேடை' நாடகத் தலைவி வேணி, பாண்டியனைக் காதலிப்பவள். தந்தை தடையாக இருந்தாலும் அவரை எதிர்த்துக் காதலை நிறைவேற்றிக்கொள்ள உறுதியாகச் செயல்பட்டவள். ஆனால், காதலன் து' க்குமேடைக்கு அனுப்பப்படுவதை அறிந்துதன்னையே மாய்த்துக் கொள்கிறாள்.¹⁶⁸ 'மணிமகுடம்' நாடகத்தில் காதலன் புதுமைப் பித்தனே மணிமகுட மன்னன்; அவனைக் கொல்லாவிட்டால் மக்கள் மன்றத்தின் பழிக்கு ஆளாக நேரிடும்; கொன்றால் காதலனைக் கொன்ற துயர் நேரிடும்; எனவே, இதிலிருந்து விடுதலை அடைய அல்லி தன்னையே துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொள்பவள் ஆகின்றாள்.¹⁶⁹ "இன்று தொட்டுப் புவியே - இரண்டெண்ணம் ஒருமித்த பின், நின்ற தடை புரிந்தால் - நீ நிச்சயம் தோல்வி கொள்வாய்"¹⁷⁰ என்று பாரதிதாசன் கூறியவாறு இக்காதலர்கள் தங்கள் வாழ்வை முடித்து, காதல் எதிர்ப்புக்குத் தோல்வி தருபவர்களாகக் கலைஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். குறிக்கோள் கொண்ட மகளிர் அக்குறிக்கோள் அடிப்படையில் காதலர்களைத் தேர்கின்றனர். அக்காதலர்களின் மறைவிற்குப் பின் வேறு ஆடவரை எண்ணிப்பார்க்கவும் இயலாத நிலையில் அல்லியும் வேணியும் தங்கள் உயிரைப் போக்கிக் கொள்பவர்களாக விளங்குகின்றனர்.

'முடியாத தொடர்கதை' என்ற சிறுகதையில் பெற்றோர்/செய்த தவறு காரணமாகச் சித்ரா காதலில் தோல்விகண்டு தன் உயிரைப் போக்கிக் கொள்பவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். பெற்றோரின் பொருளாசை காதலுக்குத் தடையாக இருந்து இன்னல் ஏற்படுத்தியமையை 'வளையல் வாங்கலையோ' என்ற சிறுகதை தெரிவிக்கின்றது.

இவ்வாறு கலைஞர், பெண்கள், காதல் தோல்வியால் இன்னலடைவதற்கு மனஉறுதி, பெற்றோர், அவர்களுடைய பொருளாசை காரணமாக இருப்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். பெண்கள், தாங்கள் விரும்பும் ஆடவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் விழிப்புடன் விளங்குவது, காதல் தோல்வியிலிருந்து விடுபடுவதற்குரிய ஒரு வழியாகும் என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றார்.

சமுதாய அமைப்பு

பெண்களைப் பொதுவுடைமையாக்கிப் பயன்படுத்த விரும்பிய ஆண்கள், அவர்களைக் கோயில்களில் பதியிலார்களாகப் பணியாற்றச்செய்து பக்தி மூலம் பூசி வைத்தனர். இவ்வாறு இடம்பெற்ற பணிப்பெண்கள் மூலம் பரத்தமை ஒரு தொழிலாக வளரத் தொடங்கியது. பெண்ணிடத்திற்கு இழிவைத் தருவது பரத்தமை, தேவதாசி வாழ்வு ஆகியவை. சமுதாய அமைப்பால் பரத்தமை பெண்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு கூறாக இடம் பெற்றிருந்தது. இதனைப் பொதுமகளிர், வரைவின் மகளிர், கணிகையர் முதலான சொற்கள் உறுதிப்படுத்துவன. தேவதாசி முறை எனக் கூறப்படும் பொட்டுக்கட்டி இளம் பெண்களைக் கோவில்களுக்கு அளிக்கும் வழக்கமும் கால ஓட்டத்தில் கூடா ஒழுக்கம் வளர வழிவகுப்பதாயிற்று. "விதவைத்தன்மையே தான் விபச்சாரம் என்கின்ற பிள்ளையைப் பெறுகின்றது. . . . கலியாணரத்து இல்லை என்கின்ற முறையானது, விபச்சாரத்தை நீடுழி வாழச்செய்கிறது" ^{17 1} என்று பெரியார், சமுதாய அமைப்பே பெண்களின் இத்தகைய அடிமை நிலைக்குக் காரணம் என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றார். தேவதாசி முறை ஒழிய வேண்டும் என்று முடிமையாகப் போராடியவர்களில் முதன்மையானவர் டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மையார். இவரது முயற்சியால் தேவதாசி ஒழிப்புச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ^{17 2}

பரத்தமை தேவதாசிமுறை இரண்டும் ஒழிக்கப்பட்ட பெண்ணிலகு அமைய வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவர் கலைஞர். இவருடைய படைப்புகளில் பெண்கள், இவற்றால் அடையும் துன்பத்தையும், இழிவையும் எடுத்துக்காட்டி, இவை நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைத்தெரிவிக்கின்றார்.

பெண்களுக்கு உரிய முறையில் வாழ்வு அமைத்துத் தரப்படாததால் பரத்தமை உருவாக நேரிட்டது என்ற கருத்துக் கொண்ட கலைஞர்,

பச்சை விளக்கு காட்டப்படாத காரணத்தால்
இச்சைக் கேற்ற இந்த விளக்கை
ஏற்றிக் கொண்டேன் என்கிறாள்
சிவப்பு விளக்குச் சீமாட்டி¹⁷³

என்று தெரிவிக்கின்றார்.

'புனித ராஜ்யம்' நாடகத்தில் விபச்சார விருதி வைத்து நடத்தும் பாலாம்மாளைப் படைத்து வறுமையின் காரணமாகப் பெண்கள் இவ்வேதனைக்கு ஆளாவதாகக் கலைஞர் காட்டுகின்றார்.

'வாங்கோழி' புதினத்தில், பம்பாயில் "அரசின் அனுமதிபெற்ற பகலிரவு என்று வேறுபாடு பாராமல் பணத்திற்காக - இல்லை, இல்லை, ஒருசான் வயிற்றுக்காக உடலை வாடகைக்கு விரும் இந்திய நாட்டு மாதர்குல மாணிக்கங்கள்"¹⁷⁴ பற்றி எடுத்துக்கறி, வேதனையான வாழ்க்கையில் வெந்து மடிக்கின்ற அந்தப் பெண்ணைத்தைப் பற்றி யாரும் கவலை கொள்ளாமையை எண்ணித் துன்பத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். பெண்ணைத் தன் தேவைப் பொருளாகவும் அவள் தனக்காக மட்டுமே படைக்கப்பட்டவளாகவும் ஆண் கருதியதால் ஏற்பட்ட அவலவாழ்வே விலைமாதர்நிலை என்பது விளங்குகின்றது.

கலைஞர், பெண்களுக்குப் பொட்டுக்கட்டி, தாசியாக்கும் வழக்கத்தை, 'வளையல் வாங்கலையோ' என்ற சிறுகதையில் எதிர்க்கிறார். இக்கதையில்

தாயும் தனயனும், இலட்சுமியைத் தாசியாக்க வழ்புறத்தும் நிலையில், அவர்களை எதிர்த்து, வெளியேறி, காதலன் வைரக்கண்ணு என்பவனிடம் சென்ற சேர்வ-தாகப் படைத்துள்ளார். குல வழக்கத்தை எதிர்க்கும் குறிக்கோள் மகளாக இலட்சுமியைப் படைத்து, இத்தகைய இழிவிலிருந்து விடுபடுதற்குப் பெண்கள் தாங்களே முயல வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றார்.

பதியிலார் கலை வளர்ப்பதற்கும், கோயில்களில் தூய்மை கலையாமல் ஆண்டவனுக்குத் தொண்டு செய்வதற்கும் படைக்கப்பட்டவர்கள் என்ற கருத்தை 'புனித ராஜ்யம்' நாடகத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார்.¹⁷⁵ காலப்போக்கில்

கோவில் அர்ச்சகர், தர்மகர்த்தர் - முதியவருடன் நெருங்கிப் பழகல் நேர்ந்தது. அப்பழக்கம் நாளடைவில் கூடாவொழுக்கத்தைக் கூட்டலாயிற்று. அன்று கோயில் தலைவர்களாக இருந்த ஆண்மக்கள் நிகழ்த்திய அடாத செயல், இன்று பெண்ணுலகையே கறைப்படுத்தியிருக்கிறது. தேவனுக்கு அடிமை பூண்டோர் மற்றவர்க்கும் அடிமை பூன நேர்ந்தமையால், 'தேவடியாள்' 'தாசி' என்றும் பெயர்கள் இழிபொருள் ஏற்கலாயின. இப்பொழுது அச்சொற்கள் குலமகளிரில் கடவுள் அடியவருக்கு வழங்குவதில்லை. அவை விலைமகளிர்க்கே வழங்கி வருகின்றன. தொன்றுதொட்டு வடும் வழக்கத்தால் இவ்வினத்தார் ஆண்டவன் பெயரால் பாட்டுக்கட்டி மானம் விழ்கும் விலைமகளிபாகிறார்¹⁷⁶

என்று திரு.வி.க. கலைமாதர் விலைமாதர் ஆகியதைக் காட்டுகின்றார்.

இத்தகைய கலைமாதர், விலைமாதராகக் கருதப்பட்ட தன்மையை 'தென்பாண்டிச்சிங்க'த்தில் காட்டுகின்றார் கலைஞர். பதியிலார் குலத்தில் பிறந்த வடிவாம்பாளின் வாழ்வு கட்டுப்பாடில்லாத காரணத்தால் சிதைக்கப்

பட்டதை உணர்த்துகின்றார். இப்பெண்டிர், உள்ளம் விரும்பிய ஒருவனைக் கணவனாக ஏற்று இவ்வாழ்வை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைச் சுந்தரரம்பாள் - வாளுக்கு வேலி தொடர்பினால் வற்புறுத்துகின்றார்.

ஏழ்மை

ஏழ்மை பொதுவாகத் துன்பத்திற்கு அடிப்படையாகின்றது; பெண்களின் வாழ்வில் அது துன்பத்தைப் பெருக்குவதாக உள்ளது. பெண்களின் பிறந்த வீட்டில் நிலவும் வறுமையும், பெண்களை ஏற்க விரும்பும் ஆடவர்களின் துன்பத்தில் நிலவும் வறுமையும் பெண்கள் துயருறுதற்குக் காரணமாகத் தோன்றுகின்றன. பொருளியல் சிக்கல் வாழ்வின் இன்றியமையா நிகழ்ச்சியாகக் கருதப்படும் திருமணத்திலும் தன் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தி வந்துள்ளது. பெரும்பாலோர், ஏழ்மை காரணமாகத் திருமணம் முடிக்க இயலாமலும், திருமணத்தை நடத்தி முடித்து, ஏழ்மையில் அழிபவர்களாகவும் உள்ளனர்.

கலைஞர், பெண்கள் ஏழ்மையினால் அடையும் துன்பத்தினைக் காட்டி, அது போக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார். 'ஏழை' என்ற சிறுகதையின் பார்வதி, "அபாக்ய சிந்தாமணி" என்ற சிறுகதையின் சிந்தாமணி, 'சுமந்தவன்' என்ற சிறுகதையின் மரகதம், 'தப்டி விட்டார்கள்' என்ற சிறுகதையின் தங்கம் ஆகிய பெண்கள் ஏழ்மை காரணமாக இன்னலுக்கு உள்ளானதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார் கலைஞர். பொருளியல் நிலையில் பெண்கள் உயர்வது அவர்கள் விடுதலை அடைவதற்கு இணையானதாகும். "பெண் தனக்குத்தானே பொருளிட்டி உரிமையுடன் தானே செலவு செய்து வாழ முடியும் என்ற நிலை சமுதாயத்தில் ஏற்படும்வரை பெண்ணடிமை நிலை மாறாது" ¹⁷⁷ என்ற கூற்றும் இங்கு எண்ணத்தக்கது. பொருளைச் சம்பாதிக்கும் ஆண்களின் விடுப்பு வெறுப்புக்கேற்ப நடக்க வேண்டியிருப்பதால் பெண்களின் துயர் நிலைத்திருப்பதை உணர்ந்த கலைஞர் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்குவதன்மூலமே அதைப் போக்கமுடியும் என்கிறார்.

"வீட்டில் தன் வேலையின் காரணமாக பெண் இன்னும் கஷ்டமான நிலைமையிலேயே இருக்கிறாள். அவளைப் பூரண விடுதலை அடையச் செய்து அவளை ஆணுக்குச் சமமானவளாக்குவதற்கு வீட்டுவேலையைச் சமூக மயமாக்குவதும், பெண்களைப் பொதுவான உற்பத்திக்குரிய உழைப்பில் ஈடுபடச் செய்வதும் அவசியமாகும். பின்னர் பெண்கள், ஆண்களைப் போன்ற அதே நிலையை வசிப்பர்".^{17 8} என்ற வேலை வாய்ப்பின்றிலும் பெண்ணடிமைத் தீரும் என்பதை லெனின் வற்புறுத்துகின்றார். எனவே, அரசுப் பணிகளில் பெண்களுக்கு முப்பது விழுக்காடு பணியிடங்களை ஒதுக்கும் சட்டத்தை இயற்றி^{17 9} நடைமுறை வாழ்க்கையில் பெண்களின் பொருளியல் நிலையை உயர்த்துதற்கு முனைந்துள்ளார் கலைஞர்.

ஏழ்மை காரணமாக, மருத்துவ வசதி பெற முடியாமல், அழியும் பெண்கள் பலர். இந்நடப்பைப் 'நேரத விசாரணை' என்ற சிறுகதையில் புனைகின்றார் கலைஞர். கருப்பாயி மகப்பேறு நேரத்தில், அரசு மருத்துவ மனையில் உதவி கேட்க, அவளுக்கு அது மறுக்கப்பட்டது. வேதனை தாளாத கருப்பாயி கோவில் குளத்தில் விழுந்துமாண்டாள். இந்நிகழ்ச்சியைப் படைத்து மிக இன்றியமையா நேரத்தில் கூட, ஏழ்மை காரணமாகப் பெண்கள் அல்லாறுவதை உணர்த்துகின்றார். இது போன்றதொரு நிகழ்ச்சி, இனி நடக்கக்கூடாது என்ற கலைஞரின் உள்ள ஸிமுவே 'டாக்டர் முத்துலட்சுமி மகளிர் மகப்பேறு உதவித்தொகை' என்ற திட்டத்தை உருவாக்கிப் பெண்களின் மகப்பேறு காலத்தில் இருநூற்று ஐம்பது ரூபா உதவித்தொகை பெற வழிவகுத்துள்ளது^{18 0} எனலாம்.

திருமணம் தொடர்பாக பெண்களுக்குத் துன்பம் நேர்வதையும் கலைஞர் குறிப்பிடுகின்றார். மணநாளில், மணமகன் வீட்டார் பெண்ணுக்குப் போட வேண்டிய நகையைப் போடாத காரணத்தால், மேனகாவின் வாழ்வில்

குணங்கள் சீழ்ந்ததைப் 'புதையல்' புதினத்தில் காட்டுகின்றார். 'வாழ முடியாதவர்கள்' என்ற சிறுகதையில் படுவ வயது வந்து பல ஆண்டுகளாகியும், பெற்றோரிடத்தில் சீர்வரிசை செய்வதற்குப் போதிய வசதியின்மையால் காந்தா குணப்படுத்துக்கும் தகாத உறவுக்கும் ஊளாகின்றவளாகப் படைக்கப் பட்டுள்ளாள்.

சமுதாயத்தில் உரிய வயதில் நடத்தப்பட வேண்டிய மணநிகழ்ச்சி ஆடவருலகைக் காட்டிலும், பெண்ணுக்கும், அவருடைய குடும்பத்தாருக்குமே பெருஞ்செலவை ஏற்படுத்திச்சுமையாக விளங்குவதை உணர்ந்த கலைஞர், அதைப் போக்க வேண்டி மூவா லா ர் இராமாமிர்தம் அம்மையார் நினைவு மகளிர் திருமண உதவித்திட்டம் என்ற ஒன்றை உருவாக்கி அதன்வழி, எட்டாம் வகுப்பு வரை படித்த பெண்களுக்கு ஐந்து ஆயிரம் உரூபா திருமண உதவித்தொகை வழங்குதற்கு ஆணையிட்டுள்ளார்.¹⁸¹ ஏழ்மை காந்தாமாகப் பெண்களின் திருமணம் தடையுறுவதை நீக்குதற்கு அவர்கள் அடிப்படைக் கல்வி பெற வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை வளர்ப்பதற்கும் இத்திட்டத்தின்மூலம் கலைஞர் வழி செய்தல் அறியத்தகும்.

பெண்ணின் அடிமைத் தன்மைக்குப் பெருங்காரணம் பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை இன்மையே! சொத்துரிமையற்ற பெண் ஆடவனைச் சார்ந்து வாழ வேண்டியுள்ளது. பெண்ணுடைய ஒழியவும் அவள் பிறரைச் சாராத வாழவும் பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை தேவை என்பதைப் பெரியார் வலியுறுத்துதல் நினைக்கத்தகும்.¹⁸² எனவே, பெண்ணுரிமை வளர்க்கும் பெருந்தொண்டினராய் விளங்கும் கலைஞர், பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை வழங்கும் சட்டத்தைப் பிறப்பித்துள்ளார்.¹⁸³

பெண்கல்வி

பெண்கள் கல்வி பெற்றிருப்பார்களாயின் மனப்பக்குவம் பெற்று, இவ்வாழ்வின் எத்தகைய நிலையையும் சந்திக்கும் ஹற்றல் பெறவர். பணிக்குச் சென்று தரும்படி பொருளியல் நிலை உயர உதவி புரிவர். குழந்தைகட்டு இளமை முதலே அறிவை ஊட்டி அவர்களைக் கல்வியில் மேம்பட்டவர்களாக மாற்றுவர், கணவனின் அன்றாடச் செயல்களில் உறுதுணையாக விளங்குவர். தரும்பத்தை ஒரு பல்கலைக்கழகமாக மாற்றுவர். கல்வி இருபாலருக்கும் பொது என்றே வள்ளுவர் கருதுகின்றார்.¹⁸⁴ பெண்கல்வியின் தேவையை வற்புறுத்த வேதநாயகம் பிள்ளை, 'பெண்கல்வி' என்ற தனி நூலினையே படைத்துள்ளார். பெண்கள் ஆண்களைப் போல் படிக்க வேண்டும் என்று பெரியார் அறிவுறுத்துகின்றார்.¹⁸⁵ "பெண்ணின் இளமை கல்வித்துறையிற் கழிவது அறம்"¹⁸⁶ என்கிறார் திரு.வி.க. கல்வியில்லாத பெண்கள் களர் நிலம்; கல்வியுடைய பெண்கள் திருந்திய கழனி"¹⁸⁷ என்று புனைகின்றார் பாரதிதாசன்.

தொடக்கத்தில், பெண்கள் சமையல் செய்தல், வீட்டைத் தூய்மைப் படுத்துதல், சமயச் சடங்குகளை நிறைவேற்றதல் அகியவற்றிலேயே பயிற்று - விக்கப்பட்டனர். சில குடும்பங்களில் அடல், பாடல் மட்டும் கற்றுத் தரப்பட்டன. ஆனால் இவை, பெண்களின் இல்லற வாழ்வின்போது ஒதுக்கப் பட்டுவிட்டன. பள்ளிக்குச் சென்று கல்வி பயிலுதல் பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது. அப்படியே அனப்பிணாலும் அன்துழந்தைகளோடு சேர்ந்து கல்வி பயிலும் முறையும் கடியப்பட்டது. சிறித்தவ சமய அமைப்புகள் நாடு முழுவதும் பெண் கல்விக் - கெடைப் பள்ளிகள் தொடங்கின.¹⁸⁸ இதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு வகையில் பெண்கல்விக் கெடை ஆக்கமும் ஊக்கமும் தரப்பட்டுப் பெண்கல்வி வளர்ச்சி பெற்றது.

பெண்கல்வியில் கலைஞர் பெரிதும் நாட்டமுடையவர். பெண்கல்வியின் தேவையையும் பெருமையையும் தமது படைப்புகளில் எடுத்துரைக்கின்றார். பாரதி விரும்பிய புதுமைப் பெண்ணைப் பற்றி விளக்கம் தந்து, பெண்கள் அழகுப் பதுமைகளாக ஆவதிலும், அறிவுப்பெட்டகமாகத் திகழ்தலே வரவேற்கத்தக்கது என்கிறார்.¹⁸⁹ வான்கோழி புதினத்தில் கல்லா ரிக்கல்வி பெறும் பெண்ணாகப் படைக்கப்பட்ட கண்ணம்மா, மகளிர் இலக்கியக் கழகம் ஒன்றை நிறுவி, இலக்கிய சூல்களும், கலைக்கருவலங்களும் அதில் இடம்பெறச் செய்து, கல்லா ரி நேரம்போக எலீசிய பொழுதை அக்கழகத்தில் கழிக்கின்றாள்.¹⁹⁰ 'ஒரு மரம் பூத்தது' புதினத்தலைவி தேவசி, "கல்லா ரியில் படிக்கும்போது அங்கிருந்த இலக்கி" விரும்பிகள் கூட்டத்தில் ஒரு தலைவி"¹⁹¹யாக விளங்குகின்றாள். பெண்கள் கல்வியில் உயரவேண்டும் என்ற உள்ளத்து உணர்வை இவ்விரு மாந்தர்களின்மூலம் புலப்படுத்துகின்றார்.

'அபாக்ய சிந்தாமணி' என்ற சிறுகதையில், படிக்கும் காலத்தில் படிப்பில் கவனம் செலுத்தாது பின்பு வேதனையடைந்து வருந்துகின்ற பெண்ணாக, சிந்தாமணியின் தாயைப் படைத்துக் காட்டுகின்றார். கல்வியின்மையால் தாய்க்கு நேர்ந்த துன்பம் மகளுக்கு நேரக்கூடாது என்றும் கருத்தினால், "சிந்தாமணியும் நன்கு கல்வி பயின்று தேர்ச்சி பெற்றாள்"¹⁹² என்ற மகள் கல்வி பெற்றதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். கல்வியற்ற பெண்ணின் வாழ்வு, கழிபேரிநக்கத்திற்கு இருப்பிடமாகும் என்பதை உணர வைக்கின்றார்.

அருப்பூதம் பெண்களுக்குப் படிப்பு எதற்கு என்றும் பண்ணையார் பரமேசுவரனுக்கு எதிர்ப்பாக, பெண்கல்வி தேவை என்ற கருத்துடைய மகேசுவரனை 'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் கலைஞர் படைத்துள்ளார்.¹⁹³

‘தொத்துகிளி’ என்னும் சிறுகதையில் பெண்கல்வியில் நாட்டமுள்ள பெற்றோர்களைப் படைத்த, இளம் கைம்பெண்டிர், தங்கள் மனமாற்றத் - திற்கும் வாழ்க்கை நலனுக்கும் கல்வியில் கருத்து ன்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார். 194

கல்லூரிக் கல்வியைப் பெண்கள் கட்டாயம் எய்த வேண்டும் என்று விழைந்த கலைஞர், அதற்காகத் தமது ஆட்சிக் காலத்தில் மகளிர் கல்லூரிகள் பலவற்றை நிறுவினார். 195 வேலை வாய்ப்பிலும் இட ஒதுக் - கீட்டிலும் பெண்கள் பெரும் பயன் பெறாதற்கு இலவசக் கல்வியை ஏற்பாடு செய்தார். இதற்காக ‘ஈ.வெ.ரா. நாகம்மையார் நினைவு மகளிர் இலவசப் பட்டப் படிப்புத் திட்டம்’ ஏற்படுத்தப்பட்டது எண்ணத்தகும். 196

அரசியல்

பெண்கள் அரசியலில் பேரார்வம் காட்டி வருகின்றனர். இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சராக இந்திராகாந்தியும், இலங்கையின் தலைமை அமைச்சராக திருமதி பண்டாரநாயகாவும், இஸ்ரேலில் தலைமை அமைச்சராக கோல்டா மேயரும் இருந்துள்ளனர். இப்போது பாகித்தானில் பெனாசிரும், இங்கிலாந்தில் மார்கரெட் தாட்சரும் தலைமைப்பொறுப்பில் உள்ளனர். ஆடவரின் கட்டுப்பாட்டில் புழுங்கிய பெண்ணுலகு, நாட்டையே கட்டுப்பாட்டுடன் அணுவுகும் சிறப்புப் பெண்ணுரிமையின் உயர்நிலை என்றே கருதலாம்.

இந்தியாவில் தொடக்கநிலையில், குடும்ப நிகழ்ச்சி, சமய நிகழ்ச்சி முதலியவை தொடர்பாகவே வீட்டைவிட்டுவெளிவரும் நிலையில் பெண்கள் இருந்தனர். குடும்பப் பெருமை, வசதி காரணமாக எவ்விதக்

கட்டுப்பாடும் தம்மைப் பாதிக்காது என்ற நிலையில் இருந்த பெண்களே பொதுவாழ்விற்கு வந்தனர். இந்திய விடுதலைப் பேரியக்கம், காந்தியின் வழிகாட்டுதலில் உப்பு மறியல், கள்ளுக்கடை மறியல், ஒத்துழையாமை இயக்கம் ஆகியவற்றில் பெண்களை ஈடுபடுத்தியது. சரோசினி நாயுடு, கத்து ரிபா காந்தி, சுசீலா நய்யார், விசயலட்சுமி பண்டிட் ஆகியோர் காந்திய நெறியினராகவும் அருணா ஆசப் அலி, உசா மேத்தா, சுசேதா சிடுபாளணி ஆகியோர் கரும்போக்கினராகவும் அரசியலில் செயற்பட்டனர்.¹⁹⁷

தரும்ப வாழ்க்கையோடு முடங்கிக் கிடக்காமல் பொது வாழ்க்கையிலும் பெண்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது பெரியார் விழைவு. அதற்கேற்பத் துணைவியார் நாகம்மையார், தங்கை கண்ணம்மாள் இருவரையும் பொதுக் கிளர்ச்சிகளிலும் ஈடுபட ஐக்குவித்தார். சரோடு கள்ளுக்கடை மறியலும், வைக்கம் தீண்டாமை எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலும் இவர்கள் கலந்து கொண்டனர்.¹⁹⁸ இவர்களேயன்றி டாக்டர் தர்மாம்பாள், முவலா ர் இராமாமிர்தத்தம்மையார் இருவரும் திராவிட இயக்கத்தால் பொதுவாழ்வில் போராடிய பெண்டிர் ஆவர்.

"நமது கடமை அரசியலில் ஒவ்வொரு உழைக்கும் பெண்மணியும் பங்கெடுத்துக் கொள்வதற்கு வகை செய்வதே"¹⁹⁹ என்று லெனின் பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபட வேண்டியதை வற்புறுத்துகின்றார். கலைஞர், பெண்கள் தலைசிறந்த அரசியல் வாதிகளாகவும், இயக்க முன்னணித் தலைவியர்களாகவும், டீட்சியினைப் பற்றிய அறிவுத் தெளிவுடையவர்களாகவும் விளங்க வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவர். இயக்கத்தை வழிநடத்தும் தீவிர வாதிகளாகவும், டீட்சியில் உள்ளோர்க்குத் துணை செய்து அறிவுரை வழங்குபவர்களாகவும், மக்களை நல்ல கொள்கையுடைய இயக்கத்தைப் பின்பற்றும்படி செய்பவர் - களாகவும் பெண்களைப் படைத்து அரசியலில் பெண்கள் முன்னிலை வசிக்க வேண்டும் என்ற தமது விழைவை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

'உதயசூரியன்' என்றும் நாடகத்தில் கண்ணம்மா, கொள்கைப் பிடிப்புடைய ஓர் இயக்கவாதியாகவும், கொள்கைக் குழப்பமுடையோரை நல்வழிப்படுத்தும் ஆற்றல் பெற்றவளாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். இந்-நாடகத்தில், இந்திய விடுதலைப் பேரியக்கத்தைச் சார்ந்தவனாக இடம் பெறும் கறுப்பன், மக்களுக்கு உதவி செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கை காந்தி-யடிகளோடு அழிந்துவிட்டது என்றும் தன்னலக்காரர்கள் மிகுந்துவிட்டதாகவும் குயர் கொள்கின்றான்.²⁰⁰ இவ்வுணர்வுடையவனிடம், கண்ணம்மா, தான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகளைப் பற்றி விளக்கம் தந்து, வடவரின் சுரண்டல் தன்மையைத் தெளிவுபடுத்தி,²⁰¹ இந்தியா என்பதன் எல்லைக்கோடு நிலையற்று இருப்பதை உணர்த்தி,²⁰² அவனை தி.மு.கழகப் பாடிவீட்டில் ஒரு படைவீரனாக மாற்றிவிடுகிறாள்.²⁰³ "நீ தான் என் அரசியல் குழு"²⁰⁴ என்று பல ஆண்டுக்காலம் தேசிய பேரியக்கவாதியாக இருந்த கறுப்பனாலேயே கண்ணம்மா பாராட்டப் படுகிறாள். தி.மு.க. இயக்கத்தின் கருத்துப் பரப்பலுக்காக இந்நாடகம் படைக்கப்பட்டிருப்பினும், ஒரு பெண்ணைக் கொள்கைத்தெளிவு மிக்கவளாகவும் இயக்கவாதியாகவும், பிறரை இயக்கவழிக்குக் கொண்டுவரும் ஆற்றலாளியாகவும் காட்டிப் பெண்கள் அரசியலில் இடம்பெற வேண்டியதன் தேவையை வலி-யுறுத்துகின்றார் கலைஞர்.

'மணிமகுடம்' நாடகத்தில் அல்லி, பொதுவாழ்க்கையில் ஈடுபடும் ஒரே புரட்சிப் பெண்ணாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். "அல்லி என்ற பெண்மணி-அவளும் நன்றாகப் பேசுவாள். அவர்கள் நடத்துகின்ற சங்கம் ஆட்சி பீடத்தை மாற்றி ஐனங்கள் நாட்டை ஆளவேண்டும் என்ற பிரச்சாரம் செய்கிறது"²⁰⁵ என்று கூறுவதது, நாட்டில் மக்களாட்சி மலர்தற்குத் தொண்டுபுரியக் கூடியவளாக அல்லியைப் படைத்துக் காட்டுகின்றார் கலைஞர். பேச்சளவில் மட்டும் அரசியல்வாதியென விளங்காது, மக்கள் நோயினால்

பாதிக்கப்பட்ட பகுதிக்குச் சென்று, பிணங்களை அப்புறப்படுத்தித் தெருவெல்லாம்
 தூய்மை செய்து பொதுநலத்தொண்டில் ஈடுபடும் தொண்டராகவும் அல்லி
 விளங்குகின்றாள்.²⁰⁶ 'மக்கள் மன்றம்' என்ற புரட்சி அமைப்பின்
 தலைவியாகப் பொறுப்பிலுள்ளவள்.²⁰⁷ ஆட்சியாளர், 'கொடிக்கால்
 நகரில்' மக்களின் குடியிருப்பை அழித்துவிட்டு அங்குக் கோவில் கட்டக் கல்
 நாட்டுவிழா நடத்த முனையும்போது, மறியலில் ஈடுபடும் அல்லி, "சாவுக்குத்
 துணிந்தே வந்திருக்கின்றோம்! இதோ - எங்களைச் சுட்டுக்கொண்டு எங்களது
 பிணத்தைத் தாண்டிக்கொண்டு - பிறகு கல்நாட்டு விழா நடத்தட்டும் உங்கள்
 அரசன் . . . உம் தோழர்களே . . . மறியலைத் தொடங்குங்கள்"²⁰⁸
 என்று வீரவுரை தருபவளாக - கலைஞரின் கல்லக்குடி பெயர் மாற்றப்
 போராட்டத்தினை நினைவுக்கு கொண்டுவருபவளாக விளங்குகின்றாள். மக்கள்
 மன்றத்தின் கட்டளைக்கேற்ப, மன்னனைக் கொல்லத் துப்பாக்கியேந்தும்
 புரட்சிப் பெண்ணாகச் செயல்படுகின்றாள்.²⁰⁹ இவ்வாறு, இயக்கத்
 தலைவியாக, மக்களின் இன்னலைப் போக்குபவளாக, உயிரைத் துச்சமென
 மதிக்கும் புரட்சிப் பெண்ணாக அல்லியைக் கலைஞர் படைத்து, நாட்டுநலத்திலும்
 மக்கள் மனத்திலும் பெண்கள் மிக்க ஈடுபாடு காட்ட வேண்டும் என்ற கருத்தை
 வற்புறுத்திகின்றார்.

'ரோமாபுரிப்பாண்டியன்' புதினத்தில் முத்துநகை, சோழ
 மன்னருக்கு அறிவுரை தருபவளாகவும், சோழமன்னனின் உயிரைப் பாதுகாக்கத்
 துணிபுரிபவளாகவும், அண்டை தரித்துச்சோழ நாட்டுக்கு அதரவாக ஒற்றறிப -
 வளாகவும், அரசியல் செயல்களில் பாண்டிய மன்னரின் நம்பிக்கைக்குரியவளாக
 நெடுந்தொலைவில் உள்ள ரோமாபுரிக்குச் செல்பவளாகவும் படைக்கப்
 பட்டுள்ளாள். தாமரை என்பவள் ரோமாபுரியில் ஐனோ என்ற பெயரில்,
 ஆகஸ்டஸ் மன்னருக்கு உதவுபவளாக படைக்கப்பட்டுள்ளாள். "நாட்டின்
 நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதன்மூலம் மாதர்கள் விரைவில் கற்றுத்

தேர்ந்து ஆண்களை எட்டிப் பிடிப்பார்கள்" ²¹⁰ என்ற லெனின் சுற்றுக்கேற்ப, கலைஞர், நாட்டாட்சியில் இடம்பெறுபவர்களாகவும், ஆட்சியாளர்களுக்குத் துணைபுரிபவர்களாகவும், பெண்களைப் படைத்துள்ளார். பிறநாடுகளுடனான அரசியல் பணியும் பெண்கள் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

அரசியல் ஆர்வலர்களாகவும், பொதுநல நோக்கங்கொண்ட புரட்சியாளர்களாகவும், நாட்டின் மேலாண்மையில் நற்றிறம் பெற்றவர் - களாகவும் பெண்கள் திகழ முடியும் என்பதை உணர்த்தி, "ஆண்கள் பார்க்கும் எல்லா வேலைகளையும், தொண்டுகளையும் பெண்கள் பார்த்துச் செய்ய முடியும்" ²¹¹ என்ற பெரியாரின் கருத்துக்கு விளக்கம் தருவதாகக் கலைஞர் விளங்குகின்றார்.

இவ்வியலில் இதுகாறும் ஆராய்ந்து கண்ட கருத்துகள் கீழ்வருமாறு தொகுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

பெண்ணினத்தின் முன்னேற்றம் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு வழி - கோளும் என்னும் கருத்தில் உறுதி கொண்டுள்ள கலைஞர் தமது படைப்புகளில் பெண்களுக்குப் பெரும்பங்களித்துள்ளார்.

தாய்மை, பற்றுள்ளம், தியாகம், வரம்பிகவா வாழ்வு, குறிக்கோள், கடமை ஆகிய அறப்பண்புகளின் இருப்பிடமாகப் பெண்கள் இலங்கு - வதைக் கலைஞர் தமது படைப்புகளில் புனைந்து காட்டுகின்றார்.

பெண்மையின் சிறப்பு தாய்மையில் தொடங்குகிறது என்றும், தான் பெற்ற குழந்தையன்றிப் பிற குழந்தைகளிடமும் காட்டப்படும் தாய்மையுணர்வே

தலைசிறந்தது என்றும், தாய்மையுணர்வைப் போற்றாத பெண்மை அவலத்துக்கு ஆட்பட்டு ஆழியும் என்றும் உரைக்கின்றார். கலைஞரின் படைப்புகளில் இடம் பெறும் பெண்மாந்தரின் பற்றுள்ளம், தன்னைப்போன்ற பெண்ணொழுத்தி னயருளுங்கால் அவளுக்குத் துணைநிற்கும் தன்மையதாய் இலங்குகின்றது. காதலையும், காதலனையும், மட்டுமன்றித் தன்னையும் தியாகம் செய்யும் பண்பு வாய்ந்த பெண்களைப் படைத்துப் பெண்மையின் மேன்மையை உணர்த்துகின்றார். அவரது படைப்புகளில் பெண்கள் செய்துள்ள தியாகம் தன்னலமற்ற வீட்டுநலம், நாட்டுநலம் சார்ந்ததாகத் திகழ்வதால் பெண்மையின் பெருமை பீடுமிக்கதாகுகின்றது.

வாழும் முறையறிந்து, வாழ்வின் நெறியுணர்ந்து பெண்கள் வாழ வேண்டியதன் இன்றியமையாமையைப் பெண்மாந்தர்களின்மூலம் உணர்த்தியுள்ளார். வரம்பிகந்த வாழ்வு பெண்மைக்குக் களங்கமாய் அமைந்துவிடும் என்பதையும், வலியுதேதக் காணலாம். உயரிய குறிக்கோளை உள்ளத்தில் இடத்தி அது நிறைவேறும் காலம் வரை உளவுறுதியுடன் செயல்படும் பெண்டிரைப் படைத்தளிப்பதன் மூலம் பெண்களின் வாழ்வு குறிக்கோள் உணர்வுடையதாய் அமைய வேண்டுமென்ற அவரது விழைவு வெளிப்படுகின்றது. கலைஞர் படைத்துள்ள பெண்மாந்தர்கள் கணவனைக் காத்தும், அவன் தவறு செய்யுங்கால் கண்டித்துத் திடுத்தியும், அவனது உள்ளத்தைப் பண்படுத்தியும் கடமைகளைச் செம்மையுறச் செய்பவர்களாக விளங்குகின்றனர்.

பெண்களின் மறப்பண்புகளாக உரிமைவேட்டல், துணிவு, தீமையை எதிர்க்கும் தீவிரம், பழிநாடைப்பதில் அஸ்சாமை, தற்காத்தல் என்றயிவற்றைக் கலைஞர் குறிக்கின்றார்.

மண்ணடிமையும், பெண்ணடிமையும் கூடாது என்றும் கருத்தை வலியுறுத்தித் தம் உரிமைக்குப் போராடும் பெண் மாந்தர்களைக் கலைஞர் படைத்துள்ளார்.

நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு உதவும் படைமறவராகப் பெண்கள் இலங்கவேண்டும் என்றும் அவாவினை வலியுறுத்துகின்றார். பெண்கள் தமக்கேற்படும் பழியைத் குடைத்திடல் வேண்டும் என்பதையும் தீமை கண்டு பொங்கியெழும் போர்ப் பண்பு பெண்ணுக்கு வேண்டுமென்பதையும், தம்மைக் காத்துக் கொள்ளும் திறமை பெண்களுக்கு இன்றியமையாதது என்பதையும் கலைஞர் தெளிவுபடச் சுட்டியுள்ளார்.

சமுதாயத்தில் பெண்ணின் அடவராலும், பொருந்தா மனத்தாலும், கைம்மைத் துயராலும், காதல் தோல்வியாலும், பொருளின்மையாலும், சமுதாய அமைப்பினாலும் இன்னலுறுகின்றதைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார். அத்துடன் அவ்வினன்களுக்குத் தீர்வுகளையும் சுட்டுகின்றார்.

ஆணின் காம உணர்வால் பெண்களுக்கு இன்னல் நேர்கின்றது. இதனைத் தவிர்க்க துணியும், அணைப்போலவே செயல்படும் ஆற்றலும் பெண்கள் கைக்கொள்ளவேண்டும் என்கிறார். பொருந்தாமனம் பெண்களின் இளமையையும், வாழ்வு முறையையும் வீணாக்குகின்றது என்பது கலைஞரின் கருத்து. இதனைப்போக்க, பெண் வேறோர் ஆணை மணந்து கொள்ளலாம் என்றும் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றார். கைம்மைத் துயரைப் போக்கும் வழியாக மறுமணத்தையே சுட்டுகின்றார். படைப்பின் வாயிலாக மட்டுமன்றி, செயலின் மூலமாகவும் கைம்மைத் துயரைப் போக்க நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி நடைமுறைப் படுத்தியுள்ளார். இதிலிருந்து அவர்தம் பெண்மை நலம் பேணும் உயர்ப்பண்பு ஒளிரக் காணலாம். பெண்களின் காதல் தோல்விக்குப் பெற்றோரும், சமுதாயத்தில் மலிந்துவிட்ட பொருள்வேட்கையும் காரணங்-களாகிப் பெண்மையை இன்னலுக்குட்படுத்துகின்றன. இவற்றை வென்றிடப் பெண், தன் ஆணையைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பெரிதும் விழிப்புடன் இருத்தல் வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறார்.

இன்றைய சமூக அமைப்பு, பரத்தமை முறை நிலைத்திருக்க வாய்ப்பு -
பார்கின்றது. பெண்களுக்கு உரிய முறையில் வாழ்க்கை அளிக்கப்படாததன்
காரணமாக இது தோற்றம் பெற்றதாகக் கலைஞர் கருதுகிறார். பெண்கள்
பெருவாசலும் செய்து கொண்டு வாழும்நிலை ஏற்பட்டால் சமுதாயத்தில்
பரத்தமை மறையும் எனக் கூறுகின்றார். ஏழ்மை காரணமாகப் பெண்களுக்கு
இன்னல் நேர்கின்ற தன்மையைத் தம் படைப்புகளில் காட்டுகின்றார்.
இவ்வினனாக்குத் தீர்வாகப் பெண்களுக்கு, வேலைவாய்ப்பு, சொத்துரிமை
அரசின் நிதி உதவி ஆகியன அளிக்கப்படவேண்டும் என்கின்றார். ஆட்சியிலிருக்கும்
வாய்ப்பால் அதற்கேற்ற சட்டங்களைத் தீட்டுகின்றார்.

பெண்கல்வியில் கலைஞர்க்குள்ள பெருநாட்டத்தை அவரது படைப்புகள்
விளக்கின்றன. பெண்கள் கல்வி பெற்று முன்னேற இலவசப் பட்டப்படிப்புத்
திட்டத்தைக் கொண்டுள்ளனர். வீடு, குடும்பம், உறவு என்னும் வட்டங்-
களுக்குள் இருந்து கொண்டே நாட்டை வழிநடத்தும் அரசியல் நெறிக்குப்
பெண்கள் வடுவதைக் கலைஞர் வரவேற்கிறார். அத்தகு பெண்களைத் தமது
படைப்புகளில் உருவாக்குகின்றார். இயக்கத்தலைமைப் பொறுப்பு ஏற்பவர் -
களாகவும், ஆட்சியாளர்களுக்கு அறிவுரை வழங்குபவர்களாகவும், மக்களின்
மனத்திலே சீரிய கொள்கைகளைப் பதிப்பவர்களாகவும் பெண்கள் கலைஞரின்
படைப்புகளில் விளங்குகின்றனர்.

குறிப்புகள்

இயல் நான்கு

1. மா. செல்வராசன், பாரதிதாசன் ஒரு புரட்சிக்கவிஞர், ப.89.
2. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, ப.127.
3. திருலோக சீதாராம் (மொ.பெ.), மனதர்ம் சாஸ்திரம், ப.262.
4. Vijay Agnew, ELITE WOMEN IN INDIAN POLITICS, (New Delhi, 1979), p.19.
5. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 1, ப.73.
6. திரு.வி. கலியாணசுந்தரன், பெண்ணின் பெருமை, ப.202.
7. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியாரின் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, பக்.144-145.
8. பி. யோகீசுவரன், தமிழ்க் கவிதைகளில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், ப.212.
9. வே. ஆனைமுத்து, தமிழ்நாட்டில் பண்பாட்டுப் புரட்சி, (சென்னை, 1980), பக்.164-165.
10. -----, பக்.165-166.
11. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, ப.139.
12. -----, ப.137.
13. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 1, ப.109.
14. திரு.வி. கலியாணசுந்தரன், பெண்ணின் பெருமை, ப.295.
15. -----, ப.292.
16. Vijay Agnew, ELITE WOMEN IN INDIAN POLITICS, p.27.
17. -----, P.28
18. பி. யோகீசுவரன், தமிழ்க் கவிதைகளில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், ப.190.

19. Vijay Agnew, ELITE WOMEN IN INDIAN POLITICS, p.29.
20. -----, P. 104.
21. -----, P. 110.
22. மு. கருணாநிதி, ஒளி படைத்த கண்ணாய் வா! வா! வா!, ப.20.
23. -----, கலைஞர் கடிதம் தொகுதி 4, ப.141.
24. -----, சொல்லோவியம், ப.130.
25. தி.வி. கலியாணசுந்தரன், பெண்ணின் பெருமை, ப.177.
26. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், (உ.க.), புறநானூறு, தொகுதி 2 மறுபதிப்பு (சென்னை 1972), பாட்டு 314.
27. தி.வி. கலியாணசுந்தரன், பெண்ணின் பெருமை, ப.20.
28. -----, ப.24.
29. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.231.
30. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.45.
31. -----, அரும்பு, ப.19.
32. -----, மகான் பெற்ற மகன், பக்.28, 31, 175.
33. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.237.
34. -----, கலைஞர் கடிதம் தொகுதி 8, ப.98.
35. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.205.
36. தி.வி. கலியாணசுந்தரன், பெண்ணின் பெருமை, ப.299.
37. மு. கருணாநிதி, ஒரே இரத்தம், ப.22.
38. -----, கருளிமலை, ப.31.
39. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.260.
40. -----, ப.298.
41. -----, ப.301.

43. மு. கருணாநிதி, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.298.
44. -----, ப.439.
45. -----, ப.376.
46. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.59.
47. -----, ஒரே முத்தம், ப.37.
48. திரு.வி. கலியாணசுந்தரன், பெண்ணின் பெருமை, ப.26.
49. -----, ப.27.
50. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.220.
51. -----, ஒரே முத்தம், ப.93.
52. -----, ப.110.
53. -----, மனமகுடம், ப.96.
54. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.387.
55. -----, புதையல், ப.283.
56. -----, ப.317.
57. -----, வான்கோழி, ப.19.
58. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.376.
59. -----, ப.73.
60. -----, புதையல், ப.139.
61. -----, அரும்பு, ப.43.
62. -----, புனித ராஜ்யம், ப.70.
63. -----, ஒரே இரத்தம், ப.120.
64. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், பக்.249-250.
65. -----, ப.229.
66. -----, ப.174.

67. ம. கருணாநிதி, புதுதயல், ப.131.
68. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிபுக்கதைகள், ப.74.
69. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.392.
70. -----, ரோமாபுரிப் பாண்டியன், ப.281.
71. -----, ப.297.
72. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.369.
73. -----, ஒரே இரத்தம், ப.115.
74. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.386.
75. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிபுக்கதைகள், ப.29.
76. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், (உ.ஆ.), புறநானூறு, தொகுதி 2, பாட்டு 312.
77. ம. கருணாநிதி, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.142.
78. -----, ப.145.
79. -----, ப.25.
80. -----, ப.421.
81. -----, உதயகிரியன், ப.103.
82. திருக்குறள் - 76.
83. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், (உ.ஆ.), புறநானூறு, தொகுதி 2, பாட்டு 295.
84. -----, பாட்டு 278.
85. -----, தொகுதி 1, பாட்டு 86.
86. டி.வி.எசு. மணி, சீனி - விசுவநாதன் (ப.ஆ.), பாரதியார் கவிதைகள், ப.252.
87. -----, ப.501.
88. பாரதிதாசன், தேனாவி, (புதுச்சேரி, 1956), ப.13.
89. -----, பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 3, ப.157.
90. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, ப.121.

91. மு. கருணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், பக். 9-22.
92. -----, கலைஞர் கடிதம் தொகுதி 5, ப.68.
93. -----, தேனிலைகள், ப.57.
94. -----, உதயசூரியன், ப.82.
95. தி.வி. கலியாணசுந்தரன், பெண்ணின் பெருமை, ப.34.
96. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 1, ப.108.
97. மு. கருணாநிதி, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.84.
98. -----, ப.72.
99. -----, ப.73.
100. -----, துக் குமேடை, ப.135.
101. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப. 462.
102. -----, ப.332.
103. -----, ப.54.
104. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 1, ப.116.
105. மு. கருணாநிதி, உணர்ச்சி மாலை, ப.31.
106. -----, ரோமாபுரிப் பாண்டியன், ப.244.
107. -----, ப.191.
108. -----, ப.193.
109. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.192.
110. -----, ப.141.
111. -----, ப.248.
112. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.203.
113. -----, ரோமாபுரிப் பாண்டியன், ப.345.
114. -----, ப.411.

115. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 1, ப.49.
116. ம. கருணாநிதி, மணிமகுடம், ப.110.
117. வே. ஜினைமுத்து, (ப.ஜ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 1, ப.177.
118. ம. கருணாநிதி, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.65
119. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், பக்.462-463.
120. -----, சிலப்பதிகாரம் - நாடகக் காப்பியம், ப.86.
121. -----, வெள்ளிக்கிழமை, ப.50.
122. -----, ப.129.
123. -----, பக்.179-180.
124. -----, ப.180.
125. -----, மணிமகுடம், ப.72.
126. -----, து. க்குமேடை, ப.136.
127. -----, ப.137.
128. -----, ப.138.
129. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.20.
130. -----, ப.27.
131. -----, ப.150.
132. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 1, ப.114.
133. ம. கருணாநிதி, ஒரு மரம் பூத்தது, ப.26.
134. வி. ராதாகிருஷ்ணன், (மொ.பெ.), மாதர் விடுதலை பற்றி, (சென்னை, 1972), ப.75.
135. திரு.வி. கலியாணசுந்தரன், பெய்லின் பெருமை, ப.60.
136. -----, ப.144.
137. ம. கருணாநிதி, அரும்பு, ப.64.

138. வி. ராதாகிருஷ்ணன் (மொ.பெ.), மாதர் விடுதலை பற்றி, ப.47.
139. மு. கருணாநிதி, தேனலைகள், ப.67.
140. -----, தென்பாண்டிச் சிங்கம், ப.77.
141. -----, மகான் பெற்ற மகன், ப.167.
142. -----, அரும்பு, ப.6.
143. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிப்கதைகள், ப.200.
144. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, ப.108.
145. மு. கருணாநிதி, சுருளிமலை, ப.125.
146. திரு.வி. கலியாணசுந்தரன், பெண்ணின் பெருமை, ப.198.
147. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 1, ப.111.
148. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிப்கதைகள், ப.300.
149. -----, -----, ப.62.
150. -----, அரும்பு, ப.53.
151. -----, -----, ப.57.
152. -----, புதையல், ப.310.
153. -----, சுருளிமலை, ப.34.
154. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 1, ப.117.
155. மு. கருணாநிதி, ஒரு மரம் பூத்தது, ப.8.
156. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.336.
157. -----, சிறையில் பூத்த சின்னச்சின்ன மலர்கள், ப.16.
158. வெங்கோபன் (மொ.பெ.), இந்தியாவில் சாதிகள், பக்.18-19.
159. மு. கருணாநிதி, ஒரு மரம் பூத்தது, ப.74.
160. -----, நச்சுக்கோப்பை, ப.44.

161. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 1, ப.119.
162. மு. கருணாநிதி, ஐமமாதக் கடுங்காவல், ப.24.
163. -----, நெஞ்சுக்கு நதி பாகம் 2, ப.305.
164. மா. செல்வராசன், பாரதிதாசன் ஒரு புரட்சிக்கவிஞர், ப.138.
165. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 1, ப.69.
166. -----, ப.182.
167. டி.வி.எசு. மணி, சீனி. விசுவநாதன் (ப.ஆ.), பாரதியார் கவிதைகள், ப.253.
168. மு. கருணாநிதி, துக் குமேடை, ப.142.
169. -----, மணிமகுடம், ப.147.
170. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள் தொகுதி 1, ப.79.
171. வே.ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, பக்.142-143.
172. நெ.து. சுந்தரவடிவேலு, புரட்சியாளர் பெரியார், ப.138.
173. மு. கருணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.345.
174. -----, வாங்கோழி, ப.56.
175. -----, புனித ராஜ்யம், ப.62.
176. தி.வி. கலியாணசுந்தரன், பெண்ணின் பெருமை, பக்.274-275.
177. மு. சுதர்சன், 'கலைஞரின் திறை இசைப் பாடல்கள் - ஒரு பகுப்பாய்வு', அறிஞர்கள் பார்வையில் கலைஞர் (சென்னை, 1984), ப.61.
178. வி. ராதாகிருஷ்ணன், (மொ.பெ.), மாதாஜி விடுதலை பற்றி, ப.120.
179. தமிழ்நாடு அரசு ஆணை எண் 89, நாள். 17.2.1989.
180. ----- ஆணை எண் 516, நாள் 31.5.1989.
181. ----- ஆணை எண் 515, நாள் 31.5.1989.
182. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 1, ப.170.

183. மு. கருணாநிதி, 'தமிழ்நாடு நிதிநிலை அறிக்கை', தமிழரசு, (சென்னை, 1.4.1989), ப.38.
184. திருக்குறள் 392.
185. வே. ஜினைமுத்து, (ப.ஐ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 1, ப.177.
186. திரு.வி. கலியாணசுந்தரன், பெண்ணின் பெருமை, ப.72.
187. பாரதிதாசன், குடும்பவிளக்கு, இரண்டாம் பகுதி, ஆறாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1966), பக்.69-70.
188. Vijay Agnew, ELITE WOMEN IN INDIAN POLITICS? p.31.
189. மு. கருணாநிதி, ஒளி படைத்த கண்ணியம் வா! வா! வா!, ப.19.
190. -----, வான்கோழி, ப.19.
191. -----, ஒடு மரம் பூத்தது, ப.4.
192. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிப்கதைகள், ப.175.
193. -----, ஒரே இரத்தம், ப.15.
194. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிப்கதைகள், ப.149.
195. செ.இரா. பிரசன்னா, 'கலைஞரும் மகளிர் நலத் திட்டங்களும்', ஆறாண்டுகள் பார்வையில் கலைஞர், ப.83.
196. தமிழ்நாடு அரசு ஜினை என் 412, நாள் 13.4.89.
197. Vijay Agnew, ELITE WOMEN IN INDIAN POLITICS, p.70.
198. நெ.ஐ. சுந்தரவடிவேல், புரட்சியாளர் பெரியார், ப.142.
199. வி. ராதாகிருஷ்ணன், (மொ.பெ.), மாதர் விடுதலை பற்றி, ப.122.
200. மு. கருணாநிதி, உதயசூரியன், ப.79.
201. -----, ப.83.
202. -----, ப.85.

203. ம. கருணாநிதி, உதயசூரியன், ப.90.
204. -----, மணிமகுடம், ப.11.
205. -----, ப.15.
206. -----, ப.36.
207. -----, ப.96.
208. -----, ப.134.
209. வி. ராதாகிருஷ்ணன், (மொ.பெ.), மாதர் விடுதலை பற்றி, ப.136.
210. வே. சினைமுத்து, (ப.சு.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 1, ப.129.

இயல் ஐந்தா

பொருளியல்

பொருளியல்

முன்னியல்களில் கலைஞரின் படைப்புகளில் அமையும் சாதி, சமயம், கடவுள், முடநம்பிக்கை, புராண இதிகாசங்கள், பெண்கள் குறித்த அவரது கருத்துகள் ஆராயப்பட்டன. இவ்வியல் கலைஞரின் பொருளியல் சிந்தனைகள் குறித்த ஆராய்கின்றது.

மனித வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்றியமையாத வேண்டப்படுவது பொருள். வாழ்வின் இயக்கம் பொருளின் துணையைக் கொண்டே நிகழ்கின்றது. எனவே வாழ விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் பொருளீட்டுதலில் ஈர்வம் செலுத்துகின்றனர். மனிதர்தம் வாழ்வில் பொருள் பெறுகின்ற இடமும் அதனால் நேரும் வாழ்வுச் சிக்கல்களும் சமூக அமைப்பில் நாடகாணத்தக்க கூறுகளேயாகும். இவற்றைக் கலைஞர் எவ்வாறு நோக்கியுள்ளார், அவை குறித்த அவரது கருத்துகள் யாவை என்பதை இவ்வியல் தெளிவுபடுத்துகின்றது. அதற்கேற்றவாறு இவ்வியலில் பொருளியல் விளக்கம், கலைஞரின் பொருளியல் சிந்தனைகள், பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வுகள் குறித்து அவர் வெளியிட்டுள்ள கருத்துகள், ஏற்றத்தாழ்வு நீங்கிட அவருரைக்கும் பொருளியல் சமன்பாட்டுத் திட்டங்கள் ஆகியன விரிவாக ஆராயப்பெறுகின்றன. இனி இவற்றைத் தனித்தனியே நோக்கலாம்.

பொருளியல் - விளக்கம்

பொருளியல் மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படை நிறுவனங்களுள் ஒன்றாகும். "பொருளாதாரம் என்பது மனிதனின் அன்றாட வாழ்க்கையைப் பற்றி அறிய முற்படும் அறிவியலாகும்".¹ தொடக்க காலத்தில் பொருளைப் பெறவும் பணத்தைக் கையாளவும் ஒரு சிலருக்கே உரிமை இருந்தது. வாழ்க்கை பண்டமாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. பணியாளர்களுக்குத் தானியம்

கொடுப்பதே வழக்கமாயிருந்தது . அரசனும், அமைச்சர் முதலான பல்வேறு அலுவலர்களுக்கு நிலத்தைக் கொடையாகத் தந்ததையே வரலாறு தெரிவிக்கிறது . கால வளர்ச்சியில், பணப்புழக்கம் அனைவருடனும் தொடர்புடையதாக மாறியுள்ளது .

பொருளிலார்க்கு இவ்வுலக வாழ்க்கையில்லை என்பது வளருவரின் வாய்மொழி.² மனிதனுக்கு உணவு, உடை, உறைவிடம் தொடர்பாகப் பல தேவைகள் ஏற்படுகின்றன . தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளப் பொருள் இன்றியமையாதது . பொருளைப் பெற மனிதன் செயலில் ஈடுபடுகின்றான் . மனித ஆகைக்கு அளவில்லை . ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டவைகளையும் அடைய வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றான் அவன் . ஆனால் பொருள்களோ அவைகளின் தேவைக்கேற்ப, வாங்கும் திறனுக்கேற்ப பெருக்கம் செய்யப்படுவதில்லை . எனவே, செயலுக்கேற்ப, பெற முடிவதைப் பெற்று அமைதியடைகின்றான் . வரையறையற்ற தேவைகளை வரையறையுள்ள பொருள்களின் நுகர்வால் நிறைவேற்ற முற்படும் இச்செயலே பொருளியல் செயலாகும் . மனித இனத்தின் செயல்கள் அனைத்தும்பொருள் தொடர்பாகவே விளங்குவதால் இது ஓர் இன்றியமையாச் சமூக நிறுவனமாகத் திகழ்கின்றது .

பொருளின் உற்பத்தி (Production), மாற்று (Exchange), பகிர்வு (Distribution), நுகர்வு (Consumption) என்பன பொருளாதாரத்தின் முக்கியக் கூறுகளாகும் . இவற்றைப் பற்றிய பொருளாதார முயற்சியின் முறையும், செயலும் காலத்திற்கேற்பவும், சூழலுக்கேற்பவும் மாறுபட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன . அவைகளின் மாறுபாட்டையொட்டி எழும் கோட்பாட்டைப் பொருளியல் கோட்பாடு என்கிறோம்.³

உலக நாடுகளில் பல்வேறு பொருளியல் கோட்பாடுகள் நிலவுகின்றன. நாட்டின் சூழ்நிலைக்கேற்பவும், நாட்டின் தலைமையாளர்களின் சிந்தனைக்-கேற்பவும் தேவையெனக் கருதப்படும் கோட்பாடுகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. அவை கீழ்வருமாறு:

1. தனியுடைமை (Capitalism)
2. பொதுவுடைமை (Communism)
3. சம உடைமை (Socialism)
4. கூட்டுறவு (Co-operation)
5. கலப்புப் பொருளியல் (Mixed Economy)
6. பொதுநலப் பொருளியல் (Welfare Economy)
7. திட்டப் பொருளியல் (Planned Economy)

இவற்றுள் பொது உடைமை, சம உடைமை, கூட்டுறவு, கலப்புப் பொருளாதாரம், திட்டப் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றைப் போற்றியும், தனியுடைமையை எதிர்த்தும் கலைஞர், புடைப்புகள் அரசியல்திறை சட்டங்கள் வாயிலாகக் கருத்துகளைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

கலைஞரின் பொருளியல் சிந்தனைகள்

திராவிடர் கழகமும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கி என்றார் அண்ணா. அதற்கேற்பத் திராவிடர் கழகத்தின் சமுதாயச் சீர்திருத்தக்கொள்கைகளையே தி.மு.க.வும் ஏற்றது. பொருளியல் நிலையில் மக்கள் பின்தங்கி இருப்பதற்கு அடிப்படைக் காரணம் அறிவுக்குப் பொருந்தாத அவர்களின் செயல்களே என்பது திராவிடர் கழகக் கொள்கையாகும்.

இந்தியா பல்வளமும் பெருகிய நாடு. ஆனால், ஏழைகள் பெருத்த நாடு. மதம், கடவுள், சாதி காரணமாக மக்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வு மிகுதி. இவ்வுலக வாழ்க்கை பொய்யானது என்பது சமயம்

ஏற்படுத்திய கடுத்த . எனவே , மேலகத்தில் சென்ற சேர இப்பிறவியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பெருமளவும் தானதர்மம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் மக்களிடம் ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டது . கடவுள்அருள் கிட்டுமானால் வளமான வாழ்க்கை அமையும் என்ற மூட நம்பிக்கையின் காரணமாகப் பெரும்பாலான மக்கள் பூசை , திருவிழா , கோவில் கட்டுதல் , குடமுழுக்கு முதலான செயல்களில் ஈடுபட்டு , இருக்கும் பொருளையும் இழந்து வாடுகின்றனர் . மக்கள் தங்களுடைய முயற்சியில் கவலையற்ற , கடவுள் மீது பொறுப்பைப் போட்டு , அடுத்த பிறவியிலாவது பணக்காரனாக வேண்டும் என்ற ஆசையில் , நேரத்தையும் , பொருளையும் இழந்து வாடுகின்றனர் .

சாதி அடிப்படையில் மக்களைப் பிரித்து வைத்து , அதற்கேற்பத் தொழில் செய்ய வேண்டும் என்ற சாத்திர விதியை வலியுறுத்தி , மிகுந்த எண்ணிக்கையில் உள்ள மக்கள் வளமான வாழ்க்கை வசதி பெற முடியாத தடுக்கப்படுகின்றனர் . மனிதனுக்கு உள்ள நேரமும் , ஐற்றலும் குறைவான வருவாய் தரும் முறைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன . அறிவைப் பயன்படுத்தி நிறைந்த வேலைகளை நிறைவு செய்து வருவாய் பெருக்கிட வழிமுறை இல்லாத காரணப்படுகின்றது . இவையனைத்தையும் எண்ணிப் பார்க்கும்போது , ஏழை , நாள் முழுதும் பாடுபட்டாலும் , அவனது வருவாயில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி வீணாகி , உழைக்காமல் உலகை ஏய்த்து வாழ்வோருக்குப் பயன்படுவதாக சமூக அமைப்பு இன்று நிலவுகின்றது என்பதை உணர முடிகின்றது .

இதனால்தான் பெரியார் சமூகச் சீர்திருத்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளியல் சிந்தனையை வரவேற்றார் . "இந்தியாவின் பொருளாதாரத் துறையைச் சீர்படுத்துவதற்கு முதலாவது வருணாசிரம முறை ஒழிய வேண்டும் ; இரண்டாவது மத சம்பந்தமான எண்ணங்கள் அகற்றப்பட வேண்டும் ; மூன்றாவது கோவில் , குளம் , சடங்கு , சாத்தான் - - சனிவிலக்கு ஆகிய எண்ணங்கள் அழிக்கப் பட வேண்டும்" ⁴ என்ற குறிப்பிடுகின்றார் . "மனத்தில் குருட்டறிவும் இருட்டு

நிலையும் முட்டப்பட்டு விட்டதால் ஏற்பட்டுவிட்ட கேடு, ஏழ்மைக்கும் அறியாமைக்கும் காரணம்" ⁵ என்று அண்ணா தெரிவிக்கின்றார். இதனால் மதம், கடவுள், மூட நம்பிக்கைகள் இவற்றிலிருந்து மக்கள்விடுபடும் நாளே ஏழ்மையிலிருந்தும், அடிமைத்தனமையிலிருந்தும் விடுபடும் நாள் என்பது பெறப் படுகிறது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சமூக விடுதலையின் அடிப்படையிலே தான் பொருளாதார விடுதலை ஏற்பட முடியும் என்ற எண்ணத்தில் கருத்துகளைப் பரப்பி வந்தது. இயக்கப் பொருளியல் கொள்கையையே கலைஞர் வெளிப் படுத்துகின்றார் என்ற கருதலாம். "சமுதாயம் செப்பனிடப்படாமல் என்னதான் பொருளாதார மாற்றம் ஏற்பட்டாலும் அரசியலிலே பெறுகின்ற வெற்றிகள் கிடைத்தாலும் அது நிலைத்து நிற்க முடியாது என்பதுதான் என்னை ஆளாக்கியவர்கள் வளர்த்தவர்கள் - நான் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் எனக்கும், நாட்டிற்கும் போதித்துள்ள தலைசிறந்த பாடமாகும்" ⁶ என்று பெரியார், அண்ணா ஆகியோர், காட்டிய பொருளியல் கோட்பாடே தாம் விரும்புகின்ற கோட்பாடு என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றார் கலைஞர்.

கலைஞர், இயக்கத்தின் பொருளியல் கோட்பாட்டை விளக்கும் வகையில் தம் படைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளார். சமூகச் சீர்திருத்தமே அடிப்படையானது. சமூகத்தில் சமயின்மை இருப்பின் பொருளியல் சமன்மை ஏற்படாது என்பதை அழுத்தமுற வலியுறுத்துகின்றார். கலைஞரின் பொருளியல் சிந்தனைகளை,

அறிவுப்புரட்சியின் அடிப்படையில் பொருளியல் மாற்றம்,
பொது உடைமை போற்றல்,
சம உடைமை வரவேற்றல்

என மூவகையாகப் பகுத்துக் காணலாம்.

அறிவுப் புரட்சியின் அடிப்படையில் பொருளியல் மாற்றம்

சமுதாயம் சீர்திருந்த வேண்டும் என்பதே கலைஞரின் பொருளியல் கோட்பாட்டின் முதற்படியாகும். இதனை இரண்டு உவமைகளால் கலைஞர் விளக்குகின்றார். "ஒரு கழனியில் நெற்பயிரை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த நெற்பயிரினுடைய உச்சியிலே சதிராடிக் கொண்டிருக்கின்ற மரகத வண்ண நெல்மணிகள் அரசியலுக்கு உவமை என்று ஆகுமேயானால், அதனுடைய பயிர்த் தண்டு பொருளாதாரம். அந்த நெல்மணிகளும், இந்தப் பயிர்த்தண்டும் கிடைக்க வேண்டுமானால் - அடியிலே இருக்கின்ற உரந்தான் - சமுதாய விழிப்புணர்ச்சி - சமுதாய மறுமலர்ச்சி" என்று தெரிவிக்கின்றார்.⁷ இதனால் நெல் மணிகளும், பயிர்த்தண்டும் முற்றுமாகப் பெற்றுப் பயனடைய உரம் தேவைப் படுவதைப்போல், அரசியல் தலைமையும், பொருளாதார வளமும் பெறச் சமுதாய விழிப்புணர்ச்சி தேவை என வற்புறுத்துகின்றார். பயிருக்கு உரத்தைப் போல் மூட நம்பிக்கையிலுள்ள மக்கட்குச் சமுதாய விழிப்புணர்ச்சி தேவை என்பதை வலியுறுத்துகின்றார்.

மற்றோர் இடத்தில் சமுதாயத்தை நிலத்துக்கு ஒப்பாகத் கூறுகின்றார் கலைஞர். "நிலத்திலே நிறைந்திருக்கின்றனவே புல் பூண்டுகள். அவைகளை அழிக்க வேண்டும் - அப்புறப்படுத்த வேண்டும் - ஆமாம் களை எடுக்க வேண்டும்; பிறகுதான் கழனி நோக்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்லுகிறோம். அதைப் போன்றதுதான் சமுதாயச் சீர்திருத்தம் என்றும் விளக்குகின்றோம். அந்தச் சமுதாயம் சீர்திருத்தப்பட்டாலொழிய எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாதென்றும் சொல்லுகிறோம்"⁸ என்று குறிப்பிடுகின்றார். களை நீக்கப்பட்ட பிறகுதான் நிலத்தில் பயிர் நன்கு வளரும். அதுபோல மதம், கடவுள், மூடநம்பிக்கை ஆகிய களைகள் போக்கப்பட்டால்தான் சமுதாயம் பொருளாதார நிலையில் வளம் பெறும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றார்.

சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தின் வழியே பொருளியல் மேம்பாடு ஏற்படுத்த இயலும் என்பது கலைஞர் கருத்து. சமுதாய முற்போக்கு அடித்தளம் கட்டாமல் ஏற்படுத்தப்படும் பொருளாதார மாளிகை சரிந்து நொறுங்கி விடும் என்றும்,⁹ பொருளாதாரச் சுரண்டல் ஒழிந்த நிரந்தர வளம் நிலவ, சமுதாயம் முதலில் சீர்திருந்த வேண்டும் என்றும்¹⁰ விளக்குகின்றார். பெரியார் "இந்தத் தேசத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஜன சமூக அமைப்பின் அஸ்திவாரமே சரியாய் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த அஸ்திவாரத்தின் மீது கட்டக்கூடிய எந்த அமைப்பும் ஜன சமூகத்திற்கு நன்மை அளிக்கக்கூடியதல்ல"¹¹ என்று கூறவதும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

பொருளியல் வளம் ஏற்படச் சமுதாயம் முதலில் சீர்திருத்தப்பட வேண்டும் என வற்புறுத்தும் கலைஞர், அதற்கான வழிகளாக சாதி ஒழிப்பு, சாத்திரக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து சாமானியர் விடுபடல், மானமுடையவனாக மனிதன் மாறுதல், இவையனைத்திற்கும் அடிப்படையாக அறிவுப்புரட்சி ஏற்படல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றார்.

சாதி ஒழிப்பு

"நமது நாட்டில் சமூகத் துறையிலேயே, பிறவியிலேயே பொருளாதார உரிமை அனேக மக்களுக்குத் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது".¹² மனதர்மமும், சாதியால் கீழ் நிலையில் உள்ளவர்கள் தங்கள் தேவைக்கு மேல் பொருள் வைத்திருக்க உரிமையற்றவர்கள் என்று பொருளாதாரத்திலும் சாதிக்கொரு நீதி வகுத்துள்ளது.¹³ ஒரு சிலருக்குப் பொருளியல் உரிமை என்பது பிறவியிலேயே வழங்கப்பட்டிருக்க, பெரும்பாலானோருக்குப் பிறவியின் காரணமாக அது மறுக்கப்படுவதை நன்கு உணர்ந்திருந்த கலைஞர், சாதி வேறுபாடு ஒழிக்கப்பட்டுச் சமுதாயம் சீர்திருந்தினால்தான் பொருள் நிலை உயர வாய்ப்புண்டு என்பதை வலியுறுத்துகின்றார். "ஆயிரம் ஜாதி, அதன் நடுவே பொது உடைமை ஜோதி! உண்டாகுமோ? உண்டாக்கத்தான் முடியுமோ? உண்டானால்தான்

உருவாகுமா? உருவாக்கத்தான் முடியுமா மக்கள் மனத்தெளிவு பெறாத வரையில்?"¹⁴ என்று தெரிவித்து, சாதி ஒழிப்பு முதலில் நடைபெற வேண்டும். அதன் பின்னரே பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு வழிகோல முடியும் என்ற உணர்த்துகின்றார்.

சாத்திரக் கட்டுகளைத் தகர்த்தல்

சாத்திரக் கட்டுப்பாடு, முடநம்பிக்கை ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலை பெறப் போராடுவதே பொருளியல் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் என்ற எண்ணத்தையும் கலைஞர் ஏற்படுத்துகின்றார். "நமது நாட்டுச் செல்வத்துக்கு ஒருபெண் தெய்வமாகிய இலட்சுமியைத் தெய்வமாக உண்டாக்கி வணங்குகின்றோம். ஆகையால், ஒருவன் தான் ஏழையாக இருந்தால் தனக்கு இலட்சுமி கடாட்சம் இல்லை எனச் சலபமாக எண்ணிக்கொண்டு, இலட்சுமி கடாட்சத்தை அடையக் கையில் உள்ளதையும், கடன் வாங்கியும் செலவு செய்கிறான். பணக்காரனாய் இருப்பவனும் தனக்கு இலட்சுமி கடாட்சம் இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு, அதற்கே தனது சொத்தைச் செலவு செய்து வருகிறான்"¹⁵ என்ற பெரியார், சாத்திரம், அது கற்பித்த மூட எண்ணம் காரணமாக ஏழை ஏழையாக விளங்குவதையும், பணக்காரன் ஏழையாக மாறுவதையும் புலப்படுத்துகின்றார். கலைஞரும், இக்கொள்கையை ஏற்று, அடிமைத் தளைகளால் சாத்திர சம்பிரதாயங்களால், பழங்காலப் பாழ் எண்ணங்களால் முடங்கிக் கிடக்கும் மக்களை அதிலிருந்து மீளச் செய்த பிறகுதான் பசியைப் போக்கும் வழியைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மேற்கொள்ள விரும்புகிறது என்று தெரிவிக்கின்றார்.¹⁶

மனிதன் மானமுடையவனாக மாறல்

"என்னுடைய நாட்டு மனிதன் ஒருவன் தன்னை ஒரு மனிதனாய்க் கருத வேண்டும்; அவன் என்னைப் பிறவியில் சமமாய் நினைக்க வேண்டும் என்றதான்

ஆசைப்படுகிறேன். இந்த இழிவுத் தன்மையும், அவமானமும்தான் என்னை வடுத்துகின்றன? ¹⁷ என்று பெரியார் மான உணர்வின் தேவையை வற்புறுத்தி - கின்றார். "கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களுக்கும், நமக்கும் அடிப்படை வேற்றமை ஒன்றே ஒன்றுதான். அவர்கள் பசி நீங்க வழி கேட்கிறார்கள். நாம் பசியை நீக்கவதுடன் மானத்தையும் காக்க வழி தேடுகிறோம். ஆகவேதான் பசியையும், மானத்தையும் இணைத்தே நாம் பேசுகிறோம்" ¹⁸ என்ற கலைஞர் கூறுகின்றார். மானம் பெரிதா? வயிறு பெரிதா? என்ற வினாவை எழுப்பி, மான உணர்வே முதன்மையானது என்ற கருத்துடன் மகேசுவரனை 'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் படைத்துக் காட்டுகின்றார். ¹⁹ மனிதன் தன்னை மனிதனாக உணரத் தொடங்கினால்தான் பொருளியல் மாற்றம் ஏற்பட இயலும். இதன் காரணமாகவே, கலைஞர் மனிதனை மனிதன் இயுக்கும் நிலைக்கு மாற்றம் கண்டார். "மனிதனை மனிதன் சமப்பதும், மனிதனை மனிதன் இயுப்பதும் காட்டுக்காலப் போக்கு... கைகளால் இயுத்துச் செல்லும் ரிக்சாவுக்குப் பதில் சைக்கிள் ரிக்சாக்களை ஓடச்செய்தவர் கலைஞர். இதை எண்ணிப் பாராட்டும் தன்மான வீரர்கள் ஏராளம்" ²⁰ என்று அறிஞ - ரொடுவரால் பாராட்டப்படுகின்றார்.

அறிவுப்புரட்சி ஏற்படல்

தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காகப் போராடும் பொது உடைமை - யாளர்களின் நிலையில் மாற்றம் வேண்டுகின்றார் கலைஞர். மக்களின் மன நிலைக்கு ஏற்ப மாற்றங்கள் கொடுவரின் பயன் கிடைக்கும். காலத்தையும், உழைப்பையும், பொருளையும் வீணாக்கும் முடமக்களிடையே எத்தகைய சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தாலும் விழுங்குக்கிறதத் நீராகும் என்பதை உணர்ந்தவர் கலைஞர். சமுதாயத் துறையிலும், பொருளியல் துறையிலும் புதிய வழிகளை ஏற்படுத்தவல்லவை மனத்தில் ஏற்படுத்தப்படும் மாற்றங்களே

என்று அறிந்திருந்தவர். அதனால்தான், "நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் சாதியின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், கடவுளின் பெயரால் எத்தகைய கொடுமைகள் இழைக்கப்படுகின்றன என்பதையும், இக்கொடுமைகளை ஒழித்தால் - லக்ஷ்மி இங்குச் சமுதாயம் சீர்ப்பட முடியாது; எந்த நல்வாழ்வுக்கும் வழி பிறக்காது என்பதையும் உணர மறுக்கின்றனர்"²¹ என்று தெரிவித்துப் பொதுவுடைமையாளரின் பணி தொடங்கப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை எது என்பதை உணர்த்தி, பொருளியல் சிந்தனை தொடர்பான கருத்தை நிலை நிறுத்துகின்றார்.

மக்களிடம் அறியாமை, பகுத்தறிவின்மை அகலாத வரையில் முன்னேற்றம் ஏற்படல் அரிது. மனிதன் சிந்தித்து அறிவை வளர்த்துக் கொண்டே போனால், வளமான நிலையடையலாம். கடவுள், மதம், சாத்திரம் இவற்றை எண்ணாது அறிவை முதன்மையாக எண்ணியோர் பல நாடுகளில் வளமாக வாழ்கின்றனர்.

அறிவுத்தெளிவு ஏற்பட்ட பின்னரே மக்களிடத்தில் எத்தகைய திட்டமும் வெற்றிபெறும் என்னும் கொள்கைக்கேற்ப, கலைஞர் மனிமகுடம் நாடகத்தைப் படைத்துள்ளார் எனலாம். இதில் இடம்பெறும் மன்னன், புதுமைப்பித்தனாக மாறுவேடம் ஏற்று, மக்கள் மனவளம் பெற வேண்டும்; சாதிமத வேறுபாடுகள் மூடநம்பிக்கைகள் மக்கள் மனத்திலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு உழைப்பவனாகப் படைக்கப் பெற்றுள்ளான்.

... அரசன் ஆண்டவனின் பிரதிநிதி! மதகுரு மகேசுவரனின் அவதாரம் - என்றெல்லாம் நம்பிக்கிடந்தவர்கள் - புதுமைப் பித்தனின் பிரச்சாரத்தால் விழித்துக் கொண்டார்கள். விதியை நொந்து கொண்டு விழியை நதியாக்கிக் கொண்டவர்கள் வேதனைக்குக் காரணம் விதியல்ல என்பதை உணர்ந்து விட்டார்கள்! அறிவியலுக்கும் தலைதுாக்கி விட்டது - சுய மரியாதைக் கனலும், சுதந்திர அனலும் சூறாவளி வேகத்திலே பரவ ஆரம்பித்து விட்டன²²

என்று மன்னன் வாயிலாக மனமாற்றம் ஏற்படுத்த முயலுவதால் எதிர்பார்க்கும் பயன் கிட்டும் என்பதைக் கலைஞர் எதிர்பார்க்கின்றார். சமுதாயச் சீர் திருத்தத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் திட்டமே நிலைத்து நிற்க இயலும் என்பதை உணர்த்துகின்றார்.

இந்நாடகத்தில் இடம் பெறும் அல்லி என்ற மாந்தரையும் சமுதாயத்தில் மக்கள் மனவுளமையுடையவர்களாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துடைய வராகப் படைத்துள்ளார்.

அறிவுப்புரட்சி - அதன் பின்னர் ஏற்படுத்த வேண்டுவது பொருளியல் புரட்சி என்பதே கலைஞரின் பொருளியல் சிந்தனை. இக்கொள்கையை மணி மகுடபுரி அரசன் வாயிலாகவே நடைமுறைப்படுத்திக் காட்டுகின்றார்.

பல நாட்களாக நான் பட்ட பாட்டிற்குச் சரியான பலன் கிடைத்துவிட்டது! மக்களின் மனத்தை வளப்படுத்தியிருக்கிறேன் - போதுமான அளவுக்கு! புதிய ஆட்சியை நிர்வகிக்கிற அளவுக்கு! ஜாதி - மதபேதங்கள் - கடவுள் கொள்கைகள் - மூட நம்பிக்கைகள் அனைத்தும் ஒழிந்த மக்களரசுக்கு வழி வகுத்து விட்ட பெருமையோடு உங்களிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன் ... அறிவுப்புரட்சி - அதனையொட்டி அரசியல் பொருளாதாரப் புரட்சி - என்ற எனது கொள்கை வெற்றி பெற்றுவிட்டது! ²³

என்று எண்ணத்திலும் செயலிலும் கொண்டிருந்த பொருளியல் சிந்தனை படைப்பில் வெற்றி பெறுவதை எடுத்துக்காட்டித் தமிழ்ச் சமுதாயத்திலும் இக்கொள்கை வெற்றி பெற வேண்டும் என்று விழைகின்றார்.

மேலும், "தமிழகத்தில் அடித்தளத்து மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், அனைவருக்கும் நிலையான சமுதாய மதிப்பும், பொருளாதார நல்வாழ்வும் கிட்டுகிற வரையில், இந்த இயக்கத்தின்

உணர்வுகளை எந்தப் புயலும், புகம்பமும், எரிமலையும் அழித்துவிட முடியாது" ²⁴
என்று தெரிவித்து, தாமும் இயக்கமும் கொண்டிருக்கும் பொருளியல் கோட்-
பாட்டைச் செயலாக்கிக் காட்டுவதில் உள்ள உறுதிப்பாட்டையும் வெளிப்படுத்த-
கின்றார் கலைஞர். இதன்வழி அறிவுப் புரட்சியை ஏற்படுத்தி, மக்களை சாதி,
மத, சாத்திரக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுவித்து மானமுடையவர்களாக்கிய
பிறகு உருவாக்கப்படும் பொருளியல் மாற்றமே பயன்தரவல்லது என்பதைத்
தம் கொள்கையாகக் கொண்டவர் கலைஞர் என்பது வெளிப்படுகின்றது.

பொது உடைமை போற்றுதல்

பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டை விரும்புவவராகவும், பாராட்டு-
பவராகவும் விளங்குகின்றார் கலைஞர்.

பொதுஉடைமைக் கொள்கையின் இலட்சியம் - உலகம்
பூராவும் ஒரு குடும்பம்; உலக மக்கள் எல்லோரும்
சகோதரர்கள்; உலகத்திலுள்ள செல்வம், இன்பம்,
போக போக்கியம் முதலியவை எல்லாம் அக்குடும்பச்
சொத்து; குடும்பங்கள் எல்லோருக்கும் அக்குடும்பச்
சொத்தில் சரிபாகம் என்கின்ற கொள்கையேயாகும்.
ஆகவே இப்படிப்பட்ட கருத்துக் கொண்ட பொது -
வுடைமைக் கொள்கையை வெறுக்கவோ, எதிர்க்கவோ
நியாயமான முறையில் யாதொரு காரணமும்
இருப்பதாய் நமக்குத் தெரியவில்லை ²⁵

என்று பெரியார் பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டினை வரவேற்கின்றார்.

"பொது உடைமை, எங்கள் இருதய கீதம் எங்குக்கு வேம்பல்ல" ²⁶
என்று தெரிவித்துப் பொதுவுடைமை நாட்டத்தைப் புலப்படுத்துகின்றார் கலைஞர்.

ஏழை மக்களுக்குத் தங்கு தருவது தனியுடைமை. அது முற்றிலும் ஒழிக்கப்பட்டுப் பொதுவுடைமைக் கோட்பாடு வளர்க்கப்பட வேண்டும். இதற்கு, மக்கள் மனத்தில் இடம் பெற்றிருக்கும் அறியாமையினால் அகற்றப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் கலைஞர் கொண்டிருக்கின்றார். தம்மை தரும் தனியுடைமைப் பற்றை நீக்கப்பட்டுச் சீரான பொதுவுடைமைத் தத்துவங்கள் மனிதர் வாழ்வில் தாராளமாய்த் தங்கிட வேண்டுமென்பதையே கலைஞர் தமது விழைவாகக் காட்டுகின்றார்.²⁷

சிவப்பு வண்ணம் பொதுவுடைமையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுவது. தமிழகத்தில் சிவப்பு அதாவது பொதுவுடைமை நன்கு வளரவேண்டும் என்று விரும்புகின்றார் கலைஞர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடியின் நிறங்களைப் பற்றி விளக்கிடும் போதும் இக்கருத்தினை வலியுறுத்துகின்றார்.

தமிழகத்திலே சிவப்பு - முழுமை பெறவில்லை;
பாதி வளர்ச்சியிலே தான் இருக்கிறது. அது
முழுமை பெறவேண்டும் என்பதற்காகத்தான்
நாமெல்லாம் இருளைஅகற்ற முனைந்து, தமிழகத்-
திலே இருளும் இருக்கிறது என்பதைக் காட்ட
இருளையும் அதையும் மீறிச் சிவப்பு வளரவேண்டும்
- முழுமையாகப் புரட்சி தோன்ற வேண்டும்
என்பதற்காக அடையாளச் சின்னங்களாக
வைத்திருக்கின்றோம்²⁸

என்று தெரிவித்து, கொடியில் காணப்படும் சிவப்பு பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டைப் புலப்படுத்துவதாகக் காட்டுகின்றார்.

பொதுவுடைமையாளர்கள் பொருள்முதல் வாதத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டவர்கள். ஒரு மனிதனுடைய பொருளியல் நிலையே அவனுடைய எண்ணிக்களுக்கும் நம்பிக்கைகளுக்கும் மூல காரணம். எனவே,

மக்களின் பொருளியல் நிலைகளின் தொடர்புகளை ஆராய்தல் வேண்டும்.
ஆராய்ச்சியின் முடிவு புரட்சியில் தொடங்கும். ஆகவே, வருக்கமற்ற ஒரு
சமூகம் புரட்சியினால்தான் உருவாகக் கடும் எஃபது மார்க்சு கொள்கை.
இதனடிப்படையில்தான் அவரைப் பின்பற்றிய பொதுவுடைமையாளர்கள் பசி நீங்கிட
வழிகாணுவதைச் சிந்திக்கலாயினர்.

தமிழகத்திலோ எண்ணிறந்த மக்கள் உழைத்தும், உழைப்பின் பயனைக்
காணமுடியாது சாதி, மதம், கடவுள், மூடநம்பிக்கை காரணமாகப் பொருள்
வீணாவதை உணர்ந்த திராவிடர் கழகமும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும்
பொருள் முதல் வாதம் என்பதை விலக்கி வைத்து, மனமாசு நீக்கம் என்பதை
முதலில் வைத்துப் போராடத் தொடங்கின. இதனை உணர்த்த விரும்பிய
கலைஞர், "பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளை நமது மண்ணில் பயிரிடுகிற
முறையிலே கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அந்தக் கொள்கையிலே
அழுத்தமான நம்பிக்கையுடையவர்கள் நாம்"²⁹ என்று தெரிவிக்கின்றார்.
பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டில் கொண்டுள்ள பிடிப்பினையும், நடைமுறைப்-
படுத்தவதில் காணும் தனி வழியையும் வெளிப்படுத்துகின்றார். "கடவுள்
உலகைப் படைத்தான் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளாத பொருள் முதல்வாதி"
என்று தன்னைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³⁰ மூடநம்பிக்கையற்ற நிலையில்
ஏற்கப்படும் பொதுவுடைமைக் கோட்பாடே சிறந்தது என்ற எண்ணங்கொண்டவர்
கலைஞர் என்பதும் தெளிவு பெறுகிறது.

பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தின் இறுதிக் குறிக்கோள், "ஒவ்வொருவரும்
தம் சக்திக்கேற்ப உழைக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தம் தேவையை
நிறைவேற்றுவதற்குப் போதுமான பொருள்களைப் பெறவேண்டும்" என்பதே.³¹
கலைஞரும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில்,

சக்திக்கேற்ற உழைப்பு - தேவைக்கேற்ற வசதி
சவியாது உழைத்தலுத்த மக்களுக்கு உடனே வேண்டும்³²

என்ற கவிதையில் குறிப்பிடுகின்றார். இதில் பொதுவுடைமையின் மீது கொண்டுள்ள நாட்டத்தை உணர்த்துகின்றார். தொழிலாளர்களின் பேரவையொன்றில் உரையாற்றும் போது, 'தம்மை ஒரு கம்யூனிஸ்ட்' என்றே அறிவிக்கின்றார்.³³

கலைஞர், பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டில் நாட்டம் கொண்டவ -
ராகவும், தமிழகம் முழுமையும் இக்கோட்பாடு பரவ வேண்டுமென விழைபவ -
ராகவும், இக்கோட்பாட்டைப் பற்ப்பும் வழியில் பொதுவுடைமை இயக்கத் -
தவருடன் மாறுபாடு கொண்டவராகவும் விளங்குகின்றார் என்பதை உணரமுடிகின்றது.

பொதுவுடைமைத் தலைவர், நாட்டினைப் புகழ்தல்/போற்றதல்

பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டில் கொண்ட ஈடுபாடு காரணமாக,
பொதுவுடைமை இயக்கத் தலைவர்களையும், அக்கோட்பாட்டினை அடியொற்றி
நடக்கும் நாடுகளையும் பாராட்டுபவராக விளங்குகின்றார் கலைஞர்.
பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டை உருவாக்கிய மார்க்சு, அவரது கொள்கைகளை
நடைமுறைப்படுத்திய லெனின் ஆகியோரைப் பாராட்டுகின்றார். "உழைக்கும்
வர்க்கம் - உறிலீசும் வர்க்கம் இரண்டுக்குமுள்ள பேதத்தை எடுத்துரைத்து
உலகிற்குப் புதிய வேதத்தை வகுத்தவன் மார்க்சு. அவன் சிந்தனைகளைச்
செயல்படுத்தியவன்தான் லெனின்"³⁴ என்று குறிப்பிட்டுப் போற்றதலை வெளிப் -
படுத்துகின்றார். அவரது மகனுக்கு ஸ்டாலின் எனப்பெயர் சூட்டிப் பொது -
வுடைமை மீது கொண்டிருக்கும் ஈடுபாட்டின் ஆழத்தை உணர்த்துகின்றார்.

சீனத்தைப் பொதுவுடைமைப் பூங்காவாக மாற்றியவர் மா சே துங்.

"இன்னல்களுக்கு அஞ்சாத பண்பு பெற்றவன் இலட்சியப் பாதையில் நடந்துகொண்டே

இருக்கிறான். அப்படி நடந்து சென்ற உலகத்தப் பெருந்தலைவர்களில் ஒருவர்தான் மா சே துங்" என்று குறிப்பிடுகின்றார்.³⁵ தமிழகப் பொதுவுடைமையாளர் ஜீவா குருதியெலாம் புரட்சி மணம் கமழும் வரிப்புலியாகவும், கொள்கை உறுதி கொண்ட தமிழ்க்கவியாகவும் வாழ்ந்ததாகப் பாராட்டுகின்றார்.³⁶

கலைஞர் பொதுவுடைமைத் தலைவர்களைப் பாராட்டுவது போலவே, பொதுவுடைமை நாட்டு நிகழ்ச்சியினையும் போற்றுகின்றார். உருசிய நாடு, இன்று உலகில் போற்றப்படுவதற்கு மூல காரணம், அங்குப் பொதுவுடைமைக்காக நிகழ்ந்த புரட்சியே ஆகும். இதனைக் கலைஞரும் போற்றி மகிழ்கின்றார். "முதலாளி ருர்ச்சையாகிறான்; ருர்க்கன் முதலு காட்டுகிறான்; முட்டாளும் தலை நிமிர்கிறான்; கோழையும் கொக்கரிக்கிறான் ரஃயப் புரட்சியின் கதையைக் கேட்டால்"³⁷ என்று தெரிவித்து, உருசியப் புரட்சி, வேறு நாடுகளும் எவ்வளவு முயலாக வாழ்ந்தோர் ஏற்றங்கொள்ளக் காரணமாக இருந்ததை வெளிப்படுத்துகின்றார். பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டில் கொண்டுள்ள விருப்பம் காரணமாகவே, பொதுவுடைமைத் தலைவர்களையும், நாட்டு நிகழ்ச்சியினையும் போற்றுவவராக விளங்குகின்றார் என அறிய முடிகின்றது.

சமவுடைமை வரவேற்றல்

"சமதர்மம் என்றால் சாதாரணமாக பாரபட்சமற்ற நீதி, சமத்துவம்; உயர்வு - தாழ்வு இல்லாத நிலை என்பதாகும்" எனப் பெரியார் விளக்குகின்றார்.³⁸ இத்தகைய சமதருமத்தை வரவேற்பவராகக் கலைஞர் விளங்குகின்றார்.

சமதரும எண்ணம், மற்ற நாடுகளில் பிறப்பதற்கு முன்னரே தமிழ் நாட்டில் தோன்றிவிட்டது என்ற கருத்துக் கொண்டவர் கலைஞர். "இல்லாரும்

இல்லை; உடையார்க்கும் இல்லை மாதோ என்ற இந்தக் கற்பனை - இந்தக் கனவு இன்றைக்குத் தோன்றியது அல்ல. கி.பி. 886 அல்லது 887-ஆம் ஆண்டிலேயே கழம்பரே இந்த முழக்கத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறார்"³⁹ என்ற தெரிவித்துத் தமிழ்மண்ணில், நெடுங்காலத்துக்கு முன்பே சமவுடைமை கால் கொண்டதைத் தெரிவிக்கின்றார்.

சமவுடைமைக் கொள்கையின்வழி நாடு வளமாகும் என்ற கருத்து - உடையவர் கலைஞர். மக்களும், மக்களை வழிநடத்திச் செல்பவர்க்கும் சமதருமத்தைச் செயல்படுத்தும் எண்ணுடையவர்களாக விளங்கினால் நாடு எப்போதோ ஏற்றம் பெற்றிருக்கும் என்ற கருகின்றார்.⁴⁰ ஏற்றத்தாழ்வுடன் ஒரு நாடு விளங்குமானால் அங்கு மகிழ்ச்சியைக் காணமுடியாது; அழிவே ஏற்படும். அத்தகைய நிலை ஏற்படாது தடுப்பதற்கு உற்ற வழி சமவுடைமையே என்ற எண்ணத்தை,

வான் முட்ட எழுந்து நிற்கும் ஆலையிலே
தான் மட்டும் வாழுதற்குச் சிலர் இருந்தால்
பேன் படித்த தலையாகும் நமது நாடு
நான் படித்த மருந்ததற்குச் சமதருமந்தான்⁴¹

என்று வெளிப்படுத்துகின்றார்.

மக்கள் அனைவரும் உழைக்க வேண்டும். அதனால் கிடைக்கும் நன்மை - களை எல்லாரும் பெறவேண்டும். இதில் எவ்விதப் பாகுபாடும் இருத்தலாகாது என்ற கருத்தில் உறுதியுடையவர் கலைஞர்.

ஒருவன் சமதருமத்துக்கு உழைப்பதனால் அவன் முதலில் ஒரு உண்மையை அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும். உழைப்பதற்கென்றே பிறந்திருக்கும் வகுப்பு ஒன்று; இவர்களது உழைப்பின் பயனை அனுபவித்துக் கொண்டு

சுகபோகியாய் வாழ்வதற்கென்றே பிறந்திருக்கும்
வகுப்பு ஒன்று என்று இருப்பதை ஒழிக்க வேண்டும் -
கிள்ளி எறிய வேண்டும் என்பதே அந்த அடிப்படை
நிலை⁴²

என்ற பெரியார் சமதருமவாதியின் முதன்மையான பணியைச் சுட்டுகின்றார் .
இதற்கேற்பவே கலைஞரும் "பலர் பல முனைகளில் உழைப்பதனால் - பல
வகைகளில் உழைப்பதால் - உழைப்பதற்கு ஒரு சிலரே பிறந்துள்ளார் என்ற
தலையெழுத்துத் தத்துவம் தலைமறைவாகிவிடும் . . . இதுதான் நாடு வளமா-
யுள்ளது என அறிவிக்கும் கண்ணாடி . இந்தக் கண்ணாடியில் முகம் தெரிந்தால்
போதாது அனைவருக்கும் சுகம் வேண்டும் என்ற சமதரும அகம் தெரிந்தாக
வேண்டும்"⁴³ என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார் .

அனைவரும் உழைப்பதனால் , சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வு விலகும்
என்பதையும் , வளமான நாட்டில் வாழும் மக்கள் , சமவுடைமை பரவிட
வேண்டும் என்ற மனவளம் பெற்றவர்களாக விளங்க வேண்டும் என்பதையும்
வெளிப்படுத்துகின்றார் .

கலைஞர் சமதரும சமுதாயம் உருவாகக் கொண்டிருக்கும் உறுதியை
அவருடைய சட்டமன்றச் சொற்பொழிவு தெளிவாக்குகின்றது .

யாருடைய கோபத்தைப் பற்றியும் நான் கவலைப்படப்-
போவதில்லை . இருப்பது இரண்டு நாள்தான் என்றாலும் ,
ஆட்சிச் சக்கரம் இன்னும் ஒருநாள்தான் என்றாலும்
சமதர்ம சமுதாயத்தைச் சமைக்க , ஏற்றத்தாழ்வற்ற
சமுதாயத்தை உருவாக்க , திராவிட முன்னேற்றக் கழக
அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்தே தீரும் என்பதை
மாதீதிரம் இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்⁴⁴

என்ற தெரிவித்து , எத்தகைய இடையூறுகள் நேரிடிலும் அவற்றை மீறிச் சமதருமம் நிலைநாட்டிட விரும்பும் நெஞ்சுறுதியைக் கலைஞர் உணர்த்துகின்றார் .

"எல்லோரும் இன்புற்று வாரும் இடம்தான் என் லட்சிய பூமி . ஒருவரை ஒருவர் அழுத்தாமல் ஒருவரை ஒருவர் சுரண்டாமல் , எல்லோருக் - காகவும் நான் , எனக்காக எல்லோரும்' என்ற முறையில் சமூகம் அமையுமானால் அதான் என் இலட்சிய பூமி" ⁴⁵ என்ற அண்ணாவின் எண்ணத்தையே கலைஞரும் நாடுபவராக விளங்குகின்றார் .

பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வுகள்

பொருள் உள்ளமை காரணமாகவும் , இல்லாமை காரணமாகவும் மக்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள் பெருகிப் பலவித இன்னல்களுக்கும் , கொடுமை - களுக்கும் இருப்பிடமாக மனித வாழ்க்கை விளங்குகின்றது . மனிதன் மனவளம் அற்றவனாக இருப்பதாலேயே பொருளாதாரத்தில் கீழ்நிலையில் உள்ளான் என்று கருதும் கலைஞர் , அறிவுப் புரட்சி நடந்த பிறகே பொருளியல் புரட்சி நடைபெற வேண்டும் என்பதில் உறுதி கொண்டவராக விளங்குகின்றார் . பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு ஆட்பட்ட சமுதாய நிலையைத் தம் படைப்புகளில் எடுத்துக்காட்டி , மாற்றம் காண வேண்டிய வழிகளை வெளிப்படுத்துகின்றார் .

பொருளியல் ஏற்றத் தாழ்வு தொடர்பாக , கலைஞரின் கருத் -
தோட்டத்தை,

எழைகள் , உழைப்பாளர்கள் ஆகியோரிடம் பரிவும் ,

போற்றத்தலும் காட்டுதல் .

ஏழைகளின் இன்னல்களை வெளிப்படுத்தல் .

ஏழைகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் விழிப்புணர்வு ஊட்டுதல் .

முதலாளிய எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்துதல்.

ஏழை, பணக்காரன் வேறுபாடற்ற நிலையை வரவேற்றல்

என ஐந்துவகையாகப் பிரித்துக் காணலாம்.

ஏழைகள், உழைப்பாளர்கள் ஆகியோரிடம் பரிவும், போற்றதலும் காட்டுதல்

மக்களில் பெரும்பாலோர் ஏழைகளாகவே உள்ளனர். நாள்தோறும் உழைப்பதனால் மட்டுமே வாழமுடியும் என்ற நிலையே தொடர்கிறது. இயற்கையின் சீற்றம், நோய் காரணமாக உழைக்கமுடியாத நிலை ஏற்படின் பட்டினி கிடக்கும் அவலமே நீடிக்கின்றது. ஏழைகளின் இதுபோன்ற துன்பங்களைக் கண்டு பரிவு கொள்கிறார் கலைஞர்.

வசதியும், பெருமையும் கொண்டவர்கள், இரவு நேரக் களியாட்டங்களில் ஈடுபடுவோர் வைகறையில் எழுவதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. ஆனால், உழைத்து, தன்னையும் தன் குடும்பத்தையும் காக்கும் நிலையில் உள்ள ஏழைகள் வைகறையில் எழுவது தவிர்க்க முடியாதது. இந்த நிலையைக் கலைஞர் வைகறை நேரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ஏழையை நீ எழுப்பாத நாள் - அவன் இறந்துபோன நாள்தானே!
பிணத்தை நீ எழுப்புவதில்லை! மாளிகையின் நடைப்பிணத்தையும்
நீ எழுப்புவதில்லை!⁴⁶

என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஏழை இறக்கும்வரை ஓய்வின்றி உழைப்பவன் என்பதை வெளிப்படுத்தி, அவர்களிடம் பரிவு காட்டி, மாளிகைவாசியின் மீதுள்ள வெறுப்பைப் புலப்படுத்துகின்றார். மேலும்,

ஏழை என்ற இளக்காரம் உனக்கும் ஏற்பட்டுவிட்டதால்தானே -
சோர்ந்து சுருண்டு கிடப்போரின் குடிசைக் கதவை அவ்வளவு
பலமாகத் தட்டுகிறாய்⁴⁷

என்று வைகறையை வினவி, சமுதாயத்தின் எல்லாத் தரப்பினராலும் ஏழைகள் இகழப்படுவதை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ஏழ்மையில் உழல்பவர்களுக்கு வாழ்வும் கிடையாது; உணர்ச்சியும் கூடாது என்ற நிலையே சமுதாயத்தில் நிலவி வருகின்றது என்பதை "வாழ முடியாதவர்கள்" என்றும் சிறுகதையில் தெரிவிக்கின்றார். காட்டில் திரியும் மான்களும், பாடிப் பறக்கும் குயில்களும், இணைப் புறாக்களும் இன்பமுடன் வாழும்போது ஏழைகட்கு அத்தகைய இன்பம் கிட்டவில்லையே என்ற எண்ணத்தை இச்சிறுகதையில் இடம்பெறும் ஒரு மாந்தரின் மூலம் உணர்த்துகின்றார்.⁴⁸ வயிறும், உள்ளமும் எல்லோருக்கும் உள்ளன. ஆனால் ஏழைகள் மட்டுமே இவற்றால் பெருந் துன்பத்திக்கு ஆளாகின்றனர் என உரைக்கின்றார்.

ஏழை கொல்லப்படுவது ஓர் எழும்பு நசுக்கப்படுவது போன்றது. இயற்கையும் ஏழைகளுக்கு எதிராகவே உள்ளது. இதனைக் கலைஞர், 'மகான் பெற்ற மகன்' என்ற நாடகத்தின் மூலம் புலப்படுத்துகின்றார். இந்நாடகத்தில் இடம் பெறும் முத்தன் இறப்பு ஒன்றுதான் ஏழைகள் விரும்பியதும் பெறக்கூடியது என்று கூறுபவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான்.⁴⁹ ஏழைகள் ஐசைப்படும் எதுவும் கிடைப்பதில்லை. கிடைப்பதற்கும் கடுமையான தியாகங்களைச் செய்யவேண்டி உள்ளது. ஆனால், இறப்பு என்பது, எவ்வித முயற்சியும் இன்றி ஏழைகளை நாடி வரக்கூடியது என்பதைக் கலைஞர் உணர்த்தி, அவர்களின் மீதுள்ள பரிவைக் காட்டுகின்றார்.

ஓர் ஏழையிடம் பரிவு காட்டக் கூடியவன் வேறு ஓர் ஏழையாகத்தான் இருக்க முடியுமே தவிர, பணக்காரன் அல்லன் என்ற கருத்தை 'அய்யோ ராஜா' சிறுகதையின் மூலம் விளக்குகின்றார் கலைஞர். முத்தம்மாள் காய்ச்சல் நோய் கடுமையாகிவிட்ட தன் குழந்தை ராசாவை மருத்துவரிடம் கொண்டுபோக

வேண்டும் என்ற விரும்புகிறாள். கையில் காசில்லை. எதிரே வந்த ரிக்சாக்காரனிடம் வேண்ட அவன் அழைத்துச் செல்கிறான். தன்னைப்போலவே அவரும் ஏழை என்பதை உணர்ந்து, அவள் குழந்தையைக் காக்க வேண்டும் என்று எண்ணி ரிக்சாவை விரைவாக இழுத்தான் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.⁵⁰ ஏழ்மை நிலையிலிருப்போர் ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவும்பாங்கு கொண்டிருப்பர் என்பதை வெளிப்படுத்தி, 'மனித வருக்கம் என்பது ஏழைக் கும்பல்தான்'⁵¹ எனச் சுட்டுகின்றார்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, சென்னையில் குடிசை வீடுகள் கொளுத்தப் பட்டன. நாள்தோறும் கணக்கற்ற வீடுகள் தீப்பற்றிய செய்திகள் வந்தவாறே இருந்தன. ஏழை மக்கள் இதனால் மிகுந்த துன்பத்திக்கு ஆளானார்கள். கலைஞர் இக்கொடுமையைக் கவிதையில் புனைகின்றார்:

பட்டினத்தார் - சென்னைப்
பட்டினத்தார் பல வீடு கொளுத்துகின்றார்
எரிவதெல்லாம் வீடென்றா கருதுகின்றீர்?
ஏழைகளின் வயிறன்றோ?⁵²

என்று தெரிவித்து, எரிவது வீடுகள் அல்ல, ஏழைகளின் வயிறு - வாழ்க்கை எரிக்கப்படுகின்றது என உணர்த்தி, ஏழைகளிடம் கொண்டுள்ள பரிவைக் காட்டுகின்றார்.

ஏழைகள் உடலை வருத்தியே பாடுபட வேண்டியுள்ளது. ஆனால், பணக்காரர்கள், எவ்வித உடல் வருத்தமும் இன்றி மேலும், மேலும் பணக்காரர்-களாகவே உயருகின்றனர். இந்நிலையைக் கலைஞர், வலியோர் வியர்வையைப் பன்னீராகவும் - மிக எளியோரின் வியர்வையைச் செந்நீராகவும் உருவகப் படுத்துவதன் மூலம் உணர்த்துகின்றார்.⁵³

'மணிமகுடம்' நாடகத்தில் மன்னன் புதுமைப்பித்தன், அல்லி, பொன்னழகன் ஆகியோர் ஏழைகளிடம் பரிவு கொண்டவர்களாகவும், ஏழை - களுக்காகப் போராடுபவர்களாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். எதிர்க்க இயலாத தன்மையிலும், ஏமாற்றப்பட்ட நிலையிலும் வாழ்வோர் ஏழைகள். சீமான்களும், குருநாதர்களும் உள்ளவரை ஏழைகளுக்கு விடுதலை சிடையாது. அழகையே அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்று புதுமைப்பித்தன் என்றும் மாந்தரைக் கூற வைக்கின்றார்.⁵⁴ ஏழைகள் துன்பப்படப் பிறந்தவர்கள்; பணக்காரர் - களும், பேதங்களை ஏற்படுத்தும் மதவாதிகளும் உள்ளவரை ஏழைகள் முன்னேற வழி இல்லை என்ற தம் மனத்துயரைக் கலைஞர் காட்டுகின்றார். ஏழை மக்களை விரட்டி விட்டு அவ்விடத்தில் கோவில் கட்ட வேண்டும் என்ற சீமான்கள் அவையின் தீர்மானத்தில் கையொப்பம் போட மறுப்பவனாக 'மணிமகுடம்' அரசனைக் கலைஞர் படைத்துள்ளதும்,⁵⁵ அவர் ஏழை மீது கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டினைக் காட்டுகின்றது. இந்நாடகத்தில் இடம்பெறும் அமைச்சர், குருநாதர், பத்திரிகை ஆசிரியர், அரசு வீரர்கள் ஆகியோரைத் தவிர மற்ற அனைவருமே ஏழைகளின் மீது பரிவு காட்டுபவர்களாகவே கலைஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பினால் வளம் பெறும் உலகத்தில், தொழிலாளர்கள் வாழ்வு வறுமையிலே உழல்கின்றது.

காண்பதெல்லாம் தொழிலாளி செய்தான் - அவன்
காணத் தகுந்தது வறுமையாம்⁵⁶

என்று பாரதிதாசனும் தொழிலாளர்களின் நிலையைக் குறிப்பிடுகின்றார். இந்நோக்கிலேயே தொழிலாளர்களைக் காணும் மனப்பாங்கினைக் கலைஞர் கொண்டிருப்பதை அவரது படைப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

கைத்தறி நெசவாளர் படும் இன்னலக்காகப் பரிவு காட்டி,
 அவர்களுக்கு இயன்ற உதவிகளைச் செய்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்.
 கலைஞரும், நெசவுத் தொழிலாளர் மீது பரிவு காட்டுபவராக விளங்குகின்றார்.
 பல ஆயிரம் மதிப்புடைய சரிகைச் சேலைகளை நெய்து தருகின்ற கைத்தறி
 நெசவாளி, தன்னுடைய மனைவிக்கு ஓர் உட்பா செலவழித்துத் துணி எடுத்தத்
 தரமுடியாத அளவுக்குக் கந்தல் துணிகளையே அணிந்து, மனைவி, மக்களுடன்
 வாழுகின்ற கொடிய வாழ்க்கையைத்தான் அமைத்துக் கொள்ள முடிகிறது.
 பட்டு தருகின்ற பட்டுப்பூச்சி வதைக்கப்படுவது போலவே பட்டாடை தருகின்ற
 நெசவாளியும் வதைக்கப்படுகிறான் என்ற குறிப்பிடுகின்றார்.⁵⁷

இத்தொழிலாளர்களிடம் கொண்ட இரக்கம், அவர்களின் துன்பத்தைப்
 போக்கத் துடிக்கும் மனநிலையை உடையவராகக் கலைஞரை மாற்றுகின்றது.
 பொதுமக்கள் அனைவரும் நெசவாளர்களின் வாழ்வை ஒளிமயமாக்க கைத்தறி
 ஆடைகளையே உடுத்தவது என்ற உறுதிமொழியெடுப்பதே தலைசிறந்த வழி
 என்ற கருத்தை மக்கள் முன்னிலையில் வைப்பவராகக் கலைஞர் திகழ்கின்றார்.⁵⁸
 அண்ணாவுடன் இணைந்து தோளிலே கைத்தறி துணி சுமந்து விற்கும் பணியினையும்
 மேற்கொண்டார். இச்செயல் தொழிலாளர்களிடம் பரிவு மட்டும் காட்டினால்
 போதுமானதன்று. வாழும் வழிமுறையையும் அவர்களுக்குக் காட்டவேண்டும்
 என்ற அவாவில் எழுந்ததே எனலாம்.

உழைப்பின் காரணமாக உலக மக்களைப் பட்டினியிலிருந்து விடுதலை
 பெறச் செய்வோர் உழவர்கள். இவர்களின் இன்றியமையாழமையைக் கலைஞர்,

உழவன் ஒரு தாமரை
 சேற்றில் மலரும் அவன் வாழ்வு
 உழவன் ஓர் மன்னன்
 நாற்று முடியிடுக்கும் அவன் தலையில்

உழவன் ஓர் வீரன்; என்றும்
 போர் இருக்கும் அவன் களத்தில் (வைக்கோற்போர்)
 உழவன் ஓர் ஓவியன்
 வயல்கள் அனைத்தும் அவன் வரைந்த சித்திரம்
 உழவன் ஓர் தெய்வம்
 உயிர்களைக் காப்பதால்⁵⁹

என்ற குறிப்பிருக்கின்றார். உழவுத் தொழிலாளியைப் பல கோணங்களில் கண்டு
 பெருமை கொள்பவராகக் கலைஞர் விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

உழவுத் தொழிலாளியைப் பற்றிப் பெருமைப்படும் கலைஞர், அவர்கள்
 அடையும் தனிப்பத்தைப் புலப்படுத்தவும் தவறவில்லை. சன்னரக நெல்லை
 விளைவித்துக் கொடுக்கும் அவ்வேழைகளுக்குச் சில நேரங்களில் மோட்டாரக
 அரிசி கூட உணவுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்பதைத் தெரிவித்து அனைவருக்கும்
 உணவை விளைவிப்பவன் வறுமையில் வாடும் நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றார்.⁶⁰
 பரிஷு மட்டுமல்ல - வாழ்க்கைப் பாதையும் காட்டுகின்றவர் என்பதையே
 அவர் தலைமை தாங்கி நடத்திய நங்கவரம் வேளாண் கூலித் தொழிலாளர்களின்
 போராட்டம் வெளிப்படுத்துகின்றது. உழவர்களின் துயர்துடைத்த இப்-
 போராட்டத்தை அண்ணாவும் போற்றுகின்றார்.⁶¹

உழவனின் உழைப்பில் உள்ள கருமையைப் புரிந்து கொள்ளாதவர் -
 களாகப் பெரும்பாலோர் வாழ்கின்றனர். பணம் கொடுத்தால் விரும்புகின்ற
 வகை அரிசி கிடைக்கின்றது என்று எளிதாகவே உழவனின் பணியை மதிப்பிட்டு
 விடுகின்றனர். கலைஞர், இத்தகைய நெஞ்சினோர்க்கு, உழவுத் தொழிலாளியின்
 பெருமையை உணர்த்துபவராக மாறுகின்றார். ஒவ்வொரு நெல்மனையு^யம்
 முடியிருக்கின்ற தோல் உழவனின் சதையாலும், உள்ளேயிருக்கின்ற அரிசி அவனது
 எலும்பாலும் ஆனது என்பதை உணர்ந்து கொண்டால், அந்த நெல்லை உற்பத்தி

செய்ய அவன் வடிக்கிற வியர்வை விலை மதிப்பற்றது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.⁶² உழவன் தன் உடலை அழித்துக் கொண்டு பிறருக்காக உணவுப்பொருளை விளைவிக்கின்றான் என்பதை உணர்த்துகின்றார்.

உலகத் தொழிலாளிகள் தங்கள் போராட்டப் பாதையில் வெற்றி கண்ட நாள் மே மாத முதல் நாள். இந்த நாளே உலகில் இன்று தொழிலாளர் வருக்கத்தால் பெரிதும் போற்றி மகிழப்படும் திருநாளாக விளங்குகின்றது. உழைப்பவர் உயர்வுக்கு ஏனியாகவும், வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாகவும் அமைந்தது மே நாள் என்று இந்த நாளைப் பாராட்டுகின்றார் கலைஞர்.⁶³ மே முதல் நாள் அரசாங்கப் பொது விடுமுறை நாள் என 1967 இல் அண்ணா அறிவித்ததைக் கலைஞர் செயல்படுத்தியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.⁶⁴

எத்தகைய சூழ்நிலையிலும் ஏழைகள், தொழிலாளர்கள் பற்றிய எண்ணமே நிறைந்தவராகக் கலைஞர் விளங்குகின்றார். பூக்கள் குலங்கும் உதகை நகரில் இருந்தாலும், வறண்டு கிடக்கும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தையே நினைப்பதாகவும் மாட மாளிகைகளில் - கடகோபுரங்களில் வாழும் வசதி படைத்தவர் - களைப் பார்க்கிறபோது சாலை ஓரத்தில் - சகதியில் - வழுமையில் வாடும் மக்களைப் பற்றியே நினைப்பதாகவும் தெரிவிக்கின்றார்.⁶⁵ தமக்கு வசதி வாய்ப்பு அமைந்த உடன் பழையநிலையை மறந்துவிடும் பெரும்பாலோரின் பண்பினைப் போலல்லாமல், துன்பத்துடனும், வறமையுடனும் போராரும் மக்கள் நினைவே கலைஞர் உள்ளத்தில் எச்சூழலும் குடிகொண்டிருப்பதை இதனால் உணர முடிகின்றது.

பின்தங்கிய குடும்பத்திலே பிறந்த எனக்கு குடிசைவாசியே சொந்தக்காரன்; குப்பைமேட்டில் இருப்பவனே உறவினன்; நலிந்தவனே நண்பன், தொழிலாளியே தோழன்;

தோட்டிக்கு நான் தொண்டன் என்கிற அந்தஸ்தைதான்
நான் விரும்புகிறேன்⁶⁶

ஏழைகளிடமும், தொழிலாளர்களிடமும் எத்தகைய உறவினை - உணர்வினைக்
கலைஞர் கொண்டுக்கின்றார் என்பதற்கு இக்கற்றே சான்றாய் விளங்குகிறது.

ஏழைகளின் இன்னல்களை வெளிப்படுத்தல்

காட்டுமிராண்டியாகத் தொடங்கிய மக்கள் வாழ்வு பயனுடைய
நாகரிக வாழ்வாக மாற்றம் பெற உழைத்தவர்கள் ஏழைத் தொழிலாளர்களே.
ஆனால், அவர்கள் தங்கள் வாழ்வில் இன்னல்களே ஆளாகின்றனர். ஏழைகளுக்கு
ஏற்படும் இன்னல்களில் பெரும்பான்மையான பொருளின்மையால் நிகழ்பவை.
கலைஞர் சமுதாயத்தில் ஏழைமக்கள் பொருளின்மையால் சந்திக்கும் இன்னல்களை
எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

இளமையின் உணர்வுகளை இழந்து இன்னலைச் சந்திக்கும் பார்வதி
என்பவளை 'ஏழை' என்ற சிறுகதையில் கலைஞர் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.
பணக்காரர் நல்லகண்ணுலின் வீட்டில் வேலை செய்யும் பார்வதி வறுமையின்
காரணமாக கணவனுடன் பொழுதைக் கழிக்கமுடியாது பருவ உணர்வுகளைக்
கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு எந்த நேரமும் உழைப்பவளாகவே இருக்கின்றாள்.

மாலையில் சூரியனுக்குக் கூட வேலை முடிகிறது.
ஆனால், பார்வதிக்கு⁶⁷

என்று கலைஞர் குறிப்பிட்ட பார்வதியின் நிலையை உணர்த்துகின்றார்.

முதலாளி வகுக்கம் மாலையில் மனைவியுடன் மகிழ்ந்திருக்க,
ஏழைத் தொழிலாளி பார்வதி இளம்வயதில் தன் ஆசைகளையெல்லாம் முடக்கி,
உழைத்து உயிரையும் இழப்பதை வெளிப்படுத்தி,⁶⁸ பொருளின்மை காரணமாகவே

இத்தகைய இன்னல்களைச் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது என்பதை உணர்த்துகின்றார் .
 இதுபோன்றதொரு நிகழ்ச்சியை 'மகான் பெற்ற மகன்' நாடகத்திலும் இடம்
 பெறச் செய்கின்றார் .⁶⁹ தனக்கும், தன் குடும்பத்தாருக்கும் தீங்கு நேரிடின்
 உடன் கவலை கொள்வதும், அதைப்போக்க வழி தேடுவதும், அதே நேரத்தில்
 தனக்காக அல்லம் பகலும் அயராது உழைக்கும் ஏழைத்தொழிலாளர்களுக்கு
 ஏதேனும் இன்னல் நேர்ந்திடின் அதைக் கண்டுகொள்ளாது விலகுவதும் ஆன
 முதலாளிய இயல்பினையும் ஈண்டு வெளிப்படுத்துவது அறியத்தகும் .

'தப்பவில்லை' என்ற சிறுகதையின் மூலம், ஏழைகளாயிருப்பவர்கள் ,
 மிக எளிமையாகப் பிறரால் குற்றவாளிகளாக மாற்றப்படுகின்றார்கள் என்ற
 கருத்தை வெளியிடுகின்றார் . பண்ணையார் கொலை செய்யப்பட்டது
 தொடர்பாக ஏழையான முத்து என்பவன் கைது செய்யப்பட்டுச் சிறையில்
 அடைக்கப்படுகின்றான் . பண்ணையாரிடம் பகைமை கொண்டோர் பலர்
 இருப்பினும் செல்வநிலை காரணமாக அவர்களைக் கைது செய்யாமல் எதிர்த்துக்
 கேட்க இயலாத - வழக்காட வசதியில்லாத நிலையில் உள்ள முத்து குற்றவாளி-
 யாக்கப்படுகின்றான் .⁷⁰ முத்துவுக்கு ஆயுள் தண்டனை வழங்கப்பட்டது .
 மேல் முறையீடு செய்தால் தண்டனை குறையும் என்று பிற கைதிகள் கூறியதால்
 மேல்முறையீடு செய்தான் . அங்கும் அவனுக்கு வழங்கப்பட்டதோ தூக்குத்
 தண்டனை .

'தூக்கு மேடை' நாடகத்தில் வரும் முனியன் பரம ஏழை .
 அபிநய சுந்தரர் இல்லத்தில் பணிபுரிபவன் . அபிநயசுந்தரர் , மனைவியைக்
 கொலை செய்துவிட்டு , அப்பழியை முனியன் மேல் சுமத்தி விடுகின்றார் .
 முனியனுக்குத் தூக்குத் தண்டனை வழங்கப்படுகின்றது .

பணக்காரன் பணத்தைப் பறக்கவிட்டு தப்பிச்சிகிட்டான்
ஏழை இப்படித் தொங்குகிறான், இதுதான்ய்யா உலகம்^{7 1}

என்று ஏழையின் நிலையை வேறு ஒரு மாந்தர் மூலம் தெரிவிக்கின்றார் கலைஞர்.
'மகான் பெற்ற மகன்' நாடகத்தில் இடம் பெறும் முத்தன் ஏழை, ஐதர-
வற்றவன் என்ற நிலையில் து⁷ க்கு மேடையைச் சந்தித்து மடிவதைக் கலைஞர்,

ஏழை முத்தன் இடர் நிறைந்த உலகை விட்டு விடுதலை
பெற்றவிட்டான்^{7 2}

என்று குறிப்பிடுகின்றார். குற்றமற்றவர் ஒடிக்கப்படார் என்பது பொய்.
அதையும் ஏழைகளே எப்போதும் ஒடிப்புக்கு உரியோர் என்பதே உண்மை என்ற
கருத்தினை இந்நிகழ்ச்சிகளில் வலியுறுத்துகின்றார்.

ஏழை - பொருள் வசதி இல்லாதவன் என்ற காரணத்தினால்,
சிந்தாமணி என்பவளின் உள்ளத்தில் இடம் பெற்ற காதல் - காதல்நாயகனைக்
கணவனாகப் பெறும் உரிமை ஆகியவை பறிக்கப்பட்டு வாழ்வு அழிக்கப்பட்டதைக்
கலைஞர், 'அபாக்கிய சிந்தாமணி' என்ற சிறுகதையின் மூலம் வெளிப்படுத்து -
கின்றார்.^{7 3} 'நச்சுக்கோப்பை' நாடகத்தில் இடம்பெறும் மணியப்ப
முதலியார், மகள் விரும்பும் காதலன் ஏகாம்பரம் ஏழை என்பதால் அவனுக்கு
மணமுடிக்க மறுத்து, மகளின் விடுப்பத்துக்கு மாறாக வேறு ஒருவனுக்கு மணமுடிக்கும்
காட்சியைப் படைத்து, ஏழ்மையினைக் காரணம் காட்டிக் காதல் உரிமை
பறிக்கப்பட்டதை உணர்த்துகின்றார்.^{7 4} 'மகான் பெற்ற மகன்' நாடகத்தில்
திரிசங்கு என்பவன், மகள் முத்தாயிவிழையும் காதலன் முத்தன் ஏழை என்பதால்
மணம் செய்விக்க மறுப்பவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான்.^{7 5}

'சுமந்தவன்' என்ற சிறுகதையில் குடும்ப உறுப்பினராக மாறியவன்
ஏழை என்பதால் இன்னுக்கு ஆளாவதைக் கலைஞர் தெரிவிக்கின்றார். சந்திரன்,

அவன் மனைவி செளந்தரி ஆகிய இருவரும் சந்திரனின் தம்பி சேகருக்கு தையற்காரர் ஏகாம்பரத்தின் மகள் மரகதத்தை மணமுடித்து வைக்கின்றனர். மரகதம் வந்த பிறகு வீட்டு வேலைக்காரியும் சமையற்காரியும் நிறுத்தப் பட்டனர். எல்லா வேலைகளும் மரகதமே செய்து வந்தாள். செளந்தரி எந்த வேலையும் செய்யாது பகட்டாக வாழ்ந்தாள். வீட்டுக்கு நல்ல வேலைக்காரியும், இனிய சமையற்காரியும் கிடைப்பாள் என்பதற்காகத் தான் தன்னை சேகருக்கு மணமுடித்து வைத்தனரேயன்றி உறவு பாராட்ட அல்ல என்பதை மரகதம் உணர்கின்றாள். இக்கதையில் ஏழை என்பதால் உறவினர், குடும்ப உறுப்பினர் என்ற உரிமையும் மறுக்கப்படுவதைக் கலைஞர் தெரியப் படுத்துகின்றார்.

ஏழைகளாக இருப்போர் குறிக்கோளோ அல்லது கொள்கைப்பிடிப்போ கொண்டு வாழ்வது கூடாது என்ற கருத்து, செல்வர்களிடம் நிலவி வருவதையும், கலைஞர் 'ஆட்டக் காவடி' என்ற சிறுகதையின் மூலம் உணர்த்துகின்றார். ஆட்டக் காவடி கந்தன் பகுத்தறிவுப் பெண் கனிமொழியால் கைத்தறிக் கந்தனாக மாற்றப்பட்டான். பகுத்தறிவுக் கொள்கை பரவத் தொடங்கிற்று. மிராசதார் மிருகண்டுவின் மகன் - பீதாம்பரம் ஊரில் எழுந்துள்ள கொள்கைக் கோட்டையைத் தவிடு பொடியாக்கக் கருதினான். பற்றாக் குறையுடன் வாழ்ந்த கந்தனிடம் நண்பனைப்போல் நடத்துப் பணத்தின் அருமை பெருமைகளை எடுத்துக்கூறி, மீண்டும் கந்தனைப் பழனிக்குக் காவடி எடுக்க வைத்துவிட்டான்.⁷⁶ இதனால், கொள்கைவழி நிற்க முயலும் ஏழைகளும் பொருள்நிலை காரணமாகச் செல்வர்-களால் இன்னலுக்கு ஆளாக்கப்படுவதைக் கலைஞர் புலப்படுத்துகின்றார்.

வறியவரின் இயலாமையைப் பயன்படுத்தி முதலாளி வடுக்கம் அவர்களின் வாழ்வைப் பாழாக்கும் நிகழ்ச்சிகளையும் கலைஞர் குறிப்பிடுகின்றார்.

'புதையல்' புதினத்தில் தேயிலைத் தோட்ட முதலாளி டாக்தரை, தோட்டத்தில்

வேலை செய்யும் வள்ளியைக் கற்பழிக்க முயன்று அவளைக் கொலையும் செய்து விடுகின்றான் .

தன்னிடம் கூலி பெற்றப் பிழைக்கும் ஒரு பெண்,
மானத்தை இழக்கவும் தயாராயிருக்க வேண்டுமென்பது,
அந்தக் காட்டுராஜனின் தோட்டத்திலே, சட்டமாக
அல்லவா இருக்கிறது? அதற்கு எதிர்ப்புக்குரல்
கொடுக்க, ஓர் ஏழையின் மனைவிக்கு ஏது அதிகாரம்? ⁷⁷

என்று ஏழ்மை இயலாமையினால் ஏற்படும் இன்னலைத் தெரிவிக்கின்றார் .

'தப்பி விட்டார்கள்' என்ற சிறுகதையில், ஆலை முதலாளி இராமதுரை,
தன்னிடம் பணிபுரியும் கூலிப்பெண் தங்கம் என்பவளைச் செயலற்றவளாக்கித் தன்
ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொள்கிறான். இதனால் தங்கத்தின் கணவன் விட்டல்,
இராமதுரையைக் கொன்றவிட, அதிலிருந்து தப்பிக்க முடியாத நிலையில்
இருவரின் வாழ்வும் அழிந்து விடுகின்றது. இக்கதையின் மூலம் உள்ளம் கலந்த
வாழ்ந்த இருவருக்கும் ஏழ்மை காரணமாக முடிவு நேர்ந்தி விடுவதைக்
கலைஞர் உணர்த்துகின்றார் .

'வேணியின் காதலன்' என்ற சிறுகதையில் இராணுவ மேலதிகாரி,
சிப்பாய் கந்தனின் காதலி வேணியிடம் தகாத வழியில் தொடர்பு கொள்ள
முயல்வதைக் கலைஞர் எடுத்துக்காட்டி, அதிகாரிகளின் இன்ப வாழ்க்கை வளர,
அவர்களின் கீழ் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு முடிவடைவதைத்
தெரிவிக்கின்றார். 'வான்கோழி' புதினத்தில் வறுமையும் ஏழ்மையும் வளைத்துக்
கிடக்கும் குடிசை ஒன்றைப் புனைந்து காட்டுகின்றார். ⁷⁸ பொருளியல்
பற்றாக்குறை காரணமாக - ஏழைகள் என்பதால் இத்தகைய இன்னல்களைச்
சந்திக்க வேண்டியுள்ளது என்பதே கலைஞரின் முடிவு .

‘சுருளிமலை’ புதினத்தில் மட்பாண்டம் செய்து பிழைக்கும்

பொன்னையா - பூச்சோலை குடும்பத்தின் இன்னலைப் படைத்துக் காட்டு-
கின்றார் கலைஞர். சந்தைக்கு எடுத்துச் சென்ற மட்பாண்டங்கள் மீது
தென்னைமட்டை விழுந்து அனைத்தும் நொறுங்கிவிட்டன. அவைகளை விற்கிக்
கிடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டு உடல்நலமின்றி இருக்கும் தந்தைக்கு மருந்து
வாங்க இருந்தமை இயலாமற் போனது குறித்துக் கண்ணீர் விடுபவளாகப்
பொன்மணி எனும் மாந்தரைப் படைக்கின்றார்.⁷⁹ இயற்கையினால் இன்னல்
விளைந்ததைத் தெரிவிக்கின்றார். பொருளியல் பற்றாக் குறையால் சமுதாய
வல்லாளர்களால் இன்னலுக்கு ஆளாகும் ஏழைகள் ஈண்டு இயற்கையின் சீற்றத்-
தினாலும் இன்னலை ஏற்கும் நிலையைக் காட்டுகின்றார் கலைஞர்.

இதுகாறும் சுறியவற்றால், பொருளியல் இன்னல்களே, சமுதாயத்தில்
பெரும் பகுதியினராக உள்ள ஏழை மக்களின் இயல்பான ஆசைகள், உணர்வுகள்,
வாழும் உரிமை, கொள்கைப் பிடிப்பு ஆகியவற்றை அழிக்கக் கூடியவைகளாக
விளங்குகின்றன என்பதே கலைஞர் உணர்த்தும் கருத்தாக விளங்குகின்றது.

ஏழைகள், தொழிலாளர்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஊட்டுதல்

உழைக்கும் மனித வருக்கம் அடிமை வாழ்விலிருந்து விடுதலை பெற
வேண்டும். இதற்கு அவர்களின் நிலை பற்றிய சிந்தனைத் தெளிவு அவர்கட்குத்
தேவை. பெரியார், பயணம் சென்றவெளிநாடுகளில் தொழிலாளர்கள்
நாத்திகர்களாகவும், அறிவுத் தெளிவு கொண்டவர்களாகவும் விளங்குவதைத்
தெரிவித்து, நம்நாட்டுத் தொழிலாளர்களும் பகுத்தறிவாளர்களாக மாற
வேண்டும் என்றும், தொழிலாளி நாத்திகனாக ஆனால்தான், ^{தான் ஏன்} தொழிலாளி

ஆனான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்றும் கருத்துரைக்-
கின்றார்.⁸⁰ விழிப்புணர்வு ஏற்படுகின்ற காலத்தில்தான் ஏழையர் வாழ்வில்
விடியலைக் காண இயலும் என்பதை உணர முடிகின்றது. பாரதிதாசன்,

உலகப்பன் பாட்டில்,⁸¹ தொழிலாளர்கள், ஏழைகள் எழுச்சி பெற்றப் போராட வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியினை ஊட்டுகின்றார். கலைஞரும், ஏழைகள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் தங்களின் வாழ்க்கைச் சூழல் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சி பெறவார்களேயானால் சமுதாயத்தில் வியக்கத்தக்க மாற்றம் நிகழும் என்ற கருத்துக் கொண்டுள்ளார்.

கலைஞரின் படைப்புகளில் காண்பெறும் விழிப்புணர்வை ஒற்றமை, உழைப்பின் சிறப்பு, சிந்திக்கத் தூண்டல், ஒத்தநிலை, கலைத்தெளிவு என ஐந்து வகையாகப் பகுத்து நோக்கலாம்.

ஒற்றமை

மனிதர்களுக்குள் ஒற்றமை கிடைப்பதற்கு, வெட்டும் குத்தும் நடைபெறவதே நடைமுறை வாழ்க்கை. உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் எதைத் தமக்குள் வேடிபாட்டை ஏற்படுத்திக் கொண்டும் வேதனைப்படுகின்றனர். தொழிலாளர்கள், ஏழைகள் இடையில் இத்தகைய நிலையைப் பெரிதும் காணமுடிகின்றது. கடுமையாக உழைத்தும் ஒற்றமையின்மை காரணமாக உழைப்பின் முழுப்பயனும் அடைய இயலாது தவிர்க்கின்றனர். இவ்வுண்மையை உணர்ந்த காரணத்தினால்தான் காரல் மார்க்சு உலகத் தொழிலாளிகளே ஒன்றுபடுங்கள் என்ற வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

பற்பலபேர் சேர்க்கை பலம் சேர்க்கும்⁸²

என்பது பாரதிதாசனின் கருத்து.

பாட்டாளி, அன்னியன் கையை எதிர்ப்பார்க்க வேண்டியவனாய் இருக்கிறான். ஐது மாற வேண்டுமானால், பாட்டாளிகளின் ஒற்றமைப் பலத்தினால்தான் முடியும்⁸³

என்று பெரியாரும் ஒற்றமையின் தேவையை வலியுறுத்துகின்றார்.

ஏழைகளும், தொழிலாளிகளும் ஒற்றுமையின்மையினால் மிகுந்த இன்னலுக்கு ஆளாகின்றனர்; ஒற்றுமையின் தேவை அவர்களுக்கு உணர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையினராகக் கலைஞர் விளங்குகின்றார்.

ஒற்றுமையின்மையினால் உதயமாவதுதான் ஏற்றத்தாழ்வாகும்;
இத்தனைக்கும் அறிவின் வறுமைதான் காரணமாம்⁸⁴

என்ற கருத்தினை வெளியிடுகின்றார். உழைக்கும் வகுக்கத்தினரிடம் ஏற்பட்டுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஒற்றுமையற்ற காரணத்தினால் விளைந்ததாகும். அறிவற்ற நிலையே இதற்கு அடிப்படைக் காரணமாகும் என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

'உதய சூரியன்' நாடகத்திலும் ஒற்றுமையின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்துகின்றார். ஏழைகளை நம்பினால் நாடு உருப்படாது என்று தெரிவிக்கும் ஆனைநூலீசி பிள்ளை என்பவரிடம், கறுப்பன்,

திருவோடுகளின் சக்தி உமக்குத் தெரியாது! இந்த
நாட்டில் அந்தச் சக்தி இவ்வரையில் வெளிப்படுத்தப்-
படவில்லை. திருவோடுகள் ஒன்று சேர்ந்து
சிளம்பிவிட்டால் பிறகு தெரியும் சேதி⁸⁵

என்று விடையளிப்பவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். ஏழைகள் ஒன்றுப்படாத நிலையில் செல்வர்கள் கொட்டமடித்து வருகிறார்கள் என்பதையும், அவர்கள் ஒன்றுபட்டு எழுச்சியுடைவார்களானால் நாட்டில் மாபெரும் மாற்றமே ஊரவாகிவிடும் என்பதையும் உணர வைக்கின்றார். தங்கத் தூண்களின் செயல்களைக் காட்டிலும், 'திருவோடுகளின் ஒற்றுமை' தலைகீழ்ப் புரட்சியைத் தோற்றுவிக்கும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றார்.

'மணிமகுடம்' நாடகத்தில் அல்லி என்ற மாந்தர் மூலமாக ஏழைகள் ஒற்றுமையுணர்வுடன் திகழ வேண்டும் என்பதைக் கலைஞர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

ஏழைகளின் இரும்புக் கை வல்லாளர்களுக்கு எதிராக உயர்த்தப்படுகின்ற நிலையில்தான், கொடுமையாளர்களை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழும் நேரத்தில்தான் விடிவு ஏற்படும் என்று அல்லி கூறுவதாகப் படைத்துள்ளார்.⁸⁶

'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் இடம் பெறும் மகேசுவரன், தொழிலாளர்களிடம் ஒற்றுமையுணர்வை உருவாக்குபவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். பண்ணையார் வீட்டில் வேலை செய்த பொன்னன், மாரி ஆசியோர் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்ட நிலையில் பிற வேலையாட்கள் வந்து காவலுக்குப் படுத்துள்ளனர். அவர்களைப் பார்த்து மகேசுவரன்,

உங்களோடு சேர்ந்து இந்தப் பண்ணையைக் கொழுக்க
வச்சவுங்க - அவுங்களை விரட்டி அனுப்பியாச்ச!
நீங்க மாத்திரம் கருங்காலிகள் மாதிரி இங்கே வந்து
காவலுக்குப் படுத்திடுக்கீங்களா? மாரியையும், பொன்-
னையும் விரட்டினது மாதிரி உங்களையும் விரட்ட எவ்வளவு
நாள் ஆகும்? கொஞ்சமாவது உங்களுக்கு உணர்ச்சி
வேண்டாமா?⁸⁷

என்று கேட்கிறான். முதலாளி வடுக்கம் படிப்படியாக தொழிலாளர்களை ஒழித்துவரக் கூடியது என்பதையும், இதை ஒடுக்கத் தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமை-யுணர்வுடன் செயல்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது என்பதையும் கலைஞர் ஒரு முதலாளியின் மகன் வாயிலாகவே வெளிப்படுத்தும் புதுமையைக் கையாண்டுள்ளார்.

ஒற்றுமையினால் நேரும் பயனையும், ஒற்றுமையின்மையினால் பலராயிருப்போர் ஒரு சிலரால் அழிவுக்கு ஆளாகின்ற நிலையையும், 'ஆலமரத்தப் புறாக்கள்' என்ற சிறுகதை மூலம் காட்டுகின்றார். ஆலமரத்தில் வாழும் புறாக்கூட்டத்தில் ஓர் அழகான புறாவைப் பிடிக்க வந்த

வேடனைப் புறாக்கள் ஒன்று கூடி அலகால் குத்தியதால் கீழே விழுந்து
மாண்டான். ஆனால், வல்லூறு ஒன்று அந்த மரத்திற்கு வந்து புறாக்களை
நாள்தோறும் கொன்று திண்ணத் தொடங்கிற்று. புறாக்கள் ஒன்று கூடி
எதிர்க்க முயலாது தங்களுக்குள்மோதிக் கொண்டன. ஆனால், வல்லூறு
தன் பணியைச் செம்மையாகச் செய்து வந்தது.⁸⁸ ஒற்றமையின்மையினால்
ஏற்படும் கொடுமையை விளக்கும் கலைஞர், ஒற்றமை இருப்பின் ஏழைகள்
விடுதலை விடுத்தம் பாடி வெற்றி முரசு கொட்டலாம் என்ற உண்மையை
வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ஒற்றமை உணர்வு முளைவிடத் தொடங்கினாலே சமுதாயத்தில் நன்மை
விளையும் என்பதையும் கலைஞர் தெரிவிக்கின்றார்.

இந்த என்சான் உடம்பை எலம்பு தெரியத் தேய்த்து
உழைப்பது போதாதென்று மானத்தையும் தானம்
செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகிற மமதைக்கு இடங்-
கொடோம் - என்ற உணர்ச்சி முழுக்கம், ஏழையர்
முகாமிலிருந்து எழும்பிவிட்ட காரணத்தால், எதையும்
எப்போதும் செய்யலாம், ஏன் என்றுகேட்க ஆளில்லை
என்று இறுமாந்திருந்த இழிதகையோர் இப்போது
கொஞ்சம் அடங்கித்தான் போய்விட்டார்கள்⁸⁹

என்று குறிப்பிட்டு, ஒற்றமை உணர்வு என்ற பயிரிட்டு அதனால் ஏற்படும் பயன்
என்ற விளைச்சலையும் கண்முன்னே காட்டுபவராக விளங்குகின்றார் கலைஞர்.

தொழிற்சங்கங்கள் மூலம் தொழிலாளிகளின் குறைகள் போக்கப்பட
வேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவராய் விளங்குகின்றார். தம் அரசியலே
தொழிற்சங்கத்தில் தொடங்கியது என்பதைத் தெரிவிக்கின்றார்.⁹⁰ தொழி-
லாளர்களுக்காக உயர்த்தப்படுகின்ற போர்க்கொடி நிழலில் - உரிமைக்கொடி

நிழலில் கோரிக்கைக் கொடி நிழலில் தொழிலாளர்கள் திரள வேண்டும் என்ற
தொர்வித்த, ⁹¹ ஒற்றமையினால் தொழிலாளர் உலகமாக இந்த நாடு மாற
வேண்டும் என்ற விழைவைக் காட்டுகின்றார் கலைஞர்.

உழைப்பின் சிறப்பு

உழைக்கும் மக்கள் எப்போதும் ஏழைகளாகவே இருந்து வருகின்றார்கள்.
அவர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டி வாழும் செல்வர்கள் எப்போதும் மேல்நிலை-
யிலேயே இருந்து வருகின்றனர்.

முதலாளித்துவத்தின் உடம்புக்குள் உணவாகச் செல்லுகிற
தொழிலாளர் வடுக்கம் தேவையான இரத்தத்தை அளித்து
விட்டுக் கழிவு பொருளாக வெளியேறுகின்றது ⁹²

என்று ஏழை மக்கள் ஒரு சாராருக்காகத் தங்களையே அழித்துக் கொள்வதைக்
குறிப்பிடுகின்றார் கலைஞர். உழைக்கும் மக்கள் தங்களின் உழைப்பு, ஆற்றல்
இவற்றின் அருமையை உணராத காரணத்தினால்தான் இத்தகைய கொடுமைகளை
எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இதை நன்குணர்ந்த பெரியார்,

ஒவ்வொரு தொழிலாளி வகுப்பும் தங்களால்தான் உலகம்
இருக்கிறது; தங்களால்தான் மக்கள் வாழ முடிகிறது.
மனித சமுதாயக் கூட்டு வாழ்க்கைக்குத் தாங்களே
அஸ்திவாரமானவர்கள் என்பதை உணர வேண்டும் ⁹³

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இத்தகைய விழிப்புணர்வை ஏழைத் தொழிலாளர்களிடையே கலைஞர்
உருவாக்க விரும்புகின்றார்.

உப்பரிசையின் உச்சி மீட்டியிலே அமர்ந்து கிச்சிலி
சம்பா அரிசியில் செய்யப்பட்ட சர்க்கரைப் பொங்கலைத்
தன் பிரியத்துக்குரியவள் இதழ்களிலே விரல்படும் அளவுக்கு

வாயிலே ஊட்டிவிட அந்தச் சுவையையும், அவளின் அதரச் சுவையையும் ஒப்பீட்டுக் கவிதை மொழியில் பேசுகிறானே, சீமான் வீட்டுப் பிள்ளை - அவளுக்குத் தெரியாது, அந்தப் பொங்கல் அரிசியை விளைவித்தத் தர வியர்வை சிந்திய பட்டாளம் ஒன்று நடு வீதிகளிலே படுத்தறங்குகிற காட்சி⁹⁴

என்று குறிப்பிட்டு, உணவுக்காக உதிரத்தைச் சிந்தியவன் பசியோடு வீதியில் கிடப்பதையும், எப்பாரும் படாதவன் அவ்வுணவை உண்டு மகிழ்வதையும் ஒரு சேரக் காட்டி, உழைக்கும் மக்கள் மனத்தில் விழிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றார்.

உழைத்துப் பொருளைச் செல்வர்களிடம் சேர்க்கும் ஏழை மக்களே அதைப் பாதகாக்க வேண்டிய பணியினையும் மேற்கொள்ளும் அவல நிலையையும் கலைஞர் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். தூ க்குமேடை நாடகத்தில் வேலைக்கார முனியன்,

... பாடுபட்டு பணம் கொடுக்கிறதும் பாட்டாளி சரூகம்!
அதைப் பாதகாக்கிறதும் பாட்டாளி சரூகம்⁹⁵

என்று கூறுபவனாகக் கலைஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளான். இக்கொடுமையினை ஒரு முனியன் மட்டும் உணர்ந்தால் போதாது; அனைத்து ஏழை மக்களும் அறிந்த விழிப்புணர்வு பெற வேண்டும் என்கின்றார். ஏழைகளும் தொழிலாளர்களும் செல்வர்களால் இவ்வாறு தாழ்த்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் சூதிகளைக் கண்டு அவர்களுக்கு அவ்வுண்மையை உணர்த்தி, உணர்ச்சியூட்டி விடுதலை காண முற்படுவதை அறிய முடிகின்றது.

எலிகள் புசிக்க ஏலாம் கொடுத்தே சிவீஷ்
ஏறகள் ஏங்கிடுமோ? இனிப்
புலிகள் நரிக்குப் புசிப்பளித்தே பெரும்
புதரில் தூங்கிடுமோ⁹⁶

என்று பாரதிதாசன் வித்திருகின்ற உணர்வையே கலைஞரும் ஏழைகளிடத்தில் ஏற்படுத்த முயல்வதை உணர முடிகின்றது. உழைப்புக்கேற்ற பயனை

உழைப்பவர் பெற வேண்டும். உழைக்காதவர் பயனைப் பெறத் தகுதியற்றவர் என்ற அடிப்படைக் கொள்கையைக் கலைஞரது படைப்புகளில் அறிய முடிகிறது.

சிந்திக்கத் தூண்டல்

'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் நந்தகுமார் என்பவன், ஏழைகள், விவசாயிகள் விழிப்புணர்ச்சி பெறுவதற்குப் பாடுபடக்கூடியவனாகக் கலைஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளான். அடக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்டு ஆண்டவன், மதம், புராணம் இவற்றால் நசுக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்ற மக்களின் அறிவுக்கண் திறக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துடையவனாகவும்,⁹⁷ படித்தவன் உழவு வேலை பார்க்கக்கூடாது என்றோ, உழவு வேலை செய்பவன் படித்திருக்கக் கூடாது என்றோ கருதுவது அடிப்படையிலேயே தவறு என்ற எண்ணுடையவனாகவும்⁹⁸ கலைஞரால் காட்டப்படுகின்றான்.

நாட்டில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டானாலும் சரி - பாடுபட்டு உண்கின்றவனும் பாடுபடாமல் உண்கின்றவனுமான இரண்டு பிரிவுகள் உள்ளவரை மனிதன் மேல் - கீழ் நிலைமை இருந்துதான் தீரும்⁹⁹

என்பதன் உட்பொருளை உணர்ந்து, அதற்கேற்ப, ஏழைகளைச் சிந்திக்கும் திறனுடையோராக மாற்ற முயல்பவனாக இடம் பெறுகின்றான்.

மனிமகுடம் நாடகத்தில் இடம்பெறும் புதுமைப்பித்தன், அல்லி, ஆசியோர் ஏழைகள், தொழிலாளர்கள் ஆசியோரிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த விழைபவர்களாகக் கலைஞரால் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மதபீடம் - பிரச்சார பீடம் இவற்றின் தடைகளால் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய இயலாத நிலையில் மன்னனே மாறுவேடம் பூண்டு புதுமைப் பித்தனாக மாறி மக்களிடத்தே விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் புதுமையைக் கலைஞர்

இந்நாடகத்தில் படைக்கின்றார். ஏழைகள் மீது சுமக்க முடியா வரிகளைப் போட்ட போதும், அரசுக்கு எண்ணற்ற கொடுமைகளை ஏழைகளுக்கு விளைத்த போதும், ஏழைகட்கு ஐதரவு காட்டாத 'மக்கள் தொண்டன்' என்ற பத்திரிகையின் ஏமாற்று வேலையினை வெளி உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டி அப்பத்திரிகையினை விற்பவன் பத்திரிகை கட்டுகளைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு விழிப்புணர்வு பெறக் கூடியவனாகப் புதுமைப்பித்தனால் மாற்றப்பெறுகிறான்.¹⁰⁰ மேலும், புதுமைப்பித்தனே, மனிமகுடம் என்ற பத்திரிகையை நடத்தி,

கடவுள் பெயரால், மதத்தின் பெயரால் - ஏமாற்றி வாழும் எத்தர்களுக்கு இனி வாழ்வில்லை! வளமில்லை! நாட்டில் வேலையுமில்லை! எழுச்சியுற்ற மனிதன் தான் - இனி ஏறநடை சிங்கந்தான் - கொழித்து விட்ட உயிகள்தான் இனிக் குள்ள நரிக் கட்டத்தார் - பழித்து விட்டான் பகுத்தறிவால்¹⁰¹

என்று செய்தி வெளியிட்டு மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகின்றான். புதுமைப்பித்தனின் செயல் அவன் எதிர்பார்த்த விளைவைத் தந்தது என்பதை, சீமான்கள் சபையைச் சார்ந்தவர் ஒருவர் கூற்றின்றுலம் கலைஞர் உறுதிப்படுத்துகின்றார்.¹⁰²

ஏழைகளிடத்தில் ஏற்படுத்தப்படும் விழிப்புணர்வு எத்தகைய விளைவை உருவாக்கும் என்பதை இந்நாடகத்தில் இடம்பெறும் அரசு குருவின் வழியும் கலைஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ஒரு தேசத்திலே இதுபோன்ற தேய்ந்து போனதுகள் கொஞ்சம் தெளிவு பெற்றாலே, பிறகு எப்பேர்ப்பட்ட இரும்பு ஏகாதிபத்தியங்கடும் தூள் தூள் என விரும் ... இந்த நேரத்திலேதான், அமைச்சரே, எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும்¹⁰³

என்று கூறுவதாகப் படைத்துள்ளார். ஈண்டு சாலையோரத்தில் வேலையற்றதிகள்; வேலையற்றதிகளின் நெஞ்சத்தில் விபரீத எண்ணங்கள் தீவிர விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்று அண்ணா¹⁰⁴ கூறியவழியில் கலைஞரும் வீழ்ச்சியுற்ற சமுதாயத்துக்கு விழிப்புணர்ச்சியே எழுச்சியைத் தர வல்லது என்பதை உணர்த்துகின்றார்.

ஒத்த நிலை

ஏழைகளும், தொழிலாளர்களும், பணக்காரர்களின் அடிமைகள் என்ற எண்ணத்தோடு வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர்.

பணக்காரன் - ஏழை, முதலாளி - தொழிலாளி,
நிலப்பிரபு - பண்ணையான் என்பதான முறை ஆண்டவனாக,
கடவுளாகப் பார்த்து மனித சமுதாய வாழ்வுக்காக
வகுத்து வைத்தது என்கிற எண்ணமே - நம்பிக்கையே
நீண்ட நாளாக பேதம் உள்ள அமைப்பை இருக்கும்படி
செய்து விட்டது¹⁰⁵

இத்தகைய எண்ணம் அடியோடு ஒழிக்கப்பட வேண்டும். மனிதர்கள் அனைவரும் சமம். இதில் ஆண்டை - அடிமை என்ற வேறுபாட்டு எண்ணம் தொழிலாளர்களிடையே எள்ளளவும் ஏற்படலாகாது என்ற கருத்துடையவராக கலைஞர் விளங்குகின்றார்.

'ஒரேநிலையில் உள்ளபடி' என்ற சிறுகதையில் ஒரு தொழிலாளி, அடிமையைப் போல் நடந்து கொள்வதைக் கண்டு வேறு ஒரு தொழிலாளி மனவேதனை கொள்வதைக் காட்டுகின்றார்.¹⁰⁶

கலைத் தெளிவு

கலைகளின்றுலம் ஏழை, எளிய மக்களுக்குத் தெளிவு ஏற்படுத்ததல் வேண்டும். அதனால் பயன் கிட்டும் என்ற எண்ணம் கொள்கின்றார் கலைஞர். பணக்காரர், முதலாளி, ஆளுவோர் ஆகிய வருக்கத்தினர்,

தனது உழைப்பை உறிஞ்சி உல்லாச வாழ்வு வாழ்வோரைத்
தட்டிக்கேட்டு, தனது உழைப்பிற்கேற்றஊதியமும், உழைத்ததால்
ஏற்பட்ட பலனில் பங்கும் கேட்டிடும் நிலைமையைக் காட்சியாக,
நாடகங்களிலே கண்டு மனங்கலங்குகின்றனர். எண்ணப் புரட்சி
ஏற்பட்டு வருவதைக் கண்டு சிலி ஏற்படுகிறது அவர்களிடையே¹⁰⁷

என்ற குறிப்பிட்டு, நாடகத்தின் வாயிலாக ஏழைகள் உள்ளத்தில் எண்ண மாற்றம்
ஏற்படுவதை வெளிப்படுத்துகின்றார். ஏற்பட வேண்டுமெனவும் விரும்புகிறார்.
முதலாளிகள் தங்கள் சுரண்டல் வாழ்விற்கு முடிவு தொடக்கமாவதை உணர்வ-
தாகவும் காட்டி இருதரப்பிலும் கலை ஏற்படுத்தும் விளைவை உணர
வைக்கின்றார்.

இவ்வாறு கலைஞர், ஏழைகள் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரிடம்
ஒற்றைமையை உணர்த்தல், தன்னாற்றலைத் தெரிய வைத்தல், சிந்திக்க
வலியுறுத்தல், அடிமை எண்ணத்திலிருந்து விடுபடச் செய்தல், கலைமூலம்
தெளிவித்தல் ஆகிய வழிகளில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் கொள்கையினராக
விளங்குகின்றார்.

முதலாளிய எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்துதல்

மக்கட் சமுதாயத்தில் உடையவன் - இல்லாதவன் என்ற நிலை
ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் தொடர்ந்தவாறே உள்ளது. இந்நிலை எவ்வாறேனும்
ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே மனித நலம் நாடுவோரின் குறிக்கோளாக
இருந்து வருகின்றது. முதலாளி வருக்கமோ, தம்முடைய இடைவிடாத
அடக்கியாளுதல், அரசு ஆதரவு ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தித் தொழிலாளி
வருக்கத்தினரை முன்னேறவிடாது நிறுத்தி வைத்துள்ளது. நாடெங்கிலும்
போராட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள் வாயிலாக இவ்வேறுபாட்டை நீக்குவதற்கான
செயல்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றன.

முதலாளி வகுக்கமே மக்களின் ஏழ்மைக்குக் காரணம் என்ற பெரியார் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும், முதலாளி - தொழிலாளி என்ற பாகுபாடுகள் நிலை பெற்றுள்ள இடத்தில் தொழிலாளிகளுக்கு சலுகை வழங்குவதால் பயனொன்றும் கிட்டி விடாது என்ற கருத்தினையும் அவர் தெரிவிக்கின்றார்.¹⁰⁸ முதலாளி - தொழிலாளி என்ற வேற்றுமை உள்ளமட்டும் உலகில் அமைதி ஏற்படுதல் அருமை என்பர் திரு.வி.க.¹⁰⁹

கலைஞரும் முதலாளி வகுக்க எதிர்ப்புணர்வுக் கொள்கை கொண்டவராக விளங்குகின்றார். முதலாளிய எதிர்ப்புக் கருத்துகளைப் படைப்புகள்மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார். முதலாளி வகுக்கம் உழைக்காமல் வாழ்வது; பிறர் உழைப்பைச் சுரண்டிக்கொழுப்பது; இரக்கப் பண்பு சிறிதும் அற்றது; இதனால் தேவையற்ற ஒன்று என்ற அடிப்படையில் கருத்துகளை வெளியிடுகின்றார்.

உதிரத்தை வியர்வையாக்கி ஏழைகள் உழைத்து உருவாக்கியவை, சிறிதும் உழைக்காதவனுக்குப் பயன்படுகின்ற தன்மையைக் கலைஞர் எடுத்துக் காட்டி முதலாளிய எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

பொழுதுதோறும் புணலுக்கும், அணலுக்கும், கக்கும் விஊப் பாம்பிறக்கும், இடையறா நோய்களுக்கும் ஈடு கொடுத்து உண்டாக்கிய பூந்தோட்டத்திலே மலர்ந்து மணம் வீசும் மலர்களை, உழைக்காதவன், வியர்வை சிந்தாதவன் பறித்துச் சென்று பரவசத்தில் ஈடுபடுகிறான் ஒரு புறத்திலே¹¹⁰

என்று குறிப்பிடுகின்றார். பாரதிதாசன் பாடல்கள் ஏற்படுத்திய பாதிப்பு கலைஞரின் முழுக்கத்தில் இடம் பெற்றிருப்பதை அறிய முடிகின்றது.

கலைஞர், 'அன்னி-மிலி' என்ற தலைப்பிட்ட கவிதையில், முதலாளி வடுக்கத்தைத் திட்டு மெய்ச்சல் மெய்ந்த பசுவோடு ஒப்பிட்டுக் கடுமையாகச் சாடுகின்றார்.

பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உழைப்பையெல்லாம்
கூட்டாகச் சேர்த்துத் தின்று உப்புக்கின்ற
இந்நாட்டு முதலாளி வடுக்கத்தின் தொப்பையைப் போல்
இனியில்லை இடமென்ற அளவுக்கு உப்பியது அந்தப் பசுவின் வயிறு¹¹¹

என்று குறிப்பிட்டு, முதலாளி வடுக்கத்திடம் தமக்கிருக்கும் வெறுப்பைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

இரக்கப் பண்பு சிறிதும் இல்லாத கொடியவர்களின் கூடாரமே முதலாளி வடுக்கம் என்பது கலைஞரின் கணிப்பு. 'மகான் பெற்ற மகன்' நாடகத்தில் இடம் பெறும் முத்தாயி தனவணிகரின் வீட்டில் வேலை செய்கிறாள். தனவணிகரின் குழந்தையைக் கடற்கரைக்கு அழைத்துச் சென்று திரும்பும்போது, மழை மிததியானதால் ஒரு மரத்தடியில் குழந்தையுடன் ஒதுங்குகிறாள். மரக்கிளை ஒடிந்து அவர்கள் மீது விழுந்ததால் இருவரும் மயங்கிக் கீழே விழுந்து விடுகின்றனர். குழந்தையைத் தேடி வந்த தனவணிகர், தன் குழந்தையை மட்டும் வண்டியில் ஏற்றி வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து விடுகிறார். ஆனால் முத்தாயிக்கு எவ்வித உதவியும் செய்யவில்லை. அவளின் கணவன் முத்தன் தனவணிகரிடம் முத்தாயி எங்கே என்று கேட்கும்போது, பரபரப்பில் அவளை மறந்து விட்டதாகப் பதில் தருகிறார். அப்போது, முத்தனை,

மறந்து விட்டீர்கள்; என் மனைவியை மட்டுமல்ல; உங்கள்
சீமான் இனம் இரக்கமெனும் ஒரு பண்பையே மறந்து பல
நாளாயிற்று¹¹²

என்று கூற வைத்து, முதலாளிகளுக்கருணை சிறிதும் அற்ற கல் நெஞ்சர்கள் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். தம் முதலாளிய எதிர்ப்பிற்கான மூலக்காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று என்று உணர்வைக்கின்றார்.

மே நாளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் நேரத்திலும், தொழிலாளர்களின் வெற்றி என்ற குறிப்பிடுவதைக் காட்டிலும், முதலாளி வடுக்கத்தினரின் அழிவு எனச் சுட்டுவதையே பெருமையாகக் கருதுகின்றார் கலைஞர்.

தொழிலாளர் வாழ்வை வதக்கி, அவர்கள் எழும்புகளை மென்று தின்ற தங்கள் மேனியை மெருகேற்றிக் கொண்ட முதலாளி வார்க்கத்தின் மென்னியை இறுக்கிக் கொன்றவரின் கொண்டாட்டம்¹¹³

என்றே குறிப்பிடுகின்றார்.

முதலாளி வடுக்கம் தேவையற்றது; சமுதாயத்துக்கு இழிவைத் தருவது; சிறிதும் பயனற்றது என்ற கருத்தினைக் கலைஞர் தெரிவிக்கின்றார்.

ஒரு நாட்டின் முதுகெலம்பு போன்றது, தொழிலாளி வார்க்கம் என்பது சரிதானா? தவறு! முக்காலம் தவறு! ஒரு நாட்டுக்கு உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரையில் உள்ள உடலமைப்பின் கூறுகளைப் போன்றவைதான் தொழிலாளி வார்க்கப் பகுதிகள். மார்பில் முளைத்துள்ள ரோமம் போன்றது முதலாளி வார்க்கம்; தேவையற்றது¹¹⁴

என்று குறிப்பிடுகின்றார். உரோமத்திற்கு நிகரானவர் முதலாளிகள் என்று கருதுவதில் இருந்து, முதலாளிய எதிர்ப்புணர்வு எந்த அளவுக்குக் கலைஞரின் உள்ளத்தில் ஐமமுறப் பாய்ந்துள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

நாடகம் ஒன்றில் தற்செயலாக ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி ஒன்றினைப் பற்றி எடுத்தக் கூற முற்படும்போதும் கலைஞர், முதலாளிய எதிர்ப்புணர்வுக்கு ஏற்பவே விளக்கம் தந்திருப்பதும் அவரது நோக்கினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. நாடகத்தில் தொழிலாளி முதலாளியை அடிக்கிறான். அடிபட்ட முதலாளி கீழே விழுந்து மடிகிறான். இக்காட்சி முடிந்தது. முதலாளியாக

நடித்தவன் எழுந்து செல்லும்போது திரைக்கம்பு தவறி தலையிலே விழ மறுபடியும் விழுந்து விட்டான். இதைக்கண்டு ஆரவாரம் எழும்பியது. நாடக முடிவில் கலைஞர் பேசும்போது அக்காட்சியைப் பற்றி மக்களிடம் குறிப்பிடுகின்றார்.

நங்கள் ஏதோ தவறுதலாகப் புரிந்து கொண்டீர்கள். இந்த முதலாளியைத் தொழிலாளி அடித்தான். அடிபட்ட முதலாளி கீழே விழுந்து செத்தான். செத்த பிறகு மறுபடியும் உயிர் பெற்று எழுந்தான். ஓடுகிற நேரத்தில் திரைக்கம்பு தலையிலே விழ மறுபடியும் கீழே விழுந்தான். அது எதற்காகவென்றால், ஏதும் தவறுதலாக நடந்து விடவில்லை. தொழிலாளி அடித்துங்கூடச் சாகாத முதலாளி, மறுபடியும் மறுபடியும் இந்த முதலாளிவருக்கம் சாகாது என்று காட்டுவதற்காக எழுந்தான். அப்படி எழுந்தாலும் இந்த உலகம் அவர்களை விடாது என்று காட்டுவதற்காகத் திரைக்கம்பு மேலே விழுந்தது¹¹⁵

இதனால் நேர்ந்துவிட்ட தவறுக்குக் கலைக்கண்களோடு விளக்கம் தர முற்படினம், முதலாளிய எதிர்ப்புணர்வைக் கர்மைப்படுத்துவதற்காகவே இவ்விளக்கத்தைக் கலைஞர் தந்துள்ளார் எனக் கருத முடிகிறது.

'நாக்குமேடை' நாடகத்தில் இடம் பெறும் பாண்டியன் முதலாளிய எதிர்ப்புணர்வு கொண்டவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். நாட்டில் முதலாளிக் கொடுமை ஒழித்து மதவாட மடமை அழித்துத் தொழிலாளர் உடைமை கொழிக்கத் தொண்டாற்றுவதே கடமை. அதற்குத் துணைபுரிவோர் அனைவரும் காதலர் என்று முதலாளிய ஒழிப்பே காதல் எனக் கூறுபவனாகப் பாண்டியன் படைக்கப்பட்டுள்ளான்.¹¹⁶ முதலாளியக் கொடுமை ஒழிக்கும் பொது வாழ்வில் உள்ள முனைப்பைப் போற்றும் கலைஞரின் மனநிலையை இதனால் நன்குணர முடிகின்றது.

வடவரின் வல்லாண்மையையும் சுரண்டலையும் ஒழிப்பதன்மூலமே தமிழகம் வளங்காது முடியும் என்று கருதியவர் அண்ணா.¹¹⁷ அவ்வழியிலேயே

கலைஞரும் வடவர் வல்லாளமையும் ஒருவகை முதலாளிய வெளிப்பாடே என்கிறார்.

1947 ஆகஸ்டு 15க்குப் பின் ஏற்பட்ட மாற்றமெல்லாம் லண்டன் டில்லியாயிற்று; பிரிட்டன் வட நாடாயிற்று¹¹⁸

என்பதே கலைஞரின் முடிவு. முதலாளிகள், தொழிலாளர்கள், ஏழைகள் ஆகியோரைச் சுரண்டுவது போல வட நாடு தமிழகத்தின் பொருள்வளத்தைச் சுரண்டும் முதலாளியாக மாறியது என்பதை உணர்த்துகின்றார்.

வைரசு சுரங்கத்திலிருந்து மிக ரகசியமாக வைரங்களைச் சேமிக்க வேண்டும். சுரங்கம் நம் நாட்டில் இருப்பது தெரிந்தால் உடனே சுரண்டும் டெல்லி. சீறாவளி வேகத்தில் புறப்பட்டு வரும். வைரம் எங்கே என்று வாயைப் பிளந்தபடி¹¹⁹

என்று 'விடம் இனிது' என்றும் சிறுகதையின் வழியே வடவரின் சுரண்டல் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றார்.

'டால்மியாபுரம்' என்ற பெயரைக் கல்லக்குடி என்று பெயர் மாற்றம் செய்யத் தொடங்கிய போராட்டம் ஒரு பொருளியல் போராட்டம் ஆகும்.

எங்கள் வடநாட்டு எதிர்ப்புப் போராட்டமே எழைகளின் உயர்வுக்காக நடத்தப்படும் போராட்டம்! டால்மியாபுரம் போராட்டமும் இதற்கு வழி செய்வதுதான்¹²⁰

என்ற கூற்று இதனை உறுதிப்படுத்துவதாயுள்ளது. வேறு ஓர்டத்தில்,

இந்தப் போராட்டம் டால்மியாவின் சுரண்டலை மட்டும் எதிர்ப்பதல்ல! வட நாட்டு முதலாளி வர்க்கத்திற்கு, ஏகாதிபத்தியத்திற்கே வைக்கும் வெடி¹²¹

என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். கலைஞர், வடவர் வல்லாண்மையையும் வடவர் எதிர்ப்புப் போராட்டத்தையும் முறையே முதலாளிகளின் வல்லாண்மையாகவும் முதலாளிய எதிர்ப்புப் போராட்டமாகவும் கருதி ஈடுபட்டவர் என்பது விளக்க-
முறுகின்றது.

இவ்வாறு சுரண்டும் தன்மையுடைய, உண்டு கொழுக்கின்ற, இரக்க உணர்வற்ற முதலாளிய எதிர்ப்பினைப் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

பணக்காரர்கள், கோபுரத்தில் இருப்பவர்கள்,
கோபுரத்தில் இருக்கும் கோமான்கள், பூமான்கள்,
சீமான்கள் இந்தக் கருணாநிதிக்காக வரமாட்டார்கள்.
இந்தக் கருணாநிதியும் கோபுரத்தில் இருப்பவர்களுக்காக
வாதாடமாட்டான்¹²²

ஏழை - பணக்காரர் வேறுபாடற்ற நிலையை வரவேற்றல்

ஒரு மனிதன் ஏழ்மையினால் துன்பப்படுவதும், வேறு ஒருவன் செல்வத்தில் புரண்டு இன்பமடைவதும் நாட்டின் நடைமுறையாக உள்ளது. இத்தகைய ஏற்றத்தாழ்வு மனித சமுதாயத்துக்குக் கேடு விளைவிப்பது. இம்முறை ஒழிக்கப்பட்டு நாட்டில் ஏழை, பணக்காரன் என்ற வேறுபாடு இல்லாத நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற விழைவு கொண்டவராகக் கலைஞர் விளங்குகின்றார். இத்தகைய நிலையைப் படைத்து மக்கள் வாழ்க்கையில் மாற்றம் ஏற்பட மனங்கொள்கின்றார்.

'ஒரே முத்தம்' நாடகத்தில் இளவரசன் புத்தன், ஏழை - பணக்காரர் என்ற வேறுபாடு கூடாது என்ற எண்ணமுடையவனாகப் படைக்கப் பட்டு உள்ளான். புத்தனின் பிறந்த நாளில் அவனைப் பார்க்க மக்கள் கூடுகிறார்கள். சீமான்களை மோழி விட்டமைக்காக அவர்கள் அடித்து

விரட்டப்படுகின்றார்கள். இதைக்கண்ட புத்தன் "என்னைப் பார்க்க ஆவலுடன்
ஒடி வரும் இந்தப் பாட்டாளிக்கு இதுதானா பரிசு" ¹²³ என்று வினவி,
துன்பத்துக்காளான ஒரு கிழவரிடம் நெருங்கி, நடந்தமைக்கு மன்னிப்புக்
கேட்டு, அவருக்கு முத்துமாலை அளிக்கின்றான். நாடாள வேண்டிய
இளவரசன், ஏழை, எளியவரிடம் வேறுபாடு காட்டாத மனநிலை கொண்-
டுள்ளதை உணர்த்தி, மனமாற்றம் காலப்போக்கில் செயலாக்கத் துணை
புரிவது என அறிவுறுத்துகின்றார்.

ஏழை என்றும் அடிமை என்றும் மனிதன் இடர்ப்படவும் இழிநிலை
அடையவும் தேவை இல்லை என்று அண்ணா கருதுகின்றார். ¹²⁴ கலைஞரும்
வருங்காலத் தமிழகம் ஏழை, பணக்காரன் என்ற வேறுபாடு இல்லாததாக
விளங்க வேண்டும், ஆண்டான் அடிமை என்ற கொடிய முறை இல்லாததாக
நிலவ வேண்டும். மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்.

என் உயிரோடு உயிராக உறைந்து கிடப்பது இந்நாட்டு
மக்களின் இன்ப வாழ்வு, பேதமற்ற பெரு வாழ்வு.
சீமான், ஏழை என்றும் நிலை ஒழிந்த சிங்கார
வாழ்வு. இதுவே என் முச்சு. என் இதய கீதம்.
இந்த இலட்சியத்தில் வெற்றி பெற, எதையும் தியாகம்
செய்வேன். வேண்டுமானால் இன்பபுரியின் மகுடத்தைக்
கூட! வருங்கால இன்பபுரி சாம்ராஜ்யத்தில், ஏழை,
பணக்காரன் இருக்க மாட்டான். ஆண்டான், அடிமை
இருக்கமாட்டான். மனிதன்தான் இருப்பான் ¹²⁵

என்ற கொள்கையைப் புத்தன்வழி வெளிப்படுத்துகின்றார். ஏழையென ஒருவன்
இவ்வுலகில் இருக்கக்கூடாது என்ற கவிமனியின் கருத்தோடு ¹²⁶ ஒத்துச்
செல்வதை உணர முடிகிறது.

'மனிமகுடம்' நாடகத்தில் அல்லி என்பவள் எல்லோருக்கும் வளம்
பங்கிட்டுப்பட்டால் செழிப்பும், சிரிப்பும் எல்லோருக்கும் உரியதாகி விரும்

என்ற கறுபவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.¹²⁷ ஏழைகள் ஏழைகளாகவே நீடிக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கும் வளம் பெற்று வேறுபாடற்ற நிலை எய்திட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். மேலும் மணிமகுட மன்னன் மணிமாறன் தன்னை ஏழை உள்ளம் கொண்டவன்தான் என்ற குறிப்பிடுபவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.¹²⁸ அருவோன் - அடிமை என்ற நிலை ஒழிந்து அனைவரும் மனிதரே என்ற கருத்தினை ஒரு நாட்டின் மன்னன் வழியாகவே கலைஞர் வலியுறுத்தும் பாங்கினை உணர முடிகின்றது.

'ஒரே இரத்தம்' புதினத்தில் பண்ணையார் மகன் மகேசுவரன், வேறுபாடு ஒழிந்த வாழ்வு விரும்புவனாகக் காட்டப்படுகின்றான். வீட்டில் வேலை செய்யும் மாரி என்ற தொழிலாளி, தன்னைச் சின்ன எசுமான் என்று அழைத்த நேரத்தில், அவ்வாறு அழைக்கக்கூடாது மகேசுவரன் என்றே அழைக்க வேண்டும் எனத் தெரிவிப்பவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.¹²⁹ வேறு - பாடற்ற நிலை உருவாக வேண்டும் என்ற உள்ளங்கொண்டவனாக மட்டுமன்றி - செயல் வீரனாகவும் மகேசுவரனைப் படைத்து மனித வாழ்க்கையின் ஏற்றத் தாழ்வு மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற வேட்கையை வெளிக்கொணர்கின்றார் கலைஞர்.

இத்தகைய ஏழை - பணக்காரன் என்னும் வேறுபாடற்ற நிலை வன்முறையற்ற நிலையில்தான் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை வழங்குகின்றார் கலைஞர்.

ஏற்றத்தாழ்வெல்லாம் எதற்கென்று குமுறிக் கேட்டு அந்த நாற்றங்கால் தனையே சூர்ந்தப் போட வன்முறை தான் அகாதென்போம்¹³⁰

என்று குறிப்பிடுகின்றார். வன்முறையும், தீவிரவாதமும் நாட்டுக்குத் தீமை தரக்கூடியவை. காந்தியடிகள், அண்ணா காட்டிய வழி இன்னாசெய்யாமையே¹³¹

என்ற பின்பற்ற வேண்டிய முறையினையும் உணர்த்துகின்றார். உரிமைகளைக் கேட்கவும், பெறவும் நாடாளுமன்ற முறை - அறப்போர் முறையே உகந்தது என்ற கருத்தினை வற்புறுத்துகின்றார். ¹³²

இம்முறையே நன்முறை என்பதை ஓர் உவமைமூலம் கலைஞர் விளக்குகின்றார்.

நான் தீவிரவாதத்தின் பகைவனல்ல. முகத்திலே இருக்கும் பருக்கள் அழகைக் கெடுக்கின்றன. உண்மைதான். அதற்கு அடிப்படைக் காரணமுணர்ந்து மருந்திடல்தான் முறையே தவிரச் சந்திர பிம்பமெனும் வதனத்தை விகாரமாக்கும் பருக்களைக் கிள்ளி எறிகிறேன் என நகங்கொண்டு பெயர்த் - தெறிந்தால் ரத்தம் கொப்பளிக்கும். தழும்புகள் தோன்றும். சில வேளைகளில் புண்பட்டுப் புரையோடி உயிருக்கே உலை வைக்கும். குறு மருக்களை அகற்றும் கொள்கையில் வேறுபாடு இல்லை. முறையில்தானே முரண்பாடு! இலட்சியத்தைப் போலவே, இலட்சியத்தை அடையும் வழிமுறைகளும் நன்முறைகளாக இருத்தல் வேண்டும் ¹³³

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதனால், வேறுபாடற்ற நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையில் கொண்டுள்ள உறுதியையும், தீவிர வாதம் என்பது சில நேரங்களில் தீய விளைவினைத் தந்துவிடக் கூடியது என்ற உண்மையையும் உணர்த்தி வழிமுறை நன்முறையாக அமைதல் வேண்டுமென வலியுறுத்துகிறார்.

'மனிமகுடம்' நாடகத்தில் இடம் பெறும் மன்னன் மணிமாறன், புதுமைப் பித்தனாக மாறி, சீமாண்கள், மதவாதிகள் ஆகியோர் கொடுமைக்கு முடிவு ஏற்படுத்தி, வேறுபாடற்ற நிலை விரும்பி மக்களாட்சி ஏற்பட உழைப்பவனாகப் படைக்கப்பட்டவன். தீவிரவாதம் காரணமாக உண்மையை அறிந்து அறவழியில் செயல்பட முடியாத மக்கள் மன்றத் தலைவன் பொன்னழகன் என்பவனால் சுட்டுக் கொல்லப்படுகின்றான். அப்போதும்,

பலாத்காரத்தை இன்றோடு மறந்து விடுங்கள் அது
என் ரத்தத்தோடு உறைந்து போகட்டும்¹³⁴

என்று கூறபவனாகவே புதுமைப்பித்தன், படைக்கப்பட்டுள்ளான். ஏழை
மக்களுக்கு நன்மை புரிந்த ஒருவனே தீவிரவாதியினால் அழிக்கப்பட்ட
நிகழ்ச்சியை அமைத்து வன்முறை தீமையில் முடிந்து விடுவதைச் சுட்டிக்காட்டு-
கின்றார், கலைஞர். எந்நிலையிலும் வன்முறையைத் தவிர்த்தலே சாலச்
சிறந்தது என்பதைப் பலியாகி விட்ட மன்னன் கூற்றாகவே வெளிப்படுத்துகின்றார்.

கலைஞரின் பொருளியல் சமன்பாட்டுத் திட்டங்கள்

மக்கள், பகுத்தறிவாளர்களாக மாறிய பிறகு ஏற்படும் பொருளியல்
மாற்றமே நிலைத்து நிற்கும் என்பதை உறுதியாக நம்புகின்றார் கலைஞர்.
இதனடிப்படையிலேயே அவரது எழுத்தும், பேச்சும், செயலும் ஏற்பட்டன
எனலாம். ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்ற பிறகு ஏழை எளிய மக்கள்,
தொழிலாளிகள் ஆகியோரின் நல்வாழ்வின் நோக்கிலேயே தம்முடைய பொருளியல்
திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முனைகின்றார்.

நாளும் எனது கட்சியும் கொண்டிருக்கிற பொருளாதாரம்
எல்லாம் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய
சாதாரண நடுத்தர பாட்டாளி மக்கள் - தொழிலாளி
மக்கள் நல்வாழ்வைப் பெற வேண்டும்; அதற்கு ஏற்ற
வகையிலே என்னென்ன திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டும் என்கின்ற
அடிப்படையிலே எதை யோசிக்கிறோமோ அதைத்தான்
நாங்கள் கொண்டுள்ள அல்லது நாங்கள் சிறப்பாகப்
போற்றுகின்ற பொருளாதாரமாகக் கருதிக்
கொண்டிருக்கின்றோம்¹³⁵

என்ற சட்டமன்ற உரையொன்றில் குறிப்பிடுகின்றார். ஏழைகள் நல்வாழ்வு
அடையச் செய்வதே இவரது பொருளியல் திட்டக் குறிக்கோள் என்பதை உரை
முடிசின்றது.

கலைஞர், கட்டுறவு அமைப்பை வலியுறுத்தல், கட்டுத்துறை வரவேற்றல், பொதுத்துறை போற்றுதல், வேளாண்மைக் கொள்கை, இருப்பிட வசதித் திட்டம், முற்போக்கான வரிக் கொள்கை, குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஆகிய பொருளியல் திட்டங்களை வலியுறுத்துகின்றார்.

கட்டுறவு அமைப்பை வலியுறுத்தல்

கட்டுறவின் அடிப்படைக் கோட்பாடே உறுப்பினர்களின் பொருளியல் நலனைக் காப்பது. கட்டுறவு அமைப்பின்மூலம், ஏழை மக்கள் பாடுபட்டு - வார்களேயானால் அவர்கள் வறுமையிலிருந்து விடுதலையடைய முடியும், உரிமை வாழ்வு பெற முடியும் என்ற எண்ணம் இந்நாளில் பரவி வருகின்றது. பெரியார்,

கட்டுறவு என்கிற உயரிய - சரியான நிலையானது நம்முடைய நாட்டில் ஏற்பட்டுப் போனால், ஜன சமூகமானது கவலையற்று சஞ்சலமற்று, நாளைக்கு என் செய்வோம் என்று ஏங்கித் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையற்று நிம்மதியாக - சவுக்கியமாக - குதிரை கலமாக வாழவழி ஏற்பட்டுவிடும்¹³⁶

என்று கட்டுறவு அமைப்பைப் போற்றுகின்றார்.

கலைஞர் கட்டுறவு அமைப்பினைப் பற்றிக் கடிதமொன்றில் குறிப்பிடுகின்றார். வேளாண்மையில் கட்டுறவு முறை வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திகின்றார். கோவில் நிலங்கள் அனைத்தும் கட்டுறவு அமைப்பு வாயிலாகப் பயிரிடப்பட வேண்டும். கட்டுறவு அமைப்புகள் வாரியங்களாகத் திகழ வேண்டும். உழவுத் தொழில் புரியும் பாட்டாளி மக்கள், பாட்டாளிகளின் சார்பாளர்கள் இவ்வாரியங்களில் பொறுப்பாளர்களாகவும் இயக்குநர்களாகவும் அமைதல் வேண்டும். வாரியத்துக்கு அரசும் நாட்டுடமையான வங்கியும்

கடனதவி செய்ய வேண்டும். கோவில் மடங்களின் பொறுப்புகளையும் பாதுகாப்பையும் இவ்வாரியமே கவனித்தல் வேண்டும். அதே நேரத்தில் இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்துக்குப் பல இலட்சம் பாட்டாளி மக்களைக் கட்டுறவு முறையில் உடைமையாளர்களாக ஆக்கி, அவர்களுக்கும் அந்த நிலங்களின் வளர்ச்சி, உணவு உற்பத்தி ஆகியவற்றில் அக்கறையை மிகுதியாக்கிடலாம் என்ற குறிப்பிடுகின்றார்.¹³⁷ இதனால், ஏழைகள் நில உடைமையாளர்களாக மாறவும், உணவு உற்பத்தி பெருகவும், வறமையிலிருந்து மீளவும் வழி காண முடியும் என்ற நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகின்றார். கட்டுறவு அமைப்பின் மூலம் தொழில் துறையில் வளர்ச்சி காண வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.¹³⁸ கூடித் தொழிலாற்றும் கட்டுறவு முறை உழைப்பாளிகளின் உயர்வுக்கு உற்ற வழி என்பதே கலைஞர் கருத்து.

கட்டுத் துறை வரவேற்றல்

அரசும், தனியாரும் இணைந்து நாட்டுப் பொருளியல் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, தொழில்களை நடத்துவது கட்டுத்துறை என அழைக்கப்படும். பணம் படைத்தோர் கல்வி அறிவையும் செல்வத்தையும் பொது வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுத்தும் நிலையினர் அல்லர். அவர்கள் அரசுடன் இணைந்து பல்வகைத் தொழில்துறை வளர்ப் பயன்பட வேண்டும் என்று கலைஞர் விழைகின்றார். அறிவுச் செல்வம் பெற்றோர், அழியும் செல்வத்தைப் பயன்படுத்த அரசுடன் இணைந்து தொழில்துறை வளர்ச்சியில் நாட்டம் செலுத்தி நூலு வளம்தரும் பூக்காடென மாறும், என்று குறிப்பிடுகின்றார்.¹³⁹ தனியார் அரசுடன் சேர்ந்து செயல்படுவதை வரவேற்கின்றார். நாட்டின் பொருள்வளம் குறைவு; எனினும் நாடு வளம் பெற வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தினாலும், அரசும் இணைந்திருப்பதால் தனியார் ஆதிக்கநிலை ஏற்பட வழியில்லை என்று கருதுவதாலும் கட்டுத் துறையைக் கலைஞர் விரும்புகிறார். தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை கட்டுத்துறையில் கலைஞரால் கொண்டு வரப்பட்டதே.¹⁴⁰

பொதுத்துறை போற்றுதல்

தொழிலாளர்கள் எல்லா உரிமைகளையும் பெற்று, எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் அடிமையுணர்வும் இன்றி வாழ வழிசெய்வது பொதுத்துறை என்ற கருத்தைக் கலைஞர் கொண்டுள்ளார். உழைப்பவன்தான் உரிமை கோர முடியும்; உழைக்காமல் சுரண்டிக் கொழுப்போர் உழைப்பின் பயனில் எவ்வித உரிமையும் சலுகையும் பெற முடியாது என்ற நிலைக்கு வழி வகுப்பதாலேயே கலைஞர் பொதுத் துறையைப் போற்றுகின்றார் எனலாம்.

கடமையைச் செய்து விட்டுக் கருணையை எதிர்பார்க்கும் தொழிலாளி - என்கிற நிலைமை மாறி உரிமையைப் பெறுகிறான் என்ற நிலை உருவாக வேண்டுமானால், தனியார் ஆதிக்கம் தொழில் துறையில் அறவே களையப் பட்டுத் திறமை மிக்க பொதுத்துறை மயமாக அனைத்துப் பெருந்தொழிலும் ஐகித் தீர வேண்டும்¹⁴¹

என்று பொதுத்துறையின் இன்றியமையாமையைக் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த அடிப்படையில்தான், தனியார் ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்த பேருந்துப் போக்குவரத்தை நாட்டுடமையாக்கிச் சட்டம் கொண்டுவந்தார் கலைஞர்.¹⁴² சமதருமச் சமுதாயத்தை நோக்கி விரைந்து நடைபோடுவதற்கான ஒரு திட்டமாகவே இதனைக் கருதுகின்றார். இன்று இந்நிலைவாசம், படர்ந்து விரிந்த ஒரு பெரிய ஆலமரமாக விளங்கி, பல கோடி மக்களுக்கு நன்மையும் பல இலட்சம் தொழிலாளர்களின் வாழ்வில் வளமும் சேர்ப்பதாகத் திகழ்வதைக் காணலாம். சேலம் உருக்காலை இல்லையெனில் நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்துக்குத் தமிழகத்தின் ஒப்புதலை தர இயலாது என்று தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவில் எடுத்துக் கூறி 110 கோடி உரூபா மதிப்பில் சேலம் உருக்காலை கலைஞரின் அயராத முயற்சியினால் கொண்டு வரப்பட்டதாகும்.¹⁴³

வேளாண்மைக் கொள்கை

ஏழைகளும், தொழிலாளர்களும் மிதந்தள்ள இந்த நாட்டில் வேளாண்மைத் திட்டத்தின் மூலமும் பொருளியல் சமன்பாட்டை உருவாக்க முடியும் எனக் கலைஞர் கருதுகிறார். கலைஞரின் வேளாண்மைத் திட்டத்தை நில உச்ச வரம்புச் சட்டம், பசுமைப்புரட்சி அல்லது நிறை விளைச்சல் திட்டம் என இரு வகையில் பகுக்கலாம்.

நில உச்ச வரம்புச் சட்டம்

சிலரே நிலவுடைமையாளர்களாகவும், பெரும்பாலோர் நிலமற்ற - வர்களாகவும் இருப்பதைச் சிற்றூர்களில் ஏழ்மை நிலைத்திருப்பதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்பதைக் கலைஞர் நன்கு உணர்ந்தவர். சேற்றில் இறங்கி வேலை செய்வோர் ஏழைகளாயிருக்க, அவர்களின் உழைப்பினால் கிடைக்கும் பயனை உண்டு கொழுப்போர் வரப்பில் குடை பிடித்து நிற்கும் நில உடமையாளர்களாக விளங்கினர். இந்தக் கொடுமை ஒழிக்கப்பட்டால் - தான், சிற்றூர் மக்களின் பொருளியல் வாழ்வு மேம்பாடு அடையும் என்ற முடிவுக்கு வருகின்றார் கலைஞர்.

புழி பூராவும் ஏராளமாக ஒரு மனிதன் வசமே தேக்கப் பட்டிருக்கக் கூடாது. அனைவருக்கும் அவரவர்கள் அளவுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கும் காலம் வரும்¹⁴⁴

என்ற பெரியார் எதிர்பார்ப்பை நனவாக்க முற்படுகின்றார். ஒருவரிடத்தே நிலம் மிதந்திருப்பதை மாற்றி, தேவைக்குப் போக எஞ்சியிருப்பதை நில - மற்றவர்களுக்கு வழங்குவதன்மூலம் ஏகபோக ஆதிக்கம் மறைவதுடன் பொருளியல் சமன்பாடு ஏற்பட வழியுண்டு என்று கருதுகின்றார்.

இதனடிப்படையில், முப்பது ஏக்கர் நிலம் என்ற இருந்த உச்ச வரம்பினைப் பதினைந்து ஏக்கர் எனத் திருத்திச் சட்டம் கொண்டு வரப் பட்டது. ¹⁴⁵ மேலும் கரும்பு நிலத்திற்கும், மேய்ச்சல் நிலத்திற்கும் இருந்த விதிவிலக்கு அகற்றப்பட்டது. வீட்டின் அறையில் இருக்கும் சாமி படங்களுக்கெல்லாம் நிலமெழுதி வைத்து ஏழைகளையும் அரசினையும் ஏமாற்றிய செயல்கள் வெளிக் கொணரப்பட்டன. இத்தகைய திட்டத்தில் 62,682 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு, 38,504 உழவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்துப் பயன் பெறுமாறு மாற்றப்பெற்றது. ¹⁴⁶ வேளாண் தொழிலாளர்கள், ஏழைகள் ஆகியோர் தங்கள் நிலத்தில் பாடுபடுகிறோம் என்ற உரிமையுணர்வுடன் வறுமையை விரட்ட முற்பட்டது கலைஞரின் முற்போக்குத் திட்டத்தின் பயனாகும்.

பசுமைப் புரட்சி அல்லது நிறைவினைச்சல் திட்டம்

நிலத்துக்கு உரியவர் என்ற உரிமையுடன் கடுமையாக உழைப்பதன் மூலம், புதிய முறைகளை வரவேற்று அதனைக் கடைப்பிடிப்பதனால், உற்பத்தியைப் பெருக்க வழி தேடினால் வறுமை தொலையும்; வளம் நிறையும் என்ற கருத்துடையவர் கலைஞர்.

பின்னிலையில் இருந்திட்டோம் பல நாளாய் உணவில் தன்னிறைவு காண்பதற்கு ஐக்கம் கொள்வோம் ¹⁴⁷

என்று வேண்டுகின்றார். மேல்நாட்டில், அறிவியல் அடிப்படையில் வேளாண்மை செய்து பொருளைப் பெருக்குவதுபோல, இந்நாட்டிலும் கற்றவர்கள் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுகின்றார். ¹⁴⁸

வறுமை ஒழியப் புதிய புதிய விளைச்சல் முறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை, --

பழைய முறை மாற்றிப் பயிர் செய்தால்
 நிறைய பலன் கிடைக்க வழியுண்டு
 உழுக்குதான் மிச்சமென்ற இருட்டுநிலை
 சிழக்கு வெளுத்தது போல் மறைந்து விடும் 149

என்று கவிதையில் விருக்கின்றார் . இத்தகைய நிறை விளைச்சலுக்கு அரசு
 விரைந்து உதவும் என்பதை ,

வேகமாய் பணியாற்றி விளைவினைப் பெருக்கிடவே
 விரைந்திரும் புத்தரசு
 கடன் வழங்கல் கடிதாக நிறைவேறும்
 உரம் வழங்கல் ஒரு கணமும் நிற்காது
 பயிர் அழிக்கும் பூச்சிகளின்
 உயிர் அழிக்க உடன் மருந்து . இந்தப்
 பாட்டுறவு மட்டுமல்ல
 கட்டுறவின் துணையுமுண்டு 150

என்று தெரிவிக்கின்றார் . கலைஞர் ஆட்சிக்காலத்தில்தான் அதிக மகசூல்
 தருகின்ற குறுகிய கால விளைச்சலுக்கேற்ற நெல், பயறு, உளுந்து, கம்பு,
 எள் முதலான தானிய வித்துக்கள் வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் மூலம்
 கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, உழவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் தரப்பட்டு உற்பத்தி
 பெருக்கப்பட்டது என்பது நினைவுகூரத்தக்கது . இதனால், நில உச்சவரம்பு
 சட்டத்தின் கீழ் நிலமற்றோர்க்கு நிலமளித்து, பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தில்
 உணவுப் பொருளை உற்பத்தி செய்திட வழிவகுத்து, நாட்டுப்புற மக்களின்
 பொருளியல் நிலை மேம்பட வழி காட்டியவராகக் கலைஞர் விளங்குவதை
 உணர முடிகின்றது .

இருப்பிட வசதித் திட்டம்

உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகிய இத்தேவைகளை நிறைவேற்றுவதே
 மனிதனின் பொருளியல் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதாகும் . இவையே மனிதனின்

அடிப்படைத் தேவைகளாக அமைகின்றன. கலைஞர் ஏழை மக்களுக்காக உருவாக்கிய இருப்பிட வசதித் திட்டத்தை, குடிசை மாற்று வாரியம், வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்கும் திட்டம் என இருபிரிவுகளாகக் காணலாம்.

குடிசை மாற்று வாரியம்

நகர்ப்புறங்களில் வசதியும், வாய்ப்பும் பெற்றோர், மாடி வீடுகளில் வசிக்கும் நிலையில், ஏழைகள் குடிசையில், நலமற்ற வாட நேர்கின்றது. தீப்பிடித்தல், புயல், வெள்ளம் முதலான காரணங்களால் வாழ இடமின்றி ஆட்சியாளரின் ஆதரவினை எதிர்நோக்கி, வாடும் நிலை நகர்ப்புற ஏழைகளை வாட்டுகின்றது.

நகர்ப்புறக் குடிசை மக்களின் அவல வாழ்வினைக் கலைஞர் 'வான்கோழி' புதினத்தில் படைத்துக் காட்டுகின்றார். இப்புதினத்தில் இடம் பெறும் இன்பசாகரன், இரவு நேரத்தில் குடிசைப் பகுதியில் நடந்து சென்ற போது பன்றியின் மீது கால் வைத்ததையும், அவனுக்கு உதவச் சென்ற கறப்பன் என்னும் பணியாளன் கால்களிரண்டும் அசிங்கமாகி முக்கைத் துளைத்ததையும்,¹⁵¹ சொறி பிடித்த நாய் ஒன்று குடிசைக்குள் வந்து உண்ண வைத்திருந்த கடுவாட்டுத் துண்டத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடியதையும்¹⁵² ஓட்டைக் குடிசையில் அப்போதுதான் பிறந்த குழந்தையை மழையே குளிப்பாட்டி விட்டதையும் புயல் அடித்ததால் மரம் விழுந்து ஓர் உயிர் இறந்ததையும்,¹⁵³ படைத்துக் குடிசை மக்களின் துயரினை உலகுக்கு உணர்த்துகின்றார்.

இத்தகைய துன்பங்களிலிருந்து நகர்ப்புற ஏழைகள் விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகக் குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியம் என்ற ஒன்றை உருவாக்கி 40 கோடி ரூபா அளவில் 7 ஆண்டுக்கான திட்டம் வகுத்து ஏழைகளை மாடி வீடுகளில் வசிக்கும் நிலைக்கு ஆளாக்கினார் கலைஞர்.¹⁵⁴

வீட்டு மனைப்பட்டா வழங்கும் திட்டம்

நாள் முழுதும் வயலில் வேலை செய்து வந்த ஏழைகள் தங்குவதற்கு இடமின்றி, மழையையும் வெயிலையும் கூரையாகக் கொண்டு வாழக் கூடிய அவல வாழ்வு சிற்றுர்ப்பு பகுதிகளில் நீடித்து வருகின்றது. மேலும், காலம் காலமாக ஓலைக் குடிசையில் வாழ்ந்தும், அவ்விடத்துக்கு உரிமையற்ற நிலையில் எப்போதும் விரட்டப்படலாம் என்ற அச்சத்திலேயே பல ஏழைகளின் வாழ்வு நடைபெறுகின்றது. இந்நிலை மாற்றப்பட்டு அவர்களுக்கு நிலையான இருப்பிட வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்ற கலைஞரின் எண்ணமே, சட்டம் பிறக்க ஏதுவாயிற்று. இச்சட்டத்தின்படி, ஏழை உழவர்கள் இதுகாறும் குடியிருந்த மனைகளை அவர்களுக்கே உரிமையாக்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினார். ¹⁵⁵

இவ்விரு திட்டங்களின் மூலம், ஏழைகளின் அடிப்படைப் பொருளியல் தேவைகளில் ஒன்றான இருப்பிட வசதி நிறைவேற்றப்பட்டமை, கலைஞரின் பொருளியல் சமன்பாட்டுக் கொள்கையின் உண்மைத் தன்மையை உணர்த்த வல்லதாக விளங்குகின்றது.

முற்போக்கான வரிக்கொள்கை

ஏழைகள் பெரிதும் பயன்படுத்தும் பொருள்களுக்கு வரி விதிப்பு மிகுந்திருப்பதும், செல்வர்களின் ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு வரி விதிப்புக் குறைவாக அமைவதும் பெரும்பான்மையான ஆட்சியாளரின் நடைமுறையாக இருந்து வருகின்றது. ஆனால் கலைஞரோ, ஏழ்மையை அணு அணுவாகச் சுவைத்து வாழ்வில் எதிர்நீச்சல் கண்டவராதலால், ஆட்சியில் அமர்ந்த நிலையில், வரிவிதிப்புக் கொள்கையினைச் செம்மைப்படுத்தி ஏழைகள் மேம்பாடு அடைய வழிகாண விரும்புகின்றார்.

வரி விதிப்பு, சுருமான வரையில் தாங்கக் கூடியவர்களைத் தொடக் கூடியதாகவும், தாங்க இயலாதவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுத்தாத வகையிலும் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை வெளியிடுகின்றார்.¹⁵⁶ சொத்து வருமான ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறைக்க முற்படுவது பொதுநலப் பொருளியின் முதன்மை நோக்கமாகும். முற்போக்கான வரிமுறை இதற்குரிய வழிகளில் ஒன்று. எனவே, கலைஞர் இவ்வகையில் பொருளியல் சமன்பாட்டை ஏற்படுத்த முயல்வதைக் காண முடிகின்றது.

மேலும், இயற்கை வளங்களைச் செம்மையாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மக்களுக்கு வரிச்சுமை இல்லாமலே நன்மை புரிந்திட முடியும் என்ற கருத்துடையவராகக் கலைஞர் விளங்குகின்றார். 'விடும் இனிது' என்ற சிறு - கதையில், இடம்பெறும் அர்தோல், நாட்டு மக்களின் வரிச் சுமையைத் தடுக்க வைரச் சுரங்கத்தைப்பயன்படுத்த எண்ணுபவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான்.¹⁵⁷ ஏழைகளின் நலத்தில் நாட்டிற்கொண்ட கலைஞரின் மன உணர்வே இவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதே உண்மையாகும்.

தஞ்சையில் கிடைக்கும் எண்ணெய் வளம், தமிழக மண்ணில் கிடைக்கும் பிற கனி வளங்களைக் கொண்டே வரி விதிக்காமல் தமிழகத்தை வளமுடைய நாடாக மாற்ற இயலும். ஆனால் அரசியல் அமைப்பு அதற்கு இடங்கொடாது. எனவே, வரி விதிப்பில் தக்க மாற்றம் கொண்டு வருவதன்மூலம் ஏழைகளிடத்தே பொருளியல் உயர்வைக் கொண்டு வர இயலும் என்பதை வலியுறுத்துபவராகக் கலைஞர் விளங்குகின்றார்.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம்

மக்கள் தொகை மிகுந்த நாடாக இந்தியா விளங்குகின்றது. மக்கள் பெருக்கம், பொருளியல் வளர்ச்சிகளைவிட முன்னியில் உள்ளது. "கடல்களை

மூன்று பக்கமும் எல்லையாகக் கொண்டிராமல் கடலின் மீது மிதக்கும்
தெப்பமாக இந்தியா இருந்திருந்தால் இந்நேரம் கடலுக்குள் மூழ்கியிருக்கும்
மக்கள் தொகை தாங்காமல்" ¹⁵⁸ என்று கலைஞர் மக்கள் தொகைப்
பெருக்கத்தின் வேகத்தை நகைச்சுவை உணர்வுடன் வெளிப்படுத்துகின்றார் .

ஆட்சியிலிருப்போர் ஏழை மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய எத்தகைய
பொருளியல் கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடிப்பினும், மக்கள் தொகை பெருகினால்
அக்கோட்பாடு வெற்றியடைய இயலாது . அரசு செயல்படுத்துகின்ற திட்டங்கள்
வெற்றியான விளைவுகளைத் தர வேண்டுமேயானால் அந்தத் திட்டங்களின் பயனை
அனைவரும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமேயானால் அப்படிப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு
மக்கள் பெருக்கம் அனைபோட்டுத் தடுக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்று
குறிப்பிட்டு, ¹⁵⁹ பொருளியல் சமன்பாட்டுத் திட்டங்கள் வெற்றிபெறக்
கூடும்பக் கட்டுப்பாடு இன்றியமையாதது என்று கலைஞர் குறிப்பிடுகின்றார் .

மக்கள் தொகை பெருகுமானால், நாட்டின் வளம் அனைவருக்கும்
போதுமானதாக இருக்க முடியாது . அதுபோலவே ஒரு குடும்ப உறுப்பினர்களின்
எண்ணிக்கையும் மிகுதியாக இருக்குமானால், தேவைக்கேற்ற உணவு வழங்க
முடியாது அல்லலற நேரிடும் . இந்நிலையைக் கலைஞர் ,

எட்டு ரொட்டித் துண்டுகளை இரண்டு குழந்தைகளுக்கு நாளை
நாலாகப் பிரித்துக் கொடுத்து அவைகள்மனநிறைவோடு
உண்டது கண்டு உளங்களிக்கும் தாயும், தந்தையும் அதே
எட்டு ரொட்டித் துண்டுகளை ஆறு குழந்தைகளுக்குப் பங்கிட்டு,
அவர்களுக்கும் ஆறுதல் பெறாமல், குழந்தைகளும் களிப்படையாமல்
அவதிப்படும் காட்சிகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டாமா? ¹⁶⁰

என்று அளவான குடும்பத்தின் நன்மையை உணர வைக்கின்றார் .

பிறந்த குழந்தைகளைக் காப்பாற்ற வழியில்லாது, இனிப் பிறக்கும் குழந்தைகளை என்ன செய்வதென்பது அறியாத ஏழை எளிய மக்கள், அரசின் பொருளியல் சமன்பாட்டுத் திட்டங்களால் பயனடைய வேண்டுமெனில், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தைப் பின்பற்றுவோராக விளங்க வேண்டும் என்பதே கலைஞரின் விழைவு. குடும்ப நலத் திட்டம் ஏழையை மேலும் ஏழையாக்காது - வருமையில் ஆழ்த்தாது காப்பாற்றும்.

காதலுக்கு வழி வைத்துக் கடுப்பாதை சாத்தக் கதவொன்று
கண்டறிவோம் இதிலென்ன குற்றம்¹⁶¹

என்ற பாரதிதாசனின் எண்ணத்திற்கேற்ப, குடும்ப நலத் திட்டத்தில் ஊர்வம் காட்டித் தமிழகத்தை முன்னிலையில் கொணர்பவராகக் கலைஞர் விளங்குகின்றார்.

பிற திட்டங்கள்

மேற்குறிப்பிட்ட பொருளியல் சமன்பாட்டுத் திட்டங்களையன்றி வேறு சில திட்டங்களும் கலைஞரால் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பொருளாதார முன்னேற்றம் என்பது பொருள்களின் உற்பத்திக்கு வேண்டிய அமைப்பை நிறுவுவது மட்டுமன்று. கல்வி, மருத்துவம், பொழுதுபோக்கு முதலிய பொதுநல வசதிகளை அமைத்தல், வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்குதல், சமூகத்தில் சமத்துவத்தையும் நியாயத்தையும் நிலைநாட்டல் முதலியனவும் அடங்கி இருந்தால்தான் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதாகக் கருதப்படும்¹⁶²

இக்கருத்துக்கேற்பப் பொருளியல் திட்டங்களை வகுப்பவராகக் கலைஞர் காணப் படுகின்றார். ஏழைகளுக்கு இலவசக் கல்வி, முதியோருக்கு ஓய்வதிய உயர்வு, கண்ணாளி வழங்குதல்,¹⁶³ உடன் ஈனமுற்றோர் நல்வாழ்வுத் திட்டம்,¹⁶⁴

தொழுநோய், பிச்சைக்காரர் மறவாழ்வுத் திட்டம்¹⁶⁵ முதலான செயல்களை நிறைவேற்றி, பொருளாதார சக்திகளை அவைகளின் இயல்பான போக்கில் செல்ல விடாமல், குறிப்பிட்ட குறிக்கோளை அடைவதற்குரிய வழியில் செலுத்தும் திட்டப் பொருளாதாரத்தை (Planned Economy) மேற்கொள்பவராக விளங்குகின்றார்.

மேலும் நாட்டின் கலை பண்பாடு ஆகியவற்றின் சிறப்பை உணர்த்தக் கூடிய நிலையில், பூம்புகார் கலைக்கூடத்தையும், வள்ளுவர் கோட்டத்தையும் அமைத்துத் தமிழ் நாட்டின் பழமையையும் பெருமையையும் பரப்புவதோடு மட்டுமன்றி, சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்த்து நாட்டின் பொருளியல் நிலை உயர வழி காண்பவராகவும் திகழ்கின்றார்.

கலைஞர் கட்டுறவு அமைப்பு, கட்டுத்துறை, பொதுத்துறை ஆகியவற்றை வரவேற்று இந்திய நாட்டில் கடைபிடிக்கப்படும் கலப்புப் பொருளாதாரத்தின் வழி நிற்பவராகவும், வறுமை ஒழிக்க வேளான் திட்டத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்பவராகவும், இருப்பிட வசதித் திட்டம் மேற்கொள்பவராகவும், பொதுநலப் பொருளாதார வழி நின்று முற்போக்கான வழிமுறைகளை அணுகுபவராகவும், கல்வி, மருத்துவம், குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஆகிய சமூக நலக் காரணங்களுக்காகத் திட்டப்பொருளாதாரத்தைப் பின்பற்றுவவராகவும் விளங்குவதை காண முடிகின்றது.

இவ்வியலின்கண் இதுகாறும் ஆராய்ந்து பெறப்பட்ட கருத்துகள் பின்வருமாறு தொகுத்துரைக்கப் பெறுகின்றன.

உலகில் நிலவும் பல்வேறு பொருளியல் கோட்பாடுகளுள் பொதுவுடைமை சம உடைமை ஆகிய இரண்டிலும் கலைஞர் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

அறிவுப் புரட்சியின் அடிப்படையில் பொருளியல் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என்று விடும்புபவராகவும், பொதுவுடைமையைப் போற்ற்பவராகவும் சம உடைமையை வரவேற்பவராகவும் கலைஞர் திகழ்கின்றார். இவற்றையே அவர்தம் பொருளியல் சிந்தனைகள் என்று கொள்ளலாம்.

பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வினை நீக்குவதற்கு முன்பாக மக்களிடம் நிறைந்துள்ள சாதிப்பிடிப்பு, சாத்திர நம்பிக்கை, அடிமை மனப்பான்மை முதலியவற்றைப் போக்கி அவர்களுக்கு அறிவு புகட்டி உண்மையை உணரச் செய்தலே தலையாயது என வலியுறுத்துகின்றார்.

பொது உடைமைக் கோட்பாடு பரவ வேண்டும் என்ற விருப்பத்தைப் பல நிலைகளில் கலைஞர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பொது உடைமைத் தலைவர் - களையும், நாடுகளையும் அவர் போற்றியுரைப்பது இதற்குத் தக்க சான்றாகும். சமத்துவம் சமுதாயம் உருவாக்குவதில் அவர் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டியுள்ளார்.

பொருளியல் காரணமாக ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் படைப்புகளில் அவர் புனைந்துள்ளார். ஏழை எளியோரின் பக்கமே அவர் சார்ந்து நிற்பதை அப்படைப்புகள் உணர்த்துகின்றன. ஏழைகளிடத்தும் தொழிலாளர்களிடத்தும் மிகுந்த பரிவுடையவராகவும், ஏழைகளும் இன்னல்களைக் கண்டு இரங்குவவராகவும், அவர்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஊட்டுபவராகவும், முதலாளிய எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்துபவராகவும், ஏழை - பணக்காரர் என்னம் வேறுபாடற்ற நிலையை வரவேற்பவராகவும் விளங்குவதை அவரது படைப்புகள் புலப்படுத்துகின்றன. இதிலிருந்து நாட்டில் காணப்படும் பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வினால் பாதிக்கப்பட்டோரின் பக்கமே அவரது பார்வை சென்றது என்பதை அய்யமீன்றி உணர முடிகின்றது.

பொருளியல் ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்கி, சமன்பாடு செய்திடும் வகையில் சில கருத்துகளைக் கூறியுள்ளார். சட்டங்களை இயற்றியுள்ளார்.

கட்டுறவு அமைப்பை வரவேற்று உழைப்போரின் உயர்வுக்கு வழிகோலுகின்றார் .
 அரசுத் துறையும் தனியார் துறையும் இணைவதால் நாட்டின் பொருளியல்
 மேம்படும் என அவர் நம்புகின்றார் . பெரிய தொழில்கள் யாவும் பொதுத்
 துறை சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பது அவரது எண்ணம் . இவ்-
 வெண்ணத்தின் அடிப்படையில் பேருந்துப் போக்குவரத்தை நாட்டுடமையாக்கினார் .
 இஃது அவரது பொருளியல் மேதைமைக்குச் சிறந்த சான்றாகும் . வேளாண்மைத்
 துறையில் நில உச்சவரம்புச் சட்டம், நிறைவிளைச்சல் திட்டம் கொணர்ந்து
 பொருளியல் மேம்பாட்டுக்கு அவர் வழி வகுத்தார் .

நகர்ப்புற ஏழைகளின் வாழ்வு விளக்கமுறும் வகையில் குடிசைப்
 பகுதி மாற்று வாரியம், வாயிலாக அவர்களுக்கு அருக்கு வீடுகள் கட்ட
 திட்டமிட்டவராகவும், சிற்றூர் ஏழைகளின் குடியிருப்பிடத்தை அவர்களுக்கே
 உரிமையுடையதாகவும் சட்டமியற்றியவராகவும் விளங்குகின்றார் . பொருளியல்
 மேம்பாடு அரசினால் மட்டுமே அடையப் பெறவதில்லை; மக்களுக்கும் இதில்
 பெரும் பங்குண்டு என்பதை உணர்த்தும் வகையில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத்
 திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தினார் . குடும்ப உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை-
 கேற்பவே வளமும்வசதியும் அமையும் என்பதை இத்திட்டத்தின்மூலம் உணர்த்தி-
 யுள்ளார் . இவையன்றி உடல் ஊனமுற்றோர் நல்வாழ்வுத் திட்டம், தொழு
 நோய்ப் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம் கண்ணொளி வழங்குதல் திட்டம்
 ஆகியவற்றை நிறைவேற்றி ஏழை எளியோர் மற்றும் இயலாதோரின் வாழ்வில்
 ஏற்றம் கண்டுள்ளார் .

எத்தகைய பொருளியல் கோட்பாடுகள் நாட்டில் நிலவி வந்தாலும்,
 பெரும்பாலான ஏழை எளிய நடுத்தர பாட்டாளி மக்கள் நல்வாழ்வு பெறவதற்-
 குரிய செயல்களையே தம்முடைய பொருளியல் கொள்கையாகக் கலைஞர்
 கொண்டிருக்கின்றார் என்ற கருத்திற்கு மறுப்பெழ வாய்ப்பில்லை .

குறிப்புகள்

இயல் ஐந்து

1. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 7 (சென்னை, 1960), ப.670.
2. திருக்குறள் 247.
3. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 7, ப.670.
4. வே. ஜினைமுத்து (ப.ஜ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1642.
5. அண்ணா, தம்பிக்கு அண்ணாவின் கடிதங்கள், ழூன்றாம் பகுதி, (சென்னை, 1979), ப.230.
6. மு. கருணாநிதி, இளையசமுதாயம் எழுகவே!, ப.5.
7. -----, ப.4.
8. -----, முல்லைக்கொல்லை, ப.43.
9. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.345.
10. -----, போர் முரசு, ப.19.
11. வே. ஜினைமுத்து, (ப.ஜ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1689.
12. -----, ப.1640.
13. திருலோக சீதாராம், (மொ.பெ.), மனுதர்ம சாஸ்திரம், ப.336.
14. மு. கருணாநிதி, களத்தில் கருணாநிதி, ப.75.
15. வே. ஜினைமுத்து, (ப.ஜ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1643.
16. மு. கருணாநிதி, முல்லைக்கொல்லை, ப.42.
17. வே. ஜினைமுத்து (ப.ஜ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1639.
18. மு. கருணாநிதி, முல்லைக்கொல்லை, ப.41.
19. -----, ஒரே இரத்தம், ப.59.

20. நெ.து. சுந்தரவடிவேலு, 'எனது புரவலர்', கலைஞர் மணிமா
மலர், (சென்னை, 1984), பக்கம் இல்லை.
21. மு. கருணாநிதி, போர் முரசு, ப.17.
22. -----, மணிமகுடம், ப.142.
23. -----, ப.48.
24. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 5, ப.150.
25. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள்,
தொகுதி 3, ப.1707.
26. மு. கருணாநிதி, களத்தில் கருணாநிதி, ப.74.
27. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.170.
28. -----, ஒளிபடைத்த கண்ணாய் வா! வா! வா!, ப.11.
29. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 7, ப.86.
30. பெரியார்தாசன், 'பெரியாரும் கலைஞரும்', அறிஞர்கள் பார்வையில்
கலைஞர், ப.175.
31. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 3, (சென்னை, 1956), ப.231.
32. மு. கருணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.368.
33. -----, நான் ஒரு கம்யூனிஸ்ட், (சென்னை, 1979), ப.11.
34. -----, கலைஞர் கடிதம் தொகுதி 5, ப.81.
35. -----, தொகுதி 8, ப.173.
36. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.308.
37. -----, விடுதலைக் கிளர்ச்சி, (இரண்டாம் பதிப்பு,
(திருச்சி, 1953), ப.19.
38. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள்,
தொகுதி 3, ப.1705.
39. மு. கருணாநிதி, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.26.
40. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.171.
41. -----, ப.183.

42. வே. ஜினைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1703.
43. மு. கருணாநிதி, மதுரைப் பல்கலைக்கழக நான்காவது பட்டமளிப்பு விழாப் பேருரை, 23.8.70.
44. -----, 'நம்பிக்கை வாக்கு', தமிழரசு, (சென்னை, 1.1.73), ப.28.
45. அண்ணா, அண்ணா அழைக்கின்றார் (சென்னை, 1974), ப.13.
46. மு. கருணாநிதி, வைரமணிகள், ப.47.
47. -----, ப.46.
48. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.169.
49. -----, மகான் பெற்றமகன், ப.67.
50. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.207.
51. -----, ப.108.
52. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.149.
53. -----, ப.112.
54. -----, மணிமகுடம், பக்.32-33.
55. -----, ப.40.
56. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், தொகுதி 1, ப.151.
57. மு. கருணாநிதி, சொல்லோவியும், பக்.105-106.
58. -----, முல்லைக்கொல்லை, ப.60.
59. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.130.
60. -----, ஒரே இரத்தம், ப.12.
61. அண்ணா, தம்பிக்கு அண்ணாவின் கடிதங்கள், ஐந்தாம் பகுதி, (சென்னை, 1981), ப.154.
62. கலைஞர் மு. கருணாநிதி, சிறையில் பூத்த சின்னச் சின்ன மலர்கள், ப.21.

63. மு. கருணாநிதி, உணர்ச்சி மாலை, ப.9.
64. -----, நெஞ்சுக்கு நீதி, பாகம் 1, இரண்டாம் பதிப்பு, (சென்னை, 1986), ப.702.
65. -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.85.
66. கலைஞர் மணிவிழா மலர், ப.இ.
67. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.107.
68. -----, -----, ப.109.
69. -----, மகான் பெற்ற மகன், பக்.151-154.
70. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.86.
71. -----, தூக்குமேடை, ப.39.
72. -----, மகான் பெற்ற மகன், ப.184.
73. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், பக்.176-178.
74. -----, நச்சுக்கோப்பை, ப.14.
75. -----, மகான் பெற்ற மகன், ப.61.
76. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.28.
77. -----, புதையல், ப.138.
78. -----, வான்கோழி, ப.21.
79. -----, சுருளிமலை, ப.154.
80. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 3, ப.1755.
81. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், தொகுதி 1, ப.148.
82. -----, -----, ப.135.
83. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 3, ப.1749.
84. மு. கருணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.185.

85. மு. கருணாநிதி, உதயசூரியன், ப.61.
86. -----, மணிமகுடம், ப.71.
87. -----, ஒரே முத்தம், ப.59.
88. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிமுகதைகள், பக்.143-145.
89. -----, புதையல், ப.120.
90. -----, தென்மாவட்டப் பேரவை மாநாட்டில் கலைஞரின் பேருரை, (சென்னை, 1980), ப.13.
91. -----, பக்.20-21.
92. -----, சிறையில் பூத்த சின்னச் சின்ன மலர்கள், ப.5.
93. வே. ஜினைமுத்து, (ப.ஜ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 3, ப.1749.
94. மு. கருணாநிதி, ஒரே இரத்தம், ப.12.
95. -----, துர் க்குமேடை, ப.34.
96. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், தொகுதி 1, ப.157.
97. மு. கருணாநிதி, ஒரே இரத்தம், ப.30.
98. -----, ப.29.
99. வே. ஜினைமுத்து, (ப.ஜ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் தொகுதி 3, ப.1749.
100. மு. கருணாநிதி, மணிமகுடம், ப.12.
101. -----, ப.82.
102. -----, ப.143.
103. -----, ப.78.
104. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.325.
105. வே. ஜினைமுத்து, (ப.ஜ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1751.

106. மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், பக்.112-113.
107. -----, நாடும் நாடகமும், ப.68.
108. வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1683.
109. திரு.வி. கலியாணசுந்தரன், தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுஞ்ரத்திரட்டு, நான்காம் பதிப்பு, (சென்னை, 1969), ப.161.
110. மு. கருணாநிதி, பூந்தோட்டமும் இனமுழக்கமும், ப.18.
111. -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.33.
112. -----, மகான் பெற்றமகன், ப.154.
113. -----, உணர்ச்சி மாலை, ப.9.
114. -----, சிறையில் பூத்த சின்னச் சின்ன மலர்கள், ப.29.
115. -----, சொல்லோவியம், பக்.116-117.
116. -----, தூக்குமேடை, ப.104.
117. அண்ணா, தம்பிக்கு அண்ணாவின் கடிதங்கள், எட்டாம் பகுதி, (சென்னை, 1981), ப.146.
118. மு. கருணாநிதி, போர்முரசு, ப.53.
119. -----, கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.211.
120. -----, போர்முரசு, ப.51.
121. -----, ப.62.
122. -----, இலங்கைத் தமிழா இது கேளாய்! (சென்னை, 1981). ப.120.
123. -----, ஒரே முத்தம், ப.6.
124. அண்ணா, தம்பிக்கு அண்ணாவின் கடிதங்கள், இரண்டாம் பகுதி, (சென்னை, 1979), ப.26.
125. மு. கருணாநிதி, ஒரே முத்தம், ப.8.

- 126 . சி. தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, மலரும் மாலையும், ப.178 .
- 127 . மு. கருணாநிதி, மணிமகுடம், ப.102 .
- 128 . -----, ப.146 .
- 129 . -----, ஒரே இரத்தம், ப.27 .
- 130 . -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.188 .
- 131 . -----, ப.250 .
- 132 . -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 2, ப.34 .
- 133 . -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.106 .
- 134 . -----, மணிமகுடம், ப.149 .
- 135 . -----, நமது விளக்கம், (சென்னை, 1971), ப.5 .
- 136 . வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா.சிந்தனைகள், தொகுதி 3, பக்.1648-1649 .
- 137 . மு. கருணாநிதி, கலைஞர் கடிதம் தொகுதி 6, பக்.164-165 .
- 138 . -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.183 .
- 139 . -----, மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று, ப.112 .
- 140 . -----, நமது நிலை, (சென்னை, 1971), ப.13 .
- 141 . -----, சிறையில் பூத்த சின்னச் சின்ன மலர்கள், ப.26 .
- 142 . -----, 'நம்பிக்கை வாக்கு', தமிழரசு, ப.28 .
- 143 . -----, நமது நிலை, ப.14 .
- 144 . வே. ஆனைமுத்து, (ப.ஆ.), பெரியார் ஈ.வெ.ரா.சிந்தனைகள், தொகுதி 3, ப.1738 .
- 145 . மு. கருணாநிதி, 'நம்பிக்கை வாக்கு', தமிழரசு, ப.11 .
- 146 . -----, நெஞ்சுக்கு நீதி, பாகம் 2, ப.310 .
- 147 . -----, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.131 .
- 148 . -----

149. மு. கணாநிதி, கலைஞரின் கவிதைகள், ப.130.
150. -----, ப.135.
151. -----, வான்கோழி, ப.21.
152. -----, ப.22.
153. -----, ப.25.
154. -----, நமது நிலை, ப.47.
155. -----, 'நம்பிக்கை வாக்கு', தமிழரசு, ப.27.
156. -----, நமது விளக்கம், ப.20.
157. -----, கலைஞர் கணாநிதியின் சிறுகதைகள், ப.211.
158. -----, கலைஞர் கடிதம், தொகுதி 10, ப.30.
159. -----, குடும்பத்தின் நல்விளக்கு, (சென்னை, ஆ.இ.), ப.
160. -----, கலைஞர் கடிதம் தொகுதி 10, ப.30.
161. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், தொகுதி 1, ப.124.
162. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 7, ப.679.
163. மு. கணாநிதி, நெஞ்சுக்கு நீதி, பாகம் 2, பக்.303-304.
164. -----, ப.305.
165. -----, ப.302.

 എന്റെ അമ്മ

முடிவுரை

சாதி, சமயம், கடவுள், மூட நம்பிக்கை, புராண இதிகாசங்கள், பெண்கள், பொருளியல் குறித்த கலைஞரின் கருத்துகளை வகுத்தும் தொகுத்தும் பகுத்தும் ஐராய்ந்த 'கலைஞரின் படைப்புகளில் குமுகாய நோக்கு' என்னும் தலைப்பிலான இவ் ஆய்வின்மூலம் கீழ்வரும் உண்மைகள் பெறப்படுகின்றன.

சமுதாயத்தில் சாதியின் தோற்றம் முதலில் தொழிலடிப்படையிலும் பின்னர் பிறப்படிப்படையிலும் கால்கொண்டது. சாதியின் நிலைபெற்றதற்கு இந்துமதமும் பார்ப்பனர் சூழ்ச்சியும் காரணங்கள் ஐயின. சாதியடிப்படையிலான செயல்கள் எதிர்க்கத்தக்கன. சமுதாயத்தில் எவரிடத்தும் சாதியுணர்வு தலை தூக்கலாகாது. சாதியடையாளத்தை நீக்குதல், கலப்பு மணம் புரிதல், காதல் மணம் புரிதல், குழந்தைக்கொடை என்பவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதன் வாயிலாகச் சாதியை ஒழிக்க இயலும். மேலும் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என்றும் மனப்போக்கிலுந்து மாற்றம் கொள்ளுதல், அனைவரும் கல்வியறிவு பெறுதல், இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையைப் பின்பற்றதல், அனைவரும் அர்ச்சகராதல் என்பவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதன்மூலமாகவும் சாதியை ஒழிக்க முடியும்.

கலப்புமணம் செய்துகொள்வோர்க்குப் பரிசு வழங்குதல், தாழ்த்தப் பட்டோரை அர்ச்சகராகவும் அறங்காவலராகவும் அமர்த்துதல், இட ஒதுக்கீட்டுச் சலுகையை மேலும் சில காலத்திற்கு நீட்டித்தல் ஆகியவற்றின்மூலம் சமூகத்தில் நிலைபெற்றவிட்ட தீண்டாமையை ஒழிக்கவியலும்.

அச்சமும், ஆண்ம நம்பிக்கையுமே சமயத் தோற்றம் பெற்றதற்குக் காரணங்கள். தமிழ்நாட்டில் சமய எதிர்ப்புக்கு வழியமைத்த பெரியார், அண்ணா, பாரதிதாசன், ஆசியோரின் தாக்குறவு கலைஞரிடம் படிந்திருந்தது.

மக்களிடையே பிரிவையும் ஏற்றத்தாழ்வையும் உருவாக்கி மக்களைக் குற்றம் புரியத் தூண்டி அவர்களுக்குத் துன்பம் தருவதால் சமயம் எதிர்க்கத் தக்கதாகின்றது. மதமாற்றம் துன்பத்திற்கு விடிவு கூறாது. சமனப் பெளத்த மதங்கள் மூட நம்பிக்கைகளையும் சாதிப் பிரிவுகளையும் கடிசின்றன. சமுதாயப் பணியே சமயப்பணி. சமய எதிர்ப்பில் உறுதியும், அரசியல் தலைமை காரணமாக நெகிழ்ச்சியும் கலைஞரிடம் காணத்தகும் முயற்சிகள். சமயவாதிகள் பொருள் வேட்கைப் போக்கினர். சமய மடங்களோ பொருள்குவி நிலையங்கள். சமயச் சார்புடைய விழாக்கள் தமிழ் மக்களின் இழிவுக்கும் பார்ப்பனரிடையர்வுக்கும் பயனளிப்பதால் அவற்றைக் கொண்டாடுதல் கூடாது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையாக, 'ஒன்றே குலம் ஒரேவனே தேவன்' என்னும் திருமூலரின் திருமந்திரத்தை அண்ணா உரைத்தபோதும், கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையில் கலைஞர் உறுதியாகவே காணப்படுகின்றார். உருவ வழிபாடு பொருள், கால இழப்புகளை ஏற்படுத்துவது. மனிதரிடையே ஏற்றத்தாழ்வு, கொள்ளை முதலான கொடுஞ்செயல்களையும், பிற ஒழுங்கீனங்களையும் தோற்றுவிப்பதால் கோவில் கூடாது.

சமுதாயத்தில்நிலவும் மூடநம்பிக்கைகளும், அவற்றை வளர்க்கும் புராண இதிகாசங்களும் எதிர்க்கத்தக்கன. விஜி, மறுபிறவி, சூவி, நாள்கோள், பேய்/பூதம், கிரகணம், சகுனம், பாவம் புண்ணியம், மோட்சம் நரகம் மந்திரம், வேங்குதல் ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை கொள்ளலாகாது. இவை மனித முயற்சியைக் குன்றச்செய்தல், மன உறுதியைக் குலைத்தல், பொருள் மற்றும் கால இழப்புக்கு வழி வகுத்தல் ஆகியவற்றிற்கு அடிப்படையாகின்றன. இதிலிருந்து மீள் பகுத்தறிவுச் சிந்தனை தேவை.

புராண இதிகாச எதிர்ப்பு. 1. புராணக் கதைகள், மாந்தர்களின் செயல்கள் ஆகியவற்றை எள்ளுதல், 2. இதிகாச மாந்தர்களின் செயல்களை எள்ளுதல் என இடநிலைகளில் வெளிப்படுகின்றது.

பெண்களின் முன்னேற்றம் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படை யானது. பெண்மைக்கும் பெண்களுக்கும் பெரும்பங்களித்துச் சிறப்பித்துள்ளமை அறியத்தகும். தாய்மை, பற்றுள்ளம், தியாகம், வரம்பிகவா வாழ்வு, குறிக்கோள், கடமை ஆகிய அறப்பண்புகளைக் கொண்ட பெண்களைக் காண முடிகின்றது. உரிமைவேட்டல், துணிவு, தீமையை எதிர்க்கும் திண்மை, பழி துடைப்பதில் அஞ்சாமை, தற்காத்தல் என்னும் மறப்பண்புகளும் மகளிர்க்கு வேண்டும். பொருந்தாமணம், கைம்மைத்துயர், காதல் தோல்வி, பொருளின்மை போன்ற காரணங்களால் பெண்கள் துயரூவதைக் காணலாம். பொருந்தாமணம், கைம்மை ஆகிய துன்பங்களை மறமனத்தின் வாயிலாகவும், காதல் தோல்வியை எச்சரிக்கை உணர்வினாலும், பொருளின்மையை வேலை வாய்ப்பு, சொத்துரிமை ஆகியவற்றாலும் போக்கவியலும்.

பெண்கல்வியில் கலைஞர் மிகுந்த நாட்டம் செலுத்தியுள்ளார். பெண்களுக்கு 'இலவசப்பட்டப் படிப்பு' என்னும் திட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்தியுள்ளமை குறிக்கத்தகும். பெண்கள் அரசியலுக்கு வருவதன்மூலம் நாட்டின் மேன்மைக்குப் பாடுபட முடியும்.

சமுதாயத்தில் நிலவும் பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வை நீக்குவதற்கு முன்பாக மக்களிடையே படிந்துள்ள சாதிப்பிடிப்பு, சாத்திர நம்பிக்கை, அடிமை மனப்பான்மை போன்றவற்றை நீக்க வேண்டும். பின்னரே பொருளியல் சிக்கலைத் தீர்க்க இயலும். பொது உடைமை போற்றுதல், சம உடைமையை வரவேற்றல் முதலாளியத்தை எதிர்த்தல் என்பன கலைஞரின் பொருளியல் சிந்தனைகள். பொருளியல் ஏற்றத் தாழ்வினால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை எளியோர் தொழிலாளர்கள் பக்கமே கலைஞரின் பார்வையும் பரிவும் சென்றுள்ளன

கட்டுறவு முறை, கட்டுத்துறை, பொதுத் துறை ஐகியன மக்களின் வாழ்வை வளப்படுத்துவன. நில உச்ச வரம்புச் சட்டம், நிறை விளைச்சல் திட்டம், குடிசைப் பகுதி மாற்றத் திட்டம், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம், தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர் மலுவாழ்வுத் திட்டம், உடல் ஊனமுற்றோர் நல்வாழ்வுத் திட்டம் என்பன பொருளியல் சமன்மை ஏற்படுத்த வல்லவை.

மேலே குறிப்பிடப்பெற்ற கட்டுத்துகளை மீளாய்வு செய்து நோக்கும் பொழுது கலைஞரின் குழுகாய நோக்குப் பற்றிக் கீழ்வரும் முடிபுகளைக் கொள்ளலாம்.

1. கலைஞரைச் சிறந்த சமுதாயச் சிந்தனையாளர்: சீர்திருத்தவாதி என்பதற்கும் மேலாக ஒடு சீரிய சமுதாய மடுத்துவர் எனல் தகும். நோயை அறிதல், நோயின் மூலத்தை அறிதல், நோயைப் போக்கிக் குணப்படுத்தல் என்னும் மடுத்துவநெறியை, சமுதாயத்தைப் பிடித்து வதைக்கின்ற நோய்களைக் கண்டறிந்து போக்குவதில் பின்பற்றியுள்ளார் கலைஞர்.

2. கலைஞரின் சமுதாயப் பார்வை, பெரியார், அண்ணா, பாரதிதாசன் ஐகியோரின் கட்டுத்துத் தாக்கத்தால் உரம் பெற்றது.

3. பெரும்பாலும் இயக்கத்தின் கொள்கைகளே கலைஞர் உருவாக்கிய படைப்புகளின் பாடுபொருள்களாக உள்ளன. இயக்கத்தின் கட்டுத்துப்பரப்பு ஊடகமாகப் படைப்புகள் விளங்குகின்றன.

4. கலைஞருடைய படைப்புகளில் சாதி, சமயம், கடவுள், மூட நம்பிக்கைகள், புராண இதிகாசங்கள் ஐகியன இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுகின்றன. இவை மனித இனத்தின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடைக்கற்களாய் அமைகின்றன; சமுதாய அமைதியையும், ஒழுங்கையும் குலைத்து விடுகின்றன.

எனக் கருதி இவற்றைக் கடுமையாகச் சாடுகின்றார். இவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கான தக்க வழிமுறைகளையும் படைப்புகளில் வகுக்கின்றார்.

5. பெண்களின் முன்னேற்றமே சமுதாயத்தின் முன்னேற்றம் என்பதில் பெருநம்பிக்கை கொண்டவர் கலைஞர். பெண்களை அறிவும், கல்வியும், திறமையும், தலைமைப் பண்பும் வாய்ந்தவர்களாகப் படைத்திருப்பதிலிருந்து கலைஞர் பெண்ணைப் பேணும் பெருந்தகையாளர் என்பது நன்கு புலனாகின்றது.

6. சமூக நீதி - அதையடுத்தே பொருளியல் சமன்மை என்னும் கொள்கையைப் படைப்புகளில் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கிளத்தியுள்ளார் கலைஞர். பொதுவுடைமையைப் போற்றல், சமவுடைமையை வரவேற்றல் என்றும் நிலைப்பாடுகள் கலைஞரிடம் காணப்படுகின்றன.

கலைஞரின் சமுதாய நோக்குக் குறித்த ஐய்வு, இத்துடன் நிறைவுற்றதாகக் கருத இயலாது. இப்பொழுது தொடர்பாக மேலும் ஐய்வுகள் பெருக இடமுண்டு. குறிப்பாக, தமிழ் மொழி, தமிழினம் குறித்த கலைஞரின் எண்ணங்கள் மிகப் பரந்த ஐய்வுக்களத்தைக் கொண்டுள்ளன. திராவிட இயக்கம் ஒரு மாபெரும் அரசியல் ஐற்றலாக உருப்பெற்றமைக்குக் கலைஞரின் இலக்கியங்களும் காரணமாயின. அவ்வகையில் இவரது இலக்கியங்களில் அமையும் அரசியல் பின்னணி பற்றி ஆராயலாம். இத்தகு ஐய்வுகளை நிகழ்த்துவதன்மூலம் இந்த ஞாற்றாண்டில் தமிழகத்தின் சமூக அரசியல் பண்பாட்டு வரலாறுகளின் பன்முக நிலைகள் தெளிவாகும்.

தூணாற் பட்டியல்

பயன்பட்ட நூல்கள்

முதன்மைச் சான்றுகள்

கருணாநிதி, மு.,

ஒரூம்பு, சென்னை, 1978.

ஐறுமாதக் கடுங்காவல், இரண்டாம் பதிப்பு,
சென்னை, 1985.

இலங்கைத் தமிழா இது கேளாய்!, சென்னை,
1981.

இளைய சமுதாயம் எங்கே!, சென்னை, 1986.

உணர்ச்சி மாலை, சென்னை, 1951.

உதயநீரியன், இரண்டாம் பதிப்பு, திருச்சி, 1959.

ஒரு மரம் பூத்தது, இரண்டாம் பதிப்பு,
சென்னை, 1985.

ஒரே இரத்தம், சென்னை, 1980.

ஒரே மூத்தம், ஐந்தாம் பதிப்பு, சலகண்டபுரம்,
1964.

ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா! வா! வா!,
சென்னை, 1982.

கலைஞர் கடிதம் (10 தொகுதிகள்),
சென்னை, 1986.

கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள், சென்னை,
1977.

கருணாநிதி, மு.

கலைஞரின் கவிதைகள், இரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை, 1982.

களத்தில் கருணாநிதி, மயிலாடுதுறை, 1952.

கிழவன் கனவு, மறுபதிப்பு, சென்னை, 1986.

குடும்பத்தின் நல்விளக்கு, சென்னை, ஆ.இ.

குறளோவியம், இரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை, 1986.

சிலப்பதிகாரம் - நாடகக் காப்பியம், மறுபதிப்பு, சென்னை, 1976.

சிறையில் பூத்த சின்னச்சின்ன மலர்கள், சென்னை, 1978.

சுருளிமலை, இரண்டாம் பதிப்பு, திருச்சி, 1968.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஸ்ரீ ஸ்ரீப் பதினெட்டாவது பட்டமளிப்பு விழாப் பேருரை, 20.9.1975.

சொல்லோவியம், குளித்தலை, 1958.

திருவாளர் தேசியம் பிள்ளை, இரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை, 1967.

தூக்குமேடை, நான்காம் பதிப்பு, வேலூர், 1954.

தென்பாண்டிச் சிங்கம், இரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை, 1985.

தென்மாவட்டப் பேரவை மாநாட்டில் கலைஞரின் பேருரை, சென்னை, 1980.

கருணாநீதி, மு.

தேனலைகள், மூன்றாம் பதிப்பு, சென்னை, 1982.

நச்சுக்கோப்பை, நான்காம் பதிப்பு, வேலூர், 1954.

நமது நிலை, சென்னை, 1971.

நமது விளக்கம், சென்னை, 1971.

நாடும் நாடகமும், இரண்டாம் பதிப்பு, திருச்சி, 1968.

நான் ஒரு கம்யுனிஸ்ட், சென்னை, 1979.

நெஞ்சுக்கு நீதி, முதல் பாகம், இரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை, 1986.

நெஞ்சுக்கு நீதி, இரண்டாம் பாகம், சென்னை, 1987.

புரதாயணம், சென்னை, 1978.

பலிபீடம் நோக்கி, துறையர், 1947.

புதையல், திருத்திய பதிப்பு, சென்னை, 1975.

புனித ராஜ்யம், சென்னை, 1979.

புந்தோட்டமும் இனமுழுக்கமும், மறுபதிப்பு, சென்னை, 1982.

போர் முரசு, புதிய பதிப்பு, சென்னை, 1985.

மகான் பெற்ற மகன், சென்னை, 1985.

கருணாநிதி, மு.

மனிமகுடம், இரண்டாம் பதிப்பு, திருச்சி, 1960.

மதுரைப் பல்கலைக்கழக நான்காவது பட்டமளிப்பு
விழா பேரூரை, 23.8.1970.

முக்கனி, சென்னை, 1984.

முடியாத தொடர்கதை, சென்னை, 1982.

முல்லைக்கொல்லை, சென்னை, 1954.

மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று,
இரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை, 1979.

யாரால்? யாரால்? யாரால்?, இரண்டாம்
பதிப்பு, சென்னை, 1982.

ரோமாபுரிப் பாண்டியன், இரண்டாம் பதிப்பு,
சென்னை, 1982.

வான்கோழி, சென்னை, 1978.

விடுதலைக் கிளர்ச்சி, இரண்டாம் பதிப்பு,
திருச்சி, 1953.

வெள்ளிக்கிழமை, நான்காம் பதிப்பு,
சென்னை, 1983.

வைரமணிகள், இரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை, 1982.

துணைமைச் சான்றுகள்

அண்ணா ,

அண்ணா அழைக்கின்றார் , சென்னை , 1974 .

ஆரியமாயை , பத்தாம் பதிப்பு , திருச்சி , 1969 .

தம்பிக்கு அண்ணாவின் கடிதங்கள் , இரண்டாம் பகுதி , இரண்டாம் பதிப்பு , சென்னை , 1979 .

தம்பிக்கு அண்ணாவின் கடிதங்கள் , மூன்றாம் பகுதி , சென்னை , 1979 .

தம்பிக்கு அண்ணாவின் கடிதங்கள் , ஐந்தாம் பகுதி , சென்னை , 1981 .

தம்பிக்கு அண்ணாவின் கடிதங்கள் , எட்டாம் பகுதி , சென்னை , 1981 .

தீபிபரவட்டும் , நான்காம் பதிப்பு , சென்னை , 1953 .

ஆனைமுத்து , வே .

தமிழ்நாட்டில் பண்பாட்டுப் புரட்சி , சென்னை , 1980 .

(ப . ஆ .) ,

பெரியார் ஈ . வெ . ரா . சிந்தனைகள் , மூன்று தொகுதிகள் , திருச்சி , 1974 .

இராமகிருஷ்ணன் , எஸ் .

திருக்குறள் - ஒரு சமுதாயப் பார்வை , மதுரை , 1980 .

இராமலிங்கம் , சி . ,

அண்மைக்காலத்த இந்திய மெய்ப்பொருளியல் , சென்னை , 1976 .

கருணாநிதி . ஆ .

காலத்தை வென்ற கலைஞரின் பராசக்தி , சென்னை , 1986 .

கல்பகம் , இரா .

சமூகவியல் , சென்னை , 1973 .

- கலியாணசுந்தரன், திரு.வி. தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத்திரட்டு, முதற்பகுதி, நான்காம் பதிப்பு, சென்னை, 1969.
- பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை, பதினான்றாம் பதிப்பு, சென்னை, 1986.
- பொதுமை வேட்டல், சென்னை, 1947.
- கைலாசபதி, க. பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், சென்னை, 1966.
- சாமிநாத சர்மா, வெ. நமது பிற்போக்கு, புதுக்கோட்டை, 1944.
- சிங்காரவேலு, ம. சமூகம் - சமயம், சென்னை, 1985.
- சிவானந்த சரசுவதி, சுவாமி. ஓனகூரியன், பன்னிரண்டாம் பதிப்பு, திருச்சி, 1971.
- சுந்தரம், எம்.வி. இந்திய ஐத்திகமும், தேசபக்த நாதத்திகமும், சென்னை, 1981.
- சுந்தரவடிவேலு, நெ.து. புரட்சியாளர் பெரியார், மறுபதிப்பு, சென்னை, 1980.
- சுப்பிரமணியப் பிள்ளை, கா. தமிழர் சமயம், சென்னை, 1971.
- செல்வராசன், மா. பாரதிதாசன் ஒரு புரட்சிக்கவிஞர், சென்னை, 1979.
- சோமசுந்தரனார், பொ.வே. (உ.ஆ.) குடிந்தொடுக, மறுபதிப்பு, சென்னை, 1978.
- சிலப்பதிகாரம், மறுபதிப்பு, சென்னை, 1977.
- புறநானூறு, பாகம் 1, மறுபதிப்பு, சென்னை, 1972.

சோமசுந்தரனார் ,
பொ.வே.(உ.ஆ.)

புறநானூறு, பாகம் 2, மறுபதிப்பு,
சென்னை, 1972.

மணிமேகலை, மறுபதிப்பு, சென்னை, 1975.

தமிழ்க்குடிமகன், மு.,

பாவாணரும் தனித்தமிழும், சென்னை, 1985.

திருலோக சீதாராம்,
(மொ.பெ.)

மனுதர்ம சாஸ்திரம், சென்னை, 1961.

தேசிக விநாயகம்
பிள்ளை, சி.

மலரும் மாலையும், பதினென்றாம் பதிப்பு,
சென்னை, 1973.

தேவநேயன், ஞா.

தமிழர் மதம், காட்பாடி, 1972.

பரிமேலழகர், (உ.ஆ.)

திருக்குறள், மறுபதிப்பு, சென்னை, 1976.

பாரதிதாசன்,

குடும்பவிளக்கு, இரண்டாம் பகுதி, ஆறாம் பதிப்பு,
சென்னை, 1974.

தேனருவி, புதுச்சேரி, 1956.

பாண்டியன் பரிசு, பதினைந்தாம் பதிப்பு,
இராமச்சந்திரபுரம், 1978.

பாரதிதாசன் கவிதைகள், முதல் தொகுதி,
இருபத்திநான்காம் பதிப்பு, இராமச்சந்திரபுரம்,
1980.

பாரதிதாசன் கவிதைகள், மூன்றாம் தொகுதி,
நான்காம் பதிப்பு, சென்னை, 1968.

பாரதிதாசன் பன்மணித்திரள், சென்னை, 1964.

வேங்கையே எழுக, சென்னை, 1978.

பெருமாள், எஸ்.

டாக்டர் அம்பேத்கார் வாழ்வும் தொண்டும்,
சென்னை, 1986.

- . மனி, டி.வி.எசு., சீனி - பாரதியார் கவிதைகள், மூன்றாம் பதிப்பு, விசுவநாதன், சென்னை, 1977.
- மீனாட்சிசுந்தரம், கா. - தமிழ்நாட்டு வரலாறு சங்ககாலம் - வாழ்வியல், மற்றும் பலர், சென்னை, 1983.
- யோகீசுவரன், பி. - தமிழ்க் கவிதைகளில் சமுதாயச் சிக்கல்கள், சென்னை, 1985.
- ராதாகிருஷ்ணன், வி. (மொ.பெ.) - மாதர் விடுதலை பற்றி, சென்னை, 1972.
- ராமசாமி, ஈ.வெ. - இராமாயணப் பாத்திரங்கள், பத்தாம் பதிப்பு, திருச்சி, 1972.
- உயர் எண்ணங்கள், மூன்றாம் பதிப்பு, திருச்சி, 1972.
- கடவுள் ஒரு கற்பனையே, திருச்சி, 1971.
- பிரகிருதிவாதம் அல்லது மெட்டீரியலிசம், மூன்றாம் பதிப்பு, திருச்சி, 1970.
- வரதராசன், மு. - மண்ணின் மதிப்பு, இரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை, 1965.
- வித்தியானந்தன், சு. - தமிழர் சாற்பு (சங்க காலம்), மூன்றாம் பதிப்பு, சென்னை, 1985.
- வெங்கோபன், (மொ.பெ.) - இந்தியாவில் சாதிகள், மதுரை, ஆ.இ.
- வெள்ளையன், சி. (மொ.பெ.) - கடவுள் தோன்றியது எப்படி? இரண்டாம் பாகம், திருச்சி, 1972.

உறகோபால், ஜி.
மற்றும் பலர்,

சாதியும் வர்க்கமும், சென்னை, 1988.

ஆய்வேடுகள்

இராமானுசம், அரங்க.

கலைஞரின் நாடகங்கள் - ஓர் ஆய்வு,
(எம்.பி.ல். ஆய்வேடு), சென்னைப்
பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1979.

சகுந்தலா, தெ.

கலைஞரின் கவிதைகள் - ஒரு திறனாய்வு,
(எம்.பி.ல். ஆய்வேடு), சென்னைப்
பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1980.

சாரோசா, மு.

கலைஞர் மு. கருணாநிதியின் இலக்கியங்கள் -
ஓர் ஆய்வு, (பிஎச்.டி. ஆய்வேடு), சென்னைப்
பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1980.

சாம்பமுர்த்தி, ச.

கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள் (பிஎச்.டி.
ஆய்வேடு), சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை, 1984.

மலர்கள், இதழ்கள்

ஆறினர்கள் பார்வையில் கலைஞர், (கலைஞர் மணிவிழா ஸ்ரீ),
(ஆய்வுக் கட்டுரைகள்), சென்னை, 1984.

கலைஞர் மணிவிழா மலர், சென்னை, 1984.

தமிழரசு, 'நம்பிக்கை வாக்கு' - இணைப்பு, சென்னை, 1.1.73.

-----, 'முன்னேற்றப் பாதையில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்' - இணைப்பு,
சென்னை, 16.4.74.

தினகரன், சென்னை, 23.9.89.

அகராதிக் கலைக்களஞ்சியம்

சிங்காரவேலு முதலியார், ஆ. அபிதான சிந்தாமணி, மறுபதிப்பு, புதுதில்லி, 1981.

கலைக்களஞ்சியம் தொகுதி 3, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1956.

கலைக்களஞ்சியம் தொகுதி 4, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1956.

கலைக்களஞ்சியம் தொகுதி 7, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1960.

ஆங்கில நூல்கள்

Parenjpe, A.S. CASTE, PREJUDICE AND THE INDIVIDUAL, Madras, 1970.

Srinivasa Ayyangar, M. TAMIL STUDIES, Reprint, New Delhi, 1982.

Stephen Fuchs. THE ORIGIN OF MAN AND HIS CULTURE, Second Revised Edition, New Delhi, 1983.

Thangaraj, P. (Collected & Edited) SELECTED THOUGHTS OF DR. AMBEDKAR, Madras, 1975.

, Vijay Agnew, ELITE WOMEN IN INDIAN POLITICS, New Delhi, 1979.

Walfred A. Anderson & Frederick B. Parker, SOCIETY ITS ORGANISATION AND OPERATION, Student Edition, New Delhi, 1966.

ENCYCLOPAEDIA

COLLIER'S ENCYCLOPEDIA, Volume 5 and 12 of 24 Volumes, New York, 1981.

பின்னிணைப்பு

பின்னிணைப்பு

கலைஞரின் நூல்கள்

நூல் பெயர்	பதிப்பு	இடம்	ஆண்டு
1	2	3	4
கவிதை			
கலைஞரின் கவிதைகள்	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	1982
வைர மணிகள்	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	1982
சிறுகதை			
அடும்பு	---	சென்னை	1978
கலைஞர் கருணாநிதியின் சிறுகதைகள்	--	சென்னை	1977
தேனலைகள்	மூன்றாம் பதிப்பு	சென்னை	1982
முடியாத தொடர் கதை	---	சென்னை	1982
புதினம்			
ஒரு மரம் பூத்தது	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	1985
ஒரே இரத்தம்	---	சென்னை	1980
சுருளி மலை	இரண்டாம் பதிப்பு	திருச்சி	1968
தென்பாண்டிச் சிங்கம்	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	1985
புதையல்	தினேந்திய பதிப்பு	சென்னை	1975
பொன்னர் - சங்கர்	---	சென்னை	1989
ரோமாபுரிப் பாண்டியன்	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	1982
வான்கோழி	---	சென்னை	1978
வெள்ளிக் கிழமை	நான்காம் பதிப்பு	சென்னை	1983

1	2	3	4
நாடகம்			
அனார்கலி	---	சென்னை	1978
உதயகுரியன்	இரண்டாம் பதிப்பு	திருச்சி	1959
ஒரே முத்தம்	ஐந்தாம் பதிப்பு	சலகண்டபுரம்	1964
காகிதப் பு	---	சென்னை	1967
சாக்ரடசு	---	சென்னை	1978
சிலப்பதிகாரம் (நாடகக் காப்பியம்)	மறுபதிப்பு	சென்னை	1976
சேரன் செங்குட்டுவன்	---	சென்னை	1978
திருவாளர் தேசியம் பிள்ளை	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	1967
தூ கீழ்மேடை	நான்காம் பதிப்பு	வேலூர்	1954
நச்சுக்கோப்பை	நான்காம் பதிப்பு	வேலூர்	1954
நானே அறிவாளி	---	சென்னை	1971
பரதாயணம்	---	சென்னை	1978
பரப்பிரம்மம்	---	திருச்சி	1958
பலபீடம் நோக்கி	---	குறையூர்	1947
புனித ராஜ்யம்	---	சென்னை	1979
மகான் பெற்ற மகன்	---	சென்னை	1985
மணிமகுடம்	இரண்டாம் பதிப்பு	திருச்சி	1960
கடிதம்			
ஐ.நா. சபைக்குத் தலைவர் கலைஞர் முறையீடு	---	சென்னை	1983
கலைஞர் கடிதம் (10 தொகுதிகள்)	---	சென்னை	1986
கமகக்கப்ப பரணி	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	

1	2	3	4
<u>சொற்பொழிவு</u>			
அறப்போர்	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	1949
ஆறு பிணங்கள்	---	சென்னை	1954
இந்திய ஜனநாயகம் எங்கே போகிறது?	---	சென்னை	1984
இளைய சமுதாயம் எழுகவே!	---	சென்னை	1986
இலக்கிய விடுந்த	---	சென்னை	1985
இன உணர்வு	---	சென்னை	1983
ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா! வா! வா!	---	சென்னை	1982
களத்தில் கருணாநிதி	---	மயிலாடுதுறை	1952
குடும்பத்தின் நல்விளக்கு	---	சென்னை	ஆ.இ.
கொள்கையில் கோகிலா ர்	---	சென்னை	1983
சீறாப்புரணம் தலைவர் பேருரை	---	சென்னை	1985
சூருரை	---	சென்னை	1975
சென்னைப் பல்கலைக்கழக தூற்றுப் பதினெட்டாவது பட்டமளிப்பு விழாப் பேருரை	---	சென்னை	1975
சொல்லோவியம்	---	குளித்தலை	1958
தி.மு.க. கேட்பது என்ன?	---	சென்னை	1972
தியாக வரலாறு	---	சென்னை	1984
தென்மாவட்டப் பேரவை மாநாட்டில் தலைவர் கலைஞரின் பேருரை	---	சென்னை	1980

1	2	3	4
நாடும் நாடகமும்	இரண்டாம் பதிப்பு	திருச்சி	1968
நான் ஒரு கம்யூனிஸ்ட்	---	சென்னை	1979
புந்தோட்டமும் இனமுழக்கமும்	மறுபதிப்பு	சென்னை	1982
போர் முரசு	புதிய பதிப்பு	சென்னை	1985
மதுரைப் பல்கலைக்கழக நான்காவது பட்டமளிப்பு விழா உரை	---	மதுரை	1970
முக்கனி	---	சென்னை	1984
மூலலைக்கொல்லை	---	சென்னை	1954
மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	1979
கடிதமும் சொற்பொழிவும்			
இலங்கைத் தமிழா! இதே கேளாய்!	---	சென்னை	1981
எட்டப்பர்கள் எச்சரிக்கை	---	சென்னை	1983
நீதி கேட்டு நெடிய பயணம்	---	சென்னை	1982
யாரால்? யாரால்? யாரால்?	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	1982
சட்டமன்ற உரை			
இருளும் ஒளியும்	---	சென்னை	1973
இலட்சியப் பயணம்	---	சென்னை	1972
உண்மைகளின் வெளிச்சத்தில்	---	சென்னை	1983
உதய ஒளி	---	சென்னை	1970
கருத்தோவியம்	---	சென்னை	1973

1	2	3	4
கலைஞர் தொகுத்த கணைகள் ---		சென்னை	1982
தொடங்கினோம் தொடருவோம் --		சென்னை	ஐ.இ.
நமது காவலர் ---		சென்னை	1973
நமது கோரிக்கை ---		சென்னை	1972
நமது நிலை ---		சென்னை	1971
நமது விளக்கம் ---		சென்னை	1971
நம்பிக்கை வாக்கு ---		சென்னை	1972
நிலை விளக்கம் * ---		சென்னை	1973
மாநில சுயாட்சி ---		சென்னை	1975
வாகும் கேடயமும் ---		சென்னை	1970
வெற்றி நமதே ---		சென்னை	1971
கட்டுரை			
ஐரமாதக் கருங்காவல்	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	1985
இந்தியாவில் ஒரு தீவு ---		சென்னை	1978
உணர்ச்சி மாலை ---		சென்னை	1951
சிழவன் கனவு	மறுபதிப்பு	சென்னை	1986
பெருஞ்ச்சு ---		மயிலாடுதுறை	1952
பேசும் கலை வளர்ப்போம் ---		சென்னை	1981
மீசாக்காலக் கொடுமைகள் ---		மதுரை	1978
விடுதலைக் கிளர்ச்சி	இரண்டாம் பதிப்பு	திருச்சி	1953

புனைநூல்

இருபது

இரண்டாம் பதிப்பு

சென்னை

1982

1	2	3	4
<u>வாழ்க்கை வரலாறு</u>			
நெல்சுக்கு நீதி முதல் பாகம்	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	1986
நெல்சுக்கு நீதி இரண்டாம் பாகம்	---	சென்னை	1987
<u>உரை இலக்கியம்</u>			
குறளோவியம்	இரண்டாம் பதிப்பு	சென்னை	1986
சங்கத்தமிழ்	---	சென்னை	1987
<u>கட்டுத்துத் தொகுப்பு நூல்</u>			
சிறையில் புத்த சின்னச் சின்ன மலர்கள்	---	சென்னை	1978

COMPUTERISED

கலைஞர் படைப்புகளில் குழுகாய நோக்கு

பிளச். டி. பட்டப்பேற்றிற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளித்த ஆய்வேடு

ஆ. நாராயணசாமி

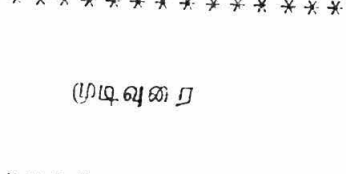
தமிழ் விரிவுரையாளர்

அரசுக் கலைக்கல்லூரி

அரியலூர்

தமிழ் மொழித்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை-600 005

செப்டம்பர் 1989

 ၂၇၆

முடிவுரை

சாதி, சமயம், கடவுள், மூட நம்பிக்கை, புராண இதிகாசங்கள், பெண்கள், பொருளியல் குறித்த கலைஞரின் கருத்துகளை வகுத்தும் தொகுத்தும் பகுத்தும் ஐராய்ந்த 'கலைஞரின் படைப்புகளில் குமுகாய நோக்கு' என்னும் தலைப்பிலான இவ் ஆய்வின்மூலம் கீழ்வரும் உண்மைகள் பெறப்படுகின்றன.

சமுதாயத்தில் சாதியின் தோற்றம் முதலில் தொழிலடிப்படையிலும் பின்னர் பிறப்படிப்படையிலும் கால்கொண்டது. சாதியின் நிலைபெற்றதற்கு இந்துமதமும் பார்ப்பனர் சூழ்ச்சியும் காரணங்கள் ஐயின. சாதியடிப்படையிலான செயல்கள் எதிர்க்கத்தக்கன. சமுதாயத்தில் எவரிடத்தும் சாதியுணர்வு தலை தூக்கலாகாது. சாதியடையாளத்தை நீக்குதல், கலப்பு மணம் புரிதல், காதல் மணம் புரிதல், குழந்தைக்கொடை என்பவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதன் வாயிலாகச் சாதியை ஒழிக்க இயலும். மேலும் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என்றும் மனப்போக்கிலுந்து மாற்றம் கொள்ளுதல், அனைவரும் கல்வியறிவு பெறுதல், இட ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையைப் பின்பற்றுதல், அனைவரும் அர்ச்சகராதல் என்பவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதன்மூலமாகவும் சாதியை ஒழிக்க முடியும்.

கலப்புமணம் செய்துகொள்வோர்க்குப் பரிசு வழங்குதல், தாழ்த்தப் பட்டோரை அர்ச்சகராகவும் அறங்காவலராகவும் அமர்த்துதல், இட ஒதுக்கீட்டுச் சலுகையை மேலும் சில காலத்திற்கு நீட்டித்தல் ஆகியவற்றின்மூலம் சமூகத்தில் நிலைபெற்றவிட்ட தீண்டாமையை ஒழிக்கவியலும்.

அச்சமும், ஆண்ம நம்பிக்கையுமே சமயத் தோற்றம் பெற்றதற்குக் காரணங்கள். தமிழ்நாட்டில் சமய எதிர்ப்புக்கு வழியமைத்த பெரியார், அண்ணா, பாரதிதாசன், ஆசியோரின் தாக்குறவு கலைஞரிடம் படிந்திருந்தது.

மக்களிடையே பிரிவையும் ஏற்றத்தாழ்வையும் உருவாக்கி மக்களைக் குற்றம் புரியத் தூண்டி அவர்களுக்குத் துன்பம் தருவதால் சமயம் எதிர்க்கத் தக்கதாகின்றது. மதமாற்றம் துன்பத்திற்கு விடிவு கூறாது. சமனப் பெளத்த மதங்கள் மூட நம்பிக்கைகளையும் சாதிப் பிரிவுகளையும் கடிசின்றன. சமுதாயப் பணியே சமயப்பணி. சமய எதிர்ப்பில் உறுதியும், அரசியல் தலைமை காரணமாக நெகிழ்ச்சியும் கலைஞரிடம் காணத்தகும் முயற்சிகள். சமயவாதிகள் பொருள் வேட்கைப் போக்கினர். சமய மடங்களோ பொருள்குவி நிலையங்கள். சமயச் சார்புடைய விழாக்கள் தமிழ் மக்களின் இழிவுக்கும் பார்ப்பனரிடையர்வுக்கும் பயனளிப்பதால் அவற்றைக் கொண்டாடுதல் கூடாது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையாக, 'ஒன்றே குலம் ஒரேவனே தேவன்' என்னும் திருமூலரின் திருமந்திரத்தை அண்ணா உரைத்தபோதும், கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையில் கலைஞர் உறுதியாகவே காணப்படுகின்றார். உருவ வழிபாடு பொருள், கால இழப்புகளை ஏற்படுத்துவது. மனிதரிடையே ஏற்றத்தாழ்வு, கொள்ளை முதலான கொடுஞ்செயல்களையும், பிற ஒழுங்கீனங்களையும் தோற்றுவிப்பதால் கோவில் கூடாது.

சமுதாயத்தில்நிலவும் மூடநம்பிக்கைகளும், அவற்றை வளர்க்கும் புராண இதிகாசங்களும் எதிர்க்கத்தக்கன. விஜி, மறுபிறவி, சூவி, நாள்கோள், பேய்/பூதம், கிரகணம், சகுனம், பாவம் புண்ணியம், மோட்சம் நரகம் மந்திரம், வேண்டூதல் ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை கொள்ளலாகாது. இவை மனித முயற்சியைக் குன்றச்செய்தல், மன உறுதியைக் குலைத்தல், பொருள் மற்றும் கால இழப்புக்கு வழி வகுத்தல் ஆகியவற்றிற்கு அடிப்படையாகின்றன. இதிலிருந்து மீள் பகுத்தறிவுச் சிந்தனை தேவை.

புராண இதிகாச எதிர்ப்பு. 1. புராணக் கதைகள், மாந்தர்களின் செயல்கள் ஆகியவற்றை எள்ளுதல், 2. இதிகாச மாந்தர்களின் செயல்களை எள்ளுதல் என இடநிலைகளில் வெளிப்படுகின்றது.

பெண்களின் முன்னேற்றம் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படை யானது. பெண்மைக்கும் பெண்களுக்கும் பெரும்பங்களித்துச் சிறப்பித்துள்ளமை அறியத்தகும். தாய்மை, பற்றுள்ளம், தியாகம், வரம்பிகவா வாழ்வு, குறிக்கோள், கடமை ஆகிய அறப்பண்புகளைக் கொண்ட பெண்களைக் காண முடிகின்றது. உரிமைவேட்டல், துணிவு, தீமையை எதிர்க்கும் திண்மை, பழி துடைப்பதில் அஞ்சாமை, தற்காத்தல் என்னும் மறப்பண்புகளும் மகளிர்க்கு வேண்டும். பொருந்தாமணம், கைம்மைத்துயர், காதல் தோல்வி, பொருளின்மை போன்ற காரணங்களால் பெண்கள் துயரூவதைக் காணலாம். பொருந்தாமணம், கைம்மை ஆகிய துன்பங்களை மறமனத்தின் வாயிலாகவும், காதல் தோல்வியை எச்சரிக்கை உணர்வினாலும், பொருளின்மையை வேலை வாய்ப்பு, சொத்துரிமை ஆகியவற்றாலும் போக்கவியலும்.

பெண்கல்வியில் கலைஞர் மிகுந்த நாட்டம் செலுத்தியுள்ளார். பெண்களுக்கு 'இலவசப்பட்டப் படிப்பு' என்னும் திட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்தியுள்ளமை குறிக்கத்தகும். பெண்கள் அரசியலுக்கு வருவதன்மூலம் நாட்டின் மேன்மைக்குப் பாடுபட முடியும்.

சமுதாயத்தில் நிலவும் பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வை நீக்குவதற்கு முன்பாக மக்களிடையே படிந்துள்ள சாதிப்பிடிப்பு, சாத்திர நம்பிக்கை, அடிமை மனப்பான்மை போன்றவற்றை நீக்க வேண்டும். பின்னரே பொருளியல் சிக்கலைத் தீர்க்க இயலும். பொது உடைமை போற்றுதல், சம உடைமையை வரவேற்றல் முதலாளியத்தை எதிர்த்தல் என்பன கலைஞரின் பொருளியல் சிந்தனைகள். பொருளியல் ஏற்றத் தாழ்வினால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை எளியோர் தொழிலாளர்கள் பக்கமே கலைஞரின் பார்வையும் பரிவும் சென்றுள்ளன

கட்டுறவு முறை, கட்டுத்துறை, பொதுத் துறை ஐகியன மக்களின் வாழ்வை வளப்படுத்துவன. நில உச்ச வரம்புச் சட்டம், நிறை விளைச்சல் திட்டம், குடிசைப் பகுதி மாற்றுத் திட்டம், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம், தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர் மலுவாழ்வுத் திட்டம், உடல் ஊனமுற்றோர் நல்வாழ்வுத் திட்டம் என்பன பொருளியல் சமன்மை ஏற்படுத்த வல்லவை.

மேலே குறிப்பிடப்பெற்ற கட்டுத்துகளை மீளாய்வு செய்து நோக்கும் பொழுது கலைஞரின் குழுகாய நோக்குப் பற்றிக் கீழ்வரும் முடிபுகளைக் கொள்ளலாம்.

1. கலைஞரைச் சிறந்த சமுதாயச் சிந்தனையாளர்: சீர்திருத்தவாதி என்பதற்கும் மேலாக ஒடு சீரிய சமுதாய மடுத்துவர் எனல் தகும். நோயை அறிதல், நோயின் மூலத்தை அறிதல், நோயைப் போக்கிக் குணப்படுத்தல் என்னும் மடுத்துவநெறியை, சமுதாயத்தைப் பிடித்து வதைக்கின்ற நோய்களைக் கண்டறிந்து போக்குவதில் பின்பற்றியுள்ளார் கலைஞர்.

2. கலைஞரின் சமுதாயப் பார்வை, பெரியார், அண்ணா, பாரதிதாசன் ஐகியோரின் கட்டுத்துத் தாக்கத்தால் உரம் பெற்றது.

3. பெரும்பாலும் இயக்கத்தின் கொள்கைகளே கலைஞர் உருவாக்கிய படைப்புகளின் பாடுபொருள்களாக உள்ளன. இயக்கத்தின் கட்டுத்துப்பரப்பு ஊடகமாகப் படைப்புகள் விளங்குகின்றன.

4. கலைஞருடைய படைப்புகளில் சாதி, சமயம், கடவுள், மூட நம்பிக்கைகள், புராண இதிகாசங்கள் ஐகியன இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுகின்றன. இவை மனித இனத்தின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடைக்கற்களாய் அமைகின்றன; சமுதாய அமைதியையும், ஒழுங்கையும் குலைத்து விடுகின்றன.

எனக் கருதி இவற்றைக் கடுமையாகச் சாடுகின்றார். இவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கான தக்க வழிமுறைகளையும் படைப்புகளில் வகுக்கின்றார்.

5. பெண்களின் முன்னேற்றமே சமுதாயத்தின் முன்னேற்றம் என்பதில் பெருநம்பிக்கை கொண்டவர் கலைஞர். பெண்களை அறிவும், கல்வியும், திறமையும், தலைமைப் பண்பும் வாய்ந்தவர்களாகப் படைத்திருப்பதிலிருந்து கலைஞர் பெண்ணைப் பேணும் பெருந்தகையாளர் என்பது நன்கு புலனாகின்றது.

6. சமூக நீதி - அதையடுத்தே பொருளியல் சமன்மை என்னும் கொள்கையைப் படைப்புகளில் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கிளத்தியுள்ளார் கலைஞர். பொதுவுடைமையைப் போற்றல், சமவுடைமையை வரவேற்றல் என்றும் நிலைப்பாடுகள் கலைஞரிடம் காணப்படுகின்றன.

கலைஞரின் சமுதாய நோக்குக் குறித்த ஐய்வு, இத்துடன் நிறைவுற்றதாகக் கருத இயலாது. இப்பொழுது தொடர்பாக மேலும் ஐய்வுகள் பெருக இடமுண்டு. குறிப்பாக, தமிழ் மொழி, தமிழினம் குறித்த கலைஞரின் எண்ணங்கள் மிகப் பரந்த ஐய்வுக்களத்தைக் கொண்டுள்ளன. திராவிட இயக்கம் ஒரு மாபெரும் அரசியல் ஐற்றலாக உருப்பெற்றமைக்குக் கலைஞரின் இலக்கியங்களும் காரணமாயின. அவ்வகையில் இவரது இலக்கியங்களில் அமையும் அரசியல் பின்னணி பற்றி ஆராயலாம். இத்தகு ஐய்வுகளை நிகழ்த்துவதன்மூலம் இந்த ஞாற்றாண்டில் தமிழகத்தின் சமூக அரசியல் பண்பாட்டு வரலாறுகளின் பன்முக நிலைகள் தெளிவாகும்.